

ΤΟΥ
ΜΗΚΑΡΕΥΤΑΤΟΥ

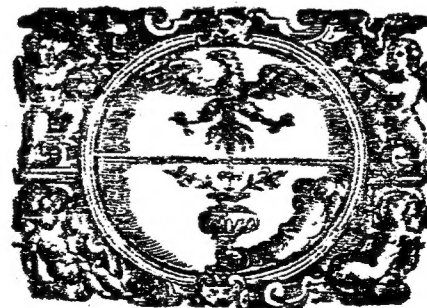
· ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ,

Εἰρμυεία εἰς τὸ Ἀσμα τῷ Ἀσμάτῳ, τῷ σφεῖ Σολομῶντος. Μετὰ καίπινων
 ἐξηγήσεων εἰς τὴν αὐτὴν Εἰρμυείαν κατὰ Παράφρασιν, τῷ ἁγίου
 Γρηγορίου Νύσσης, τῷ ἁγίου Νείλου τῷ Ἀσκητῇ, καὶ τῷ
 ἁγίου Μαξίμου τῷ Ομολογητῇ : Μετ' ἐτέρων
 ἐξηγήσεως πᾶν ὁρατίας, ὅσα εἴχων
 Πολιτικῶν, τῷ Ὑπερίμου
 Ψελλοῦ :-

Νεωςὶ τυπωθὲν εἰς κοινὴν ὠφέλειαν, ὅσα δαπάνης καὶ ἀναλωμάτων, τῷ ἐν
 Ἱερμονάχῳ Οστωτάτῳ Κυρίου Ἱεροδῶνι τῷ Ἀββατίῳ, τῷ ἐκ τῆς
 Νήσου Κεφαλληνίας. Καὶ διορθωθὲν, ὡς Ματθαίου
 Γερίως Κιγάλα τῷ Κυπρίου :-

Προστίθῃσαν δ' ἐπὶ, ἐν ἀρχῇ τῇ Βιβλίου καίπινες Σήλαι, τῆς Δεκαλόγου,
 καὶ κατὰ Ἀλφάβητον, ἐπεὶ συμβουλευτικοὶ πρὸς Νεόφυτον
 Πάδρα : Μετὰ καὶ τῷ τῷ Γεωργίου Πιασίδῳ, εἰς τὸν
 Μάταιον βίον : Πρὸς τὸν Οἰκουμηνικὸν Πατριάρ-
 χην, ἐν τῇ τέλει τῇ Βιβλίου :-

Con licentia de' Superiori, & Privilegio :-

ΕΝΕΤΙΨΗΣΙΝ, α. χ. λ. θ.

Παρεῖ Γεωργίου Ἀντωνίου τῷ Γουλιανῷ :-

Τ Ω

Η Ή Η Ι Ε Ρ Ω Τ Ή Τ Ω.

ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

τῆς Φιλαδελφείας, κρείω κρείω Α'θανασίω
τῷ Βαλλερίω, ὑπερήμω ἔξάρχῳ
Πατριάρχῳ·

Ο Πρὸς ἐμὲ ἔνθεος πόθος, καὶ ἡ ἐν Χριστῷ εἰλικρινὴς ἀγάπη
τῆς παρθυμενάρχου ψυχῆς, Παινεῖώτετε καὶ σοφώτετε
Δέσποτα, διὰ τὸ τυπωθῆναι τὸ παρὸν τοῦτο Βιβλίον τοῦ Α'σ-
μάτος τῆς Α'σμάτων, τοῦ ἁγίου Σολομῶντος, μετὰ τῆς με-
ληρώτου θείας ἐξηγήσεως, τῆς ἀρίων Πατέρων, Γρηγορίου
Νύκκης, Μαξίμου καὶ Νείλου, Ε'π δὲ καὶ τοῦ μακαριω-
τάτου Θεοδοσίου, καὶ τοῦ ὑπερήμου Ψελλοῦ·

Α'ίτη δὲν μὲ ἐστάθη τῷ σκοπῷ ἡ ἀφορμή, ἡ αἰτία, ἡ μάλ-
λον εἶπ' αὖν τὸ διάφορον, ὡς αἰτίας καὶ καλὰ θεὰ ἀνάβα-
σις, καὶ ἡ τοῦ γένους, ἡ κοινὴ διάθεσις, καὶ ψυχικὴ ὠφέ-
λα. Διότι, δὲν ἔπειτα πρέπον εἶναι ἦτον καὶ ἄλογον, ἡμιόν-
τα καὶ ἄξιον, τὸ, τὸ ἔχω αὐτὸς μόνος ἐγὼ τὸ Βιβλίον τού-
το, (καθὼς εἰς χριστιανισμῷ ἔτυχε χειρογραμμῶν, δωρηθῆναι-
μοι,

μοι, καὶ διεργετημένοι, ἐκ τῆς ἀειφύμου κληρονομίας, τοῦ
ἐκλαμπεστοῦ καὶ ἑξοχωτοῦ κυρίου κυρίου Βίκτωρος
(τοῦ Γρημαίν.) Τῆς ὁποίας ὑπερδουλοῦμαι τὴν πρὸς ἐμὲ
μεγίστην ἀγαθὴν παύσασθε, καὶ χάρις εἰς αἰώνιον
μνήμην. Καὶ ἐὰν δοξαμβάνω (λέγω) ὡς ἐγὼ τῷ με-
λιρρῦται πύττι λογίω, χρεὶς ἐὰν κάμω μετόχους οὐδ' ἀκε-
βῆς ποδαυτοῦ, ἐὰν βιώσω καὶ ὡς μετὰ τὴν καὶ θεωρίαν.
Ὡς τὴν ἐπὶ γέμει αὐτὸ πάσης κοσμιότητος δεξιότης, καὶ
χάριτος, πῆστε ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, διεργετημένοι
θεῶν πύττι, διὰ τῆς ὑποεργούσης γλώττης τῷ θεοτο-
πων τούτων, καὶ ἀγίων ἀνδρῶν. Ὁ ποῖν ἑξ αὐτῆς τῆς δόξης
τοῦ πατριάρχου, διεγείρει τὸν ἀνδραπὸν εἰς θεῖαν ἀκρόασιν,
μετὰ πολλῆς παρορμίας, καὶ κατανύξεως πρὸς θεωρίαν
θεῖας ἀναβάσεως, ἀναπνεύωντός τοι πνεύ, μετὰ τὴν με-
λιρρῦται ἐκείνῳ (οἷον τῷ λέξεω), ὅπου μικρότερος καὶ μέ-
γας, ἐμπιπρῶτε καὶ ἀπειρος, σοφώτερος καὶ ἄστροφος, διέτα-
ται ἐὰν δοξαύση καὶ ἐὰν γυθῇ μετ' ἀποκαλίας, θεῖας διφρε-
σώτης, διδασκαλίας καὶ χάριτος, καὶ μετὰ θεοῦ πόθου καὶ
ἔρωτος ἐὰν φθάσῃ ὁ λογίχως εἰς τὴν κατ' ἐξέγερσιν τελειό-
ται, τῆς τε ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Καθὼς αὐτὸ κατ' αὐτὸ
τὸ Βιβλίον τῆς πᾶσι μετ' ἐπαινον γίνεται παρορμητικόν. Καὶ ὁ
μετ' ἀποκαλίας τὸ τοῦ δόξωστε καὶ παρορμῶς ἀναγνώσ-
κων, θέλει ἀλλώσῃ αὐτὸ τὴν βεβαίωσιν. Διότι, διότι ἐς ἡ καὶ
κατολνππικὴ ἡ φρεσὶς, ἐκ τῆς ἐξηγήσεως αὐτῆς θεῖα ἐνδείξις
τε καὶ ἐργασίας. Ὡς τε μετὰ τὸ ὅποιον τοῦτο καὶ μόνον Βι-
βλίον, διώκεται ὁ καθ' εἰς, ἐὰν μάθῃ ἐκείνο ὅπου μετὰ ἄλλας
πολλὰ καὶ διάφορα ἐρευνᾷ, ἐὰν ἔχῃ σημάτου, διὰ τὴν
καταλάβει τὴν ἐκείνῳ τῷ μουσικῶν λογομύθων :

Τοῦτο

Τοῦτο γοῦν εἰς φῶς ἐπαχινήθηκα ἐὰν φέρω, διὰ κοινὴν
ὑφέλειαν, χρεὶς ἐὰν δόξω δαπάνην, καὶ παρορμῶς
διάφορον ἄλλο μερικὸν ἐδικόν μου, καὶ θέλω μετὰ δεχθῆναι ὁ καθ'
ἐκ τὸ παρορμῶν τῆς ψυχῆς. Τὸ ὅποιον ἂν ἐτυχῇ ἴσως
καὶ εἰς ἄλλον καμρὸν ἐὰν ἐτυπώθῃ, ἢ ὅλον ὡς κεῖται, ἢ καὶ μέ-
ρος ἐκ τούτου, ἔχωνταίς το μερικότης, εἶναι ἀπορρῶν, καὶ ἀκε-
βὸν διὰ τὸ παρρῶν εἰς δόξα λαοῦ κοινῶν :

Τοῦτο λοιπὸν τὸ Βιβλίον ἐπαχινῶν, δεόντως, σεβασ-
μῶστε, καὶ παρορμῶς, ἐὰν τὸ ἀφιερώσω τῆς ἀκερβεσάτης
καὶ ὁρμῶς τῆς πωέσεως τῆς πατριάρχου, ὡς κοινὸς Πατὴρ,
καὶ παρορμῶς τῷ ἡμετέρῳ ψυχῶν. Ἰκετὺν τῶν τῶν
αὐτῶν, ἐκ τῆς μετὰ τῆς πατριάρχου χάριτος ἐὰν
ἐκείνῳ βεβαίωσιν, ἐκ τῆς πατριάρχου τούτου : ὡς κήρυξ τῆς
ἐκείνῳ Εὐαγγελίου, καὶ διεργετημένης τῷ ἑξέων λογίω. Ἰνα
διὰ τοῦ τοῦ καλοῦ ποιμένος, ἀνακλιθῶσι πατριάρχου δόξα
λόγια, καὶ ἐλθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους καὶ σωτηρίας μονάς, διὰ
τῆς γλώττης ταύτης τῆς πατριάρχου ἀναγνώσεως. Διὰ τῆς
ὁποίας, αἱ ψυχὴ καὶ τούτων, ἐὰν ἀφιερωθῶσιν, καὶ ἐὰν ζωοτρο-
φηθῶσιν, ἐκ Χριστοῦ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν : ἅμα δὲ καὶ κατα-
ξωθῶσιν διὰ τῆς σῆς δόξης καὶ δόξας, τῆς ἀνω τευφῆς τῆς
τῷ οὐρανῶν Βασιλείας. Ἀμὲν :-

Ἐρρῶστο ὁ θεῖος καὶ ἱερός κεφαλὴ, ἐκ ὑπερδουλοῦ.

Ἐνεπίσημον : Ἰελλίω. ἢ. Ἐκ τὸ σεῖον, καὶ χλθ.

Τῆς πατριάρχου Ἀρχιερωσύνης, ὁ ἐκ τῆς νήσου
κεφαλῆς ἐλάχιος δόξος.

Ἰερόθεος ἱερομόναχος, ὁ Ἀββάτις.

ΓΕΡΟΥΘΕΟΣ ΓΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ,
πρὸς Νεόφυτον Παῖδα. Ἡ τῆς Ἀθλῶν Δεκάλογος.

Ὁ πλαξὶ γεγραφέναι δέκα λόγοις νόμος:-

- α Κύνειος ἐστὶν Ἰσραήλ, Θεὸς μόνος. Κ' εἰδωλον οὐδὲν ἐργάσῃ,
τὸ πρῶτον.
- β Οὐκοῦν δὲ λήψῃ, τοῦ Θεοῦ κλήσιν, μάτῳ.
- γ Μνείαν δὲ ποίει, τῆς Σαββάτου ἡμέρας.
- δ Σὺ Πατέρες ἡμάτε, καὶ τὴν μητέρα.
- ε Ἡ' κίσα μοι χεῖδον ἐργάσῃ, γάμον.

Ταῦτα μία πλάξ, ἡ δὲ θάτερά παλιν:-

- ς Οὐδ' ἂν φονδύσης ἐκδυμοῦσόν, τὸν πέλας.
- ζ Μὴ δ' αἰδίζε κλοπῶν, τῆς ἀνδραγαμάτων.
- η Ψυδῆτε μακροῖν, δόπου μαρτυρίαν.
- θ Μὴ δὲ τοῦ πέλας σύζυγον, Ἰπιδύμη.
- ι Οὐδ' ἀγαπήσης εἴπ τῆς πέλας φίλον.

Τούτους Θεὸς χάραξεν ἐν πλαξὶ νόμους.

Ο ΑΥΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Η ἀκριβής, κατὰ Ἀλφάβητον :-

Ἀκουσεν ὦ παῖ, τῆς ἐμῆς συμβουλίας.
Βλέψον πρὸς αὐτὸν, μάλλον ἢ πρὸς ἄλλοτε.
Γράψον δὲ ταύτην, εἰς πλάτος τῆς καρδίας.
Δὸς πάντα καὶ φρόνησιν, ἐκπεσον μόνω.
Ἐὼλα πάντα, τῆς φρονήσεως ἀνδρ.
Ζητοῦ ὁφθαλμῶν, μάλιστα καὶ σοφῶν βίον.
Ἡ γλῶσσα ἀμφοῖν, μηδὲν ἐκφέρει δίχα.
Θήσθαι τὰ κράτιστα, τῶν νοημάτων.
Ἰσχυρὸν ἐρρήθον, πρὸς πύλας τῆς ἐνθάδε.
Καλῶς βιάδιζε, καὶ κακῶν πάντων ἐκτρέπου.
Λόγῳ τρέπουσιν κόσμους, ἢ λόγους τρέπω.
Μὴ τῶν ῥεόντων, τῶν μὲνόντων δ' ἀντέχου.
Νόμον Θεοῦ, Πατέρες τε, μὴ λήθην λάβης.
Ξένος πρὸς ἡλθε, Χρὶς αὐτὸν, ὁ νόμι.
Ὅλον σεαυτὸν τοῖς μαθήμασι δίδου.
Παιδὸς, ὡς παιδὸς, τοῖς διδασκάλοις, ἔσο.
Ράθυμον ἔργον, μηδὲ προβλέψαι θέλης.
Σαυτὸν δ' ἀδελφούς, ὅτι οὐ μίληκας λέγεις.
Τῶν σοὶ ἐχθρῶν, τοὺς σιμωνιάδας φίλει.
ὑπὲρ δὲ τούτου καὶ προσηύχων καὶ μόνον.
Φοβοῦ τὸ θεῖον, ὅτι ὅλης τῆς καρδίας.
Χρὶς αὐτὸν δὲ τοῖς ὁσὶς ἐνδον ἐλθένοισι φέρον.
Ψυχὴν κρατύνει, πρὸς πόρους παθημάτων.
Ὡς ἂν διαύξῃ, καὶ τύχης σωτηρίας.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΜΑΚΡΙΩΤΑΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ.

Ἐπιστολή, πρὸς Ἰωάννην Ἐπίσκοπον, αἰτήσαντα παρ' αὐτοῦ,
τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ἁσματος τῶν ἁσμάτων :-

ΤΩ ΘΕΟΦΙΛΕ ΣΤΑΤΩ ΕΠΙΣΚΟΠΩ ΚΥΡΩ ἸΩΑΝΝΗ
Ἐν Χρυσῇ ἀδελφῇ, καὶ ἀλλυπουργῇ, Θεοδώρῳ :-

Ἡ ΤΩΝ θεῶν λογίων ἐξηγήσεις, δαῖτα μὲν ψυχῆς κα-
καθαρμύνης, καὶ ῥύπου πᾶσι τοῖς ἀπηλλαγμύνης. Δαῖ-
ται δὲ καὶ διδασκίας ἐπιερωμένης, καὶ καθωρεῖν τὰ θεῖα δυ-
ναμύνης, ὡς καὶ τολμώσης τῶν ἀδύτων τοῦ πιδύματος. Χρη-
ζει δὲ γλώττης ὑπεργέσης τῇ διδασκίᾳ, καὶ τὴν ἐκείνης θεω-
εῖν ἀξίως ἐρμηνεύσης. Ἐμοὶ δὲ καὶ ψυχὴ πολλὰ ἁμαρ-
τημάτων φορτὴν περικειμένη. Καὶ φρονήσιν ὧν ἐγκεχέρισ-
μαι πραγμάτων βεβαπτισμένη διάνοια, διὰ ταῦτα ταπεινὴ
καὶ χαμαιζήλος. Καὶ κατοπίδωκεν ἀκριβῶς τὰ θεῖα καὶ δυ-
ναμύνη λόγια. Καὶ πρὸς ταῦτοις γλώττια τῆς διδασκίας νοθε-
σερα καὶ βραδυτέρα. Ἐπειδὴ δὲ προσέταξας ὦ φίλημοι
κεφαλὴ τοῦ ἁσματος τῶν ἁσμάτων ἐρμηνεύσαι τὴν βίβλον,
καὶ τῶν ἀνυμματοδῶν, καὶ μυσικῶς εἰρημύων σαφῇ, καὶ δή-
λῳ τὴν διάνοισιν δείξαι, κατεβλήμισαμην τῶν ὑπὲρ δύνα-
μιν. Καὶ ταῦτα μυρίαις ἀσκαῖς, καὶ χωρητικαῖς. Στετα-

Α

Ἰωάννης

Ἰωπικαῖς τε καὶ πολιτικαῖς, Ἐκκλησιαστικαῖς τε ὡς κοινᾷ πε-
 ρεσφόροι φρεσὶσι, τοῖς βιβλίοις τοῦ πελάγους κατεδαρρήσα-
 μιν. Καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ γράμματος καταβῆναι τετολ-
 μήκαμεν, ἵνα τοῖς τοῦ νόμου ἀνεύγκωμον μαργαρί-
 τῳ. Εἰς τὸ βάθος δὲ σκέψασθαι τὸ νόμον, ἵνα εἰς ἐξουσίαν τοῦ
 ζητοῦντος πυνεργῶμεν, ὥς ἵνα χρησιμοποιήτω φωτὴ. Ἀλλ-
 ὅτι οὐκ ἔστιν, καὶ ἐκείνῳ, ὃς ἐπὶ μάστιγι χεῖρ ἔχουσιν οἱ τῆς τῆς
 θείας λόγων διδασκείας ἐκείνους ποιοῦντες. Εἰδοὺς γὰρ
 ἡμᾶς ὁ μακάριος Δαβὶδ λέγειν. Ἀποκάλυψον ὁδοῦ
 θαυμασίῳ, ὡς καταστήτω τοῖς θαυμάσιον ἐν τοῦ νόμου σου.
 Ταῦτα δευδαγμάρι, τὸν θείον ἐκτεδύσωμεν χάριν ὑπο-
 δείξαι ἡμῖν τὸν ποῦν τοῦ Βιβλίου διάνοιαν. Ἐπειδὴ δέ τι-
 νες τῆς τοῦ ἁσματος τῆς ἀσμάτων διακρίσεως. Καὶ πνευμα-
 τικὸν εἶναι τὸ Βιβλίον τῆς πνεύματος. μύθους δέ τινας οὐδὲ
 γραφίῳις ὡραῖον ἔστιν ἀεμύθοντας ὑφαίνοντων, καὶ λέγειν
 ὁλμώντων, ὡς ὁ σοφὸς Σολομὼν εἰς ἑαυτὸν, καὶ τὸν τοῦ φα-
 ραὼ θυγατέραν τοῦ το συγέγραφε. Καὶ ἄλλοι δὲ τινες οἱ ταυ-
 τῆς τῆς συμμερείας ὑπάρχοντες, ἀβιτὰν τὸν σουμανίτῳ
 ἀντὶ τῆς τοῦ φαράων θυγατρὸς εἶναι τὸν νύμφῳ ἀνεπλά-
 σαστο. Οἱ δὲ τύπων σεμνότερον νενοηκότες, βασιλικὸν τὸν
 λόγον ὠνομάκασι, καὶ νύμφῳ μύθοι τὸν λαὸν πωροηγο-
 ῦσιν. Τὸν δὲ Βασιλέα νύμφῳ, ἀναγκάσιον τοίνυν ἡ γη-
 σαμένα τῆς ἐξουσίας δρχόμην, τὸν διαφθορῶν
 ταύτῳ ὡς βλαβερὸν πωρότερον διελέγξαι διάνοιαν. εἰ δ' ὅ-
 πως σαφὴ τοῦ γράμματος τὸν σκοπὸν καταστήσῃ, ἐχέῃ μὲν
 αὐτὸν συνιδεῖν, ὡς πολὺ λίαν αὐτῆς καὶ σφωτέρῃ, καὶ
 πνευματικώτερον τυγχάνουσιν, οἱ μακαριοὶ πάτερες, οἱ
 τοῦ τοῦ Βιβλίου ταῖς θείαις γραφαῖς συντεταχότες, ὡς ἄτε

δὴ πνευ-

δὴ πνευματικὸν κανονίσαντες αὐτὸ, καὶ Ἐκκλησία πρέπειν
 ἀποφινόμενοι. Οὐ γὰρ ὡς ἑτέρῳ ἄλλῳ ὑπέλαβον ταῖς Ἀ-
 γίαις αὐτὸ γραφαῖς συντεταχένον, ἀκροάσις ἔχον καὶ φι-
 λιδονίας ὑπόθεσιν. Καὶ τί δὲ ὁδοῦ κατὰ λέγειν πατέρας.
 Ἐξὸν αὐτῶ τοῦ θείου πνεύματος καλέσθαι τὸν μαρτυροῦν.
 Ἐπειδὴ γὰρ αἱ θείαις γραφαῖς, αἱ μὲν ὑπὸ μανασῆ τοῦ πο-
 τηείας ὡς δυαγεβείας, τέσσερις αὐτῶ ὡς μετ' αὐτὸν ἄπαν-
 τα ἀποκεκρυμμένους, ὡς ἐπὶ ὁδοῦ. Αἱ δὲ κατὰ τὸν τῆς αἰχ-
 μαλωσίας φερούδοι πρῶτον ἐγγύοντο, τῆς Βαβυλωνίων καὶ
 τὸν θείον ναὸν ἐμπροσθέντων, καὶ τὸν πόλιν ἀνάστασιν πεποι-
 ηκότων. Καὶ τὸν ναὸν ἱερὸν ποδοιστηρίων. Μετὰ πολὺν
 ἐτὶ δρχομὸν τοῦ λαοῦ πάλιν ἀνακλήσεως τετυχηκότες.
 Οἱ μακάριοι Ἐσδρας, ὁ δρχὸς διαπρέπων, καὶ τοῦ πνεύμα-
 τος πνεύματος πλήρης χυρόμην, ὡς βοᾷ τὸν πρῶτον, ταῖς
 αἰαγίαις ἡμῖν καὶ σωθείας παρεκπικὰς ἀναγράφει γρα-
 φὰς. Καὶ οὐ μόνον τὰ Μωσέως συγγραμματα, ἀλλὰ καὶ
 τὸν Ἰησοῦ καὶ τῆς κειτῆς, καὶ τῆς Βασιλέων Ἰσορίας, καὶ
 τοῦ χυροῦ Ἰωβ τὸ διήγημα. Καὶ τὸν ἱερὸν τοῦ Δα-
 βὶδ μελωδῶν. Τὸν τῆς Ἐκκλησίας διφροσώλῳ. Καὶ ὁδοῦ ἐν
 κηδεκα Περσῆτας. Καὶ τὸν ὁδοῦ Σολομὼν τὰς παροι-
 μίας. Καὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν. Καὶ τὸ ἁσματος τῆς ἀσμάτων.
 Πῶς τοίνυν ταύτῳ ἔχει τὸν διάνοιαν, ὡς φατέ τὸ Βιβλίον
 ὡς βέλπτοι. Εἰ ὁ μὲν Ἐσδρας ταῦτα συνέγραψεν, ὅτι δὲ
 ἀντηράφῳ δὲ ἔγραψεν, ἀλλὰ τὸ θείου πνεύματος πλήρης
 χυρόμην, ἵνα πᾶν ἀνθρώποις ἀνάγραπτον ὡς ἀπέμψῃ
 τὸν ὁφέλειαν. Ταῦτα γὰρ τῆς ἀκολασίας συγγραμματα, ὡς τὰ
 θεία πνεύματος, ἀλλὰ τὸ ὁδοῦ πνεύματος. Οἱ γὰρ καρπὸς
 τοῦ πνεύματος κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, ἀγάπη. Κα-

22 ὅτι εἰδὼν. μακροθυμία. χρηστότης. ἀγαθωσύνη. πᾶσι
 23 προδότης. Ἐγκράτεια. εἰδὲ τοῦ ἀγίου πνύματος καρπός, ἡ
 ἐγκράτεια. τοῦ ἁγίου πνύματος καρπός ἡ ἀκρασία. ἀ-
 κρασίας δὲ ὑπόθεσιν ὡς τότε παρέχει τοῦ ἁσματος τῆς ἀσ-
 ματιῶν τοῦ σύζευγματος. Ὁρᾶτε τοίνυν ποῦ τὰ τῆς βλασφη-
 μίας χωρεῖ; κατὰ γὰρ τοῦ πνεύματος, ἡ κατὰ τοῦ
 βιβλίου ληϊδορία πολυμάται. Τῆς γὰρ τούτου χάριτος ἐμ-
 πλησθεῖς ὁ μακάριος Ἐσδοκας, διαφθαρέν ὡς ἔφαμεν τὸ βι-
 βλίον ἀνευτάτο. Καὶ τοῦ το στυγερότεροι οἱ μακάριοι πατέ-
 ρες, ταῖς θεαῖς αὐτὸ γραφαῖς σωτηράχασιν. Πολλοὶ δὲ
 αὐτὸ τῆς παλαιῶν ἐρμηνεύσαντες. Οἱ δὲ τοῦ το ἐφεξῆς μὴ
 πεποιηκότες ταῖς ἐκείθεν χρήσεσι τὰ οἰκεία συζητήμα-
 τα κατακόσμησαν. Καὶ οὐ μόνον οὐκ ἔστιν ὁ Παλαισινός, καὶ
 ὁ Δελφικός ὁ Αἰγυπῖος. Καὶ Κυπριανὸς ὁ Καρχηδόσιος, ὁ τοῦ
 Μαρτυρίου Στέφανου ἀναδυομένου. Καὶ οἱ τούτων πα-
 λαιότεροι, καὶ τῆς Ἀποστόλων πλησιέστεροι, ἀλλὰ καὶ οἱ κατ'
 ἐκείνους ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις διαπρέψαντες, πνευματικῶν
 ἔγνωσαν τὸ βιβλίον. Βασιλειώστες ὁ μέγας τῶν δελφῶν τῆς
 παροισμῶν ἐρμηνεύσαντες. Καὶ Γρηγόριος ἑκάτερος. Ὁ μὲν
 τῶν ἐκείνου συζήσαντες. Ὁ δὲ τῶν φιλικῶν αὐχῶν. Καὶ Διό-
 δωρος ὁ ἡγεῖται. Τῆς ἀσεβείας πρῶτος. Καὶ Γεώργιος ὁ
 τοῖς ῥύμασι τῆς διδασκαλίας μέχει καὶ τῆμερον, πᾶσιν
 τῶν οἰκουμένων δαδύων. Καὶ οἱ μετ' ἐκείνους ἅπαντες.
 Ἰνα σωθῶν εἴπω, καὶ τοῦ λόγου διαφύγω τὸ μήκος. Σιωπῶ-
 ῦν τοίνυν εἰ δικαίον τοσούτους, καὶ τοσούτους ἀνδρες δια-
 τίσαντες. Καὶ αὐτὸ δὲ τοῦ παναγίου καταφρονήσαντες πνύ-
 ματος, ταῖς οἰκείαις ἐννοίαις ἀκολουθεῖν. Μὴ παιδαγωγούς
 καὶ καλῶς εἰρηκόπ, λογισμοὶ ἀνθρώπων δειλοὶ καὶ ἴσχυρα-
 λείας αἱ

τῆς κέδρου. Τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλότητος ἀπέκνισε. Καὶ οὐδεὶς
 πώποτε τὸν ἀστὸν, ἀστὸν ἐποίησε, οὔτε τὸν λίβανον, λίβανον.
 Οὔτε τὴν κέδρον, κέδρον. Ἀλλ' ἀστὸν μὲν τὸν Βασιλέα,
 ἐπειδὴ, ὅτι τὸ ζῶον βασιλικόν. Μεγαλοπήγουρος δὲ διὰ τὸ πλά-
 τος τῆς Βασιλείας. Πύλην δὲ οὐχ ὄντων, διὰ τὸ πλῆθος τῆς στρα-
 πῆς. Ἡ γῆμα δὲ αὐτὸν ἔχειν ἔφησε. Διὰ τὸ θεῶν ἰδίματι
 ἀγρόθυροι πεποικίμαι ἃ ἐποίησε. Λίβανον δὲ τὴν Γερου-
σαλήν πεποικίωσε, διὰ τὸ δαυτὸς ἐπικνόν τῶν πονημάτων
κὼν χαλεπότητων. Ἀπαλά δὲ τὰ τῆς κέδρου. Τοὺς ἀσεβεῖς,
 καὶ πρὸς τὴν ἀποσέχοντας, ὅτι ἐν ἀξιώματι διαπρέποντας. Καὶ
 ταῦτα οὕτω νοεῖν. Οὐ μόνον τῆς τὴν ἀσεβείαν τροφίμους,
 ἀλλὰ καὶ Γουδαίους σύνθετος, τοῖς παχύτερον ὅτι σαρκικώτερον
 τοῖς θεῶν νόμοις συγγραφῆς. Καὶ ὁμοίως οὐδὲ τὰ χαλεπότης. Διὰ-
 νοεῖν ὁ λίβανος τοῖς θυραῖς. Καὶ καταφαγέτω πῦρ τοῖς
 κέδρους σου. Ὁλοθυζέτω πίτυς, ὅτι πέπιωκε κέδρος. Καὶ οὔτε
 λίβανον νοῦν μὲν τὸν λίβανον, οὔτε κέδρος τοῖς κέδρους. Οὔτε
 πῦρ τὸ πῦρ. Οὔτε πίτυς τοῖς πίτυς. Ἀλλὰ πῦρ μὲν πάλιν τὸν
 Βαβυλωνίον, ὅν ὁ Γεζεκίηλ, ἀστὸν πεποικίωσε. Λίβανον δὲ
 τὴν Γερουσαλήν. Κέδρος δὲ, ὅτι ἐπὶ πλούτῳ βρυθομύτης,
 καὶ ἐν ἀξιώματι λαμπρομύθους. Πίτυς δὲ, ὅτι τούτων
 ὑποδεδεσθῆναι. Διὸ ἐπάγει. Ὁλοθυζέτω πίτυς, ὅτι πέπιωκε κέ-
 δρος. Ὅτι μεγάλως μέγας ἀνὴρ ἐξαλειψόσθαι. Καὶ τί δὲ
 πάντοι κατὰ λέγειν, ὅτι τροπικῶς ἡ θεὰ λέγει γραφή. Τ-
 ἀλλὰ τοῖνυν καὶ ἀεικλόντες. Φέρε δειξωμὲν τὸν τῶν ὅλων
 θεόν, ὅτι ἐν τῇ παλαιᾷ ὡς γεωμετρίᾳ τῇ τῶν Γουδαίων πληθύνει δια-
 λεγόμενος, καὶ τοῖς τοῖς ὀνόμασι μελῶν κεχρημένον, ὁποῖος ὁ
 Σολομὼν πρὸς ταύτης τῆς νύμφης συγγραφῶν ἐχρήσατο.
 » Φησὶ τοῖνυν πρὸς τὸν Γεζεκίηλ ὁ τῶν ὅλων θεός. Γέαν-

» ἰσώπτε.

» ἰσώπτε. Διὰ μάλιστα τῇ Γερουσαλήν τοῖς ἀνθρώποις αὐτῆς.
 » Καὶ ἐρεῖς, τὰδε λέγει ἀδωναὶ κύριος τῇ Γερουσαλήν. Ἡ
 » ῥίζα σου καὶ ἡ γῆυσίς σου ἐν τῇ Κάλυαῖν ὁ πατήρ σου Ἀμ-
 » μορράϊος. Καὶ ἡ μήτηρ σου Χεθία. Καὶ ἡ γῆυσίς σου ἐν τῇ
 » ἡμέρᾳ ἐτέχθης ὅσκιε μήτηρ ὁ ὁμφαλός σου. Καὶ ὅσκιε ἐδ-
 » σταν ὅσκιε μασούς σου. Καὶ ἐν ὕδατι ὅσκιε ἐλαύσθης εἰς σω-
 » τηρίαν. Οὐδὲ ἀλλήλῃ λίσθης. Σὺ δὲ ἐφείσας ὁ ὁφθαλ-
 » μός σου ἐπὶ τοῖς τοῖς ποιήσασιν ἐν ἐν παντὶ τῶν τύπων, τοῖς πα-
 » θεῶν τί ἐπὶ τοῖς τοῖς ποιήσασιν ἐν ἐν παντὶ τῶν τύπων, τοῖς πα-
 » θεῶν τί ἐπὶ τοῖς τοῖς ποιήσασιν ἐπὶ τοῖς ποιήσασιν τοῖς πεδί-
 » τῃ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐτέχθης. ὅτι δὴ λθόν
 » ἐπὶ σὲ καὶ εἶδονσε πεφυερμένῳ ἐν τῇ αἵματι σου. Καὶ εἶ-
 » παλαι ἐν τῇ αἵματι σου ζῶν πληθύνεσαι καθὼς ἡ ἀνάστα-
 » σις τοῖς ἀγγέλῳ. Δέδωκάς σου καὶ ἐπληθύνθης, καὶ ἐμεγα-
 » λύνθης. Καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων. Οἱ μασοί σου ἀ-
 » νωθώθησαν. Καὶ ἡ θεὰ σου ἀνέτειλε. Σὺ δὲ τῆς γυμνῆς
 » ἀχρημονέσας. Καὶ δὴ λθόν διὰ τοῦ καὶ εἶδονσε. Καὶ ἰδὲ κα-
 » ρὲς σου καὶ καμρὲς καταλύοντων. Καὶ διεπέτασας τὰς πτε-
 » ρυγὰς μου ἐπὶ τοῖς τοῖς ποιήσασιν. Καὶ ἐκάλυψας τὴν ἀχρημονέσας σου.
 » Καὶ ὡμοσάς σου. Καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει
 » ἀδωναὶ κύριος. Καὶ ἐχθροί μου. καὶ ἐλευσάσιν ὕδατι. ὅτι ἀπό-
 » πλωμα τὸ αἷμα σου ἀπὸ τοῦ καὶ ἐχειρίσας ἐν ἐλαίῳ. καὶ
 » ἐνέδυσας ποικίλα. καὶ ἐνέδυσας Ἰσάκινθον. καὶ ἐξω-
 » σάσιν βύσσιν. καὶ ἀνέβη βαλόνσε τριχάπην. καὶ ἐνός-
 » μισάσιν κόσμῳ. καὶ ἀνέβη καὶ ψέλλια ἀνέβη τοῖς χεῖ-
 » ρας σου. καὶ ἔδωκα ἐνώπιον τοῦ καὶ τὸν μυκτῆρα σου. καὶ τὸ
 » χέισκος ἐπὶ τὰ ὦτα σου. καὶ Στέφανον καυχήσεως ἐπὶ
 » τὴν κεφαλὴν σου. καὶ μετ' ὀλίγον, σεμίδαλι καὶ μέλι, ὅτι

» ἔλεον

22 ἔλθω ἐξ αἰγῆς, καὶ ἐχθροὺ καλὴ σφύδρῃ. καὶ ἔξηλθετε οὐ-
 23 μα ἐν ταῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τῇ κατὰ λαστυ. καὶ μετ' ὀλίγα πά-
 24 λιν. καὶ ἐχθρέτο μετὰ πάσαις τοῖς κακίαις σου λέγει ἀδω-
 25 καὶ πύριος. καὶ ὠκοδόμησας σε αὐτῇ οἶκημα πορνικόν. καὶ
 26 ἐποίησας σεαυτῇ ἐκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ. καὶ ἐπ' ἀρχὴν
 27 πάσης ὁδοῦ, ὠκοδόμησας τοὺς πορνείας σου. καὶ ἔξεπύρηνδυσ-
 28 σας ἐπὶ τοῦ ἡῆς Αἰγύπτου. Τὸς δ' ἡμορρῶν τοῖς σου ἐστὶν με-
 29 γαλοσάρκεις. καὶ πολλὰ ὡς ἔξεπύρηνδυσας τοὺς παρρηγί-
 30 σαιτε. καὶ μετ' ὀλίγα πάλιν. καὶ ἐκ ἐχθρῶς ὡς πόρνη σινά-
 31 γυστα μισθώματα. Ἡ γυνὴ ἡ μοιχώρην ὑποὶ τὸν ἄν-
 32 δρα αὐτῆς εἰς ἀλλοτρίους, ὁ μοίρασι, ἡ πόρνη τοῦ ἀνδρός
 33 αὐτῆς λαμβάνει σαμισθώματα. καὶ πᾶσι τοῖς ἐμπορ-
 34 κίστασιν εἰς αὐτῇ, ~~πορρωδὶσα μισθώματα~~. Σὺ δὲ
 35 πορρωδὶσας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου. καὶ ἐφ' ὅρ-
 36 πιζες αὐτῶν τὸ ἐρεχσθαι πορρῶς σε κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ-
 37 σου. καὶ ἐχθρέτο ἐν τοῖς διεσραμμένον πορρῶ τοῖς γυναικάς
 38 ἐν τῇ πορνείᾳ σου. Ἐτοὶ ἐξῆς τοῦ αὐτοῦ ἔδρας ὑπάρχοντα. Τί
 39 ἂν εἴποιεν οἱ τοῦ ἁσματος τῶν ἁσμάτων βλασφημοῦντες
 40 τὸ σύγγραμμα, καὶ ἀκολάσως αὐτὸ νοεῖν πολυμήντες. Τοιαῦ-
 41 τα, καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ πορρῶ τῆς Γουδαίων πληθύος δι-
 42 εἰσκοντες εἰρηδῶρα. Ἰδὲ γὰρ καὶ ἐν ταῦτα μαστῆς καὶ ὁμφα-
 43 ρὸν καὶ σκέλη, καὶ χεῖρας, ἔρινας, ἔσθια, καὶ κάλλος. ἔσθ-
 44 γάπιν. ἔσθια καὶ πύριον, ἔσθια φαναν θείσκαορην. καὶ πάντα
 45 ὑποὶ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων εἰρηδῶρα, ἔσθια δὲν ἔσθια νοορμῶν αἰ-
 46 ναγνώσκοντες. Οὐ δὲ τὰ δποκτένοντα παρθέμεθα γράμμα-
 47 τα. Ἀλλ' ἐκ τούτου γρόνθροι, τὴν τοῦ πνύματος ἐρδυνῶ-
 48 μῶν διάνοιαν. Καὶ ὑποὶ αὐτῷ φώλ' ὁρμῶν πνύματικῶς ἐκ
 49 λαμβάνοντες τὰ τοῦ πνύματος. Καὶ ἀκοντες πορρῶ τὴν

Γερυστα-

50 Γερυσταλήμ λέγοντος τοῦ θεοῦ. Ὁ πατήρ σου Ἀμμορράιος, καὶ
 51 ἡ μήτηρ σου χετῆα, οὐ φυσικῶ, ἀλλὰ γνωμικῶ νοορμῶ
 52 συγγένειαν. Κατὰ γὰρ φύσιν τοῦ Ἀβραάμ ἦσαν διτόχοι.
 53 Ὁς ἐκ τοῦ Σῆμ κατῆγε τὸ γένος. Κατὰ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ
 54 μοχθηρίαν, τὴν γένεσιν τοῦ κατὰ φύσιν σινέβαινε Χαναάν.
 55 Διὸ καὶ τὸν πάτερ σου Ἀμμορράιον, τὴν δὲ μήτέρα λέγει εἶ-
 56 ναμ χετῆαν. Παιδες δὲ οὗτοι τοῦ Χαναάν. Ὡς γὰρ τὴν πορ-
 57 ρείαν ἐμμήσαντο, τὰτων ἔλαχον τὴν συγγένειαν. Διὸ καὶ ὁ
 58 μακάριος Γεωάννης ὁ Βαπτιστής, τοῖς πορρῶ αὐτὸν ἔξηλθαι θόσιν
 59 ἔλεγε. Γενήματα ἐχιδνῶν. τίς ὑποδείξεν ὑμῖν φυγεῖν διὰ
 60 τῆς μελλούσης ὀργῆς; Ποίσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετα-
 61 νοίας, καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν αὐτοῖς ~~ἐν αὐτοῖς~~ ἐκ αὐτῶν τὸν
 62 Ἀβραάμ. Καὶ ἐστὶν τὸν Ἀβραάμ αὐχοῦντας, γυνήματῶ
 63 ἐχιδνῶν πορρῶ γόρδουσε, διὰ τὴν πορρῶ συγγένειαν. Καὶ
 64 αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τοῖς εἰρηκόσιν, ἡμεῖς πατέρες ἐχορμῶ τὸν Ἀ-
 65 βραάμ. Ἀπεκρίνατο λέγων. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ
 66 διαβόλου ἐστέ. Καὶ δεικνύς τὴν αἰτίαν, ἐπάγει. Καὶ τὰ ἔργα
 67 τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. Καὶ δηλῶν ὁποῖα, Ἐκεῖνος φη-
 68 σιν ἀνθρωποκτόνος εἶναι ἀπ' ἀρχῆς. οὕτως τοιγαροῦν, ἔσθια ταῦ-
 69 θα ὁ τῶν ὅλων ἔσθια θεός, ἡ ρίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χα-
 70 ναάν. Ὁ πατήρ σου Ἀμμορράιος, καὶ ἡ μήτηρ σου χετῆα. Εἴ-
 71 τα δεικνύς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ διαγωγὴν τὴν ἀπὸ μέλητον, καὶ
 72 ἀκηδέμονα, οὐδὲ μᾶς ἡξιορμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτέχθη φησιν.
 73 Οὐκ ἔδοξε οὖν μαστῆς σου. Τροπικῶς καὶ οὖν μαστῆς, καὶ
 74 οὖν δεσμῶν πορρῶ γόρδουσε. Ἐπειδὴ ἔδος ταῖς παρθένοισι
 75 παιδὸς τῶν μαστῶν ἔπαιμελίσθαι. Διὸ ἔσθια Γερεμίας τοῦ
 76 Περφίτου φησιν ὁ θεός. Μὴ ἔπαιμελίσθαι ὑμῶν τοῦ κόσμου
 77 αὐτῆς; ἡ παρθένοισι τῆς σπυδαδομίδος αὐτῆς; ἔπαιμελίσθαι

B

δὲ τοῖ-

δὲ τούτων παρθένοι τοῖς οἰκείοις κυμβίοις δρέσκον βουλόμε-
ναι. οὐ δὲ μίᾳς Ἰημελείας τετύχηκε μετὰ τὸν πῆς ἐν Αἰγύ-
πτῳ παροικίας καμρὸν ἢ Γεδαίων πληθὺς, οὐ δὲ τῆς δρετῆς
μορείων ἐφρὸντισαν. Εἰκότως φησὶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτέλθης ὅκ
ἔδυσαν ὅδ' μαζούσου. Τουτέστι τὸ θρεπτικὸν τῆς ψυχῆς μό-
ρευν. Τὸ τοῦ θρεπτικοῦ γάλακτος χρητικὸν Ἰημελείας ὅκ
ἠξιώσθη. ὥστε εἰς καμρὸν δρέξαι τοῖς μετὰ ταῦτα, τοῖς διδα-
σκαλίαις τοῖς θηλάει. Καὶ Ἰημελίων τῇ τρεπῇ, οὐδ' αὖτε φησὶν
ὅκ ἐλθούσης. τουτέστι τῆς Αἰγυπτιακῆς εἰδωλολατρείας ὅκ
ἀπώσω τὸν ρῦπον. Ἀλλὰ καὶ οἶονε τεχθεῖσα καὶ τῆς δου-
λείας ἐκείνης ἔξελθούσα, ἐπ' φέρεται τὰ τοῦ τόκου σημεῖα.
Μὴ ἀπολουσα μὲν, ἀλλὰ τὸν μητεῶν περικερμῆν ρῦ-
πον. Ἀκολούθως τοῖς ἐπὶ τῇ. Οὐδὲ γὰρ ἡλίσθη. Οὔ-
περ ἔθος ταῖς μαίαις περσφέρειν τοῖς βρέφεσιν. Καὶ τοῦ-
το δὲ κατὰ ὅδ' τῆς ἀλληγορίας νόμους νοήσωμεν. Ἀλλὰ
εἰ δότες τῷ πιδυμαῖκῳ σώωσιν, καὶ τῷ θεῷ διδασκα-
λίᾳ τῷ διασφουστῳ τὰ σσηπῶτα, καὶ σῶα φυλάττου-
σαν. Διὸ ὁ κύριος ἔλεγε τοῖς μαθηταῖς. Ἐχστε ἄλλας;
Καὶ πάλιν. Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ ἄλλας τῆς γῆς. Καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ
δὲ δεικνύοντες οὐ δὲ μίᾳς θυσιᾷ ἀνδρῶν ἀλῶν περσφερομέ-
νῳ. Οὕτως νοήσωμεν τὸ, ὅκ ἐτμήθη ὁ ὄμφαλός σου. Ἐπει-
δὴ γὰρ οἷοντις ρίζα τοῦ ἐμβείου, κατὰ ὅδ' τὰ τοιαῦτα δει-
νοὺς ὁ ὄμφαλός σου ἀπέρχει. Δι' αὐτὸ γὰρ ὡς διάπνος ρίζης δρέυ-
ται τῷ πεφύκῳ, καὶ αὐξεται καὶ τελειοῦται. Εἰκότως ἐν
ταῦθα τῷ Γερουσαλήμ ἔφη μὴ τετμήσθαι. Ὡς ἔξ Αἰ-
γύπτου μὲν τεχθεῖσα. Ἐπ' δὲ τῷ Αἰγυπτιακῷ εἰδωλο-
λατρεῖᾳ δυνουδύῳ. Καὶ ἐν τῇς μητεῶν τοῦτο, τῷ πο-
τερῷ ἐκείνῳ ἐλκούσῃ πεφύκῳ. Καὶ διήλθον Ἰπὶ σὲ φησὶ,
καὶ εἶδον-

καὶ εἶδοντε πεφουδύῳ ἐν τῷ αἵματί σου. Σημαίνει δὲ τοῖς
τοῖς εἰδῶν περσφερομένας θυσίας. Καὶ εἶπαθι ἐν τοῦ αἵ-
ματός σου ζωὴ πληθύνουσα. Ἐπειδὴ συνεχώρητε μὲν αὐ-
τοῖς θυῖν. Αὐτὰ δὲ θυῖν ἐνομοθέτησεν, ὅκ αὐτὸς θυσίας
δεόμηνος, ἀλλὰ τῇ ἐκείνων ἀσθενείᾳ συγκαταβαίνων. Καί-
ρεις φησὶ θυσίας καὶ αἵμασι; Μὴ τῆς δαίμοσι θυῖς, ἀλλ' ἐμοὶ
περσφερε τοῖς θυσίαις. Ἀνέχομαι γὰρ μὴ δεόμηνος τῆς θυ-
ριάτων, σοὶ πωταχόθεν πραγματθούμηνος σωπείῃ.
Διὰ τοῦτο φησὶ ἐν τοῦ αἵματός σου ζωὴ πληθύνουσα. Οὕτω
νοήσωμεν τὸ, οἱ μαζοί σου ἀνορθώσθη. Ἀντὶ τοῦ καθήμηνος
περσφερῶν διὰ τῷ πολλῷ ἀκολασίᾳ, καὶ ἀκρασίᾳ. Καὶ
τῷ περὶ τὰ εἰδῶλα μοῖαιαν. Ἰημελείας περσφόμεναι τυχόν-
τες ἀνορθώθησαν. Καὶ οἶονε παρθένοι ἐρχόντο. Δηλοῖ δὲ
τῷ Ἰπὶ τὸ βέλπον μεταβολῇ, καὶ τῷ Ἰπὶ τὰ ἄνω ὄρ-
μῳ. Καὶ τῆς ἐγκρατείας τῷ κῆσιν. Καὶ ἡ Ἰπὶ σου φη-
σὶν ἀνέταλιν. Τουτέστι κόσμου πᾶντος ἐσσημῆν, ἔξαιψις
ἐχνηκας τεύχας κοσμήσαι διωαμῆρας. Σὺ δὲ ἦσθα γυμνη,
καὶ ἀχρηματοῦσα, οὐδέπω γὰρ νόμος ἐδέδοτο, οὔτε σκηνὴ κα-
τεσκεύαστο. Οὔτε τὰ κυμβικά ἔδνα περσσηνέκτο. Διὸ
εἶπαθι. Καὶ διήλθον διὰ σου, καὶ εἶδον σε. Καὶ ἰδοὺ καμρὸς σου
καὶ καμρὸς καταλόντων. Ἀντὶ τοῦ ὠραῖα ἐχρῶν γὰρ μου.
Καὶ Ἰημελείας περσ συνεάφειν. Διὸ διεπέτασα πᾶν γὰρ
μου Ἰπὶ σὲ. Καὶ ἐκάλυψα τῷ ἀχρηματοῦσῳ σου. Ση-
μαίνει δὲ διὰ τῆς πρεσβύων, τὰ ποικίλα χαρίσματα. Τῷ
Γερουσαλήμ. Τῷ Περσφειῖ. Τῷ δημαγωγῷ. Τῷ
Βασιλεῖ. Τὰς ἀρρήτους ἐκείνας δωρεάς. Καὶ ὠραῖα. Τὸ σαφὲς ἐστὶν δεικνύειν ἐν τοῖς τοῦ μεγάλου
Μαζοῦς τοῖς χαρίσμασιν. Ἀρῶ γὰρ φησὶν εἰς τὸν οὐρανὸν τῷ
B 2 χαρά-

χαιρέουσιν, καὶ ὁμῶμαι τῇ δεξιᾷ μου. Καὶ ἐρῶ (ὡς ἐγὼ εἰς
τὸν αἰῶνα. Καὶ πάλιν. Ἀλλ' ἡ (ὡς ἐγὼ καὶ τῇ τὸ ὄνομά μου.
Καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα κύριου πᾶσαν τὴν γῆν. Διὸ τῷ γε-
νησιάρχῳ αὐτῇ ἔρκων ἀναμιμήσκει, καὶ φησὶν. Ὡς μυσάσει
καὶ εἰσπλήθον ἐν διαθήκῃ μετὰ τοῦ, λέγει ἀδυνατὶ κύριος,
Καὶ συνθήκη μετὰ τοῦ ἡμῶν γεγύρωται. Καὶ πορνικῶς
γεγραμμενὰ παρρηκολούθησαν, αἰετέας ἐν νέμους ἔχοντες
σημαίνοντας, ὡς ἐπὶ τῶν βασιλῶν τοῖς κερδῶν συνθήκας, καὶ
τῆς οἰκείας ἐν βληθείᾳ, καὶ τῷ ἐδνῶν δόξης ἐρηθείᾳ, καὶ
ἀπελθούσῃ γυμνῇ ὡς περὶ εἰσελήλυθας. Σὺ γὰρ οὐ δὲν τὰ γά-
μω πορνεύουσας. Ἐγὼ δὲ καὶ ἐρρύπω μὲν ἐξ ἐκείνης,
καὶ ἀλγὸς ἐς ἐρημὴν δόξης σου. Καὶ γυμνῇ οὖσαν ἡμφία-
σα. Καὶ ἀκόλαστον οὖσαν, ὡς ἐπὶ τῶν πορνικῶν σὺ μα-
σοῦς. Διὸ ἐπάγει. Καὶ εἰσπλήθον ἐν διαθήκῃ μετὰ τοῦ λέγει
ἀδυνατὶ κύριος. Καὶ ἐχούμενοι. Καὶ ἐλθούσας ὕδατι. καὶ
ἀπέπλυνται τὸ αἷμα σου διὰ τοῦ. καὶ ἐχειράτε ἐν ἐλαίῳ.
καὶ ἐνέδυσάτε ποικίλᾳ. καὶ ὑπέδυσάτε ὑάκινθον. Καὶ
ζωτάτε βύσσιν, ὡς τὰ ἐξῆς. καὶ ταῦτα δὲ ἐπιμαθεῖν ἀ-
καθῶς, ἐπὶ τῷ τοῦ θεοῦ τοῦ Μωϋσέως συγγραμμάτων.
Ἐκεῖνος γὰρ τὸν ἱερατικὸν κατασκευάζει κόσμον. Καὶ τὸ
ἄγιον ἐλαίου τῆς χρίσεως ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῷ ὅλῳ διδάχ-
θῆς τῆς κατασκευῆς τὸν τρόπον. Οὕτω νοήσωμεν τὰ ψέλ-
λια τῷ χειρῶν. ὡς τὸ κατάδημα τοῦ τραχήλου. καὶ τὸ
ἐνώπιον τοῦ μωκθῆρος, καὶ οὐδὲν τρωχίσκου τῷ ὤτῳ. καὶ
τὸν Στέφανον τῆς καυχίσεως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κειμένης.
Ψέλλια γὰρ χειρῶν, τὴν πρακτικὴν δρετὴν ὀνομάζει.
Τρωχίσκους δὲ ὤτων, τὴν τῷ θεῷ λογίων ἀκρόασιν. Ὡς
ἔχουσιν δὲ, καθάπερ ἡ ἀκοὴ τοῦ τρωχίσκου. Κατάδημα
δὲ τοῦ

δὲ τοῦ τραχήλου. Τὸν τῆς σωτέως κόσμον ἐν τῇ ἡγεμονί-
κῃ λάμποντι, ὃ τῇ καρδίᾳ ἐπαναπαύεται τῇ τοῦ τραχήλου
ἐξηγημένῃ. Ἐνώπιον δὲ ἐν μωκθῆρι κείμενον. Τῶν θεῶν νό-
μων τὸν χαλινόν, ἐκ μεταφορῆς τῷ ταύρων τῷ οὕτως ὑπὸ
τῷ βοηλατῷ ἀγομένων. Καὶ γὰρ διὰ ὧς τῷ Περσῆτι,
τοιαῦτα πάλιν φησὶν ὁ θεός. Ὡς δὲ μαλὶς παρρησῶσα πα-
ρρησίησεν Ἐφραῖμ. Καὶ πάλιν. Ἡκουσα φησὶν Ἐφραῖμ
ὀδυρσμένου. Ἐπαίδυσάς με κύριε, καὶ οὐ κεπαυδύθην.
Ὡς περὶ μόχος οὐκ ἐδιδάχθην. Διὸ ἀναγκασίως τοῦ τοῦ-
του χαλινῷ ἐδεδόθη, ἵνα τῆς ἀτάκτου φορῆς διὰ τύτων κω-
λύηται. Οὕτως νοήσωμεν. Τὸ πορνικὸν δὲ αὐτὸ πορνεύον-
τος οἴκημα. Ἐπειδὴ οἶον τὸ θεῶν συνημμένη, καὶ τοῦτο
ἀνδρα ὀνομάζουσας, τῷ πορνῶν ἡρώσῃ δαίμονι, καὶ τοῦ-
τος ἐδιδάχθη. Καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χορηγούμενα
αὐτῇ δόξα, τούτοις προσέφερε. Διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, ὡς ἐπὶ
δεχίῳ πάσης ὁδοῦ ὑποδόμησας τῇ πορείᾳ σου, καὶ ἐλυ-
μήνω τὸ κάλλος σου. Καὶ διήγαγε τὰ σκέλη σου παντὶ παρῶ-
ν, τὴν τῆς ἀκολασίας ὑπερβολὴν διὰ τύτου πορνικῶν.
Οὐ γὰρ τοῖς σωτήρι μόνους ἐγγύου. Ἀλλὰ πάντας σὺ πα-
ρρησίᾳς ἐφελκόμενῃ, ἀκόλαστος ἐμίγνυστο. Μίξιν δὲ πάλιν
ἐν ταῦτα πορνικῶς, τὴν τῷ εἰδωλῶν θεραπείᾳ ὀνομάζει.
Δεῖ δὲ ἴπτησθαι ὁποῖος ὀνόμασιν ὁ τῷ ὅλῳ θεός ἐχρήσα-
το, τὴν τῆς εἰδωλολατρίας ἀμετερίαν σημαίνει βουλόμε-
νος. Διήγαγε γὰρ τὰ σκέλη σου παντὶ παρῶν. Καὶ ἐπλήθυ-
νας τὴν πορείαν σου. Καὶ ἐξέπρεψας ἐπὶ τῷ ὑπὲρ Αἰγύ-
πτου οὐδὲ μορμυτᾶς σοι, σὺ μεγαλοσάρεκος. Πάλιν ἐν
ταῦτα τῆς τοῦ εἰδωλολατρίας μέγεθος, καὶ ἀσεβείας τὴν
ὑπερβολὴν, τοιαῦτα ὀνόμασι παρεδήλωσεν. Καὶ οὐκ ἐγγύ
ὡς πόρνη

ὡς πόρνη συναγύτα μισθώματα. Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένης
ὁ μοιχάτης. ἡ πόρνη τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώ-
ματα, πᾶσι τοῖς ἐκ πορνείας αὐτῆς, πορνείου μισθώ-
ματα. Καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῆς. Καὶ
ἐφόρεζες αὐτὴν τοῦ ἐρχεσθαι πρὸς σέ· κυκλόθεν ἐν τῇ
πορνείᾳ σου. Καὶ ἐχύετο ἐν σοὶ διεσπαρμένα πόρνης τοῦ
πορνείας σου. Καὶ διὰ τούτων πάλιν ἐστήμανεν, ὅτι
πόρνης τοῦ θεοῦ λαμβάνοντες, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον,
καὶ πορνεία, καὶ βόας, καὶ μόσχους, τοῖς εἰδώλοις τοῖς θυ-
σίαις προσέφερον. Τὸν μὲν θεὸν ἀπμάζοντες, οὗ ταῦτα
τοῖς δώρεα ἐτύχοντο. Τοῖς δὲ μὴ δὲν πώποτε παρεσχικόσιν.
Οὐδέ τινος μόνον προσέφερον, ταῦτα προσέφεροντες. Καὶ μισ-
θὸν τοῖς μοιχοῖς δέχοντες, καὶ οὐδὲν ἀπὸ αὐτῶν οὐ λαμ-
βάνοντες. Τούτοις ὁμοίᾳ ὡς τοῖς πόρνη καὶ Περσὶ καὶ Γερμανίᾳ.
Νυνὶ μὲν γὰρ φησὶ ἐμοὶ χύτας τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον. Νυνὶ
δὲ ἐπὶ τοῖς ὁδοῖς ἐμάθισας προσδοκῶντα αὐτὴν ὥστε κο-
ρεῶν ἐν ἐρήμῳ μόνῳ. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἡσαίας. Πῶς
ἐχύετο φησὶ πόρνη, πόλις πηήσιων. Ἡ πόλις καὶ πόλις. Ἐν
ἡ δικαιοσύνη ἐκινήθη ἐν αὐτῇ. Νυνὶ δὲ φονεύει. Καὶ αὐ-
θις. Πῶς φησὶ τὸ Βιβλίον τοῦτο τοῦ ἀποστόλου, τῆς μητρὸς
ἐν τῇ. ἡ πόλις ὑπόχρεως ὢν, πέπρακα ὑμᾶς. Ἰδοὺ τοῖς ἀ-
μαρτίαις ὑμῶν ἐπράξατε. Καὶ τοῖς ἀνομίαις ὑμῶν, ὅς ἀ-
πέσειλα τινὲς μητέρας ὑμῶν. Καὶ τί δεῖ πάντας λέγειν ταῖς διὰ
τῶν Περσῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων λεγόμενα. Ἀπόχρη
γὰρ ὡς τοῖς εἰρημνῶν διδάξαι ὑμᾶς, ὅπου δεῖ νοεῖν τοῖς θεῖαις γρα-
φαῖς. Μὴ τὰς γραμμάς μόνον προσέχοντας, ἀλλὰ καὶ
τὴν τοῦτου διάνοιαν ἀναπύδοντας. ἐν τῇ παλαιᾷ τίνων
νόμος, ἐπὶ τῇ τῆς πόρνης πόρνης, ὅπου νόμος τὸ τοῦ ἀσ-
ματός

ματός τῶν ἀσμάτων Βιβλίου. Καὶ τοῖς διεφθαρμέναις, καὶ
βλαβεραῖς ἐκείναις δόξαις καταλιπόντας, τοῖς ἀγίοις πατό-
ρασι ἀκολουθήσωμεν. Καὶ νοήσωμεν μὴδὲ νόμῳ ἐν
νόμῳ διαλεγόμενον. Καὶ μάθωμεν πόρνη τῶν ἀγίων
Ἀποστόλων, τίς ἐστὶν ὁ νόμος, καὶ τίς ἡ νόμος. Διδάσκει γὰρ
ἡμᾶς, καὶ ὁ θεοπάτρις Παῦλος, οὕτως γράφων. Ἡμεροσά-
μιον ὑμᾶς ἐπὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὸν πόρνης ἡσασαί τὰ Χει-
σῶν. Καὶ τὴν μὲν νόμῳ ἐκ πολλῶν λέγει συγκεκρωμέν-
ον. Ἡμεροσάμιον γὰρ λέγει ὑμᾶς, οὐ σέ. Ὡς εἶναι δηλο-
νότι τοῖς δισεβείς, καὶ τελείας ἐν δρετῇ ψυχᾶς. Νόμῳ
οἶδεν ὁ θεὸς λόγος τῶν Ἐκκλησιῶν. Νόμῳ δὲ, τὸν Χει-
σῶν ὀνομάζει. Καὶ ὁ μέγας δὲ Παῦλος, ὁ δὲ μέγας τὸν νόμον τὸ
τέλος, καὶ τῆς χάριτος τῶν δόξων. Ὁ μέσος τοῦ παιδα-
γωγῆ, καὶ τοῦ ὁδοῦ διδασκάλου. Ἐφ' οὗ ἡσικα τὸ σῶμα,
ἐδέξατο. Ὁ ἔχων φησὶ τὴν νόμῳ, νόμος ἐστὶν. Ὁ δὲ
φίλος τοῦ νόμου, ὁ ἐσθλὸς καὶ ἀκούων αὐτῶν τῶν λόγων, χα-
ρεῖ χάρις διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νόμου. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κύ-
ριος, νόμῳ ἑαυτὸν ὀνομάζει. Τῶν Φαρισαίων αἰτιασα-
μένων ἐν ἱερῷ Ἀποστόλους ὡς μὴ τῆς θύοντας, ἐπήγαγε λέ-
γων. Οὐ δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ νόμου τῆς θύον, ἐν ὅσῳ με-
τ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νόμος. Ἐλθόντων δὲ ἡμέραι, ὅτ' αὖ δρε-
τῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νόμος, καὶ τότε τῆς θύοντι. Οὐ κοινὴ
νοήσωμεν, νόμῳ μὲν τὴν Ἐκκλησίαν. Νόμῳ δὲ τὸν
Χεῖσῶν. Νεανίδας δὲ, τοῖς τῇ νόμῳ ἐπομέναις δισεβείς μὲν
ψυχᾶς, καὶ νεανικᾶς. Οὐδέπω δὲ τῆς νόμῳ τὴν δρετῇ
μικρομυρίας, καὶ τῆς τελειότητος ἡξιομυρίας. Ἐπὶ ποτα-
μῶν τῇ νόμῳ, νόμῳ δὲ οὐ προσταγοῦνται. Ἐχει δὲ τὸ
σύγγραμμα, καὶ ἐτέρους πινὰς τῶν νόμῳ συνόντας. Οὗς εἶτε
Ἀγγέ-

Ἀγγέλοις εἰποὶς, τῷ δεσποτικῷ πνεύματι διακουέν-
 τες, καὶ τῷ νύμφῳ διακοσμουῖται. Εἴτε Ἀποστόλους
 Ἀγγέλους καὶ αὐτοὺς τοῖς δεσποτικῶς νόμασιν ὑπερεν-
 τες, τοῦ πῆς ἀληθείας οὐχ' ἀμαρτήσεται σκοποῦ. Ἐμοὶ δὲ
 δοκεῖ μάλλον Ἀγγέλους εἶναι. Ἐπειδὴ τοῖς τετελειωμέναις
 ἐν ᾧ ψυχῇ, αὐτῷ νοῦν τῷ νύμφῳ τὰ θεῖα ἡμᾶς
 ἐδίδαξε λόγια. Οὐδὲν δὲ Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν τελειό-
 τερον. Διὸ μάλλον ἐμοὶ δοκεῖ Ἀγγέλους εἶναι, ὅτι καὶ νύμ-
 φῳ διακοσμοῦται, καὶ τῷ νύμφῳ θεωρεῖται ἐσπουδακό-
 τας. Εὐερίκοι καὶ καὶ αὐτοὺς τοῦ νυμφίου τεχθέντες, χο-
 ρὸν Ἀγγελικὸν γυναικῶν, καὶ ἀφραϊνῶν. Καὶ ὑμνοῦ-
 ῖται καὶ βοῶνται, Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, ὃ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
 ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ αὐτὴ ἡ νοσηρὰ Γαβριὴλ ὁ ἄρ-
 χάγγελος δικόσσει. Καὶ τῷ Ἰωσήφ Ἀγγέλος. Καὶ τῷ εἰς
 Αἴγυπτον φησὶ φυγῆναι, ὃ τῷ ἐκείθεν ἐπ' ἀνόδου πρὸς τετα-
 χῶς φαίνεται. Καὶ μετὰ ὅτε κατὰ τοῦ διαβόλου ἀγῶνας,
 Ἀγγελοὶ προσελθόντες δικόσσει τῷ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας
 ἀσθενείας ἀγωνισμένῳ, ὃ τὸν ἀγωνιστὴν καταλύσονται.
 Εὐρημοῦντες. Ἀνυμνοῦντες. Περιέποντες. Καὶ ἐν τῷ
 χαρᾷ δὲ τοῦ πάθους, Ἀγγελοὶ παρῆσαν, τὸ ἀνθρώπινον ὑπε-
 ρείδοντες. Καὶ τῷ τὰ φῶς Ἀγγελοὶ προσεδεδυμένοι, ἐκήρυτ-
 τὸν αὐτῷ τῷ ἀνάστασιν. Καὶ ἡ νύμφα εἰς ὅτε οὐρανὸς ἀνε-
 λήφθη, Ἀγγελοὶ τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον. Ἀνδρες Γαλιλαῖοι, τί
 ἐσθήκατε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὕτως ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφ-
 θεὶς ἀρ' ἑμὴν εἰς τὸν οὐρανόν. Οὕτως ἐλθύσεται πάλιν. Διὸ
 μοὶ δοκεῖ ὅτι σὺ τῷ νύμφῳ ὄντας, τὰ γράμματα Ἀγγέλων εἶ-
 ναι, τοῖς τοῦ νυμφίου νόμασιν ὑπερετοιμαῖς, ὃ τῷ νύμ-
 φῳ πάσης κηδεμονίας ἀξιοῦντας. Καὶ τοῦτο δὲ θεωρεῖται, ἀ-
 ναγκάζον,

ναγκάζον, ὡς τρεῖς τοῦ Σολομῶντος ἐδιδάχθημεν εἶναι συγ-
 γραμματα. Τὰς παργιμίας. Καὶ τὸν ἐκκλησιαστικόν. Καὶ
 τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων. Καὶ αἱ μὲν παργιμίαι, τῷ ἡθικῷ
 ὠφέλειαν τοῖς βουλομένοις προσφέρουσιν. Ὁ δὲ ἐκκλη-
 σιαστής, τῶν ὁρμηδῶν ἐξελκύει τῷ φύσιν, καὶ τοῦ παρῶν-
 τος βίου τὸ μάταιον ἐκδιδάσκει. Ἰνα μαθόντες αὐτῶν τὸ
 ἐπὶ κερὸν, ὡς παρῶντων καταφρονησώμεν. Καὶ τῶν μελλόν-
 των ὡς μὲνόντων ἐπιθυμήσωμεν. Τὸ δὲ ἄσμα τῶν ἀσμά-
 των, τῷ μουσικῷ συνάφειαν τῆς νύμφης ὃ τοῦ νυμφίου δι-
 δάσκει. Ὡς εἶναι τῷ πᾶσι τοῦ Σολομῶντος πνευμα-
 τικῶν. Κλίμα κάπνα τρεῖς ἔχουσιν ὅτε βαθμούς. Τὸν
 ἡθικόν, τὸν φυσιολογικόν, καὶ τὸν μουσικόν. Διὸ καὶ τὸν αὐτὸν
 θεωροῦντα τῇ δισθεσίᾳ, καθαρῶνται πρὸς τὸν, διὰ τῆς ἀ-
 γαθῆς πρᾶξεως τῷ διάνοκῳ. Εἰ οὕτως καταπιδύσαι τῶν
 παλαιόντων τὸ μάταιον, καὶ τῶν δοκούντων τρεπνῶν τὸ ἐπὶ κερ-
 ρον. Καὶ ὅτε αὐτὸν λοιπὸν ἀναπαύσῃ, καὶ τὸν νυμφίον ποθῇ-
 σαι, τὸν τὰ αἰῶνα ἐπηγγελῶμεν ἀγαθὰ. Διὰ τοῦτο καὶ
 τρεῖς τὸ τέτακται, τὸ Βιβλίον τοῦτο. Ἰνα ὁδὸς πρὸς βασιλείᾳ,
 ἐπὶ τὸ τέλειον ἔλθοι. Ἡ γοῦμαι δὲ τὸν σοφὸν Σολομῶντα
 ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἄτε δὴ Προφήτου. Καὶ μεγάλου Προφή-
 του, δεδιδάχθημεν, ταῦτα συγγραφεῖν. Ἡκούσε καὶ αὐ-
 τοῦ πάντως ἀδόντος, παρῆσεν ἡ Βασιλίσσα ἐν δεξιῶν σου ἐν ἱμα-
 τισμῷ διαχεύσω, πρὶν βεβλημένη πρὸς κλημένη καὶ πάλιν.
 Ἀκούσον θυγάτηρ ὃ ἴδε, ὃ κλῖνον τὸ οὖς σου. Καὶ ἐπιλάθε τῶ
 λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βα-
 σιλεύς τοῦ κάλλους σου. Ὁ πᾶντός ἐστι κύριός σου. Ἀμέλει
 τοῖς μεροῖς ὃ τοῖς ἀτελέσιν ἐπὶ τῷ ἡλικίᾳ σου ἐπὶ
 πρᾶξιν αὐτῷ τῷ ἀνάγνωσιν. Μόνοις δὲ τοῖς εἰς ἀνδρας τε-
 λούσι,

λαῦσι, καὶ συνιέναι διωγμένους τοὺς κεκυρμένους, καὶ πινυ-
μα-
πικῶς νοῆσαι τοὺς γεγραμμένα, ἀναγιγνώσκοντες καὶ βούουσι. καὶ
πανσάλμυροι τοῦ (υγρομαχῆν, εἴτε Προφητικῶς συγγεγρα-
πται τὸ Βιβλίον, εἴτε μεμαθηκῶς παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ ἐδιδά-
χθη διδάσκει, τῆς Ἑρμηνείας ἀνέωμεθα. Τοῦτον οὖν ἐν-
τρυφούμενος, ὡς ἀκαλέσαντες, μὴ κλοπῇ ἡμῶν, κατηγορεῖν,
εἴ τι τοῖς πατράσιν εἰρημένον ἐν ταῖς ἡμετέροις βύρσιν ἑρμη-
νείας. Ομολογῶμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς παρ' ἐκείνων τοὺς ἀφορμας
ἐξηκέναι τῆς σαφηνείας. Ἐστὶ δὲ τοῖς τούτοις, οὐ κλοπῇ, ἀλλὰ

κληρονομία πατρῶα. Καὶ τοὺς μὲν παρ' ἐκείνων εἰληφό-
τες, ἡμεῖς, καὶ οὗτοι ἐπέξβυρντες περὶ δε-
μῶν. Ἐπεὶ οὖν μὲν ὡς διαπλάττος εἰρημένον ἵσταν,
συντεμπούμεν, καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ
δεόμην, διδουμένον. Ἐπεὶ οὖν
ἀνεδέξαμεθα πόνον, οὕτως
ἀρχήσονται οἱ μὲν
τοῖς

ἐν τρυφούμενος ἐσομένον. Διὸ οὖν λατύνοντες οὖν ἡμετέρους
καρπουμένους πόρους, ὡς ἀκαλούμεν, διχάζομεν
ἀντιδέναι τῶν πόρων. Εἰ δὲ οὐκ ἀκείβητος
ἡ ἐρμηνεία φανείη, τὸν γοῦν
πόνον ὑποδέξασθαι, ὅτι
τὰ λείπονται δι-
δαξάτω-
σαν.

ΕΤΕΡΑ

ΕΤΕΡΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΤΑ

Παράφρασις τοῦ ᾠσμάτος τῶν ᾠσμάτων. Συλλεγά-
σα δὲ τὰς εἰς τὸ Ερμηνεύον, τοῦ ἁγίου Γρη-
γορίου Νύκτου. Τοῦ ἁγίου Νείλου, καὶ τοῦ
ἁγίου Μαξίμου :-

Ἐπεὶ καὶ τὰς παρομιλίας, καὶ τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Σαλ-
μὸν ἦσαν, ἐν μὲν ταῖς παρομιλίαις, λατύνοντες μὲν
δὲ τοῦ κακοῦ. Προσέπομενος δὲ πρὸς τὴν ἀγαθὴν, καὶ παι-
δαγωγῶν ἡθικῶς. Ἐν δὲ τῇ Ἐκκλησιαστικῇ, διδασκνύων τῶν
παρόντων τὸ Μάταιον. Καὶ τούτων παίδων ὑπερφρονεῖν. ὅτι
ἐν παιδύων φυσικῶς, εἰς ὃν ἡ πρὸς θεὸν ἀγάπη ὑφίσταται.
Οἱ αὖτε κινέοντες πρὸς τὸ ὄντως ἀγαθὸν διὰ τοῦ νομιζομένου,
τὸν πόρον ἡμῶν :-

ΕΤΕΡΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ Εἰς τὸ ᾠσμα

τῶν ᾠσμάτων, ἐξηγηθὲν ὡς τοῦ ψαλμοῦ δια-
σίων πολιτικῶν :-

C 2 ΤΟΥ

ΤΟΥ ΦΕΛΛΟΥ ΣΤΙΧΟΙ:

Πείτερ τὸ φιλομαθὲς τὸ σὺν ὧσε φηφίρε.
 Ἐρμῶν δὲ θείῳ γλίσχεται τῷ ξένῳ καὶ ποικίλῳ.
 Τοῦ τῷ ἀσμάτων ἀσματος ὁξέγησιν καὶ γνῶσιν.
 Ἰδούσι τὰ θεασίματα πεισθέντες αὐτοκράτωρ.
 Καὶ τοὶ ἐλπίδας θέλῃσι πρὸς τὸν δεσπότην πάντων.
 Δηλοῦν τῷ ὁξέγησιν πᾶσαν σὺ τῷ ἀσμάτων.
 Ἐν ἀπλοῦς ἐργῶν λέξεσι καὶ καταμαζωμένοις.
 Ὁ γὰρ Περσὴς Σαλομὼν ὁ πάνθ' ὁρῶν ἐμείνος.
 Ὁ παῖς τυγχάνων τοῦ Δαβὶδ, ἀλλ' ἐκ τῆς τοῦ Οὐραίου.
 Τρεῖς συνεγράψατο ἱερεῖς, ἐβίω πνευματείας.
 Ἡ μὲν καλεῖται νενεχῶς τοῖς πᾶσι παρρημία.
 Ἐχούσα παιδὸς αὐτῶν, ποδῶν ἐπαυροδόσεις.
 Καὶ τῷ περὶ τῶν συνεχῶς, καὶ θείας ὑποδείκας.
 Ἡ δὲ πρὸς Ἐκκλησιαστικῆς κέκληται τοῖς ἀνθρώποις.
 Τὸ Μάταιον διδάσκουσα τὸ τοῦ παρὸντος βίου.
 Ἡ δὲ γε τρίτη συνεχῶς ἐμείνου πνευματείας.
 Αὕτη τυγχάνει δεῖν τοῦ ἀσματος τῷ ἀσμάτων.
 Τὸν τρέπον καταγέλλεσσι ποικιλοτρόπως ἄγαν.
 Τῆς τελευτῆς αὐτῆς ψυχῶν τῷ ἀνθρωπίνων.
 Ἀλλ' ὡς ἐκ γήματι πνίσεμνον νυμφετολίας.
 Σοφῶς γὰρ ὑποπείσῃ τὸν μὲν Χρὶστὸν νυμφίον.
 Νύμφῳ δὲ πάλιν τῷ ψυχῷ ἐξῶσαν τοῦ νυμφίου.
 Καὶ πρὸς αὐτῶν ἐρωτῇ δῆθεν τὰ τοῦ νυμφίου.
 Καὶ πρὸς ἐμείνου χάριτας ἀντιπαρῶν τοῖς.
 Ἐχὲν δὲ φράσεις καὶ ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας.
 Ἀλλ' ἀπαρξώμεθα λοιπὸν σὺν γε θεῷ τῷ ὅλων: ~

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΟΥ.

Ἐρμῶν εἰς τὸ ἀσμα τῷ ἀσμάτων:-

Ἐπειδὴ τῇ θεῇ θαρρήσαντες χάριτι, τῆς Ἐρμῶν τοῦ
 Βιβλίου τούτου καταδαρρήσαντες. Φέρε πρῶτον
 ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοῦ Βιβλίου τῷ πρῶ-
 γραφῶν ὁξέγησιν, ὁξέγησιν καὶ
 ὁξέγησιν:-

Ἀσμα ἀσμάτων, ὅστις τῷ Σαλομὼν:-

Κοπήσαντες τὴν δὴ ποτε οὐκ ἀσμα. Ἀλλ' ἀσμα ἀσμά-
 των αὐτῶν πρὸς τὸν ὁξέγησιν ὁ σοφὸς Σαλομὼν. Ὁ γὰρ οὐ
 δὲ εἰκὲ καὶ μάτῳ ὑπὸ τοῦ θεοῦ πνύματος ἐνεργούμενον
 λέγεται. Διὸ τὸν πρὸς σωφροσύνῃ καὶ ἀσεβείᾳ κατὰ τὸν
 καθεστῆκε. Ταύτου δὲ οὕτως ἔχοντος, σκοπντέον πῶς ἔνεκεν
 ἀσμα ἀσμάτων, ἀλλ' οὐκ ἀσμα τοῦτο καλεῖται τὸ σύγ-
 γραμμα. Πολλὰ μὲν οὐκ ἀσματα, καὶ ψαλμοὶ, καὶ ὕμ-
 νους, καὶ ὠδαί, ὡς αὐτῶν τῷ μακαρίῳ Δαβίδ, καὶ ὡς αὐτῶν
 πρὸς αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν Περσῶν διείσομεν εἰρημῶν
 καὶ συγγραμμάτων. Καὶ Μωϋσῆς μὲν ὁ μέγας ἦσε πρῶτον
 μὲν ὡδῶν τῷ Ἰσραήλ, ἡ νῆα ἡ θαλάσσια διαρεθίστα,
 αὐτῶν μὲν τοῖς Ἰσραηλῆσι δὲ ὁδὸς ἐχέτο, τῶν δὲ Αἰγυπτίων
 τοῖς. Δευτέρῳ δὲ ὡδῶν ἦσαν ὁχλοὶ ἡμεῖς τῷ Ἰσραήλ
 φρέατι.

φρέασι. Τείτλω δὲ ἐν ἧ τοῖς θεῖαις ἐξηγήσατο δώρεας, ἡ τῆς
ἀγνώμονος γνώμης τοῦ λαοῦ κατηγορήσε. Καὶ ὁ μακάριος
δὲ Δαβίδ. Τοὺς μὲν ἑπὶ πικίους ἦσαν ὑμῖνος. Τοὺς δὲ ἑπι-
λυνίους. Καὶ οὗ μὲν ὁρθεῖς, οὗ δὲ ἐν ἑσπερίους. Οἱ δὲ
σοφὸς Σαλομών, ὅτε ἑπὶ πικίον αὐτὸν ὁρθεῖον, ἀλλ' ἑπὶ θα-
λάμῳ αἶσμα συγγραφῆται. Τὰ μὲν γὰρ ἑπὶ πικία αἶσμα, δη-
λοῖ τὴν τῆς πολέμιων κατόλυσιν, ἡ τῆς αἰχμαλώτων λύσιν.
Ὡς τὸ ἀντανάγκων πολέμους μέχεσθαι τῆς πέρας τῆς γῆς.
Τόξον σπυτεῖται, ἡ σπυθλάσει ὄπλον. Καὶ θυρεὸς κατὰ-
καύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός.
Υψωθήσομαι ἐν τοῖς ἐθνεσιν, ὑψωθήσονται ἐν τῇ γῇ. Σημαί-
νει γὰρ ὅτι τῆς πολέμιων τὴν πανοπλίαν σπυτεῖται, ἡ οὗ
ἐπὶ μένους πάλαι τελευτήσας καὶ καλῶς ἐλδεδεῖται,
ὑψωθῶν ἐποικήσατο. Καὶ τὴν τῆς πάντων ἐκόντων ἀνεδύ-
σατο Βασιλεῖα διόφνη. Υψωθήσονται ἐν τοῖς ἐθνεσιν, ὑ-
ψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Τοιοῦτον ἐστὶ ἡ τὸ πάντα τὰ ἐθνη
κροτήσατε χεῖρας. Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλ-
λιάσεως, ὅτι κύριος ὑψίστος φοβερός Βασιλεὺς μέγας ἑπὶ
πᾶσι τὴν γῆν. Καὶ πάλιν. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν
σου ἑπὶ τὸν μηρὸν σου διωατὲ. Τῇ ὡραϊότητι σου, ἡ τῷ κάλ-
λει σου. Καὶ ἔντενε καὶ κατὰ δουρὸς καὶ Βασίλευ. Καὶ αὐ-
θις. Ἀρεατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, ἡ ἐπάρεθτε πύλας
αἰώνιοι, ἡ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Κύριος κρα-
ταὸς ἡ δυνατὸς, κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Ἐν μὲν οὖν
τούτοις τοῖς αἷμασι τὴν νίκην τοῦ Βασιλεῖος οἱ Προφῆται
διεξίαι. Καὶ ἑπὶ τῇ τῆς αἰχμαλώτων αὐτὸν ὑμνεῖσιν ἐλδ-
δεῖα. Τὸ δὲ αἶσμα τῆς αἰσμάτων, τὸν γὰρ μὲν αὐτὸς δια-
γράφει. καὶ τὸν αὐτὸν τὴν ὑμῶν ἐξῆτα διαγράφεται.

Νύμφῳ

Νύμφῳ δὲ παρὰ ἀγορεύει οὗ ἐν ἐκείνοις τοῖς αἷμασι τῆς
αἰχμαλωσίας ἀπαλλαγῆται. Καὶ τῆς ἐλδεδείας τετυχη-
κότας, καὶ παρὰ ἀγορεύει τῷ Βασιλεῖ. Καὶ ἄλλων τῶν
ἀνδραγαθῶν τὴν μνήμην ἐχρηκότας. Καὶ πολλὰ αὐτὸν
δύνοισιν καὶ σοφίᾳ ἑπὶ δεικνυμένους, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπο-
μείνουσιν. Εἶτα τῆς ἀνωδυνάμειον παντοφύλων τῆς ἐν
ὁ Βασιλεῖος τῆς δόξης σπυτεῖται. ἡ μειροφύλων, καὶ αὐτὸν δὲ παρὰ
βραχὺ μέσον ἡμέρας, χωρὶς αὐτῶν τοῦ σεσωκότος ἀνεχο-
μήρους. Τούτου χάριν αἶσμα αἰσμάτων καλεῖται τὸ τὸ
Βιβλίον. Σημαίνοντες τοῦ λόγου, ὡς ἐκεῖνα τὰ αἶσματα διὰ
τοῦ τοῦ αἶσμα γεγῆται. Καὶ ἐκεῖνα παρὰ τοῦ λέγει. Τὸ
γάρ ἐστι τὸ κεφάλαιον τῆς ἀρεῖας τῆς δόξης φιλοφρο-
νίας ὁ κολοφών. ἡ ἀρρήτος ἀγαθότης. Οἱ ἀμέτρητος ἐλδ-
Οἱ ἀσάθμητος οἶκος. ἡ ἀφραγῆτος ἀγάπη, τὸ ἀνέχεσθαι
τὸν πομπὴν καὶ πλάσω καὶ δημιουργῶν, καὶ κύριον, καὶ θεόν,
καὶ δεσπότην, καὶ αἰετῶς αὐτῶν ἐχόντα, τὸ πᾶν τὸν τοῦ ζῶν
καὶ παθητὸν, καὶ φθαρτὸν, καὶ ἀγνώμον, καὶ ἀχρηστον, μὴ μόνον
ἀπαλλάξαι θάνατον καὶ διαβολικῆς τυραννίδος, ἀλλὰ
καὶ ἐλδεδείον δωρήσασθαι. Καὶ μὴ μόνον ἐλδεδεῖται ἀ-
ποφύγει, ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ τῆς. Καὶ μὴ μόνον τῆς ἡδ-
οῖς δωρήσασθαι χάρισμα, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν παρὰ ἀγο-
ρεύεται τὸ καὶ ποιῆσαι. Καὶ νύμφῳ παρὰ ἀποφύγει σπυ-
μοσθῆναι αὐτῇ. Καὶ ἔδωκε μυστρίαν παρὰ ἀποφύγει. ἡ νύμφῳ
καὶ θάλαμον παρὰ ἀποφύγει. καὶ γυμνῶν οἷσιν ἀμφι-
σαι. καὶ γυμνῶν αὐτῇ παρὰ ἀποφύγει. καὶ τρυφῶν. καὶ πόμα.
καὶ ὄδον. καὶ θυρεὸν. ἡ ζῶν. καὶ φῶς. καὶ ἀνάστασιν. Ἀλλὰ
γὰρ φησὶν, ψάμμιον ἀρεθμεῖν, ἡ ὑπερὶ σαγόνας, ἡ τὴν
θάλασαν καὶ αὐτὴν μετ' αὐτῆς, τῆς δόξης φιλοφρο-
νίας ἐφ-
κείσθαι

κέρθαι λόγω πολλῶν. Διὰ τοῦτο τοίνυν ἄσµα ἁσµάτων
 παρταγορεύεται τὸ Βιβλίον, ὡς τὰ μείζω τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγα-
 θότητος εἶδη, διδάσκων ἡµᾶς. Καὶ τὰ ἐνδοτάτα καὶ ἁδύτα,
 καὶ ἀγία τῆς Θεότητος ἡµῶν φιλοφροσύνης ἀποκαλύπτων µυσ-
 τήρια:~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

Οἶον τοῦ ἀγίου Γεηγορίου Νέαςης, καὶ τοῦ ἀγίου Νείλου,
 καὶ τοῦ ἀγίου Μαξίμου. Εἰς τὴν ἑπιγραφὴν
 τοῦ ἁσµατος τῶν ἁσµάτων:-

ΤΣµα ἁσµάτων τὰ Σαλοµῶνι ἀναγέγραπται, τὸ δηλῶν
 ἅ τινι παρὰ τὸν νυμφίον Χριστὸν ἀγάπῃ τῆς νύμφης αὐτῆς
 Ἐκκλησίας, ὡς ἐκ τῆς διὰ τῆς παρθενικῆς παρτρειᾶς ἑ
 πατρειᾶς. Καὶ τῆς διὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τῆς παρτρειᾶς κα-
 ταγωγῆς, ἀδοξάζει αὐτὰ τὰ νυμφίω Χριστῷ τὰ εἰδυκῶ.
 ὅπτε ἡµῖν εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ γέγονε καὶ ἡµᾶς διέαντης κα-
 τήλλαξε τὰ ἰδία Πατερι. Καθ' ἡν ἀγάπῃ νυμφὸς αὐ-
 τῶν τὴν τῆς πᾶν Ἐκκλησίαν. Μυσταγωγῶν αὐτὴν Θεολο-
 γικῶς νόμῳ πιδυματικῶ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει τῆς αὐτῆς
 µυστηρίων, ἡν παρτέρῳ ἐνυμφόσθησε διὰ τῆς παρθενικῆς,
 καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ παιδαγωγῆσαι, καὶ παιδύσαις ἡθικῶς-
 τε καὶ φυσικῶς. Ἡ οὖν παρτρειᾶς αὐτῆς τῆς Χριστῷ Ἐκκλη-
 σίας, διὰ τε τοῦ γραφικοῦ νόμου καὶ τοῦ Φυσικοῦ. Ὡς τοῖς δυ-
 νάμει, Σαλοµῶνι ἔντε ταῖς παρθενικαῖς, καὶ τῇ Ἐκκλησια-
 σῇ, ἥσε, καὶ διὰ τῆς ἐν πάσῃ τῇ γραφῇ καὶ τῇ κήσει συµβό-
 λων, ἀταγωγικῶς παιδύσασα, ἑνὶ αὐτῇ παρτρειᾶς καὶ κή-
 σεως λόγους, κακρύτων διδάχθαι τὰ παρὰ αὐτὴν τῇ
 νυμφίῳ.

νυμφίου φίλτρον βούλεται. Λοιπὸν τελεώτερον τούτους παρ-
 αὐτῆς τοῦ Θεοῦ λόγου κατὰ τὴν ἐνσαρκίαν τοῦτου οἰκονομίαν,
 νόμῳ πιδυματικῶ διδάχθηναι, ἀμέσως διὰ γάπης αὐτῆς καλ-
 ληθεῖσα, καὶ πιδύμα ἐν χροιάῳ, ἐν τῇ νύμφῃ αὐτῆς χημα-
 πται: Φέρε τοίνυν ἐπ' αὐτὴν ἑλθομένη λοιπὸν τῆς ῥημάτων
 τῶν Ἐρμηνείων:~

Κείμεν, τοῦ ἁσµατος τῶν ἁσµάτων:-

,, Φιλησάτω με δότοφιλημάτων στόματος αὐτῆς.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

ΤΑῦτα ἡ νύμφη λέγει παρὰ τοῦ νυμφίου Πα-
 τρι. Ἡκουσα γὰρ καὶ τῆς τῆς Ἀβραάμ τῆς Πατριάρχης
 δοθεισῶν ὑποσχέσεων, καὶ τῆς τῆς Ἰακώβ ἐν δὺλῳ γάμῳ παρ-
 τρειᾶς. Ἡκουσε καὶ τοῦ μεγάλου Μωυσέως παρὰ αὐτῆς παρ-
 τρειᾶς. Ἡκουσε καὶ τῆς Ψαλμῶν τὸ κάλλος αὐτῆς
 καὶ τὴν δυνάμιν διηγουμένων. Ὡς αὖτος γάρ εἰσι καὶ αὐτῆς,
 παρὰ οὗτος ὡς τῆς ἀνθρώπων. Ἰξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου.
 Διὰ τοῦτο δὺλῳ γέγονε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περιζῶσαι
 τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατῆ. Τῇ ὡραϊότη-
 τος καὶ τῇ κάλλει σου. Καὶ ἔντεινε καὶ κατὰ δουδῆ, καὶ Βασί-
 λους, ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πρεσβυτητος καὶ δικαιοσύνης. Ἐδι-
 δάχθη ὅπτι καὶ Θεός ἐστι, καὶ ὡς παρτρειᾶς. Οὗτος αὐτῆς ὡ-
 ραῖος καὶ δὺπρεπής. Ὁ ἱρόνος γάρ σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος. Ῥάβδος δὺπρεπής ἡ Ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. Καὶ
 Ἡσυχίας βοᾷ. Τίς ἐδὲ ὁ παρὰ τοῦ νυμφίου ὡς ἐδὼμ. Ἐξύθη-
 μαίματι αὐτῆς ἐν βοσῶν. Ὅπως ὡραῖος ἐν σοφίᾳ, βοᾷ μετὰ
 ἰσχύος πολλῆς. Διδάχθαι τοίνυν τὸ νυμφίον τὸ κάλλος.

D τὴν

τὴν Ρώμην. Τὸν πλοῦτον. Τὴν Βασιλείαν. Τὸ κράτος, ὃ κατὰ πάντων ἔχει τὸ αἰδίων. Τὸ ἀνώλεθρον. Τὸ ἀτελεύτητον. Γίνεται ἰδεῖν τὴν αὐτὸν καὶ περιπλάσασθαι καὶ τὰ πνευματικά αὐτοῦ λατρεύειν φιλήματα. Ἀλλὰ μηδεὶς τῆς χαμαὶ ἡλῶν καὶ περιγέγων, διὰ τῆς τῆς φιλημάτων ἀποσηγορίας πληθύνει. Συκυπείτω δὲ ὡς καὶ ἐν τῇ μουσικῇ καὶ ἐν τῇ γυμνασίᾳ τὰ μέλη δεχόμενοι. Κατὰ φιλοφρονίαν τὴν καὶ περιπλάσσειν. Καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀπατήσας τὴν καρδίαν. Καὶ οἷον περιπλάσσειν πᾶσι φησὶν ὁ μέγα νομοφύλαξ, καὶ αὐτὸν συνᾶναι ἢ γράμματα. Καὶ αὐτὸν περιπλάσσειν, ὥς κατὰ φιλεῖν. Τῆς ἀγάπης ἐκβαλλούσης τὸν φόβον κατὰ τὴν θεῖαν γραφὴν. Τοίνυν ἡ νύμφη ὑπὸ αὐτῆς φιληθῆναι τοῦ νομοφύλακος. Μονοουχὶ λέγουσι περὶ τὸν τούτου πατέρα. Πέμψον μοι τὸν μονοουχὶ σου ὃν ὡς δέσποτα πατέρα. Τὸ γὰρ μάλλον ἢ ἐκείνο θέλεις ἀκούειν, πάλαι αὐτὸν ἀναρῶν, πάλαι ποτὶ. Ἐκείνον αὐτὸς τοῖς ἑπιστολαῖς δεχόμενος. Διὰ Πατριάρχων. Διὰ νομοφύλακων. Διὰ Πρεσβυτέρων. Οὐκ ἐπὶ φέρω τοῦ ἔσωτος τὴν φλόγα. Πῦρ ἐστὶν καὶ νόμος, καὶ φλογόμενον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Διὰ πάντων μοι τῶν Πρεσβυτέρων ὑποκινεῖται περιγίνεσθαι. Καὶ οὐδέπω δὲ τὴν μέραν ἐμπέδωται τοῖς ὑποσχέσεσιν ἠθέλησαν. Ὑποχέταί μοι διὰ τοῦ Δαβὶδ. Διὰ τοῦ Ἰερεμίου. Διὰ τοῦ Ἡσαίου. Διὰ τοῦ Ἰεζεκιήλ, καὶ Ζαχαρίου καὶ Δανιήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Πρεσβυτέρων, περιγίνεσθαι καὶ τὸν γάμον ἀπτελέσειν. Οὐκ οἶδα δὲ ἀνδρὸς μέλλει καὶ περιγίνομαι ποδοῦσθαι. Εἴπε μοι διὰ ὧσπὲ. Καὶ μὴ δύομαι ἐν δημοσίᾳ. Καὶ ἐν κείματι καὶ ἐν ἐλέει, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς. Καὶ μὴ δύομαι ἐν πίσει, καὶ ἀπγνώσει τὸν κύριον. Εἴπε μοι διὰ Ἡσαίου. Εφείν-

στη

στη σῆρα ἢ ὡς πίκτουσα. Ἡ ἡξον καὶ βόησον ἢ ὡς ὠδίνουσα. Ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς Ἐξήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. Καὶ ἀναρῶν καὶ ἐκείνῳ ἡμέρῳ τυχεῖν ἐφειμένη τῆς ὑποσχέσεων. Ταῦτα αἰνέται λέγουσα:~

Τῶν τειῶν Πατέρων:-

„ Φιλοτάτω με διὰ φιλημάτων σώματος αὐτῆς.

Ἡ Γου αὐτὸς διὰ αὐτοῦ τὴν αὐτὴν ἐμοῦ ὑπεράγαθον αὐτοῦ βουλήν διδάξάτω με. Λόγους καὶ τρόπον τὸν σοῦτον ὑποδεικνύων μοι:~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Ἡ Αἰ ἵνα μὴ ληποφρονητικῶς ἐρμηνεύσωμαι, φέρε μάστιγι τῆς εἰρημίας, τὸν μακάριον καλέσωμαι Παῦλον. Οὗτος Ἐβραῖος γραφῶν. Καὶ τὸν αὐτὸς πίστεως λόγον διεξιών, τοιαῦτα φησὶ αὐτὸς Ἀβραάμ. Πίσει παρῶκησεν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτεῖς. Ἐν σκηνῇ κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονομῶν τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς. Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν σκηνὴν θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἥς τεχνίτης ὁ δημιουργὸς ὁ θεός. Καὶ μετὰ βραχέα κατὰ πίσιν φησὶν ἀπέθανον οὗτοι πάντες μὴ λαβόντες τοὺς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰ ἰδόντες, καὶ ἀσπασάμενοι καὶ ὁμολογήσαντες, ὅτι ξένοι ὥς παρεπίδημοι εἰσὶν ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγουσιν, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατερίδα ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἡμεῖς ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἀξήλθον, εἶχον αὖν καὶ ἄννα ἀνακάμψαι. Νῦν δὲ, κρείττονος ἀξέγονται. Τωτὲς τῆς ἐπ' αὐτοῦ. Διὸ ὁ ἐπαρχιεύεται ὁ θεός, αὐτῆς καλεῖσθαι θεός. Ἡ τοῖμασε γὰρ αὐτοῖς τὴν Βασι-

D 2 λέει,

λείδω, καὶ ὡς τοῦ μεγάλου Μωϋσέως φησὶν. Ὅτι μᾶλλον
 εἴλετο συγκαταχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρὸς ἑαυτὴν
 ἔχειν ἀμαρτίας ἀπολαύειν. Μείζονα πλοῦτον ἢ γησαύριον
 τῷ Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ. Ἀπέ-
 βλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθοποδοσίαν. Πίστις κατέλειπεν Αἴγυ-
 πτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ Βασιλέως. Τὸν γὰρ ἀορά-
 τως, ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε. Καὶ ὡς πάντων δὲ ὁ μοῦ τῷ ἀ-
 γίῳ τῷ ἐν τῇ παλαιᾷ διαπρεψάντων, τριαῦτα φησὶ. Καὶ
 οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως. Οὐκ ἐνομίσαν-
 το τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ ὡς ἡμεῖς κρείττονι περὶ βλε-
 ψαμύρου, ἵνα μὴ χρωεὶς ἡμεῖς τελευτωθῶσιν. Καὶ ὁ κύριος
 δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις τριαῦτα πρὸς ἑαυτὸν Ἀποστόλους
 φησὶ. Πολλοὶ Προφῆται καὶ Βασιλεῖς καὶ δικαιοὶ ἐπεθύμη-
 σάν τε ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον. Καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε,
 καὶ οὐκ ἤκουσάν. Ὑμεῖς δὲ μακάριοι οἱ ὁφθαλμοὶ ὅτι βλέ-
 πουσι, ὅτι τὰ ὅσα ὑμεῖς ὅτι ἀκούετε. Καὶ πρὸς Ἰσδαίους δὲ δια-
 λεγόμενος ἔλεγε. Ἀβραάμ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἐπεθύμησεν
 ἰδεῖν τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, ὅτι εἶδε ὅτι ἐχάριεν. Καὶ Συμεὼν δὲ
 ὁ πρεσβύτερος ἐχημαρίσθη μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν ἴδῃ τὸν
 Χριστὸν κυρίου. Τεχθέντα τοίνυν καὶ εἰς τὸν ναὸν ἀνενεχθέν-
 τα, δεξάμενος τε ἐν χειρὶν φησὶν. Νυνὶ διπολύεις τὸν δόλον-
 του δέσποτα κατὰ τὸ ῥήμα του ἐν εἰρήνῃ. Ὅτι εἶδον οἱ ὁφθαλ-
 μοί μου τὸ σωπρόν σου, ὃ ἢ τοῖς μάσας κατὰ πρὸς ὅσωπον πάν-
 των τῷ λαῷ. ὅτι ἐξῆς. Δηλοῖ τίνυν ὡς θείας ὑποσχέσε-
 σι πισθύνοντες, ἐπεθύμουν τῷ ἐπαγγελίῳ τὸ τέλος ἰδεῖν. Διὸ
 τὸ ἄσμα τῷ ἄσμάτῳ, εἰσάγει τὴν νύμφην λέγουσαν. Φι-
 λησάτω με διὰ φιλημάτων σώματος αὐτοῦ. Φίλημα δὲ νοε-
 ρῶν, οὐ σώματος συνάφειαν, ἀλλ' ὡς ἐβδὲς ψυχῆς καὶ θείου
 λόγου

λόγου κοινωνίᾳ. Καὶ ἔοικεν ἡ νύμφη τοιοῦτόν τι λέγειν. Ἡ κε-
 σαυτοῦ τῷ λόγῳ διὰ γραμμάτων, ὅτι θυμῷ δὲ καὶ αὐτῆς
 ἀκούσαστο τῆς φωνῆς. Βούλομαι ἀμέσως ἐν τοῦ σώματος,
 τὴν ἱερὰν δεξασθαι διδασκαλίαν, ὅτι ταύτῃ τοῖς τῆς δια-
 νοίας καὶ φιλησάτω χείλεσι. Φιλησάτω με διὰ φιλημά-
 των σώματος αὐτοῦ. Ταῦτα τῆς νύμφης εἰρηκῆς δι' οὗς ἐκεί-
 νῳ πληρῶν, ὅτι ἐπὶ λαλοῦντός του ἰδοὺ πάρεμι. Αὕτη δὲ δι-
 σὺς θεασαμένη τὸν ποσειδῶνα ἐκπλήττειται αὐτῇ καὶ θαυ-
 μάζειν ὅτι μαστοὺς καὶ τὴν διωδὴν καὶ βοᾷ: ~

- » Ἀγαθοὶ μαστοὶς ὑπὲρ οἶνον. Καὶ ὁσμή μύρων σου,
 » ὑπὲρ πάντα τὰ ὀσμήματα.

Τῶν τριῶν Πατέρων:—

Μ Αστοὺς δὲ πάλιν ἐν ταῦτα καλεῖ τὰ δοχεῖα τοῦ Γάλα-
 κτος. Ὅτι τοῖς ἀτελέσιν ἐπὶ καὶ νηπίοις προσφέρει οἶδεν
 ὁ μακάριος Παῦλος. Γάλα γάρ φησιν ὑμᾶς ἐπόψα, αὐ-
 βρωμα. Οὐπω γὰρ ἐδύνασθε. Οὐ διὰ τοῦτο δὲ μόνον ἐκό-
 πως τῷ μαστῶν ἐμνημόνυσεν ἡμᾶς, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τῇ καρ-
 δια πλησιάζουσιν, ἐν ἧ τὸ ἡγεμονικὸν ἴδεται. Ἀφ' οὗ πρὸς
 χέονται οἱ τῆς διδασκαλίας κρηνοὶ. Θαυμάζει τοίνυν τὴν
 νυμφίου ὅτι μαστοὺς τῷ ἀγαθῶν τυγχάνοντες κρηνοὺς.
 Καὶ προσφέρει τοὺς τε νηπίους ἐπὶ, τοὺς τε τελείους διατρέ-
 φοντας, καὶ λέγει αὐτῷ ἀγαθοὺς ὑπὲρ οἶνον, ὅς δι' οὐραίνει
 καρδίαν ἀνθρώπου κατὰ τὴν θείαν γραφὴν. Τρεπικῶς γὰρ
 τὸν οἶνον δι' οὐραίνῃ ὠνόμασε. Δῶξαι βελόνην ὅτι πα-
 σης ὁμοῦ τῆς ἐν ἀνθρώποις δι' οὐραίνῃς, μέζων ἢ ὡς τῷ αὐ-
 τοῦ δωρεῶν ἀγνοομένη θυμολογία τοῖς δι' οὐραίνῃς. Εἰ δὲ βούλει
 καὶ μὴς κῶς νοῆσαι τῆς νύμφης τὰ ῥήματα. Νόησον ὅτι ὑπὲρ
 οἶνον

οὐκ ἔστι μαζομένης μαςας, οὐδ' ἀρρήτους τοῦ θυμῶν τρεφόμενους. Διὸν ἀπυτες οἱ τῆς δισεβείας τρεφόμεθα τρέφimus. Εἶτα τίω αἶπαν λέγει τοῦ πολλοῦ πόθε καὶ τῆς παρὰ αὐτὸν ἀγάπης τῆς μὴ κηδεύων τῇ τῆς παροικίαν οἰκίᾳ ψυχῶν φάσκουσαι ~

„ Οἱ π ἀγαθοὶ μαυτοῖσου ὑπὲρ οἶνοι. Καὶ ὅσμη μύρωνου ὑπὲρ πάντα τὰ δρώματα. Μύρον ἐν κενωθὲν οὐρά. Διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε.

Εἰ ποτε ἀγαθαὶ εἰσιν, ἢ φύσις τῆς ἔλων καὶ ἡ γραφὴ λαμβάνουσα ὡς τῆς ἀληθείας σύμβολα. Καὶ οἱ αὐτοὶ μαζομένης Χρηστέα ἡμῶν ἀπλῶς τρεφώ, τίω τῆς εἰς σὲ πίστεως. Οἱ αὖτε ὅσμη μύρωνου, μύλωνας τὰ πιδυματικῶς ἡμῶς διωδάζονται πομπὰ γαθὰς θυμῶν, καθὰ τὰ πάντα γεγονόσιν, ὑπὲρ το καθεαυτοῖς λαμβάνεσθαι. Καὶ οἱ κίω μὲν οἶνον ἔχουσιν τῆς εἰς σὲ πίστεως. Ὡς περ δέ τινα δρώματα δοκοντοῦ. Φύσις τοῦ θυμῶν ἔχει παρῆαυτοῖς παρὰ διόλουσιν τῆς ἐκ σαρκί, καὶ κόσμῳ ἐφέλκεσθαι. Πῶς δὲ κίω καὶ ἡ γραφὴ οἰκίᾳ μύρων ὅσμη τὰ σὰ μύλωνας θελίματα. Τῆς γὰρ ἀγαθότητος σου οἱ αὐτοὶ μύρον ἐκ κενωθέντες, χεδείσης εἰς πάντα τοῦ οἴου κατὰ μεταδοσιν ἐκ τῆς ἐκτελείας ὡς τῆς ὅλων αἵπας, καὶ ἐκ τῆς οἰκίᾳ τῶν οἰκίᾳ τῆς μετῶν. Ἀπερ εἰσὶ τὸ ὄν ἡ ζωὴ. Ἡ σοφία. Καὶ τὰ ὅμοια. Ὅπ δ' αὖτω λαμβανόμενα ἡ κίω, καὶ ἡ γραφὴ ἀγαθαὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο αἱ τίω ἐκ τῆς ἐκτελείας τῆς ὁρατῆς, καὶ τοῦ γεύματος ἀπάτῃς φυγῆσαι ψυχῶν, καὶ τὸν ποτὸν νικήσασαι συνῆς παθεῖν. Διὸ καὶ νεάνιδες κέκλιενται. Ἡ γὰρ πησάνσε. Ἀγαπάσασαί σε, ὡς ἐκτε τοῦ γραφῆς, καὶ τοῦ φυσικῶς νόμου ἐμνήθη.

ἐμνήθησθαι θυμῶν Χριστὸν. ἔλκυσάν σε ἐκ τῆς πιδυματικῶν κόλπων διὰ τοῦ μέλλοντος τυχεῖν σωτηρίας ἐκ σαρκὶ ἐληλυθότα. Δοκον φησὶν, ὁπίσω σου, εἰς ὅσμη μύρωνου δρώματα. Ἡ γοῦν ἀκολουθήσομαι. Τὸν τρέπον μιμησάμεθα κατὰ ὅν ἡμῶς εἰς αἰσθήσιν τῆς παναγαθῶν θυμῶν θελήματων ἡγάγες. Ὅς ἐστι πάντως, τὸ τίω ψυχῶν πιδεῖν ὑπὲρ τῆς τῆς πολλῶν σωτηρίας. Ὡς ἐκ φυσικῶς τῆς αἰσθητικῶς πασῶν τῆς θείων ἐκτολῶν τελείας ἀγάπης: ~

„ Καὶ ὅσμη φησὶ μύρων σου, ὑπὲρ πάντα τὰ δρώματά.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:

Οἶδα φησὶ τὰ ὑπὸ Μωσέως κατασκευαζόμενα μύρα. Τότε ἔλαον τῆς χείσεως, καὶ τὸ θυμῶν τῆς σιωπῆσεως. Ἀλλὰ πάντων ἐκείνων τῆς δρώματων. Τὸ σὸν μύρον ἐστὶν διωδῆσιν. Μύρον δὲ ἐκ ταῦθα καλεῖ, τίω πιδυματικῶν χείων, ἢς πλήρης ὑπάρχειν, ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτῆς πασῶν ἡμῶν δέδωκε. Διὸ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος βοᾷ. Ὅπ Χριστὸς διωδῆσιν ἐσμέν, ἐκ τοῖς σωζομένοις, καὶ ἐκ τοῖς ἀπολλομένοις. Οἱς μὲν ὅσμη θανάτου, εἰς θάνατον. Οἱς δὲ ὅσμη ζωῆς εἰς ζωὴν. Τυφί γὰρ τοῖς νεκροβόροις, τρεφὴ μὲν ἐστὶ τὰ διωδῆσιν. Τὸ δὲ μύρον ὁλέθειον. Οὕτω τοῖς δυσσεβέσι, καὶ δυσωδῆς τῆς ἀμαρτίας παρὰ δεδῶκεν παρὰ δεδῶκεν, ἢ δὲ τῆς ἀκολασίας ἢ δυσωδῆς. Βαρύα δὲ καὶ ἐπαχθῆς ἡ Χριστὸς διδασκαλία. Διὸ καὶ τὸν ἀνταίρετον αὐτοῖς θάνατον ἐπαίγει. Αὕτη γὰρ ἐστὶ φύσις κείνη. Ὅπ τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ἠγάπησθαι μάλλον οἱ ἄνθρωποι τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς. Εἰκότως τοίνυν φησὶ ἡ νύμφη. Καὶ ὅσμη μύ-

λβ.

Α' Σ Μ Α,

μη μύρων σου ὑπὲρ πάντων τῶν δρώματα. Καὶ σὺ λέγεις τοῦ μύρου σου, ἀλλὰ τῷ μύρῳ σου. Δεικνύουσα ὅτι πολλὰ καὶ μυεῖα χαρίσμαια. Ὡς μὲν γὰρ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον δέδοται λόγος σοφίας. Ἄλλω δέ, λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. Ἐγὼ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι. Ἄλλω δέ, ἐκρηγήμαία διωάμεως. Ἄλλω δὲ Προφητεία. Ἄλλω δὲ χάρις γλωσσῶν. Διὰ τοῦτο σὺ λέγεις ὅσην μύρου σου, ἀλλ' ὅσην μύρων σου. Διδάσκων ἡμᾶς, ὅτι διὰ μᾶς παρ-
χεῖται πηγῆς. Διό ἐπάγει:~

» Μῦρον ἐκκενωθὲν ὀνομάσθαι.

Ο ἵ γὰρ πολλοὶ φησὶ οὗτοι καὶ διάφοροι κρημνοί. Οἱ παῖδες τῷ οἴκου κυρίου δωδίας πληρώσαντες. Μίσθον ἔχουσι φλέβα, καὶ πηγῶν, τὸ σὺν μῦρον. Ἐν αὐτῷ κατώκησε πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος. Καὶ αὐτὸς πάντα ὁ μὲς τὰ τοῦ
» πνεύματος κατὰ τὸ ἀνθρώπινον ὑπεδέξατο δῶρα. Διὰ
» καὶ Ἡσαΐας βροῦ. Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης
» Ἰεσσαί. Καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται. Καὶ ἐπα-
» ναπαύσεται ἐπ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. Πνεῦμα σο-
» φίας καὶ συνέσεως. Πνεῦμα βουλῆς, καὶ ἰσχύος. Πνεῦ-
» μα γνώσεως, καὶ διτρεβείας. Πνεῦμα φόβου θεοῦ ἐμ-
» πλῆτει αὐτὸν. Διὰ τοῦτο λέγει. Μῦρον ἐκ κενωθὲν ὀνο-
μάσθαι, καὶ σὺ λέγεις μῦρον ἀπλῶς. Ἀλλὰ ἐκ κενωθὲν. Κα-
θάπερ γὰρ τὸ μῦρον ἐκ ἀγέῃς κεκυμμένον. Κεκυμμένῳ
ἔχει, καὶ τῷ δωδίαν. Εἰ δὲ παρὰ χυθείη, καὶ αὐτὸν ἀναπύμ-
πλησι τὸν αἶρα. Οὕτως ὁ δεσπότης Χριστός. Πρὸς μὲν τοῦ
πάθους, ὀλίγος ἡ γνώσιμος. Ἐπειδὴ δὲ τὸν σαρρὸν ὑπέ-
μεινε, καὶ τὸν θάνατον. Καὶ οἶνε διανοίχθη τὸ τοῦ σώματος
ἄγιος.

Α' Σ Μ Α' Τ Ω Ν.

αγ.

ἄγιος. Πλήρης μὲν δίδως οἱ μακάριοι Ἀπόστολοι, τῆς δω-
δίας ἐμείης ἐγγύοντο. Δραμόντες δὲ γλῶσσαι, καὶ θαλάσσαν
ἀεὶ πνεύματος. Καὶ τὸ κήρυγμα πᾶσι διαπορευομένο-
τες. Ἀπασθὲν τῷ οἴκου κυρίου τῆς δωδίας ἐπλήρωσθαι.
Διὰ τοῦτο φησὶ ἡ νύμφη:~

» Μῦρον ἐκκενωθὲν ὀνομάσθαι.

Τ ραὶ γὰρ ἡ Χρυσὴ παρομοιολογία, οἶνε μωρεῖαι καὶ δω-
δίας ἀπάσης ἐμφορῆσαι τῇ δωδίας τὰς ψυχὰς. Εἰ δὲ
βούλει καὶ μυτικώτερον νοῆσαι. Ἀνάμνησον σαυτὸν τῆς ἐ-
ρεῖς μυσαγωγίας, τοῦ βαπτίσματος. Ἐν ἡ οἱ τελοῦντες, με-
τὰ τῷ αἵματι τοῦ πνεύματος, καὶ τῷ τοῦ βασιλέως δωδίας.
Οἶνε σφραγίδα πνεύματος βασιλικῶν δέχονται τοῦ πνε-
ματικῶ μύρου τὸ χεῖσμα. Ὡς ἐκ τῷ τῷ μύρῳ τῷ
αἵματι τοῦ πνεύματος πνεύματος χάρις ὑποδεχόμενοι.

» Μῦρον ἐκκενωθὲν ὀνομάσθαι. Διὰ τοῦτο νεανίδες ἡγά-
» πησαν. Ἐλκισάνσε, ὁπίσω σου εἰς ὁσμὴν μύρου σου
» δρασάσαι.

Τ αὐτῆς φησὶ τῆς δωδίας τοῦ μύρου σου. Τούτῃ τῆς
θείας, καὶ σωτηριώδους σου διδασκαλίας ἀντιλαμβάνο-
μεθα αἱ νεανίδες, καὶ ἀνδρεῖαι ψυχὰι. Ταύτας γὰρ νεανίδας
ὁ λόγος καλεῖ. Οὕτως σε θερμῶς ἡγάπησθαι, ὡς ἐλκύσαι σε
πρὸς ἑαυτοῖς, καὶ ἐπίσω σου ἀκολουθεῖσαι. Ἀλλὰ καὶ σω-
δρῶν τοῦτο ποιῆσαι. ἵνα μὴ ἀπολειφθῶσι μὴ δὲ χαρισ-
θῶσι τοῦ ποδομύρου. Δηλοῖ δὲ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος.
Τούτοις τὸν δρόμον λέγων τρέχω εἰς, καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ
καὶ κατελήφθην. Καὶ πάλιν. Οὕτως φησὶ τρέχετε, ἵνα κα-
τάλαβετε.

Ε

ταλά.

λαβήντε. Καὶ ἐτέρωθι. Τὸν καλὸν ἀγῶνα ἡγάνισμα. Τὸν δρόμον τελέκα. Τὴν πίσυν τέθηκα. Τρέχουσι τί-
μιαι καὶ νεανικὸν φρόνημα κεκτημένοι ψυχῇ. Καὶ τὸν ἀβρὸν
καὶ ὑγρὸν καὶ χαῖνον βίον διαφυγᾶσαι. Καὶ τὸν πόνον ἀντι-
τερυφῆς παρελθόντων, ὅπισω τοῦ νυμφίου θελγόντων, καὶ
καλόντων τῇ δυνάμει τοῦ μύρου. Καὶ οἷον ἀρρήτῳ δεσμῷ
κατεχόμενοι. Ταῦτα μὲν οὐκ ἡνύμφη, μὴ δέπω τοῦ νυμ-
φῶνος ἀξιοῦσθαι πρὸς τὸν τοῦ νυμφίου πατέρα, ὥς πρὸς
αὐτὸν τὸν νυμφίον ἐληλυθότα πρὸς αὐτῷ διεξέρχεται.
Ἀξιοῦται δὲ καὶ τῆς πατρὸς, καὶ τῆς τοῦ νυμφίου θαλάμων-
τε, καὶ ταμιείων. Καὶ σεμνυνομένη, πρὸς τὸν οἰκεῖον λέ-
γει χορὸν:~

» Εἰσὴνεγκέμε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτῆς.

Τοῦτέστι κακενυμνῶν αὐτῆς, ἀπεκάλυψέ μοι βουλῆ-
ματα. Τὸ μυστήριον τὸ ἀπὸ τῆς αἰῶνος καὶ ἀπὸ τῆς γε-
νῶν ἐγνώρισέ μοι. Τοὺς θησαυροὺς οὗτοι σκοτεινοὺς, καὶ ἀπο-
κρυφούς, καὶ ἀνοράτους, ἀνέωξέ μοι κατὰ τὸν Προφήτην Ἡ-
σαΐου. Καὶ τοῦτο ἐστὶν ἀκριβέστερον ἐκ τῆς ἱερῶν Εὐαγγελ-
λίῳ μαθεῖν. Ἡνίκα ὁ δεσπότης Χριστὸς τοῖς μὲν Ἰουδαίοις
ἐν ᾠδῶν ἀπολαΐς διελέγετο. Τοῖς δὲ ἀγίοις αὐτῆς μαθηταῖς,
ἀπεκάλυψε τῆς ᾠδῶν τῶν διάνοιαν, λέγων. Ὑμῖν
δεδόται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς Βασιλείας. Εἰκόνους δὲ οὐ

δεδόται. Οἱ δὲ κύριος τῶν διάνοιαν προσαγορεύει

λέγων. Σὺ δὲ ὅτ' ἂν προσηύχῃς, εἰσελθε

εἰς τὸ ταμιεῖον σου, καὶ πρόσθυσαι

πρὸς Πατέρα σου τὸ ἐν τῷ

κρυπτῷ:~

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:~

Ποιὸν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ καὶ ἡ διὰ βίου τελείου
αὐτῶ νυμφουθεῖσα ψυχῇ. Καὶ τοῦ διδασκαλικῆς τυχε-
σαι ἀξιώματος. Καὶ τῷ ὄντι ἐλάγειν διανομήν, πρὸς τε-
λειότητα τοῖς ἀτελεστέροις ψυχῆς. Πρὸς ταύτας φησὶ. Εἰσὴ-
νεγκέμε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτῆς. Ἡ τὴν ἀπεκάλυ-
ψέ μοι τὰ πρὸ ἐαυτοῦ θεῖα, καὶ ἀποκρυφὰ μυστήρια. Οἱ-
περ καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ γέγονε Παύλῳ. Ἀ' χει τοῦ ἐργαίου
δεσφέντι. Ἡ γοῦν πῖντε ἡθικῶ καὶ φυσικῶ φιλοσοφίᾳ
πειρώσαντι, ὥς ἄχει τῆς Θεολογικῆς φθάσαντα ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων λαλήσαι:~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:~

Εἰσὴνεγκέμε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτῆς. Μενονουχὶ
λέγοντα μετὰ τοῦ μακαρίου Παύλου. Οἷα ἀ' ὁρθολο-
γὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐκ οὐκ ἤκουσε, καὶ τῇ καρδίᾳ ἀνθρώπου
οὐκ ἀνέβη, ἀ' ἡ τοῖς μαρτυροῦσι θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν. Ἡ μὲν
δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτῆς. Ἡμεῖς γὰρ
νοεῖν Χριστὸν ἐχομεν, ἐν ᾧ πάντες εἰσιν οἱ θησαυροὶ τῆς σο-
φίας, καὶ τῆς γνώσεως ἀποκρυφῶν:~

» Εἰσὴνεγκέμε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτῆς.

Α' ΠΟΡΙΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ:~

Αναγκαῖον ζητήσαι, τίος ἐνεκεν μόνῃ ἡ νύμφη εἰσάγεται,
αἱ δὲ νεάνιδες οὐκ εἰσάγονται. Ἀλλ' ἐξω ἐσηκῆται τῶν
νυμφῶν εἰσελθόντων ἀναμύρῃσι. Ἐξελεθῆσθαι ἐν ᾧ διηγε-
σάμενης πῶς εἰσὴνεγκέμε αὐτῷ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον
αὐτῆς. Εἰπάγουσι:~

Ε

» Αγαλ-

„ Α'γαλιασώ μεθα, καὶ ἀφροθυμῶν ἐν σοὶ. Α'γαπή-
 „ σον μὲν μας ἐς τοῦ ὑπὲρ οἶνον. Εὐθύτης ἡγάπησάσε.

Λύσις τοῦ αὐτοῦ :-

Ο Ὑπάρχοντες οἱ πέποιθότες, τῆς ἰσχύος ἀξίας ὑπάρχουσιν. Πολλὰ γὰρ μοι πατρί μου φησὶν ὁ Χριστός. Τε-
 τίσιν ἀξιομάτων διαφέρει. Ἄλλο γὰρ τίγμα Πατριαρ-
 χῶν, καὶ ἄλλο Προφῆτων. Ἄλλο Ἀποστόλων, ἔτι ἄλλο Μαρ-
 τυρῶν. Ἄλλο τῶν τοῦ γάμου ζυγόν ἐν νόμῳ ὑπακούοντων.
 Ἄλλο τῶν ἐν πλούτῳ τὸν Θεὸν θεραπεύσαντων, καὶ πιστῶν
 οἰκονόμων γεχημῶν. Καὶ ἄλλο τῶν τῆς πείνης τοὺς ποικί-
 λα παθήματα καρτερῶς ὑπονεγκάντων. Ἄλλο τῶν τῷ
 πολιτικῷ δρετῷ μεπόντων, ἔτι ἄλλο τῶν ἐν ὄρεσι διατρυμέ-
 νων, ἔτι τῆς θείας θεωρίας μὲν πρὸς ἑαυτὸν πρὸς ἑαυτὸν με-
 νον, ἐν αὐτοῖς δὲ τῷ τῷ πρῶτῳ, πολλὰς ἐστὶν ὁρεῖν τοῖς
 διαφορῶν. Τῶν μὲν, θερμότερον, τῶν δὲ, χαυνότερον μεπόν-
 των ἀμετῶσι. Καὶ τῶν μὲν, σπουδαϊότερον, τῶν δὲ ἀμελέε-
 ρον. Καὶ τοῦτο ἐστὶν ὁρεῖν, καὶ ἐν τῇ τοῦ κυρίου πρὸς ἀποβολῆς.
 Δέκα γὰρ παρθέτους εἰσάγων. Τὰς μὲν πέντε λέγει φρονί-
 μους. Τὰς δὲ πέντε μωροὺς. Καὶ τοῖς μὲν ἀξιοῖ τοῦ νυμ-
 φῶνος. Τὰς δὲ ἀποκλείει τοῖς θυρῶν. Καὶ ἀποκρίνεται μὲν
 αὐταῖς τῷ παρθενίῳ ἡμῶν, ὅτι ἀξιοῖ δὲ τῆς εἰσόδου δια-
 τῶν αὐτῶν τοῖς ἄλλας δρεταῖς ῥαθυμίας. Ἐπειδὴ τοίνυν οὕτω
 ταῦτα διδασκαλικά μεθα. Νοήσωμεν ἡμῶν μὲν εἶναι τῷ
 ἐνάπασις ταῖς δρεταῖς, τελειομῶν ψυχῶν. Νεάνιδας
 δὲ ταῦτα ἐπομῶν, τοῖς ἀγαπώσας μὲν τὸν νυμφίον, καὶ ἀ-
 κολουθεῖν αὐτῷ σπουδαζούσας. Τῷ τελειότητι δὲ τῆς νυμ-
 φῆς, οὐδέπω μιμησάμεν. Καὶ ὅτι ταυτὸ οὕτως ἔχει. Μαρ-
 τυρεῖ

πρὸς τὸ πνύμα τοῦ ἁγίου. Ἐν τῷ μ.δ. Ψαλμῷ, τοῖς ὁμοίαι
 λέγων. Δημιουργοῦ γὰρ τοῦ νυμφίου τοῦ κάλλος. Καὶ τῷ ἐν
 τοῖς χείλεσι χάριν. Καὶ τῷ αἰώνιον δόξαν, καὶ τῷ φο-
 βερῶν παντὸς δόξαν. Καὶ τῶν πολεμίων τὸν ὄλεθρον. Καὶ τῶν
 πόλεων αἰχμαλώτων λαῶν τῷ ὑποπλήσιν, καὶ πρὸς σκηνή-
 σιν. Τὸν Βασιλικὸν αὐτῶν, καὶ αἰώνιον θρόνον. Καὶ τὰ σκήπτρα
 τῆς Βασιλείας τοῖς τῇ δημοσίᾳ κεκοσμημένοις. Πρὸς δὲ τοῦ-
 τοις, καὶ τῷ ἀνδραπείῳ δρετῷ ἡν μετελήλυθεν. Ἡ νύμφη
 μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἀεργὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι
 ἵσα Θεῷ. Ἀλλ' αὐτὸν ἐκένωσε μορφῇ δούλου λαβὼν. Πρὸς
 δὲ τῷ τῷ χείλεσι τῷ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον γεχημῶν.
 Καὶ τὰ δῶρα τοῦ ὑπὸ τῶν μάγων πρὸς ἐκείνους πα-
 ρέσθαι. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐν δεξιῶν τοῦ ἐν ἡμῶν σμῶν δια-
 χεύσω, πρὸς ἐκείνους πεποικιλμένη. Καὶ Βασίλισσα ἡν μὲν
 καλεῖ, τῷ τετελειωμένῳ ἐν δρετῇ ψυχῇ. Ἐπειδὴ ἔτι Παῦ-
 λος οὕτω λέγει. Εἰ ὑπομῶμεν, ἔτι συμβασιλεύσομεν. Ἰμα-
 τισμὸν δὲ διάχυσον καὶ ποικίλον, τοῖς αὐτοῖς τοῦ πνύματος
 ποικίλα χαρίσματα. Εἴτε καὶ συμβουλευτὴς αὐτῇ πρὸς φέ-
 ρει. Ἀκούσον θυγάτηρ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου. Καὶ ἡ
 λαοῦ τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. Καὶ ἡ
 θυμῶν ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλος σου. Δείκνυσιν δὲ οὐ μόνον αὐ-
 τῆς συγχρῆς οὐκ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον. Ἀλλὰ καὶ πύριν, καὶ
 δεσπότης κατὰ τῷ κεκευμένῳ θεότητι. Καὶ τῆς ἀρρή-
 του φιλευδωπίας αὐτῷ ἀναμιμνήσκων, φησὶ. Οἱ αὐτοὶ
 ἐστὶ κύριος καὶ Θεός σου, καὶ πρὸς σκηνήσεις αὐτῷ. Πρὸς αὐ-
 γαίᾳ αὐτῇ, καὶ τῷ ὅτι εἰς μακρὰν θεωρῶν τῷ ὅτι Βασι-
 λέων, καὶ δρετῶν πρὸς σκηνήσιν. Τὸ πρὸς σκηνήσιν σου φησὶ λι-
 τωνεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πρὸς σκηνήσιν δὲ τῆς ἐκκλη-
 σίας κα-

σίαις, κατὰ μὲν τὸ δρώμενον, τὸ ἱεραικὸν ἀξιώμα. Κατὰ δὲ τὸ νοούμενον, αὐτὸς ὁ νυμφίος. Ὁ κεφαλὴ αὐτῆς γεγενῆσθαι ἀξιώσας, κατὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου φωνήν. Εἶτα τὴν κεκρυμμένῃ αὐτῆς ἀπαγγέλλεται δόξαν. Πᾶσα γὰρ ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν. Ἐπειδὴ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται σὺν Χριστῷ πατρί. Κατὰ δὲ τὸν παρ' ἡμῶν βίον, πάντες οἱ θέλοντες δυσσεβῶς ζῶντες ἐν Χρῆστῳ, διαχθίζονται. Διὸ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος βοᾷ. Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλικιώτες ἐσμεν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλευσύντεσθι πάντων ἐσμεν. Διὰ τοῦτο μένησι. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν. Ἐν κρυπτῷ χερσὶς περιβεβλημένη πεποικιλμένη. Πάλιν κρύπτει. Τὰ χρυσᾶ καὶ ποικίλα, τὰ διάφορα λέγων χαλκόμαζα. Τούτοις γὰρ περιφέρει. Ἀπενεχθήσονται πατρί Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτοῖς. Αἱ πλησίον αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται αὐτοῖς. Ἀπενεχθήσονται, ἐν ἀνδραγαθίᾳ, καὶ ἀγαλλιάσει. Ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Εὐδοκούντες ἐν τῇ εἰρημένῳ. Ὡς οἱ μὲν φθάσαντες εἰς ἀνδραγαθίαν, εἰς μέτρον ἡλικίας κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Καὶ τῆς δρετῆς τὴν τελειότητα κτιστῶν ἄνθρωπων, νύμφη παρταγερθῶνται. Οἱ δὲ μὴ δέπω τὴν τελειότητα φθάσαντες. Ἀλλὰ τύπων ὑποδείξεσθι τυγχάνοντες. Οἷόντινες νεανίδες ἀκολουθεῖσι τῇ νύμφῃ, πᾶσαν ὁνομασίαν καὶ φιλοσοφίαν ἔριπτε αὐτῇ, καὶ τὸν νυμφίον αὐτῆς ἡπαρξάνουσι: ~

Τῶν τεινῶν Πατέρων: ~

Ποκεινόμενα δὲ πάλιν ὡς εἴρηται αἱ ἀναγόμεναι ψυχαὶ πρὸς τὴν ἐκείνου φωνήν. Ἐπειδὴ ὡς αὐτὴ ἔφη εἰσὶν ἡγάγεσε ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτοῦ. Ἐν ᾧ οἱ ἀπὸ κρυφῶν

ἐκκλῆροι τῆς σοφίας εἰσι. Καὶ τὸν ταύτης τοῦ πλοῦτον ὑπέδαξεν. Ἀγαλλιασώμεθα καὶ ἀνδραγαθῶμεν ἐν τοῖς. Τίτι τρέπω; ἀγαπήσωμεν μασχίστου ὑπὲρ οἶνον. Ἡ γὰρ ὑπὲρ τὴν δίκην οἶνον τῆς ἀληθείας τὸν καὶ ἔξισωσθαι. Ἠπαρξάνετε τῇ δόξῃ, καὶ τὸ τοῦ νόμου γράμμα. Ἀγαπήσωμεν τοὺς πατέρας τοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τελουμένων σύμβολα. Διὸν τὴν εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν ὡς Γάλα ποτίζεις ἐν Χριστῷ ἡμῶν, καὶ τρέφεις πρὸς θεοσεβείαν. Διὸν αἰτίαν, ὅτι ἀδύτης ἡ γάπησέ, ἥτις ἐστὶ Χριστός. Αὐτὸς γὰρ ἀδύτης ἐστίν, ὡς ἀλήθεια. Ἀγαπήσασθαι θέσε, τοῦ ἐαυτῆς τοῦ ἀπεκάλυψε μυστήρια. Καὶ τῷ ἀπλανῶς ἐκείνῳ ἡμᾶς πρὸς τὴν ἀλήθειαν διὰ τῆς πατρὸς τελουμένων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβόλων. Διὸ δὴ ταῦτα ὑπὲρ τοῦ ἔξισωσθαι τῆς ἀληθείας τὸ γράμματε, καὶ τὴν τῇ δόξῃ ἡπαρξάνουσι, ἀγαπήσασθαι ὑπακούμεθα: ~

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ: ~

Εἰσὶν ἐγὼ μέντοι Βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτοῦ ἀγαλλιασώμεθα, καὶ ἀνδραγαθῶμεν ἐν τοῖς. Οὐ γὰρ ζηλοτυποῦσιν οὐδὲ φθνοῦσιν. Ἐξω μένασαι καὶ μὴ δέπω τῆς παιδείας τυχεῖσαι. Ἀλλ' ἀνδραγαθῶμεν καὶ ἀγαλλιάσασθαι, καὶ γάννυσθαι ἐπὶ τῇ ἡμῇ τῆς νύμφης. Καὶ ἀνδραγαθῶμεν τὸ τῆς ἡδύτης αὐτῆς ἀνδραγαθῶμεν φωνῆς. Διὸ ἐπάγεσιν. Ἀγαπήσωμεν μασχίστου ὑπὲρ οἶνον. Καὶ ὅπερ αὐτὴ πατρί νυμφίῳ ἔφη. Τοῦτο αὐτὰ τῇ νύμφῃ φασί. Διὰ τὴν πατρί αὐτῇ ὁνομασίαν, ἡς ἐργὴ τοῦ νυμφίου τὴν διάνοισιν ἡπαρξάνουσι. Φησὶ γὰρ καὶ ὁ Χριστὸς τοῖς Ἀποστόλοις. Ὁ δεξιὸς ἡμῶν ἐμὲ δέχεται. Καὶ ὅς ἐστιν ποτὶς ποτήριον ψυχῆς ἐνός τῶν μικρῶν τούτων τῶν πλ. δύν-

μ.

Α Ξ Μ Α

πισθύνοντων εἰς ἐμέ, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, καὶ μὴ ὑπολέσῃ τὸν μισ-
θὸν αὐτῶν. Μας οὖς δὲ πάλιν τῆς νύμφης, αἱ νεάνιδες καλοῦ-
σι. Τοὺς τῆς διδασκαλίας κεραιούς, οὗτοι ἀπάσαις ταῖς ἡλι-
κίαις παρερχόμενοι τὰ νάμαϊα. Καὶ ὑπαρχέονται ἀγαπήσαν
τῆς νύμφης οὗτοι μας οὖς, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων οὐ φερού-
ντων. Τοῦτο γὰρ πρῶτον οἶνος ὀνομάζεται. Ὁ οὐ φεαίνων
καρδίῳ ἀνθρώπου. Ἔστι δὲ ταῦτα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ ἐν
τῇ νέᾳ διαθήκῃ γενησόμενα, κατὰ μαθεῖν. Καὶ καθ' ἑκάστην
δὲ ἡμέραν γνωρίζω θεοσάσθαι. Ἐν μὲν γὰρ τῇ παλαιᾷ τοῖς
Προφῆταις ὁ θεὸς ὑποκαλύπτει τὰ μέλλοντα. Διὰ τῶν
οὗτων τῶν καὶ ἀνθρώπων τὸ δέον ἐδίδασκε. Καὶ οἱ μὲν, τῶν
τοιαύτων, ἐκ τῶν κρυφίων ἀπέλαβον τὸ θεῶν. Καὶ ἐξιώντες
ἔλεγον τοῖς ἀνθρώποις, τὰ ὑποκαλυφθέντα ἐκ δαυὶδ. Διὸ καὶ ὁ
Δαβὶδ πρὸς τὸν θεὸν φησὶ, τὰ ἀδύνατα ἐκ τῶν κρυφίων
τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Οἱ δὲ, διὰ τῶν προφητῶν τῶν
θεῶν ναμάτων ὑπολαύοντες. Καὶ ὡς μεσίταις θεῶν, καὶ ἀν-
θρώπων, τοῖς Προφῆταις παρεστέλλον. Καὶ οἱ Ἀπόστολοι δὲ
ὡσαύτως θεοὶ ἐμπνεόμενοι τῆς ἀσεβείας τὸ κήρυγμα, εἰς
ἁπλότητας οὗτοι ἀνθρώπους τοῦτο διαπορεύμενοι, διετέλε-
σαν. Καὶ οἱ μὲν Ἀπόστολοι, τῶν δεσποτικῶν ἀπέλαβον τα-
μιᾶν. Οἱ δὲ τούτων ἀκούοντες, τῶν Ἀποστολικῶν ἐτύχα-
ν κεραιῶν, οἶον πινῶν μας ὡν, παντὸς οἴνου καὶ πάσης οὐ φε-
ρούσης πικρῶν. Καὶ κατὰ τὸν παρόντα δὴ καμρὸν οἱ τῆς
Ἐκκλησίας διδάσκαλοι τὰ θεῶν νάματα, παρεστέλλουσι τὰ
λαῶν, ὡς ἐκ τῶν τοιαύτων ὑπολαμβάνοντες. Ὁ λαὸς δὲ,
ὡς περ δούλων μας ὡν, τὴν πτωματικὴν ἔλκεται φέρει. Καὶ
πάσης αὐτῶν οὐ φερούσης βιωτικῆς ἀμείνων ἡγείται. Διὰ
τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἁσμάσις ἡ νύμφη φασὶν. Εἰ σὴνεγκέμε ὁ

Βασι-

Α Ξ Μ Α Τ Ω Ν

μ.

Βασιλῆος εἰς τὸ τοιαύτων αὐτῶν. Αἱ δὲ νεάνιδες ἀπέκλειοντο,
ἀγαλλιασόμεθα καὶ οὐ φερούμεν ἐν τοῖς. Καὶ ὑπαρχέον-
ται λέγουσαι. Ἀγαπήσωμεν μας ὡς οὐ ὑπὲρ οἶνον. Καὶ τὴν
αὐτῶν ἐπιφέρουσιν. Εὐθύτης ἡ ἀγαπήσασε. Εἰ γὰρ Χριστὸς καὶ
οὐτός ὁ κύριος κατὰ τὸν μακάριον Δαβὶδ. Καὶ ῥάβδος οὐ-
θύτης ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας οὐ. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀγαπή-
σασε. Προσέκει καὶ ἡμᾶς ἐξηγησάσθαι, καὶ διωκεῖς παρε-
στέλλειν, καὶ τῶν σὺν ὑπολαύειν μας ὡν. Εἴτα πάλιν ἡ νύμ-
φη φησὶ: ~

» Μέλαινα εἰμὶ καὶ καλὴ θυγατέρα Γερουσαλήμ. Ὡς
» σκωδῶμα πικρῶν, ὡς δέρεαι Σαλωμών. Μὴ βλέψης
» τέμε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ μελανοκρῆ. Ὅτι παρεβλέψης
» με ὁ ἴλλος.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Η Γὰρ οὐκ ἐπὶ ταῦτα πρὸς τοὺς νεάνιδας λέγει τὴν κώμ-
φω. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ νόμῳ γαστριώτας. Καὶ
ἐπὶ τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ φρουροῦντας, καὶ μεγαλοφρονέοντας
αὐτῶν. Οὐ τὸ ἀλλόφυλον μόνον. Ἀλλὰ καὶ τὴν πρῶτον
δεισδαμονίαν, ἐκ τῆς ἐν τῷ θεῷ γνωρίσει μελανοκρῆς χροῶν.
Διὸ λέγει πρὸς αὐτάς. Οὐ μόνον εἰμὶ μέλαινα, ἀλλὰ ἐκα-
λή. Ἀνέβλεψα γὰρ πάλαι τυφλώθουσα. Καὶ ῥάκια παλαιὰ
πικρῶν. Νυνὶ ἐν ἡμαῖσιν διαχεύω ἀντιβελήνῃ
πεποικιλμένη. Τὸ Βασιλικὸν ἔχον ἀξίωμα. Καὶ τῷ Βασιλεῖ
παρέσταμαι. Ἐξωθησάμεν σὲ ἐπὶ μακρῇ τῇ Βασιλεῖ,
καὶ τούτων μὲν θανάτῳ ἀντιβελήνῃ. Τῷ πλήρει δὲ τῶν
μοιχῶν, τὴν πασάδα μείναισθαι. Μὴ εἶναι ἀντιβελήνῃ
μέλει

Γ

μ.β.

Α' Σ Μ Α,

μέλου τῆς χεῖρας. Μὴ δὲ τοὶ πύτερά μοι ἄγε εἰς μέστον κα-
καί. Μέλαινα γάρ εἰμι ὁ μολογῶ. Ἀλλὰ καλὴ καὶ δρεσ-
κουσα τὰ νυμφία. Φοβήθητι τῆς Μαρείας τὸ πῶδαδειγμα.
Ὡνείδισε γὰρ κακὴν Μωσεί, ὅπ' Αἰθίοπος δὴ γυναῖκα ἠγά-
γετο. Καὶ ἐχρῆτ' λεπτοῦσα ὥς τει χιῶν. Καὶ ὡς ἀκάθαρτος
ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἔξεβλήθη. Καὶ οὐκ εἰσελήλυθεν ἄ-
χρως οὐ μετενόησε. Καὶ γὰρ τοίνυν Αἰθίοπος αὖ μὲν, ἀλλὰ
τοῦ μεγάλου νομοθέτου νύμφη. Καὶ θυγατὴρ μὲν ἱερέως
Μαδιάμ, ἀνδρὸς εἰδωλολάτρου. Ἐπελαθόμενός δὲ τοῦ λαοῦ
μου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου. Διὸς ἐπεθύμησεν ὁ Βασι-
λεὺς τοῦ κάλλους μου. Μὴ βλέψετε μέ τοίνυν ὅπ' ἐγὼ εἰμι
μεμελαινωμένη. Ὅπ' παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος. Ὁ ψευδὲς
με λελουκασμένον τιὼν νῦν μεμελαινωμένον, καὶ βοήσῃ-
τε. Τίς αὖτις ἤ ἀναβαίνουσα λελουκασμένη; Ἐγὼ δὲ
ὑμῖν, καὶ τιὼν αἰτίαν τῆς μελανώσεως ταύτης. Ἐμελανώ-
θην γὰρ, λατρεύσασα τῇ κτίσει πῶδ' αὐτὸν κτίσαντα. Καὶ τὸν
ἥλιον τοῦτον τὸν αἰσθητὸν, ἀπὸ τοῦ ἡλίου τῆς δημιουργικῆς πρε-
σβυητάσας. Ἀλλ' ἔδον τιὼν διαφορὰν ἐκείνου ἐκ τούτου. Ἐ-
καταλιποῦσα τὸ ποίημα, τὸν πομπὴν πρεσβυητήσας. Μὴ
βλέψετε μέ τοίνυν, ὅπ' ἐγὼ εἰμι μεμελαινωμένη. Ὅπ' πα-
ρέβλεψέ με ὁ ἥλιος. Ἡ' ὡς Σύμμαχος, ὅπ' καθήψατό
μου ὁ ἥλιος. Μέλαινα γάρ εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρες Ἰερου-
σαλήμ. Μέλαινα διὰ τιὼν πρεσβυητὸν ἀσέβειαν. Καλὴ διὰ
τιὼν μετόνοισιν. Μέλαινα διὰ τιὼν ἀπισίαν, καλὴ διὰ τιὼν
πίσιν. Καὶ οὕτως σφοδρὰ εἰμὶ μέλαινα, ὡς τοὶ σκηνώμα-
τα κηδάρ. Ὁ ἐξελκυσσόμενος σκώαςμός. Οὕτω δὲ γέγονα
καλὴ ὡς δέρρεας Σαλομών. Ἀπὸ τοῦ, ὡς αἱ σκηνῶν τοῦ Σο-
λομώντος. Ὡς τοὶ πρεσβυητὸν τοῦ Σολομώντος, πρεσβυητὸν ὁ
κύριος

Α' Σ Μ Α' Τ Ω Ν.

μ.γ.

κύριος φησὶν. Ἀποβλέψατε εἰς τὰ κείνα τοῦ ἀγροῦ. Ἀ-
ὐτε σῆθαι οὔτε ὑφαίνει. Καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ἀμφιέν-
υσιν αὐτὰ. Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν. Οὐδὲ Σολομὼν ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ πρεσβυητὸν ὡς ἐν τούτων. Διὸ καὶ μετὰ βραχύ,
κεῖνον αὐτὴν ὁ νυμφίος ὀνομάζει. Ὡς μὴ τενήδουσαν μῆ-
τε ὑδαίνουσαν, τὸν ἀφρογνίδα δὲ βίον μετοῦσαν, καὶ ὑπο-
αὐτὸ τοῦ νυμφίου ἀμφιεννυμένον, ἐπεφομένον. Φησὶ τοί-
νυν ἡ νύμφη, ὅπ' πάλαι τοῖς σκηνώμασι κηδάρ ἀπεικασμέ-
νη, ὁ ἐξελκυσσόμενος σκώαςμός. Καὶ τὰ σκότει δουλδύουσα, ἐ-
τοῖς δαίμοσι λατρεύσασα. Νῦν ἔξαιφης ἡμέφθην. Καὶ
ἔοικα τοῖς δέρρεσι τοῦ Σαλομώντος ἐοικέναι. Ἐπειδὴ καὶ αὐ-
τὴ οὐ μόνον νύμφη, ἀλλὰ ἐκ νῦν ἐχρῆτο τοῦ ἐξελκυσσόμενου Χρῶ-
ματος.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Η Ὑμῶν αὖ τοῦ Χρῶματος ἡ Ἐκκλησία, ἐπειδὴ ἔξ ἐθνῶν, ἐ-
ξ Ἰουδαίων σωτηρέθη. Καὶ οἱ μὲν ἔξ ἐθνῶν παντελῶς,
πρώτῳ ὑποπείχον ἀφώπτοι, ὡς μὴ ταῖς τῆς ἀληθείας αὐγαῖς
διὰ νόμου καὶ Προφητῶν ἐλλαμπόμενοι. Οἱ δὲ ἔξ Ἰσραήλ,
ὡς οὕτω ταύταις ὁπαιγάζοντο πάντες τοῦ καλοῦ ὑποπεί-
χον ἀμέτριοι. Ἀμφοτέρων λοιπὸν ταυτωνὶ τῶν λαῶν, τῶν καὶ
ταύτης μερῶν, τὰ ποτὲ ἐκ πρεσβυητῆς ἰδία, παρέστη καὶ
φησὶ. Μέλαινα εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρες Ἰερουσαλήμ. Καὶ
μέλαινα μὲν, διὰ τοῦ ἔξ ἐθνῶν ὡς παντελῶς ἀφώπτους, καὶ
τὸ τῆς διπλοῦς σκώας ἀφελκυσσόμενος. Καλὴ δὲ διὰ τοῦ ἔξ
Ἰερουσαλήμ. Ὡς διὰ νόμου καὶ Προφητῶν τὰ τῆς θεοσεβείας
καὶ λαοπρεσβυητῆς. Αὐτὸς δ' ὡς ἐκ πῶδαδειγματι, τιὼν
μελανότητι ὑποδεδεικνύουσα καὶ τιὼν καλλονῶν, φάσκει. Ὡς
σκηνώματα κηδάρ, ὡς δέρρεας Σαλομών. Ἡ' ὡς μέλαινα μὲν
εἰμι,

εἰμι, διὰ οὗτοῦ ἔξ ἔθνων, ὥς περ οἰκηθῆναι σκότους. Σκοτασμός γὰρ τὸ κηδὰρ ἐρμηνεύεται. Καλὴ δὲ διὰ οὗτοῦ ἔξ Ἰερουσαλήμ, καθάπερ σκηνὴ εἰλωικῶν Βασιλέως. Ἐπειδὴ περ τὴν σκηνὴν μὲν ἡ δέρρις. Τὸν δὲ εἰλωικόν, ὁ Σαλομὼν παρῆναι. Εἰλωικός δὲ πάντως ἐστίν, ὁ Βασιλεύων τῆς Ἰσραηλιτῆς νομικός, καὶ Προφήτικὸς λόγος. Διὰ τὸ, ἀπαρτίζοντες τὴν εἰς τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλησίον ἀγάπην. Τὸ δὲ θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, εἰκὴ πρὸς τῆς παρὰ τὴν μελαγχολίαν, καὶ τῆς καλλοῦς ἔξεδόθη. Ἀλλ' οὐκ ὑπερβατόν ἐστιν, ὡς σιωπητὴν κατὰ τὴν ἐννοίαν, τὴν μὴ βλέψητέμε ὅτι ἐγώ εἰμι μεμελάνωρη. Φησὶ γὰρ ταῦτα τὸ ἐν μέρος πρὸς τὸ ἔτερον. Οἱ ἔξ ἔθνων δηλαδὴ πρὸς οὗτοῦ ἔξ Ἰσραήλ. Θυγατέρες γάρ εἰσιν Ἰερουσαλήμ, οἱ ἔξ Ἰσραήλ παύσαντες. Οἱ οὗτοῦ ἔξ ἔθνων οὐκ ἐδέχοντο. Ὅτι περ κατ' ἀρχαίς ἐπειδὴ τοῖς Ἀποστόλοις συμβέβηκε. Σκηναλιστῶν οὖν εἰς Πέτρον τὸν κερυφαῖον, ὅτι τὸν κερνήτην ἐδέξατο, μέλεις αὐτοὶ παρ' αὐτῶν τὴν ἀποκάλυψιν τῆς οὐρανόθεν μαθόντες τοῦ σκηναλιστῆ ἀπὸ ἀλλήλων. Παρορῶσθαι γὰρ πρὸς τῆς Ἰσραηλιτῆς ἢ ἔξ ἔθνων Ἐκκλησία, τὴν ἐκ τῆς μελαγχολίας βαλάνην. Καὶ μὴ διὰ ταύτην ἀπ' αὐτῆς διακρίνεσθαι. Τὰ εἰρημνία πρὸς τοῦτο φησὶ. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ἀπαγγέλλει, διὸ μεμελάνωτο. Λέγουσα, ὅτι παρὰ βλαψέμε ὁ ἥλιος. Ἡ γὰρ μεμελάνωρη ἐγώ εἰμι. Ὅτι παρὰ βλέφατόν με ὁ πῶς δικαιοσύνης ἥλιος. Νέφους οὖν καταλύψαι με ἀθείας, καὶ ταῖς τῆς Θεογνωσίας ἀκτίσιν οὐκ ἐάσαντός με καταλάμπειν. Καθάπερ αὐτὴν νόμον, καὶ Προφήτας πρὸς Θεογνωσίαν παιδαγωγούμενοι:

Τοῦ

Τὸ ὑπερτίμου φελλῶ : διὰ Στήλων :

Φησὶν ἡ νύμφη παρὰ οὗτοῦ πρὸς οὗτοῦ Ἀγγέλου τοῦ
Οὗς θυγατέρας τῆς Σκηνῆς ἀνάλεσεν ὁ λόγος.

» Μέλαινα εἰμι καὶ καλὴ, θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, ὡς
» σκηνώματα κηδὰρ, ὡς δέρρις Σαλομὼν.

ΤΑῦτα δὲ μιλεῖ τὸ πρόσωπον, ἡ νύμφη οὗτοῦ Ἀγγέλου.
Χρὴ γὰρ αὐτῶν τὰ ῥήματα τῆς νύμφης πρὸς τὴν εἰρήνην.
Καὶ μηδὲ μὴ σιχοπλοκεῖν, ταῦτα καὶ μεταλλάττειν.
Ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς φησὶν ὁ θυγατέρες.
Τῆς ἀνω Ἰερουσαλήμ τῆς σεβασμιοτάτης.
Ὅμοι γὰρ ἐγώ γε καλὴ καὶ μέλαινα τυγχάνω.
Μέλαινα μὲν ὡς τοῦ κηδὰρ σκηνώμα πρὸς φανείσα.
Φησὶ δὲ πρὸς ἀνάστασιν τῆς ἐκκλησίας τῆς πρώτης.
Ὅ γὰρ κηδὰρ ὁ ζοφερός λέγεται καὶ σκοπῶδες.
Καλὴ δὲ πάλιν πέφυκα νυνὶ τῇ μετανοίᾳ.
Συννεφωθεῖσα τὰ Χερσὶν, τὰ εἰλωικοτότῳ.
Εἰλωικός γὰρ λέγεται πᾶς Σαλομὼν ἀξίως.
Σὺ δὲ μὴ δόλως ἐκ πλάγης ἄπερ ἡ νύμφη λέγει.
Ὡς ἐν ταῦτα καὶ μέλαινα, καὶ καλὴ νυνὶ τυγχάνω.
Πᾶσα γὰρ μέλλουσα ψυχὴ πρὸς δρετὸς πρὸς κόπην.
Καὶ πρὸς τὸ φῶς ἀνάγεσθαι καὶ φεύγειν ἐκ τοῦ σκότους.
Ὡς παρὰ οὗτοῦ ὁ λόφωτος καὶ καθαροὶ τυγχάνει.
Ἀλλ' ὅσον πρὸς τὴν δρετὴν πρὸς κόπην μετὰ πόνη.
Τοῦτο δὲ ἀπὸ ἀλλήλων τὸ σκότος τῆς ἀπάτης.
Καὶ λαμπερότερον γίνεται πάντως, καὶ φαιδρότερον.
Εἴτα φησὶ πρὸς ταῖς αὐταῖς ἡ νύμφη θυγατέρας.

» Μὴ

» Μη βλέψετε με ὅτι ἐγὼ εἰμὶ μεμελανώμεν,
» ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος.

ΜΗ γοῦν νομίσητε φησὶν, οὕτως ἐμέπλασθῆναι.
Καὶ ζωφερὸν καὶ σκοτεινὸν καὶ μεμελδωμένον.
Ἐπλάσθην γὰρ ὁ λόφωτος πρὸς τοῦ πλασεργῶ μου.
Ἀλλ' ὁ φλογώδης ἥλιος τῆς περιστερῆς ἡ ζέσης.
Δανῶς με παρεβλέψατο καὶ μεμελάνωκέ με.

Εἶτα καὶ τὸν τρέπον καθ' ὃν παρωρέθη ὑπὸ τοῦ τῆς
δικαιοσύνης ἡλίου, φησὶν.

» Υἱοὶ μητρὸς μου ἐμαχέσθητο ἐν ἐμοί.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

ΜΓοῦν : οἱ ἄποταχθέντες τῇ μητρὶ τῆς ὅλων ὡς αἰτία σο-
φία, λόγοι τῆς ὄντων. Οὐ πρὸς ταῦτα με ἀνήγαγον.
Ἐπεὶ περὶ ἡπατῆς διὰ τῆς ἐπιφωκείας τῆς ὄρατῆς. Ἀλλ'
ἀντοφανεῖς με δόξαντες, εἰς μελείας δόξας κατέτεμον. Καν-
τὸ δὲν ἔθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελῶσι, ταῖς εἰρημέναις
δόξαις ἐμμένον. Καὶ πρὸς ἐαυτὶν ἔτι αὐτὴν ἀλήθειαν ἀσύμ-
βουτον μένειν πρὸς ἀσάφους. Ταῦτα δέ μοι, ἐπισυνέ-
βησαν. Ἐπεὶ δὲ ἀμπελῶνα ἐμὸν ὅκ ἐφύλαξα. Ὅς ἐν ἡμῶν ὁ εἰ-
ρηκὴς, ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀμπελος. Ἡμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μονογε-
νὴς τοῦ θεοῦ ὡς καὶ λόγος. Οὐ κατ' εἰκόνα κτισθεὶς ἡ ἀν-
θρωπίνη φύσις, ἐν νεκρῶς ὅν ἐν τῷ παντὶ ἔχει λόγους, ὡς μίγ-
μα πάσης κτίσεως. Μη πηρήσασα δὲ τὸν ἕνα λόγον τῆς ἰδίας
φύσεως. Ἀλλ' εἰς πολλὰς δόξας κατὰ τὴν μεθεῖσα, καὶ πολυ-
θεῖα δουλεύσασα. Τὸν ἰδίον ἀμπελῶνα ὅκ ἐφύλαξεν. Οὐ
δε γὰρ

δε γὰρ ἰδυρῶς διατὰ πάντας ὡς δεικνόνος ἐώρετο πρὸς τὸ δὲ
χέτωπον. Ἡ γοῦν διὰ τὴν αἰτίαν τῆς πρὸς τὸ αἶπτον :-

» Υἱοὶ μητρὸς μου ἐμαχέσθητο ἐν ἐμοί.

Τὸ Ψελλᾶ : διὰ Σπῆλων :-

ΕΜὲ γὰρ ἐπολέμησαν φησὶν ἡ νύμφη πόλιν.
Καὶ πρὸς ἀτάτῃ ἐδείξαν δαίμονες ἄποταχται.
Τούτους γὰρ εἰρηκὴς ἡ μητρὸς αὐτῆς τυγχάνειν.
Ὡς δὴ καὶ τούτους ἐκ θεῶν κτισθέντας μετὰ πάντων.
Ἐπεὶ περὶ ὅσα κτίσματα τυγχάνομεν ἐν βίῳ.
Καὶ Ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους καὶ δαίμονες καὶ λίθοι.
Ὡς ἀδελφοὶ τυγχάνομεν εἰς λόγους πλασεργίας.
Σύμπαντες γὰρ ἐπλάσθημεν ἐκ θεῶν πλάστεργά του.
Εἶτα καὶ λέγει πρὸς αὐτὰς τὸν τρέπον τοῦ πολέμου.

» Ἐθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελῶνι, ἀπελῶνα ἐμὸν
» ὅκ ἐφύλαξα.

ΕΝ Παραδείσῳ γὰρ φησὶν πλαθεῖσα, καὶ τεθεῖσα.
Ὡς τε φυλάσκειν ἐν τῷ τοῦ μη φαγεῖν ἀκαθάρτου.
Τὸν νόμον ὅκ ἐφύλαξα, τὴν ἐντολὴν παρέβην.
Καὶ ταῦτα μὲν οὐδέποτε πρὸς ὅτι Ἀγγέλους δὴθεν.

» Υἱοὶ μητρὸς μου ἐμαχέσθητο ἐν ἐμοί.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

ΕΧεται δὲ, καὶ ταῦτα τῆς πρὸς εἰρημένων. Διδάσκει δὲ τοῖς
ἐκ τῆς Γερουσιαστικῆς. Ὅπως μέλαινα οὖσα, καὶ δυ-
σεὶς. Ἐξαιτίας καλὴ ἐχέτο. Υἱοὶ γὰρ φησι μητρὸς μου
ἐμαχέ-

ἐμαχέσθην ὅτι ἐμοί. Υἱοὺς μὲν καλοῦσα αὐτῶν ἱεροὺς Ἀπο-
στόλους. Περὶ τὸ πνῆμα τὸ ἄγιον ἐν τῷ μ. δ. Ψαλμῷ πρὸς
αὐτῷ τῷ Βασιλεῖα. Ἀντὶ τῆς πατέρας σου ἐξηγήθησαν
οἱ υἱοί σου. Καὶ ἐστὶς αὐτῶν ἀεχονταί, ὅτι πᾶσιν τῷ γλῶ.
Μητέρας δὲ αὐτῆς καὶ αὐτῆς, καλῶν τῷ ἄνω Ἰερουσαλήμ.
Περὶ ἧς ὁ μακάριος Παῦλος λέγει. Ἡ δὲ ἄνω Ἰερουσαλήμ,
ἐλδοθέρα ἐστὶ, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Οἱ τοίνυν υἱοὶ
φῶς τῆς μητέρας μου ἐμαχέσθην ὅτι ἐμοί. Κατὰ τῆς εἰδω-
λολατρείας, καὶ τῆς ἄλλης πῶρονομίας γυμνῶν τῆς Ἀπο-
στόλοις πόλεμον. Οἵτινες ἐν ἐκείνῳ τῷ ἀκρατῆρ οἴνῳ
μάχην καὶ πόλεμον ἀνεδέχοντο ἀγωνιζόμενοι. Ἐκ βάλλ-
αν μὲν τοὶ ποιηταὶ ἔδῃ τῶν ψυχῶν. Τοὺς δὲ τῆς δισσεβείας
ἐγκαταπέσσει νόμοις. Καὶ ἵνα σαφέστερον μάθωμεν πῶς
ἐν ταῖς τῶν μαθητῶν διδομένων ψυχαῖς διεμάχοντο οἱ μακά-
ριοι τῆς δισσεβείας κήρυκες. Ἀκέρωμεν τῷ μακαρίῳ Στε-
φάνῳ διαμαχομένῳ, καὶ λέγοντος. Σκληροτράχηλοι καὶ
ἀπειτμητοὶ τῇ καρδίᾳ, καὶ τοῖς ὤσιν. Ὑμεῖς αἰετῶ πνῆ-
ματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. Καὶ
ὁ μακάριος Παῦλος Κορινθίοις μὲν ὅτις ἐλλῶν φησὶν. Ὅπως
ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία; Ἡ ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομά-
ζεται; Καὶ πάλιν, μήπως ἐλθέμεν πρὸς ὑμᾶς, ὡς πενω-
σει ὁ θεὸς με, καὶ πενήσω πολλὰς τῶν πρὸς ἡμᾶς μαρτυκίων, ὥ-
στε μὴ μετονομασάντων. Γαλάταις δὲ γράφων. Ὡς ἀνόητοι φησὶ
Γαλάται. Τίς ὑμᾶς ἐβάσιλε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι.
Οἷς κατ' ἐξοχὴν Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς γράφῃ ἐν ὑμῖν ἐ-
συνεωμένῳ. Οὕτως ὅτι ἡμῶν τε καὶ παρανομῶν τε. Καὶ τοῖς
ὑπὸ τῶν ἀμαρτημάτων διατίνοντες, ὥστε τοὺς γεγενημένους
ἀποξένους ἡμῶν ἀντὶ παλαιῶν. Καὶ ἀντὶ δυσειδῆς, καὶ

εἰς ἡδονὴς ἀπρεπῆ. Καὶ ἀντὶ μελαίνης λαοκοιτίῃ ἀπεφῆ-
ναντο, τοῦ κυεῖν τῷ νύμφῳ, οἱ πρῶτοι τῆς δισσεβείας ὑπο-
φῆται καὶ κήρυκες. Διὰ τοῦτο φησὶν ἡ νύμφη δεῖξαι βουλο-
μένη, τί τὰ τῶν ὡραίων γέγονε καὶ καλὴ φησὶν. Υἱοὶ μητέρας
μου ἐμαχέσθην ὅτι ἐμοί. Ἐν τῷ με φυλάκισαν ἐν ἀμ-
πελῶν. Παρέδωκάν μοι γὰρ οἷον ἱναὶς ἀμπελῶνας, τοὺς θεῖας
ἐντολάς. Καὶ ταύτας οὐκ ἐργάζεσθαι μόνον καὶ Γεωργεῖν,
ἀλλὰ καὶ φυλάσσειν παρεκελεύσθη. ἵνα μή τι τῶν ποιητῶν
θελῶν λυμᾶνται τὸν καρπὸν. Εἴτε ὅτι φέρει, ἀμπελῶνα
ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα. Διπλῶς ἔχει τῷ ἔννοια τὸ ῥητόν. Εὐ-
σεβῆ οὐκ ἐκατέρωθεν, καὶ ὠφελείας μεσλῶ. Ἡ γὰρ τοῦτο λέ-
γει. Ὅτι τὸν πρὸς τὸν ἡμῶν. Ἀπελῶνα, ὅτι πρὸς τῆς πίστεως
εὐεργετῶν τὸν πατὸς θεοῦ μοι πρὸς ἀποθέμεναι, καταλέγονται
ἀνεπιμέλητον, καὶ ἀφύλακτον. Ὡς τε παντελῶς τὰ πρὸς τε-
ρα ἡθροῖα φθαρῶναι, καὶ λήθη πρὸς ἀποθέμεναι. Ἡ ὅτι τὸν
ἐμὸν ἀμπελῶνα. Τοῦτέστι τῆς ἐμῆς ψυχῆς τῷ ὠφελείαν,
ἀφελόμεν. Καὶ τὰ τῶν ἄλλων κέρδη τῶν οἰκείων κερδῶν πρὸς
αὐτοῦ μὲν. Τοῦτο γὰρ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος φησὶ. Ὅτι ἡ
ἀγάπη οὐ ζητεῖ τὸ ἑαυτῆς. Καὶ πάλιν. Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ
ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Καὶ πρὸς ἑαυτοῦ δὲ
φησὶν. Ὅτι οὐ ζητεῖ τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν
πολλῶν, ἵνα σωθῶσι. Τέθεικα δὲ ἀμφοτέρω τὰ νοήματα.
ἵνα ἔχωμεν οἱ ἐν τυγχάνοντες ἀμφοτέρων τῷ γνώσιν. Καὶ τὸ
Διοκῶ αὐτοῖς ἀληθές ἐστιν εἶναι, λαίβωσι. Μετὰ ταῦτα ἡ
νύμφη καὶ ἀντιπῆσα τῆς τε πρὸς τοὺς νεογνούς λόγους, ὥστε
πρὸς τοὺς θυγατέρας Ἰερουσαλήμ διδασκαλίῳ. Τρέπεται
πρὸς τὸν νύμφιον. Καὶ ἡ ἔχει πρὸς αὐτὸν ἀγάπην, γυμ-
νοῖ. Καὶ φησὶν.

» Απαγγέλον μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. Ποῦ ποι-
» μαίνεις. Ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρείᾳ. Μήποτε γέλω-
» μαί ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλας ἐτέρων σου.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Λ Ειμαίνεσθαι γὰρ καὶ ἀγωνῶσα, μὴ σεσθῇ τοῦ νυμφίου.
Καὶ ἐτέρως περιέστη ποιμνίας, οὐχ ὑπὸ αὐτῇ ποιμαίνου-
μένοις, ἀλλ' ὑπὸ ἄλλων πινῶν ἐτέρων αὐτῇ ὀνομαζομένων. Οὐ
κατὰ τὴν Αἰσίον, οὐ κατὰ τὸ κοινὸν τοῦ φρονήματος, ἀλλὰ
κατὰ τὴν μίμησιν τοῦ ἐπιπιδύματος, ἵκετ' οὖν τὸν νυμ-
φίον λέγεσθαι. Ἐπειδὴ ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. Εἰπέ μοι κατὰ
τὸν τῆς μεσημβρίας καιρὸν, ποῦ ποιμαίνεις, ἢ πᾶς κοιτάζεις
τὰ περιβάτα. Μὴ ἀγνοῖσθαι τῇ δεκακείσῃ περιουσίῃ. Καὶ
ἀλομένη καὶ πλανωμένη, περιέσω ἀγέλας. Οὐ τῆς σῆς
ἐπιστάτας ἀξιωματίας. Ἀλλὰ ἱναὶς ἄλλους νομέας καὶ βε-
κόλους ἐχέσας. Τὸ γὰρ περιβαλλομένη, ῥεμβομένη ὁ σύμ-
μαχος τέθεικεν. Εἰκότως δὲ καὶ κατὰ τὸν τῆς μεσημβρίας
καιρὸν, πωθάνεται ἡ νύμφη, πῶς ὁ νυμφίος μένει. Ἐπειδὴ
τοῦ φωτός τῆς γνώσεως ἐγκρατὺς ἡγεμένη. Ἀνεφύσαν αἱ
αἰρέσεις, χεισιανῶν μὲν ὄνομα ἔχουσαι, ἀλλ' ἐρημοὶ τῆς ἀλη-
θείας ὑπάρχουσιν. Τέτοι χαλεπὴ ἀγωνῶσα, μαθεῖν ἐφίε-
ται τοῦ νυμφίου τὸν τόπον. Ἐνθα καὶ τὸν τῆς μεσημβρίας
καιρὸν κοιτάζει τὰ περιβάτα, ἵνα μὴ πέσῃ ταῖς τῆς κα-
λυμμένων ἐτέρων ἀγέλας: Ἰσέον δὲ ὅτι ὡς περ ἦσαν οἱ Περ-
φῆται, καὶ τούτων ἐναντίοι ψυδοπερφήται. Καὶ πάλιν
Ἀπόστολος ἐπὶ τῇ ἐναντία φρονέοντες ψυδοαπόστολοι. Οὕτως
καὶ ψυδόχειροι ὑπὸ τῆς θείας καλεῖνται γραφῆς. Διὸ καὶ
ὁ κύριος φησὶ. Οἱ ἀναστήσονται πολλοὶ ψυδοπερφήται,
καὶ πολ-

καὶ πολλὰς πλανήσουσι. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Παῦλος. Οὐ μόνον
ψυδοαδέλφους οἶδε λέγειν, ἀλλὰ καὶ ψυδ' Ἀποστόλους.
Διὸ φησὶ. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψυδ' Ἀπόστολοι εἰσὶ. Τέτις ἡ νύμ-
φη καὶ περιέσθαι ἵκετ' οὖν. Ἐπειδὴ τὸ ποιμνικὸν ἐπιπιδέκνυ-
ται αἰνῶμα. Καὶ ἀγέλας ὡσαύτως καὶ ποιμένας ἔχοντες.
Φαίνονται. Οἱ ποιοῦντες οἱ τὰ τοῦ δρεῖς καὶ ὀνομίαι, καὶ μαρ-
κίωνος καὶ βαλεντίου, καὶ μάλιστα μοιωνταῖς φρονέοντες. Χρη-
μα μὲν χεισιανικὸν ὄνομα περιεκείμενοι. Καὶ Ἐκκλησίας οἰ-
κοδομεῖντες. Καὶ θείας γραφῆς πεπλανημένοις περιβά-
τοις ἀναγνώσκοντες. Καὶ νέμοντες κακῶς ἐν πειθομένους.
Καὶ ἐταῖροι τοῦ νυμφίου νομιζόμενοι. Ἐπίβουλοι δὲ ἄντες, ἐ-
ὀλέθριοι. Καὶ δηλητήρια τοῖς περιβάτοις ἀντὶ τῆς περὶ τοῦ
πόας ὀρέγοντες. Διὰ τοῦτο ἡ νύμφη ἵκετ' οὖν τὸν νυμφίον,
ὑποδείξαι αὐτῇ πᾶς κοιτάζει τὰ περιβάτα τὰ ἐν μεσημ-
βρείᾳ. ἵνα μὴ γῆται περιβαλλομένη ἢ ῥεμβομένη κατὰ
τὸν σύμμαχον, ἐπ' ἀγέλας τῆς ἐταίρων αὐτῇ προσαναγορευο-
μένων. Ἐναντίων δὲ αὐτῇ ὑπαρχόντων:~

Τῶν τριῶν Πατέρων:-

Π Οποῦν ὁ αὐτὸς ἐμὸς ἀμπελὼν, οὐ με περιέτερον διέστησεν ἢ
πολύθεος πλάνη. Καὶ εἰς ὃν νυν ἐφυτρώθη τῇ πίσει, ἀ-
παγγέλον μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. Ἐνθα τὴν ἐπιπρά-
κειαν τῆς αἰσθητῆς ὑπερέκειναι. Καὶ εἰς ἐν λόγος τῆς νοη-
τῆς ὑπερέκειναι. Οἱ καλῶς θεωρεῖμενοι πρὸς τὴν ἀλήθειαν
φύεσθαι. Πᾶς ποιμαίνεις ὁ τέφρων κατ' ἀρετὴν καὶ ποτίζων
κατὰ γνώσιν ὑδωρ ζωῆς ἐν τῇ ἀενάου ἡγεμονίᾳ τοῦ λογικὰ περι-
βάτα. Καὶ γὰρ μόνον ἡ ἀμπελος, ἀλλὰ καὶ ὁ καλὸς ποιμὴν,
ὁ πᾶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῆς περιβάτων. Αὐτὸς εἰ καλῶς
G 2. ἐν Εὐαγ-

ἐν Εὐαγγελίοις ἔφης. Καὶ πᾶς κοιτάζεις ἐν μεσημβείᾳ τοῦ πολλοῦ καμάρτε ἀναπαύων ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, πάση ψυδῇ ὑπολήψαι φῶτι τῆς ὑπὸ γνῶσεώς σου. Τοῦ τῆς διαμαρτυρίας ἡλίου ἐν ὑποπλάτῳ τῆς οὐδὲ τῆς ἀληθείας. Καὶ εἰς κρημνοὺς καὶ βάραθρα τοῖς ἐναντίας φημί δόξας κατασφύγγοντας. Εἶτα θέλῃς τὴν αἰτίαν ἀναδιδάξαι, διὸ ζῆτε μαθεῖν τὸν τόπον. Ἐν ᾧ ποιμαίνεις καὶ κοιτάζει ὡς εἰρεται ὁ καλὸς ποιμὴν, φησί. Μήποτε γῆμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλας ἐτέρων σου. Ἡ γὰρ μήποτε ἐν τῇ τῆς διδασκαλίας ἀμοιρῆσαι. Γένομαι ὡς ψυδῶς, ἐν δεομένη ἐπ' ἀλλοτρίᾳ τοῦ τοῦ ποιμνίου ἀγέλας. Ταύταις τῆς ἀγνοίας τῆς ἀληθείας συναγελασάσης με: ~

Τὸ ὑπερτίμου Ψελλῆ: διὰ Στήχων:-

Η Νύμφη οὐκ ἐκόντα μικρὴν ἐν μετανοίᾳ. Φωνεῖ μεγάλα καὶ ζῆτε τὸν λόγον καὶ νυμφίον. Φησί γὰρ οὕτω πρὸς αὐτὸν ὡς περ ἐξῶσα τοῦτον.

» Ἀπάγγελόν μοι ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ποιμαίνεος. Ποικιλοῦς ἐν μεσημβείᾳ.

Φ Ἡπὶ ἐν τῷ λέγε μοι τοῦ ποιμαίνεος, τοῦ κοιτάζεις. Ὁ λόγος ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐκ μέσης. Ἐν μεσημβείᾳ μήποτε κοιτάζεις ὃ νυμφίον.

Πέπεισμαι γάρ σε καθαρῶς ἐν μεσημβείᾳ μύειν.

Ἡ γὰρ εἰς φῶς ἀπρόσιτον μηδὲν οὐρανὸν ἔχον.

Ἐνθα τοὶ πρόβατα τοὶ σὺ ποιμαίνεις δεῖ λόγε.

Καὶ κατὰ τῆς ἀληθείας φῶτι τοῦ τοῦ πρῶτου.

Ἄν ἐρμείνῳ φθάσωσι, ταῦτα οἱ καθυπνώσιν.

Ἐνθα

Ἐνθα τὴν πλάνην τρέμουντα τῆς πρὸς ἐκείνῳ τείβον. Φησὶ καὶ τοῦ τοῦ πρὸς αὐτὸν, τουτέστι τὸν νυμφίον.

» Μήποτε γῆμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλας ἐτέρων σου.

Τ Ἡν τῇ περιβάτῳ σου κομῶ φησὶ ἀπάγγελόν μοι. Δέδοικα γὰρ μὴ πληθυνθῶ δευτέρα παρέλπίδα.

Πρὸς τοὺς ἀγέλας καὶ νομάς ἴσως τοὺς τῇ εἰρήνῃ.

Καὶ οὕτως ἐλαττήθη μακρὰν τῇ σὺν περιβάτῳ. Καὶ τῇ εἰρήνῃ κεράσῃ τοὺς διωκόμενος μοίρας.

Ὅταν καθίστης ὡς κείνης τοῦ γῆρας τῇ ἀνθρώπων.

Ταῦτα μὲν οὐκ ἐφθέγγετο πάντως πρὸς τὸν νυμφίον.

Ἡ παρενδύσασα ψυχὴ καὶ νυμφοσολισθεῖσα. Καὶ βουλομένη τῇ Χρυσῇ τοῖχα σὺν νεκρωθῆναι.

Σὺ δέ μοι νύμφην νόησον ὡς περ ἐν ὑποθέσει.

Τὴν παρενδύσαντα ψυχὴν τὴν τοῦ μεγάλου Παύλου.

Τὸ πρὸς οὗ τείβοντες ἐξείκτος ἀπορρήτως.

Τῆς ἀνὰ ἱερουσαλήμ τουτέστι οὗ Ἀγγέλου.

Ἀλλ' ἴδωμεν καὶ τί φασὶν οἱ φίλοι τοῦ νυμφίου.

Καὶ πῶς διδάσκουσιν αὐτὴν τὴν κοίτῃ τοῦ νυμφίου.

Ἄσματος δὲ χάρις εἰρήκαμεν τοῦ λόγου θυγατέρας.

Φησὶ γὰρ οὕτω πρὸς αὐτὴν τὴν καθαρὰν παρενδύσαντα.

» Εἰ μὴ γνῶς σεαυτὴν ἢ καλὴν ἐν γυναιξίν, ἐξελθε σὺ
» ἐν πύργῳ τῇ ποιμνίων σου, καὶ ποίμανε τοὺς εἰρήφους
» σου. Ἐπὶ σκιῶμασι τῇ ποιμνίων.

Τοῦ Ψελλοῦ:-

Ὡς περ παρενδύσασα ψυχὴ φησὶ καὶ σεβασμία.

Εἰπερ

Εἴπερ ποθεῖς καταλαβεῖν ἀγγέλους τῆς προβάτων.
Γινώθι σαυτὸν τίς πέφυκας, τὸ πρὶν οὐδὲν οὐσα.

Καὶ πῶς εἰκὼν τετήμηται τυγχάνειν τοῦ δεσποῦ.
Καὶ πάσης μετανάστευον, τῆς κοσμητικῆς ἀπάτης.

Καὶ δὲ καὶ ἀποκόπτον ἵχνη τὰ τῆς ποιμαίνων.
Καὶ τὰ μὲν οὐκ ἀπὸς οὐδὲν μεγάλῳ, καὶ πλατεῖαν.

Βδελύχθησον καὶ μίσσησον, εἰς γὰρ τῆς εἰρήνης.
Τὰ δὲ πρὸς τείνον κείματα σενῶν καὶ τεθλημένων.

Αἰγίον καὶ κρότισον, εἰς γὰρ τῆς προβάτων.
Πρόσεχε οὖν μὴ πλανηθῇς ἐν πείρασιν τῆς εἰρήνης.

Ἀποκρίνεται δὲ ὁ κυμφοῦς τῇ νύμφῃ καὶ φησὶ :-

- „ Εἰ μὴ γινώσκεις σεαυτὴν ἢ καλὴν ἢ γυναιξίν, ἔξελθε σὺ
- „ ἐν πείρασιν τῆς ποιμαίνων. Καὶ ποιμαίνε τὰς εἰρήνας
- „ ἐπὶ σκηνώματι τῆς ποιμαίνων.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Ο Λέγει τοῖς τόνεσιν. Εἰς ἐαυτὴν ὁπορεύεσθαι. Καὶ τὰ
σαυτὴν περικύπτει. Καλὴ γὰρ γέγονας, καὶ πασῶν γυ-
ναικῶν ὑπερπεσῆτι. Γινώσκεις τὰς ὁμοίας σου. Εἰ δὲ σαυ-
τὴν ἠγνόησας, ἐξέλθου τῆς ποιμαίνων, τὰ ἵχνη. Καὶ ἀκο-
λουθήσῃ ποιμαίνε, μὴ τὰ πρόβατα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς
εἰρήνας ἐν τοῖς σκηνώμασι τῆς ποιμαίνων. Βάλεται γὰρ ὁ
φιλάνθρωπος δεσπότης, οὐ μόνον οὐδὲν δικαίους, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν
ἁμαρτωλοὺς ἐπιμελείας πάσης ἀξιοῦσθαι. Διὸ φησὶ. Οὐ
χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυροὶ ἰατρὲς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Καὶ
οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
Καὶ διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Προφήτου. Μὴ θελήσῃ φησὶ
θελήσω

θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιτρέψαι καὶ
ζῶν αὐτὸν. Καὶ ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς αὐτὴν
φησὶ. Ὁ θελὼν πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνω-
σιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὰ τοῦτο βέλεται αὐτῷ καὶ οὐδὲν
εἰρήνας βόσκειν. Ἐν τύπῳ δὲ ἁμαρτωλῶν οὐδὲν εἰρήνας ἢ θεία
παραλαμβάνει γραφή. Τέτους γὰρ Ἰσχυρῶν ὁ κύριος ἔφη
σαθήσεσθαι. διακρινόμενος ἐν τῆς ἀμνῶν τῆς λαχόντων δε-
ξιὸν ἡδωρῶν. Ἐπειδὴ καὶ ἐν τῷ νόμῳ ὑπὲρ ἁμαρτίας, εἰ πρὸς
βάτον, ἀλλὰ χίμαρος Ἰσχυρῶν προσεφέρετο. Διὰ τοῦτο λέγει
τῇ νύμφῃ ὁ κυμφοῦς. Τοῖς ἵχνεσι τῆς ποιμαίνων ἀκολουθεῖ. Καὶ
τῆς προβατῶν ἀγίων, ἀπερὶ τὸν βίον. Καὶ ἐν τοῖς τῆς
ποιμαίνων ἐκείνων σκηνώμασι. Τοῦτέστι ἐν ταῖς Ἀποστολικαῖς
ἐκκλησίαις, βόσκειται οὐδὲν εἰρήνας. Ἀκέραια ἐν τοῖς ἱεροῖς
Εὐαγγελίοις. Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε, ἐνὸς τῆς μικρῶν
τῆς ἐλαχίστων, τῆς πισθύντων εἰς ἐμέ. Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑ-
μῖν. Οἱ ἄγγελοι αὐτῆς καθ' ἡμέραν δεῶσι τὸ πρὸς ὅπλον τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς:-

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Τοκενὸς οὖν πρὸς ταύτην τὴν ἑξ ἑθνῶν Ἐκκλη-
σίαν ὁ καλὸς πατὴρ, καὶ νύμφῳ αὐτῷ, φησὶν. Εἰ μὴ
ἔγνωσας σεαυτὴν. Ἡ τοῖς ἐάν ἀγνόησας σεαυτὴν, ἐν ἧ ὁ ἀπει-
γραπτός ἀειγράφουμαι, καὶ δεῶμαι ὡς ἐν εἰκόνι δεχέμεναι,
καὶ τὰς αἰδέους αἰσθήσεις σου ῥυθμίζω. Καὶ διάτε τῆς ἀ-
πειλῶν, ὡς διὰ ῥάβδων, καὶ τῆς Εὐαγγελίων ὡς σύριγγος, πρὸς
τὰς αἰωνίους ἀγῶνι μάρτυρας, ἐν αἷσι ἀναπαύσω ἐν τῇ δο-
τέῃ μου παρουσίᾳ. Ὅτι οὐδὲν ὑπόπνος συσκιάζει πάθος,
διὰ τὸ ἀφθαρτῶν, καὶ ἀναμάτητον. Ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν,
ἡ ὡραία

ἢ ὥρα ἂν δια τὴν εἰς ἐμέ πίπτοντες καὶ ἀγάπῳ, ὑποδύνηται
ἀπὸ τῆς νοσοῦντος, καὶ ταῖς τῆς σαρκὸς ἐκδηλωμομένῳ, ἐ-
ξέλθε σὺ. Ἡ γὰρ ἐπειδὴ σὺ μὴ ἔγνως τὸ πρὸς σὲ μυστήριον
νοεῶς. Ἐξέλθε δὲ τῆς κατὰ νῦν ἐν δότῃτος πρὸς τὴν αἴσ-
θησιν σὺ, ἡ λογικὴ πάντως. Εἰ γὰρ ποὺ ποιμαίνω βέλαι ὅλως
μαθεῖν, οὐδ' ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐξελδύσει δᾶσε πρὸς ἀλογίστου
τραπύλλαι. Ἐξέλθε δὲ ἐν πῆλυναι τῆς ποιμνίων. Ἡ τὶ ἐν ταῖς
κατ' ἐξελδύσει βάσεις τῆς διαφόρων φύσεων. Διὶν ἐκαστῷ τῶν
πάντων, ἀνιχνύων ὁ λόγος ἐρεῖται, ποίμνια, ἅπερ αἱ τῆς ὄντων
χρῶνται φύσεις, τὸ ἀξιοῦσθαι κατὰ ὑφ' ἐκαστῷ τούτων με-
λικῶς πρὸς νοῆας, ὡς πρὸς ποιμνίους τοῦ τῆς ὅλων πρὸς νοήτου
θεοῦ. Καὶ ποίμναι τοῖς ἐρεῖται. Τὰ πάντα πάντως, ὡς
τῆς αἰσθητῶς μοίρας ὑπάρχοντα ὑποκινώμασι τῆς ποι-
μνίων. Ἐπὶ ταῖς ἐξελδύσει δηλαδὴ τῆς φύσεων, ὡς μετὰ βάλαντα
πρὸς νοήτως. Τὴν μὲν αἰτίαν πάντων τῆς κακῶν ῥαθυ-
μίας, πρὸς τὴν κατ' ἐξελδύσει φυσικῶν ἐν ὑπάρχουσιν τῶν μύε-
μναι, καὶ τῇ μελίαν, ὑποκινώμασι, ἐκτετακτοῦ καὶ αὐτῇ
κατὰ τὸ παρὸν τὴν τῆς μελλόντων ἀπολύσει. Ὡς περ κα-
κῶν ἕκαστος ὥρα καὶ θέρους, τὴν τοῦ χειμῶνος τρυφῶν. Διὰ
γὰρ τῆς ὑποκινώμασι τρυφᾶται ἐκ τῆς ψυχῆς τρυφῶν ἢ
δικαιοσύνη. Ἡ πῶς ἐκτετακτοῦ τῆς τῆς μελλόντων ἐστὶν ἀπο-
λύσεως. Τὴν δὲ ἀπολύσει, ἢ πῶς ἐκ τῆς κατὰ φύσιν πρὸς
τὸ πρὸς φύσιν τρυφῶν τῆς λογικῆς ὑπάρχει διωκόμεως, πρὸς
τὴν ὁμοίως ἐκ τῆς φύσεως τῶν ὁφείλει φρόνισιν. Ὁ ἄλλος ἐκ τῆς πρὸς
διδόσθαι ὑπὲρ τοῦ φυλάξαι τὸν λόγον τῆς πίστεως. Ὡς περ
κακῶν ὅλον πρὸς δίδωσιν ἑαυτὸν ὑπὲρ τοῦ φυλάξαι τὴν
ἑαυτοῦ κεφαλῶν. Τὴν δὲ μὴν δι' ἡλικίας τῆς θυμικῆς διωκόμεως
ἐστὶν ἐκ τρυφῶν, πρὸς τὴν ὡσαύτως ἐν ὑπάρχουσιν ἀκε-

ραϊότητος

ραϊότητος τῆς αἰσθητῶς, μὴ ἀφισαμνύνει κατὰ διάθεσιν τῆς πο-
λεμῶντων, ὡς περ δὴ κακῶν καὶ μυρία ὑποκινώματα. Καὶ
τὰ ἀναντία αὐτῆς ἀπολύσει. Οὐ μακρὰν τῆς ὑποκινώματι
ἀφίσταται. Καὶ τὴν ἀκολασίαν, ἢ πῶς, τῆς ὑποκινώματι
ἐκ τῆς ἐκ τρυφῶν, πρὸς τὴν ὁμοίως ἐν ὑπάρχουσιν τῆς
τρυφῶν σωφροσύνης ἐκτετακτοῦ, ἐνταῦθα ἀναγκάσει χρεῖα κα-
τεπείγει χρωμνύνει τῇ ἡδονῇ. Ὡς περ δὴ κακῶν διὰ γονοκίαν
μονοζυγῶσι: ~

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Αλλ' ἀκουσώμεθα λοιπὸν καὶ τοῦ καλοῦ νυμφίου.
Ἡ δὴ γὰρ πρῶτος ὁμιλίαν τῇ νύμφῃ λέγων ταῦτα.

„ Τῇ ἰππῶ μου ἐκ ἀβύσσου φαραῶν ὁμοιωσάσε τῇ πλη-
„ σίῳ μου.

Βλέπων αὐτῷ σφαδάζουσιν ἐκ ἐρωτοληψίας.
Καὶ πρὸς ἐκείνους ἀποδιδόσθαι δρᾶμα ἐκ καὶ ἀπολύσει
ἰππῶ παρῆκασεν αὐτῷ αἰσθητῶν ὁδῶν.

Οὕτως γὰρ θραύσει ὅσον ἐκ τρυφῶν φησὶ πρὸς τὴν παρῆκασεν.
Ὡς περ κατεδιδόσθαι ποτὲ καὶ ὅσον φαραῶν ὁδῶν.

Ἡ δὲ δύναμις τῆς ἰππῶς μου τῆς ἀνατετακτοῦ.
Τοῦτέστι τῆς ἀνελικῆς ταχυματωσάταρχίας.

Τίνος δὲ χάριν ἐρωτᾶς τὴν τῆς ἀνελικῶν ταχύν.
ἰππῶ παρῆκασεν ἀπλῶς ὁ λόγος καὶ νυμφίος.

Πᾶς τίς τοξότης πόλεμον σιναπίων ἀνελικῶν.
Τόξον λαμβάνει καὶ νύμφην καὶ κερῶντες καὶ δόρυ.

Πεζὸς πεζῶ γὰρ πολεμεῖ ῥαβδῶντες ῥαβδῶντες.
Ἐπεὶ γὰρ ἡ ἀνελικῶν τότε τῆς ἀνελικῶν.

Η

Τέτα

ρη.

Α Σ Μ Α,

Τέτου δὴ χάριν ἐρεκεν ἱππων ὅξ ἴσου λόγος.

Τὴν ἀνὴρ ἄστυ διώκων Ἀγέλικῶς ἐκείνοις.

Ἰνα μὴ δόξης δὲ λοιπὸν ὑβρίζοιτο τὴν νύμφην.

Ἐξισυμῶν ἐμφορῶς ἱπποσφῶν τοῦ λόγου.

Ἀκούον τί φησὶν ἕξ ὡς πρὸς ταύτῃ οὐ νυμφίος.

» Τί ὡραιώθησθαι σαγόνες σου ὡς τευγόνος, τεράχνη οἷσιν

» ὡς ὀρμίσκοι.

Ἐν ἱπποσφῶν παρῆκασα φησὶ δρομικοτάτῃ.

Ἐν Ἀλλοῦκου χεῖρας χαλινῶς ἐν σαγόνι φέρειν.

Αἰσαὶ γὰρ ὡραιώθησθαι ὅξ ἴσως σαγόνες.

Τὴν ἐμφορῶν ὡς χαλινῶν ἔχουσι σωφροσύνην.

Δίκην Τευγόνος σφύροντος. Τευγόνος φιλερήμου.

Ὁ Τεράχνη οἷσιν θαυμαστοὶ καὶ κεκαλλωπισμένοι,

Τὸν χεῦσον βαρύνοντες κλοιὸν τῆς παροιμίας.

Ὁρμίσκος γάρ με νόησαν, ὃν ἐφίλω κλοιὸν ὧδε.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Ἐν νυμφίος τῆς ὅξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας αἰνιγματῶν ταύτη,

τὸ εἶναι ἐν αὐτῇ ποιμαίνει διὰ τοῦ ἀποκειμένου ταύτη,

τὸ εἶναι ἐν νύμφῃ ταύτῃ, νύμφη ὃ ἡνίκατο ἀποδεικνύων φησὶ, τῇ

ἱπποσφῶν ἐν ἄρμασι φαραῶ ὁμοιωσάσε ἢ πλησίον μου. Ταύ-

τα δὲ ἵνα σαφῆ γινώσκω, οὕτω αὐτῶν κτείν. Τῇ ἱπποσφῶν

ὁμοιωσάσε ἢ πλησίον μου ἐν ἄρμασι φαραῶ. Ἡ γοῦν τοῖς

Ἀποστόλοις μου ἐπιβάς ἐφ' οὓς τὴν ἱπποσφῶν ἐποποιήσω

ἐπὶ πάντα τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. Ὁξέως δρομῶνται

ἐπὶ τὸ ἐμὸν κέντρομα. Εὐκῶς κατ' ὁρεῖται ἀπεδείξα.

Διό

Α Σ Μ Α Γ Ω Ν.

ιθ'.

Διὸ ὡς περ ἐπὶ ἐκείνοις ποιμαίνων, Δεδειγμαι καὶ ἐν σοὶ. Ἡ δὲ διὰ
τὴν εἰς ἐμέ πίσω ἐγύσμου ἐν τοῖς χερματίσσειν ἄρμασι τοῦ
νοητοῦ φαραῶ ἐδνεσιν. Ὡς φέρουσι τὸν ἐν ἑαυτοῖς ἐποχού-
μην. Καὶ γὰρ ἱππος μὲν πληθύνει καλεῖται ἢ ἱπποσφῶν
δυνάμεις. Ἡ περ ἐστὶν οἱ ἄγιοι Ἀπόστολοι, κατὰ τὸ ἐπιβήσιν
ἐπὶ τοῦ ἱπποσφῶν. Καὶ ἢ ἱπποσφῶν σωτήρια. Ἐρμα-
τα δὲ τοῦ νοητοῦ φαραῶ, τὰ τῇ ἐθνῶν συστήματα, ὡς ὅξ ἐπ-
μῶν τοῦ ποταμοῦ βελήματα αὐτῶν. Ἐν οἷς συστήμασιν,
ἢ τοῦ κέντροματος τῇ Ἀποστόλων ἀκούσασα Ἐκκλησία, καὶ
πισδύσασα εἰς τὸν ἵππον αὐτῇ κενυτὸν Χριστόν. Καὶ τέ-
του πλησίον χυομῶν. Ἐπειδή περ ἢ πίστις τοῦ πισδύοντος, καὶ
τοῦ πισδύοντος, ἀμεσὸς ἐστὶν ἐνώσις, τοῖς Ἀποστόλοις ὁμοιω-
ται παρ' αὐτῶν Χριστῶν, πισδύσασα ταῖς αὐτῶν ἐκκλησίαις, ἐπὶ τὸν
Ἀποστολικὸν βίον μιμησαμένη. Λοιπὸν ὅπως ὁμοιωσεν αὐ-
τὴν τοῖς Ἀποστόλοις φησὶ. Τί ὡραιώθησθαι σαγόνες σου ὡς
τευγόνος. Ἡ τοῖς θαυμαστικαῖς σαγόνες σου ὡς ἐπὶ σφῶν αἰσῶν
μιμησαμένης τῇ δίκῃ τευγόνος ἐνδείξαμένη ἐν ἐργασίᾳ
τὸ σῶμα, τῇ Ἀποστόλων ὁμήγεω. Ἡ περ οὐ κατὰ ἐθὺς ἀ-
κολάτω τῇ τῇ σαγόνων κινήσει ἐχρήσατο. Πρὸς τε ἀδο-
λεσχίαις ἐν διαλέξει, καὶ βασιλοχίαις ἐν ποταμοχίαις. Καὶ
ἀδολοφῶν ἐν βρώμασιν, ὅξ ἢ καὶ ἢ λοιπὴ πᾶσα ἀκολα-
σία ὑφίσταται. Ἀλλὰ μᾶλλον σῶμα τοῦτο, ὥστε τὰ
σωτῆρ μὲν μὲν καὶ σωτῆρ ἐσ μὲν λόγῳ, τὴν κα-
ταγεγυμῶν τῇ ἐκλήκων νικήσασα ὁρίσθαι. Ταῖς δὲ ποτα-
μοχίαις, τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ-
τοῦ μόνον ζητεῖν. Καὶ βρώμασιν, οὐ τοῖς ποταμοῖς καὶ ἢ δέσι
χεῖσθαι, ἀλλὰ τοῖς ἀναγκαῖς δεκτέσθαι. Καὶ τὸ ἐν ἐν
πᾶσι τῇ ἐργασίᾳ καὶ μὴ δὲ πρὸς ἐπὶ δέξιν ταῦτα ποιεῖν.

Ἡ

α

Μᾶλλον

ξ.

Α' Σ Μ Α,

Μάλλον δὲ κατὰ τὸ ἀνδρεῖον τοσούτοι ἐν δέκνυσθαι, ὥς ἔτι
 ὀπρὶν φέρεται, τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ σαγόνι ῥάπισμα, ὥστε φέρεται
 τὰ ῥάπιζοντι καὶ τὴν ἄλλην, κατὰ μίμησιν Χειρῶν, φέρον-
 τος ἀνεξικακῶς ῥάπισματα. Καὶ τὸ δυνάτον τῆς ἐν ὄλῃ τῇ
 πρᾶξι βεβασιυῶς. Καὶ κατὰ τὸ φιλέημον ὅθενον τὴν τευ-
 γόνα, ἀναχωρήσαντος τὴν ἔσημον. Καὶ κείσε τῆς δὲ σφύρας,
 καὶ ὅπως διδάσκοντες τὸ ἀνεπίδεκτον, ἔστω μὲν θαυμασιῶς
 ὡραϊσθῆσθαι σαγόνες ἑαυτῶν τευγόνος, τὴν σωφροσύνην κα-
 τὰ τῆς θυμίστης ἐνεργατείας. Καὶ τὴν ἀνδρείαν κατὰ θυμὸν
 ἐν ὑπομονῇ ὀπρὶν ἀμύνης. Οἱ μοῖαι δὲ τούτοις σὺν ὡ-
 ραῖσιν τρέχοντες ἑαυτῶν ὡς ἐρμίσκος. Οὐ γὰρ σιδηρῶς ἑαυτῶν
 χηλός, ὥς διὰ τῆς ὑποεμφανίαν, δύσκαμπτος. Ἀλλὰ κέκαμ-
 πται διὰ μετεωροφροσύνην, ὡς ἐρμίσκος. Οἱ κατασκευασ-
 μῶς ἐστὶν ἐν χερσὶ. Οὐ τὸ δοκίμιον καὶ καθαρόν, διὰ τὸ ἀ-
 νυπόκειτον. Μιμᾶται ἑαυτὸν τοιπεὶν φρόνημα. Εἰ δὲ τὴν
 ἀνυπόκειτον τοιπενοφροσύνην ὁ ἐρμίσκος σημαίνει ὡς ἔρη-
 ται, ὁ τῆς νύμφης Χειρῶν τρέχοντες ὡς ἐρμίσκος ἐπαινεῖται
 καὶ πληθὺς ἐμφαίνει δρετῆρ, ἔτι τὴν ἐφ' ἑκάστῳ τοιπενοφρο-
 σύνην. Ὡς γὰρ ὁ ἐρμίσκος ἐν ὁρῶν τὰ χήματα χαλκιδυθεῖς
 ὑστερον, κάμπτεται τῇ χεῖρι συχημαπζέμενος, ὥς ὅτι τὴν
 δρετὴν τέλειος ἔπινεται διὰ συγκατάβασιν. Ὁρῶν ὅν
 πῶ βίω, ἔτι τῇ μετεωροφροσύνῃ καμπτόμενος. Τρέχοντες δὲ
 περὶ βεβλημῶς τὴν τοιπενοφροσύνην, τὸ λογικὸν ἐστὶν ψυ-
 χῆς, ὁ δὲ τὴν τρέχοντος σὺν ἀπὸντος τὴν κεφαλὴν τὰ λοι-
 πῶ σώματι, σὺν ἀπὸντος τὸν νοῦν τῇ αἰσθήσει. Τοὺς μὲν κα-
 τὰ νοῦν λόγους τῆς δρετῆρ, κατὰ ὅδ' αὐτοῦ τρέποντες κατὰ-
 γοντες πρὸς τὴν αἰσθησιν. Τὰς δὲ τρέποντες πάλιν αὐτῆρ κατὰ
 τὴν φύσιν λόγους. Ἀνάγων πρὸς νοῦν. Οἱ καὶ κάμπτεται
 διὰ τῆς

Α' Σ Μ Α' Τ Ω Ν.

ξ α.

διὰ τοιπενοφροσύνην. Μὴ διὰ τὴν ἀξίαν ἐπαιρόμενον, ἀλλ'
 διὰ τὸν χεῖρ συσελλόμενον. Καὶ οὐτὼ μὲν τὴν ἔξ ἐθῶν
 ἑκκλησίαν τῇ ἔξ Ἰσραὴλ ὁ μνηστὴρ τῆς Α' πόσεως ὡμοίωσε
 διὰ τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως ὁ νυμφίος ταύτης Χειρῶν. Τὸ τε με-
 ρὲς τῆς ψυχῆς διέγκρατείας καὶ ὑπομονῆς καὶ τοιπενοφροσύ-
 νης ἐκ τοῦ ὡρᾶ φύσιν πρὸς τὸ κατὰ φύσιν ἐπαναγαγῶν, καὶ
 ἀπαλλάξας τῆς διὰ τὴν ἀπιστίαν μελανότητος: ~

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

» Τῇ ἰπῶ μου ἐν ἄεμασι φαραῶ, ὡμοίωσάσε ἡ πλη-
 » θύν μου.

Τὸ πρὸς τὴν ταῦθα φαραῶ. Τὸν τῆς ἡμετέρας φύσεως πρὸς
 σηγορῶσεν ἀληθείαν, καὶ κοινὸν ἡμῶν πολέμιον. Ὡς τὸ
 φαραῶ ὡραϊσθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις τοῦ βαπτίσματος ὑδασιν
 ὑποβρύχιον πεποιήκε. Τῇ ἰπῶ μου τοίνυν χερσάμενος,
 τὰ ἄεματα τοῦ φαραῶ κατεπόντισα. Οἱ μοῖαι δὲ κενῶ
 πληθύν μου χρομῶν, καὶ ἀγάπῃ πρὸς ἐμέκτησα μὲν.
 Ἐχέοντα δὲ, οἷόν τι οὐ χήματα, τῇ τοῦ δέλου μορφῇ ἡ κε-
 νώσας ἑαυτὸν ἀνέλαβεν, ἵνα παντὶ τὰ χεῖρ πραγματῶσθαι
 σωτήριον. Ταύτη τοίνυν τῇ ἰπῶ ἀπεικάζει τὴν νύμ-
 φην. Καὶ μαρτυρεῖ τὰ νοήματα. Οἱ Α' πόσεως οὐτὼσι λέ-
 γων πρὸς τοῦ σωτῆρος Χειρῶν. Οἱ μετασχηματίζει τὸ σῶμα
 τῆς τοιπενώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ χροῖσθαι αὐτὸ σύμμορφον τὰ
 σώματι τῆς δόξης αὐτῆς. Καὶ πάλιν. Ὑμεῖς δὲ πάντες ἀνα-
 κειλευμῶντες πρὸς τὴν τὴν δόξῃ κυρίου κατοπιεῖσθαι
 νοῦν αὐτῶν εἰκόνα μεταμορφεῖσθαι, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν,
 καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος. Ἐκ τῆς Α' πόσεως τοίνυν
 ῥήματι

ρημάτων, τοῖς μουσικαῖς τοῦ ἄσματος νοήσω μὲν ῥήματα. Καὶ ἀκούσω μὲν τὸ νυμφίου λέγοντος. Ὅπ' σὲ τίω πλησίον μου ἡν ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ πλησίον ὀνομαζομένην, καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸ γυναικὸς καρποῦ ἡμῶν τὸ ὄνομα. Τῇ ἵππῳ μου ἐοικέναι φησὶν. Ἡ ἡγεταίῃς, τὸν νοσητὸν Φαραὼ, σὺ τοῖς ἄεσμασιν αὐτῆς καταπέποισας. Καὶ οἱ τίω ἐλδοθεῖαν ἐδωκεν στίμην, τοῦτοίς ἐπάγει. Τί ὠραμώθησαν αἱ σιαγόνες σε, ὡς τευγόνος. Τρέχων οἷός σου ὡς ὀρμίσκοι. Ἀλλὰ μὴ πάλιν σαρκικῶς νοήσω μὲν τίω σιαγόναν, καὶ τὸν τρέχοντα. Λάβοντες δὲ εἰς νοῦν, ὅπ' καὶ πολλάκις ἡ θεία γραφὴ σωματικαῖς ὀνόμασι, καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς κέχρηται. Καὶ ποτὲ μὲν φησὶν ὁ Προφήτης Ἰερεμίας. Τίω κοιλίαν μου τίω κοιλίαν μου ἐγὼ ἀλγῶ. Καὶ δεικνύς ὡς οὐ παρὰ ταύτης λέγει. Ἐπάγει, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου. Ποτὲ δὲ ὁ μακάριος Παῦλος, λέγει. Τὰς παρειμύδας χεῖρας, ὡς τὰς ἀλελουμύδας γόνατα ἀνορθώσατε. Καὶ τρεχίας δεξιὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν. Ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐντραπή, ἰαθῇ δὲ μάλλον. Οὔτε παρὰ χερῶν, οὔτε παρὰ ποδῶν, οὔτε παρὰ τῆς ὀρωμένης χαλότητος, ὁ μακάριος παρήνευσε Παῦλος. Ἀλλὰ τοῖς πραγματικαῖς τῆς ψυχῆς ὑπεργείας, τοῦτοίς τοῖς ὀνόμασι παροσηγέρθυσεν. Οὔτω ποίνω νοήσω μὲν, τὸ, ὠραμώθησαν σιαγόνες σου ὡς τευγόνος, τρέχων οἷός σου ὡς ὀρμίσκοι. Ἐκ πολλῶν γὰρ ἀνδρῶν ὡς γυναικῶν ἡ Ἐκκλησία συγκεκρετημένη, ἔχει πᾶσι μὲν σιαγόναις, πᾶσι δὲ ὀρθοτατοῖς. Τῶν δὲ ἀκούσας. Τῶν δὲ εὐδοκίαν. Ἀλλοὺς δὲ χεῖρας, καὶ ἄλλους ποδας ὀνομαζομένους. Ἐπαινεῖ ποίνω νυμφίος, ὅτι τίω σεμνότητι μελιόντας, καὶ τὸ τῆς αἰδοῦς ἐρίθημα κεκτημένους, καὶ φησὶ. ὠραμώθησαν σιαγόνες σου ὡς τευγόνος. Τίω δὲ τευγόνος φασὶν οἱ τοῖς φύσει τῇ

ζώῳ

ζώῳ συγγεγραφοῖς. Οὐ φιλήρημον εἶναι μόνον, ἀλλὰ καὶ σώφρονα. Καὶ τότε ἄρρενα μιᾷ θηλείᾳ συναπτόμενον, τίω τεθλήσαν ἐπὶ ἄρρεν κοινωνοῦσθαι. Καὶ οὐδὲ μετὰ τίω διαβίωσιν ἐτέρῳ ἢ ἐτέρῳ συναφθῆναι ἀνεχομένη. Εἰκότως τίνω ταύτῃ ἐοικέναι τίω Ἐκκλησίᾳ φησὶ, τίω τῷ Χριστῷ συναφθῆσθαι, καὶ τοῖς τῇ ἄλλων κοινωνίας διαφυγῆσθαι. Καὶ μὴ δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς καταλιπεῖν αὐτὸν ἀνεχομένην. Ἀλλὰ ἀναμείνασθαι τίω ἀνάστασιν, καὶ ἀναμείνουσιν αὐτῇ τίω δευτέρῳ παρρησίᾳ. Καὶ τὸν τρέχοντα δὲ αὐτῆς ὀρμίσκοις ἐοικέναι φησὶ. Περιδέρρεον δὲ ἐστὶ τοῦτο καὶ εἶδος κόσμου τὸν τρέχοντα καλλωπίζοντος. Ἐπαινεῖ δὲ αὐτὴν καλῶς ἔλκοντα τὸν τῆς δουλοβείας ζυγόν. Περιδέρρεον δὲ φησὶν ὡς εὐαγγελίοις νυμφίος. Ἀραγε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς. Ὅπ' ὁ ζυγός μου Χρῆσθαι, καὶ τὸ φορεῖν μακάριον ἐστὶ. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ἄσμασι θαυμάζει τὸν τρέχοντα τοῦτον φέροντα τὸν ζυγόν. Ὡς οὐδέποτε, τῆς ἐξωθεν κοσμήσεως, καὶ ἐπεισάκτου ὠραῖσμός, ἀλλ' οἶκοθεν ἐνέχοντος τὴν διψέπειν. Ὡς ἀπειλάσθαι γυμνὸν ὄντα ὀρμίσκοις. Ἀλλοὺς τρεχίλους κοσμήσαι. Τέτιον ὑπὸ τοῦ νυμφίου ῥηθέντων. Ἀποκρίνονται καὶ οἱ δουλοφῶροι τοῦ νυμφίου, καὶ ὑποκρίνται. Καὶ φασὶ τῇ σύμφη:

» Ὁ μοιῶματ' ἀποσίου ποιήσαι μὲν οἱ, μετὰ σιγμάτων
» τοῦ δευτέρου ἕως οὗ ὁ Βασιλεὺς ἐν ἀνακλήσει αὐτῆς.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Π Ο κείσι δέ μοι σημαίνειν ἐν ταῦτα, τὸν παρὰ τῆς παρρησίας τοῦ δευτέρου Χριστῆ κληρὸν. Καὶ παρὰ μνημονεύεται
τίω

τινὶ νύμφῳ. Ὅτε πάντα τὸν πρὸς τῆς ἀνάστασις τοῦ Βασιλέως κομρὴν, ἡμεῖς σοι σινεσόμεθα. Καὶ διακοσμήσωμέν σε πρὸς διωκτὰ κόσμῳ. Καὶ οὐ καταλείψωμέν σε ἕως ἀνάστη. Ἀλλὰ προσοίσόμεν σοι ὁμοιώματα, χρυσὸς καὶ σίγματα δρυγείου. Ἀκολουθῶν δὲ ἔφασκεν ὁμοιώματα χρυσόν, καὶ ἔδωκε αὐτὸν τὸν χρυσόν. Ἐπειδὴ μείζονα τοῦ νυμφίου τοῖς δῶρα. Ταῦτα δὲ τῷ ἐκείνου διακόνων οὐ τινὶ ἴστω ἔχει δόξου. Διὸ τοῖς θεοῖς Εὐαγγελίοις πλείονα προσφέρου τὴν τιμὴν. Τιμὰν δὲ καὶ νόμον καὶ ἔδωκε Προφήτας. Καὶ τοῖς τῷ ἀγίῳ Ἀποστόλων συγγραμματα. Εἰκότως τοίνυν ἔφασκεν οἱ τοῦ νυμφίου διάκονοι. Ὅμοιώματα τοῦ χρυσὸς ποιήσωμέν σοι μετὰ σιγμάτων τοῦ δρυγείου. Ἔως οὐ ὁ Βασιλεὺς ἐνανακλήσει αὐτὸς. Στήγματά δὲ δρυγείου καὶ ὁμοιώματα χρυσόν, τὸ ποικίλον τῷ χαλκισμάτων νοήσωμεν, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ γνωριμῆς προνοίας. Ἀπολαύουμεν γὰρ καὶ τῆς παρ' Ἀγγέλων βοηθείας, παρεμβαλῆ γὰρ Ἀγγέλους κυρίου κύκλῳ τῷ φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς. Καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτὸς ἐντελεῖται πρὸς σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Καὶ ὁ νόμος δὲ αὐτός, Ἀγγέλων διακονούντων ἐδόθη. Διὸ φησὶν ὁ Ἀπόστολος. Εἰ γὰρ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐχρύετο βέβαιος. Ἐν ὧσιν οὖν ὁ Βασιλεὺς ἀνακλίνεται, καὶ ἀνίσταται. Ἡμεῖς φησὶ τοῖς διωκτὰ προσοίσουμεν. Ἀνακλήσει δὲ αὐτὸς, τὸν θάνατον προσαναγορεύσει. Διὸ καὶ ὁ Βαλαάμ Προφητῶν φησὶν. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν. Καὶ μετ' ὀλίγον. Κατέκλιθαι, ἀνέπαυσαι ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος, τίς ἀνάστησει αὐτόν. Οἱ δὲ λογισμοὶ τῆς, δὴ λέγεται. Καὶ οἱ κατακλινούσες, κεκαθήσονται. Ταῦτα δὲ καὶ

ἐν τῇ

ἐν τῇ Προφητεῖα τοῦ Πατριάρχου Ιακώβ, τῇ πρὸς τὸν Ιούδα εἰρημνὴ ἐστὶν εὐρεῖν: ~

Τῶν τριῶν Πατέρων: ~

Ο Ἰ δὲ τοῦ νυμφίου φίλοι, εἰεν δὲ πάντως οὕτοι, οἱ ἄγιοι Ἀγγελοι, ὡς τὸ αὐτὸ ποιουντες πανάγιον θέλημα. Ταῦτα ἔξῃς ὑποχαιῶνται τῇ νύμφῃ λέγοντες. Ὅμοιώματα χρυσὸς ποιήσωμέν σοι μετὰ σιγμάτων τοῦ δρυγείου. Ἔως οὐ ὁ Βασιλεὺς ἐν ἀνακλήσει αὐτὸς. Ἡ γὰρ ἐπειδὴ τῆς διὰ τὴν εἰδωλολατρείαν μελαινότητος ἀπηλλαγμένης, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις κατ' ὄφελος ὁμοιώτης. Καὶ τῆς ἀληθείας κατὰ γνώσιν ἱερᾶς, τὴν μὲν θεῶν φύσιν αὐτῶν τὴν ἀσυγκρίτως πάσης φύσεως ὑπερέχουσιν, καθάπερ τῷ λοιπῶν ὑλῶν ὁ χρυσός, ὡς αὐτὸς σιγῇ οὐ διωσόμεθα. Ἀθέατος γὰρ ἐστὶ πᾶσι καὶ ἀκατάληπτος. Εἰκόσματα δέ τινα ταύτης, ἐκ τῆς τῷ ὄντων θεωρίας δηλαδὴ, ἔδωκεν σιγμάτων δρυγείου ταλαιγᾶς, καὶ μελεισμήρους ἐν τῷ παντὶ λόγους ὑποδείξομενοι, ἕως οὐ ὁ τῷ ὅλων δεσπότης, αὐτὴ ἡ ἀλήθεια ἐν ἐπαναπαύσει αὐτῆς τῇ ἐν σοὶ, οἰκεῖον ἐκ σφραγίσματος αὐτῶν ἀποδείξει. Καὶ τούτῳ γινώσκ, ἑαυτῶν μὲν εἰκόνα αὐτῆς καὶ ὁμοίωμα, αὐτὸν δὲ ἐν σοὶ ποιμαίνονται. Καὶ ὡς πέτρι σφραγίδι ἐν τῷ ἰδίῳ τυπώματι κοίτῃζοντες: ~

Τὸ Ψελλῆ: διὰ Στήλων: ~

Ο Ἰ μέντοι φίλοι βλέποντες τούτων τοῖς ὁμιλίαις, Καὶ τὸ τῆς νύμφης ἕωπυρον πολὺ πρὸς τὸν νυμφίον, Πρὸς δὲ τὴν συγκατάβασιν ἐκείνου πρὸς τὴν νύμφην, Κακτοῦτων ἐπιγινώσκοντες τοῦ πράγματος τὸ τέλος: ~

I

Ως

Ὡς ἄρα καὶ ἐβήσεται πρὸς τοῦτ' ἵνα ὁ νυμφίος.
 Ἐπανακληθῇ σὺ μὲν βασιλικῶς ἐν τῇ.
 Τὴν νύμφην δὲ τὴν ἐπὶ τῇ δῆθεν καὶ χρυσῶντες..
 Ἰνέπειδ' αὖν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ μῆσαι θέλη,
 Εὐρήσει πρὸς ἀνάπαυτιν, αὐτὴν ἐτοιμοτάτῃ.
 Φασὶ γὰρ οὕτω πρὸς αὐτὴν οἱ φίλοι τοῦ νυμφίου.
 „ Οἱ μὲν ὡς αὖτε χρυσίου ποιήσωμένους μετὰ σιγημάτων τῶ.
 „ Δεγυρεύου. Ἐως δ' ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτῇ.
 Πείθουσιν ὁ βασιλεὺς ἀνακλιθῆναι μένει
 Ἐν σοὶ τῇ τούτου καθαῖρα φιλοσύνη καὶ ζητούσῃ..
 Δούρου λατὸν καὶ παρὴν μὲν, καλῶς ἐπιμαθεῖται.
 Καὶ γὰρ οὐ λείπεται ὡς χρυσὸς ταῖς δρεταῖς ὡς νύμφη..
 Ἀκμὴν γὰρ δεγυρογλαμπῆς διὰ τῆς σκοτομῆνης.
 Ἀλλ' ὁ μὲν χρυσὸν αὐγὴν μὲν καὶ παρὲν ἀσμένους.
 Χερουβικῶ καὶ φλογερῶ καὶ σεβασμῷ ἰδρὼν.
 Ὁ βασιλεὺς γὰρ κατελθὼν ἀνακλιθῇ σέεταιί.
 Τὴν γὰρ ῥηθεῖσαν ἀπαρτὴν ὡς δρετὰς ποιεῖται..
 Τὴν θαυμασίῃ ἀλλοίωσιν τῆς νύμφης καὶ παρθένης,
 Τὴν δὲ δεγυροῦ πρὸς χρυσὸν φημὶ γεγνημένῃ,
 Παρὰ τῇ φίλων δηλαδὴ τοῦ λόγου καὶ νυμφίου.
 Ὡς ἀρρῶ γῆν μοι νόστον καὶ χάριν πρὸς τὴν νύμφην..
 Ἐκ τῇ Αἰγύπτου τοῦ θεοῦ δοθεῖσθαι ἐπαξίως.
 Τὸ γὰρ ἔδος πέφυκε τοῖς φίλοις τοῦ δεσποῦ.
 Ἰνέπειδ' αὖν ἀφροσύνην ψυχῇ τίνα παρθένον..
 Ἐπειγομένη πρὸς Χρυσὸν καλῶς ἐπαναλύσαι.
 Κύκλωθεν παρεμβάλλουσιν ὡς φύλακες ἐκείνης..
 Ἀφῆγοντες καὶ φέροντες πρὸς ἡμετέρας τρεῖς.

Μέχης

Μέχης αὖν δείξωσιν αὐτὴν δεξιὰν τῇ δεσποτῇ.
 Ἀλλ' ἤδη πρὸς χωρήσωμεν τῷ λόγῳ περαιτέρω.
 Καὶ τὴν πρὸς ὅψασαν ψυχὴν ταῖς χάρισι τῇ φίλων.
 Ἰδὼμεν τί φησὶν διδόν, αὐτὴν ὡς πρὸς οὗ φίλους.
 Φασὶ δ' αὖταῖς ταῖς λέξεσιν ἔγω πρὸς οὗ Αἰγύπτου.

Νάξος μου ἔδωκεν ὅς μιν αὐτῇ:-

Βλέπεις καρπὸν τῆς πρὸς κοπῆς ψυχῆς τῆς ἐν δρετῇ..
 Ἰδὼ γὰρ ἡ πρὸς ὅψασα πρὸς δρετὰς παρθένης..
 Ὡς περ καὶ πρὸς ἐπίστατα τῇ ποσειδῶν λόγῳ,
 Ἐπεγνωκέναι μὲν εἶναι τὸ κάλλος τοῦ νυμφίου.
 Πλὴν διασπαστικῶς πρὸς ὅς φρενὸς καὶ μῆνης.
 Τίνας δὲ χάριν ἐρωτᾷς, ἔλεγε μὲν ἄλλον..
 Ἀλλὰ τοῦ νάξου μέμνηται μιν εἶναι τὸν δεσποτῇ..
 Τὸ μὲν, ὅτι καὶ πρὸς τὸν ἐστὶ τῇ ἄλλων μέρων..
 Τὸ δ' αὖ, ὅτι καὶ πέφυκεν ἐμφάσεις ἔχον θείας.
 Ὡς περ γὰρ εἴ τις ἀνδρῶν ἐν τῇ παρὲν βίου..
 Καὶ πρὸς φέρον κατὰ τοῖς δρετὰς ἐμπόνως..
 Ἀν μὴ Χρυσὸν ἐνδεύεται βασιλικῶς τῇ θεῷ..
 Οὐδὲν ὅπως οὐκ ἔστι ταῖς δρετὰς ἀπάσας..
 Τὸ γὰρ τὸν τρέπον ἴδῃ τῆς ἀρρήτως ἐν καρδίᾳ..
 Παρὰ τῆς μιν μιν κατὰ τοῖς δρετὰς ἐμπόνως..
 Οἱ γὰρ βυλόμενοι ποτὲ καὶ πρὸς δρετὰς νάξου..
 Καὶ εἴδη βάλλωσι πολλὰ μιν κατὰ τοῖς δρετὰς..
 Εἰ μὴ καὶ νάξου βάλλωσιν ἥ τις ἐστὶ βοτάνη,
 Εἰς μάλιστα πεπονθήσιν ὅπως οἱ ναρδεργάται..
 Ἀλλὰ τε δὲ καὶ πρὸς κληθεὶς Χρυσὸς ὁ καὶ νυμφίος,
 Εἰς δὲ πρὸς Σίμωνος λεπτῇ κατὰ τοῖς δρετὰς.

Τὸ τοῦ μύρου ἡλείπται πρὸς τῆς μοιχαλίδος.
Ὁ λόγος τίνεσθαι μέμνηται τοῦ νάεδος πρὸς τῆς μοιχαλίδος.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Ι :-

ΤΟῦΤΩΝ ἄνωθεν οὕτως ῥηθέντων ὑπὸ τῆς τοῦ νυμφίου δια-
κόνων, πάλιν ἡ νύμφη φησὶν. Νάεδος μου ἔδωκεν ὅς μιν
αὐτῷ. Ἀπόδεσμος σακτῆς ἀδελφίδος μου ἐμοί. Ζητητέον δὲ
πρὸς τὴν, τί δὴ ποτε αὐτὸν ἀδελφίδου ὀνομάζει; νύμφω δὲ
ἐδιδάχθη μὲν τὴν ἑξ ἑθνῶν Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ καὶ γυναῖ-
κα πρὸς τὴν τοῦ νυμφίου, τὴν ἑξ ἑθνῶν πληθύν. Λαβέσθαι
Βιβλίον διαποσίτου, εἰς τοὺς χρόνους αὐτῆς διὰ τὴν οἰκίαν ἀ-
πολασίαν. Ἀδελφαὶ δὲ τυγχάνουσιν, ἅμφω γὰρ τὸν Ἀδὰμ
αὐχοῦσι πατέρας. Ἀλλ' ὁ νυμφίος ἐκτῆς πρὸς τὴν ἐβλά-
στησε κατὰ τὸ ἀνθρώπινον. Φησὶ γὰρ ὁ μακάριος Παῦλος.
Προβλεπὼν δὲ ὅτι ἑξ ἑθνῶν ἀνατέταλκεν ὁ κύριος. Καὶ πάλιν,
τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησθαι αἰεταρχεῖν αὐτῶν καὶ τῷ σπέρματι
αὐτῷ. Οὐ λέγει καὶ τοὺς σπέρματι, ὡς ἐπὶ πολλῶν. Ἀλλ' ὡς
ἐφ' ἑνὸς ὅτι τῷ σπέρματι αὐτῷ, ὅς ἐστι Χριστός. Καὶ πρὸς τοῦ Δα-
βὶδ φησὶν ὁ μακάριος Πέτρος. Ὅτι Προφῆτης ὑπέσχετο.
Καὶ εἰδὼς ὅτι ἔρχομαι ὁμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός. Ἐκ καρπὸς τῆς ἐσ-
φύας αὐτῆς, τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστόν. Προεὐχόμενος
ἐλάλησε πρὸς τοῦ θανάτου, ὅτι ὅτε ἐγκατελήφθη ἡ ψυχὴ
αὐτῆς εἰς ἄδου. Οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτῆς εἶδε διαφθοράν. Ἐπειδὴ
τοίνυν ἀδελφίδα τυγχάνουσα, ἥτε ἑθναίων πληθύν, καὶ ἡ
ἑξ ἑθνῶν Ἐκκλησία. Ἐκείνης δὲ ὡς ὁ Χριστός τὸ κατὰ σάρ-
κα. Εἰκότως αὐτὸν ἀδελφίδου ἡ νύμφη καλεῖ, ὡς τῆς ἀδελ-
φῆς αὐτῆς ὡς ἡ χρομήν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον. Οὗτος τοίνυν
ὁ ἀδελφίδος μου ἐμοί. Καὶ νάεδος ἐστὶ καὶ ἀπόδεσμος σακτῆς.

Πολλοὶς

Πολλοὶς γὰρ αὐτὸν ὀνόμασι πρὸς τῆς μοιχαλίδος, ὑπὸ τῆς μοιχαλίδος
τοῦ μύρου αὐτῆς καὶ πρὸς τῆς μοιχαλίδος. Καὶ οὐ διὰ μαλ' ἐν ὀνόμα-
τι χρῆσασθαι. Πάσας γὰρ ὁ μὲς τοὺς πρὸς τῆς μοιχαλίδος, νικᾷ τῆς
μοιχαλίδος τῆς χαλίδος αὐτῆς ἡ διὰ μαλ'. Ἀλλ' ὑπὸ τῆς μοιχαλίδος
αὐτῆς νικᾷ τῆς μοιχαλίδος. Καὶ νάεδος αὐτὸν ὀνομάζω. καὶ ἀπόδε-
σμος σακτῆς πρὸς τῆς μοιχαλίδος. Νάεδος μὲν, ὡς καὶ ἀληφέντα
τῇ νάεδι τῇ πιστῇ τῇ παλυνίμω. Ἡ δὲ ὁσμή ὅλην τὴν οἰ-
κὸν ἐπλήρωσε. Τόπον ἔχοντα τῆς οἰκουμένης. Ἐπλήρωσε γὰρ
τῆς οἰκίας πίστεως τὴν οἰκουμένην, ἡ ὑπὸ τῆς οἰκίας τῆς
κύριου πρὸς τῆς οἰκίας τῆς οἰκίας. Ἀπόδεσμος δὲ αὐτὸν κα-
λῶ σακτῆς, ἐπειδὴ αὐτὸς κατέβη ὡς ὑετός ἐπὶ τὸν πόρον. Καὶ
ὡς εἰς τὴν γῆν, ἡ εἰς τὴν γῆν. Κέκληται δὲ ὑπὸ τῆς
Προφῆτης ὅτι εἰς τὴν γῆν. Ἐστὶν γὰρ φησὶν ἐκτῆς σακτῆς τοῦ λαοῦ
τοῦ πρὸς τῆς οἰκίας τῆς οἰκίας. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ
κύριος καὶ ὁ κύριος, σμύρνα τὴν σακτὶν ὀνομάσκει.
Δηλοῖ δὲ ἡ σμύρνα τὸν νυμφίον τὸν θάνατον, καὶ τὴν οἰκίαν
μοιχαλίδος τῆς νύμφης πρὸς τῆς μοιχαλίδος δέ:

» Ὅτι ἀναμέσον τῆς μαςτῶν μου
» ἀλλισθῆσεται.

ΤΟῦΤΩΝ ἐν τῇ ἡγεμονικῇ τῆς ψυχῆς μου. Ὅτι κατὰ τὴν
ἐπαπαύεται μεταξὺ τῆς μαςτῶν διακειμένη. Δηλοῖ
δὲ τοῦτο τῆς Προφητείας τὸ πρὸς τῆς μοιχαλίδος. Ἐννοκῶ
ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω. Καὶ ἔσομαι
αὐτῇ Θεός. Καὶ αὐτῇ ἔσονται μοι λαός. λέγει κύριος παντο-
κράτωρ. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ νυμφίος ὑποχρεῖται λέγων. Ὅτι
ἐλθούμεθα ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ, καὶ μονὴν παρ' αὐτῶν ποιήσωμεν.

Διὰ

Διόκη ὁ Παῦλος βοᾷ. Ἡ δοκιμὴ ζητεῖτε τοὺς ἐμοὶ λα-
λουῦτος Χριστῶ. Τέτυ ἡ νύμφη φησὶν, ἀναμένει τῇ μα-
σῶν μου ἀνλισθήσεται: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

ΕΝ τούτῳ οὖν ἡ νύμφη τοῖς τῇ δρετῇ διαφόροις κατὰ
πρᾶξιν μὲν τρέποις. Κατὰ θεωρίαν δὲ λόγοις καθαρ-
θεύσας καὶ φωτισθεύσας. Εἴτα εἰς τελειότητα ἀναγομένη πρὸς
οὐτὸν τοῦ πατρὸς ἀντιπρὸς φύσιν φίλους τῶ νυμ-
φίος ἀποκενομένη, φησὶν. Νάεδρος μου ἔδωκεν ὁ μὲν αὐτῇ.
Ἡ γοῦν ἡ ἐκ τῇ διαφόρων κατὰ πρᾶξιν τρέπων, καὶ κατὰ
θεωρίαν λόγου δίκην, τῆς ἐκ διαφόρων δρωμάτων συγκε-
μῆς νάδεος κερτάσασα μοι ἐμπροσθεν γνώσις, παρέχεν ἐμ-
φασιν αὐτῇ, τοῦ κατ' οὐσίαν ἀποθέτου νυμφίου. Οὐ τὸν
χαρακτήρα φέρω, ὡς εἰκὼν αὐτῆς καὶ ὁμοίωμα. Μίγμα γὰρ
αὐτῇ τῇ ἐν τῇ παντὶ μετοχῶν τοῦ ἐνὸς τῇ ὅλων αἰτίᾳ ὑπάρ-
χουσα. Ὡς κρᾶμα κατὰ φύσιν οὐσίᾳ, νοητῆς καὶ αἰσθητῆς
κρίσεως. Καὶ κατὰ γνώμην οὐτὸν ἐν τῇ πᾶσι λόγους ἔς τρέ-
πους ἐν ἑαυτῇ κερτάσασα. Καὶ τούτῳ ἀποδύσας τὰ κατ' εἰ-
κόνα, τῇ κατ' ὁμοίωσιν τρέπων, ἐν ἑαυτῇ τοῦτον δεικνύει ὡς ἐν
εἰκόνι δεχέτυπον. Ἐπεὶ δ' ὡς εἰρηκεν ἐν αἰσθήσει γεγονός τοῦ
νυμφίου. Τί ταύτῃ οὐδὲ ἐστὶ, φησὶν. Ἀπόδεσμος σακτῆς ἀ-
δελφιδόσμου ἐμοῦ. Ἡ τοὶ συνοχήσῃ ἐμοὶ καὶ συντήρησις,
τῆς μεταδοτικῆς σαγόνος τῆς θείας χάριτος. Ὁ κατὰ τὴν
ἐδὲ συμμεᾶχον ἐμμενέσθω ἀγαπητός μου. Ἐπέπερ αὐτὸς π-
σθύνει. Τὰ πνευματικὰ σωτηρῆ τῇ Ἐκκλησίᾳ χαρίσ-
ματα. Καὶ ἵσα οὐτὸν πρὸς, τοῦ μὴ ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἀε-
πεύει. Εἴτα ἵπου ἐν αὐτῇ ἀποπολύσας. Τὴν ἀτρε-

ψίδου

ψίδου ταύτῃ χαρίζεται, φάσκει. Τέτων δὲ μέθῃ ἡ καρδία
ἐστὶν, ὅς ἡς τὰ λατῶ σώματι, τὸ ζωτικὸν διαδοῖται πνεύμα.
Ἡ πρὸς ὑπερφαίνει τὸν ἡγεμόνα νοῦ, ὅς ὁ ἀποπολύσει ὁ
κύριος. Ὅταν ἡ νύμφη αὐτῇ διὰ τελειότητα αὐτῇ κολληθεῖ-
σα, πνεύμα γήνηται ἐν. Εἰσακίζομένη τὴν ἐξ ἑνὸς τῆς δρετῆς;
διὰ τῆς τοῦ πνεύματος πνεύματος ἐνεργείας. Διὸς ἡ ἐν Χριστῷ
κεκρυμμένη ζωὴ εἰς πάσας τοὺς τῆς ψυχῆς διωμάς ὡς ταύ-
της μέλη διδοῦσας, ἀτρεψίαν αὐταῖς ἐμποίησει. Καὶ ἔ-
τω μὲν ὁ νυμφίος τῇ νύμφῃ ἔσεται τῇ καλῶν ἀτρεψία,
ὅταν τελείᾳ ἀναδειχθῇ: ~

Τοῦ Ψαλλοῦ:-

Αλλ' ἀκουσώμεθα λατῶν καὶ τῇ ἐξ ἑνὸς λατῶν.

Ἡ νύμφη γὰρ ταῖς ἀποκοπαῖς ὡς ἐνδους γινόμενη.
Ἡ συνοχήσῃ ἀγαπᾷ τὸν λόγον πρὸς οὐτὸν φίλους.

Φησὶ γοῦν τοῦδε πρὸς αὐτῶν, μετὰ τὸν νάδεον λόγον.

» Ἀπόδεσμος σακτῆς ἀδελφιδόσμου ἐμοῦ ἀναμένει τῇ

» μασῶν μου ἀνλισθήσεται.

Εθὸς ἐστὶν ὡς λέγουσι πόρις ταῖς φιλοκόσμοις.

Μὴ μόνον ἔξωθεν αὐταῖς ὁδὸς καλλωπίζειν.

Ὡς ἐφελκύσωσιν αὐτῇ τὸν ἐργασίαν ἐνταῖχει.

Ἀλλὰ καὶ μάλλον ἔσωθεν αὐτῇ τῇ ἱματίων,

Κατασκιδιάσας πρὸς τὴν μωρεπνῶν.

Ἐπεὶ γοῦν γεγυμναίκεται τὰ λόγῳ τῇ ἀσμάτων,

Ἡ παρ' ἐνδύσας ψυχὴ καὶ τρέποις ἀρρενόφρων,

Καὶ νυμφικῶς συνῃσάλται πρὸς γάμους ἐπειγμένη.

Δόγους πᾶσι γυναικικῶς εἰκός ἐστι, καὶ λέγειν.

Καὶ

Καὶ ἰσχύουσιν ἀπορρήτην τὸν λογισμὸν ἐμβαλεῖν.
Τὸ τοιοῦτον λέγει παρρησιαστικῶς ὡς περ αἰκίζουμένη.

Ὅτι καὶ φέρωσι πινὲς γυναικες, ἀλλὰ μῦρα.
Πρὸς ἐρωτᾷ θερμότερον, ἐνδον τῆς ἱματίου.

Ἀλλ' ἐγὼ γεμυρίσματος ἀντὶ πάντων διώδους,
Αὐτὸν ἐκείνον κηρύττω τὸν κάλλιστον νυμφίον.

Ὡς περ ἀποδεσμον πινὰ μύρων διώδες ἁπάντων.
Καλῶς ἀπηνεῖσάσα φεῖ τὸν τράχηλόνημα.

Μᾶλλον δὲ τοῦτο καθαρώς αἰνίσσεται τῷ λόγῳ.
Ὅτι καὶ ἄλλα τῆς ψυχῆς τῷ βίῳ πεφυκεμένα.

Ἄλλας φροντίδας ἔχωσι τῆς κοσμικῆς πρᾶγματων.
Ἐγὼ δ' ἄλλα τῷ ἡδονῇ γινώσκω τὸν νυμφίου,

Αὐτὸν χαράξω ταῖς πλαξὶ ταῖς τῆς ἐμῆς καρδίας.
Μαζῶν γὰρ μέσον πέφυκεν ὁ τόπος τῆς καρδίας.

» Βότρυς τῆς Κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελώ-
» σιν ἐγγαδὸν.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Τὸ πορϋσα ἢ νύμφη ποῖον ὄνομα ἔπιδῃ τῷ νυμφίῳ, τῇ δὲ
καλεῖσε πεινῶσα. Καὶ πανταχόθεν παρρησιαστικῶς ἐρα-
νίζουμένη, ἔπιδῃ τῷ ἀντιπάλῳ. Ἐπειγομένη μὲν ὑπὸ τῆς ἀγά-
πης αὐτῆς καλεῖν. Οὐ δύναται δὲ δεῖν τῷ ἀξίῳ παρ-
ρησιαστικῶς. Διὸ πάλιν βότρυς αὐτὸν ὀνομάζει Κύπρον. Τα-
ύτης κυπεύοντα. Ἀξίῳ τοῦ ἀντιπάλου δεῖν ἄξιον. Εὐώδης γὰρ
ἢ ἀμπελος, κατ' ἐκείνῳ τῷ καμῶ. Πρὸς ἴσην δὲ ὅτι καὶ ἐν
τοῖς ἀμπελώσιν, ἐγγαδὸν. Τοῖς τόποις διώδους. Εἰ μὲν οὖν
τὸ χωρεῖον σημαίνει τὸ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. Ὡς ἀμπελώσι θαν-
μασίς

μασίς κεκοσμημένη. Νοητέον τρηπικῶς, ὅτι ὑπὲρ ἐκεί-
νας τοὺς ἀμπελους, διώδους σου ὁ βότρυς ὑπάρχει. Εἰ δὲ δια-
τὴν τοῦ ὀνόματος σημασίῳ τῷ παρρησιαστικῷ τοῦ ἐγγαδ-
οῦ τέθεικεν. Ὅπερ ἐρμηνεύεται ὁφθαλμὸς πειρατρείου.
Νοητέον οὕτως. Ὅτι καὶ ἐν πειρασμοῖς ὑπάρχουσα, καὶ
ὑπὸ πολλῶν πολεμικῶν, τῆς σῆς διουσίας ἀντιλαμβάνο-
μαι. Καὶ τῆς κατὰ τὸν παρόντα καμῶν ἀντιπάλου ἀμπελώ-
ντων, τρηπικῶς νοημένων. πειρατρείου δὲ ὄντων μέσου. Πειρα-
τρεῖον γάρ ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου, ἐπὶ τῆς γῆς, παρρησιαστικῶς
διουσίᾳ τοῦ κυπεύοντός σου βότρυς. Εἰ δὲ ἄρτι ἀνθῶν,
τοῖς τόποις. Σκοπητέον οἷος ὁ περκαίτων. Καὶ ἴσον τοῦτου
κρείττων. Ἐνδυμητέον οἷος ὁ πέπειρος, καὶ ταῖς λειωτοῖς ἐπι-
τῆδους. Ἡ γὰρ καὶ γὰρ τὸν αὐτὸν ἀναλόγως ταῖς πινυμαπ-
κῆς ἡλικίας. Τοῖς μὲν, ἀνθῶν. Τοῖς δὲ, ὁμφοκίτων. Τοῖς
δὲ ὑπερκαίτων. Τοῖς δὲ ὑπερπείρῳ εἶναι, ὑπὸ δὲ τῆς τε-
λείων πίνεσθαι. Τὸ γὰρ ποτήριον αὐτῆς, μεθύσκον ὡς κρείτ-
τον:-

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

» Βότρυς τῆς Κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελώσιν
» ἐν γαδῶν.

Η Τοὶ δὲ τῷ σαφελῶς ἐπὶ ἀνθῶν. Καὶ τὸν ἀνθῶνικόν
τῆς καρδίας οἶνον ἐπαγγελθῆναι ὁ ἀγαπητός με καρπο-
φορεῖται μοι διὰ τῷ ἐμῷ ἀτέλει. Ὡς ἐν ἀμπελώσιν,
ταῖς διαφορῇς τῆς ὄντων φύσεων. Αἱ αἰσὶ διοραταὶ ἐν τῷ ὁφ-
θαλμῷ τοῦ πειρατρείου, ὅπερ ἐρμηνεύεται τὸ γαδὸν. Δη-
λον ὅτι τῇ ὁφει τοῦ βασανίζοντος τοὺς φύσεις καὶ τῷ ἐν ὅλοις
ἀληθείᾳ ἐξιδανήντος λόγου. Οὗτος γὰρ ταύτας διεξιδανήν-
μας

νος ὡς ἀνδοῦνται βότρυς τοῖς τούτων λόγοις, καρποφρεῖ τὴν ἀλήθειαν. Ἡ τις ὡς πέρ τις οἶνος τὸν νοῦν ἐκνήσει τῆς τύπων. Οἱ πτωχὸι καὶ οἱ πτωχοὶ πτωχὴ διαφόρου λόγου ἀεὶ ἐαυτῶν συνάψαι ἐνοειδῶς:~

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Ε Χορδὴ δ' ἐπ' αἰψόφρονος τῆς ἐκ τῆς νύμφης λόγων.
Ο' περ ὡς ἔστιν ἐφοκτὸν τὰ καὶ ἐρμηνεύει.
Λέγει γὰρ ἔτι πρὸς αὐτὸν ἡ νύμφη οὗτο Ἀ' γέλας.

„ Βότρυς τῆς Κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελῶ-
„ σιν ἐν γαδῶ.

Ω Τῆς καλῆς ἀλλοτρίης τῆς προκοπῆς τῆς νύμφης.
Ἡ πρὸ μικρῶ γὰρ ἐμφανῶς ἰπῶ παρειασθῆσα.
Ἀρπυγιάς προκόψασα ταῖς χάρεισι τῆς φίλων.
Ὡς βοτρυφόρον ἀμπελον αὐτῶν ἐπὶ γινώσκει.
Ψυχὴ γὰρ πᾶσα καθαρὰ ποδῶν τὸν δεσπότην.
Πάντοτε πάντα γίνεταί τῃ προκοπῇ τῆς ἔργων.
Νυνὶ μὲν Θρόνος Χερσβίμ, καὶ Θρόνος Βασιλέως.
Νυνὶ δ' ἀμπελος κατὰ καρπὸς ἐν ταῖς αὐλαῖς κυρίου.
Ο' περ αὖ λέγει καθαρῶς ἡ νύμφη τοῦτο λέγει.
Ὡς ἔγνω τὸν ἀδελφιδὸν, τοῦτο ἐστὶ τὸν νυμφίον.
Ο' τις ἀπέσχετο ἡμῖν γλυκύς ἀδελφιστῆς.
Οὐκ ἐστὶ πάσαις ὄλεμος ψυχῶν ταῖς ἐν δόξαις.
Ἀλλ' ὅσα μάλα σὺ τὸν τερπνὸν αἶδος αὐτῶν πολλάκις.
Κατὰ τὸ μέτρον δηλαδὴ τῆς δόξης ἐκάστω.
Ἀνθ' ἧς ἄλλαι τῆς ψυχῶν, ἐν ἄλλαις δὲ κυρεῖται.
Ἐν ἄλλαις δ' ὄλεμος ἐστὶν, ἐν ἄλλαις δὲ περκαίει.

Ἡ νύμ-

Ἡ νύμφη τοῖνυν φέρεται κυρεῖν τὸν βότρυς.
Δείκνυσιν ὅτι προκοπὴν οὐκ ἔφθασε τελεῖν.
Εἰδ' ὡς περ ἐπ' αὐξάνουσα τοῦ κυρεῖν τὸ κάλλος.
Ὅπως φησὶ κυρεῖν μοι Χερσὶς ὅς ἐστι νυμφίος.
Ὡς περ κυρεῖται τερπνῶς ἐν τῇ γαδῶ τὰ τόπων.
Οἱ τῆς ἀμπελῶν βότρυες θάλασσαν πεφυκότες.
Τῇ γὰρ ὡς φασὶ τοῦ γαδῶ ἀμπελοτρόφος ἔστα.
Γλῶσσῃ παῖσιν ὑπερέλασεν, εἰς τὴν ἡ δύβοις ἔστα.
Τῆς γοῦν ἀγνῆς, καὶ καθαρῆς ψυχῆς ἐπέσχετο παῖδε.
Ὁ λόγος ἀποκρίνεται λέγων τῇ νύμφῃ ταῦτα.

„ Ἰδοὺ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου Ἰδοὺ καλὴ. Οἱ ὀφθαλ-
„ μοῖσός σου ἀφίεσθαι.

Ω Σπερ οἱ χρυσογνώμονες αὐτοὶ χρυσοχόους.
Ἄν τὸν χρυσὸν θελήσωσι τὸν κεκλιβηλόμενον.
Λαμπρότερον ἐργάσασθαι, καὶ καθαρὸν ὅσον χρυσοῦ.
Πολλάκις βάλλουσιν αὐτὸν ἐν τοῖς χρυσοπυλῶν.
Τὸν τὸν τερπνὸν δείκνυσιν τὴν νύμφῃ νυνὶ ὁ λόγος.
Ο' τῆς ψυχῶν θεοπαιστῆς τῆς μεμελανωμένων.
Ἰπῶ γὰρ ταύτῃ πρῶτον, τὰ λόγῳ παρεκείσθαι,
Καὶ δείξας ἐπὶ χαμερπῇ τυγχάνειν τὴν παρθένον.
Πρὸς δ' ἔτι τὴν ἡμέτερον ταύτῃ ὑψηλότερον.
Ἡ δὲ προκόψασα τῶν ταῖς χάρεισι τῆς φίλων.
Γίνεται ἄνθρωπος πύρινος τοῦ πάντων Βασιλέως.
Ἀλλ' ἐπὶ πάλιν φθάνει ταῖς δόξαις εἰς ὑψος.
Καὶ πάλιν προσεγγίσασα τῇ καθαρῇ νυμφίῳ.
Λαμπρῶς ἐγκωμιάζεται, καὶ τῶν τῶν νυμφῶν.
Ἰδοὺ γὰρ ἡ καλὴ φησι, καὶ πλησίον μου πλησίον.

Εἶτα διπλοῦν τὸν ἔπαινον τοῦ κάλλους ὑπερέων.
 Πάλιν ἰδοῦ φησι καλὴ τυγχάνεις ὃ παρεθένε.

Ἐχεις γὰρ ὁμμάτω τετρητὰ πρὸς εὐερεῖς παρεθένου.

Ὅ πότμος σου οὖν ὀφθαλμοὺς ἀπέστρεψας τῆς πλάτης.

Καὶ πρὸς ἐμέ τὸν πλαστὴν τὸν σὸν ἑκατερίζεις.

Περσερεῖς δὲ μέμνηται νῦν ὀφθαλμοὺς λόγος.

Τὸ καθαρὸν τοῦ βλέμματος σημαίνων τῆς παρεθένης.

Καὶ γὰρ τοῦτο καθαρὸν ἔχεν ἐκείνη βλέμμα.

Ὡς τε κατ' εἶδε καθαρῶς τὸν κάλλιστον νυμφίον.

Τέτων ὑπὸ τῆς νύμφης ῥηθέντων, πάλιν αὐτῇ ὁ νυμφίος
 προσδιαλέγεται καὶ φησὶν :-

» Ἰδοὺ εἰ καλὴ ἢ πλησίον μου ἰδοὺ εἰ καλὴ, ὀφθαλμοῖσιν
 » ὤρισεραί.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Επαινῶ αὐτῆς πάλιν τὸ κάλλος, καὶ θαυμάζει τὴν ὡραίαν,
 καὶ τὰ διπλασιασμῷ τὴν ὑπερέπαινον αὐτῆς ἐκ πλήτε-
 ται. Πρὸ δὲ πάντων, οὖν ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐγκωμιάζει,
 καὶ φησὶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὤρισεραί. Τετέσι πνδυμαπι-
 κοί. Ἐν εἶδει γὰρ πρὸς εὐερεῖς ἐπεφοίτησε τὸ πνδυμὰ τὸ ἄγιον,
 καὶ ἐνώκησε τὸν νυμφίον. Διὰ τοῦτο οὐ λέγει τὸ, ὡς αἰ ὤρισε-
 ρας, ἀλλὰ ὤρισεραί. Τουτέσι πνδυμαπικοί, χάρειτος θείας
 πεπληρωμένοι. Ἀχλὺς ἐλδύθερρι, ἀνακεκαλυμμένῳ περ-
 σῶπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπίει ὁ μύθους. Καὶ τὴν αὐτὴν
 εἰκόνα μεταμορφούμενοι ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ
 κυρίου πνδυμαπας. Καὶ διωαμμένη λέγειν, ἡμῖν δὲ ὁ θεὸς ἀ-
 πακάλυψε διὰ τοῦ πνδυματος αὐτοῦ:-

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Οὕτω τοίνυν τὴν νύμφην ὁ νυμφίος ὁρῶν. Κατὰ πρῶτον
 μὲν καθαράν. Κατὰ θεωρίῳ δὲ, πεφωτισμένην. Φησὶ
 πρὸς αὐτήν. Ἰδοὺ εἰ καλὴ ἢ πλησίον με ἰδοὺ εἰ καλὴ. Ὁφθαλ-
 μοῖ σου ὤρισεραί. Ἡ γοῦν ἰδοὺ ὑπάρχεις ὡραία κατὰ μετ-
 χλὴ τῆς ἐμῆς ὡραιότητος. Ὡς τὸ διὰ τὴν πρῶτον ἀπιστίαν
 αἰσχος ἀποβαλλομένη, καὶ ἐγγίσασά μοι κατ' ὄρετλιν ἐν τῇ
 μνήσασθαι οὖν ἐμοὺς μνηστῆρας Ἀποστόλους. Ἰδοὺ ὑπάρ-
 χεις ὡραία ὡς πρὸς τῇ Ἀγγελίᾳ μου, τοῖς ἐν τῇ παντὶ διδαχ-
 δείσαι ἐμφάσεις μου. Καὶ τὸ δὲ ὡραῖο δέισα, καὶ κατὰ
 ἡνώσιν ἐπειδή περ οἱ νοεργὶ ὀφθαλμοῖ σου πνδυμαπικοί. Ἐν τῷ
 μὴ ἀπατοῦσθαι τοῖς ἐν αἰσθήσει τετρητοῖς. Ἀλλ' ὡς ἐνεσὶ
 πρὸς τούτοις τοὶ κεκρυμμένοι διορθῶ νοητοὶ κάλλη:-

Ἀποκρίνεται πάλιν ἡ νύμφη, καὶ φησὶν.

» Ἰδοὺ καλὸς ἀδελφιδός μου καὶ γε ὡραῖος πρὸς κλίνῳ
 » ἡμῶν σύσκος. Δοκοὶ οἰκῶν ἡμῶν. Κέδρι. Φατνώμα-
 » τα ἡμῶν κυπάριστοι.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Ἐχει μὲν οὖν τοῦ παρόντος, τὴν ὑποσμίῳ αὐτῆς δι-
 τέλει θαυμάζουσα. Νῦν δὲ αὐτῇ καὶ τὴν ὡραν ἐκ-
 πλήττει. Φωτισθεῖσα οὖν ὀφθαλμοὺς. Καὶ πνδυμαπι-
 κοὺς αὐτῶν κτισαμένη, ὡς καὶ πρὸς εὐερεῖς ὀνομασθεῖναι. Διό-
 φησιν. Ὅτι καλὸς καὶ ὡραῖος, ὁ ἀδελφιδός μου. Κλίνῳ δὲ ὡς
 οἶμαι, τὴν θεῖαν καλεῖ γραφῶν. Ἐν ᾗ ὅτε νυμφίος, καὶ ἡ
 νύμφη διαναπαύομενοι, κοινωνῶσιν ἀλλήλοις κατὰ τὴν πνδυ-
 μαπικῶν

ματικῶν κοινωνίῳ. Καὶ ὁ μὲν, δίδωσι τὸ λόγον τοῖς ἀπο-
μαῖα. Ἡ δὲ δεχομένη, συλλαμβάνει καὶ κύει, καὶ ὠδίνει, καὶ
βοᾷ μετὰ τοῦ Περσέτη. Διὰ τὸν φόβον σου κύει ἐν γα-
στρί ἐλάβομαι, καὶ ὠδινήσωμαι, καὶ ἐτέκομαι πνύμα σωτη-
ρίας σου, ὁ ἐκλήσασθαι ἐπὶ τῆς γῆς. Σύ σκιν δὲ καλεῖ τὴν
κλίνην ὡς βοηθευμένη ὑπὸ τῆς τοῦ πνύματος χάριτος.
Καὶ τὸ καύματος τῆς ἀμαρτίας ἀπηνάγκυμαι ὡς περὶ τὴν
νεφέλην τῆς Ἰσραὴλ γέγονε, τοῦτο ἡμῖν ἡ τοῦ πνύματος βοή-
θεια. Διὰ τοῦτο φησὶ. Πρὸς κλίνην ἡμῶν σύ σκιν. Δοκοὶ
οἰκῶν ἡμῶν κέδροι. Φατνώματα ἡμῶν κυπαρίσσοι. Ταῦτα
δὲ τὰ εἶδη τῆς ξύλων παρέλαβεν. Ἐπειδὴ ἡ μὲν κέδρος ἔχει
τὸ ἀσπῆλον. Ἡ δὲ κυπαρίσος, τὸ θύωδες. Ἀμφοτέρω δὲ
ᾧ τῇ θεῇ γραφῇ ἐστὶν ὡς αἶν. Ἡ περὶ ἡμῶν οὐ μόνον κλίνη.
Ἀλλὰ καὶ οἶκος τυγχάνει καὶ τρεπέζα, καὶ τρεφῆ. Καὶ οὐ
μόνον τὴν θύωδιαν παρέχει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀσπῆλον, καὶ τὸ ἀ-
παθές καὶ ἀθάνατον ἐπαγγέλλεται. Εἰδέπας βούλοιο οἶκος
τῆς νύμφης. Καὶ τοὺς ἀποταχῆς γῆς καὶ θαλάσσης Ἐκκλη-
σίας καλεῖν, οὐ διαμαρτήσεται τῆς ἀληθείας. Τῶν κέδρων
καὶ τῶν κυπαρίσων, τρεπικῶς νοουμένων. Τῶν μὲν ὡς δοκῶν
πρωτέρων. Αἱ γὰρ δοκοὶ, τὸν ὄρθρον φέρουσι. Τῶν δὲ
ὑποδεσφῶν φατνωμάτων, ὀνομαζομένων.

Οὕτως ἐπαινεθεὶς ὁ νυμφίος ὑπὸ
τῆς νύμφης. Διδάσκει

ὡς αὐτὸς
τὸ ἀληθινὸν αὐτῷ, τεθέαται κάλλος. Ἀλλ' ἐπὶ
τῇ τοῦ κάλλους ἐνετάρ-
φησε σκιά :-

(?)

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Πρὸς ταῦτα δὲ ἡ νύμφη ἐπειδὴ ᾧ τῇ τοῦ νυμφίου μεμαρ-
τύρηται πνύματι ὡς ἔχειν ὀφθαλμούς. Καὶ τὸ ὅθεν μὴ
ἀποταχῆς, ἀλλὰ τὸ κυρίως καλόν. Ὅθεν ἡ ὡραιότης αὐ-
τῇ γέγονε κατὰ μετοχὴν γνωρίζουσα. Ταδε φησὶν. Ἰδοὺ
εἰ καλὴ ἀδελφιδός μου. Διπλόπαι σὺ μόνος ἀνδραγαθὸς λέγει
ὁ καλὸς ἀγαπητὸς μου. Οὐ κατὰ μετοχὴν, καλὰ τοῦ κα-
λά. Καί γε ὡραῖος τῷ ἀπρσίτῳ κάλλει, τῆς οὐσίας. Ὁ γὰρ
αὐτὸς ὡραῖος. Πρὸς κλίνην ἡμῶν σύ σκιν. Ἡ τοι ἐν τῇ ἡμε-
τέρῃ φύσει ἐφ' ἧς ὡς ἐπὶ κλίνης ἀναπαύει ἡ τοῦ θεοῦ καὶ πα-
τρὸς, ὁλοκαυτῆς. Ἐξ ὧν ἀκτῆς, σκιν δὲ ὡς ἐν εἰκότι. Δε-
χέτυπον. Ἐπὶ δὲ καὶ οἰκηθῆναι σου ἡμεῖς, ἡ πῆς δύστατος εἰς
σὲ Ἐκκλησία ἐσμεν. Δοκοὶ ἡμῶν κέδροι. Ἡ γοῦν τοῦ τῆς
δύσεβείας δόγματι, ἀδίκῃ δοκῶν συνεχεσὶν οἰκίαν. Τὴν
τῆς πῆς Ἐκκλησίαν συνεχεσὶν οἶα περικέδρος ἐδραίως ἐρρί-
ζωμένοι. Τῇ εἰς Χρῆστον ἐρρίξαι πῆς ἡ δραίονται. Καὶ ταῦς
περικέδρους τῇ Ἐκκλησίᾳ. Δίκῃ συμφορῶν αἱ ῥέσεσιν τε
καὶ πειρασμῶν, ὡς ἐπὶ ταύτῃ κατέπεσιν. Φατνώμα-
τα ἡμῶν κυπαρίσσοι. Φατνώματα δὲ εἰσι, διαποικίλλεσθαι
τὸ τῆς ὀρθρῆς κάλλος, ὁλοκαυτῆς καὶ γλυφῆς πῆς σανί-
δων. Αἱ περὶ αὐτῶν ἐκ κυπαρίσων τὸ ὑπνοῦν τε ἔχουσι. Καὶ
σηπεδόνος ἡ δὲ εἰς αὐτὸν ἀποδέκτοι. Ὡς δίκῃ αἱ δέχεται τὴν
Ἐκκλησίαν καὶ ὡραῖος. Καὶ τῆς τῆς παθῶν σηπεδόνος εἰς
αὐτὸν ἀδέκτος. Καὶ θύωδιαν πνύματι ἀφίᾳσι, τοῖς γεγυ-
μνασμένοις τῆς ψυχῆς ἀσπῆται:-

Τῶν

ΤΗν νύμφην ἐπαίνεσαντες τὸ καθ' ἑαυτὸν νυμφίου.
 Ἀνέποκρίνεται λοιπὸν καὶ αὐτὸν τὸν νυμφίον :-

Τοῦ Φελλοῦ :-

» Ἰδοὺ καλὸς ἀδελφιδὸς μου καὶ φύσει ὡθαῖος.

ΙΔΟΥ καλὸς φησὶ καὶ σὺ τυγχάνεις ὦ νυμφίε.
 Ως περ δ' αἰεὶ εἶπες διπλοῦς αὐτῷ ἐπαίνους.
 Καλῶς εἶποδ' αὖ πέφυκας νυμφίε καὶ ὡθαῖος.

Ἀδελφιδουῦ δ' ὠνόμασεν ἡ νύμφη τὸν δεσπότην.
 Τῷ δ' αὖ τῆς σαρκώσεως αὐτῆς πατρὸς αὐτῶν.
 Αἰνιττομένη περφοῖνώς συγνενικῶ μεεῖδα.

Ἦν μάλιστα πλατύτερος κατωθεν διδαχθεῖση.
 Ἀντεπαίνεσάσα, καὶ γὰρ ἡ νύμφη τὸν νυμφίον.

» Πρὸς κλίνῃ ἡμῶν σύσκιος.

ΗΛΘΕΣ φησὶ πατρὶς τῷ ἡμῶν ἀσθενεστάτῃ κλίνῃ.
 Τῷ ἀσραπῶν τῷ θεῖκῳ ὄντι ἔχοντος συσκιᾶσαν.
 Εἰμὴ γὰρ ἐκρυψας αὐτῷ οἷς οἶδας τρέποις μόνος.

Ταχὺ ἂν κατ' ἡμῶν αὐτῷ εἰς ἀσραπῆς τῆς θείας.
 Ὅλον δὲ τοῦτο πέφυκε τοῦ λόγου τὸ κρυφίνου.

Ἐπεὶ γὰρ οἱ νυμφαγωγοὶ καὶ φίλοι τοῦ νυμφίου.
 Ὡς ἀνωθεν εἰρήκαμεν τὸν λόγον πατρὸς τούτου.

Ἦν δ' ἀνωθεν αὐτῷ ἐχέουσάν τοις τρέποις.
 Καὶ κλίνῃ ἀπ' ἐργάσαντο βασιλικῶν πορφυρέων.

Ἐπ' αὐτῇ κλίνῃ γαμοῦ ὁ βασιλεὺς ἐν ταύτῃ.
 Λοιπὸν ἡ νύμφη πατρὸς αὐτὸν ἐκθαμβομένη λέγει.

Πρὸς κλίνῃ ἡλθες σύσκιος ἡμῶν ὡς ἡ βουλῆς.

Α' Μ'.

Ἀλλ' ἀκούσώμεθα λοιπὸν καὶ τῆς ἐξῆς ἀσματίων.
 Φησὶ γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἡ νύμφη τὸν νυμφίον :-

» Δοκοὶ ἡμῶν κεδρῶν φατνώματα ἡμῶν κυπάριστοι.

ΕΠΕΙ φησὶν ἐλήλυθας νύμφη πατρὸς ἡμῶν νυμφίε.
 Οὐκέτι δεδιτῶμεθα βροχὰς ἰσχυρὰς ῥα γδαῖας.
 Οὐτὲ κηΐσεις ποταμῶν, τῆς ποταμῶν ῥοῦμάτων.

Ἀλλ' οὐδὲ πνύσεις τοῦ βορρᾶ πνύματος ἐκλυτίου.
 Ἐμὲ γὰρ ἡ διδασκαλία ἐν αὐτῷ κατοικήσῃ,
 Καλῶς ἐπ' ὠκοδόμησας ἐν σεαυτῇ νυμφίε.

Ὅλῃς ὄντως ὁ τερεπνός καὶ τῆς ζωῆς ἡ πέτρα.
 Ὅθεν δοκῶν ὁ δοκὸς ἡμῶν κεδρέων ἐστίν.
 Καὶ πάλιν τὰ φατνώματα δένδρων ἐκ κυπάριστων.

Ἐπεὶ γοῦν ἐμνημόνευσεν ὁ πατὴρ κατοικίας.
 Καὶ φατνώματων καὶ δοκῶν, ὅσα εἶασε μνησθῆναι.
 Σὺ δέ μοι τὰ φατνώματα καὶ ὁ δοκὸς ἀκούων.

Τὰς δ' ἐρετὰς ἐνόμισεν τυγχάνειν ταῦτα πάντα.
 Ἐν αἷς ἐλθὼν ἐς ἐγασεν αὐτῷ ὁ θεὸς λόγος.
 Καὶ περισσὴν ἀνένδεκτον ἐργάσατο τελέως.

Ἀνέμους τοίνυν καὶ βροχὰς, ἡ ποταμὸς ἀκούων,
 Δαιμόνων ταῦτα περισσὸς γένωσκε πεφυκέναι :-

» Ἐγὼ γάρ φησιν ἄνδρες τοῦ πεδίου κείνου τῆς κοι-
 λωμάτων.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ :-

ΤΗν ἀνθρωπίνην μου φησὶν διμορφίαν τεθέσθαι. Ἐπειδὴ
 θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Ἐγὼ γὰρ τοῦ πεδίου ἄνδρες
 ἐχού-

ἐχθρόμην. Τούτες γήινον ἀνέλαβον σῶμα, ἐν τῇ γῇ ἐβλάστησα παρθένος ὑπάρχων καὶ ὑψηλός. Μᾶλλον δὲ ἀμέτετος. Κεῖνον ἐχθρόμην, ὅτε ὀρέων, οὐ δὲ βουβῶν. Οὐ δὲ παρδίων ἀπλῶς, ἀλλὰ κοιλωμάτων. Οὐ γὰρ μόνον τοῖς ζῶσι θύηται, ἀλλὰ καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν. Κατελθὼν εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Διὰ τοῦτο τοῦ μὲν πεδίου ἀνδρὸς ἑαυτοῦ ὀνομάζει. Κεῖνον δὲ τῆς κοιλωμάτων. Τούτες τῆς τεθνηκότων. Καὶ γὰρ ἐκείνοις τὴν ἀναβίωσιν, ἐπηγγέλατό τε καὶ ἐπεσφραγίσθησαν: ~

„ Εἰ γὰρ ἀνδρὸς τοῦ πεδίου. Κεῖνον τῆς κοιλωμάτων.

Τῶν τεκνῶν Πατέρων: ~

Η „Τοι ἐγὼ ἢ ὅς Ἰσραὴλ καὶ ὅς ἐθνῶν Ἐκκλησία. Κατὰ μὲν οὖν ὅς Ἰσραὴλ, ὡς νόμῳ καὶ Προφῆταις, ἀπιστίας ἐκακίας παρκαθαρδέντας. Καντὼθεν δικίῳ πεδίου παρκαλισθέντας. Καὶ ὅτε ὅτι πολὺ τοῦ καλοῦ, ἀφελήκοις, ὡς θῆται τῇ δρετῇ. Τὸν ὁμβρον γνωσκίως δεξαμένη τὸν ἐπὶ ἐράνιον. Κατὰ δὲ οὖν ὅς ἐθνῶν, ὡς διὰ τὴν πρῶτον ἀπιστίαν τῆς φυσικῆς ὁμαλότητος σερπέντας, καὶ τὰ χειμῶν τῆς παθῶν κοιλαθέντας. Οἱ ἅπερ κεῖνον διὰ τοῦ κοίλου παρὰ τὴν ὑψηλὴν ἀναθάλλον, καὶ ἐφ' ἱκανὸν ἐκ τῆς ῥίζης καλαμοειδῆς ἀναστρέχον, ὡς ἀν μὴ κρύπτοιτο τοῖς κοιλώμασι, ἀλλὰ τὸ κάλλος τούτου ἐν μετέωρῳ ὁρῶτο, τῇ εἰς Χεῖρὸν πίσει ἐρρίζωμαι. Καὶ διὰ καθάρσεως, τῆς τῆς παθῶν ὑπερᾶν ὡς συγχύσεως. Καὶ ὅτι τῇ ὑψεί τῆς γνωσκίως θεωρίας τῇ κάλλει τῆς δρετῆς παρκαρδίσμαι: ~

Τοῦ

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Η „Αἰετὸς λοιπὸν καὶ τῆς ἐξῆς ἀκουσάτω ταύτης λόγων. Φησὶ γὰρ οὕτω παρὰ αὐτὸν ὡς περ ἐγκαυχώμενον.

„ Εἰ γὰρ δὲ ἀνδρὸς τοῦ πεδίου κεῖνον τῆς κοιλάδων.

Υ „Πέριγε τῆς παρκαρδίας τῆς καθαρᾶς παρκαρδίας. Ἰδὲ γὰρ ἐγνωσ ἑαυτὴν τοῦ ζύμπαντος πεδίου. Τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀνδρὸς ἐκλελεγεμένην.

Εἶτα καὶ κεῖνον κατ' ἐξῆς ἐν τῇ κοιλάδων θείῳ. Μυρίζει γὰρ ὡς ἀληθῶς πάντα ψυχὰ τοῖς τρέποις.

Ταῖς δρετῶν ἀνθήσασα καὶ καθωρεῖσθαι. Καὶ μὴ μερίμνας κοσμητικῆς ὁλως ὑποπνεύσει.

Καὶ μάστιγος τοῦτου πέφυκε Χεῖρὸς ὁ καὶ νυμφίος. Παρὰ μαρτυρῶν ὡς ἀληθῶς τὸ λόγῳ τῇ τῆς νύμφης.

Φησὶ γὰρ οὕτω παρὰ αὐτὴν ὡς καθαρὸν διδύχας.

„ Ὡς κεῖνον ἐν μέσῳ τῆς ἀκαρδίας, ἔπως ἢ πληροῖόν μου ἐν μέσῳ τῆς θυγατέρων.

Ο „Ρῥῶς φησὶ λελάληκας παρὰ σαυτῆς ὡς νύμφη. Οὕτως γὰρ μέσον τῆς ψυχῶν τῆς θῆται θυγατέρων. Τῶν ἐν μερίμνας πάντοτε συγκαταπνευγμένων.

Σὺ μόνη νεῦ ὅς ὡς θῆται ὡς περ ἡ δύπνοισι ῥῶδον. Καλὴ δὲ ταύτῃ ἀδελφῶν ὁ λόγος καὶ νυμφίος.

Ὡς ἐκ πληρώσασθαι καλῶς τὸ θέλημα τὸ θεῖον. Ὁ λέγων γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις.

Εκείνος ἔχει ἀδελφὰς καὶ συγγενεὶς καὶ φίλους. Τὸς πληρωτοῖς τῆς πατρικῶν ἐκείνης κελευσμάτων: ~

Εἴ τοι ἐπειδὴ ἐπατὸν τοκέρι νόμοισι παρονηγρόβυσε,
φθοῖ τῇ νύμφῃ:-

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

„ Ὡς κείνον ἐν μέσῳ τῶν ἀκαυθῶν, ὥπως ἡ πλησίον μου
„ ἀναμέσον τῶν θυγατέρων.

Ὅση γὰρ διαφορὰ τοῦ κείνου πρὸς τοὺς ἀκαύνδαις, τοῦτον διε-
νήνοχέου το κάλλος τῶν θυγατέρων. Αἱ τοῦτο μὲν παρ-
σαγορεύονται διὰ τὸ τῆς κλήσεως ἀξιοθιῶναι. Τῶν δὲ ἐκ-
λεκτῶν εἶναι, ἑαυτοὺς ἀπὲς ἐξηκείσιν. Πολλοὶ γάρ φησι κλη-
τοί, ὁλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Τούτω παρ' ὀνόματι καὶ ὁ Περσὴς
Ἡσαΐας ὀνομάζει τὴν νύμφην λέγων. Εὐφρανθήτω ἔρημος
διψῶσα. Εὐφρανθήτω ἔρημος καὶ ἀνθήτω ὡς κείνον. Ἐρη-
μος γὰρ τὸ πρῶτον καὶ ἀκαρπός, καὶ ἀνδρὲς, ἡ νύμφη παρ-
σαγορευομένη, καὶ κλίνῃ σὺν ἔχουσα, σύσκιον. Εἰδὼς δὲ
τὸν νυμφίον. Διὸ καὶ βοᾷ. Φιλοπάτωμε διὸ φιλημάτων
σώματος αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο ὁ Περσὴς εἶπεν. (Πνύμαπι-
κὼς γὰρ τὸ ἔλθῃ). Εὐφρανθήτω ἔρημος διψῶσα. Ἀγαλ-
λιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κείνον. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ νυμ-
φίος φησὶ πρὸς αὐτὴν. Ὡς κείνον ἐν μέσῳ τῶν ἀκαυθῶν.
Οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσον τῶν θυγατέρων. Καὶ ἔοικεν
ἐν ταῦτα τοὺς τῶν αἰρετικῶν Ἐκκλησίας θυγατέρας καλεῖν.
Διὰ τὴν αὐτὴν κλῆσιν, καὶ οὐ διὰ τὴν ἐκείνων παρονηγρόβυσιν.
Καὶ ἐκείναι μὲν, ἀκαύνδαις ἀπεικάζον. Ταῦται δὲ κείνον διώ-
δοντες καὶ ἐξωθεν λαμπερότητα ἔχοντες. Καὶ τὸ χρυσοειδὲς
αὐτὸς ἐν μέσῳ παρκαίμων. Τοιαύτη δὲ ἐστίν, ἡ τὴν τῆς δι-
καιοσύνης λαμπερότητα παρκαίμων ψυχῇ. Καὶ τὸ πνύμα-
πικόν

τοιαύτης σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως χάρισμα ἐνδόν ἐν τοῖς πα-
ρκαίοις κρυπτόμενον παρκαίμωνται:-

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Ὁ Θεὸς ὁ νυμφίος κείνῳ παρκαίζων τὴν νύμφην,
Ὡς μὴ συμπηγομένη τὰς τοῦ βίου ἀκαύνδαις φθοῖ.

„ Ὡς κείνον ἐν μέσῳ τῶν ἀκαυθῶν, ὥπως ἡ πλησίον μου
„ ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων.

Ἡ Αἱ ταῦται μὲν, κείνῳ παρκαίμων διὰ τὸ μὴ δόλως ποτὲ
ἔτι τὴν ὑπὲρ τῶν βιωτικῶν μέριμνῶν ἀναδέχεσθαι, ἀλλ'-
ἀφρηγνίσως, τοῖς παρκαίμων ἐκ πληρὴν τὴν τοῦ σώματος
χρείαν. Ὁ περ καὶ ἐν Εὐαγγελίοις διδάσκων λέγει πρὸς ἐνδύ-
ματος, ἡ μεριμνᾶτε. Καταμάθετε τοὺς κείνους τοῦ ἀγροῦ
πῶς αὐξάνει. Οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ κτάται. Δεικνύς ὅτι οἱ τὴν ἀ-
ταλαίπωρον, καὶ αὐτοχέδιον διαγωγὴν, διὰ τὴν βασιλείαν
τῶν ἐρασιῶν ἐλέμφοι. Παραπλήσιοι εἰσι κείνους, ἀμφιεννυ-
μένοις διτόνως, τὴν τῆς ἀλουεργίδος τοῦ Σολομῶντος ἐνδοξοτέ-
ραν φυσικὴν δόξαν. Τὰς δὲ ἐκδηλωομένας ψυχὰς τὰς
σαρκινὰς ἡδοναῖς. Καὶ διὰ τοῦτο θυγατέρας τοῦ διαβόλου
ὡς πάλιν φησὶ ἐν Εὐαγγελίοις. Ὅτι ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς ὑ-
μῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ. Ἀκαύνδαις παρκαίζων, διὰ τὸ πα-
σθῆναι τὴν μέριμνῶν πρὸς τὰ βιωτικὰ ἡχοληκέναι, ἵν' οὐ παρεῖται
τῆς ὕλης τῶν ἡδονῶν. Αἱ οὐχὶ τὰ τῶν ὅλων παρονηγρόβυσιν
ἑαυτοῖς. Ἀλλὰ τὸ πᾶν ἑαυτοῖς. Καὶ διὰ τοῦτο τὰς τῶν
παρκαίμων φρενίσιν συμπηγόνται, καὶ ἐτελεσφοροῦσι:-

Α' μείβεται τὸν νυμφίον ἡ νύμφη, καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν.

» Ως μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ. Οὕτως ἀδελφί-
 » δός μου ἀναμέσον τῆς ὑῶν. Ἐν τῇ σκιά αὐτῆς ἐπεδύμη-
 » σα καὶ ἐκάθισα. Καὶ καρπὸς αὐτῆς γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Πολλὴ δὲ ἡ διαφορὰ τοῦ μήλου πρὸς τὸ κεῖνον. Τὸ μὲν γὰρ, μόνῳ τῷ ὄφει καὶ τῷ ὄσφρησιν διφραίνει. Τὸ δὲ μῆλον πρὸς τῇ ὄφει καὶ τῇ ὄσφρησει. Καὶ τῷ γούσιν τοῖς βουλομένοις παρέχει. Ἐδώδιμον γάρ ἐστι καὶ ἐσθίεται. Διὰ τοῦτο ἡ μὲν νύμφη κεῖνον ὀνομάζεται, ὁ δὲ νυμφίος μῆλον. Ὁ μὲν γὰρ ἐσθίεται καὶ γίνεται τροφή τῇ νύμφῃ. Ἡ δὲ, εἰς ἐσθίεται, ἀλλὰ μόνῳ ἔχει τῷ ὄσφρμι. Διὰ τοῦτο φησὶν, ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφίδός μου ἀναμέσον τῆς ὑῶν. Υἱὸς δὲ πρὸς τοιοῦτον, (ὡς περ ἐκεῖ συγκατέειπε,) εἶναι πρὸς μὲν κλήσεως ἀξιοθέτης. Ἀναξίτης δὲ σφῶς αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκλογῆς, οὗς ἐοικέναι ξύλοις δρυμὸς, καὶ δένδροις ἀκάροισι, ἡ νύμφη φησὶ. Τὸν δὲ νυμφίον ὀνομάζει μῆλον, ὅ καὶ τῇ ἀφῇ λαῖον. Καὶ τῇ γούσει ἡ δὴ καὶ τῇ ὄσμῃ διώδες καὶ τῇ ὄφει τρεπνότητον καὶ χαλεπότητα. καὶ τῇ ἀκρότητι. Ἄμα γὰρ τὸ ἀκοῦσαι, πάσις τῷ λόγῳ τοῖς αἰσθήσεσι πρὸς φέρει. Τοιοῦτος δὲ ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ σωτὴρ καὶ νυμφίος, πάσις ἡμῶν ἐς κῶντας αἰσθήσεσι τυγχάνει. Ἐν τῇ οὗτου σκιά λέγει ἡ νύμφη ἑπιδυμῆσαι καθίσαι. Καὶ τοῦτο πεποικέναι. Μετὰ δὲ ταῦτα, φησὶ, καὶ τοῦ καρποῦ μέλαρα βεῖν. Καὶ γλυκύτατον ποτὶν ἐν τῷ λάρυγγι φαίνονται.

νύμφῃ. Βέλεται γὰρ φυγεῖν τοῖς τῆς κακίας ἀκτῖνας συγκαλῶν ἑπὶ ἀνδράς, ἵνα μὴ πάλιν γήνηται μέλαρα. Σκιά δὲ τοῦ νυμφίου, καὶ μὲν ἐν ἐσθίῃ καὶ αἰνίγματι κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον φαινόμενα. Ἀπὸ μὲν γὰρ φησὶ βλέπω, ὡς ἐν ἐσθίῃ καὶ ὡς ἐν αἰνίγματι. Τότε δὲ, πρὸς σωπὸν πρὸς πρὸς σωπὸν. Ἀπὸ γινώσκω ἐν μέρους. Τότε δὲ ἑπὶ γινώσκω, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Διὰ τοῦτο φησὶν ἐν τῇ σκιά αὐτῆς ἐπεδύμῃσαι καὶ ἐκάθισα. Καὶ καρπὸς αὐτῆς γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου. Καὶ γὰρ ὑπὸ τῷ σκιά κατηνάρη, τρυγῶ τὸν καρπὸν καὶ τούτου μεταλαμβάνω. Καὶ μαρτυροῦσιν οἱ μεμνημένοι τοῖς τοῦ νυμφίου μέλεσιν ἐν τρυφῶντες: ~

Τῶν τελῶν Πατέρων:-

Επεὶ δὲ διὰ παντός τοῦ δρώματος ὡς περ ἐναντιοφθόγοις μελωδαῖς ὁ νυμφίος τε καὶ ἡ νύμφη ἀντ' ἀφ' ἑαυτῶν ἀλλήλους ἐν δαικνύμενοι ταῖς συνεχεῖσι φιλοφροσύναις, τὸν πρὸς ἀλλήλους πόθον. Ταδε πάλιν ἀντιφθέγεται πρὸς τὸν νυμφίον ἡ νύμφη. Ως μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμὸς, ὡς ἀδελφίδός μου ἀναμέσον τῆς ὑῶν. Ἡ ῥι καθάπερ μῆλον τῷ ὄσφρμι μὲν διψεπέες, διώδες δὲ τῷ ὄσμῃ, καὶ τῷ γούσιν γλυκὺ. Καὶ τοῦτο χρησίμον πρὸς ἐδώδιμω λογικοῖς. Ἐν τοῖς τούτου ἐξημεροῖς ξύλοις τοῦ δρυμὸς. Ὁ ὡς ὑλώδης τέ ἐστι καὶ καρπὸν φέρει. Ἀλόγοις πρὸς βεῶσιν καὶ οὐ λογικοῖς ἑπὶ τῇ δεινῇ, εἰς τὸ ἀγαπητὸς μου ἐν τοῖς τῆς ἀνθρώπων υἱοῖς. Κάλλει μὲν γὰρ ὡραῖος πρὸς εἶναι ὑἱὸς τῆς ἀνθρώπων. Οὐ μόνον ὡς θεὸς μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐν ἀνθρώποις ἀναμαρτητος ὁ μόνος. Εὐώδης δὲ, ταῖς πρὸς εἶναι αὐτὸν πρὸς δυνάμεις μεταδόσσει τῆς χαρισμάτων τοῦ πνεύματος. Διὼν πύπν ἐν αἰσ-

ἐν αἰσθήσει γνώμεθα. Τὴν δὲ γῶσιν γλυκύς. Γύσασθε
 γὰρ φησὶ καὶ ἴδετε ὅτι Χεῖρος ὁ κύριος. Ἐπειδὴ γλυκύτης μέ-
 λους, οὐ τοῖς μὴ γδυσαρμόις, ἀλλὰ τοῖς γδυσαρμόις γνω-
 σή. Ὅθεν καὶ τρυφή ἐστὶ λογικῶν. Ζωὴν πνυματικὴν τέ-
 τοις διδῶν. Οἱ δὲ λοιποὶ τῆς ἀνθρώπων ἡσυχίας. Ἐπειδὴ πάντες
 ἡμαρτον, καὶ τῆς θείας δόξης ἐξέρχεται. Δίκην δρυμὸς τῇ χέ-
 σει τῆς παρόντων ὑπομνήσεσι. Καὶ διὰ τῆς παθῶν τῆς ἀλγύ-
 γων ἐαυτοῦ ἐμπεφύκει. Διόφρησι. Ἐν τῇ σκιά αὐτῆς ἐπεθύ-
 μησα καὶ ἐκείσθισα. Σκιά δὲ πάντως Χεῖρ, ἡ Χεῖροειδὴς
 πολιτεία. Ἐφ' ἣν δὲ διὰ πόθου ἰδριωθεὶς, τὸ καύσωνι τῆς πα-
 θῶν ἐσσυγχεύεται. Ἀλλ' ὅπως αὐτῆς σκέπεται. Καὶ ὁ καρπὸς
 αὐτῆς γλυκύς ἐν τῷ λάρυγγίμου. Καρπὸς δὲ τούτου ἐστὶν ὁ καρ-
 πὸς τοῦ πνυματος. Ὅς ἐστὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἀπόστολον Παῦ-
 λον, Χαρὰ. Εἰρήνη. Μακροθυμία. Χρηστότης, καὶ τὰ λοι-
 πὰ. Οὐ τῆς Χρηστότητος ἐν αἰσθήσει ὅπως ἀρχουσιν, οἱ κατὰ
 πᾶσαν τούτου τρεφόμενοι. Οὐδὲν γὰρ χαρὸς πνυματικῆς,
 ἀπαθείας τε καὶ ἀγάπης γλυκύτερον. Λάρυγξ δὲ τῆς γλυ-
 κύτητος τοῦ πνυματικῆς καρπῆς αἰσθανόμενος, εἴη ἂν ἡ λογι-
 κὴ διύαμις τῆς ψυχῆς. Ἐπειδὴ περ ταύτης Χωρεῖς ἐπεφύ-
 φέρεται λόγος. Ὡς περ ἔτε βρώματα λάρυγος ἀνδύ:~

Τὸ Ψελλοῦ :-

Τούτων ὡς ὁ ἴκουσε λοιπὸν ἡ νύμφη τῆς ἐπαίνων.
 Ἀντιπελάττειται πινὰς ἐπαίνους τῷ νυμφίῳ.
 Λέγει γὰρ λέξουσιν αὐταῖς, τοῖδε πρὸς τὸν δεσπότην.

„ Ὡς

„ Ὡς μῆλον ἐν ξύλοις τῷ δρυμῷ. Οὕτως ἀδελφιδὸς με-
 „ ἀναμέσον τῆς ἡσυχίας.

Ως περ φησὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀπάσας τῆς ἀνθρώπων.
 Ἀς θυγατέρας εἰρηκας ὡς λόγε καὶ νυμφίε.

Ἐγὼ γε μόνη πέφυκα κείνον ὡς περ ἐν φύει.

Οὕτω καὶ σὺ σὺ εἰρηκας ἀρρήτο τρέπως κλίνας.
 Καὶ κατελθὼν ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τὸν ὑλωδηβίον.

Καὶ σαρκαθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς ἐν τῷ δὲ τῷ δρυμῷ.

Ὡς φησὶ ἐν μέσῳ τῆς ἡσυχίας τοῦ τῆς ἀνθρώπων.

Ὡς μῆλον δώδεκατον καὶ γδυσιν καθηδυνόν.

Τίνος δὲ χάριν ἐρωτᾷς τὸν λόγον λέγειν μῆλον.

Ὅτι δὲ χάριτας πολλὰς ἔχει καρπὸς τὸ μῆλον.

Καὶ γὰρ ἀποθλιβόμενος πρὸς ἀπὸν ὡς δέμης.

Τὴν ῥύσιν αὐτὴν ματόμικτον τὴν ὁδῶν δειπέμπει.

Καὶ τὸ δὲ ὡς αὐτὴν ματόμικτον τὴν ὁδῶν δειπέμπει.

Τὴν περὶ πλυρρόθεν βλύσματος τοῦ λόγου ἐσωτηρίας.

Ὡς ἀγαμαι τὴν φερίτην τῆς καθαρᾶς παρθένης.

Σοφῶς γὰρ εἰρηκεν αὐτὸν τυγχάνει ὡς μῆλον.

Πᾶσα μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς ψυχὴ ἡ ἀνθρωπίνη.

Καὶ δὲ ταῖς ὡς εἰρηκεν, καὶ πρὸς Ἀγγέλους φθάσει.

Ἀνδρὸς καὶ μόνον κείνου καὶ κείνον ἐν κοιλάδων.

Τὴν γεωργὸν οὐ τρέφουσα βοτάνη γὰρ αὐτῆς.

Ἀλλ' ἐαυτὴν λαμπρύνουσα τῷ κάλλει τῆς ἰδέας.

Οὐδὲ γὰρ χεῖρ παρὴν μὲν ὁ γεωργὸς κερδαίνειν.

Ὅς περ φησὶ ὁ Ψαλμωδὸς πρὸς τὸν αὐτὸν νυμφίον.

Ὡς ἀγαθόνσε τῆς ἐλπίδος, οὐ δόλως χεῖρ ἔχεις.

Ἀλλ' ὁ Χεῖρ ὁ γεωργὸς ἡμῶν ὁ καὶ νυμφίος.

Μ

Ὁ μὴ-

Ο' μήλων ὄντως γεγονώς ἀπὸ τοῦ σαρκωθῆναι.
Τὰς τε αἶς καὶ πρῶτας ἐν ἡμῖν αἰσθήσεις ἐπιδεικνύναι
Τὴν ὁρασὶν τὴν ἐσθλὴν καὶ μάλιστα τὴν γδοῖν.
Ὡραῖος γὰρ εἰς ὅρασιν ὡς ἀληθῶς τυγχάνει.

Ο' πόντων ὡσαύτως τῇ γηχρῶν δεσπότης.
Καὶ οὗτος ἐξόντας εἰς αὐτὸν, ἐργάζεται φωστῆρας.
Ἡδύς τε πρὸς τὴν ὁσφρησιν ὑπάρχων μύρου πλέει.
Τὸ μέγεθος γὰρ τοῦ πόντου πρὸν καταβάλλει μύρον.

Τοῦ Ἀαρὼν αὐτὸς ἐστὶν ὁ καθαρὸς νυμφίος.
Γλυκύτατος γὰρ πέφυκε καὶ μάλιστα πρὸς γδοῖν.
Ὡς τὴν ζωὴν τὴν ἀληκτον διδῶς τοῖς γδοσμητοῖς.
Ο' τρώγων γὰρ φησὶν αὐτὸς σῶμα τ' ἑμὸν ἀξίως,
Αὐτὸς καθίσταται τὴν ζωὴν τὴν ὄντως αἰωνίαν.

Ἀρεῖται ταῦτα τὰ σκοπῶ καὶ λόγῳ τὰ τοῦ μήλου.
Τὸ τῇ ἀσμάτων δέ λοιπὸν καλῶς ἐρμηνεύει.
Φησὶν ἡ νύμφη καθ' ἑξῆς πρὸς τοῦ θείου λόγου :-

» Ἐν τῇ σικῇ αὐτὴ ἐπεθύμησα καὶ ἐνάθισα. Καὶ ὁ καρ-
» πὸς αὐτῆς γλυκὺς ἐν τῇ λάεργίῳ μου.

Τοῦτου φησὶ τοῦ θαυμαστῆς καὶ ζωφόρου μήλου.
Πολλάκις ἐπεθύμησα τοῦ τὴν σικῇ καταβλέψαι.
Ο' τὴν ἡ φλόξ τῇ παρασμίῃ σφοδρὰ κατέφλεξε με.
Ἀλλ' ἰδὲ νῦν ἐνάθισα καὶ τέρεπομαι καὶ χαίρω.
Καὶ τὸν φλογμὸν ἐξέφυγα τὸν τῇ πειρασίων.
Καὶ μελετῶ τὰς ἐντολὰς ἀπαίστας τοῦ κυρίου.
Ο' πότμος ὁ γλυκύτατος ὁ λόγος καὶ νυμφίος.
Κατασκιάση μὲν αὐτὴν ταῖς πλέυξιν ταῖς θείαις.
Ἀποτεχίσῃ δὲ μακρὸν τοῦ πειρασμοῦ τὴν φλόγα.

Ταῦ-

Ταῦτα μὲν οὕτως εἴρηκεν ὥς περ ἐγκαυχωμένη.
Παρακαλεῖ δὲ καθ' ἑξῆς οὗτος φίλους τοῦ νυμφίου.
Ἐπὶ παρόντι καὶ δραμαῖν πρὸς τὸν καλὸν νυμφίον.
Φησὶ γὰρ οὕτω πρὸς αὐτὸν ἀλλὰ μοι σκοπητέον :-

» Ἐξαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου. Τάξατε ἐπ' ἐμὲ
» ἀγάπην. Σπείξατέ με ἐν μύροις. Σπιβάσατέ με ἐν
» μήλοις. Ο' πτερωμένη ἀγάπης ἐγώ.

Φησὶ δὲ τὴν πρὸς τὴν πρὸς τὸν νυμφίον.
Τὸν βότρυον λέγω τῆς ζωῆς τὸν πέπειρον τὸν θείον.
Τὸν γλοῦκος ἀπὸς ἀζονται τὰ σαυρικῶς θανάτῳ.
Καὶ τοίνυν εἰσαγάγετε καὶ με πρὸς οἶκον τοῦτου.
Ὡς ἂν ἰδῶσα καθαρῶς τὸ κάλλος τοῦ νυμφίου.

Τὸ ζῶπυρον αὐξήσω μου τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης.
Επὶ δὲ πάλιν δυσωπῶ τυχεῖν τῇ μεζοτέρῳ.
Τὰδε γὰρ λέγει πρὸς αὐτὸν, πούτῃ οὗτος Ἀγγέλους.

» Σπείξατέ με ἐν μύροις. Σπιβάσατέ με ἐν μήλοις.

Επὶ φησὶν ἡγάπησεν ἐμὲ τὴν ἀπὸ σμύρνης.
Ο' θαυμαστὸς ὁ φοβερὸς ὁ κάλλιστος νυμφίος.
Σπείξατέ με τὸ λοιπὸν ὑμεῖς οἱ τοῦτου φίλοι.
Πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν αὐτῆς τοῦ λόγου καὶ νυμφίου.
Ὡς σπέρμοι πρὸς τὴν χρυσὴν, ὅστις διδόντες μύρα.
Τὰ πάσης ἀπὸς ἐπὶ καὶ δυσώδους ἀμαρτίας.
Ὡς ἂν μηκέτι πλανηθῶ καὶ παρεκκλίνω πάλιν.
Σὺ δ' ὄρεταις ἐννοήσου τοὺς μύρους τοὺς τῇ φίλων.
Αλλ' ἐπὶ πάλιν λιταρεῖ τις μήλοις σπιβάσθαι.
Πότε μὲν γὰρ προσομιλεῖ τοῖς φίλοις ὥς περ νύμφη.

Μ 2 Ἡ παύ-

Ἡ παρενδύεσα ψυχὴ, καὶ νυμφοσολισμένη.

Ποτὲ δ' ὡς κλῖνι χερσαυγῆς, ποτὲ δ' ὡς θεῖος Θρόνος.

Καὶ γὰρ ὡς ὄντως ἐν μιᾷ ψυχῇ καθαραιόται.

Νυνὶ μὲν ἀνακλίνεται Χεῖρ δὲ καὶ νυμφίος.

Νυνὶ δὲ καὶ παρπατεῖ καὶ κἀθιται πολλάκις.

Ἀ' πᾶν δὲ τοῦτο πέφυκεν ὁ συμβασμὸς τῆς μήλων.

Ποθεῖ καὶ φλέγεται καλῶς ἡ νύμφη τῷ νυμφίῳ.

Ὅς τις καὶ μήλων λέγεται φάνέν ἐν τοῦ δρυμῆος.

Καὶ θέλει τοῦτον γίνεσθαι, πάντοτε ταῦτα πάντα.

Τροφῇ, πευφήτε, καὶ σικιά, καὶ συμβασμὸς τῆς σέγης.

Ὡς περ καὶ κείνη γίνεται ζύμπαντα πρὸς σκῆνον.

Νύμφη, καὶ Θρόνος, καὶ σρωμένη, καὶ πάλιν κατωκίαις.

Εἶτα φησὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς Ἀ' γέλουε τὴν αἰήτην:-

Τῆς ὁδολησίως αὐτῆς τῆς συνεχῆς πρὸς τοὺτους:-

» Ὅπ' τε τρωμένη ἀγάπης ἐγώ.

Ἐγὼ φησὶ ἐν δυσωπῷ τὴν ὑμετέρην χάριν.

Τὴν σέγην ὁ λωμου καλῶς ἐν μήλοις συμβασθῶσα.

Ὅπ' τῷ βέλει τέτρωμαι τῷ τῆς ἀγάπης τύτῳ.

Ἀ' γέπῳ τίνῃ νόησον τὸν ἀναρχὸν πατέρα.

Καὶ βέλους ὄντως ἐκλεκτὸν, τὸν λόγον καὶ νυμφίον.

Τοῦτον γὰρ πέμπειν εἶωθεν ὅπ' ὁδὸν σωζομένους:-

» Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου. Τάξατε ἐπ' ἐμέ.

» ἀγάπῳ.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Ὅσον δὲ οἴνου καλεῖν, αὐτὴν ἡ γῆμαι τοῖς θεαῖς λινὰς πε-
εἰ ὡν ὁ Περσὴς φησὶ. Ὡς ἀγαπῶν τοὺς σκηνώματί σου

κύριε.

κύριε τῆς δυνάμεως. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐν λείπει ἡ ψυχὴ μὲς εἰς τοὺς αὐλὰς τοῦ κυρίου. Ὑπὲρ γὰρ τῆς λινῶν τὸν ψαλμὸν ὁ-
πομάσας, ταῦτα ἐπήγαγε διδάσκων ὡς λινὰς καλεῖ τοὺς τῶ
θεῷ Ἐκκλησίας. Ἐν αἷς, ὁ πηδουμαλικὸς οἶκος δόποθ' ἐλθόμε-
νος, καὶ οἶονεῖ λινωβατοῦ μῆκος, ὁφθαλμοὶ τῆς ὁσεβῶν τοῖς
ψυχῆς, κατὰ τὴν Περσὴς τὴν λέγουσιν. Μεθυσθή-
σονται δὲ πόσιος οἴκου σου. Καὶ τὸν χερμαρῶν τῆς πευ-
φῆς σου ποτίεις αὐτοὺς. Διὰ τοῦτο καὶ ἀξιοὶ ἡ νύμφη εἰσελ-
θεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ ὁδολησίως τὸν νυμφίον δια-
κόνους λέγουσα. Τάξατε ἐπ' ἐμέ ἀγάπῳ. Τουτέστι διδά-
ξατέ με τῆς ἀγάπης τὸν τρόπον. Ἵνα μὴ ἀγαπήσω πατέ-
ρα ἢ μητέρα ὑπὲρ τοῦ νυμφίου. Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀμπελῶνας,
καὶ ἀναξία τοῦ νυμφῶνος φησὶ. Αὐτὸς γὰρ ἀπεφύλατο λέ-
γων. Ὁ ἀγαπῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, ὅκ' ἐστι μου
ἀξιος. Καὶ ὁ ἀγαπῶν υἱὸς ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, ὅκ' ἐστι μου
ἀξιος. Καὶ ὁ παλαμὸς δὲ νόμος ὁ τῷ Ἀδὰμ δοθεὶς, τοιαῦτα
διηγέσθαι. Ἀπὸ τούτου, κατελείψει ἄνθρωπος τὸν πατέ-
ρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα. Καὶ ὁδοποληθήσεται πρὸς τὴν γυ-
ναικὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τάξατε τοί-
κῳ ἐπ' ἐμέ ἀγάπῳ, ἵνα τῷ νυμφίῳ μου συναφθῶ. Καὶ τῶ-
ν καὶ πατρὸς, καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων ὁδοπολήσω. Σπ-
είξατέ με ἐν μύθῳ. Τουτέστι βεβαιώτατέ με πρὸς τοῦ νυμ-
φίου ὁδομῖα. Καὶ ὑπερεδῆσατέ με, ἵνα μηδέν με σφαλῶ-
σιν. Διαπαισῶν μοι τὴν ὁδοδῖαν ἐκείνῳ ὁδοποφέρνητες, ἵνα
μὴ λαβῶσα λήθῃ τῷ νυμφίῳ, ὡς ἕτεροι πληκθῶ. Ἀλλ-
ὰ καὶ συμβάσατέ με ἐν μήλοις, ἀπὸ τοῦ καρποῦ με τοῦ νυμ-
φίου φορέσατε. Ἵνα ὑπὸ τὴν σικιάν αὐτοῦ καθημύνη, καὶ
τῆς μύρων αὐτοῦ ὁδοποφέρνη. Καὶ τῷ καρπῷ αὐτοῦ πεφορ-

τωμέ-

τωρμήν. Ἀλλ' ἴσως ἐντὶ διαφυλάξω τὴν μνήμην. Τέτρωμα
γὰρ αὐτῇ τῇ ἀγάπῃ. Καὶ γὰρ βέλους ἐκλεκτὸν ὑπάρχει, καὶ
πιτρώσκει τοὺς βαλλομένους ψυχὰς: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Ο Ὑπὸ μὲν, ἡ νύμφη τοῦ νυμφίου τὸ κάλλος. Τὴν δὲ διὰ τὴν
τὴν σκέπην. Τὴν γλυκύτητα καὶ ἀμαρτία, ἀνακηρύτ-
τει. Τὰ δὲ εἰς διακονίαν διπλοῦνται διὰ τὸν μέλλοντα
κληρονομεῖν σωτηρίᾳ. Λειτουργικὰ πνεύματα. Προκαλε-
ρμήν συνεργόν, πρὸς διωκτὴν αὐτῇ ἀπόλαυσιν. Φησὶν, εἰσα-
γάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου. Ἡ γὰρ διδάξατέ με εἰς θεῖας
καὶ τῆς σαρκώσεως λόγους. Οἶνον γὰρ φησὶ τὸν διφραίνοντα
τοὺς ψυχὰς, τῇ τούτου μέγα λαμβάνοντων, καὶ πρὸς θέω-
σιν ἔξωθεν θεῶν λόγον. Οὗ οἶκος ἡ πρὸς λαοὺς παρ-
αὐτῇ σκέπη. Εἰς οὗ οἶκον εἰσαγάγεται ἡ Ἐκκλησία. Μία σκέπη
μετὰ Χριστοῦ ἐστὶν ὁρμήν, ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, καὶ τοῦ ἔχοντος
οἱ δύο εἰς σάκεα μίση. Ὅς φησὶν ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν ἔ-
εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Σαρκοῦ γὰρ καὶ αἵματος Χριστοῦ, ἡ τῇ
πιστῶν Ἐκκλησία μέγα λαμβάνουσα. Καὶ σύσσωμος αὐτῇ γε-
νομένη, καὶ καταγνώσιν εἰς τὴν σαρκώσεως λόγους. Διὰ γ-
γέλων μὴ θάνατος. Καὶ κατ' ὁρετὴν εἰς τούτων τρέπουσιν
ἐκφάνουσα. Εἰς οἶκον τοῦ οἴνου εἰσέρχεται. Οἰκητήριον θεῶν
διπλοῦνται, ἐν αἷνῳ πνεύματι. Οὕτω δὲ εἰς οἶκον τοῦ οἴνου
εἰσαγαγόντες με, τὰ ἔξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην. Ἡ τοὶ τὴν κα-
τὰ χάριν θείαν κοινωνίαν. Ἡς πρῶτοι, αὐτῇ κατὰ τοῖς
μεταλαμβάνετε. Τὰ ἔξατε καὶ ἐπ' ἐμὲ. Ἀναλόγως ἕκαστον
τῇ πιστῶν μυσταγωγούντες τοὺς θεῖας. Σπείρατέ με ἐν μύ-
ρῳ. Δηλαδή πρῶτατέ με ἐν τοῖς δίκην μύρων διωδάζει τοὺς

ψυ-

ψυχὰς τῇ πιστῶν, τοῖς τοῦ παναγίου πνεύματος χαρίσμασι.
Καὶ πρὸς θεοσέβειαν ἐκπορεύεσθαι, τὴν διὰ τὴν σωματικὴν
αὐτοῦ ἐκπορεύων. Σπείρατέ με ἐν μύρῳ. Ἡ γὰρ
πληρώσεται με γνώσεως θείας, ἐν τοῖς δίκην μύρων τὸν λα-
ρυγία γλυκύνουσι θεοῖς λογίοις. Ταῦτα δὲ αὐτῷ παρ' ὅτι,
ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ. Ἡ τοὶ ἐπειδὴ νύμφη, ἔχ' ὑπὸ
φόβου ἀλλ' ὑπὸ ἀγάπης, (ἐξω γὰρ αὐτὴ βάλλει τὸν φόβον.)
εἰμὶ ἐγὼ ἡ νύμφη τοῦ Χριστοῦ διὰ πίστεως. Ὡς γὰρ πρὸς
τὴν αὐτὴν τὸν φόβον μὲν τῇ κολάσεως καθαρθεῖσα. Εἰ τοὶ
δὲ καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ μελλόντων ἀγαθῶν φωτισθεῖσα. Νυνὶ
σπείραται διὰ τῆς ἀγάπης εἰς τελειότητα ἀναχθῆναι πρὸς τῇ
αἰώνῳ Ἀγίῳ. Ὁ δὲ φησὶν: ~

„ Εὐάνθυμος αὐτῇ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου. Καὶ ἡ δεξιὰ
αὐτῇ, περιλήψεται με. ~

Δ Ηλθόντι αὖ τῇ κολάσεως ὡς ὑποδεχομένων εἰς ἔξωθεν
νύμφαν ἀπειλαί. Ὑπὸ τὸ δίκην κεφαλῆς δεξιὸν τῆς ψυ-
χῆς μου πάντως τὸ νοερόν, ὑποτασσεται αὐτῇ τὸ αἰσθητικόν.
Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐν ἐλπίσιν εἰμὶ, ὅτι καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῇ περιλή-
ψεται με. Ἡ τοὶ τοὶ ἐν Ἐπαγγελίᾳ ἀγαθαί. Ὡς εἰς ἐν
δεξιῶν ὑποδεχομένη Βασιλεία. Δηλαδή τοῦ θεοῦ κατὰ
τὸν μέλλοντα αἰῶνα περικυλώσεται. Ὡς μὴ δέχων χει-
ρικὴν μὴτε τέλος ἔχουσα. Ἐμοὶ δὲ καὶ δεξιὴ καὶ τέλος δι-
ειρημένη. Διὰ τὴν γὰρ ὡς ἀνταύτῃ κληρονομήσω ὁ εἰς
δεξιῆς γέγονα. Καὶ εἰς ταύτῃ πάλιν διὰ φιλανθρωπίας
κατ' αὐτῇ, παυμένη ποίσεως κινήσεως, καὶ ὑπὸ αὐτῆς δεξι-
μένη: ~

Αλλά φρεσίνησι τινάς η νύμφη πάλιν λόγους.
Αλέγουσι ταύδε φρεσίνησι ως καὶ εἰ μὲν διήσεις :-

» Εὐώνυμος αὐτὴ ὑπὸ τῷ κεφαλῷ μου. Καὶ ἡ δεξιὰ
 » αὐτῆς ἀειλήψεται μέ.

Η Τῶν ἀσμάτων δυνάμεις τούτων καταδυμίζει.
 Ἰδὼν γὰρ βέλους γίνεται χερσὶ ταῖς τοῦ τοξότου.
 Ἡ φρεσὶ μικρὰ πρὸ θαυμαστῶ κατὰ τρωθεῖσα βέλει.
 Ὡς ἡ τὸ πάλαι πέπονθε ψυχὴ καλῶς τρωθεῖσα.
 Καὶ κείνος γὰρ ἡρόδωτος πρὸς τῆς ἀπιστίας.
 Καὶ ζῶντα δὲ τῶν Χερσὶ τοῦ λόγου καὶ σωπῆρος.
 Εὐθὺς φρεσὶ ἐθνη τὰ μακρὰ καὶ πλάνης βεβυσμύα.
 Παρὰ τοῦ θείου πνύματος ὅδ' ἔξαπτεσάλη.
 Εἰς τὸ ζῶντα δὲ τῶν ψυχῶν τοῖς ἐμπεπλανημένοις.
 Τὸ λόγῳ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς διδασκαλίας.
 Ταῦτα μὲν οὕτως ἔχουσιν ὡς αἱ μαι σφηνόρε.
 Σὺ δὲ μὴ δόλως ἐκπλαγείς ἀπερὶ τῆς νύμφης λέγει.
 Ὡς ἄρα χεὶρ εὐώνυμος αὐτῆς τῆς κεφαλῆς μου.
 Ἡ τούτου δ' αὖθις δεξιὰ, καὶ ἀειλήψεται μέ.
 Τρέψον γὰρ βέλους κοσμικῶς, καὶ πετωμένον λέγω.
 Ὁ λόγος ἐκχημάτισεν αὐτῷ ἔξαπτεσάλη :-

» Εὐώνυμος αὐτὴ ὑπὸ τῷ κεφαλῷ μου.
 » Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῆς ἀειλήψεται μέ.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Αλλά μὴ πάλιν εἰς σωματικὰς καταπέσωμην δόξας,
Α εὐώνυμου καὶ δεξιᾶς ἐπαίοντες. Καὶ γὰρ αὐτὴ τῆς ὁφείας,
 ἥτις ἐστὶν ἕξις καὶ ὅκ οὐσία. Φησὶν ὁ Σολομών. Ὅτι μὴ-
 κος βίου, καὶ ἐπὶ ζωῆς ἐντὶ δεξιᾶ αὐτῆς. Ἐν δὲ τῇ ἀεισερεῶ
 αὐτῆς, πλούτος καὶ δόξα. Καὶ αὐτὴ τῆς ἀειλήψεται πάλιν
 ἐστὶν διεῖν ἐνταῖς παρημίαις εἰσημύον. Ἐρρίσθη αὐτῆς
 καὶ τηρήσεις. Περιχαράκων αὐτῶν, καὶ ὑψώσεις. Τί-
 μησον αὐτῶν, ἵνα σε ἀειλάβῃ. Ἐντὸς δὲ τῶν τοίνυν τοῖς ἀ-
 φορμῶν λαβόντες. Πνύματικώτερον καὶ κείνα νοήσωμην.
 Τὸ θείον λόγου καὶ τῆς δισεβῆς ψυχῆς εἶναι κοινωνίαν π-
 σδύοντες, τῷ καλοῦ μὲν ἀειλήψω. Καὶ τὸ εὐώνυμον δὲ
 καὶ δεξιῶν ὡς ἀφ' ἡμῶν ληφθέν, νοητέον. Ἰνα δὲ καὶ ἀθεώ-
 ρητον αὐτὸν καταλίπωμην, οὕτως νοήσωμην. Εὐεργετῶν
 οἶδε καὶ κολάζειν ὁ θεός. Τοῖς ἀξίοις δυνάμεων ἀμφοτέ-
 ρα. Τῷ εὐεργετικῶν τοίνυν χάριν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς νοήσαν-
 τες. Τῷ δὲ κολαστικῶν, ἐπὶ τῆς εὐωνύμου. Ἀκούσωμην
 τῆς νύμφης λεγοῦσης. Εὐώνυμος αὐτῆς ὑπὸ τῷ κεφαλῷ μου.
 Ταῦτές ἐσσι εἰμὶ τῶν κολάσεων. Οὐχ' ὑποκείμαι
 ταύταις διατὸ, πρὸ νυμφίῳ πλησιάσαι, καὶ τῆς θεραπείας
 αὐτῆς φρονήσαι. Ἡ δεξιὰ αὐτῆς ἀειλήψεται. Ἀντὶ τοῦ
 ταῖς εὐεργεσίαις αὐτῆς κατακοσμήσειμε, καὶ τούτων ἐμπλή-
 σειμε. Οἶονε ἀειπνοσώμηνος, καὶ ἀειλαμβάνων, καὶ
 τῷ ἐμῶν ἐπιθυμίαν πληρῶν. Τοῦτο δὲ καὶ ὁ Μακάριος

ἡ.

Α' Σ Μ Α,

Παῦλος ᾠδαυτῶν ἔλεγε. Οὔτις οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ
ἔσόμεθα. Γένοιτο καὶ ἡμᾶς πείρων τῆς κολαστικῆς αὐτοῦ δυ-
νάμεως μὴ λαβεῖν, μὴ δ' ἐγίσασθαι τῇ ἡπειλημῶν ἱμνω-
ειῶν. Τῶν ἐπηγελημῶν δόξαυσαι δωρεῶν.

Χάρις καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν

Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς ἡ δόξα καὶ τὸ

κράτος,

εἰς εἰς αἰῶνας τῇ αἰῶνι.

Ἀμήν:-

(?)

ΛΟΓΟΣ

48.

ΛΟΓΟΣ β'.

» Ὡς οὖν ὑμᾶς θυγατέρες Γερουσαλήμ. Ἐν δυνά-
» μεσι καὶ ἰσχύσει τοῦ ἀγροῦ. Ἐὰν ἐγείρητε καὶ ῥέξαι-
» ρητε τὴν ἀγάπην ἕως θελήσει.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Ο Ἰ μὲν σωμάτων ἐξῶντες μόνοι τῇ ποθεμῶν δόξαυσαι
συνδράζετε. Τοῖς δὲ πειρωμένοις, λησθέντες αὐτοῖς ἀ-
νακειμῶν, μετὰ πολλῆς ἀπελαύνει τῆς σφοδρότητος. Οἱ
δὲ πνυμαλῶν ἐξῶντες καὶ τὸν θεὸν ποθεύοντες, πάντας ἀν-
θρώπους κινῶνται αὐτοῖς τοῦ φίλτρου ᾠδαυτῶν. Διὸ
καὶ ἐν τῇ ἀσμαπ τῇ ἀσμάτων ἡ νύμφη διηγησάμενη τὴν
τοῦ νυμφίου περὶ ληψιν. Οὔτις δυνάμις αὐτῇ ἐπὶ τὴν κε-
φαλὴν μου. Καὶ εἰρηκῆα. Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῆς περικύβηται-
με, οὐκ ἀνέχεται μόνη ἐν τρυφῇ τῇ νυμφίῳ. Οὐδὲ δόξα
ἡ γαίη μόνη τῇ ἱερῶν ἐκείνων δόξαυσαι ἀγκαλῶν,
ἀλλὰ καὶ τοὺς νεανίδας ᾠδαυτῶν. Οὐδὲ δόξαυσαι δὲ μόνον,
ἀλλὰ καὶ βιάζεται. Καὶ ἀνάγκη ἐπιπῆσαι ὅσους, ἵνα
ἐγείρωσι, καὶ ῥέξαι τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν ὁ νυμφίος ἐδε-
λήσῃ. Θυγατέρας δὲ Γερουσαλήμ δηλονότι τῆς ἐπ' ἐργασίᾳ
ταύτῃς παραγορεύει. Περὶ ἧς ὁ μακάριος Παῦλος φη-
σιν. Ἡ δὲ αἰὶν Γερουσαλήμ ἐλθούσα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ
πάντων ἡμῶν. Ἀγεὶν δὲ, τὸν κόσμον ὀνομάζει. Οὕτως γὰρ

N 2 καὶ ὁ

καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις τὴν παρὰ τοῦ κυρίου εἰ-
 μωδύων φησὶν. Ὁ π' ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος. Δυνάμεις δὲ
 καὶ ἰσχύσεις ἀγροί. Τὰς Ἀγγελικὰς δυνάμεις φησὶ, τοὺς τὴν
 κόσμον ἀποπολύουσιν κατὰ τὸ θεοῦ θέλημα. Ἡ δὲ ἀγρία
 Προφήτας καὶ Ἀποστόλους, οἱ τοῦ θεοῦ πνύματα πληροθέν-
 τες. Καὶ τὴν οἰκονομίαν ἀποκαθάρσαντες. Τὰς ἀνιδέας καὶ
 θεομισθεῖς ἰσχυροὺς ἀνιδέας, καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς
 τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς κατεφύτουν. Ἐν ἀπολύσει τοῦ
 νυμφίου τοῦ νυμφίου γυναικὶ. Καὶ πείραμαθῶσα τὴν
 ἀρρήτον ἐκείνην τριφυλίαν, βράβη καὶ λέγει. Ὡς ἐκισαύμας θυ-
 γατέρας Ἰερουσαλήμ ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ ἰσχύσει τοῦ ἀ-
 γροί. Ἐὰν ἐγείνητε καὶ ἰσχυροί τὴν ἀγάπην. Ἐως οὐ
 δελήση. Τοντέ, μὴ ἐάσητε ἐν ὑμῖν τὴν παρὰ τὸν θεὸν ἀ-
 γάπην καὶ ἀποδοῦναι. Ἀλλὰ διεγείρατε αὐτὴν καὶ πνε-
 σάσατε, καὶ ἐπιβάλετε οἶον ἐλαίου τῶν διδασκάλων τὴν
 μνήμην, ἵνα μὴ καὶ παρὰ τὴν ῥῆσιν, Ἰπνωσθὲν ὑπὸν αὐτῶν
 ὅς οὐκ ὄντων οὐδέν. Ἐὰν γὰρ μὴ ἀπαγγείλητε ἡμέραν ἕξ ἡμέ-
 ρας τὸ σωτήριον αὐτῶν. Καὶ μὴ μνησθῆτε τῶν θαυμασίων
 αὐτῶν ὡς ἐποίη. Ἀλλ' ἐπιλάθησθε τῶν διδασκάλων αὐτῶν.
 Σβεσθήσεται ἡ ἀγάπη ὅς οἶον νεκρωθήσεται. Χρὴ δὲ ἡμᾶς
 διανεκῶς ἰσχυροί αὐτὴν καὶ διεγείρειν, καὶ εἰς ὑψος αὐτὴν
 αἴρειν τὴν φλόγα. Μέτρων δὲ, ποιῆσθαι τῆς ἀγάπης τοῦ
 νυμφίου τὸ βέλημα, μὴ πρότερον ἐν παύσασθε ταύτῃ
 διεγείροντες, καὶ τὴν πειρὰν αὐτῆς ἰσχυροί, ἕως ἂν ὁ νυμ-
 φίος ἔχῃ αὐτὴν εἶπῃ τὸ μέτρον. Τέτοις ἔοικε τοῖς ὡς οὐ τοῦ
 μακαρίου Παύλου Κορινθίοις γραφέντα. Καὶ διὰ Κορι-
 θίων πᾶσιν ἡμῖν. Γενησθε, σῆκετε ἐν τῇ πίσει, ἀνδείξασ-
 θε. Κραταῖσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Καὶ
 ἐν τῷ

ἐν τῷ τέλει δὲ τῆς Ἐπιστολῆς φησὶν. Ἐπί οὐ φιλεῖ τὸν κύριον
 Ἰησοῦν, ἥτοι ἀνάθεμα. Οὕτως ἀγαπῶσιν οἱ θεομῶς ἀγα-
 πόντες τὸν σεσωκότα, ὡς εἶναι ἀγαπᾶν αὐτὸν ὅς ἐδέχοντο.
 Ὡς οὐδὲν τοῦ καὶ σεσηπότα βδελύξασθαι σώματα. Τοῦτο
 σημαίνει λέγων καὶ ὁ μακάριος Δαβὶδ. Οὐχὶ εἶναι μὲν
 τὰς σε κύριε ἐμίσησα. Καὶ ὅτι εἶναι ἐχθρὸς σου ἰσχυροί μιν;
 τέλει μῖστος ἐμίσησα αὐτοῦ. Εἰς ἐχθρὸς ἐχθρόν τοι μοι. Πε-
 ς δὲ τῶν φιλεῖντων αὐτὸν φησὶν. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐπιμήθησθε
 οἱ φίλοι σου ὁ θεός. Λίαν ἐκρηταῖαθησθε αἱ δεχαὶ αὐτῶν.
 Οὕτω δὲ φιλεῖν εἶναι φιλοῦντας εἶναι φίλους. Οἱ μακάριοι
 ἄνδρες ὡς οὐ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων ἐδιδάχθησθε. Αὐτοὺς γὰρ πρῶ-
 τος ἔφη τῷ Ἀβραάμ, διλογίσω εἶναι διλογισαί σε. Καὶ
 εἶναι κατὰ τοῦ κυρίου σε κατὰ τοῦ κυρίου. Λέγει δὲ καὶ τῷ Ἰσ-
 ραὴλ. Ἐχθρὸς σου εἶναι ἐχθρὸς σου. Καὶ ἀντικείμεναι τοῖς
 ἀντικείμενοις σε. Ἐν τῷ εἶναι ἐδιδάχθη καὶ ὁ Δαβὶδ ἐκείνην
 εἶπῃ. Καὶ ὁ Μακάριος Παῦλος, ἀνάθεμα ποιῆσαι εἶναι μὴ
 φιλοῦντας τὸν κύριον. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ νύμφη δεκίξει τοὺς θυ-
 γατέρας Ἰερουσαλήμ, ἐγείρει καὶ ἰσχυροί τὴν παρὰ τὸν
 νυμφίον, ἀγάπην. Ἐως ἂν αὐτοὺς ἐδέλῃσιν. ~

Ἡ διδάσκαλος ψυχῆ, παρὰ τοὺς μαθητὰς διδασκάλους φησὶ :-

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Ὡς ἡμῶς θυγατέρας Ἰερουσαλήμ. Ὡς ἐκισαύμας δὲ πῶς.
 Τὰς τοῦ νυμφίου ἀπειλὰς καὶ τοὺς ἐπαγγελίας τοὺς δίκην
 ὅρκου ἀναγκαζέας εἶναι ἀκούοντας αὐτῶν μόνον, τὸν φόβον καὶ
 τὸν πόθον τηρεῖν. Ἀναδιδάξασα πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐν ἀγίῳ
 λόγῳ χηθεῖς μοι, πνύματι. Ὅπερ ὁρασις ἐστὶν ἐκείνης.
 Ὡς

Ὡς ὁδηγοῦν ἡμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ἡ πρὸς ἐστὶν ὁ καὶ ἀλλάξας ἡμᾶς πρὸς ἰδίῳ Πατρὶ μονογενὲς αὐτὸς λόγος. Ὁ ὅστις γὰρ ἐξελύκει τὸ Ἱερουσαλήμ ἐρμηνεύεται. Ἐν ταῖς διωάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ, εἰς ἐγείρηται ὁ ὅστις ἐγείρηται τὴν ἀγάπην ἕως ἀνδελφότητος. Ἡ γοῦν τοῦτο τρέφει ὡς καὶ ὑμᾶς. Εἰς ἐν ταῖς ψυχικαῖς διωάμεσι καὶ ταῖς σωματικαῖς αἰσθήσεσι. Διδόναι αὐτῶν ταῖς διωάμεσι ἐκτελεῖν ἰσχύσεις, ὡς ἐν ἀγρῷ τῷ κόσμῳ. Ἐγείρεται τὸ δρετὶν ἐφ' ἑαυταῖς ὁ Ἰσχυρὸς, ὁ ἐγείρηται κατὰ γνώσιν τὴν ἀγάπην, ἡ ἐστὶν ὁ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας καταδεξάμενος θάνατος μονογενὲς τοῦ Θεοῦ υἱός, καὶ λόγος. Ἐως ἀνδελφότητος ἀξιώσας ἡμᾶς τῆς αὐτῆς ἐμφανείας διὰ τῆς κατὰ χάριν θεώσεως. Εἰ γὰρ μὴ οὕτω διατεθῆτε πρὸς τὴν ἀγάπην, εἰς μάτην λοιπὸν ἀνεκδοξάζετε ὑμᾶς τοῖς τοῦ κυμφίου ἀπειλαῖς, καὶ ἐπαγγελίαις. μὴ βεβαιώσασαι διὰ τούτων, ὡς περὶ διδοῦναι τὸν πρὸς αὐτὸν ὑμέτερον φόβον, καὶ πόθον, ἕως ἀνδελφότητος ἡ ἀγάπη ἡ πρὸς οὐδέποτε ἐκ πίπτοι, ἡ φανερὴ ἡμῖν, τὴν ἀπεψίχου χαρίζεται:-

Τὸ ψελλοῦ:-

Ἀλλὰ καὶ καὶ τῇ ἐξῆς ἀσμάτων ἐπαυξάνει.

Ἀντιβολεῖ γὰρ καὶ ἐξῆς, καὶ πάλιν οὖν Ἀγγέλους.

- » Ὡς καὶ ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλήμ ἐν ταῖς διωά-
- » μεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. Εἰς ἐγείρηται, καὶ
- » ὁ ἐγείρηται.

Ἐγὼ τὸν κόσμον νόησον, ἰσχυρὸς δὲ τοῦ τοῦ πάλιν.

Τὴν τοῦ δεσποίου διωάμεν, τὴν λόγον καὶ κυμφίον.

Φησὶ γὰρ, ὡς κυμφαγωγὸς, καὶ φίλος τοῦ κυμφίου.

Εἰς καὶ

Εἰς καὶ κατὰ λέξασα πᾶς συνεχῆς αἰθήσεως.

Μεθ' ὅσων φέρω δέσπον ὑμῖν διὰ καρδίας.

Μὴ δέποτε παυθήσεται λαμπρεύοντες με πλέον.

Καὶ τὴν ἐμὴν αὐξάνοντες ἀγάπην πρὸς τὸν λόγον.

Μέχρις ἀνδελφότητος καὶ ἐγείρηται τοῖς ἀσέπτοις.

Καὶ μέχρις ἀνδελφότητος καὶ ἐγείρηται τοῖς ἀσέπτοις.

Τὸ δὲ ἐστὶ τὸ ἐγείρηται καὶ μόνον τοῦ κυμφίου.

Τὸ δὲ ἐλθόντες τὸ, σώζεσθαι πάντας ἀνθρώπους ὄντως.

Τὸ καθαρὸν με παντελῶς καὶ θεουργὴ φανύται.

Ἀλλ' αὐτὸς θεωρήσωμεν τὰ κατὰ εἰρήνην τοῦ λόγου:-

» Φωνὴ τοῦ ἀδελφίδου μου.

Τὸ οὖν τὴν ἀκατάληπτον ὄντως ἐστὶ τὸ θεῖον.

Ὅτι καὶ πᾶσι δρετοῖς τῆς κατὰ δέσπον πόνους.

Καὶ ὑψώθη πρὸς ἑαυτὸς τοῖς ἐν δρετοῖς τρέπτοις.

Καὶ τὸ θεῖον σῶντες θεὸς νομίστη καὶ ἀναι.

Ἐστὶ τυχαῖαν πᾶσαν τῆς θεῆς οὐσίας.

Ἰδὲ γὰρ ἡ κατὰ λέξασα καὶ φθάσα πρὸς ὑψος.

Καὶ πρὸς δόξαν σῶντες ἐστὶν τὸ κυμφίον.

Οὐσίᾳ τῆς θεότητος οὐδόλως ἐπεγνωσμένη.

Φωνὴ δὲ τοῦ τοῦ νόησον τῇ Προφητῇ τοῖς ῥήσεσι.

Τὰς τὴν τοῦ λόγου σάκεωσιν ἀρρήτως πρὸς ἀληθείας.

Εἶτα καὶ πίπτοι ἐξῆς, ἐκείνο σκοπητέον:-

» Ἰδοὺ οὗτος ἡκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη. Διαλλόμενος ἐπὶ

» οὗτον βοιωτῆς.

Ἐπὶ τὰς πρῶτον τῆς φωνῆς ἀκῶσαι τοῦ κυμφίου.

Οὕτως φησὶ καὶ ἐρχεται πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη.

Καλῶς

Καλῶς ἐφίλοσφνησεν ἡ καθαρά παρθένος.

Ο' γάρτοι λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς τῆς εἰς γλῶσσαν καθοδοῦ.

Προφήταις ἔξαπέστειλε πρὸς λέγειν τοῖς ἐκείνου.

Τὴν πρὸς ἀνθρώπους καθοδὸν καὶ σάγκωσιν τὴν θείαν.

Μετὰ δὲ τούτους ἐφθασε καὶ κείνος ἐρανοῖεν.

Ο' δὲ παρὼν αἰνίττεται λόγος ὁ τῆς ἀσμάτων.

Τὰ τῆς ἐνδρωπότησεως τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου λέγει.

Δίῃς εἰλκύσατο ψυχὰς ἐνοκότες καθημέριαις.

Δαίμονας ὅλους καθελὼν καὶ μόνη τῇ κελεύσει.

Τέτους γὰρ ὅση κέκληκε, καὶ πάλιν βοιωὲς λέγει.

Θαυματοεργῶν γὰρ ὁ Χεῖς ὅς, καὶ δαίμονας ἐν βάλαν.

Τὴν λόγῳ μόνῳ ζύμπαντας ἐπίσης ἐταρτοῖεν.

Εἰλάφονας καὶ μείζονας, καὶ μάλλον λεγεῖν.

Εἴπετα ἴφρησιν διδύς ἡ νύμφη σκοπητήν:-

„ Ο' μοῖός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δοξάδι ἡ ἐλάφῳ ἐπὶ

„ τὰ ὅση βαυθῆλ.

Χεδὸν ταυτὸν πεφύκε τοῦ τ' εἰς πρὸς ῥηθεῖσι.

Καὶ τ' αὖθεν γὰρ δεδήλωκε τὸν λόγον καὶ νύμφιον.

Τὰς δαίμονας ἐλαύνοντα καὶ κατὰ ἀρταργυῶται.

Νύμφην δ' αὐτὸν παρείκασεν ἐλάφῳ ἡ παρθένος.

Ὡς δ' αὖθεν ἀναλίσκεται τὴν φύσιν τῆς δαυμόνων.

Ὡς περ οὖν ὅφεις ἡ νύμφη, ἀλλ' ἡ νύμφη ἐκείνη.

Ἡ πρὸς ἐπ' ὅρου τοῦ βαυθῆλ, ἔχει τὴν κατοικίαν.

Ὁ ὅς δὲ γίνωσκε βαυθῆλ, τὴν ἄνω κατοικίαν.

Ἡ δὲ δοξάδι τρηπικῶς τὸν βλέποντα σημαίνει.

Οὕτω γὰρ βλέπων πεφύκεν ὑπὸ πάντων τοῖς καρδίαις:-

ΤΩ' Ν

ΤΩ' Ν ΤΡΙΩ' Ν ΠΑΤΕΡΩ' Ν:-

Οὕτω δὲ διδάξασα τοὺς μαθητὰς διουρίας ψυχὰς ἡ διδά-
σκας, διὰ τε τοῦ φόβου τῆς κολάσεως, καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς
ἐπαγγελίᾳ, ἐγείρειν κατ' ὄρετιν. Καὶ ἔξεγειρεν κατὰ γνώ-
σιν ἐν αὐταῖς τὴν ἀγάπην. Μέχρ' αὖν θελήσῃ ὁ νυμφίος
ἐμφανισθῆναι αὐταῖς καὶ σπείξαι εἰς ἀπεψίδον. Λοιπὸν
ἵνα μὴ αὐταὶ βραδυῶν τὴν τοῦ νυμφίου ἐπιδημίαν δόξα-
σαι, ἀπειροδύωσι, διὰ τὸ τῆς ὁρετῆς ἐπίπτοναι. Παραμυθου-
μένη αὐτάς, φησί. Φωνὴ τοῦ ἀδελφιδέμου. Εἴπει δὲ φωνὴ
τοῦ ἀγαπητοῦ, ὁ πρὸς ὅρος, ὡς κύριος τῆς μετανοίας, καὶ ἐτοι-
μαστὴς τῆς θείας ὁδῶν καὶ τρεῖβων. Φωναὶ εἰσὶν αὐτὲς ἀπειλὰι
καὶ αἱ ἐπαγγελίαι. Ὡς αἰμὴν, ἐφελκόμηναι οὖν ἀκόντας
πρὸς μετανοίαν. Αἱ δὲ ἐτοιμαζομαι κατ' ὄρετιν τοῖς ὁδοῖς
τοῦ κυρίου. Ἰδοὺ οὖν ἡ κεῖ ἡτοιμῶν οὖν ἔρχεται. Εἰ τῆς ἀ-
πειλῶν αὐτῆς καὶ τῆς ἐπαγγελίᾳ ἀκόνσαντες καθαρῶν μὲν
τῆς πρὸς τέρων πλημμελημάτων διὰ μετανοίας. Καὶ τῇ ἐλ-
πίδι τῆς μελλόντων ἀγαθῶν φωτισθῶμεν. ἔρχεται δὲ ἐφ'-
ἡμᾶς ἐτοιμασθέντας, ὡς ἔρηται. Πιδοὶν ἐπὶ τὰ ὅση. Ἡ γὰρ
ὑψώμενος ἐπὶ τοῖς (δικταῖς ὑπερεκκενῶν πορυφῶν ὁδῶν,)
ὑπερφῶν δόγματι τῆς αὐτῆς θεότητος. Ἐκ γὰρ τῆς καθεφαπ-
κῆς Θεολογίας, καὶ λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ χειρῶν, ἐν τῇ
βαίνον κατ' ἐνέργειαν δείκνυται ὑπεραυρόμενος. Καὶ ταύ-
της τοῦτον ὁδὸν ἐν τῇ δοξαπικῇ Θεολογίᾳ, κατὰ τὸ ὑπε-
ξέσασιν. Διαλλόμενος ἐπὶ τοῦ βοιωῦς. Ὡς δὲ ὑπερεπε-
σηκότες, καὶ οἱ βοιωοὶ τὰ τῆς οἰκονομίας δηλοῦσι δόγματα,
ὕπαι καὶ ταῦτα ὑπερεκατόληψιν. Εἴπετα κατὰ τὴν ἡμετέ-
ρην γνώσιν ὁ νυμφίος διάλγεται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὡς ὁρεσθῆναι,
ὡς αἰν-

Ο

ὡς ἄνθρωπος. Καὶ μετὰ πηδῶν εἰς τὸ ἄνθρωπος ὦν, γινώσκει-
ται ὡς θεός. Ὁ πὶ δὲ εἰρηκε πρὸς τοῦ νομφίου πηδῶν ἵππὶ τοῖ
ὄρη καὶ διάλλεσθαι ἵππὶ σὺν βοιωτῶν. Τὸ δὲ πηδῶν καὶ διάλ-
λεσθαι, δορεκάδος ἰδιον καὶ ἐλάφου. Νεαζόντας πύτοις λυ-
πὸν παρεικάζων αὐτὸν. Φασὶν ὁμοίως εἶναι ἀδελφιδός με δορε-
κάδι ἢ νεβεῶν ἐλάφων ἵππὶ τοῖ ὄρη βαυθῆλ. Βαυθῆλ δὲ ἐρμη-
νύεται οἶκος θεῶ. Ὁς ἐς τὴν ἡ τῆς πύτων Ἐκκλησία. Ἡς ὅ-
πάρεχουσιν ὄρη διὰ τὸ ὕψος, τοῖ πρὸς τῆς θεότητος καὶ ἀνθρωπό-
τητος τοῦ μονοχρῆς δισεβέσας δόγματα. Ἐφ' αὐτοῦ ὅτι ὁ τῆς
νύμφης ἀγαπητὸς πηδῶν ὡς πρὸς εἰρηκε, καὶ διαλλόμενος
ὁμοίως τοῖς εἰρημύοις ζώοις τοῖ νοητὰ θερία τοῖ εἰς πνέονται
δύκλω τοῦ τοῦ ἐν τῇ τῆς ἀληθείας δόγματα κατὰ τῆς Ἐκ-
κλησίας, ἀπελάττει ταύτης μακαρίων. Ἐπειδὴ πεφύκασι φε-
ραδύων τοῖς ἰοβόλα θερία, ἢ δορεκάς, καὶ ἢ ἐλάφους.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Ταῦτα ταῖς νεάνισι διαλεγόμεν. Καὶ εἰς τὴν ὁμοίαν αὐ-
τοῖς ἀγάπῃ πρὸς τῆς ἐπομῆς. Ἐναίσθηται γίνεται τῆς
τοῦ νομφίου παρουσίας. Καὶ φησὶ. Φωνὴ τοῦ ἀδελφιδῶ μου.
Ἐθὰς γὰρ ἡσυχίας τῆς ἱερῶν αὐτῶν λόγων, ἵππὶ γινώσκει αὐτῶν
τὴν φωνήν. Ὡς καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις φησὶ.
Τὰ πρὸς βαῖα τοῖ ἐμαί, τῆς φωνῆς μου ἀκούει. Ἀλλοτεῖω δὲ
μὴ ἀκαλουθήσωσιν. Ὁ πὶ δὲ οἶδας τῆς ἀλλοτεῖων τὴν φωνήν.
Οἶδες διαφορὰν μοιχῶ καὶ νομφίως καὶ τῆς μὲν μοιχῶν
καὶ λύκων καὶ μισθωτῶν βδελύσσεται τοῖς φωναῖς. Ταῦ δὲ
νομφίου καὶ ποιμῆς, ὅδὲ λόγους ποιεῖ. Διόπερ αὐτῶν ἐν
αἰσθήσει ἡσυχίας τῆς ἐκείνου παρουσίας βοᾷ. Φωνὴ τοῦ ἀ-
δελφιδῶ μου. Καὶ ὅδε αἰνέχεται καθεστῶν, ἀλλ' ἀνίσταται,
καὶ κε-

καὶ καραδοκεῖ ὡς πρὸς σκοπεῖ, καὶ ὁρᾷ αὐτὸν βοᾷ. Ἰδὲ ὅδε
ἵππὶ πηδῶν ἵππὶ τοῖ ὄρη διαλλόμενος ἵππὶ σὺν βοιωτῶν. Ὁ μοίως
ἐστὶν ὁ ἀδελφιδός μου τῆς δορεκάδι ἢ νεβεῶν ἐλάφων ἵππὶ τοῖ ὄρη
βαυθῆλ. Ἀξίον δὲ ζητῆσαι, τί δήποτε αὐτὸν δορεκάδι καὶ νε-
βεῶν ἐλάφων ἀπεικάζει. Καὶ τίνα τοῖ ὄρη βαυθῆλ. Καὶ τί-
να τοῖ πηδήματα. Καὶ τίνα τοῖ ἄλματα. Τίνες δὲ οἱ νε-
νοὶ καὶ τοῖ ὄρη ἐφ' ὧν ταῦτα γίνεται. Φασὶ τὴν δορεκάδα, ἐ-
πώνυμον εἶναι τῆς οἰκείας ὁξυδαρκίας. Καὶ διὰ τὸ ὁξέως ὁρᾷ,
ταύτῃ εἰληφέναι τὴν πρὸς τῆς γορείου. Φασὶ δὲ καὶ τοῖς ἐλά-
φους τῆς ἐρησικῶν θερίων, ἀναρεπτικὰς εἶναι. Καὶ σὺν ὄφει
καὶ σὺν ἔχαις ὡς τοῖ ἄλλα ὅσα τοιαῦτα, πόα πρὸς ἀπλησίως ἐσ-
θίειν, ὡς μὴ δὲ μίσθω ἐν τῇ τῆς λυφέναι βλάβῃ. Ἐπει-
δὴ τοίνυν ὁ δεσπότης Χριστὸς ῥάβδος ἐστὶ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον,
ἵππὶ ἐλθῶν ἐκ τῆς Γεωργίας. Καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτὸν.
Πῶς τοῦ θεῶ. Πνῦμα ὀφίας καὶ σιωέσεως. Πνῦμα βελῆς
καὶ ἰχύος. Πνῦμα γνώσεως καὶ δισεβείας. Πνῦμα φόβου
θεῶ ἐμπλήσει αὐτὸν. Ἡ νύμφη δορεκάδι ἀπεικάζει αὐτὸν
διὰ τὸ ὁξυδαρκές, καὶ διορατικόν, καὶ τῆς μελλόντων πρὸς γνῶ-
σικόν. Νεβεῶν δὲ πάλιν αὐτὸν ἐλάφων εἰκέναι, φησὶν. Ὡς
συντερίψαντα τοῖς κεφαλῶν τῆς δρεκόντων ἵππὶ τοῦ ὕδατος,
καὶ συνθλάσθητα τὴν κεφαλῶν τῆς δρεκόντος. Καὶ μα-
χαίρας πρὸς ἀπλησίως δρεκόντα τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ δεδω-
κότα τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἵππὶ σὺν πατρίν ἐπὶ τῶν ὄφειν, ὡς
ἐκ τῆς καὶ ἵππὶ πᾶσιν τὴν δυνάμιν τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἀ-
μαρτίαν μὲν μὴ ποιήσθητα. Ἀρῶντα δὲ τοῦ κόσμου τῆς ἀ-
μαρτίας. Καὶ οἷον ἵππὶς ὄφει καταδαπανήσθητα. Νεβεῶν δὲ
αὐτὸ ἐλάφου, ἀπεικάζει. Ἐπειδὴ οὐ μόνον ἄνθρωπος, ἀλλὰ
καὶ ὡς ἀνθρώπου πρὸς τῆς γορείου. Καὶ οὐ μόνον λέων, ἀλλὰ

λαὶ καὶ σκύμνος λέοντος. Ἀναπεσὼν γάρ φησιν, ἐνοιμήθη ὡς
λέων καὶ ὡς σκύμνος. Εἰκὸς δὲ αὐτῷ, καὶ αἰνίχεται. Ὅτι
καὶ ἐπιβραχέαν ἔχων τῷ σωματικῷ ἡλικίᾳ, τοῦ διαβό-
λου τῷ δυνάμει οἰόντως καταδαπάνησεν ὅφεις. Τοὺς μά-
γους, τοῦ διαβόλου ἐδὺ ὑποφύτας. Εὐθὺς χρομθεῖς, εἰλκυ-
σεν εἰς παροικίῳσιν. Καὶ κατὰ τὸν νόμον δὲ τῶν καθαρῶν ἐς ἰ-
ζώνων καὶ ἡ δορκάς, καὶ ἡ ἐλάφος. Περιτέτακται δὲ ἡ δορκάς
τῆς ἐλάφου, ὡς τύπον ἔχουσα διὰ τῷ ὅξυδορκίαν τῆς πίστεως.
Πιστεύσαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὸν παροικεζόμενον πρὸ θεοῦ ὅτι ἐστὶ.
Καὶ τοῖς ἐν ἡτοιούσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. Καὶ ἐδὺ
ἐλάφους δὲ, ἡ θεία καλῆ γραφή. Καὶ νῦν μέν φησιν ὁ μακά-
ριος Δαβὶδ ὁ θεὸς ὁ ὡριζωννύων με διώαμιν. Καὶ ἔθετο
ἄμωμον τῷ ὁδοί μου. Καταρτιζόμενος ἐδὺ πόδας μου ὥστε
ἐλάφου. Ἐγένετο γάρ φησιν ἄμωμος ἡ ὁδός μου. Ἐπειδὴ κα-
τηρίσθησαν οἱ πόδες μου ὥστε ἐλάφου. Ἡ δυνήθην γὰρ πα-
τήσασαι ἐπάνω ὁφείων, καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τῷ διώα-
μιν τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ ψαλμῷ φησὶ. Φωνὴ κυ-
ρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ Ἀποκαλύψει δρυμῶν.
Ἐλάφους δὲ ἐν ταῦτα, ἐδὺ ἱερεῖς Ἀποστόλους ὀνομάζει. Ὡς οἱ
πόδες ὡρεῖται, ὡς θύα γελίζομένων ἀγαθὰ. Ὡς παιτωῦτες
ἐδὺ θαλασσιῶν ὅφεις, καὶ ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς
ἐπιβουλεύοντες. Διὸν ἀπεκαλύφθησαν οἱ δρυμὲς ἀκαρ-
ποι, ἡ τῶν εἰδώλων ἀπάτη. Διὸν πρὸς τὸν θεοῦ πᾶς τις λέ-
γει δόξαν. Τοιαῦτα, καὶ ὁ μακάριος Ἀββακάμ ὁ Προφήτης
φησὶ. Κύριος ὁ θεός μου διώαμίς μου, ὃς τῶν ἐδὺ πόδας με
ὥστε ἐλάφου. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψήλα ἐπιβιβᾶ με. Τὰ νικῶ-
σά με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ. Ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐπὶ τὸ παρκεῖμε-
νον ἐπανελεῖν. ~

» Ἰδοὺ

» Ἰδοὺ ἐδὺ ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη. Διαλλόμενος ἐπὶ
» ἐδὺ βοιωτῶν. Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἡ
» νεβερώ ἐλάφου ἐπὶ τὰ ὄρη βαυθῆλ.

Α Ἰδοὺ ἐν ταῦτα ἡ νύμφη τῷ τῶν εἰδώλων καταλύσει
ὑπὸ τοῦ κυρίου χρομθῆναι. Ὅτι γὰρ καὶ βοιωτῶν. Τα-
ὶ τοῖς ὅροις παλαιὸν ὄντο ἄλση, καὶ τεμένη τῶν δαιμόνων ὠνό-
μασε, καὶ τῶν ἀλλομένων καὶ πηδῶν. Τῇ τε σοφίᾳ τῶν λό-
γων καὶ τῇ δυνάμει τῶν θαυμάτων. Περιεγύρετο καὶ φρεθ-
δα αὐτὰ παντελῶς πεποιήκεν. Ἀμέλει ὁ σύμμαχος τοῦ-
το σαφές ἐστιν ἐμμελῶν φησὶν. Ἰδοὺ ἐδὺ ἐρχεται βαίνων
κατὰ τῶν ὁρέων. Διὰ πηδῶν κατὰ τῶν βαυθῶν. Τούτοις ἐπι-
φέρει πάλιν ἡ νύμφη: ~

» Ἰδοὺ ἐδὺ ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν ἔστηκε. Παρακύνει
» διὰ τῶν θυρεῶν. Εἰς κύπλων διὰ δικτύων.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Α Ἰδοὺ δὲ ὅτι πᾶν ὄρος, καὶ βοιωτῶν ταπεινώσας κατὰ τῷ
τοῦ Ἡσαίου Προφητοῦ. Παραγίνεται πρὸς αὐτῷ
ταπεινῶν ὅσαν πάλαι καὶ φάραγι ἀπεικασμένη. Καὶ
πληρῆς αὐτῷ. καὶ τίθησι τὰ σκολιὰ εἰς ὁδοὺς. Καὶ τρα-
χείας εἰς ὁδοὺς λείας. Καὶ ὡριζήθησαν αὐτῇ, ὡς μὲν πόλις τε-
χος, ἵνα μὴ πολιορκηθῇ ὑπὸ τῶν πολεμίων. Ὡς δὲ ἀμπε-
λῶν, καὶ κήπων καὶ Παραδείσων τοῦτον. ἵνα μὴ τεργῶσιν αὐ-
τῷ πάντες οἱ παροικεζόμενοι τῷ ὁδῶν. Μὴ δὲ λυμνῶν-
ται αὐτῷ ὡς ἐν δρυμῶν. Καὶ μονιὸς ἄγριος κατὰ νεμήσε-
ται αὐτῷ. Ὡς τῷ παροικεζόμενῳ ἐκείνῳ τῷ ὅτι Αἰγύπτου
μέγα-

μετατεθείσαν . Σημαίνει ρίνω ὅτι καὶ αὐτὸς τοῦ τῆς δαι-
μόνων τεμνόμενος τῆς λεγομένης θεῶν τοῦ αἵματος, καὶ οὗ νεκ-
τος . Τὸ γὰρ βασιλεὺς, οἶκον εἰς μὴν δύνει θεῶν . (Ὁ μὲν γὰρ δὲ πᾶν
ἐπὶ πάντων θεῶν, καὶ οἱ μὴ οὐκ ἐστὶν, ὑπὸ τῆς δυοῦς ἐβῶν ὠνομά-
ζοντο θεοί,) ὡς ἀνέγνωμεν παρὰ αὐτῶν . Καὶ εἰς μὴν τὸν θαλά-
μον αὐτῆς, οὐδέπω εἰσελήλυθεν . Ἐξω δὲ τοῦ τοίχου ἐστηκώς
ὡσαύκῃ διὰ τῆς θυρίδων . Θύρας δὲ, τὰς αἰσθήσεις κα-
λεῖ . Ὡς γὰρ διὰ τῆς θυρίδων τῆς αἰσθήσεως ῥεῖ τῇ ψυχῇ τοῖ-
τε ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀναντία, καὶ πάλιν ἐκείθεν ἐκ ῥεῖ . Διὸ καὶ
ὁ Προφῆτης φησὶν Ἰερεμίας . Ὁ πὶ θάνατος ἀνέβη διὰ τῆς
θυρίδων . Ὁ γὰρ ἐμβλέψας γυναῖκα παρὰ τὸ ἐπιθυμῆ-
σαι αὐτῆς . Ἡ δὲ ἐμώχθυσεν αὐτῶν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς . Καὶ
εἰσέρχεται θάνατος διὰ τῆς θυρίδων . Καὶ ὁ ὡσαύτεξά με-
νος ἀκούω ματαίῳ, δέχεται θάνατον διὰ τῆς θυρίδων . Ἀλ-
λ' ἡνύμφη νῦν τῆς ὥρας τοῦ νυμφίου διὰ τῆς θυρίδων ἀπο-
λαύει . Καὶ ζητιέον πῶς ὁ νυμφίος ὡσαύκῃ διὰ τῆς θυρί-
δων . Τοῦτέστι διὰ τῆς αἰσθήσεως τῆς ἡμετέρας, ὅταν ἐν νό-
μῳ κυρίου μελετήσῃτες ἡμέρας καὶ νυκτὸς, τοῖς θεοῖς ἐν τευ-
φῶν λόγους . Καὶ μετὰ κατανύξεως καὶ γνώσεως προσέ-
χωμεν τοῖς γεγραμμένοις . Διανοίγωμεν ἡμεῖς τοὺς θυρί-
δας, ὥστε ὑποδεχόμεθα τοῦ νυμφίου τὸ πρῶτον . Καὶ ὅταν
ἐτέρων ἀναγνωσκόντων τοὺς θεῖα λόγια . Ἡ δὲ αὖτε θεοῦ δια-
λεγομένων, Σπουδαίως ἀκούωμεν, πάλιν διὰ τῆς ἄλλων
θυρίδων ὁ νυμφίος ὡσαύκῃ, καὶ τὸ οἶκον ἡμῶν ὑποδείκνυ-
σι κάλλος . Οὐ μόνον διὰ τῆς θυρίδων ὡσαύκῃ, ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ τῆς δικτύων ἐκκύπει . Οὐ καταλαμβάνει γὰρ αὐτῆς τῶν
νύμφων θηρομαρτῶν ὑπὸ τῆς ἐπιβούλων δαιμόνων . Καὶ
δικτύους περιβολομαρτῶν . Ἀλλὰ ρίπεται αὐτῶν ἐκ παλ-
δος θη-

δος θηρομαρτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους . Καὶ ἐκ αὐτοῖς δὲ
παρασμοῖς ἐκκύπει διὰ τῆς δικτύων . Καὶ ψυχαγωγῇ
αὐτῶν πολυπραγμῶν . Καὶ τὸ φρόνημα αὐτῆς ἀνορθοῖ . Καὶ
τοῦ τῶν δυνάμεων ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ τῇ νέᾳ γραφῇ ὑπὸ τοῦ
θεοῦ τῆς ὅλων γενησμένων . Καὶ οὗ δύσεβες πάσης ὡσαύ-
της ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῆς ὅλων τετοχηκότας . Συμμεχώρησε
μὲν γὰρ ἀρπαγνύει τῶν σαρρῶν ὑπὸ τῆς Φαραῶ . Παρέκυ-
ψε δὲ διὰ τῆς δικτύων, καὶ τόντε Πατριάρχῃ Αβραάμ
ἐψυχαγώγησε, καὶ τοὺς δικτύους διασπάσας . Σῶον αὐτῶν τὸ
θήραμα, καὶ ὕψος ἀπέδωκεν . Ἡ γὰρ ὡς πάλιν ὑπὸ τοῦ Α'-
βιμέλεχ . Καὶ πάλιν ὡσαύκῃ διὰ τῆς δικτύων . Καὶ οὐ
μόνον τὸ θήραμα ἐσώσεν, ἀλλὰ καὶ τὸν θηρομαρτῶν δυνάμε-
σε . Τὸ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰσραὴλ πεποίηκε . Τοιαῦτα γὰρ ἐπὶ
τῆς Ρεβέκκας πέποιθεν, οἷα ἐπὶ τῇ Σάρρᾳ ὁ Πατὴρ . Τὸ
καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰακώβ εἰργάσατο . Τοῦ γὰρ κηδεσθὲ καταλα-
βεῖν αὐτὸν ἀπεδάξοντες καὶ ἀνελεῖν παρὰ θυρομαρτῶν . Ἐπφαί-
νεται πάλιν διὰ τῆς δικτύων . Καὶ τὸν μὲν Ἰακώβ ὡσαύτῃ
ρίπτει, τὸν δὲ Λάβον δεσφίεται . Καὶ ἡ νύκτα δὲ πάλιν ἔδεισε
τῶν ἀδελφῶν παρὰ οὐρανῶν, φαίνεται καὶ τὸ δέος ἐλαύνει .
καὶ Θάρος ἐκπύθει . Καὶ τῶν Ἰωσήφ δὲ ἐξ ἀνδραποδισθέντι
καὶ δούλῳ γυρομαρτῶν . Καὶ τῇ δεσποικῇ συνοικία, καὶ τῶν
δεσποικῶν παρὰ . Καὶ πανταχῶς διὰ τῆς δικτύων ὡσαύ-
κῃων . Ψυχαγωγῶν αὐτὸν διετέλει . Καὶ ἵνα οὗ ἐν μέ-
σῳ καταλίπω ἀγίους . Φύγων τοῦ λόγου τὸ μῆκος . Οὕτως
τὸν σοφώτατον Δανιὴλ ἐψυχαγώγησε, ὡσαύτῃ τῶν
λέσας καὶ ἐκ τῆς δικτύων ὡσαύκῃων, θαρρῆν παρεσκόβιζεν .
Οὕτω τῶν μακαρίων ἐκείνων παισὶν, εἰς τῶν φοβερῶν ἐκεί-
νῳ συνελήλυθε κάμνον . Οὕτω τῶν ἀγίων Ἀποστόλων εἰς τὸ
δεσποικῶν

δεσμωθέντων ἐμβληθεῖσιν ὑπὸ, Ἰουδαίων θάρρειν παρεκ-
λίστο. Καὶ μετὰ παρήφοιαις κηρύττειν τῆς ἀσεβείας τὸν λό-
γον. Οὕτω μετὰ ταῦτα καθιερχθέντι ἐν Ἰερουσαλὺμοις τῷ
μακαρίῳ Παύλῳ, καὶ τὸν θάνατον προσδοκῶντι. Θάρσος
ἐντήθησι λέγων, θάρσι Παῦλε. Ὡς γὰρ ἐμαρτύρω τοὺς ὡς ἐ-
μοῦ ἐν Ἰερουσαλὺμοις, ὅτι σέδεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρησάμην.
Τοῦτο καὶ ἡ νύμφη ἀνιτηομένη φησὶν:~

„ Ἰδοὺ ὅτι ἔστηκεν ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμεῖς, ὡς ἀκύντων
„ διὰ τῆς θυεῖδων. Ἐκ κύπλων διὰ τῆς δικτύων.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Επειδὴ περὶ αὐτοῦ φυγαδίσκειν τοὺς ἰσθλαθῆναι, ἡ δοξαῖς,
καὶ ἡ ἐλαφος. Τεῖχος δὲ ἡμεῖς ἐστὶν, τὸ κτιστὸν. Οὐ ὀπίσω
ἔστηκεν ὁ ἀκτιστός καὶ πάντων δημιουργὸς θεὸς λόγος. Ὡς ἀρ-
χή τῆς ἐχόντων πρὸς τέλος τὴν κίνησιν. Εἰ γὰρ ἐστὶ καὶ ἐμ-
προσθεν ὁ αὐτός, ὡς τῆς ὅλων ἀρχὴ καὶ τέλος. Ἀλλ' ἐπειδὴ
περὶ μήπω αὐτὸν διδάσκοντες ἐν τοῦ τέλους. Οὕτω γὰρ ἐν αὐ-
τῷ τὴν πᾶσαν ἀνεπαύτα μὲν πίνουσιν, ὅπερ τὸ τέλος ἐστὶν, ὀπίσω
ἔστηκεν λέγεται ὡς ἀκύντων διὰ τῆς θυεῖδων. Θυεῖδας δὲ
τῆς κτίσεως φύσεως, αἱ μετοχαὶ εἰς τοῦ ἀκτίστου, διὼν ὅτι ἐπὶ
αὐτῷ ὡς ἀκύνται. Ἐπιβλέπων τοὺς κατ' αὐτῷ κηδεμονικῶς.
Εἰ μὴ πᾶσις αὐτῷ ἀποκλείομεν, ταῖς ὡς ἀφίστην κινήσειν. Ἐκ
κύπλων διὰ τῆς δικτύων. Ἡ γὰρ ἐποπιδύων ἡμεῖς διὰ τῆς ἀλ-
ληλουχίας τῆς δρετῶν. Εἰ γὰρ ἐχομεν τοὺς εἰρημίας θυεῖδας
ἀναπεπέσσομεν μὲν. Πεφυλαγμένους δὲ τῆς τῆς δρετῶν κα-
ταλόγῳ ἀλληλουχία. Καθ' ὃν εἶδον αὐτὰς δίκην δικτύων πε-
επεπλεγμέναι ἀλλήλους, ἵνα μήτε τῆς πετεινῶν πάντως τῆς
ἐν αἰ-

ἐν αἰερίων πνυμάτων λαθὼν εἰσέλθῃ. Καὶ τὸν ἀναποκείμενον
ἡμῖν ὁρῶν τῆς θείας διδασκαλίας λυμηνῆται. Ἐκ κύπλοι
ἐφ' ἡμᾶς τῆς τοῦ δικτύων, ἡ αὐτῆς τῆς δρετῆς οὐσία. Δη-
λαθὴ ὁ γινυθεῖς ἡμῖν διὰ θεῶν σοφία, δικαιοσύνη τε ὡς ἀγαπᾶ-
μός, καὶ ἀπολύτωσης, μονογυθῆς αὐτῆς, ὡς λόγος:~

„ Ἰδοὺ ὅτι ἔστηκεν ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμεῖς, ὡς ἀκύντων δια-
„ τῆς θυεῖδων. Ἐκ κύπλων διὰ τῆς δικτύων.

Τοῦ Ψελλοῦ:-

Επειδὴ φησὶν ἐλήλυθεν ὁ λόγος καὶ νυμφίος.

Οἱ κατοικῶν διὰ βασιλῆα τῆς ἀντικατοικίας
Οὐδέπω δ' εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ πρυμνοῦ.

Ἀλλ' ἔξωθεν ἱσάμενος ὁ δόξιστος τοῦ τοίχου.
Διὰ θυεῖδων ἔσωσεν ὡς θέλει ὡς ἀκύνται.

Σὺ δέ μοι τοῖχον γίνωσκε τὸν νόμον τὸν δρετῶν.
Τὸν ἐμποῖντα τὴν σκίαν, καὶ πλάνην τῆς ἀνθρώπων.

Θυεῖδας δὲ καὶ δικτύα, τῆς Προφῆτῆς ὅτι λέγεις.
Καὶ γὰρ πρὸς τῆς σκεπτικῆς τοῦ θεανθρώπου λόγος.

Πολυμερῶς ἐλάλησε καὶ πάντοτε πολυτρεπῶς.
Ἀλλ' ὅπερ λέγει καθ' εἰρμὸν ἡ νύμφη σκοπῆται:~

„ Ἀποκρίνεται ὁ ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι. Ἀνάστα
„ ἐλθέ ἡ πλησίον μου, καλή μου ὡς εἰς ἐράμου.

Επειδὴ φησὶν ἐλήλυθεν ὁ λόγος καὶ νυμφίος.

Οἱ τοῖς Προφῆταις γινώσκοντες ὡς πρὸς θυεῖδας,
Τοῦτο τὸ πρῶτον εἰρηκεν ἔσωθεν ὡς ἀκύνται.

Ἀνάστη τοῦ πλάματος τῆς πλάτης, καὶ τοῦ σκότους.

P

Καὶ

Καὶ πρὸς ἐλθέ μοι καθαρῶς καὶ γίνου μοι πλησίον.

Εἶτα φησὶν ἰξάμενος καὶ ταῦδε πρὸς τοὺς ἄλλους:-

» Ἰδὲ ὁ χειμὼν παρήλθεν. Ὁ ὑετός ἀπῆλθεν. Ἐπερὶ δὲ
» θηέστω. Τὰ ἀνθηώδη ἐν τῇ γῇ. Ὁ καιρὸς τῆς το-
» μῆς ἔφθασεν.

Ο Τε φησὶ κατήγγισεν τὴν φύσιν τῆς δαίμωνων.
Τὴν δευτερευαλώσατον τὴν φύσιν τῆς ἀνθρώπων
Καὶ δείξας τὴν ἀνάστασιν πρὸς τὸ καλὸν τελείως.

Καὶ τὸ ὅτι ἀπελήλαται χειμὼν ὁ τῆς ἀπάτης.
Καὶ πᾶς δεινός τις ὑετός ἀπῆλθεν ἀπερρύθη.

Καὶ τὸ τερπνὸν ἀνέτειλε τῆς ἀληθείας ἔαρ.
Ἡ γῆ δ' ἀνθάνει ἀσπόμενος φύσιν ἢ τῆς ἀνθρώπων.
Καιρὸς δὲ πέφθακε λοιπὸν τῆς τομῆς τῆς ἀνθέων.

Ἡ τῆς ἀνθρώπων φύσις γὰρ, ἡ γὰρ ὁ λόγος εἶπεν.
Εἰδὼς ὅτι εἶχεν δρετῶν. Τοῦτο γὰρ αἶδος νόει.

Εἰδὼς ὅτι εἶχεν δρετῶν. Τοῦτο γὰρ αἶδος νόει.
Τὴν δευτερευαλώσα καὶ σφοδρῶς χειμὼν τῆς πλάτης.
Κρυφαλωθεῖσα καὶ χερδὸν ἐναπληρωθεῖσα.

Τίς γὰρ ἡπίστατο ποτὲ τῆς πλάτης σκολεῖ οὐσης.
Τηρεῖν ἰξομολόγησιν, φυλάττειν σωφροσύνην.
Ἐκπεράττειν ἀσπάζεσθαι φιλεῖν δικαιοσύνην.
Ἀλλ' ἤδη πάντας ἠνέστησεν ἡ γῆ, λοιπὸν ἀνάστα.

Καὶ σπουδασὸν ἰξάμενος δρετῶν σεφάνους σὺν πλακῆναι.
Καὶ μάστιγος ἀσπόμενος ὑπάρχει τῆς ἀνθέων.
Ὁ πρὸς ὁρμος τῆς χάριτος, λέγων μετανοεῖτε.
Ὁς τις πολλοὺς ἐβράβησε τοῦ χρόνου τῆς Εὐβραίων.

Ἰδὼν

Ἰδὼν αὐτὸν ἀνθήσαντας ἐν ἰξομολογήσει.
Τούτου γὰρ χάριν εἰσηκεν ὁ λόγος τῆς ἀσμάτων.

» Φωνὴ τῆς τευγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Φωνὴ βοῶντος πέφυκεν ὁ πρὸς ὁρμος γὰρ ὅτι.
Στερεῶς τευγόνι δεξιᾷ παρεκασθεῖς τῶν λόγων.

» Ἡ σικκὴ ἰξάμενος ὅτι ὁ λίνθους αὐτῆς. Αἱ ἀμπελοὶ
» κυπεύουσιν, ἔδωκαν ὁσμῶν.

Τοῦτο ταυτὸν πέφυκε τὰ χα τοῖς πρὸς ὁρμοῖς.
Σικκῶν γὰρ αὐτῆς νόσον τὴν φύσιν τῆς ἀνθρώπων.
Ὀλυνθους δὲ τῆς δρετῆς τοῖς ὑποδοεσσέρας.
Ἀμπελούς πάλιν γίνωσκε δέσποτα κυπεύουσας.
Ψυχὰς πρὸς ὁρμος τὸ καλὸν ἐναρξάμενος ἦδη:-

» Ἀνάστα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλὴ μου πρὸς ὁρμος μου.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Μετρεῖ τὰ κάλλει τῆς νύμφης ὁ νυμφίος. Καὶ οὐχ αἰ-
πλῶς αὐτῇ καλῶν, ἀλλὰ καλὴ μου καλεῖ. Διδάσκων
ὅτι λίαν αὐτὰ τὸ κάλλος αὐτῆς δρέσκει. Πρὸς ὁρμος δὲ
αὐτῇ καὶ πρὸς ὁρμος. Τὴν πνευματικὴν χάριν διὰ τοῦτου
τοῦ ὀνόματος ἀντιτόμος. Ἐν εἶδει γὰρ πρὸς ὁρμος ἐπ' αὐτὴν
ἐφείτισε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τούτους δὲ τελείους, πνευματικὰς
οἶδεν ὁ μακάριος Παῦλος καλεῖν. Διὸ τίς ἀτελεῖς ἐπὶ γρά-
φων φ. σὶ. Καὶ γὰρ ἀδελφοὶ ὅτι ἠδυνήθητε ὑμῖν λαλῆσαι ὡς
πνευματικοῖς. Ἀλλ' ὡς σαρκετικοῖς. Ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.
Τοῖς δὲ τελείοις, γράφει. Ἰμεῖς δὲ ἐν σαρκὶ ὅτι ἐστέ, ἀλλ' ἐν

πιδύματι. Εἶπερ πιδύμα θεῶ οἱ καὶ ἐν ὑμῖν. Εἰκότως τοί-
νυν τοῖς ἐν δρετῇ τετελειωμένους ψυχὰς, ὁ νυμφίος ἀφίσε-
ραὶ ὀνομάζει. Τούτῃσι πιδυματικῶν καὶ πιδύματος ἀγίου
πεπληρωμένῳ. Καὶ γὰρ ὁ Προφήτης Ησαΐας πόρρωθεν ἔλ-
τα πρὸς αὐτόν. Καὶ οὗτοι ἀγίους Ἀποστόλους, οἰόντινας ὑπο-
πύργους πᾶσιν τῶν οἰκουμένων ἐκείνων ἀνδρῶν θεώμενος.
Καὶ οὗτοι ἐκείνων φοιτηταὶ καὶ ἀκροαταὶ ὡς ἐρπίναις νεωπύ-
λους ἐπομένους, αὐτοῖς βοᾷ, καὶ λέγει. Τίνες οἶδε νεφέλαι πέ-
νται. Καὶ ὡς αἱ ἀφίσεραὶ σὺν νεωπύλοις αὐτῶν. Οὕτω καὶ ὁ
νυμφίος ἐν ταῦτα τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν κἀμνουςαν ἐν τοῖς
πειρασμοῖς, ψυχῶν καὶ πιδύματος. Καὶ ἐν τῇ
δυεῖδων πιδύματι. Καὶ ἀπὸ τῆς δικτύων ἐν κύπῳ. Πα-
ρακαλεῖ αὐτῶν ἀναστῆναι καὶ πρὸς αὐτὸν ἀναστῆναι. Εἰ-
δε γὰρ αὐτῇ τῆς ἀφίσερας ἐκείνης τοῖς πύργοις, πρὸς ἧς ὁ μακά-
ριος Δαβὶδ λέγει. Εἰάν κοιμηθῇτε ἀναμέσον τῆς κλήρων,
ἐκεῖ πύργους ἀφίσερας πιδυμεγερμένῳ, καὶ τοῖς μετὰ φρε-
να αὐτῆς, ἐν χλωρότητι χερσίου. Κλήρους, τοῖς δύο διαθηκαῖς
ὀνομάζων. Περὶ αὐτῶν δέ, τῶν τοῦ πιδύματος χάριν. Πτε-
ρα ἔχουσιν πιδυμεγερμένα. Τῶν τοῦ λόγου λαμπερότητα.
Μετὰ φρενα δὲ ἐν χλωρότητι χερσίου, τῆς κεκευμένων μυσ-
είων τὸ πρὸς βλεπτόν. Εἰάν γὰρ φησὶν ἐν μέσῳ δύο διαθηκῶν
διαναπαύσῃσθε. Καὶ ἐκατέρωθεν τῶν ὁφείλειαν ἐλκύση-
τε, ἀφίσετε ἐκεῖ τοῖς ποικίλα τοῦ πιδύματος ὁδοῖς. Ἡ νύμφη
τοῖς γὰρ αὐτῶν τῶν πιδυματικῶν δεξιαμνῶν παραίνεσιν. Καὶ κοι-
μηθῆσθαι ἀναμέσον τῆς κλήρων. Εὖρε τοῖς πιδυμεγε-
νῶν πύργους. Δίδων πρὸς τὸν νυμφίον ἀναστῆναι κελύ-
ται.~

» Ἰδοὺ

» Ἰδοὺ γὰρ φησὶν ὁ χειμὼν παρελθὼν. Ὁ ὕετος ἀπῆλ-
» θεν. Ἐπορεύθη ἑαυτῶν. Τὰ ἀνθη ἄρθη ἐν τῇ γῇ. Καί-
» ρος τῆς ἐμῆς ἔφθασε. Φωνὴ τῆς τευγόνος ἠκούσθη ἐν
» τῇ γῇ ἡμῶν. Ἡ σικκὴ ἐξέλιγε οὗτοι ἀφίσερας αὐτῆς.
» Αἱ ἀμπελοὶ κυπερίζουσιν. Εἰδωκὼν ὁ σμῶν.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Παραθέτωμεν τούτοις εἰδοκεῖ, καὶ τοῖς Εὐαγγελικαῖς τοῦ κυ-
ρίου φωναῖς. Πλήθος γὰρ πολὺ θεασάμενος πανταχόθεν
συρρόσῳ πρὸς αὐτόν. Φησὶ πρὸς οὗτον ἱερεὺς Ἀποστόλους.
Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Καὶ ἀλλα-
χὲς δὲ ἦδη φησὶ. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει, ὅτι σπεί-
γει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ πάλιν. Ἄλλος ἐστὶ φησὶν ὁ
σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ὑμᾶς θερίζειν ἀπὸς ἀλκα.
Ἐνταῦθεν τοίνυν νοήσωμεν, τὸ ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρελθὼν. Τὸν
γὰρ πρὸς τῆς παρουσίας αὐτῶν χρόνον, ὀνομάζει χειμῶνα. Εἰ-
δὲ, τὸ μετὰ τῶν παρουσῶν. Ἀκμῶν δὲ θέρους, τὸν πρὸς
δοκώμενον αἰῶνα. Διὸ φησὶν αὐτὸς ὅτι παρελθὼν, καὶ ὁ χει-
μὼν καὶ ὁ ὕετος. Αἱ τοῦ νόμου φησὶν ἀπειλαὶ. Καὶ αἱ σφοδραὶ
τῆς ἀμαρτημάτων πινυαίαι. Καὶ ἐπορεύθη ἑαυτῶν. Πα-
ραχωρεῖ γὰρ ἡ σικκὴ τῶν σώματι. Ὁ παιδαγωγὸς, τῶν σφο-
δραῶν διδασκάλῳ. Ὡς φησὶ γὰρ ἀνθὶς ἐν τῇ γῇ. Προσεκτέον τῇ ἀ-
κρεβείᾳ, τῆς λόγων. Οὐ γὰρ ἔπεν οἱ καρποὶ, ἀλλὰ ἄνθος. Ἡ
γὰρ τελειότης τῆς ἀγαθῶν, ἐν τῇ μέλλοντι αἰῶνι τοῖς ἀξίαις
παρέχεται. Ἐν ταῦτα δέ, οἱ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον
φασὶν. Ἀρτι βλέπω ὡς ἐν ἐσότητι. Ὡς ὁ καινὸς γμαπ. Τότε
δὲ πρὸς ὁπῶν πρὸς πρὸς ὁπῶν. Ἀλλὰ καὶ ὁ καιρὸς φησὶ τῆς
τομῆς ἔφθασεν. Ἡ ὡς ὁ σύμμαχος, καὶ ὁ ἀκύλας. Τῆς

κλαδῶν

κλαδύσεως. Μετὰ γὺ τὴν τοῦ δεσποῦ Χριστοῦ παρέσταν·
ταυτησί τῆς καθάρσεως πάντα τοῖς ἔσθι τετύχηκε. Διὸ καὶ ὁ
κύριος φησὶν. Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀμπέλος ἡ ἀληθινή. Ὑμεῖς τοὶ κλη-
μαῖες. Ὁ Πατήρ μου ὁ Γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ
μὴ φέρων καρπὸν αἶρει αὐτό. Καὶ πᾶν ὁ φέρει καρπὸν καθαί-
ρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Διὰ τοῦτο φησὶ καὶ ὁ κυ-
ρὸς τῆς τομῆς ἔφθακεν. Ἀλλὰ καὶ φωνῶ τῆς τευγόνος, τίω
τὸ ποναγίον τῆς διδασκαλίας καλεῖ. Οὕτω γὺ ὁ μακάριος
Δαβὶδ ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς λειῶν προσαγορευομένῳ Ψαλμῷ
φησὶν. Εἰρηκὼς γὺ. Ὡς ἀγαπητοὶ τοὶ σκνῶματά σου κύριε τῷ
δυνάμεων. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκ λείπει ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς αὐ-
λὰς τοῦ κυρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ στήθεξ μου ἠγαλλιάσθητο
ἐπὶ θεὸν ζῶντα. Διδάσκει καὶ τῆς ἀγαλλιάσεως τίω αἰτίαν,
καὶ φησὶ. Καὶ γὺ σερυθίον ὕρην ἑαυτοῦ οἰκίσας. Καὶ τευγὼν
ροσσιὰν ἑαυτῆς. Καὶ δαικνὺς, ἐπὶ φέρει λέγων. Τὰ θυσιᾶς ἡεῖ-
ου κύριε τῷ δυνάμεων. Καὶ διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι νεοτοὶ μὲν-
εῖον, οἱ τῆς διὰ τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας τετυχηκότες.
Καλιὰ δὲ αὐτὸν καὶ νεοτῆς, τὰ θεῖα θυσιᾶς ἡεῖα. Ἐν οἷς
τρέφονται καὶ σπουδῶνται πτεροφυοῦσι. Καὶ καταβραχὺ τῆς
τελειότητος ἀπολαύουσιν. Οἷον δὲ πῆς μήτηρ αὐτῆς ἐστὶ τίκτου-
σα, ἡ τοῦ αἵμου πνύματος χάρις. Ἡ τρεπτικὴς ὀνομαζομένη
τευγὼν, διὰ τὸ σφύρειν τοῦ ζῶντος καὶ φιλέσθην. Καὶ ἐν δένδροις
ἀμφιαφῆσι τὰς καλιὰς πυγνῶναι. Φησὶ τοίνυν ὁ κυ-
ρὸς. Ὅππ φωνῆ τῆς τευγόνος, ἠκούσθι ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Καὶ ἡ
συκὴ ἐξυμῶσκει ὀλιωθῆναι αὐτῆς. Ταυτέστι τὸν πρῶτον τῆς
πίστεως καρπὸν. Διὸ καὶ ὁ ἕτερος καρπὸς ὁ τῷ πράξεων λέγας
μόνημος γινεται καὶ οὐκ ἐπὶ φῆ. Ἀλλὰ πεπαιγνεται καὶ ἡδιστος
ἀπτελεῖται. Καὶ ἀμπέλαι δὲ κυπαρίσσοις ἔδωκαν ὄσμιον.

Ἡ ἰδι

Ἡ ἰδιόταν φησὶ τὴν ὁδομίαν, αἱ τρεπτικῶς καλούμεναι ἀμ-
πελοι. Καὶ τίω ὁδομίαν ἀφίπουν·

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ·

Ὁ Ὑπὸ τοίνυν ἡ διδάσκαλος ψυχῇ, ἀπαχολήσασα ἑαυτὴν
τῇ διδασκαλίᾳ τῷ μαθητῶν. Λοιπὸν ἀπερ αὐτῇ
μανθάνει τῷ τοῦ κυρίου. Φησὶν. Ἀποκρίνεται ὁ ἀδελφι-
δὸς με. Ἡ τοι ἐμὲ πρὸς τὰς μαθητῶν ποιουνδῆς τὸν
λόγον, ἀποκρίνεται ὁ ἀγαπητός μου καὶ λέγει μοι. Ἀνάστα
ἐλθέ ἡ πλησίον μου. Δηλαδὴ ἀνάσθαι διὰ τοῦ διδάσκειν τοῖς
παρέμωδ διὰ τὸ φυσικῶς, καὶ τοῦ γραπτοῦ νόμου πρὸς δι-
δαχθένταί, πρὸς ἐμὸν μυστήρια. Καὶ τῶν ἐγγεγραμμένων
ἐλθέ πάλιν εἰς τὸ διδάσκειν, διὰ τοῦ πνύματος ἡδιστοῦ
τοῦ ἐπὶ τῶν ὑπερκειμένων, ἡ διατελειότητος ἐγγύς μου. Οὐ
πρὸς γραφῆσθαι γάρ ποτε ποὶ μετουσίαις, ἡ θεωρήμασι, κατ-
ἐξῆς ὑπάρχων ἀπειργας καὶ ἀδελφους. Καὶ διὰ τοῦτο δέον
ἐπὶ τῆς ἐμὲ πρὸς διδασκῶς ἐπεκτείνεσθαι. Καλή μου πε-
ρσεύω μου. Καλή μου μὲν, ὡς κεκαθαρμένη καὶ ὠρεῖσμε-
νη τῇ πρᾶξι τῷ ὁδομίαν. Περσεύω μου. Ὡς πεφωτισμέ-
νη τοῖς τοῦ ποναγίου πνύματος χάρισμασι. ἀνάστα δὲ φη-
σὶ καὶ ἐλθέ. Ὅππ ἰδὲ ὁ χαμῶν παρῆλθεν. Ἡ γοῦν διὰ τοῦ
τοῦ ἐγκελεύομαι ἐγγεῖραι αἰεὶ, διὰ τῶν ὑψηλῶν θεωρημάτων, εἰς
ὑψηλότεραν πρὸς μετουσίαν τοῦ ὑπερκειμένου καλλῆς σε
ἐφελκόμας. Ὅππ τοὶ χαμαζομένοι πάθη τίω ψυχῶν,
καὶ πρὸς τίω πνύματι καὶ πορείᾳ κωλύοντα. Γεγόνασιν
ἐκ ποδῶν. Οὕτως ἀπῆλθεν ἐπορεύθη ἑαυτοῦ. Δηλονότι ἡ
σφοδρὰ καταιγὶς τῶν αἰρέσεων, ὑφ' ἧς ἀπποχολοῦ μὴ πρὸς συ-
ρῆναι, ἀπέστη. Τῇ ὑφ' ἑαυτῇ διαλλήλῳ φθαρῆσα φθορᾷ.

Τὰ

Τὰ αὐτὰ ὥφθη ἐν τῇ γῇ. Αἱ δὲταὶ πάντως. Αἱ δὲ κλέω πολυε-
 δὼν τε καὶ διεδῶν ἀνδρῶν τὴν ψυχὴν ὠραίζουσιν. Ἀνέστη δὲ
 ἐν σαρκὶ κατ' ἐνέργειαν. Ταῦτα γεγονόσιν, ἐπειδὴ περ καὶ
 τῆς ῥῆσιν ἐφθάρκεν. Ὅς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐν σαρκὶ ἐπιδημίας
 ἐστὶ. Φησὶ γὰρ ἐν Εὐαγγελίοις αὐτὸς. Οὐκ ἦλθον βαλεῖν ἐ-
 ρωτῶν, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἡ λθὼν γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον
 κατὰ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς
 αὐτοῦ. Καὶ νόμφν κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ. Τέμνονται
 γὰρ διὰ πίσιν, καὶ δρετῶν οὗτοι. Οἱ καὶ τοὶ καὶ καὶ τοὶ καὶ
 μαπ. Ἀπὸ τῆς πεπαιδευμένης τῆς ἀπιστίας, καὶ τῆς κακίας.
 Ὅθεν καὶ τῆς ἐαυτοῦ ἐν σαρκὶ ἐπιδημίας ἐπαύγων τὴν μαρ-
 τυρίαν, φησὶ. Φωνὴ τῆς τευγόνης ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
 Τρυγὼν γὰρ καλεῖ, τὸν τῆς ἐαυτοῦ παρουσίας Προφήτην, ὃς
 παρὰ τὸν ὄντα ἐξημικόντε καὶ σὺ φρονεῖ. Οὐδὲ φωνή. Τὸ τῆς
 μετάνοιαις ἐστὶ κήρυγμα. Ὅπερ ἐν ἡμῖν τὰ σαρκικῶν καὶ φρο-
 νέντων τὰ γῆϊνα ἠκούσθη. Ὡς πεισθεῖσι τὰ κηρύγματα τού-
 τω. Καὶ μετάνοιαις βαπτισθεῖσι βάπτισμα. Διὸ καὶ φησὶν.
 Ἡ σικὴ ἐξ ἡμῶν οὐκ ὀφείλει εὐδοκίαν αὐτοῦ. Συκὴ γὰρ τὴν μετὰ
 ταῦτα δὲ ἀκαρπία κατηραμένη καὶ Χριστὸς συναγωγῶν
 λέγει τῶν Ἰουδαίων. Ἡ πῆς δὲ κλέω ὀφείλει εὐδοκίαν
 τοῦ τελείου καρποῦ, καὶ τῆς χάριτος πίπτοντων, εἴτε τοῦ Ἰωάν-
 νου Βάπτισμα Βαπτισθέντας, ἀνέστηλιν. Οὕτω μὲν γὰρ τὸν
 καρπὸν παρὰ τὸν εὐδοκίαν. Προτυποῦντες διὰ τοῦ ἐν ὕδατι μόνου
 Βαπτίσματος, τὸ ἐν ἀγίῳ πνεύματι καὶ πνεύματι Βαπτισμα. Αὐ-
 τοὶ δὲ εἰς τοῦτο οὐκ ἐφθάρκεν. Ἀλλ' ὡς τῇ παρὲς Χριστὸς μαρ-
 τυρία τοῦ Ἰωάννου μὴ πισθύνοντες, τῆς εἰς αὐτὸν Χριστὸν ἐξέ-
 πεσον πίστεως. Αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κηρύττουσιν, ἔδωκεν ὅς μιν.
 Ἀμπελὸς δὲ καλεῖ τὰς ἐν τοῖς ἔθνεσι φησὶν αὐτοῖς τὰ κη-
 ρύματα

ἐργματι τῆς τοῦ Χρὶ Ἐκκλησίας τῆς πισθύνοντων αὐτῶν. Ὡς
 Ἐκκλησιῶν ἀνθρ, παρὰ τὸν κατ' ἐνέργειαν καρπὸν μου
 αὐτῶν, οἱ παρὰ τὸν κατ' ἐνέργειαν Χριστὸν δῶρα ἐξ ἀνατολῶν μάχοι.
 Οἱ παρὰ τὸν κατ' ἐνέργειαν Βασιλεῖ καὶ θεῷ, καὶ διήμῳς νε-
 κρῶ. Χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Παρέχοντες τοῖς
 ὑπὸ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐκτελεσμένοις τῆς γνώσεως χά-
 ριμα. Εὐδοκίαν ὅς μιν τῆς εἰς αὐτὸν Χριστὸν πίστεως τῆς ἐνδύων.
 Διὰ ταῦτα γοῦν φησὶν:

» Ἀνάστα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλή μου παρὲς ἐρῶμε.

Λ Ηλαδὴ ἐγεραι διὰ τοῦ διδάσκου διὰ τῆς ἐν τῇ φύσει
 καὶ τῆς γράμματι τύπων καὶ σικῶν. Καὶ ἐλθέ εἰς τὸ δι-
 δάσκεσθαι τὰ τοῦ πνεύματος. Ἡ δὲ διὰ τὴν παρὲς με ἐξ ἡμῶν
 ὠραίστη μοι τοῖς τοῦ πνεύματος πνεύματος ἐκτελεσμένοις. Ἐν
 οἷς γὰρ τὸν ἰσὺ μακροῦ ἀπ' ἐμοῦ τοῖς τύποις διὰ τὰς μα-
 θηταρχίας συγκαταβαίνουσα. Ἐν αὐτῇ καλὴ ὡς πνεύ-
 ματι ταῦτα δοκεῖ. Ὡς μὴ χωρῶσαι τὰ τοῦ πνεύματος.
 Εἴτε ἐπειδὴ τὴν μὲν αἰτίαν ὑπεδείξε διὴν ἀπῆλθεν αὐτῶν
 τὴν παρὲς αὐτὸν ἐπανέλθουσιν. Διδάξας ἐφθάρκεν τὸν καὶ
 τῆς ἐν σαρκὶ ἐπιδημίας αὐτοῦ. Καθ' ἡμῶν καὶ παρὲς εἴτε οἰκείους
 μαθηταῖς ἔλεγε, τὸ ἐγείρεσθαι ἀγαπᾶν ὡς οὐκ εἴδω. Τὸ δὲ ἐν ποίᾳ
 ἀσφαλείᾳ δὲ παρὲς αὐτὸν ταῦτα ἐλθεῖν, ὅς ἐδῶκεν
 καὶ ταῦτα διδάσκων φησὶν:

» Καὶ ἐλθέ σὺ παρὲς ἐρῶμε, σικῆ τῆς πέτρας ἐχόμενα
 » τοῦ παρὰ τὸν κατ' ἐνέργειαν Χριστὸν.

Η Τοι, ἐπειδὴ σοὶ μὴ ἐπακολούθησιν αἱ διδασκαλίδες, δι-
 δασκῶν ταῦτα διὰ τῆς ἐν αὐτῇ αἰσθάνου τὰ τοῦ πνεύματος.
 Ἐλθέ

ἐλθεῖς σὺ ἡ πνιδυματικὴ, τῇ ἐμῇ τοῦ ἀτετέπτε Εὐαγγελικῇ παι-
δαγωγίᾳ φυλαττομένη. Ἀκολουθῶς τῇ κατὰ τὰς ἐπιτολὰς
τοῦ γραπτοῦ νόμου περὶ φυλακῆς. Ὁ γὰρ γραπτὸς νόμος περ-
τειχίσματος οἰκῶν, περὶ τῆς κατ' ἐνέργειαν παιδῶν περὶ φυ-
λακῆς. Καὶ οὗτος τύπος μόνον τῆς ἀληθείας ἐδείκνυν. Οἷς
ἀκολουθῶν περὶ τελειότητος. Τῇ μὲν καθάρεται τῆς κατ' ἐνέρ-
γειαν παιδῶν, ἡ καὶ αὐτῆς τῆς ἐκκλησίᾳ ἐπιθυμιῶν ἐκπλε-
σις. Τῇ δὲ θεωρεῖται τῆς τύπων ἡ ἐν πνιδυματικῇ ἀναγωγῇ περὶ
αὐτῶν τῶν ἀληθείων. Ἀπερὶ οἱ πνιδυματικὸς διδάσκει νόμος
πάντως τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐν ᾧ σκεπόμεθα πρὸς Χριστὸν τῆς
πνιδυματικῆς πέτρας, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, οὕτω ἐν κα-
λέσαις αὐτῶν. Τί βούλεται λοιπὸν τὸ καταλιπεῖν, τὸ διδά-
σκαι τοὺς τῆς σκέπης, καὶ ἐν πνιδυματικῇ καὶ ἀληθείᾳ ἐλθεῖν πρὸς
αὐτῶν φησὶν:~

» Δείξον μοι τὴν ὁψιν σου.

Η Γου ἀνακάλυψόν μοι τὸν κατ' εἰκόνα ἐμὴν καὶ ὁμοίω-
σιν πνιδυματικόν σου χαρακτῆρα. Ὅν δια τὸ θεατὸν ταῖς
μαθητῶν δορυμῶν χρεῖσθαι, τύπος τῆς ἀληθείας καὶ συμβό-
λοις συνεκάλυψας:~

» Καὶ ἀνέστει με τὴν φωνήν σου.

ΕΝ τῇ πνιδυματικῇ ἐντυγχάνει μοι. Τὴν γὰρ φωνὴν τῆς
διδασκαλίας ψυχῆς. Τὸ μὲν πνιδυματικὸν ἀνάγει πρὸς τοὺς
κυρίους. Ταῦτα δὲ ῥήματα καὶ τὸ γράμμα οἷς ὁ ἀπλὸς ἐν πνιδυ-
ματικῇ λόγος παχύνεται συνεκάλυψας. Κατὰ γὰρ πρὸς τοὺς ὅτι
τῆς μαθητῶν δορυμῶν:~

» Ὅτι

» Ὅτι ἡ φωνή σου ἡ δαῖα.

Δηλαδή γλυκὴ ὡς τὰ τοῦ πνιδυματος φεγομένη.

» Καὶ ἡ ὁψις σου ὡραία.

Ως τὸν δεσποτικὸν σώζουσα χαρακτῆρα, καὶ ταῖς χερσὶ
καθωραῖσμένη τοῦ πνιδυματος.

» Ἀνάστα οὖν ἐλθε ἡ πλησίον, ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας ἐχό-
» μῳα τοῦ πνιδυματος.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Η Αλεῖ δὴ αὐτῶν ἐν τῇ σκέπῃ τῆς πέτρας. Ἦτα μὴ πάλιν
μέλαρα χάνται. Πέτραν δὲ καλεῖ, τὴν δύσεβῃ πίστιν.
Τὴν ἀληθὴ ὁμολογίαν. Καὶ γὰρ τῇ κυρίῳ εἰρηκότι πρὸς σέ-
μαθητοῖς. Τίνα με λέγεσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου. Ὁ μακάριος Πέτρος ἔφησε. Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. Ἀπεκρίνατο λέγων. Ἀμὲν ἀμὲν λέ-
γεσθαι. Σὺ εἶ Πέτρος. Καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω
μου τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ πόλοι ἄδου ἐκκλησίᾳ σου αὐτῆς.
Βούλεται δὲ αὐτῶν καὶ ἐξω χρεῖσθαι τοῦ παρόντος βίου. Διό
καὶ ὁ μακάριος Παῦλος φησὶν Ἐβραίοις γραφῶν. Ἐξερχό-
μεθα τοίνυν πρὸς αὐτὸν ἐξω τῆς παρεμβολῆς. Τὸν οὐκ ἐν-
δοῦ αὐτῶν φέροντες. Βούλεται αὐτῶν σκεπτεῖν, οὐ τὰ βλεπ-
όμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα. Ταῦτα γὰρ βλεπόμενα, πρὸς και-
ρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια. Διὸ ἐχόμενα τοῦ περ-
τειχίσματος. Αὐτῶν πρὸς καλεῖ χρεῖσθαι. Μονονοχὶ λέ-
γων πρὸς αὐτῶν, νέκρωσιν τοὺς μέλη σου τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Με-
λέτησον ἀτακτοῦ ἐν σώματι. Ἐπιδείξαι ἀπαθείαν ἐν παθή-

σιν. Ἐξω γὰρ τῆς παρούσης πόλεως, καὶ τῆς ταύτης τειχῶν.
 Αἱ γὰρ μὴ παύσονται γὰρ τῶν περὶ τειχίσματος, οὐκ ἀπολαύσῃ-
 μου τῆς κοινωνίας. Ἐάν δὲ μὴ βοηθήσῃ κατὰ Παῦλον, οὐσαρ-
 κὶ ἀποπαύεται, οὐ κατὰ σάρακα στρατεύμεθα. Οὐδεὶς
 γὰρ στρατεύμεθα ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις,
 ἵνα τῶν στρατολογησάντων δόξῃ. Ἐάν μὴ ἐν μεταχειρίῳ γέ-
 νῃ τῆς παρούσης καὶ τῆς μελλούσης. Τὸ γὰρ ἡγεῖμαι ἀδύ-
 νατον εἶναι διὰ τοῦ περὶ τειχίσματος, ὃ γὰρ μετὰ ἡμῶν ἐ-
 σκεπάζεται, ἐλθόντων δὲ ἐκεί. Παρακαλῶσε δὲ ἔξοις μοι τὴν ὄψιν
 σου. Καθαροὶ ἔχῃς σὺ τὴν διάνοιαν. Οὐδὲν γὰρ αὐτῇ τῆς βιω-
 τικῶν φρονήτων ἐπιτρέψῃ. Ἐκεῖ βούλομαι τῆς φωνῆς σου
 ἀκούσαι. Καθαροὶ γὰρ ἐκεί καὶ αὐτῇ χυθήσεται, ἀκροασίας
 ἀπάσης ἀπηλλαγμένη. Τότε ἔξοις μοι ἡ φωνή σου ἡ δεῖα. Καὶ
 ἡ ὄψις σου ὡραία. Τὸ γὰρ ἐμὸν ἐν σοὶ κατοικήζωμαι κάλ-
 ῳ. Καὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, κεκοσμημένης ἐπαύω φωνῆς:

Τὸ ψελλοῦ :-

» Αἰάσα ἐλθέ ἡ πλησίον μου καλῆς μου ὡρι-
 σσεύου.

Τ Οὐτὸ πολλάκι ἐπορεύετο λόγου τὰς ἐμφάσεις.
 Λόγους λοιπὸν οὐκ ἔφεξῃς περὶ σεφελωδύτων.
Ω παρεθνήκεν φησὶ ψυχὴ καθαρωτάτη:
 Ἀνάστηθι τοῦ πτώματος καὶ δώρεθ' πλὴν περὶ θυμῶς.
 Οὐκ ἔξ ἀνάγκης δὲ τινός, ἀλλ' ἐκασίας γνώμη.
 Φημι γὰρ δώρεθ' σεαυτῇ τουτέστι ἐκουσίως.
 Οὕτω δὲ πάντως πρὸς ἐμὲ τὴν πέτεσθαι φησὶ φθάσεις.
 Ἡ γὰρ τὴν πέτεσθαι τὸν Χριστὸν ζωῆς τῆς αἰώνου.

Ἀπὸ

Ἀπὸ τοῦ προτεχίσματος τοῦ παλαιῦ νόμου.
 Τοῦ σωτήρος τυγχάνοντος τῆς πέτεσθαι μεταβῆσαι.
 Ἐρεχεται γὰρ ὡς ἀληθῶς, τουτέστι προσεγγίζει.
 Τῆς πέτεσθαι τὸ προτεχίσμα, καὶ μάθε καὶ τὸν τρόπον.
 Προτεχίσμα δὲ λέγεται διὰ τοῦ παλαιῦ νόμου.
 Πέτεσθαι δὲ πάλιν ἀρρέαγής, ἡ νέα διαθήκη.
 Καὶ γὰρ δοκῶσιν ἔξωθεν ἀλλήλων ἀφελῆσαι.
 Ὁ νόμος ὁ Μωσαϊκὸς καὶ τῆς Εὐαγγελίων.
 Ἀλλ' ὅμως κατὰ δύναμιν ἀλλήλοις σιωποῦνται.
 Τί γὰρ ἐν ἐγγύτερῳ τῆς δὲ τῆς κελυφῶν.
 Ὁ παλαιὸς νομοθετῇ, νόμος τὸ μὴ μοιχεύειν.
 Ἀλλ' ὅτι καὶ κατὰ ἡμᾶς ὁ τῆς Εὐαγγελίων.
 Καὶ πάλιν ἐγκελεύεται, τέμνῃς ἐπιθυμίαν.
 Ἐκείνος δὲ ἀπέχεσθαι, νομοθετῇ τοῦ φόβου.
 Ὁ δὲ, μὴ δόλως πρὸς δεξιῶν, κινῆσθαι δογματίζει.
 Εἰ δὲ ζητεῖς καὶ περὶ βατὸν, καὶ Σάββατα καὶ Πάσχα.
 Τὰς φανεράς καὶ σαρκικάς ἐκείνων διατάξεις.
 Κάνταυθ' ἀγέσεις ἐν αὐτῇ πνευματικῶς ἐγκύπῃ.
 Ἡ πέτεσθαι γὰρ πνευματικὴ, καὶ χοικὸς ὁ τοῦτος.
 Ἀλλ' ἀκουσώμεθα λοιπὸν τῆς ἐφ' ἑξῆς ρημάτων.
 Ἀπόκεισθαι γὰρ δίδωσιν ἡ νύμφη τὰ νυμφίω :-

» Δεῖξον μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούσθαι με τὴν φωνήν-
 σου. Ὁ γὰρ φωνή σου ἡ δεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία.

Η Ηκέτι μοι περὶ σωματικῆς φησὶ καλεῖ νυμφίε.
 Διὰ πῶν περὶ φησὶ καὶ νομικῶν βιβλίων.
 Ἀλλ' ὡς ἔξοις μοι βλέψαι καὶ σῆς φωνῆς ἀκούσαι.
 Ἀκούσθαι με τὴν φωνήν καὶ δεῖξον μοι τὴν θέαν.

Εἰ γὰρ

Εἰ γὰρ ἡ δαίμων πέφυκεν αὐτὴν καὶ γλυκυτάτη.

Ἡ σὴ φωνὴ παρρησιαστικῶς ἤλκρη ὀνηχομενῆ.

Καὶ τὸ φανερὸν σου βλέπομαι ὅπως ὡς ἐν κατόπιν.

Ὡς αὐτοῦ πέφυκε καὶ πανθενίδες αὐτῇ.

Ὡς ποταπὸν κατέστηκεν τὸ κάλλος τῆς σῆς θεάς.

Καὶ τῆς φωνῆς ὁ γλυκασμός, ἀμέσως δεδειγμένος.

Ἡ κοῦσε τὴν ὡς ἀκλῆσιν τῆς νύμφης ὁ νυμφίος.

Ὡς μάλλον ὥστε ἑαυτὸν εἰς τὸ νυμφίον δακνύει.

Πρῶτον εἰς ἄγρον παρορμαῖ σὺν θεοῖσι καὶ λέγει.

„ Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμ-

„ πελῶνας. Καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κυπεύουσιν.

Ω τῆς φρενὸς, ὡς φοβερῶς τοῦ λόγου δυνασείας.

Ὡς πανταχοῦς διωάμεως ὡς κρύπτους διαφρήτου.

Κελύει γὰρ τοῖς θεοῖσι αὐτῶν, οὗτοι εἰ σὺ Ἀ' γέλοιος.

Ὡς περὶ ἀλώπεκας τινὰς μικροὺς δυσλυστοῦσας.

Θηροῦσαι καὶ συναγαγεῖν κρατῆσαι καὶ δεσμεύσαι.

Τὴν πᾶσαν δυναστικὴν δύναμιν τῆς δαίμωνων.

Τὸν δρᾶν τὸν μέγιστον τὸν ἀποσάττω φύσει.

Ὡς ἐνεδρεύει κατ' ἡμῶν ὁ λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ.

Τοῦ κοσμοκράτορος σαπῶν, τοῦ σκότους τὸν πᾶσι ἀτίλω.

Τὸν ἀδελφὸν τὸν πλατυῶντα τὸ σῶμα τὸ ζοφῶδες.

Τὸν ἔχοντα καὶ φέροντα τὸ κράτος τοῦ θανάτου.

Τὸν ἐγκαυχόμενον λαβεῖν, ὡς νοστικὸν σπουδαίου.

Τὴν οἰκουμένην ἐξομῶντα καὶ ταύτην ἀφ' ἀερίσσει.

Ὡς περὶ σαρκοφάγοντα καὶ πᾶσι φέροντα.

Τὸν ἐξαλείφειν φάσκοντα τῆς ὀρθῆς καὶ διαλέξεως.

Τὸν ἐννοεῖν λέγοντα τὸν θρόνον καὶ θρόνον.

Ὡς

Ὡς περὶ χαλκὸν καὶ μὲν αἱ πλῆθυσται καὶ σιδηρῶς δ' ἡράχης.

Ἐγκατα δ' ὡς φησὶς αὐτῶν σμυρίτης ἄλλος λίθος.

Αὐτὸν τὸν ὄφιν τὸν δεινὸν τὸν γέροντα τὸν μέγιστον.

Καὶ πᾶσιν ἄλλων δυνάμιν αὐτῶν τὴν ὀρθότητι.

Ἡ δύναμις ὁνόμασε τῆς ὄντως δυνασείας.

Ὡς ἀλπερικὰ μικροῦ καὶ δολερῶς τῇ φύσει.

Τὰς γὰρ μικροὺς ἀλώπεκας φησὶν κρατῆσαι τέμνοι.

Ὡς βλαπτικὸν τυγχάνοντα ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ἀμπελὺς γὰρ ὡς ἀληθῶς, ταύτας ἐννοεῖ μόνους :-

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Τ αὐτὰ πρὸς τὴν νύμφην ὁ νυμφίος εἰρηκώς. Τοῖς οἰκείοις
ὑπογράφεται ὡς ἀκελδύεται λέγων :-

„ Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας

„ ἀμπελὺς.

Τινὲς μὲν τῆς ἐρμηνευτικῆς τὸ μικροῦς, τοῖς ἀμπελῶσι
συνῆψαν. Οὐδὲν δὲ διαφέρει εἴτε τοῦτο, εἴτε ἐκείνο εἴη
τὸ νόημα. Ἀλώπεκας δὲ καλεῖ σὺν δολερῶν κεκτημένους τὸ
φρόνημα. Καὶ τὰς τοῦ κυρίου λυμαινομένας, τὰς ἀετι-
θῶν δρᾶσάμενας. Διό φησι. Καὶ αἱ ἀμπελοὶ ἡμῶν κυπεύ-
ουσιν. Αἰνίττεται δὲ διὰ τῆς ἀλπερικῆς σὺν ταῖς ἑκκλη-
σιαστικαῖς ψυχαῖς πολεμουῦσας αἰρετικὰς. Καὶ ὑποούλως
καὶ δολερῶς ὑποκλέπειν πειρωμένους. Τὰς μὴ δέπω παλῶς
τῇ πείρᾳ γεγνημένους. Οὗτοι γὰρ τῇ πιθανότητι τῆς λόγων καὶ
ταῖς τῆς συλλογισμῶν παρίστανται, καὶ πλοκαῖς, σὺν ἀπλούς-
εσιν ἀκακίαις, ἐξαπατῶντες, λυμαίνονται τὰς ἀμπε-
λούς. Διὰ τὸ τοῦτο ἀκελδύεται τοῖς τὸ διδασκαλικὸν εἰληφῶσι

χάρις.

χάρισμα. Α' γράβειν τούτους, καὶ θηράειν τοῖς τῆς ἀληθείας ἐλέγκοις. Καὶ τοῖς κυπρίζουσας ἀμπέλους. Τῆς τούτων βλάβης ἐλδοθεροῦ:~

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩ'Ν:-

Ε Παι δὲ κατὰ κέλδυσιν τοῦ νυμφίου πῶς ἄσσει τούτω. Αἱ διδάσκαλοι ψυχὰς ὑπὲρ τῆς διδασκομένων ἀπὸ ὀντυγ-
χάνεσι. Πρὸς ταύτας ὁδὸς φησι. Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροῦς. Ἡ' γὰρ κατὰ χεῖτε διὰ τῆς ὀντολῶν ἅμα ταῖς κη-
νήσεσι τῆς παιδῶν, τὰ τούτων αἴτια δολερωτάτα πιδύματα, ἐπὶ
δοκῶντα νεάζειν. Εἰ μήπω αἱ τῆς παιδῶν κινήσεις προσκόψουσιν
εἰς ὀνέρευσιν. Ἡ' μὲν δὲ φησι κατὰ χεῖτε διὰ τὸ πέρας δέξασ-
θαι τὸ κατὰ σκοπὸν ἡμῖν ὅτι ταῖς μαθητευομέναις. Α' φα-
νίζοντες ἀμπέλους, δηλαδὴ δολοφονίας ψυχὰς, τῇ εἰς ἐμὲ
πίστι πεφυτρυμένας. Καὶ αἱ ἀμπέλοι ἡμῶν κυπρίζουσιν.
Ἡ' τοι αἱ παρήκωρ πρὸς σωτηρίᾳ ὁπμιελούμηναι ψυχὰς.
Ἡ' ὅτι ἀνθ' ὅσιν κατ' ὄρετιν. Τῶν δολερωτάτων πιδυμάτων
καταχθέντων ὡς εἴρηται:~

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Τούτων ἡ νύμφη τῆς λόγων ἀκούσασα, διθυς φησὶν.

» Αδελφιδός μου ἐμοί, καὶ γὰρ αὐτῶν.

Ω Σπερ γὰρ αὐτὸς πάντων με πρὸς ἐπήμνησεν. Οὕτως αὐτὸν
ἐγὼ πάντων πρὸς ἐπὶ δὴ με, καὶ ἐτέρω σωμαφθιῶν αἰδοῦ
νέχομαι. Τὰς ἀλώπεκων πρὸς ὀντολῶν ὁ μὲ καὶ κακου-
γίᾳ πρὸς κειμήλους. Α' τοποι γὰρ ἀγαπήθεισιν, καὶ ποσού-
των ἀξιοθεῖσιν, μὴ τοῖς ἴσοις κατὰ τὸ δυνάμειν ἀμεψασ-
θαι τὸν

Θαὶ τὸν ἀγαπήθεισιν. Τούτοις ἔοικε τὸ ὑπὸ τοῦ μακαρίου
Παύλου Κλεωνθίου γραφέν. Τὸ δὲ σῶμα, οὐτὶ πορνεία, ἀλ-
λὰ τὰ κυρίως. Ὁ κύριος τὰ σώματι. Τοῖς τὸν πάλιν τὸ ὑπὸ
αὐτῶν εἰρημῶν. Α' ἡ ἀπὸ μὲν κέρδη. Ταῦτα ἡγήμα
διὰ Χριστὸν ζημίαν. ἀλλὰ μὲν οὐ γέ. Καὶ ἡ γέ μαι πάντα
σύβαλα ἐναρμόνια Χριστὸν κερδήσω. Τοῖς τὸν ἐς, καὶ τὸ, Χρι-
στὸν σωσαύρωμαι. Ζὼ δὲ ὅτι ἐπ' ἐγὼ. Ζῇ δὲ ὅτι ἐμοί Χρι-
στὸς. Τοῖς τὸν ἐς, τὸ, πῶς ἡμᾶς χωρήσει διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ
Χριστοῦ; θλίψις. Ἡ' σφοδρὴ. Ἡ' λιμός. Ἡ' δωγμός.
Ἡ' γυμνότης. Ἡ' κίνδυνος. Ἡ' μάχαιρα; καὶ τὰ ἕξῃς.
Τοῖς τὸν ἐς, τὸ, ἐμοί δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ
σωτῆρι τοῦ Χριστοῦ. Διὲ ἐμοί κόσμος ἐσαύρωται. Καὶ γὰρ τὰ
κόσμω. Τούτοις ἔοικε τὸ ὑπὸ τῆς νυμφῆς λεγόμενον. Α' δελ-
φιδός μου ἐμοί. Καὶ γὰρ αὐτῶν. Σημαίνει δὲ καὶ πῶς ὁδὸς. Καὶ
τῇ ποιῶν διατελεῖ καὶ πρὸς καὶ πότε, καὶ ἕως πότε:~

» Ο' ποιμαίνων γάρ φησι ἐν τοῖς κείνοις. Ἐως δὲ διαπύση
» ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκῆαι.

Π Ροσεκτέον ὅτι πρὸς τὸν μὲν ἑαυτὸν ὠνόμασε κείνον ὁ νυμ-
φίος, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον λέγων.

Ο Τί ἐγὼ ἀνθὸς τοῦ πεδίου κείνον τῆς κοιλωμάτων.
Δύττερον δὲ αὐτῷ τὸν νύμφιν.

» Ὡς κείνον γάρ φησιν ἐν μέσῳ τῆς ἀκροφθῶν. Οὕτως
» ἡ πλησίον μου, ἀναμέσον τῆς θυγατέρος.

Ε Ν ταῦτα δὲ καὶ αὐτῷ τὸν πόδιν ὠνόμασε κείνη. Ο'
ποιμαίνων γάρ φησιν ἐν τοῖς κείνοις. Εὐδοκίας γάρ φησι
R πλήρης

ρλ'.

Α' Σ Μ Α,

πλήρης καὶ ἡ πρὸς φερρὸν τοῖς πρὸς βάτοις τρεφῇ. Καὶ
τοῦτο μὲν, κατὰ τὸν ἑβδομήκοντα νοητέον. Ὁ δὲ σύμμα-
χος φησὶν. Οἱ ποιμαίνοντες ἀνδρ. Ὡς εἶναι δηλονότι αὐτῶν
ποιμανομένων ἐκάλεισεν ἀνδρ ἐ κείνους. Ἔως οὐδὲ πινύση
ἡ ἡμέρα. Καὶ κινηθῶσιν αἰσκιαί. Σκιαὶ δὲ καλεῖται, τὰ ἀνθρώ-
πεια πράγματα. Διὸ καὶ ὁ μακάριος λέγει Δαβὶδ. Ὡς
σκιαὶ ἐν τῷ σκιλῖναι αὐτῶν ἀνταρτέθω. Καὶ πόλιν αἱ ἡμέ-
ραι μου ὡς ἐν σκιάῳ ᾤξονται. Καὶ ὁ χρυσῶς Γωβ. Σκιαὶ
γὰρ ἐς τὸν ὅβριον ἀνθρώπου ἔπ' ἡ γῆς. Οὐδὲν γὰρ μόνιμον τὸ
δὲ βέβαιον, οὐδὲ σταθερὸν καὶ διαρκές, καὶ οἷον ἐστὶν σκιῶδες
ἔχει τοῦ παρόντος βίου τὰ δοκοῦντα τρεπνὰ. Οὐ πλοῦτος.
Οὐ δόξα. Οὐ δυναστεία. Οὐχ ὑψίστα μαζών. Οὐ κθι-
μοφία. Οὐ καλὸς τῶν τοιούτων οὐδὲν. Ἀλλὰ σκιῶδες τυγ-
χαίνει. Ταῖς σκιάς πρὸς ἀπλησίως διαλυομένα. ποιμαίνει τοί-
νυν ἡμᾶς ὁ νυμφίος. Ἔως ἂν τὸ φλογώδες τῆς ἡμέρας πα-
ρέλθῃ. Καὶ διαπύση τῆς σωτηρίας ἡ δρόσος. Καὶ κινηθῶσι
μὲν αἰσκιαί. Φατὴ δὲ τοῦ μύθου διαρκὴ καὶ μόνιμον τινὲς ἔ-
παρξιν ἔχοντα. Ἐπειδὴ ὡς μία εἰσι τὰ νυμφίω καὶ νυμφουδαί-
σαι αὐτὰ τετελειωμένοι ψυχαί. Ἐκὼς πρὸς αὐτὸν ἀπο-
κρωοῦνται φησὶν: ~

Ἀδελφίδός μου ἐμοὶ κατ' αὐτὰ. Ἡ γοῦν ὁ ἀγαπητός μου
ἐμοὶ κατ' εἰκόνα ὁρᾶται. Κατ' αὐτὰ ζῶ. Καὶ ὅτε
ἐμαυτὴ κατὰ τὸν μέγαν Ἀποστόλον.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Οἱ ποιμαίνοντες ἐν τοῖς κείνοις. Ἡ γοῦν ὁ διέπων διὰ τῆς ἀγίας
ἐκείνης ἐκλογῆς, ἐν ταῖς μὴ συμπεριγορεύαις κατὰ τὰς βιω-
τικὰς

Α' Σ Μ Α' Τ Ω Ν

φλ α.

πικρὰς φροντίδας διδασκαλίας ψυχῶν τοῖς λογικαῖς πρὸς βάτοις.
Ἀπὲρ εἰσὶν οἱ παρ' αὐτῆς διδασκόμενοι, ἔως ἂν διαπύσῃ ἡ ἡμέ-
ρα, καὶ κινηθῶσιν αἰσκιαί, δηλαδὴ μέλεις ἂν ἔπ' ἡ κατὰ
τὸν μέλλοντα ὁλοκαυτὸς ἡμέρα καὶ ἄσκιος. Καὶ πᾶσι τοῖς
παρόντες ἅπερ εἰσὶν αἰσκιαὶ τῆς μελλόντων παρελθούσι. Καθ' ἡ
ἡμέραν τινὲς σταντοῦ ποίμνιο ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς εἰς τὰς
αἰωνίους ἀναπαύσεις μονάς: ~

Τοῦ Ψελλοῦ:-

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ τί φησὶν ἡ νύμφη καὶ παρθένος.

» Ἀδελφίδός μου ἐμοὶ κατ' αὐτὰ.

Ἀλλ' ἐφ' ἑξῆς ἐκ δυσωπείας λέγεται τὸ νυμφίον.

- » Ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κείνοις ἔως ἂν διαπύσῃ ἡ ἡμέρα,
- » καὶ κινηθῶσιν αἰσκιαί, ὅπως εἴπω. Ὁ μοικθῆτι σὺ ἀ-
- » δελφιδέμου τῶν δόρεων, ἡ νεβρὸν ἐλάφων ἔπ' ἡ τὰ ὄρη
- » κοιλωμάτων.

Ὡς Καλίστατε ποιμὴν τῆς λογικῶν πρὸς βάτων.
Φησὶν ἡ νύμφη πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον καὶ νυμφίον.
Ὡς τρέφεις σὺ τοὺς πρὸς βάτοις ταῖς δρεταῖς ὡς κείνους.

Καὶ πάλιν φαίνεται δορεὶς ἡ καὶ νεβρὸς ἐλάφων.
Καὶ πάλιν ἀναζητήτων ὡς περ ἀνδρῶν εἴψας.

Ἀπὲρ ἐπὶ ἡδὸς πρὸς μικρὸν τῆς κοιλωμάτων ὄρη.
Καὶ πᾶσαν ἔξαφάνην διώκων ἐκείνῳ.

Καὶ καθομαλίων βοιωτῶν ἐκείνῳ ἐπ' ἡμῶν.
Οὕτω γὰρ πληρωθήσεται οἱ δρόμοις πᾶσι φάραγγας.
Καὶ πᾶς ἁπενωθήσεται βασιλεὺς ὁ τῆς κακίας.

R 2 Καὶ

ρ λ β. Α Σ Μ Α,

Και πᾶσαι κινήσονται σικαὶ τῆς ἀθείας.

Και διαπύσεις βροτοῖς ἡμέρας σωτηρίας.

- » Ἀπόσβεψον ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέμου τῶ δόρκωνι, ἢ
- » νεβρώ ἐλάφων ἐπὶ ὅσῃ κοιλωμάτων.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

ΠΡΟΤΕΡΕΙ ΔΕ ΤΟΝ ΝΥΜΦΙΟΝ ἢ ΤΑΥΘΑ, ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΤΗΜΕΝΟΙΣ ΕΙ-
ΚΟΤΑ ΖΩΙΣ ΕΠΙΒΛΩΑΙ Τῷ ἢ ΤΟΙΣ ΚΟΙΛΩΜΑΣΙΝ ὄρων. Βου-
λομένη πάντας αὐτῆς τῆς συνουσίας ἀπολαύειν. Ὅση δὲ κοι-
λωμάτων ἢ ταῦθα περὶ σαγέθει, ὅτῃ ἢ μέσῳ κοίλων πι-
νῶν καὶ ταπεινῶν τὴν διάνοιαν ὑπερ᾿ ἀνεστηκότας, καὶ ὑψηλὰ
φρονήματα κεχευμένας. Καὶ πρὸς καλῆ, καὶ τούτου ἀπο-
λαύσαι τῆς τοῦ νυμφίου παρουσίας. Ὅ καὶ πεποιήκε τῷ τῆς
νύμφης ἀκούσας ἱκετικῶν :-

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :-

- » Ἀπόσβεψον ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέμου τῶ δόρκωνι, ἢ
- » νεβρώ ἐλάφων ἐπὶ τῇ ὅσῃ τῷ κοιλωμάτων.

ΑΠΟΣΒΕΨΟΝ ΔΕ ΤΑ ΚΑΘ' ἡμῶν μαρτύρια ψυχοφθόρα
νοητὰ θεία. Τὰ δίκην ὄφρων τὸν ἰὸν τῷ παθῶν ἢ
ἡμῶν ἐκ χέοντα. Καὶ τὸ δὲν ὁμοιώθητι σὺ πάντων, ἢ τοῦ θεοῦ
καὶ Πατρὸς ὑποστάτος δυνάμις ἀγαπητέμου, τοῖς φυγα-
δύεσι ζωῆς τὰ ἰσόβια θεία, ἢ τῶ ἀπελευθεῖν πόρρω ἡμῶν
τὰ ποικίλτα πύματα. Οὕτω δὲ πύτοις ὁμοιώθητι. Εξ-
χώρις ἐπὶ ὅτῃ διδασκάλους, τὰς δίκην ὄρων ὑπερκειμένους
τῷ κοιλανθισῶν τοῖς τῷ παθῶν ῥύμασι μαθητεῶν. Ὡς

τε φυ-

Α Σ Μ Α Τ Ω Ν. ρ λ γ.

τε φυγαδύσαι διὰ αἰσῶν ἐμείνων, τὰ τὴν τούτων κατὰ
ἐξῆς φυσικῶν ὁμαλότητα, καὶ ἢ ταύταις ἐμφωλύσαντες
ψυχοφθόρα θεία. Καὶ τὸ δὲν ἀποκαταστήσαι πάλιν αὐ-
ταῖς τὴν εἰρημνίαν ὁμαλότητα. Φημί δὲ τὴν τῷ ψυχικῶν
δυνάμεων ἰσχυρίαν :-

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

ΜΟΝΘΑΪΣΑ ΟΥ ἢ ΝΥΜΦΗ, ΔΥΣΧΕΡΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΑΝΙΨΤΑΙ.
Καὶ διηγείται ταῖς νεάνισι τὸ πάθος καὶ φησὶν.

- » Ἐπὶ κοίτῳ μου ἐννύξιν ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου.
- » Ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ' ὄρεθ' αὐτὸν. Ἐκάλεσα
- » αὐτὸν, καὶ οὐχ' ὑπήκουσέ μου. Ἀναστήθην δὲ καὶ
- » κυκλώσω ἐν τῇ πόλει. Ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἢ ταῖς πλα-
- » τεαῖς. Καὶ ζήτησω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. Ἐζή-
- » ποσα αὐτὸν καὶ οὐχ' ὄρεθ'. Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ'
- » ὑπήκουσέ μου.

ΕΥΜΝΑΖΩΝ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ὁ τῷ ὅλων θεὸς τῷ δὲ σεβῶν τοῖς ψυ-
χαῖς. Πειρασμοῖς ποικίλοις συγχωρεῖ περὶ πῆλιν. Καὶ
ποτὲ μὲν ἀπαλλαγὴν αἰτουμένοις δίδωσι. Ποτὲ δὲ ἰσχυ-
ράνεται τὴν δόσιν. Παντοχῶς δὲ ὠφέλειαν τοῖς διασώ-
ταις μηχανώμενος. Τοιῶν ἐστὶ καὶ τὸ πρὸς τῷ Δαβίδ εἰ-
ρημνόν. Ἐως πότε κύεις, ἐπὶ τῇ στήθου εἰς τέλος; ἔως πότε
δοῦναι εἶπες τὸ πρὸς σὺν σου ἀπ' ἐμοῦ; ἔως πότες θήσεται βε-
λὰς ἐν ψυχῇ μου; ὁδυῖαις ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νύκτας;
ἔως πότεν ψαθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ; πολλὰκις γὰρ
εἶπες ἱκετεύσας, καὶ ἀπαλλαγὴν τῷ λυπηρῶν, αἰτήσας. Οὐκ
ἔτυχες τῆς δεήσεως. Διὸ ἀλύων ὡς διαμαρτῆς, καὶ ἀδμονῶν :-

τοῖς

τοῖς τοιοῦτοις κέχρηται λόγοις. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Παῦλος
φρονῶν. Τῇ ὑπερβολῇ τῇ Ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραί-
ρωμαι. Εἰδόθην μοι σκόλωψ τῇ σαρκὶ Ἀγγέλους σατάν, ἵνα με
κολαφίξῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Καὶ ὑπὲρ τούτου, τὴν
τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποσῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἶπε μοι,
Σκεῖθαι ἢ χεῖρισ μου. Ἡ γὰρ δι' ἀγάπην μου ἐν ἀσθενείᾳ τε-
λαίβεται. Παρακαλεῖ Παῦλος. Καὶ οὐ τυγχάνει. Τὸ γὰρ
μὴ λαβεῖν τίτλόν αἰτίαν, ὠφελιμώτερον ἔστι. Διὸ διδασκόμε-
νος ὁ ἡγούμενος, μετ' ἡδομῆς τὸ μὴ λαβεῖν αὐτὸ ἥτις, δέχεται. Καὶ
βοᾷ λέγων. Ἡ δὲ σὰν οὐ μᾶλλον κωχίηθαι ἐν ταῖς ἀσ-
θενείαις μου. Ἵνα ὑποκλιώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δι' ἀγάπην τοῦ Χρι-
στοῦ μου. Καὶ ἡλίας δὲ ὁ πᾶν δειλιάσας τῆς Γεζάρβελ τοῖς ἀ-
πειλαῖς. Ἀποδιδράσκει μὲν εἰς τὴν ἔρημον. Ζητεῖ δὲ τὸν
ἐπικουρὸν. Καὶ καταλιπὼν αὐτὸν πρὸς δόλυν ἐξυμνασ-
θῆναι τὸ φόβον. Ὁ ὅσος τῇ δι' ἀγάπην παιδοεργάστῃ, καὶ
ἀγνοοῦν τῇ φαίνεται αὐτῷ. Καὶ ὡς ἀγνοῶν. Πωδάνε-
ται τῆς φυγῆς τίτλόν αἰτίαν. Οὐκ ὑποτάσσεται αὐτῷ, ἀλλὰ
διδάσκων τῆς φυγῆς τίτλόν οἰκονομία. Καὶ παιδύων εἶναι συγ-
γνώμονα, ἀνθρωπείαν φύσιν ἀεικείμνον, καὶ ὑπὸ τῇ ταύ-
της παιδῶν πολεμέμνον. Ἀλλ' ὑπὲρ τὸ ἀεικείμνον ἀνα-
δραμεῖν καὶ εἰς. Ἐν ταῦτα γὰρ ἡ νύμφη τοῦ νυμφίου πρὸς
βραχὺ χωρισθέντος. Ἐπιζητεῖ μὲν αὐτὸν ἐν τῇ κοίτῃ. Καὶ
ποδοῦ, οὐ μετ' ἡμέραν, ἀλλὰ νύκτωρ. Οὐχ ἀείσκει δὲ αὐτὸν
ἀναπαυομένη. Καὶ ταῦτα οὐ μόνον ζητοῦσα, ἀλλὰ καὶ κα-
λοῦσα. Ἀνίσταται δὲ καὶ πεινῶν εἰς τὴν πόλιν. Τὰς ἀγοράς.
Τὰς πλατείας. Ὅ γὰρ πόθος ἀνάγκη. Καὶ μὲν οἶκος ἡ
τῆς ἀγάπης οὐ συνεχῶς φλόξ. Περὶ τυγχάνει δὲ, καὶ τοῖς
τῆς πόλεως φύλαξι. Καὶ πωδάνεται αὐτῷ λέγουσα: ~

Εὐα-

» Εὐρωστάν με οἱ περὶ αὐτῶν. Οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει.
» Μὴ ὀνηγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδετε, ὡς μικρὴν ὅτε πα-
» ρήλθω ἐπ' αὐτῷ. Ἐως ἐδωρὸν ὀνηγάπησεν ἡ ψυχὴ μου.

Τὸ κατ' ἐνέργειαν διεργετικόν, καὶ τὸ κατ' οὐσίαν
ἀπεργετικόν. Τί δὲ εἶναι ὡς τὴν οὐσίαν διεργετικὸς ἐστίν, καὶ
ἀπεργετικὸς. Οὐκ ἠδυνήθην δωρεῖν. Καὶ γὰρ ἀγαθόν, καὶ ἀλή-
θειν ἐν τῷ δυνεῖσθαι αὐτὸν εἶναι ὑποκείμενον, ἐπεὶ καὶ
ὑπὲρ ταῦτα ἐστίν. Ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων ὀνο-
μα. Καὶ αὐτῇ μὲν τὸν ἀγαπητὸν μου ὡς εἶρηκα, οὕτω ἠδυνή-
θην δωρεῖν. Οἱ δὲ ἄγιοι Ἀγγελοι δωροῦν με οἱ περὶ αὐτῶν. Οἱ
κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. Εὐρωστάν με. Ἐν τῷ κατὰ εἶναι με δια-
πράξεως, ὡς φησὶ ἐν τῇ δι' ἀγάπην, τίτλόν αἰτίαν ἐν ἀγνοίᾳ
ἀπολαύσας. Καὶ μαθητέον τῇ πνύματι τῆς ποιότητος
γεφυρομένη ποτὲ. Καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἀγαθοῖς τοῖς Ἀγγέ-
λοις, μὴ πρὸς μαθητέον διεσκορμίζω. Οἱ περὶ αὐτῶν πρὸς
ἐπαμυν. Ἐλεγον ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, τότε
φανεροὶ καὶ ἀφανῆ μου κινήματα. Καὶ πᾶν νόημα καὶ
ποίημα. Καὶ τὸ δυνεῖν ἐν τῇ μήτι τοῦτων κατὰ εἶναι ἀνεπι-
σκόπουτον ἀεικυκλοῦσιν με, ποιούμενοι ἐν ἐμοὶ ὡς ἐν τῇ πόλει
τοῖς ἀναεργαῖς. Οὕτω δὲ τύτων ἀειτυχόντων με, φημὶ πρὸς
αὐτοῦ: ~

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

» Μὴ ὀνηγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδετε.

Ἡ γὰρ, μὴ ὀνηγάπησεν μὲν, ἐπὶ πόθος. Οὐκ ἠδυνήθην
δὲ, καὶ αὐτοὶ οἱ τοῦτον ἀειχορευδόντες ὡς λειτουργικὰ
πνύματα ἐδεάσασθε. Ὅπως φύσεως ἔχῃ, ἵνα καὶ μετὰ ταύτην
ἀναδι-

ἀναδιδάξαιτε. Ἐπὶ δὲ καὶ τοῖς ἀγίοις Ἀγγέλων καὶ ἀποστόλων
δουμφίος τῶν οὐρανῶν ἐστὶν, καὶ διὰ τοῦτό μοι δοκέουσιν ἐπὶ τοῖς
ἐρωτήμασι τοῦ δεδωκότος. Σιωπῇ με διδάξαυτε. Τὸ μὴ δὲ
τούτοις αὐτὸν εἶναι κατοληπτόν. Κπς οἷς οὐσι τὸν ἀκλίσον. Πα-
ρῆλθον καὶ ἀπ' αὐτῶν, τὸν ποδοῦμνόν μοι ἀναζητῶσα: ~

Κ Αὐτῶς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὗ ὅτε ἠγά-
πησεν ἡ ψυχὴ μου. Ἐκράπησα αὐτὸν. Ἡ τοιῶς βραχὺ
διὰ μόνον τὸ κπς. Νῶ καὶ αὐτῶν τῶν Ἀγγέλων φύσιν
διέβην, ἵνα τὸν ἀκλίσον ὅτε τὸν ἀγαπητόν μου, ὡς ἀεγέ-
τῶν μου. Πίσειμότη κατέχον αὐτὸν. Πάντα τοῖς ὄντα διε-
ξελθοῦσα, καὶ ἀπ' αὐτῆς βεβαιωθεῖσα τῆς πέρας. Ὅτι οὐ
πάντων αἴτιος, ὑπερ πάντων τοῖς ὄντα ἐστὶν, καὶ ἐν αὐτῇ φύσει
εἴτε αἰσθητῇ εἴτε νοητῇ κατ' αὐτὴν ὁρᾶται. Ὑπερ οὐρανῶν ὢν.
Οὗτος οὐκ αἰσθητὸς τοῖς ὄντα διεπέρασα, ζητῶσα τὸν ἐμὸν πο-
δοῦμνον νυμφίον εἰσδικίσασθαι. Καὶ ὅτε ἀφῆκα αὐτὸν ἕως
οὗ εἰσῆγαγον αὐτὸν. Εἰς οἶκον μητρὸς μου. Καὶ εἰς τὸ τα-
μιεῖον τῆς συλλαβῆσιν με. Ἡ γοῦν ὅτε ἐπαυσάμην ζητεῖν
τὸν ἐμὸν ἐραστὴν, ἕως ἃ ἐσωκισάμην αὐτὸν εἰς νοῦν. Ὅς οἶ-
κος μὲν τῆς δικῆς μητρὸς αἰτίας πάντων θεοῦ σοφίας ἐστὶν.
Ὡς ταύτης διὰ τὸ κατ' ὁμοίωσιν χωρικόν. Ταμιεῖον δὲ πάλ-
ιν αὐτῶν, ὡς ὅτε λαοκέρφους ταύτης θεσουργὸς διὰ τὸ κα-
τ' εἰκόνα ἔχον λαοκέρφους ἐν ἑαυτῷ. Ἡ τοι με σοφία

συνέλαβεν ὡς παρκαταβολῆς κόσμου τῶν ὑπε-
ράγαθον φεῖ ἐμέ βέβλησιν ἔχουσα. Διό
καὶ διέμε τῶν ἀνδραπήδων

πάντως

φύσιν. Τὸδε τὸ πᾶν ὑπεσῆ-

σατο: ~

» Ἐπὶ

» Ἐπὶ κοίτῳ μου ἐν νυξίν. Ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυ-
» χή μου. Ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ' ὄρεθ' αὐτὸν.

Κ Αὐτῶς μικρὸν τούτους διαδραμοῦσα. Ἀέγει αὐτὸν ἀεγέ-
ται. Καὶ μὴ ἐάσας, ἕως ἃν αὐτὸν εἰσῆγαγῃ εἰς τὸν οἶκον
τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ ταμιεῖον τῆς συλλαβῆσιν αὐτῶν.
Πάλιν δὲ καλεῖ τὸν τῷ θεοῦ οἶκον, ἢ Ἐκκλησίαν παρκατα-
βολῆς. Ἀγορεύς δὲ καὶ πλατείας, τοῖς θεῖας γραφαῖς. Φύ-
λακας δὲ τῆς πόλεως, ὅτε ἀγίους Προφῆτας, καὶ ὅτε ἱερῶς
Ἀποστόλους, ὃν ἡ δις βεβηλωμένη ψυχὴ, τὸν θεὸν λό-
γον ἐπιποδοῦσα. Μεθ' οὗς διείσκει τὸν νυμφίον ὑπόπινων
δορυφόρων ἢ ραβδοφόρων. Καὶ ἐπιλαβομένη ἔχειν, καὶ κα-
ταλίπειν ὅτε ἀνέχεται ἕως ἃν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς
καὶ εἰς τὸ ταμιεῖον τῆς συλλαβῆσιν αὐτῶν, εἰσαγάγῃ αὐτῶν.
Μητέρα δὲ τῷ δις βεβηλωμένῳ, τῶν ἄνω ἱερουργαλῶν, ὡς
τῆς ὁ μακάριος λέγει Παῦλος. Ἡ δὲ ἄνω ἱερουργαλήμ, ἐλδυ-
δέρεα ἐστὶν ἥ τις ἐστὶν μήτηρ πάντων ἡμῶν. Ὑπαχνεῖται τοίνυν
ἡ νύμφη, ἐπιλαβομένη τὸν νυμφίου μὴ κατὰλήψαι αὐτὸν,
ἕως ἃν εἰς τὸν νυμφῶνα, καὶ τῶν παλαιὰ τῶν δις βεβηλω-
νῶν κατὰ τ' αὐτὸν εἰσέλθωσι: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Τ Αἱ τοίνυν ἡ διδάσκαλος τὸν νυμφίον φεῖ τῷ μαθη-
ταυρῶν αἰτησαμένη. Πρὸς ταύτας λατὸν τέλει τὸν
λόγον, καὶ τοῖς οἰκείαις ἐξηγουμένη αὐταῖς. Καὶ διὰ τούτων ταύ-
ταις ἐνάγειν ἐπὶ χειρὸς, φησὶν: ~

Ε Πὶ κοίτῳ μου ἐν νυξίν ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου.
Ἡ γοῦν ἐν σαρκί μου ἐφ' ἣ ἐδόκει διὰ τὸ κατ' αὐτῶν ἡδῶ

8

ἀνα-

ἀναπαύεσθαι ἐν ταῖς νύξιν τῆς ἀγνοίας. Ἐζήτησα τὸ κυρίως
καλὸν, ὃ πέρεσιν ἐμοὶ ἡγαπητόν ἐστιν κατὰ τὸ
εἰρημικόν. Ὅτι νύξιν ὡς ἐμὲ τὸν δάλαμον καὶ ὁκ' ἔγνω.
Φωτισμὸν γὰρ εἶναι τὴν τευφίαν. Ὑπελάμβανον: ~

Εζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ' ὄρεον αὐτὸν. Ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ
οὐχ' ὑπήκουσέ μου. Δηλαδή ζητήσασα αὐτὸν ἐν τοῖς κα-
τὰ σάρκα ἢ δέσιν οὐχ' ὄρεον. Ἐπειδὴ τῇ σαρκικῇ ἢ δυνάμει, φυσι-
κῶς ὁ πόνος σιωπῆς δύσκολος. Ὅτι φθορᾶς, (ἥτις οὐδὲν ἐστὶν) ἢ
κατ' αἰσθησιν ἢ δυνάμει. Καὶ τὸ δίδεν ἀπ' αὐτῆς ἔγνω τῆς
πέρας. Ὅτι τῆς κατὰ σάρκα ἢ δυνάμει ὁ ἐμοὶ ἀγαπητός ἀ-
πέρι. Διότι ἐν αὐτῇ καλεσάσης μου τοῦτον πρὸς δόξαν
ἐν ἄλυσιν, οὐχ' ὑπήκουσεν. Ὅθεν διαπορευμένη, τοῦδε ἔ-
πον πρὸς ἐμὰν τὴν: ~

» Ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει ἐν ταῖς ἀγο-
» ραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις. Καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν
» ἡ ψυχή μου.

Ητοι ἐγεγρήσομαι ἀπὸ τῆς σαρκικῆς σχέσεως. Καὶ θεω-
ρήσω εἰσαγωγικῶς, καὶ οὕτω πρᾶξω, καὶ τὸ δίδεν διὰ πέ-
ρας τελειώτερον θεωρήσω. Καὶ ὡς ἀπὸ θεωρίας δεχομένη,
καὶ εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν ὁρμήν. Κυκλώσω ἐν ἐμῇ. Κατὰ
πρᾶξιν μὲν, ὡς περὶ ἐν ἀγοραῖς ἡ πόλεως. Πόνους οἱ ἀδε-
κιμασμένοι δεγόμενοι καταβάλλουσιν, ὡς κομιζομένη δρε-
πὰς. Κατὰ θεωρίαν δὲ, ὡς ἐν πλατείαις διεξερχομένη ταῖς
φυσικαῖς θεωρίαις τῶν ὄντων, καὶ τὴν τούτων διάφορον γνώ-
σιν συλλέγουσα. Καὶ οὕτω ζητήσω τὸν ποδοῦ μὲν μοι δι-
κῆν: ~

» Ἐζή-

» Ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ' ὄρεον αὐτὸν. Ἐκάλεσα αὐ-
» τὸν καὶ οὐχ' ὑπήκουσέ μου.

ΔΗλονότι κατὰ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν ἐζήτησα αὐτὸν. Μι-
μουμένη ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ' ὑπήκουσέ μου: ~

Τὸ Ψελλοῦ: ~

Ως ὅπως ἀκαταλήπτως ἡσὴ Χρὶς ἐμοὶ φύσις.
Ἐπὶ τὴν κοίτην μου φησὶ τὴν ἄγαν παρκοπὴν μου.
Ἐν ἡ καὶ φθάσασα λοιπὸν ἤλπησα καταπαύσασθαι.
Ὡς ἡδὴ τὸ ἀκρότατον πάντων καταλαβοῦσα.
Ὅταν πρὸς νύκτα πέφθακα τῇ δυνάμει μου.
Θερμῶς ἀναζητήσασα τὸν λόγον καὶ νυμφίον.
Οὐχ' ὄρεον τοῦτον οὐδαμῶς ἐκείσε πεφλυμένα.
Καὶ πάλιν τοῦτον κέκληκα πάλιν οὐχ' ὑπήκουσέ μου.
Ὡς ἀληθῶς ἐν τραγωδίᾳ ὅτι λόγους ἢ παρθέτους.
Φυγὴ γὰρ πᾶσα καθαρά καὶ πρὸς Ἀγγέλους φθάσει.
Καὶ τῇ ἀδύτῳ ἔσωθεν εἰσέλθῃ τῇ ἀρρήτῳ.
Μὴ νομιζέτω καθιδεῖν τὴν θεοκλίαν οὐδὲν.
Ἐπεὶ γὰρ ὡς ἐζήτησεν οὐχ' ὄρεον τὸν νυμφίον.
Ἀκούσω μὲν ἢ βούλεται, φησὶ γὰρ οὕτω πάλιν: ~

» Ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει. Ἐν ἀγοραῖς
» καὶ ἐν ταῖς πλατείαις. Καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυ-
» χή μου. Ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ' ὄρεον. Ἐκάλεσα, αὐ-
» τὸν καὶ οὐχ' ὑπήκουσέ μου.

Εξαναστήσομαι φησὶ καὶ ψηλαφήσω τούτον.
Καὶ πᾶσαν ὑπερκόσμιον παρκοπὴν φύσιν.

ρμ.

Α' Σ Μ Α;

Ἡ πόλις ἐπώνόμασεν ὁ λόγος τῆς ἀσμάτων.

Καθώσπερ εἶπεν ἀγορεύονταίς ἀνω παυνηγύρεσι.

Ὡς γοῦν ἀνέστη δὲ φησι πρὸς ζήτησιν ἀείνου.

Καὶ τὰ σκοπῶ καὶ λογισμῶ ταῖς τῆς Α' γέλων φύσει.

Ἀπάσας ἐξηρδύνησα μετὰ πολλοῦ τοῦ πόνου.

Ἐλπίζουσα καὶ λαβεῖν αὐτὸν ἐν τοῖς Α' γέλοις.

Ὅπως αὖ μάθω τίς ἐστι καὶ ποταπὸς τυγχάνει.

Καὶ πόθεν ἔχει τὴν δόχμην καὶ τὴν καὶ ἀλήγει.

Οἱ φύλακες τῆς πόλεως σιών τῆς ἀνωτάτης.

Περνοῦσαν εἶδον μετὰ πόλιν καὶ ζητοῦσαν.

Φησι γὰρ οὕτω καὶ ἐξῆς ὥστε ἀφηγουμένη:-

„ Εὐρωσάν με οἱ προῦντες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει.

Εἴτα φησὶν ἡρώτησα πρὸς σὺν Α' γέλους ταῖς.

„ Μὴ οὖν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδετε;

Ἡ Ἀπίζον γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ τοῖς Α' γέλοις εἶναι.

Καταληπὴν καὶ πρῶτον τὸν λόγον καὶ νυμφίον.

Ἐπεὶ δὲ τοὺς ἐγνώκα μὴ δὲν ἴπτεσιν ἀμύνας.

Παρήλθον αὖθις ἀπ' αὐτῆς φησὶν ἐξαπορῶσα:-

„ Καὶ ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῆς, ἕως οὗ οὕτως οὖν

ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου.

Ὡς γοῦν παρήλθον γὰρ φησὶ μικρὸν ἐν τῇ Α' γέλων.

Πισδύσσασα τὰ λογισμῶ τὴν ἀκαταλήψιαν.

Τὸ πρῶτον Χρῆστος καὶ Θεανθρώπου λόγου.

Εὐρεν αὐτὸν ὡς ἀληθῶς ἐν τοῖς ἀκαταλήτοις.

Ἡ φύ-

Α' Σ Μ Α' Τ Ω Ν,

ρμ α.

Ἡ φύσις γὰρ ἡ θεική τοῦ λόγου καὶ νυμφία.

Τὸ μὴ καὶ λαμβάνεσθαι καὶ ἀληπτήν τυγχάνει:-

„ Ἐκράτησα αὐτὸν καὶ ὅχι ἀφῆκα αὐτὸν. Ἐως οὗ εἰσή-

„ γαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον μητρὸς μου, καὶ εἰς τὸ πα-

„ μίειον τῆς συλλαβούσης με.

Ἐπεὶ ἀκαταλήπτην αὐτὸν φησὶν ἐφ' ὅσον.

Ἐν δὲ αὐτὸν ἐκράτησα καὶ μέσον τῆς καρδίας.

Καὶ τὸ Πατεὶ σιναίναρχον ἐγνώρισα τυγχάνειν.

Ἡμεῖς γὰρ οἱ καὶ νοοὶ καὶ μάστιγα ταμεία.

Τὸ πρῶτον τυγχάνομεν κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον.

Τὸ καὶ γυνήσας ἡμεῖς καὶ τρέφοντες ὡς οἶδε.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Ταῦτα διηγεσάμενη ταῖς νεάνισι. Πάλιν αὐτοῖς εἰς τὸν ὁμοῖον πρῶτον εἶπεν. Καὶ φησὶν:-

„ Ὡς ἐκισαὶ ἡμεῖς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς διωά-

„ μεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. Ἐὰν ἐγείνητε ὅ-

„ ἴξεγείνηται τὴν ἀγάπην, ἕως οὗ θελήσῃ.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Ἡ λαὸν αὐτὴ ἐν τῇ ἐν τῇ δόχμῃ τοῦδε τοῦ λόγου ἐρημ-
νισμῶν. Διὸ γὰρ αὐταῖς ἴπτεται τοῦτον τὸν ὅρον, ἐν
θλίψει αὐταῖς θεμελίω τὴν ἀγάπην τοῦ νυμφίου πρῶτον
ἐρημνίαν. Ταῦτα τῆς νύμφης εἰρηκῆς. Καὶ κάλλος ἀρρήτων
ἐν τῇ τοῦ νυμφίου πρῶτον εἰρηκῆς, ἐν πληπτόμεναι
αἱ δεῖαι διωάμεις, φησὶν:-

Τίς

Τίς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσά διτὸ τῆς ἐρήμου, ὡς ἐλέγχῃ κα-
πνῆ; τεθυμιαμένη, σμύενθῃ καὶ Λίβανον διτὸ πάντων
κονιορτῆρ μυρεψοῦ;

Ὡς περ γὰρ τὸν ὑμφίον ὀρεῶντες μετὰ τῷ τοῦ διαβόλου
νίκῳ καὶ τῷ τοῦ θανάτου κατόλυσιν εἰς ἔργους ἀνιόν-
τα θαυμάζουσι, καὶ λέγουσι. Τίς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς
δόξης; Καὶ μαυθαίνουν ὅτι κύριος κραταιὸς, καὶ δυνατὸς.
Κύριος δυνατὸς ἐστὶν πολέμῳ. Καὶ μαυθαίνειν ἀπειβέσθην
βουλόμηναι, πάλιν ἐρωτᾷ. Τίς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς
δόξης; καὶ ἀκούουσιν, ὅτι κύριος τῆς δυναμείας, αὐτὸς ἐστὶν ὁ βα-
σιλεὺς τῆς δόξης. Οὕτως καὶ ἐν ταῦτα τῆς ὑμφῆς τῷ ὄρει
θαυμάζοντες φησὶ. Τίς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσά διτὸ τῆς ἐρήμου;
Ἐρημον δὲ καλοῦσι τῆς ἀνθρώπων τῷ φύσιν διὰ τῷ πρῶτῳ
ἐργῷ ἀσέβειαν. Διὸ καὶ ὁ Ἡσαΐας βοᾷ. Ἐρημὸς ἐρημὸς
διψῶσα. Εὐφραίνῃ ἐρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κέϊνον. Ὡς περ
δὲ ἐν ταῦτα ἐκπλήθονται ὅτι τοσοῦτον κάλλος ἐν τῆς ἐρήμου
βεβλάστηκεν. Οὕτως ἐν τῇ Ἡσαΐου Προφητεῖᾳ θαυμάζε-
σι τὸν κυμφίον ὀρεῶντες, καὶ λέγουσι. Τίς ὁ αὐτὸς ὁ ὄρεα ἡρόμε-
νος ἐστὶν Ἐδὼμ. Ἐρημὸς ἡμαρτῶν αὐτῶν ἐν Βασὶν. Σημαίνει
δὲ τὸ μὲν Ἐδὼμ, τῷ γένει. Τὸ δὲ Βασὶν τῷ σάκεα. Καὶ
ἐκ πληθόμηναι αὐτῶν τὸ κάλλος, βοῶσιν. Οὗτος ὁραὶς ἐν σο-
λῇ βοᾷ μετὰ ἰσχύος. Ἰνα πίσου ἐρῶντα τοῖς ἡμαρτῶν ὡς δι-
πλητῶν λησῶν πλήρης καὶ πεπαιγμένης; Καὶ φασὶν, καὶ ἐν
σάκεα ὡς λάμπει. Σπολὶν αὐτῶν τὸ σάμα παρρηγοῦ-
κας, καὶ βίαν ἔχει τὸ κάλλος. Ἀποταῖς αὐτῶν ὀρεῶντος βια-
ζόμενον. Οὕτως ἐν ταῦτα ἐκπλήθονται. Οὐ μόνον ὅτι κα-
λὴ ἡ ὑμφῆ, ἀλλὰ ὅτι καὶ διτὸ τῆς ἐρήμου ἀναβαίνουσά. Του-
τέστιν διτὸ βλάθους εἰς ὑψος ἀνερχομένη. Καὶ διτὸ τῆς πατα-

νῶν, Ἰππ

νῶν, Ἰππὶ τοῖς μετέωροι βαδίζουσα. Καὶ ὅπως φησὶν ἐλέγχῃ
καπνὸς τεθυμιαμένη. Ἀσαφῆς μὲν ἡ συνθήκη. Τῇ γὰρ
Ἐβραίων γλώτῃ δουλόσαντες, ὅτι ἐσαφηνίσθη τῷ διά-
νοισιν. Ὁ δὲ ἀκύλας, καὶ ὁ σύμμαχος, τῷ ἐννοισιν ἡμεῖν πα-
ρεδήλωσαν. Εἰρηκότες. Ὡς ὁμοίως καπνὸς διπλοθυμιά-
ματος. Μιμᾶται δὲ ὡς ἐλέγχῃ πολλάκις θυμιάματος, κα-
πνὸς, ἐν τῷ αἰεὶ οἶονε τυπούμνος. Καὶ εἰκότως αὐτῷ καπνῷ
θυμιάματος ἐοικέναι φασὶ. Τῷ κατὰ τὸν μακάριον Παῦ-
λον ὡραίσασαν τοῖς μέλη αὐτῆς, θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, θά-
ρατον τῷ θεῷ, καὶ παρρηγοῦσαν διὰ τῆς αἰνέσεως
θυσίαν. Καὶ τοῖς μέλη αὐτῆς τοῖς Ἰππὶ τῆς γῆς νεκρώσαν, καὶ
τῷ Χριστῷ συναφθεῖσαν, καὶ ὁλοκαύτωσιν ἑαυτῷ τῷ θεῷ
παρρηγοῦσαν. Διδάσκουσι δὲ καὶ ποῖω αὐτῆς καπνῷ θυ-
μιάματος ἀπεικασαν:

Γ Μύραν γὰρ φησὶ καὶ Λίβανον διτὸ πάντων κονιορτῆρ μυ-
ρεψοῦ. Δῆλον δὲ, ὅτι Λίβανος μὲν θεῷ κατὰ τὸν Μω-
σαϊκὸν διπλοθυμιάματος νόμον. Ἡ δὲ σμύνα, νεκρῶν ἐν σώμα-
των ἀλειφή. Σημαίνει οὖν τοίνυν διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων, οἱ
τῆς ὑμφῆς τὸ κάλλος θαυμάζοντες. Ὅτι διὰ τοῦτο ἐστὶν ἀνά-
δος, καὶ ἀτμῶν θυμιάματος ἀπεικασμένη. Ὅτι καὶ τῷ ἀν-
θρωπότητι καὶ τῷ θεότητι παρρηγοῦται, καὶ τῷ θανάτῳ π-
σθύουσα. Καὶ τῷ παρρηγοῦ τῶν αἰώνων ὡς ἀξίον ὁμολογεῖ. Ἀπὸ
πάντων τοίνυν τῶν κονιορτῶν τοῦ μυρεψοῦ θαυμάζουσι
αὐτῆς τῷ σμύνα καὶ τὸν Λίβανον. Ἐχει μὲν γὰρ καὶ τοῖς
ἄλλας δρετοῖς. Οἷον διπλοθυμίας μυρεψοῦ τῆς θείας γραφῆς
ταῦτα συλλέγουσα. Ἐξαίρετα δὲ αὐτῆς, ἡ σμύνα καὶ ὁ λί-
βανος. Τουτέστιν ἡ Θεολογία τε καὶ οἰκονομία: ~

Ἡ γοῦν

ρμδ.

Α' Σ Μ Α,

Αλλὰ τὴν κρείττω θεωροῦν ἡ νύμφη ψηλαφούσα.
Πάλιν οὖν φίλους δυσωπῶ φησὶ γὰρ τοῖς ταῖς:-

- » Ὡς οὖν ὑμᾶς θυγατέρες Γερουσαλήμ ἐν ταῖς δυ-
- » νάμεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. Ἐὰν ἐγείνητε,
- » καὶ ὀξυγείνητε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ.

Τοῦ ψελλοῦ:-

Τοῦ λόγου τούτου φθασότες ἔπορευτο τοὺς ἐμφάσεις.
Λόγοις λοιπὸν οὖν ἐφ' ἑξῆς ὡς διωκτὸν σκεπτόμενος:-

- » Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα διὰ τῆς ἐρήμου, ὡς σελήγη-
- » κα πνῆ; τεθυμιαμένη, σμύροντι καὶ λίβανον διὰ πᾶ-
- » των κορυφῶν μυρεψοῦ.

Ταῦτατοι γάρ τοι λέγουσιν οἱ φίλοι πρὸς ἀλλήλους.
Ὁ δὲ τῆς ῥήματων δέ σκοπὸς οὗτος ἐστὶν ὡς οἶμαι.

Ἡ νύμφη γὰρ καὶ πρῶτον ταῖς δρεταῖς ἐψώθη.

Τῇ πίσει τῇ προσηλίᾳ καὶ τῇ δημοσιῇ.

Ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸς δρετῆς ἄλλο μετέβη ἡ νύμφη.

Νηθείας ἀγρυπνίας τε, καὶ πρῶτον πᾶν πᾶν.

Καὶ τὴν μορφὴν ἡλλάξατο ταῖς ἀγῶν χαμδυνίαις.

Οἱ φίλοι κατεπλάγησαν τὴν θεωροῦν τῆς νύμφης.

Καὶ πᾶς ὁπορευόμενος δὴθεν τὸν ἀγνοοῦντα.

Περὶ τῆς νύμφης θέλουσιν ἐπ' ἐρωτῶν ἀλλήλους.

Τίς αὕτη λέγοντες ἐστὶν, ἥ τις ἐκ τῆς ἐρήμου.

Πρὸς ἑαυτὸς ἀνεδραμὼν ὡς περ καπνὸς σελήγη.

Σμύροντι ὅσῳ ἐκπέμπουσα, καὶ θανμασὸς λίβανου.

Ψυχὴ γὰρ πᾶσα θέλουσα λίβανος τελεσθῆναι.

Ἡ γοῦν

Α' Σ Μ Α' Τ Ω Ν.

ρμέ.

Ἡ γοῦν τρεπὼν θυμίαμα τῷ βασιλεῖ τῆς ὁλῶν.

Ἄν μὴ νεκρώσῃ πρῶτον πάντα τοὺς μέλη τοῦ σώματος.

Καὶ σμύροντα δὴθεν γήνηται Χριστῷ σὺν νεκρωθεῖσα.

Οὐκ ἄλλως γίνεται ποτὲ λίβανον τῷ κυρίῳ:-

Τῶν τριῶν πατέρων:-

- » Ταῦτα γοῦν τοὺς πρῶτον τοῦ σώματος ἐξηγησάμενοι ἀ-
- » ναβάσκει μου.

» Ὡς οὖν ὑμᾶς θυγατέρες Γερουσαλήμ. Ἐν ταῖς δυ-

» νάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. Ἐὰν ἐγείνητε

» καὶ ὀξυγείνητε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ.

Δηλαδή ὡς περ ὡς οὖν ὑμᾶς διὰ τῆς ἀπειλῶν καὶ τῆς
ἐπαγγελιῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, ὡς οὖν πάλιν ὑ-
μᾶς διὰ τῆς τῆς κατ' ἐμὲ ἐξηγήσεως δίκῃ ὅρα, τῷ κατ' ἐμὲ
πρῶτον ἐγὼ βεβαιώσασα, καὶ σφειδίζασα πρὸς τὸν κατὰ
θεὸν δρόμον. Μέλεις αὖν ἡ θεία ἐμφάνεια τὴν ἀπεψίδα
ὑμῖν χαρίσεται. Αἱ δὲ θάμβους πληρωθεῖσαι, καὶ καθ'-
ἑαυτοὺς πρὸς τῆς ἐξηγησιμῆς διαφορῶνται, φησὶ:-

- » Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα διὰ τῆς ἐρήμου ὡς σελήγη
- » καπνῶ;

Ητοι ποία ἐστὶν αὕτη ἡ διὰ τῆς τῆς παιδῶν ἐς ἐρημὴν ἐξέως
πρὸς θεὸν ὑψομένη. Κατ' ὁρῶν καὶ γινώσκιν, οἱ αὖ κλω-
νες καπνοῦ. Ὁ δὲ τὸν νεμομένου ὑλίου πυρὸς ὡς καύφες,
ἀναπέμπεται πρὸς αἶρα. Οὕτω γὰρ καὶ πᾶσα ψυχὴ τῷ
πνύματι ζέουσα, κατὰ πρῶτον μὴν, τὴν τῆς σαρκὸς παχύ-
τητα. Κατὰ θεωρίαν δὲ, τὴν τῆς ὁλῶν φύσεως ἐπιφά-

Τ

νεῖα

ναιαν λεπιδώσασα, κατὰ ὅδῳ ἀγαθὸς τρέπους καὶ λόγους.
Κούφη πρὸς θεὸν ἀναφέρεται. Μὴ καὶ ἀπωμένη τῇ γῆνι
παχύτητι. Οὐτὼ δὲ Πρὸς τὸν ἑρμῖον νυμφῖον ἀναφέρεται.
τεθυμιάμενη σμύρναν, καὶ λίβανον διὰ πάντων κοίτης τῆς
μυρενῆς. Ἡ γοῦν μεμυεσμένη οἷα μὲν σμύρνη τῇ δρετῇ,
ὡς τὸ σαρκικὸν νεκρώσασα φρόνημα. Οἷα λίβανῳ τῇ γνώ-
σει, ὡς τοῖς χαρακτῆσι τῆς ἀληθείας θεῖον ἄγαλμα ἐαυτὴν
δοξοδείξασα, τοῦτ' ἐτρόπως δὲ διωδίαςαι. Διεξερχομένη
τοῖς τῆς ὁλῶν φύσει, καὶ πρὸς τὸν τούτων αἴτιον φερομένη.
Α' φ' ὧν δίκην κοίτης τῆς οἰκίας λόγους καὶ τρέποι ἐγείρονται
αὐτῇ. Λεπιδώσας ταύτας ταῖς βασανιστικαῖς τῆς ἀληθείας
τεταῖς, τοῦτ' ἐπὶ πρὸς τοῦ πιδύματος, τοῦδε τοῦ πᾶν οἰονεῖ
ἔφοντος Ἰεταστικὸς λόγος: ~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Οὕτω τῆς νύμφης τὸ κάλλος θαυμάσαντες. Δηγουῦνται
αὐτῇ τὸ νυμφῖον τὸν πλοῦτον, καὶ φασιν: ~

- » Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σολομῶντος. Ἐξήκοντα δυνάτοι κύ-
» κλω αὐτῆς διὰ δυνάτῃ Ἰερουσαλήμ. Πάντες κατέ-
» χοντες ῥομφαίας, δεδιδαγμένοι πόλεμον. Ἀνὴρ ῥομ-
» φαία αὐτῇ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτῆς διὰ δάμβρας ἐν νυξίν.

Θηγήτων δὲ πάντων. Τί δήποτε Σολομῶντα τὸν νυμ-
φῖον παρσαγορεύουσι; Τὸ Σολομῶν, εἰρηνικῶς παρσα-
γορεύεται. Καὶ τοῦτ' ἐν τοῖς παρσαγορευομένοις ἐστὶν ἀρετῇ.
Φασὶ γὰρ ὁ θεός, βουλευθέντα τὸν Δαβὶδ τὸν νεὸν οἰκοδομή-
» σαι. Ἰδοὺ ὧς ἵκεται αἰγι. Οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως
» Καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν διὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς κυ-
» κλώσας.

» κλώσας.

- » κλώσας. Οὔπ' Σολομῶν ὄνομα αὐτῆς. Καὶ εἰρήνη, καὶ ἡ
» συχίδη δώσω ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς, οὗτος
» οἰκοδομήσει οἶκον πρὸς ὀνόματί μου. Καὶ ὅτι ἔσαι μοι εἰς
» ὕψος. Καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ εἰς πατέρα. Καὶ ἐτοιμάσω
» τὸν θρόνον τῆς βασιλείας αὐτῆς, ἐν ἧλ' ἕως αἰῶνος: ~

Ἰδὼν δὲ ὅτι Σολομῶν τετελεύτηκεν. Οὐδὲ πολὺ βιώ-
σας χρόνον. Καὶ ὅτι ὁ θρόνος αὐτῆς τέλος ἔλαβε. Σολο-
μῶντα τίνω παρσαγορεύει τὸν εἰρηνικὸν ἡμῶν κύριον. Περὶ
οὗ φησὶ ὁ μακάριος Παῦλος, αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν.
Οὔποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φροῦ-
μου λύσας. Διὸ καὶ ὁ μακάριος Δαβὶδ εἰς Σολομῶντα μὲν
ἐπιγράφει τὸν ο.α. Ψαλμὸν. Τὰ δὲ τοῦ πατῆρος ἡμῶν ἐν
αὐτῇ διηγῆται κατορθώματα. Κενὰ γάρ ἐφησεν ὅτι πτωχὸς
τοῦ λαοῦ. Καὶ σώσει ὅτι ὕψος τῆς πενήτων. Καὶ ταπεινώσει
συκοφάντην. Καὶ συμπαράσχει τὸν ἡλίω. Καὶ πρὸς τῆς
σελήνης χρεῖας χρεῶν. Οὔτε δὲ τὸν ἡλίω συμπαράσχει μετρή-
κε Σολομῶν. Οὔτε πρὸς τῆς σελήνης ἐστὶ χρεῖας χρεῶν. Ἀλ-
λὰ ταῦτα ἀρμόζει τὸν ἐν Σολομῶντι βλαστήσαντι Ἰησοῦ
Χριστῷ, κατὰ τὸ ἀνθρωπίνον. Οὗ πρὸς τῆς αἰώνων ὑπαρ-
χων, κατέβη ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡς εἰς αἶψα
ἐπὶ τὴν γῆν. Πόκον δὲ ἐπ' αὐτῇ. Τὴν παρθεῖον παρση-
γέδυσσε. Καθάρπερ ὑετὸς ἐπὶ πόκον ἀψοφητὴ καταβάς.
Οὗτος ὁ σωτήριος ἐκείνος, τόκος. Πάντων ἀνθρώπων ἀγνοί-
» των ἐχρῆτο. Τούτους ἐπιφέρει. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέ-
» ραις αὐτῆς δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης. Ἔως οὐ ἀντα-
» ναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει διὰ θαλάσσης ἕως
» θαλάσσης. Καὶ διὰ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμέ-
» νης. Καὶ τὰ ἐξ ἧς ἅπαντα τῆς αὐτῆς διανοίας ἐχρήματα. Οὐ

γδ νυν καιρος τον Ψαλμον ἐρμηνεύειν. Ἔως δὲ τῆς περὶ
των τῆς οἰκουμένης, οὐχ ὁ Σολομών ἐκείδουσιν. Ἀλλ' ὁ ἐκ
Σολομῶντος βλαστήσας κατὰ τὸ ἀνθρώπινον Ἰησοῦς Χριστός,
καὶ Σολομών πρῶτος γοεδύμνος διὰ τὸ εἰρηνικόν, καὶ πρῶτον
καὶ εἰρήνης παρεκτικόν. Ἐπειδὴ τοίνυν τίς ὁ Σολομών, μεμα-
θήκαμεν. Φέρεται τῆς ἐρμηνείας ἀψώμεθα. Ἰδοὺ ἡ κλίμη τῆς
Σολομών, κλίμη τοῦ νυμφίου, τοῖς θεῖας νοήσεως γραφάς.
Ἐν ἐκείνῃ γδ οἰσιν στανανακλωμένη ἡ νύμφη τῆς νυμφίῳ,
καὶ τὰ τῆς διδασκαλίας σπέρματα δεχόμενη, συλλαμβάνει
καὶ κύει, καὶ ὠδίνει, καὶ πίκται τὴν πιδυματικὴν ὠφέλειαν, ὡς
» βοᾶν μετὰ τοῦ Προφήτου. Διὰ τὸν φόβου σου κύει ἐν
» γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδυνήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πιδύμα
» σωτηρίας σου, ὁ ἐποστάμεν ἐπὶ τῆς γῆς: ~

- » Ἐξήκοντα φησὶ διωατοὶ κύκλω αὐτῆς, διὰ διωατῆρ' Ἰσ-
- » ραήλ, πάντες κατέχοντες ῥομφαίας, δεδιδαγμένοι πό-
- » λεμον. Ἀνὴρ ῥομφαία αὐτῆς ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτῆς διὰ
- » θάμβους ἐν νυξίν.

Τὸν ἐξήκοντα δριττὸν ἐν ταῦθα κεῖσθαι ἡ γέμα. Οὐκ
ἐπὶ ταύτης τῆς ποσότητος. Ἀλλὰ ὅτι ἐν τῇ παλαιᾷ δια-
πρέψαντες ἀγίους, ἐν τῷ δηλοῦσθαι τὰ ὀνόματι. Τὸν μὲν
γδ δέκα τέλειον εἶναι φασὶν δριττὸν. Τὰ δὲ ἐξ ὧν ὁ νό-
μος ἀεμότητοι. Ἐξ γάρ φησιν ἡμέρας ἐργᾶ. ὅτι ἐν νόμῳ
τοίνυν τελειωθέντας. Κύκλω τῆς κλίτης ἐσθναί φασιν. Ἀπὸ
μὲν τοῦ Ἰσραήλ τὸ γένος κατὰγοντας. Διωατοὶ δὲ ὄντες
ὑπὲρ πάντας. Καὶ ῥομφαίᾳ κατέχοντες, καὶ πολεμι-
κῶς ἐμπειροῦς εἰδότες. Καὶ ἄλλας ῥομφαίας ἐπὶ τῆς μη-
ρῶν φερόμενους διὰ θάμβους φησὶν ἐν νυξίν. Σαφές ἐστιν δὲ
ὁ σύμ-

ὁ σύμμαχος τοῦτο πεποίηκεν, εἰρηκώς. Διὰ φόβους νυκτε-
ρινὰ. Οὗτοι φησὶν οἱ διωατοὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κλίμην,
διὰ τοῖς τῆς ἐκκλησίας ἑπιδρομαίς. Τὴν νύμφην φυλάττον-
τες. Δύο δὲ ῥομφαίας ἐπὶ φέρονται. Τὴν μὲν ἐν τῷ μη-
ρῷ. Τὴν δὲ ἐν τῇ χειρὶ, τὸν ἐλεγκτικὸν λόγον. Καὶ τὸν κε-
κρυμμένον καὶ μυστικόν. Καὶ τὸν μὲν ἐλεγκτικόν, ἐν πρῶτῳ
ῥῳ. Τὸν δὲ μυστικόν ἐν ταμίῳ, ἔκδοτον ἐν τῇ κοιλίᾳ: ~

- » Ἰδὲ ἡ κλίμη Σολομῶντος, ἐξήκοντα διωατοὶ κύκλω αὐ-
- » τῆς διὰ τῆς διωατῆρ' Ἰσραήλ. Πάντες κατέχοντες
- » ῥομφαίας, δεδιδαγμένοι πόλεμον. Ἀνὴρ ῥομφαία ἐπὶ
- » τὸν μηρὸν αὐτῆς διὰ θάμβους ἐν νυξίν.

Τοῦ Ψαλμοῦ: ~

Ο Ἰ φίλοι ταῦτα λέγουσι δὴθεν πρὸς τὴν παρεθέτον.
Τὸ κάλλος ἀφηγούμενοι τῆς κλίτης τοῦ νυμφίου.
Ὡς μάλλον ὑπομνήσκει τὸν πόθον τὸν τῆς νύμφης.
Συδέμοι σφόδρα πρὸς σεχὲ τῇ τούτων ἐξηγήσει.
Κλίμη τυγχάνει Σολομών, ὁ τῆς σωθέντων τόπος.
Ἐξήκοντα δὲ διωατοὶ πρὸς κυκλωτὲς ταύτης.
Ὡς αὐτοὶ πεφύκασι οἱ πάλιν σεσωσμένοι.
Ἐξήκοντα δὲ λέγοντας τὸ λόγῳ τῆς ἀσμάτων.
Ὅτι πινες ὄντως διωατοὶ, τῇ χάριτι τῇ θεῇ.
Θάμβους ἐπέπλησαν πολλοὶ τὰς εἰρήναις τῆς δαμνόντων.
Τῶν ἐν νυξίν τὸν πόλεμον ἐχόντων κατ' ἀνθρώπων.
Ὡς περ ἐκ πληθύνει τῆς ἀνὴρ ῥομφαίαν μηρῷ φέρον.
Τοὺς μὴ πρὸς πόλεμον καλῶς ἐκ δεδοκιμασμένους.
Ἐκείνοι γδ σωσάμενοι τὸ τοῦ σωρῶν σημεῖον.

Ὡς περ

Ως περ ρομφαίαν δίσομον ήκοντη μύριω λίαν.

Προς τοις δρχαίς αντέστησθι, και προς τοις εξουσίαις.

Τοδ κοσμοκρατορος σιτων τυ σότους τυ παρσάτου.

Ταυτα μη ωτα παρήλθι ως δυνατον ελέγχθη.

Ειδ' ισως κατα σιωτασιν ο λόγος ου παρβαίνει.

Μη το θαυμάσης δεσποτα μη το δυσαρήςσης.

Ούτω γδ έχει τα πολλά τ' ου παρηκωτέρων.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

Α Ιαπορήταται τίνω παρ της διδασκαλίας αι μαθή-
ται. Ο' π τίς εσιν αυτη. Νυν φασι παρ αυτης, το,
ιδε ή κλίμη του Σολομ' ουτος. Εφ' η πάντως επαναπαύεται
ο παρς έαυτου, και παρς αλληλων, και παρς τον ιδιον πα-
τέρα καταλλάττων ήμας. Ο Χριστός, ο εβρωϊκός Βασιλεύς.
Εξήκοντα δυνατοί κύλω αυτης, οι πέρείσιν οι θεία δυνά-
μει πρυταχόθεν παρυλάττοντες τινω εις ανάπαυσιν θεου
έτοιμασθ' εσαν ψυχών. Απο τ' ου επιβουλούντων ταύ-
τω πνυμάτων της ποιηίας ενεργητικοί λογισμοί. Του
γδ ταίς πέντε αιδήσεσιν επιστατωτος λόγου αμα ταύ-
ταις. Τον εξ αποτελειωτος δριδμόν. Των δε θείων ενρ-
λων εν πληρουσών τ' ου δέκα. Ο τ' ου ολόγω επιστατ' ου ταίς
αιδήσεσιν, τοις θείας ποιεί εντολάς, εξαπλασιάζει τινω δε-
κάδα τ' ου ενθλων. Και τον εξήκοντα αποτελει δριδμόν. Το
αγαθόν ως ερεται ερεταζόμενος. Απο δυνατ' ου Ισραήλ. Ου-
τοι δε πάντως, αι αληθείς του θεώντος θεόν, νδ, εσιν έννοιαι.
Αφ' ων υφιστάμενοι οι τ' ου αγαθ' ενεργητικοί λογισμοί. Πε-
ριφυλάττει τινω εν εαυτ' επαναπαύεσθαι τον εβρωϊκόν Βα-
σιλέα Χριστόν, ψυχών. Πάντες κατέχοντες ρομφαίδι, δε-
διδαγ-

διδαγμένοι πόλεμον. Πάντες δε οι εισημένοι λογισμοί, κα-
θ' εξιν μεν θεωρητικώ οίαις ρομφαίαις δισόμους. Τας δια-
κρίσεις τ' ου εναντίων κατέχουσιν. Κατ' ενεργειαν δε προακτι-
κώ, πεπείρανται. Του πώς δε ταίς εναντίαις δυνάμεισι
μάχεσθαι:~

» Απ' ου ρομφαία αυτ' ου, επ' ου τον μητρον αυτ' ου από θάμ-
» βους εν νυξιν.

Η Γου εκαστος τ' ου εισημένων λογισμών, τινω αναιρετικώ
τ' ου παθών μάχεσθαι του πνυματος, κατα της επι-
θυμητικής δυνάμειος της ψυχης επιφέρεται. Δια φόβον τ' ου
επιβουλούντων αυτ' ου εν νυξι της αγνοίας, κατα τοις αλγόγε-
της επιθυμίας ποιησθ' ουτων δαιμόνων:~

» Φορέον έποίησεν έαυτ' ου ο Βασιλεύς Σαλομών, από ξύ-
» λου τ' ου λιβαένου. Στύλους αυτ' ου έποίησεν δρυίλειον, και
» το ανάκλιτον αυτ' ου, χρυσόν, επιβασίς δε αυτ' ου προφυρά.
» Εντός αυτ' ου λιθόσφων. Αγάπην από θυγατέρων Ιε-
» ρουσαλήμ.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:

Η Αλιν εν ταυτα φορέον, ου αγίους νοήσωμεν Αποςθ-
λους, βασάσαντας το όνομα κυρίου ενώπιον ένθων και Βα-
σιλέων, υώντε Ισραήλ. Και γδ παρ του μακαρίου Παύλου
του το πα ανανία φησιν ο Χριστός. Περίου οπ σκιδος εν λαγής-
μοι εσιν ουτ' ου. Του βασάσαι το όνομάμου ενώπιον ένθων
και Βασιλέων, υώντε Ισραήλ. Και αυτος δε ο δεσπότης
Παύλος βοά. Ειδοκίμω ζητείτε του εν έμοι λαλουτος
Χριστός.

Χειρ. Τούτους δὲ καὶ ἵππους ὁ μακάριος Ἀβραάμ ἀνέ-
μαζεν. Ἐπιβήσῃ γάρ φησιν ἔτι εὖ ἵππους σου, καὶ ἡ ἵπ-
πασία σου σωτηρία. Καὶ πάλιν. Ἐπεβίβασας εἰς θάλασ-
σαν εὖ ἵππους σου, ταχέως γὰρ ὑδάτα πολλὰ. Θάλασ-
σῃ δὲ καλεῖ τὸ ἔθνη, ἃ τότε τῷ Ἀποστόλων κηρύττοντων
διεταράχθητο. Διὸ καὶ οἱ ἀπιστοῦντες πρὸς αὐτῷ ἔλεγον. Οἱ
τί τὸ οἰκουμένῳ ἀναστασάντες, οὗτοι καὶ ἐν ταῦτα πᾶρ
εἰσιν. Ἀνδρῶν ὑποδέδεικται ἰσίων. Οὗς δὲ Ἀβραάμ τοῖ-
νυ ἵππους ἀνόμασε. Τούτους φορεῖον ἐν τῷ ἄσματι τῷ ἄσ-
μάτων περὶ τοὺς ἀποστόλους διείσκηον:

Εποίησε τίνυν ἑαυτῷ φορεῖον ὁ Βασιλεὺς Σολομὼν ἀπὸ
ξύλου τοῦ λίβανου. Λίβανον τὴν Ἰερουσαλήμ καὶ τὴν
Ἰουδαίων πληθύνει ἡ θεία πολλὰς περὶ τοὺς ἀποστόλους γραφῇ.
Καὶ τοῦτο ἐν τῷ περὶ τοὺς ἀποστόλους τοῦ λόγου ἐν τῷ περὶ τοὺς
ἀποστόλους συγγραμμάτων. Ἐπειδὴ τοίνυν ἔξ ἐκείνων
κατήγον τὸ γένος οἱ μακάριοι Ἀπόστολοι. Εἰκότως φησὶ τὸ
φορεῖον ἀπὸ ξύλων τοῦ λίβανου κατασκευάσθαι. Τοῖς δὲ
ξύλοις αὐτῷ, φησὶ ἐποίησεν δαγύριον. Εὐείσκηον δὲ αὐτῷ
καὶ ξύλους ὀνομασθέντας. Ὁ γὰρ μακάριος Παῦλος γαλά-
τας γράφων, φησὶ. Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ δο-
κοῦντες σύλοι εἶναι. Δεξιὰς ἐδωκεν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβα κοι-
νωίας. Ἰνα ἡμεῖς μὲν εἰς τὸ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν πα-
τορίαν. Φασὶ δὲ καὶ τὸ ἀνακλιτὸν αὐτῷ χρυσίου εἶναι. Δι-
οὗ δὲ τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα, ὡς ὁ θεὸς ἐπαναπαύεται
λόγος: Ἰβίβασας αὐτῷ περὶ τοῦ. Τοῖς μὲν γὰρ δαχολογῇ,
τὸ βασιλεύειν πρέπει. Τοῖς δὲ τηλικαυτοῖς, νυμφόσας
λεῖσθαι:~

Καὶ

Καὶ ὅπως αὐτῷ λιθόστρωτον: μαργαρίταις γὰρ ἔοικε καὶ
λίθοις πρὸς καὶ θεῶν λόγια κατὰ τὸν εἰπόντα Περφί-
τιω. Τὰ κείμενα κυρίου ἀληθινὰ δεδηλωμένα ἐπὶ τὸ αὐ-
τό. Ἐπισημαίνεται ὑπὲρ χρυσοῦ καὶ λίθου ἡμῶν πολὺν. Καὶ
πάλιν. Ἰδοὺ ἐπεδύμησας τοὺς ἀποστόλους ὑπὲρ χρυσοῦ καὶ τῷ
πάζον. Καὶ ἡ Βασιλεία δὲ τῷ οὐρανῶν, ἔοικε κατὰ τὴν τοῦ
κυρίου φωνήν, ἐμπόρῳ ζήτει πικρὰς μαργαρίτας. Καὶ ἀλ-
λαχέ δὲ φησὶ. Μὴ βάλητε εὖ μαργαρίτας ἐν μὲν ἑμῶν
δεν τῷ χοίρων:~

Τὸν Ψελλοῦ :-

„ Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ Σολομὼν Βασιλεὺς:

Ο Λόγος ὁ περὶ τοῦ μέλους τῷ ἄσματι.
Τὴν δὲ ἐθνῶν αὐτῷ παρὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν.
Ὁ Βασιλεὺς γὰρ Σολομὼν, τοῦτος ὁ νυμφίος.
Ὁ ἐστὶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῷ ἀποστόλῳ πάλιν.
Ἐστὶ μὲν γὰρ καὶ λίβανος σπῆτος ἡγιασμένος.
Οὗτος μέμνηται Δαβὶδ ὁ ψαλμογράφος λέγων.
Ὡς φοίνιξ ἔξ ἀνθήσει δένδρος ἐν κυρίῳ.
Καὶ πληθυνθήσεται καλῶς ὡς κέδρος ἐν λίβανῳ.
Ἐστὶ δὲ πάλιν λίβανος ἀπὸ βλεπτοῦ ἐν πᾶσιν.
Ὅτι περὶ ἐπὶ τῷ Δαβὶδ τοῖς κέδρῳ συντελεσθέντι.
Στύλους δὲ σύμοι νόησον καὶ βάσεις τοῦ φορεῖου.
Τοὺς Ἀποστόλους ἀληθῶς καὶ εὖ περὶ τοὺς ἀποστόλους.
Οἱ πρὸς ὑμᾶς ἔειξαν Χρὶς οὗ τὴν ἐκκλησίαν.
Καὶ τὴν ἀγάπην ἡύξησαν ἡ γοῶν τὴν σωτηρίαν.
Τῶν ἀνθρωπίνων δηλαδὴ ψυχῶν τῷ ἀποστόλῳ.
Ταῦτα μὲν ἐν λευκῇ, ὑπὲρ αὐτῶν ἡ νύμφη.

V

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Εκ τούτων γδ εὖ τῆς ποιητῆς ταύτης ἐκκοπέντοις ρίζαις. Καὶ ἡ Χρυσὴ τῆς Θεμελίω τῆς πίστεως ἐπ' οἰκοδομηθέν-
τας. Φορεῖν ἑαυτοῦ πεποιήκεν αὐτὸ, Χρυσὸς δ' εἰρηνικός Βα-
σιλεύς. Ἐπὶ τούτων ἐρθαικότων εἰς τελειότητα. Ὡς περ ὁ Χρ-
μύρος. Καὶ πῶς εὖ διδασκομένης μετὰ φρεσὶν. Κα-
τα μέρους δὲ τῆς τοῦ φορέου κακοποδίας, ἔξηγέμεναι, φα-
σι. Στύλους αὐτῆς ἐποίησεν δ' ἐργεῖον. Ὁ πέρ εἰσι τοὺς λόγια
κρείς. Ἀφ' οὗ δ' Δαβὶδ λόγια ἀγνά. Ἀγρεύειον πεπερω-
μύρον. Ἐφ' οἷς ὡς πέρ σι σύλοις, ὕψωσε πῶς γινώσιν ἑαυτῶν,
ὁ νυμφίος τῆς νύμφης. Οἰκέων ταύτην ποταμύρος ὁ χι-
μα. Φέρουσαν ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστάτῃ τούτων τῆς κορίων
ἀλήθειαν. Καὶ ἀνακλιτὸν αὐτῆς χρυσόν. Ἡ γὰρ κατά-
παισιν τῆς κατὰ νομὴν κινήσεως αὐτῆς πεποιήκε τὸ αὐτῆς ὡς
εργύριον. Ὁ περ σημαίνει ὁ χρυσὸς ὡς τῆς λοιπῶν πασῶν ὑλῶν
ἡμιώτερος. ~

Επίβασις αὐτῆς πορφύρα. Δηλονότι Βασιλεία θεῶν. Εἰ γδ
εἰρηνικός ὁ Σολομών ἐμμενέται. Καὶ δηλοῖ τὸν εἰρ-
νύσαντα ἐκ ἑαυτοῦ τοὺς πάντας Χρυσόν. Ἡ δ' εἰρήνη, ἀνερόχλη-
τος δι' ὅλην αὐτήν. Ἀσασίαςος θεῶν Βασιλεία ὑπάρχει. Βασι-
λεία ἄρα θεῶν ἡ ἐπίβασις. Τῆς ὑποδεχομένης ψυχῆς δι-
κῆς φορέου. Τὸν εἰρηνικὸν Βασιλέα εἰς ἡμῶν. ~

Εν τῇ ἐπιστάτῃ αὐτῆς εὐων. Ἀγάπῃ δὲ τῶν θυγατέρων Γερου-
σαλήμ. Ἡ τοὶ ἐν τῇ κεκομμένη διαδέσσει τῆς τούτου χρη-
ματισίας φορεῖν ψυχῆς ἐποίησεν. Ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος
ταῖς ἑαυτοῦ δέξαις διδασκαλίας, καὶ τοῖς ὑποδείγμασι
ἐκμενέμεν ἀγάπῃ δὲ τῶν Κηρίων αὐτῆς Ἀποστολικῶν ψυ-
χῶν.

χῶν. Αἱ καὶ θυγατέρες Γερουσαλήμ ἐκλήθησαν. Ὡς ἐκ
ταύτης τὸ κατὰ σάρκα τοῦ Χριστοῦ. Ἀξιάμυρος, ὡς πρῶ-
των τῶν Ἀποστόλων κατὰ μίμωσιν Χρυσὸς τοῖς ἑαυτῶν ψυχῆς
πιδεμένων ὑπὲρ τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας. Καὶ τὸ αὐτὸν τοῦ
ὁμοῖα πράττειν ἐγκελευμένον. Τοῖς ἐφ' ἐμμενέμεν τῆς ἐν Χρ-
σῷ τελειότητος. Διὸ φησὶ ὁ μέγας Ἀπόστολος. Μιμηταί με
γίνεσθε καθὼς καὶ γὰρ Χρυσῶν. ~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Ποιῦ τον εἶναι τὸ φορεῖν τοῦ Βασιλέως φήσαντες. Προ-
τρέπουσι τοὺς θυγατέρας Γερουσαλήμ εἰς θεωρίαν, ἔξελ-
θεῖν τοῦ νυμφίου καὶ ἰδεῖν. Τὸν πᾶν κεκομμένον αὐτῶν εὐφραν-
ται καὶ φασὶν. ~

- » Ἐξέλθετε καὶ ἰδετε ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σολομών θυγατέ-
» ρες σῶν, ἐν τῇ Στεφάνῳ ὃ ἐσφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ
» αὐτῆς. ἐν ἡμέρᾳ νυμφώσεως αὐτῆς. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ δι' ὅ-
» σῆς καρδίας αὐτῆς.

Ληροῦσι δὲ, ἵνα σωτόμως καὶ σαφῶς τῇ ἐμμενείᾳ
παραγάγωμεν, τὸ μῆκος φυγόντες. Ὡς θυγατέρες Γε-
ρουσαλήμ καὶ σῶν. Σῶν δὲ πάλιν τῇ ἐπ' αὐτῶν ἡμᾶς
ἐκδίδασκεν ὁ μακάριος Παῦλος λέγων. Ἀλλὰ παραστα-
θατε σῶν ὅρα καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Γερουσαλήμ ἐπ' αὐρα-
νῷ. Καὶ Ἐκκλησία πρῶτον τῶν ὑπογεγραμμένων ἐν αὐρα-
νοῖς. Ὑμεῖς τοίνυν φασὶν ὃ θυγατέρες σῶν καὶ Γερουσαλήμ.
Ἐξέλθετε καὶ ἰδετε. Ἀμήχανον γδ ὅτι μᾶλλον ἰδεῖν, καὶ ἔξω τῶν
βιωτικῶν χρομύρους προσημᾶν. Βλέπετε τὸν Βασιλέα
τῇ ἀγάπῃ σφραγισμένον. Οὕτως γδ ἡγάπησε τὸν κόσμον.

Ο' π'ως παρβατον ε'π'ι σφαγ'ω η'χθη. Καί ως α'μνός εκ'λυ'πεν
του κ'ι'ε'ρ'τος αυ'τον, α'φ'ωνος. Καί ε'ξη'γο'ρασεν η'μα'ς εν τ'ης
κα'τοι'ρας του νο'μου. Γ'εν'ο'μ'ος ε'πα'ρ'η'μ'η' κα'τοι'ρα. Δ'ι'ο'φ'η-
σι. Μ'ει'ζ'ονα τα'υ'της α'γα'π'ω ε'ν δ'εις δι'ω'αται δ'ει'ξαι. Ε'να-
τ'ης θ'η' τ'ω ψυχ'ω ε'ντ' ε'πα'ρ' τ'η' ο'ί'λων αυ'τ'ε'. Ο'υ'τως τοί-
νω ε'σε'φ'αν'ωσεν αυ'τον η' μη'τηρ αυ'τ'ε'. Μη'τ'ε'ρα δ'ε' τ'ω Ιου-
δα'ϊσ'υ κα'λε'ι κα'τοι' το' αν'θρω'πειον. Η' π'ς αυ'τω' του'τον, α'κου-
σα τον ε'ε'φ'η'μον δ'ε'δω'κεν. Αυ'τη μ'η'ρ γ'δ αυ'τον ε'σε'φ'αν'ωσε
τα'ις α'κ'αν'θ'αις ως α'π'μα'ζ'ουσα. Αυ'τ'ος δ'ε' δι'α' τ'η' α'κ'ου'δ'ων,
τον τ'ης α'γα'π'ης δ'ε'χ'εται ε'ε'φ'η'μον. Ε'κ'ων γ'δ τ'ω α'π'μ'ιδ'ω
ε'πα'ε'φε'ρε, κα'ι ε'δ'ελ'ον τ'η' πα'θ'ει πα'ρ'σ'η'ε'χε'το. Δ'ι'ο' κα'ι νυμ-
φ'ο'υ'σε'ως η' με'ρε'σ'υ εκ'ει'ν'ω εκ'α'λε'σεν. Κα'ι η' με'ρε'σ'υ δι'φ'ρε'σ'υ-
της καρ'διας αυ'τ'ε'. Κα'τ' εκ'ει'ν'ω γ'δ τ'ω η' με'ρε'σ'υ η' του' γ'α'μ'ε-
γε'γον'ε' κοι'νω'ν'ια. Με'τα' γ'δ το' δ'ει'π'ον λα'β'ων φ'η'σ'ιν α'ε'τον κα'ι
δι'χα'ρι'σ'η'σας, εκ'λα'σε κα'ι ε'δω'κε τ'ις μα'θη'ταις αυ'του' λε-
γ'ων. Λα'β'ετε φα'γε'τε, κα'ι π'ι'ετε ε'ξ αυ'του' πα'ν'τες. Τ'ου'το
γα'ρ ε'στι το' σ'ω'μα'μου το' ε'πα'ρ'η'μ'η' κ'λα'μ'ον, εις α'φ'ε'σιν α'-
μα'ρ'τι'ων. Τ'ε'ρ' ποι'ει'τε εις τ'ω ε'μ'ω αν'α'μ'νη'σιν. Ο'ι' τοί-
νω ε'σ'θ'ι'ον'τες του' νυμ'φ'ι'ου το' με'λη, κα'ι π'ι'νον'τες αυ'του' το'
α'ϊ'μα, τ'ης γα'μ'ικ'ης αυ'του' τυ'γχ'αν'ε'σι κοι'νω'ν'ιας. Δ'ι'α' το'υ'το
τοις θυ'γα'τ'ε'ρας Σ'ι'ων κα'ι Ι'ερ'ου'σα'λη'μ πα'ρ'ε'σ'ε'που'σιν ο'ι' το'
νυμ'φ'ι'ου δια'κο'νοι. Ο'ι' ε'ξ'ε'λ'θε'τε κα'ι ι'δε'τε τον τ'ης α'γα'π'ης
αυ'του' ε'ε'φ'αν'ον. Ω'ε' κα'τε'κο'σ'μ'η'σεν αυ'τω' πα'ρ'α' γ'νω-
μ'ω, η' τε'κο'σ'α αυ'τον Ιου'δα'ϊα. Κα'ι ε'σε'φ'α-
νω'σεν αυ'τον εν τ'η' η' με'ρε'σ'υ τ'ης νυμ-
φ'ο'υ'σε'ως αυ-
του' :

(ε)

Του

Του Ψελλου :-

Ε'Ι'ποι πα'ρ'ε'σ'ε'π'εται ψυχ'αις α'πα'σαις τ'η' αν'θρω'πων.
Ε'Υ'πε'ξ'ελ'θ'ειν τ'η' κο'σ'μ'ικ'ων σ'κα'ν'δα'λων κα'ι θο'ρυ'β'ων.
Κα'ι τον νυμ'φ'ιον κα'π'δ'ειν αυ'ταις σ'ω'τη'ρο'μ'ον.
Φ'η'σι γ'δ ου'τω πα'ρ'ε'σ' αυ'ταις υ'φ'η'δο'της η' νυμ'φ'η :-

» Ε'ξ'ε'λ'θε'τε κα'ι ι'δε'τε.

Ω' θυ'γα'τ'ε'ρες τ'ης σ'ι'ων φ'η'σ'ιν η' νυμ'φ'η πα'λιν,
Ε'π'ει'πε'ρ' ε'γω'γε το' π'ρι'ν ου' σα'μ'ε'μ'ισ'η'μ'ε'νη.
Γ'ε'γον'α' κ'ω' τ'ερ'π'νο'τα'τον φο'ρε'ϊον του' νυμ'φ'ι'ου.
Θ'ε'λω κα'ι πα'σ'ας εν' φυ'γειν υ'μα'ς δι'α' του' β'ι'ου.
Κα'ι κα'θα'ροις εν' ο'μ'μα'σι πα'ρ'ε'β'λε'πειν τον νυμ'φ'ιον.
Π'ε'ρ'ε'κ'ει'μ'η'ρω ε'ε'φ'αν'ον εν' λ'ι'θ'ων σε'β'ασ'μ'ι'ων.
Ε'ν' ω' πε'ρ' ε'σε'φ'αν'ωσεν αυ'τον η' μη'τηρ τ'υ'του.
Σ'η'με'ρε'σ'υ μ'η'ς θυ'ο'μ'ον ε'μ'ε' τ'ω Ε'κ'κλη'σ'ια'ν.
Μ'η'τηρ δ'ε' του'του π'ε'φ'υ'κεν η' του' πα'τ'ε'ρ'ος α'γα'π'η :-

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩ'Ν :-

Ε'Π'ει δ'ε' το'ις μα'θη'τ'ε'σ'υ μ'η'ρας η' δι'δα'σ'κα'λ'ος. Ε'ι'δ'εν ε'π' αυ'τ'η'
δια'πο'ρ'ε'υ'μ'η'ρας, κα'ι θα'μ'β'ους π'λη'ρ'ε'υ'μ'η'ρας. Κα'ι το' κα-
τ' αυ'τ'ω ε'ξη'γε'μ'η'ρας, εν' τ'η' νυμ'φ'ιω Χ'ρ'ι'σ'τ'ω, β'ε'λ'ε'ται λοι'πον
αυ'τοις θ'ε'ω'η'σαι τον τ'ρ'η'κον τ'ης σ'ω'τη'ε'ας η'μ'η'ς. Κα'ι α'ξ'ί'ως
δο'τ'ε'ρ'η'σ'αι'τε κα'ι θα'υ'μα'σαι, ο'πως αυ'τ'ος εν' το'ις σ'ω'τη'ε'ο'ις αυ-
του' πα'θ'η'μα'σι. Κα'ι τ'η' θ'α'ν'α'τ'ω τ'ω α'πα'θ'ει'σ'υ. Κα'ι τ'ω
ζ'ω'ω η'μ'ιν ε'δω'κ'η'σ'α'το δι'ο' κα'ι φ'η'σ'ιν :-

» Ε'ξ'ε'λ-

„ Εξέλθετε, καὶ ἴδετε θυγατέρες Σιών, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
„ Σαλομών.

Η Γου καταλείψατε τὸ τοῖς κατ' ἐμὲ τινὶ δέλιω ἀχο-
λαῖσθαι τὸν νοῦν. Καὶ ἐν τῇ εἰλεωκῇ δεσποῦν θεά-
σασθε, ὅπως ἡμῖν ὅτι τινὶ σωτείαν ἐπεσχηματῶσατο.
Τέκνα σκοπυθίου ὡς χυμῶσαι πυγμαπικῶς διὰ πίσεως.
Σιών γὰρ σκοπυθίου ἐρμυλεύεται. Σκοπυθίου δέ, ὅτι οὐ
δύναται τις κατὰ νοῦν ὁρᾶν ἀκριβῶς, εἰ πυγμαπικῶς ἐστὶ χύ-
νησις. Ἡ δὲ μὴ τυχὼν, τυφλὸς ἐστὶ μωπάζων, ὡς τοῖς τῆς ἀ-
ληθείας αὐγῆς, θεάσασθαι δὲ τὸν εἰρημῶν φησὶ τῆς οἰκονο-
μίας τρῶπον. Ἐν τῇ σεφάνῳ ὡς σεφάνῳ τὸν Χριστὸν ἢ τῇ
Γουδαίων συναγωγῇ, ὡς ὅτι τὸ κατὰ σῶμα. Ἐν ἡμέρᾳ
τῇ σωτείαν πάθος αὐτῆς. Ἐν ἡ τῇ αἵματι τινὶ Ἐκκλη-
σίᾳ ἑαυτῇ ὀνυμφεύσατο. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀποφροσύνης καρ-
δίας αὐτῆς. Καθ' ἣν πᾶσι παθὼν ὑποέρημι τὸ σωτείον
πάθος, ἀπὸ ληξεν ἡμεῖς τῆς τοῦ ἐχθροῦ πρηνίδος. Καὶ ὡς
ἐν τῷ πνεύματι τὸ τοῦ πατρὸς βέλημα, ἀφ' ὧν ἐκτενέ-
μα, εἰ καὶ τῆς παθήμασιν ὡδισμένη σαρκί. Ταῦτα ἡ νύμ-
φη ὡς ὅτι μαθητῶν εἰρηκεν. Ἀγαπῶσα τὸ

ἀνεπίδεκτον, καὶ τινὶ παρὰ ἑαυτὴν φθύνουσα
δόξαν. Καὶ βελομένη μόνον τὸν ἑαυτῆς
νυμφίον, ὡς πᾶσι θαυμά-
ζεσθαι, καὶ δοξα-

ζεσθαι.~

(?)

Τέτων

Τούτων οὕτως ὑπὸ ἐκείνων εἰρημῶν. Πάλιν ὁ νυμφίος τῇ νύμ-
φῃ διαλεγόμενος φησὶ :-

„ Ἰδοὺ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου. Ἰδοὺ εἰ καλὴ. Ὁ φθαλμοί-
„ σου ὡς ἐρεῖ, ἐκτός τῆς σιωπῆσέας σου.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Τ Ο κάλλος αὐτῆς ἐν πλησίον μου. Δύττερον λέγει τὸ,
Ἰδοὺ εἰ καλὴ. Εἶτα κατὰ μέρος αὐτῆς διαγράφει τινὶ
ὡραν. Καὶ ὅτι μὲν ὁ φθαλμοῖς ὀνομάζει ὡς ἐρεῖς. Τινὶ
πυγμαπικῶν αὐτῇ ἐπανῶν δεσποῖαν. Καὶ ὅτι αὐτῇ τῇ
αἰσθητῇ κεχλεύσιν, ἀλλὰ τῇ αἰσθητῇ, οὐδὲ Χριστὸς ἐστὶ
κατὰ τὸν Παῦλον ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος. Θαυμά-
ζει δὲ αὐτῆς καὶ τινὶ ὀνυμφῇ σιωπῇ. Εὐείκομην γὰρ καὶ
ὡς τοῖς παλαιῶς ἀνδράσι ταύτῃ ἐπανουρῶν, διὸ καὶ
ἐν φθαλμοῖς ἀκούον, ἐδέμην φυλακῇ τῇ σόματί μου,
ἐν τῇ σιωπῇ τὸν ἀμαρτωλὸν ὀνυμφίον μου. Καὶ φάλακ-
τες λέγοντες, δοὺ κίεον φυλακῇ τῇ σόματί μου, καὶ δύ-
ραν ὡς ὅτι αὐτῇ τῇ χείρῃ μου. Καὶ τὸν κίεον δεικνο-
μεν κατὰ τινὶ Ἰσαίου Προφητείας. Οὐκ ἀνόγη αὐτῇ τὸ
σόμα. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς. Καὶ τινὶ τῇ Εὐαγγελ-
λίᾳ Ἰσοῦ ἐρωτώμενον ὑπὸ Πιλάτου καὶ
μὴ δοποκενόμενον. Ἐπανῶ τοῖνυν
τῆς νύμφης ὁ νυμφίος.

Τινὶ δὲ

καὶ σιωπῇ, ἅτε δὴ καὶ αὐτὸς εἰρημῇ πύπν
χενοίμενος.~

Ταῦ

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Τ Οὕτων ὡς ἤκουσεν αὐτῆς τῆς λέγων ὁ νυμφίος.
Πρὸς ἑπαινον γέρεται τοῦ κάλλους αὐτῆς λέγων :-

„ Ἰδοὺ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου.

Κ Αλὴ γὰρ ὄντως πέφυκας φησὶ καὶ μοῦ πλησίον.
Πάσας σωθῆναι θέλουσιν ψυχὰς τοῖς τῆς ἀνθρώπων.
Εἴτ' ἐπαινέσαι βουληθεὶς αὐτῷ καὶ κατὰ μέρος.
Φησὶ πῶς οὕτω πρὸς αὐτῷ ἤγουμαι τῷ Ἐκκλησίᾳ :-

„ Ὁφθαλμοὶ σου πρὸς ἐμοί.

Ω Ὅτι σὺ σώματι βροτοῦ πολλὰ τυγχάνει μέριμνα.
Πόδες καὶ χεῖρες καὶ μαστοὶ καὶ στήθος καὶ κοιλία.
Οὕτω καὶ σῶμα τὸ σαρρὸν τῆς θείας ἐκκλησίας.

Οὗπερ τυγχάνει κεφαλὴ Χριστὸς ὁ καὶ νυμφίος.
Ἐξ ὁφθαλμῶν ἀπῆρξεν τὸν Στέφανον συμπλέκειν.
Σὺ δ' ὁφθαλμὸν ἐνόησον τῆς θείας ἐκκλησίας.
Τὸ σωτήριον τῆς Προφητῆς τῆς ὁξυδερκεστάτων.
Θέλων δὲ ταύτης ἐπαρνεῖν οὗτος ὁφθαλμοὺς οὗτος ἔνδοξον.
Φησὶ καὶ ταῦτα πρὸς αὐτῷ ὡς κατὰ εἰς μὲν διήσεις :-

„ Ἐκτὸς τῆς σωτηρίας σου.

Τ Οὗς ὁφθαλμοὺς σου γάρ φησιν ἐπὶ ἑσέα οὗτος ἔξω.
Οἱ γὰρ ἐντὸς ὑπέρεστεραι τυγχάνουσιν ἐπαίνου.

Τῶν τειχῶν Πατέρων :-

Ο Ἦν ὁ ταύτης νυμφίος διὰ δεξιὰς αὐτῷ ὡς κατὰ πόν-
τον ὡραίαν φησὶν. Ἰδοὺ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου. Ἡ τοὶ Ἰδοὺ
ὑπάρχει

ὑπάρχεις ὡραία ἡ ἐγὼ σάσά μοι διὰ μιμήσεως, ὡς τὸ κατὰ
εἰκόνα ἐκαθ' ὁμοίωσιν κάλλος κατ' ἐμπρακτον γινώσκον σω-
ψασα. Ἰδοὺ ὑπάρχεις ὡραία, καὶ διὰ τὸ ἐπὶ πᾶσι τοῖς κα-
τορθώμασιν ἄνθρωπον. Καὶ ἐπὶ τῷ καθολικῷ τὸν ταύτης ἑπαι-
νον ἐποίησας. Εἶτα καὶ κατὰ δεξιὰς αὐτῶν τοῦ τοῦ διέξισι φάσ-
κων. Ὁφθαλμοὶ σου πρὸς ἐμοί ἐκ τῆς σωτηρίας σου. Οἱ τῆς
αἰσθητῆς πάντας ἀντιλαμβάνονται καὶ οἱ τῆς νοητῆς πνευ-
ματικοί. Ὅτι διὰ τῆς πάσαν τῶν κήσιν πρὸς δόξαν τοῦ πε-
ποικότες ὁρᾷς. Οὕτω δέ σου οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτοὶ πνευματικοί,
ἐκτὸς τῆς ἐπὶ θεῷ ἀφοσιώσεώς σου. Καὶ γὰρ μάλλον αὕτη πνευ-
ματικὴ. Ὅτι ἐν ἀγίῳ πνεύματι ὑπὲρ γινώσκον γνώσκεις τὸ
τοῦ θεοῦ ἀκατάληπτον. Ἐπαινεῖ αὐτῆς καὶ τείχας. Θαυμά-
ζει καὶ οὗτος ὁδόντας καὶ φησὶν :-

„ Τείχωμά σου ὡς Ἀγγέλοι τῆς αἰγῶν. Αἱ ἀπεκαλύ-
„ φθησαν διὰ τοῦ Γαλααδ. Ὀδόντες σου ὡς Ἀγγέλοι τῆς
„ κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν διὰ τοῦ λουτροῦ. Αἱ
„ πᾶσαι διδυμύουσιν. Καὶ ἀτεκναῖσαι οὐκ ἔστιν ἐν
„ αὐταῖς.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ο Ὑπὲρ τείχας νοητέον. Οὐτε ὁδόντας οὐτε ὁδόντας. Ἀλλὰ
λατείχας μὲν, τὸ οἶον ἐκ τῆς πλὴν καὶ σωματικῆς τῆς νύμ-
φης. Νεκρὰ γὰρ αἱ τείχας καὶ ἀναίσθητοι. Δηλοῖ δὲ ὅτι καὶ
ἐν οἷς ἀνάγκη τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ μὴ γινώσκειν πρὸς ἡμᾶς.
Καὶ ἐν ἐμείνοις τὸ ἐπαρνεῖν ἔχεις καὶ κόσμιον. Καὶ ἔοικας
τῇ Ἀγγέλι τῆς αἰγῶν, τῇ ἐν τῷ ὄρει Γαλααδ νεμομένη. Καὶ

διὰ τὸ ὕψος τοῦ ὄρους, ἰσότητων γνωμένα. Περὶ δὲ τούτου
τοῦ ὄρους, ὁ Προφήτης Γερεμίας φησὶν. Μὴ ῥιτίνῃ οὐκ ἔσιν ἐν
Γαλααδ. Ἡ ἰατεὶς οὐκ ἔσιν ἐκεῖ. Καὶ ζητιέον μήποτε
τίλῃ τῆς αἰγῶν Α' γέλιω, οὗτος ἔξ αμαρτίας τῆς μετανοίας ποθ-
σιόντας. Καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῇ Γαλααδ ἔρει νεμομένοις, ἵνα
φαρμάκων θεραπευτικῶν καὶ ἰατείας τύχωσιν. Ἐνταῦθα
ὁ λόγος αἰνίσσεται καὶ δηλοῖ. Ὅτι τοὶ ὀντελῆ τῆς νύμφης,
καὶ τοὶ ἔρχονται αὐτῆς μόρια. Καὶ τὰ εἶναι νεκρὰ καὶ ἀναίσ-
θητα. Τοῖς ἐκείνης τῆς Α' γέλις ἀναβάλλεται καταρτά-
μασιν. Οἱ οὐδὲν οὕτως εἰσὶ καθαροί, καὶ πόσης πε-
τῆς διαλέξεως ἀπηλλαγμένοι, διτταπελίαις τε καὶ μωρο-
λογίας. Ψυδολογίας τε καὶ αἰσχρολογίας, ὡς εἰκέναι ταῖς
ἀγέλαις τῆς κεκαρμένων, καὶ τὰς πετῆς ἀποθεμένων, αἱ ἀνέ-
βησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ. Ἡ γοῦμαι δὲ τοῖς τῆς κεκαρμένων
ἀγέλαις. Τοὺς διὰ τοῦ Βαπτίσματος τῆς ἀμαρτίας ἀποκει-
ραμένους. Καὶ τὰς λουτρὰς τοῦ ὕδατος, ἐν ῥήματι κατὰ τὴν μα-
κάριον Παῦλον καθαρθέντας, ἀπαθροῦν τὸν νυμφίον. Οὕ-
τως γὰρ φησι, διέμενας καθαρὸς ἔχοντα οὗτος οὐδὲν οὐδὲν. Καὶ
τύπου λόγων ποιητῶν ἀπηλλαγμένους. Ὡς εἰκέναι τοῖς δρ-
τίως τοῦ σωτηρίου βαπτίσματος ἔξωμένοις. Ἐκεῖνοι δὲ αἱ
ἀγέλαι πασαι διδυμθούσαι. Καὶ ἀτεκνοῦσαι, οὐκ ἔσιν ἐν
αὐταῖς. Οὐ γὰρ ἀπεικάζωσι τοῖς μετὰ τὸ σωτήριον βαπτί-
σμα, πάλιν δρομοῦσι πρὸς τὴν κακίαν. Ἀλλὰ τοῖς τῆς δο-
θεῖσαν αὐτοῖς φυλάττειν δαρεῖν. Καὶ τῶν διπλῶν δρετῶν
ἡνωσιν. Τῶν τε ἐν θεωρίᾳ, τῶν τε ἐν πράξει. Οὕτως ὡς
τῆς νύμφης ἐπαύσεας τοὺς μόρια. Ἐπὶ τοῖς λοιποῖς χωρεῖ, καὶ
φησὶν: ~

» Ὡς σπαρτίον κόκκινον χείλοισι. Καὶ ἡ λα-
» λία σου ὡραία.

Λία τοῦ κόκκινου σπαρτίου ἀναμνήσκει αὐτῶν. Τῆς τῶν
τύπων αὐτῆς πληρωσάσης ἐν παλαιᾷ διαθήκῃ Γαλααδ τῆς
πόρνῆς. Καὶ γὰρ ἐκείνη οὗτος ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ ναυῆ κατασκό-
ποις διποσθέντας ὑποδεξαμένη. Διὰ τῆς τῆς αἰωνίης ζωῆς
ἀξία γε γίνονται. Καὶ ἐκείνη δὲ σημεῖον ἔλαβε τῆς σωτη-
ρίας, τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον. Τοῦ διὰ τῆς θυεῖδος χαλά-
σαι πορνεύσαντας. Ἰνα τῆς Ἰσραηλιτῆς εἰς τὴν πόλιν εἰ-
σεληλυθόντων. Φανερὸν τὸ σημεῖον, τῆς ἀναμνήσεως αὐτῶν ἀ-
παλλάξει. Καὶ τῶν σωτηρίων αὐτῶν πορνεύσαντας. Τοῦτο τὸ
σημεῖον ὁ νυμφίος ἐν τῇ σόμῃ τῆς νύμφης. Οἷον ἐν τῇ θυ-
εῖδι κέριον, θεωρεῖ καὶ φησὶν. Ὡς σπαρτίον κόκκινον χεί-
λοισι. Καὶ ἡ λαλία σου ὡραία. Ἐδέξατο γὰρ τῶν διὰ τοῦ
αἵματος με βαπτῶν. Καὶ πορνεύσαντας ἀληθείας, οἷον ἵνα
σπαρτίον οὗτος ἀκροατοῖς, ἀληθύνοντας καὶ δεσμοῦντας.
Καὶ ἀκαλλιῶν γὰρ αὐτῶν ἡ ὡραία σου λαλία, καὶ καταδέλ-
γει καὶ ἀναχωρεῖν οὐκ ἔα. Ἀλλὰ τοῖς σοῖς χείλεσι πορνε-
υθῶν βιάζεται. Ἐπαυεῖ αὐτῆς καὶ τὸ μῦθον τῆς σφύρας: ~

» Ὡς λέπυρον γὰρ φησι τῆς ροῆς μύλων σου, ἐκείνης τῆς
» σιωπῆς σου.

Εκείνη δὲ τὸ ἔξ αἰδῶς ἐξυθίμα ἐξήνωσεν αὐτῇ. διὸ καὶ
δύναμις σιωπῆς. Κεῖνισσα δυνάμις οὗτος μυστικῶς ἐρεῖς
λόγους, ὡς λέπυρος τῆς ροῆς οὗτος κόκκος: ~

» Τειχώματά σου ὡς Α' γέλοι τῆς αἰγῶν αἱ Α' ἀποκαλυφ-
» θῆναι ἀπὸ Γαλααδ.

Τοῦ Ψελλοῦ :-

ΤΑῦτα μὲν οὖν ὡς γυναικὶ παρομοιᾷ τῇ νύμφῃ.
Εἰ δ' ἀναλογικώτερον ἔξεραυθῆσαι θέλεις·
Τριχώματα πεφύκασι τῆς νύμφης καὶ παρθένης.
Ἡ' γοῦν ἐγκαλλωπίσματα τῆς θείας Ἐκκλησίας.
Τὸ πληθὺς ὅπως τοῦ λαοῦ τῆς ἔξ ἔθνων Ἀ' γέλης :-

» Ο'δόντες ὅς ὡς Ἀ' γέλοι τῷ κεκαρμένῳ. Αἱ ἀναβαί-
» νουσαι δὲ τοῦ λουτροῦ. Αἱ πᾶσαι διδυμίδουσαι. Καὶ
» ἀτεκνοῦσα ὅσῃ ἔστιν ἐν αὐταῖς.

Ο'δόντες δέ μοι γίνωσκε, σὺν θεῖοις διδασκάλους·
Τὸς σαφένως ἀντοῦς ἡμῖν γραφῶν τὴν σεβασμίαν.
Τοὺς τοὺς φρονήδας τῆς σαρκὸς ἐπαποκειραμένους.
Καὶ τὸ τῆς συνειδήσεως σου τὴν κεκαθαρμένον.
Διδυμοτόκας αἰγας δέ, πάλιν ὁ λόγος εἶπεν.
Ὡς καὶ ψυχῆς καὶ σώματος καλῶς κατηγνησμένους :-

» Ὡς σαρπητὸν κόκκινον χείλησιν. Καὶ ἡ λαλιὰ·
» τοῦ ὡραίου.

Ε'ν τούτοις πάλιν ἐπαινῇ τοὺς χεῖλη μὲν τῆς νύμφης.
Σὺ δέ σαρπητὸν γίνωσκε, τῆς σωπῆς τὸ μέρος.
Πῶς δ' αὖ ὡραίαν λαλιὰν τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον.
Φησὶ γὰρ σὺ κατόρθωσας τῆς σωπῆς τὴν χάριν.
Μὴ δὲν λαλοῦσα πᾶσι μὴ δέ πεπλανημένον.
Εἰ γὰρ θελήσεις πόποτε λαλῆσαι, καὶ φωνῆσαι.
Τὸ κήρυγμα τῆς πίστεως κηρύττεις, καὶ διδάσκεις :-

» Ἰδὲ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου. Ἰδὲ εἰ καλὴ.

Διπλῆν

Λιποῦν καὶ τὸ δίδωκε τὸν ἔπαινον τοῦ καλῶν.
Τὸ τοῦ παρομοίου γὰρ αὐτῆς νύμφῃ ἐπαινέσας μύλον.
Ὡς πληθὺς ἐρωθῆματος καὶ σωφροσύνης γέμον.
Ἐπῆνεσεν καὶ τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος λέγων οὕτως.
Ἐκτὸς τῆς σωπῆσεως τοῦ καλῶν τῆς ψυχῆς σου.
Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐρωτικῶς ἔξωθεν ἔχει θέαν.
Ἀλλ' ἐνδὸν μεγαλοπρεπείας τοὺς ἀναβάσεις ἔχει.

Τριχώματα ὅς ὡς Ἀ' γέλοι τῷ αἰγῶν. Αἱ ἀπακαλύφθησιν
δὲ τοῦ Γαλααδ.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ :-

ΕΤοι οἱ προφητικοὶ σου λογισμοί, καὶ ἡ θεωρητικὴ λόγος.
καὶ αἱ θεολογικαὶ τῆς ὑπερ νόστον ἀγνώστων δογμάτων
ἐπιβουλαί. Ἀπαντᾷ τοῦ νοῦ σου εἰς καλὴν. Οἷα δέ, κε-
φαλῆς κόσμῳ τῆς θεῆς, πιδυματικῶς φύονται. Καὶ παρθε-
νὶ ἐν σαρκί, καὶ κόσμῳ ἀνασθῆναι. Δίκλιν βύβαλον
τριχώματος αἰγῶν, ἀποκαλυφθῆναι ἔξ ὅρου δὲ τοῦ
Γαλααδ καλουμένου. Ἀποκαλυφθῆναι εἰς δὲ τοῦ σκότους
κακίας, καὶ ἀγνοίας καὶ ἀθείας. Ὡς ἐν τούτων εἰς δρετὴν
καὶ γνώσιν, καὶ θεοσέβειαν μετοικισθέντα παρὰ τοῦ μαρτυ-
ριουμένου τοῖς πεισθεῖς τοὺς μέλλοντα δημοσθέειν Εὐαγγελίου.
Ὡς περὶ δηλοῖ τὸ Γαλααδ μετοικίας μαρτυρίας ἐρμηνεύ-
ον :

Ο'δόντες ὅς ὡς Ἀ' γέλοι τῷ κεκαρμένῳ. Αἱ ἀνέβησιν
δὲ τοῦ λουτροῦ. Αἱ πᾶσαι διδυμίδουσαι, καὶ ἀτεκνοῦ-
σα ὅσῃ ἔστιν ἐν αὐταῖς :-

Ἡ' γοῦν

Η Γου αἱ διανοήσεις σου, διὸν ὡς πέρ' ἰνῶν ὁδόντων τὸ σωμα-
τικόν πάθος τοῦ γραπτοῦ νόμου, καὶ τοῦ φυσικοῦ, λεπτιύε-
ται εἰς ἀληθῆ νόματα. Καὶ παρὸς βρωσὴν πνιδυματικῶν
ἐπιτήδειον γίνεται. Δίκην κεκαθαρωμένων Ἀγγελῶν πᾶσιν
ἐννοίᾳ ψυδῶν σφίγγεται. Περὶ μόνῳ συναγελαζόμε-
ναι τὴν ἀλήθειαν. Αἱ καὶ ἀνέβησαν ἐψωθεῖσαι παρὸς τοὺς
πνιδυματικά, καὶ οὐρανία, ἐκ τῆς γήινων καὶ σαρκικῶν, τού-
των, ὡς δὲ λουτροῦ καθαρεύουσαι. Καὶ πᾶσαι διὰ τῆς ἐ-
ρημῶν νόμων διδυμοτοκοῦσαι ἐκ λόγων, καὶ ἐκ τρέπου
τῆς δρετῆς. Καὶ ἀκαρπος, καὶ ἀνωφελὲς ἐννοία ἐκ ἐσθ' αὐ-
ταῖς: ~

» Ως σαρπίον κόκκινον χείλησιν, καὶ ἡ λαλιά σου
» ὡραία.

Δ Ηλονόπ οἷα μὲν σαρπίον μεμετενημμένον. Οἷα δὲ κόκκι-
νον, ἀληθῆ τὸν λόγον παρφέρουσι. Οὐ ἡ λαλία πάν-
τως ἡ προφρα, διὰ ταῦτα ὡραία.

Ω Σ λέπυρον ῥοᾶς μύλον σου, ἐκ τῆς πῆς σπώπης σου. Δη-
λαδὴ οἷα λέπυρον ῥοᾶς, εὐφραίνονται εἰς αἱ παρεαῖ σου, διὰ
τὸ συγιόντες καὶ ἀδιάχυτον, καὶ ὅτε μὴ σιωπᾶς. Εἰ γὰρ καὶ
ταῖς ὁμιλίαις εὐφραίνονται πολλάκις τὸ χάριεν ἐπιδείκνυσθαι.
Ἀλλὰ σὺ διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις σιωπᾶσαι μόνον, τὸ διακεχυ-
μένον καλᾶίζεις: ~

Ω Σ πῶργος γὰρ ὁ τράχηλός σου ὁ ὠκοδομημένος εἰς θαλ-
φραῖ. Χίλιοι θυρεοὶ κρέμονται ἐπ' αὐτόν. Πᾶσαι βο-
αῖδες τῆς δυνατῆς: ~

ΘΕΟ-

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:

Τ Ο' δὲ θαλφραῖ. Ο' μὲν ἀκύλας, ἐπάλξεις ὠνόμασεν.
Τ Ο' δὲ σύμμαχος ὑψη. Καθάπερ πόινω φησὶν, ὁ ὥπ' οὗ
τοῦ Γολιάθ οἰκοδομηθεὶς πύργος. ὥστε λέγει γὰρ ἐπάλξεις ἐφ'
ὧν ὠκοδομεῖται. Καὶ ἐφ' ὧς ἐστὶ καὶ παρὰ φησὶν, οὕτως ὁ σὸς
τρεχίλος ὑψηλός ἐστι, καὶ μετέωρος. Τὰ ἀνω θεωροῦσιν.
Τὰ ἀνω θεωροῦσιν. Οὐ γὰρ κέχληεν εἰς γλῶττις ἀλόγους
παρὰ πλοῖας. Οὐ δὲ εἰς γὰρ ἐρε νένδυκε ἐκ τοῦ χοίρου μιμού-
μενος. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ῥοῖός ἐστι καὶ μετέωρος. Καὶ χιλίους
θυρεοὺς φέρων. Καὶ πᾶσας τῆς δυνατῆς τοὺς βολίδας. Ο'
δὲ δρετμός, ἐκ ἐπὶ ῥήτης ποσότητος, ἀλλ' ἐπὶ πλήθους τέ-
τακται. Ἐχει γὰρ ὁ τράχηλός σου ὅτι κεφαλὰ σου φέρων,
καὶ τὸ σῶμα καὶ πᾶσας τοὺς τῆς ἄλλων διδασκαλίας. Τροπ-
κῶς βολίδας ὀνομαζόμενας. Αἷς ἐκ τοῦ ὀνητύπου ἀποντας κα-
ταγωνίζη. Ἐχει καὶ θυρεοὺς πολλὰς, οἷς παρὰ φησὶν, καὶ τὰ
πεπυρωμένα τοῦ πομπροῦ, σβεννύει βέλῃ. Περιέκισται γὰρ
τὴν παντρυχίαν τοῦ πνιδύματος. Καὶ ῥαδίως πτερώσκει ἐκ
ἀντιδιαπτεμένους, πᾶσας τῆς δυνατῆς τοὺς βολίδας ἔχε-
σα. Καὶ νῦν μὲν αὐτὸν διὰ Προφητῆς. Νῦν δὲ, διὰ τῆς
Ἀποστολικῶν ἐλέγχουσα. Καὶ γυμνοῦσα αὐτῆς τὴν ἀσ-
θένειαν: ~

Τοῦ Ψελλοῦ:~

» Ως πῶργος Δαβὶδ τράχηλός σου.

Η Αἱ ταῦτα γυμνοῦσιν ὡς, παρὰ ὁμιλεῖ τῇ νύμφῃ.
Θέλων γὰρ ταῦτα ἐπαινεῖν τὸν τρεχίλον ἐξόχως.
Πύργον προείκασεν αὐτόν ὑψηλότερον πόινω.

Τὸν δομηθέντα πρῶτον παρὰ Δαβὶδ τοῦ Θεοῦ.

Εἰ

τῆς διωκτῆς. Αἵπερ εἰσιν αἱ πῶτα τῆς ἀγίας, καὶ θεανίων
διωκμενῶν τῇ νύμφῃ κατὰ θεωρίαν ὑποκείμεναι διδασκα-
λῖαι. Καὶ κατὰ τῆς πνυμάτων τῆς ποιότητος ὡς περ βολίδες
βαλλόμεναι, πρὸς ἀναίρεσιν τῆς κατ' αὐτῆς αὐτῆς μηχανῶν.
Ὡς δὲ ταῖς κατὰ λόγον ζητήσεσι διδασκαλικῆς αὐτῆς πῶτα
τῆς ἀγίας. Τὰ δέοντα βάλλεσθαι κατὰ τῆς ὑπερβολῆς
των αὐτῆς, καὶ αἱ διδασκαλῖαι αὐταί, τὸ ταύτης λογικῆς ἀ-
πηρέωνται: ~

- » Δύο μᾶς οἴσου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορεκάδες, οἱ νεμό-
- » μῆροισιν κείνοις. Ἐως οὐ διαπνύσει ἡ ἡμέρα, καὶ κη-
- » θῶσιν αἱ σκιαί.

Τὸ Κολούθως καὶ πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς νομίμῃ. Καὶ ἵσχυρ
πάλιν μαστῶς, οὐ τῆς διδασκαλίας κεραιώσε. Τὰς πρὸς
φόρους ἐκάστη ἡλικία πρὸς φερρομήρους. Καὶ τοῖς μὲν, Γά-
λα πρὸς φέρουσι. Τοῖς δὲ τῶν σεξέων χορηγοῦσι τερφίω.
Διὰ τοῦτ' καὶ νεβροὶς αὐτοῖς ἀπεικάζει δορεκάδος. Τὸ ὅξυ-
δερεκῆς αὐτῆς καὶ τὸ θεωρητικὸν θαυμάζων. Νεβροῦ δὲ λέ-
γει, καὶ δορεκάδος, ἐπειδὴ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, ἀρεπ
γνώσκοντες ἐν μέρους. Τότε δὲ ὑπὸ γνωσόμεθα, καθὼς καὶ
ἐπεγνωσθημεν. Καὶ ἐπειδὴ νῦν ἐν μέρους γνώσκοντες. Νε-
βροὶ δορεκάδος οἱ τῆς διδασκαλίας πρὸς αὐτοὺς φέρονται μασοί.
Ὅτ' οὗ δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐν μέρους καταργηθήσε-
ται. Καὶ τούτους δέφουσιν ἐκ κείνοις νέμεσθαι. Τούτ' ἐστι πᾶς
διώδεις μεταλαμβάνειν. Ἐστὶ δὲ αὕτη ἡ τοῦ πνύματος δι-
δασκαλία. Κατὰ δὲ τὸν σύμμαχον, ἀνθ' ἡ νέμεν φησί. Τὰς
γὰρ ἀξιοθέτας ἀνθ' ἡ γνέσθαι τοῦ πνύματος. Οἱ τῆς νύμ-
φης μᾶς οἱ νέμουσι, καὶ ποιμαίνουσι, τοῖς τῆς διδασκαλίας αὐ-

τοῖς πρὸς φέρουσιν νάμαί. Ἐως διαπνύσει ἡ ἡμέρα. Καὶ
λήξει μὲν τοὶ καύμαί. Τούτ' ἐστιν, ὃ ὑπὸ πονος βίος. Κινηθῶσι
δὲ αἱ σκιαί, τοὶ παρόντες πρᾶγματα ταῖς σκιάς ἀπει-
κασμένα, ὡς πρὸς φέρουσι. Οὕτως ἐπανέσας τῆς νύμφης
τοὶ μέλη: ~

- » Πορεύσομαι φησὶν ἐμαυτῇ πρὸς ὄρους τῆς σμύνης, καὶ
- » πρὸς βοιωτὸν τοῦ λιβάνου.

Επειδὴ φησιν οὕτω τυγχάνεις δι' ἐπεπῆς. Οὕτως ὡραία, οὕτω
λάμπεις τὰ κάλλει. Οὕτως ἐπεπῆς τὰ πρὸς ἐμὲ φίλῃς,
κατὰ δέχομαι τὸν ὑπὸ τοῦ θανάτου. Καὶ πορεύσομαι ἐμαυ-
τῇ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύνης. Ἀλλὰ πάλιν ἀναστήσομαι, καὶ
ἐπανήξω, πρὸς τὸν βοιωτὸν τοῦ λιβάνου. Καὶ ἤδη δὲ πρὸς φέρου-
καμῆρ, ὡς μὲν διὰ τῆς σμύνης, τὸν θάνατον πρὸς φέρουσι. Διὰ
δὲ τοῦ λιβάνου, τῶν θείων φύσιν. Ζητητέων τοίνυν, πῶς μὲν
ἐνεκεν ὄρους, μὲν ὑπὸ θανάτου τέθεικεν. Ἐπὶ δὲ τῆς θεότητος,
βοιωτὸν; Ὅτι μέγα καὶ ἄρρητον καὶ διανοίας ἐστὶν ἀνθρώπων
ἀνέφικτον. Τὸ τὸν ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρχόντα. Μὴ ἀπειγ-
μὸν ἡγήσασθαι τὸ εἶναι ἰσα θεῷ. Ἀλλ' αὐτὸν κενώσιντα
μορφῇ δούλου λαβεῖν. Καὶ ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γυμ-
νῶν. Καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ θανάτου ὡς ἀνθρώπον. Ταπεινώσας αὐ-
τὸν, μέλει θανάτου. Θανάτου δὲ σαυροῦ. Καὶ δοξασθῆναι
τῇ δόξῃ ἣν εἶχε πρὸ τῶν κόσμων γνέσθαι. Οὐκ ἔγωγε μέγα εἶ
δὲ ὑπὸ πονος, ἀλλὰ καὶ λίαν ῥάδιον. Διὰ τοῦτο ὄρους μὲν τῶν
σμύνης φησὶ. Βοιωτὸν δὲ τοῦ λιβάνου. Δεικνύς, ὅτι τὸ μὲν ἐν
δι' ἐπεπῆς αὐτῇ καὶ μάλα ῥάδιον. Ἐκείνο δὲ πρὸς φέρουσιν διὰ τὸ
ἀνθρωπείον. Διὸ καὶ παρ' αὐτὸ γυμνῶν τὸ πᾶν, φησὶν, νῦν ἡ
ψυχὴ μου τετάρακται. Καὶ Πάτερ, εἰ διωκτὴν παρελθέτω

τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ. Ἀλλὰ πάλιν ἐπαίγει. Καὶ τί εἶπας.
Πάτερ σώζον με ἐκ τῆς ὄρας ταύτης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐλή-
λυθα, εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Τοῦτο καὶ ἐν ταῦτα παρρησι-
ῶν φησὶ: Πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης,
καὶ πρὸς τὸν βοιωτὸν τοῦ λιβαίνου. Ἐκείτην γὰρ ἐκὼν ποιῶν,
οὐχ ὑπόπνευ βιαζόμενος, ἢ ἀναγκαζόμενος. Ἀλλ' ὡς φησὶ,
ἔξουσιν γὰρ ἔχω θύειν τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἔξουσιν ἔχω
πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Οὐδεὶς γὰρ αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ. Ἐγὼ
τίθην αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν: ~

- » Δύο μασοίτου. Ὡς νεβροὶ διδυμοειδοκαίδος οἱ νεμόμε-
» νοι ἐν τοῖς κείνοις.

Τοῦ Ψελλοῦ:-

Α' τοῦτο γυναικοπρεπὲς ἐξώθεν λελεγμῆρον.
Β' ἔσθωθεν ἔχει φοβεράν ἔξήγησιν καὶ χάριν.
Μασοὺς γὰρ γίνωσκε διττοὺς τῆς θείας Ἐκκλησίας,
Αἵμα καὶ ὕδωρ τὸ σπῆν τοῦ λόγου καὶ σωτηρίας.
Διδῶν δὲ δίδονται ψυχὰς πιστῶν τὴν σωτηρίαν:-

- » Ἐὼς οὗ διαπνύσει ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σικαὶ, πο-
»ρεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης, καὶ πρὸς
» τὸν βοιωτὸν τοῦ λιβαίνου.

Ε' τῷ τοῖς ὑπανίσταται τὸ πάθος τοῦ σωτήρος.
Σμύρνης γὰρ ὄρος γίνωσκε τὰ πάθη τοῦ σωτήρος.
Βοιωτὸν λιβαίνου πάλιν δὲ γινώθι τὴν τούτου δόξαν.
Ἡν ἄνωθεν ἐδόξασε Πατὴρ αὐτὸν μόνον.
Τοῦτο γὰρ ὅλον πέφυκεν ὁ λέγει πᾶσι παρθένο.

Δύο

Δύο ῥομοὶ συσσυρωθῆναι, τὸ πάθος ἐπειγμῆρον.
Ἐν μεγάλῳ σὺν ἐμοὶ πατρίθεν δοξασθήσῃ.
Αὐτομολεῖν γὰρ ἔγωγε βούλομαι πρὸς τὸ πάθος.
Ὅπως αὐγάσω τοῖς πιστοῖς ἡμέραν σωτηρίας.
Καὶ κινηθῶσιν αἱ σικαὶ πᾶσαι τῆς αἰθείας.
Πλὴν ἐμαυτῷ πορεύσομαι τούτῃ ἐκουσίως.
Ταῦτα μὲν οὖν λελάληκεν, ὁ κἀλλιστος κυμφίος.
Ἐπεὶ δὲ ταύτην ἐγνωκεν αὐτὰ συσσυρωθεῖσαν.
Καὶ πᾶσαν ἐπληρώσαν τὴν ἐντολὴν ἐκείνου.
Πάλιν ἐπήνεσεν αὐτὴν φησὶ γὰρ οὗτος ταδε:-

- » Ὅλη καλὴ εἶ ἡ πλησίων μου. Ὅλη καλὴ, καὶ μὴ-
» μος ὅλη ἐστὶν ἐν σοί.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Ο' δύο δὲ μασοίτου. Ὡς δύο νεβροὶ διδυμοειδοκαίδος. Δη-
λονόπῃ ἡ ἡθική καὶ φυσικὴ διδασκαλία. Διδῶν οἱ αἱ μα-
ζῶν γάλα ποτίζει οὗ ἐπὶ κατὰ τὴν πίστιν τοῖς πῶς. Πρὸς
τελειότητα τέφρα. Ἀμα ἐν σοὶ παρῆσαν. Ὡς μὴτε τὸ
ἥθος ἑπιδεικνυμένη ἀλόγως. Μήτε τὸν λόγον ἥδεις παρῆ-
φερύσης χωρεῖς. Ὅθεν δοκεῖ παρῆσασθαι, ὡς κατὰ μὲν
θεωρίαν, ὁξυδερκής. Κατὰ δὲ πρᾶξιν ὁξυδερκής. Νεβροὶ
δέφνησιν οἱ νεμόμενοι ἐν κείνοις. Ἐὼς διαπνύσει ἡ ἡμέρα,
καὶ κινηθῶσιν αἱ σικαὶ. Ἐγὼ αἱ τέφρα μὲν ἐν ταύταις
πάσης μερίμνης βωτικῆς ἀπληλαγμένα ψυχὰς. Διδασ-
καλίαι δὲ, ἡ ἡθική τε καὶ ἡ φυσική. Ὡς κατὰ μετοδὸσιν
ἑπιδόσαι εἰς αὐξήσιν. Μέχρ' ἂν ἑπὶ τῇ ὁλοκαμπῇ κα-
τὰ τὸ μέλλον ἡμέρα, καὶ τὰ σικώδη πάντα παρῆλθωσιν. Ἐ-
πὶ δὲ λ-

πεί δ' ἐλθὼν ἐν σαρκί, αἶψα καλλείσῃ ὁ σὸς νυμφίος ἀπέδειξα.
 Λοιπὸν πορεύομαι ἐμαυτῷ πρὸς ὄρος τῆς σμύρνης, καὶ πρὸς
 τὸν βοιωτὸν τοῦ λιβαίου. Ἦτοι πορεύσομαι ἐκουσίως πρὸς
 τὸ δίκλιον ὄρος σμύρνης ὕψος θανάτου, ὅπερ ἐστὶν ὁ σαρρὸς.
 Οὐ γὰρ ἐκείσιν διὰ σαρρῶ θάνατος, πολλῶ ὑπεργνώσει τοῦ
 ἀκουσίου καὶ φυσικῆς, τοῦ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις κοινῆς. Καὶ
 πάλιν πορεύομαι εἰς ἑαυτὸν. Ἀπερχόμενος πρὸς τὸν Πα-
 τέρα, πατρὸς Ἰσηλθῶν, καὶ εἰς τὸν κόσμον ἐλθύμενος. Οὐ ἐμ-
 φθιμὸς ὁ βιωτὸς τοῦ λιβαίου. Ὡς τ' ἡ αἰψὰ μείζωνος τῆς
 ὁμοειδῶς ἑαυτῷ. Ἐμοῦτε τοῦ μονογενῆ καὶ τοῦ παναγίου
 πνύματος. Καὶ γὰρ ἐπέπερ νεκρώσεως μένει σύμβολον ἡ
 σμύρνα. Θεότητος δὲ ὁ λίβατος, τὸ πορεύομαι ἐμαυτῷ.
 Πρὸς μὲν τὸν διὰ σαρρῶ θάνατον διὰ τὸ ἐκούσιον. Πρὸς
 δὲ τὸ τῆς Θεότητος ὕψος. Τὸ εἰς ἑαυτὸν τὸν θεὸν λόγον ἐπα-
 νέρχεσθαι διὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ταπεινῶν. Ἐν τῷ πρὸς τὸν Πα-
 τέρα πορεύεσθαι. Οὕτω δὲ φησὶ πορεύομαι. Ὅτι πὸ ἐργον
 τοῦ Πατρὸς ὅτι σοὶ τετελεσμένον. Καὶ γὰρ ὅλη καλὴ εἰ πλη-
 σίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἐστὶν ἐν σοὶ. ~

Ληλαδὴ καὶ καὶ ψυχῇ καὶ σαρκὶ ὑπαέρχεις ὡραία. Καὶ
 σαρκὶ μὲν, ὡς τῆς κατ' ἐνέργειαν καθαρθεῖσαι παντῶν
 παθῶν, καὶ τοῖς τρόποις κοσμηθεῖσαι τῆς δρετῆς. Ψυχῇ
 δὲ, ὡς πάσης φάουλῃς ἀπεινασθεῖσαι ἰπιδυμίας, καὶ τοῖς
 λόγοις ὡραία θεῖσαι τῆς ἐντολῶν. Νῶν δὲ, ὡς καὶ τῆς ψυχῶν
 ἐν καὶ ἐλευθερωθεῖσαι, καὶ λαμπρευομένη ἐν ἀγίῳ
 πνύματι τῇ κατὰ χάριν θεώσει. Καὶ διὰ
 τοῦτο ψόγος τίς οὐκ ἐστὶν ἐν σοὶ τῇ
 ἐγγύς μου γνομένη διὰ τῆς

λειότητος. ~

ΘΕΟ-

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

„ Ὅλη καλὴ εἰ πλησίον μου, ὅλη καλὴ. Καὶ μῶμος οὐκ
 ἐστὶν ἐν σοὶ. ~

Εοικε ταῦτα τοῖς τοῦ μακαρίου Παύλου ῥήμασι. Καὶ
 ἐκείνος πρὸς τοῦ νυμφίου φησὶν. Ἦνα πρὸς ἑαυτῷ ἐν-
 δοξῶν τὴν Ἐκκλησίαν. Μὴ ἔχουσιν αὐτῶν ἡ ῥυτίδα ἡ τῆς
 τοιούτων. Ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία. Ἀμώμος δὲ γέγονε καὶ καλὴ ἡ
 πλησίον τοῦ νυμφίου χρομδρῆ, καὶ τοῖς ἐνείθεν μαρμαρυγὰς
 δεξαμδρῆ, καὶ φωτεινῆς ἐν τοῦ φωτὸς χρομδρῆ. Γένοιτο δὲ
 ἡμᾶς ἀνακεκαλυμμένα πρὸς ὁπῶ, τὴν δόξαν κυρίου κα-
 τοπτειζόμενοι τὴν εἰκόνα μεταμορφώσθαι διὰ δό-
 ξης εἰς δόξαν, καθάπερ διὰ κυρίου πνύματος.
 μεθ' οὗ τῷ Πατρί, συν τῷ ἀγίῳ πνύ-
 ματι ἡ δόξα εἰς εὐδ' αἰῶνας.

Ἀμὲν: ~

(ε)

ΛΟΓΟΣ

Λ Ο Γ Ο Σ γ.

Ψυχῆς γδ' ἡμῖν δέῃ. Καὶ δυχῆς ὀψιμελὸς καὶ σπουδαίας.
 ἵνα αἱ ἡμέτεροι ὀφθαλμοὶ γράνται σφαιραῖ, πιδυ-
 ματικῶς δρώντες, καὶ ὑπερβαίνοντες τὸ τοῦ γραμματος
 κάλυμμα. Καὶ διαρπύοντες ὠαργῶς τὰ κεκρυμμένα
 μυστήρια. Οὐτε γδ' ὀδυρατὸν ἑτέρως τῆς θείας γραφῆς κα-
 παμαθῶν τιλὼ διάνοιαν. Διαφερόντως δὲ τοῦ ἀσματος τῆς
 ἀσμάτων. Εἰ μὴ αὐτὸς ὁ τοῖς συγγραφῶσιν ἐκείνοις ἐμ-
 πνύσας τὸ ὀπτικὸν ἡμῶν φώτισεν, καὶ ἑστὶς ἀπ' ἡμῶν πέμψας,
 καὶ τὸν κεκρυμμένον ὑποδείξειεν ἡμῖν. Φέρε τοίνυν τὸν ἀπὸ
 καλύπτου μυστήρια κατὰ τὸν σφόν Διόνυσον. Ἐπικαλεσά-
 μενοι βοηθόν, τῆς ἐρμηνείας ἀψώμεθα, τοῦ συγγράμμα-
 τος τιλὼ ἀκολουθίαν φυλάττοντες. Ἐν μὲν οὖν τῷ τέλει τοῦ
 προῦτου συγγράμματος, ἠκούσαμεν τοῦ νομφίου τῆς νύμ-
 φης τὸ κάλλος θαυμάζοντας. Καὶ ἐκάστω μοεῖω ὀφνημίαν
 προστάγοντες. Καὶ μετὰ ταῦτα ὅλῳ αὐτῷ ὡς ἁμῶν
 ἐγκωμιάζοντας. Οὐ γδ' ἔχει σπῆλιν ἡρῦπδα, ἢ πῖ τῶ
 τοιούτων κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Τῶν οὖν
 δρετῇ τελεωμένων ψυχῶν ὁ χορὸς.
 Ἐν ταῦτα,
 καλεῖ!
 αὐτῷ ἀπὸ τοῦ λιβάνου νύμφῳ προ-
 σταγομένη, καὶ πῖ
 φησὶν: ~

Δο-

» Δούρο ἀπὸ λιβάνου νύμφῳ. Δούρο ἀπὸ τοῦ λιβάνου
 » ἐλδύση, καὶ διελδύση ἀπ' ἀρχῆς πίσεως. Ἀπὸ κεφα-
 » λῆς στανῆρ καὶ ἀεργῶν. Ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ
 » ὀρέων παρδαλέων.

Εὐκέναι δὲ ταῦτά μοι δοκεῖ τοῖς ἐκ τῶ μ δ. Ψαλμῶ, πρὸς
 τῷ νύμφῳ ἐρημῶν. Ἀκουσὶν θυγάτηρ καὶ ἴδε, καὶ
 κλῖνεν τὸ ἐξ ἑ. Καὶ Ἰπλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου
 τοῦ Πατρὸς σου. Καὶ Ἰπθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους
 σου, ὅπ' αὐτὸς ἐσὶ κύριός σου. Καὶ γδ' ἐκεῖ παραινέσῃ αὐτῇ,
 καὶ συμβουλεύῃ, ὁ λόγος προτφέρει. Ἐπιδείξαι τε τοῦ
 λαοῦ αὐτῆς, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Πατρὸς αὐτῆς προακελεύε-
 ται. Ὡς ὅτε αὖ ἑτέρως τοῦ Βασιλέως τοῦ κάλλους αὐτῆς
 Ἰπθυμήσαντος, εἰ μὴ τῷτε γένοιτο. Λαὸν δὲ αὐτῆς καὶ οἴκου
 Πατρὸς, τὰ παλαιὰ ἔθνη καλεῖ. Περὶ ὧν ὁ μακάριος Παῦ-
 λος φησὶν. Ἡ μὲν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι. Ἀπειθεῖς.
 Πλανώμενοι. Δουλοῦντες Ἰπθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς ποικί-
 λαις. Ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες. Στυγῆτοι. Μισῶν-
 τες ἀλλήλους. Ὅτε δὲ ἡ Χριστός, καὶ ἡ φιλευδωροπία τοῦ
 σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ ἐπεφάνη. Οὐκ ἔξ ἑργῶν τῶν ἐν δικαιοσύ-
 νῃ, ὧν ἐποιήσαμεν. Ἀλλὰ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ ἔσωσεν
 ἡμᾶς, διὰ τοῦτο παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινίσσεως πιδυ-
 ματος ἀγίου. Οὐ ἔξ ἑστέον ἐφ' ἡμᾶς πλυσίως, καὶ τὰ ἐξ ἡς.
 Ἐν τούτῳ τῷ συγγράμματι ἀπὸ λιβάνου καλεῖ αὐτῷ καὶ
 ἀπὸ στανῆρ. Διὰ μὲν τοῦ λιβάνου, τιλὼ εἰδωλολατρείαν ση-
 μαίνων. Διὰ δὲ τοῦ στανῆρ, ὁ ἐρμηνεύεται λύχνος ὁ δὲς, τιλὼ
 ἐν νόμῳ πολιτεῖαν. Λύχνος γδ' ὁ νόμος ὁ ἐν κτὶ λάμπων.
 Ἡ λῶς δὲ ὁ Χριστὸς ὡς ἐν ἡμέρᾳ φαίνων. Διὸ καὶ ὁ θεὸς διὰ τῆς
 Ζ Προφή-

Προφήτου φησὶ. Τοῖς δὲ φοβουμένοις ἀνατελεῖ ἡλικία δόξα καὶ
 αὐτῆς, καὶ ἰσχύς ἐν ταῖς πύξεσιν αὐτῆς. Περσὶ θησι δὲ καὶ τὸ
 ἀερεμῶν ὄρε, καὶ δι' αὐτῶν. Τὸν νόμον πατριάρχων. Φησὶ γὰρ ἐν
 Ψαλμοῖς ὁ μέγας Δαβίδ. Ὡς δρόσος ἀερεμῶν ἡ καταβαί-
 νουσα ἐπὶ τὰ ὄρη σιών. Τουτέστι τὰ τοῦ νόμου διδάγματα.
 τοῖς ὅρεσι τῆς Σιών χορηγούμενα. Ὁ γὰρ δὲ νομτέον, ὅτι ἐν ὅ-
 ρῃ τελείους ὡς ὑψηλοὺς, καὶ ἐπιστήμους. Καὶ κατὰ τὸ φρε-
 σίμα τὸ θεῖον ὑπερεργασηκότας. Καλεῖ τὴν γαροφύλιν ὁ νυμφίος,
 ὅτι μὲν λὺν λιβαίνου. Ὡς εἰδώλοισι παρὰ δεξιάν δεσπο-
 γήνους. Τοὺς δὲ λὺν σάμην καὶ ἀερεμῶν ὡς πῦ νόμου τὴν δό-
 ξαν δεχομένους. Καὶ ὑπὸ τῆς θείας ἐντολῶν φωτίζομένους.
 Τούτους ἐπάγει:~

Τὸ μανδραγόρα λέοντων λὺν ὁρέων παρδαλέων. Μάνδρα-
 γορα λέοντων. Τοὺς θεοστυχωτάτους καὶ μαχηκωτάτους Ἰου-
 δαίους παρὰ πατριάρχων. Παρδαλῆς δὲ, ὅτι τῆς ἐλλύων σο-
 φούς. Οἱ τῇ ποικιλίᾳ τῆς λόγων τῇ τεχνολογίᾳ τῆς ὁρι-
 σμάτων τῇ ψευδοκρίσει συγκαλύπτοντες. Πιδανὺ τοῖς
 ἀνοήτοις ἀπέφαλλον. Οὕτω καλέσας τὴν νύμφην, καὶ σωμα-
 τιστὴν αὐτῇ λὺν διαφύων ὁρέων. Καὶ διὰ τῆς πίστεως αὐ-
 τῇ τὴν σωτηρίαν πραγματεύσάμενος. Καὶ τὸ ἐν τῷ θεῷ αὐ-
 τῇ γρόμῳ θεασάμενος κάλλος. Φησὶ πρὸς αὐτὴν:~

„ Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή μου νύμφη. Ἐκαρδίωσας
 „ ἡμᾶς ἐν τῷ ὁφθαλμῷ σου ἐν μιᾷ ἐνδέματι τρα-
 „ χήλω σου.~

Τὸ δὲ ἐκαρδίωσας ἡμᾶς, ὁ σύμμαχος, ἐξ ἀρεσκείας ἔφη.
Τὸ δὲ λέγει τῷ ὁφθαλμῷ σου. Οἱ μὲν δύο ὁφθαλμοὶ σου θαυ-
 μάσι οἱ ἐκ πύματι. Καὶ πῶς ἐραὶ εἰκότως παρὰ πατριάρχων
 μύροι.

μύροι. Θάτερος δὲ αὐτῆς ὑπὲρ ἐν πλήθει με ὁ παῖς κα-
 τοπλάων. Ὁ θεολογῶν δεσπογμήτος. Ὁ παῖς κεκρυμμένα ὁρέων
 μυστήρια. Καὶ θαυμάζομεν πάντας ὅσοι κόσμους τῷ τρα-
 χήλω σου. Τὴν περικλυτὴν δρετὴν διὰ τούτων αἰνίττε-
 ται. Ἐπειδὴ ὁ τραχήλος φέρων τῆς θείας ἐντολῶν τὸν ζυγόν,
 ἔλκει καὶ διὰ τέμνει τῆς δικαιοσύνης τοὺς αὐλακας. Ἐπαινοῦ
 μέναι καὶ ὅτι ἄλλους τῆς δρετῆς κόσμους ἐν τῷ τραχήλω-
 σου λάμποντας. Ὑπεράγαμαι δὲ καὶ θαυμάζω τὸν ἑνα καὶ
 ἐν πλαγίς τὸ κάλλος. Τοῦτε ἐνός ὁρμίσκου καὶ τοῦ παῖς θείας
 θεωρητοῦτος ὁφθαλμοῦ. Ἐξ ὁφθαλμοῦ σου πᾶς ἔρωτι. Ζητήσωμεν
 δὲ τίς ἄρα ὁ εἰς ἐκείνους κόσμους. Ὁ παῖς τραχήλω περικλυτός
 καὶ ὅτι ἄλλους ὑπερέχων. Καὶ μάθωμεν πᾶς τὸ μακα-
 εῖον Παύλου, ὅτι μὲν εἰσὶ πῖσις. Ἐλπίς. Ἀγάπη. Τὰ τρία
 ταῦτα. Μείζων δὲ πάντων, ἡ ἀγάπη. Καὶ πάλιν. Πλήρωμα
 δὲ νόμου, ἡ ἀγάπη. Καὶ ἀλλὰ χεῖρ ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ Προ-
 φῆται κρέμονται. Ἐν τῷ ἀγαπήσει τὸν θεόν σου ὅς ὅλης τῆς
 καρδίας σου. Καὶ τὸν πλησίον σου ὡς ἐαυτόν. Τοῦτον τοίνυν τὸν
 ὁρμίσκον τῆς σύμφης, ὁ νυμφίος θαυμάζει. Ὁρμίσκον γὰρ ἄν-
 τι ἐνδέματος. Ὁ σύμμαχος, τέθεικε. Θαυμάζει δὲ αὐτῆς
 καὶ τὸν ἑνα ὁφθαλμόν. Ὁ σπῶν τὸν ἑτερον. Ἀμφοτέρους
 γὰρ ἡδὴ τὴν διφρημίαν παρὰ πύματι. Ἀλλὰ τὴν τῆς νομῆς
 θεωρίαν, θαυμασιότεραν τῆς αἰσθητῆς κατανόσεως ἐπι-
 στήμης. Τὸ δὲ ἐκαρδίωσας. Ἀντὶ τοῦ διήγερας ἡμᾶς πρὸς
 ἐρωτοῦ σου καὶ φιλεῖν σου. Τοιοῦτον ὁφθαλμόν ἔχουσα, καὶ
 τοιοῦτον ὁρμίσκον περικλυτὴν:~

Τοῦ Ψελλοῦ:~

Εἶτα πρὸς μέζονα καλεῖ ταῦτα τὴν δρετὴν δόξαν.

„ Δούρεθ' ἄπὸ λιβαίνου νύμφη. Δούρεθ' ἄπὸ λιβαίνου ἀ-
„ νελύση.

Ε Παι φησὶν ἐλήλυθας εἰς τὸ τῆς σμύθνης ἔργου.
Καὶ σὺ ἀνέβης μοι βοιωτὸν αὐτὸν τὸν τοῦ λιβαίνου.
Πρὸς ὑψηλότερα ἵνα τῆς περικοπῆς χωρεῖα.

Καὶ μὴ παυθήσῃ πώποτε σιναναβαίνουσά μοι.
Καὶ φεύγουσα παρδάλεων μάνδρας καὶ τῆς λεόντων.
Ἐπεὶ δ' ὁ λόγος γέγονεν, ἔργον ἐκ τῆς πραγμάτων.
Καὶ σὺν ψάθῃ τῇ Χρυσῇ τῇ καθαυτῇ νυμφίῳ.

Οἱ φίλοι κατεπλάγησαν τὴν περικοπὴν τῆς νύμφης.
Καὶ πρὸς αὐτὴν ἀσματικῶς ἔξῃπον τὴν παρεθέον :-

„ Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νύμφη.

Ε Διδαξας ἡμᾶς φησὶ παρὶ θεοῦ τί πλέον.
Ὁρῶντας σου τὸν ὀφθαλμὸν τὸν τῆς ψυχῆς ὡς νύμφη.
Θερμῶς ἐνατενίζοντά τῃ λόγῳ καὶ νυμφίῳ.

Καὶ τῆς ψυχῆς τὸν τρέχοντα τῆς σῆς ὑποκλινέντα.
Καὶ τοῦ Χρυσοῦ τὸν ἐλαφρὸν ζυγὸν ἀναλαβόντα.

Ὡς ὅπως ἐκαρδίωσας ἡμᾶς φησὶν ἡ νύμφη.
Ὡς δὲ σὺ γὰρ ἐγνωμὴν τὴν σάρκωσιν τοῦ λόγου.

Οὕτω μὲν οὖν ἐπήνεσαν οἱ φίλοι τὴν παρεθέον :-

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩΝ :-

Ε Πάν δὲ οὕτως ὅλη ὑπαέχεις καλὴ. Δούρεθ' ἄπὸ λιβαίνου
νύμφη, δούρεθ' ἄπὸ λιβαίνου. Ἡ γοῦν πρὸς μετὸν ἀ-
παίγετον, αἰ ποῖς τὴν πορείαν ἀπὸ πίσεως. Ἡ πὶς θεῶ

πρὸς-

πρὸς φέρεται διὰ λίβανος. Δι' ἐλπίδος εἰς τὴν ἀγάπην
περικοπῆσαι, διὸ ἐγὼ γίνομαι ἀνδρῶπος, καὶ σὺ γίνῃ θεός.
Καὶ γὰρ ἐλδύση καὶ διελδύση ἀπ' ἀρχῆς πίσεως. Ἀπὸ κεφα-
λῆς σάνηρ καὶ ἀερμῶν, καὶ ἐλδύση μὲν πρὸς μετὴν ὁ λαὸς ἀ-
γάπη. Διελδύση δὲ ἀκατοιχέτω τὸ φροῦματι, τὴν κα-
μινον τῆς σαρκὸς, καὶ κόσμῳ παντοίων πειρασμάτων τῇ ἐλ-
πίδι σπειζομένη. Οὕτω δὲ ἐλδύση. Ἐπειδή περ δὲ πίσεως
τὴν πρὸς μετὸν πορείαν ἤξεω ποιεῖσθαι. Καὶ οὐκ ἔξ ἀπιστίας
κατὰ τὸν πτωτόπλαστον, δελεασθέντα ἐλπίδι θεότητος. Ἡ-
πὶς πίσις οἷα κεφαλῇ, ἀρχὴ ἐστὶ πίσεως κατ' ἀρετὴν πεφωλο-
μένης ὁδοῦ. Ὅ περ τὸ σάνηρ παρὶς αἰ, ὁδὸς λύχνος ἐρμηνεύο-
μενον. Καὶ τῆς διελπίδος, ἀναψυχῆς τοῦ βάρους ἐκ τοῦ καύ-
σωνος, καὶ τῆς ἀκουσίαν πόνων ἐπαγωγῆς. Ὅ περ δηλοῖ τὸ
ἀερμῶν, δρόμος ἐρμηνεύομενον :-

Κ Αἱ οὕτω φυλαχθήσῃ ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ δρέων
παρδάλεων. Ἡ τοι δὲ τῆς δίκῃ μάνδρας ἐκωπικῆς κα-
τὰ τοῦ ὁμοιοῦς, τῆς διὰ τὴν κατ' ἐλπίδα τῆς ἀρετῆς σαρκι-
κῶν ἢ δυπαθειῶν. Τυραννικῶς, οἷα λεόντων ποιουμένων κα-
τὰ τοῦ τοῦ ὁμοιοῦς. Καὶ ἀπὸ τῆς κατ' ὑπερβολὴν τῆς ἀρετῆς
παθῶν, ἀφ' ὧν τοῖς ἐφ' ὅρους κατὰ τοῦ ποιουμένων δολίως.
Ὅ περ τὸ ποικίλον τῆς παρδάλεων παρὶς αἰ :-

Ε Δύση δὲ καὶ διελδύση καὶ φυλαχθήσῃ ὡς εἴρηται. Ἐπει-
δή περ ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νύμφη, δηλονότι εἰς
πόθον σου ἡγαγες τοὺς τοῖς ὑποστάσεις, τῆς μείας θεότητος. Ὡς
ταύτη θύαρεσθήσασα καὶ λόγῳ καὶ πινύματι. Ἡ διὰ μὲν
τὴν κατὰ σάρκος ὁμοφυίαν ἀδελφὴ μου. Διὰ δὲ τὸ ἐκ
πρωαιρέσεως κολληθῆναι μοι. διὰ γὰρ πίσεως. Καὶ ἐν πινύμα-
τι γινέσθαι, νυμφουθεῖσά μοι καὶ ἐν τῇ εἰρημνίᾳ τῶν ὑπο-
στάσεων.

σώμα ὅκ' ἔσω ἐν μέλῳ, ἀλλὰ πολλὰ. Καὶ μετ' ὀλίγα. Εἰ
 ὠφρῶσι τὰ πάντα ἐν μέλῳ, ποῦ τὸ σῶμα. Καὶ πάλιν ὑμεῖς δὲ
 ἐς ἐσώμα Χριστῷ, καὶ μέλη ἐν μέλῳ. Οὐ βουῶ ἐν πολλῶν
 μελῶν ἢ Ἐκκλησίᾳ συγκαταμεῖν ἐν σῶμα πληρῷ. Νοήσωμεν
 τοίνυν πᾶς μὴ αὐτῆς εἶναι ὁφθαλμοῦς. Τινὰς δὲ ἀκοῆς. Τι-
 νὰς δὲ χείλη. Διὸ καὶ ὁ νυμφίος φησὶν αὐτῇ: ~

» Κηρίον δ' ὁποσάζει χείλοισι νύμφη. Μέλι καὶ γάλα
 » ὑπὸ τῷ γλώσσῳ σου.

Α Ηλοῖ δὲ ἐν ταῦθα σὺ τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλους, τῷ
 ὠσεβῇ διδασκαλίᾳ προσφέρντας. Καὶ οἷον ἐκ κηρίου
 μελιωτῶν ἐν τοῖς χείλεσι φέρντας. Καὶ τοῖς σαγόναις τοῦ
 μέλιτος δ' ὁποσάζοντας. ἔχοντες δὲ οὐ μόνον μέλι, ἀλλὰ καὶ
 γάλα. Καὶ ἐκάσῃ τῷ προσφορῶν προσφέρντας τρυ-
 φίῳ. Καὶ τοῖς νήπιοις τῷ ἀεμύθουσιν. Καὶ τοῖς τε-
 λείοις τῷ προσθήκουσαν. Τὰ δὲ κηρία τοῦ μέλιτος τὰ ἐν
 τοῖς χείλεσι τῆς διδασκαλίας φερόμενα, αἱ εἶναι τυγχάνουσι
 γραφαί. Μέλινται ἔχουσι κηροπλαστικὰς. Καὶ μελιτυ-
 γέσας, σὺν ἱερῶν Προφῆταις καὶ Ἀποστόλοις. Ἐκεῖνοι γὰρ
 σὺν λειμῶνας τοῦ παναγίου πνεύματος ἀνδρῶν πνύματος. Τὰ
 κηρία τῆς θείων ἡμῶν γραφῶν οἷον πηξάμενοι. Καὶ τὸ μέ-
 λιτος τῆς διδασκαλίας ἐμπλήσαντες, εἰς ἡμᾶς τῷ ὠφέλειαν
 παρέπεμψαν: ~

Κ Αἱ ἔοικε κηρῷ μὴ τὸ γράμμα. Μέλινται δὲ, τὸ ἐν αὐτῷ
 κηροπλάστικον νόημα. Τοῦτο τοῦ μέλιτος τοῖς σαγόναις ἀ-
 φῶσι τῆς ὠσεβῆς διδασκαλίας τὰ χείλη. Ὁρᾷ δὲ ἡ γά-
 λα ὑπὸ τῆς γλώττης αὐτῆς φερόμενον, τοῖς τοῦ Γάλακτος
 δεομέ-

δεομέροις. Ἐπιρρῶν δὲ πάλιν θαυμάζων τῆς νύμφης τοῦ
 ἱμάτια, καὶ φησὶν: ~

» Καὶ ὅσμη ἱματίων σου ὡς ὅσμη τοῦ λιβαίου.

Π Ροιζήκαμεν ὡς αὐτὸς αὐτῇ γέγονεν ἱμάτιον ὁ νυμφίος.
 Καὶ μάρτυς ὁ μακάριος Παῦλος, λέγων. Ὅσοι εἰς
 Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ὁ δὲ νυμφίος,
 καὶ θεὸς ἐστὶ πατριάρχης. Καὶ ἄνθρωπος ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν
 ἐκ τῆς ἀγίας πατρὸς γεννηθεὶς. Καὶ μύρων ὁ ὡς, προσέ-
 λαβε τὸ ἡμέτερον. Καὶ τῷ πάλαι γεγυμνωμένῳ ἡμ-
 φίασε νύμφῳ, διόφρησεν αὐτῷ: ~

» Ὅσμη ἱματίων σου ὡς ὅσμη τοῦ λιβαίου.

Τ Οὐ γὰρ Χριστὸν ἐνεδύσασθαι, ὅς ἐστι θεὸς καὶ ἄνθρωπος. Θεο-
 λογίας δὲ σύμβολον ὁ λίβανος, ἐπεὶ κατὰ τὸν παλαιὸν
 νόμον θεῷ προσφέρειτο: ~

» Τί ἐκαλλιώθησαν μασοί σου ἀδελφῆ μου νύμφη. Τί
 » ἐκαλλιώθησαν μασοί σου δὲ πρὸ οἴνου.

Τοῦ Ψαλλοῦ: -

Ε Ν ταῦθα πάλιν ἐπαινεῖ τῆς θείας Ἐκκλησίας,
 τῷ τῆς μασῶν ἐπιδόσιν ἢ τῆς διδασκαλίας.
 Αὐξήματα τὰ τέκνα γὰρ, ὡς περ γυνὴ φιλόπαις.
 Τῶν δ' ἐθνῶν φημι λαὸν, καὶ τὸν καθ' ὅσοντα.
 Πρὸς μέτρον φθάσαντες σερρὸν τῆς θείας ἢ λικίας.
 Καὶ μὴ ψελλίζοντα ποσῶς εἰς τῷ ἀγίῳ πνεύματι.
 Οἷον αὖτις τοῦ Γάλακτος, ὡς χεὶρ καθ' ἡμέραν.

ρπς'.

Α' Σ Μ Α,

Τουτέσιν ὑψηλότερα δόγματα τοῖς νέμει.
Τὸ περὶ μὲν γὰρ ἐδίδασκε τύτους ὡς νεωτέρους.

Πατέρας σέβειν καὶ υἱὸν καὶ παῖδα θεὸν εἶναι.
Ὡς περ ὡς Γάλα πέφυκε δῆθεν διδασκαλίας.

Νυνὶ δὲ διδάσκει σωφρονεῖν, φυλάττειν παρθενίαν,
Ἐγκράτειαν ἀσπάζεσθαι φιλεῖν δικαιοσύνην.
Ἄπερ ὡς οἶνος λέλεκται διδασκαλίας εἶναι.

» Καὶ ὁσμηϊμάτων σου ὑπὲρ πάντα τὰ δρώματά.

Εἴ ποτε τοῦ παρὰ βολῆς τῆς ἱματίων φέρω.
Ἐκ τῆς προταγομένης φησὶ θυμιαμάτων.
Κρείττονα πάντα ἡγήμαι τῆς δρώματων μούλω.

» Κρείον δ' ἄποσ' ἄζουσι τὰ χεῖλη σὺ νύμφη.

Εἴ ποτε γάρ φησι τοῖς τέκνοις σου νέμεις διδασκαλίαν
Ἵπὲρ κρείον πέφυκε γλυκάζουσα καὶ μέλι :-

» Μέλι καὶ Γάλα ὑπὸ τῷ γλῶσσῳ σου.

Οἱ γάρ φησι μονοειδὲς τὸν λόγον νέμεις πᾶσιν.
Ἄλλὰ κατὰ ληλὸν παντὶ καὶ πᾶσι κατ' ἀξίαν.
Τοὺς μὲν γὰρ γαλακτοτροφεῖς, τοὺς τε νηπιεσέρους.

Τοὺς δ' αὖγε μελιτοτροφεῖς. Τουτέστι ὅτι τελείους :-

» Ὅσμηϊμάτων σου ὡς ὁσμηϊβάνου.

Ἡ ἂν ὑπερτέρῃ ἀνῶθεν πάντων τῆς δρώματων.
Τῶν ἱματίων τῷ ὁσμῷ, εἶπε τῆς Ἐκκλησίας.
Ἀλλ' ὅπως ἀπεφάνητο νυνὶ ἥδη τῷ λιβαίνῳ.

Εἶγε ἀπάντων κρείττονα τῆς δρώματων οὕτως :-

ΤΩΝ

Α' Σ Μ Α' Τ Ω Ν.

ρπζ'.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

» Τί ἐκ αὐτῶν ἦσαν μαςοῖσιν ἀδελφήμε νύμφη.

Ἡ τὰ θαυμασίως τὸ θεῖον κάλλος παρὰ βάλοντο. Τὸ
τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικόν σου. Διδῶν ὡς περ μαζῶν, οὐ
παρὰ φύσιν, οὐδ' ὑπὲρ φύσιν. Ἀλλὰ φυσικῶς τρέφεις λό-
γους, καὶ τρόπους πρὸς θεοσεβείαν, ὅτι πρὸς ταῦτα οἱ ἀν-
θρώποι ἐκταγόμενοι ψυχᾶς :-

Τί ἐκ αὐτῶν ἦσαν μαςοῖσιν ἀπὸ οἶνου. Δηλονότι, ταῦτα
οὕτω θαυμασίως ὠραίσθησαν. Ἀπὸ τῆς δίκης οἶνε ὁ
ζώτης αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἀληθειᾶν γινώσκον τῆς ἀληθείας, καὶ
βεβαίαν ἐνεργὴν πίσιν τοῦ ἀγαθοῦ, χάριτι θέσει θεώσεως.
Ἐν τούτῳ δὲ ἐστὶ, ὅτι ὁσμηϊμάτων σου ὑπὲρ πάντα τὰ δρώ-
ματά. ἱματία δὲ τῆς νύμφης, ἅπερ ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦ-
λος τοῖς ἐκλεκτοῖς τοῦ θεοῦ ἀγίοις ἐν δύσασθαι ἐγκεκλυέ-
ται. Ἡ χρηστότης ἐστὶ καὶ ἡ ταπεινοφροσύνη. Ἀ' καὶ τὰ πρῶτο-
πλάσω ἢ μὲν θεῖα ἐκτολὴ παρὰ ποιεῖτο, ἐργάζεσθαι τὸ ἀγα-
θὸν καὶ φυλάττειν. Ταῦτο διὰ ταπεινοφροσύνης παρὰ πέπου-
σα. Ἡ δὲ παρὰ βασις ταύτην ὁρᾷ, ἐλπίδι θεότητος δελεά-
σεται. Καὶ καθ' ἑαυτῆς τῷ φύσιν ἐκθεωρῶντα. Ταῦτα
δε πάλιν, αὐτὰ ὁ θεὸς λόγος ἐδέχθη, καὶ καθ' ἑαυτὸν ὑποδείγ-
ματι. Τρόπον γὰρ ταπεινοφροσύνης μὲν ὑποδείξεν ἡμῖν. Ὅτι
ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρέχων. Ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφῇ δούλου
λαβών. Χρηστότης δὲ, ὅτι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ὑποδούλων
ἡμῶν καὶ θανάτῳ ἀνδραγαθῶς ἠνέχετο. Ὅθεν καὶ ἡ ἐν τοῖς κα-
τὰ γνώμῳ ταῦτα ἐκταγμένοις δώδωκε τύπων, ὡς ἐμφαν-
τικῶν, τῆς ἀγαθότητος θεοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ τούτων

Α α ε θεωθέν-

θεωθέντων τῶν ἐν δευμύων αὐτῶν, ὑπὲρ πάντα ἐς τοὺς χρό-
ματα. Οὐ δὲν γὰρ παρίσθεται τῇ δυνάμει τῆς θεότητος. Ἡ γὰρ νύμ-
φου δυνάμει τῇ θεῷ, οὐ φύσει κέκταιται, ἀλλὰ χάριτι περι-
βάλλεται. Καὶ παντὶ μὲν φησὶ τὰ ἱματῖα τοῦ δυνάμει ἐκ-
πέμπουσι. Τὰ δὲ λοιπὰ ἴτι:

- » Κηρίον ἄποσάζουσι χεῖλη τοῦ νύμφου. Μέλι καὶ γάλα
- » ὑπὸ τῷ γλῶσσῳ τοῦ.

Η Γου λόγον διδασκαλικὸν περὶ φέρουσι τοὺς χεῖλη τοῦ. Κα-
τέσθαι δυνάμει ὡς περ ὑπὸ μελίωσιν κηρίον ἐν τῷ μὴ
ἐπιδοκίμῳ μοιδοῖν ὅς ἀκούουσι τῷ ὠφέλειαν, ἀλλὰ
κατ' ἀλλήλως πρὸς τῆς δεχομένην ἀεμόθησθαι διώα-
μιν. Ὡς καὶ τοῖς τελειωτέροις καὶ τῶν νηπιωδὲς ἐργῶν οἰκείως
ἔχει. Τῶν μὲν τὸν νοῦν τελειωτικῶς ὡς θεοτέροις. Ὡς μέλι τι
γλυκαίνονται ῥήμασι. Τῶν δὲ τῷ διάνοισιν εἰσαγωγικῶν τοῖς
φυσικοῖς ὡς γάλακτι πέφονται. Αὐταὶ οὖν αἱ διδασκαλίαι,
ἢ τε θεοτέροις καὶ ἢ ἀνθρωπικωτέροις ὑπὸ τῷ γλῶσσῳ τοῦ ὡς
μὴ ἀκρίτως ταύτας περὶ φέρουσιν, ἀλλὰ κατὰ κηρὸν τὸν
ἀεμόθιον καὶ τῷ χεῖρι ἐκάστου τῶν διδασκομένων:~

- » Καὶ ὅσμη ἱματίων τοῦ, ὡς ὅσμη λιβαίνου.

Η Γου ἡ δυνάμει τῇ ἐργαίῳ, ὡς εἰ καὶ τοῖς δυνάμει φυ-
σικῶς ἐπιφέρει. Ἀλλὰ ὅτι ἐργαίῳ τρεῖς κατὰ
γνώμην ὡς ἱματῖα περιβάλλει τῇ δυνάμει τῆς αὐτῇ πάντα
τοῦ θεοῦ περὶ παρὰ παρέκτασι, κατὰ μίμησιν θεοῦ κηδο-
μένης σου τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας. Ἰδιαζόντως γὰρ κατὰ τινὰ
λόγον εἰς τὸν τοῦ θεοῦ πλῆν ὁ λίβανος ἄποτέλειται. Καὶ
καθάπερ ὅτι ἐκ τῆς ἡδύτης ὅσμη. Οὕτω καὶ τὸ θεῖον ἐκ τῆς
αὐτῇ

αὐτῇ τοῖς πάντα περὶ παρὰ παρέκτασι. Καὶ ἡ ἐκάστου διάθεσις ἐκ τῆς ἐργαίῳ
γνωρίζεται. Μικρὸν δὲ ἀνωθεν εἰρηκῶς, ὅτι ἡ ὅσμη τῇ ἱμα-
τίων τῆς νύμφης ὑπὲρ πάντα ἐς τοὺς χρόματα. Καὶ τὸ, πῶς μὴ
δηλώσας, ἐν ταῦτα τοῦ τοῦ δηλοῖ, τῇ ὅσμη τοῦ λιβαίνε παρει-
κάζων αὐτῷ. Διὰ τούτου τὸν εἰς πλῆν τοῦ θεοῦ λαμβά-
νεσθαι. Καὶ ἐπεὶ τὸ θεῖον, ἀσυγκρίτως ὑπὲρ πάντα ἐστίν. Καὶ
τοὺς κατὰ μίμησιν τῆς αὐτῇ ἀγαθότητος ἐργαίῳ ἐστίν:~

- » Κηπος κεκλεισμένος ἀδελφῆ μου νύμφη. Κηπος κε-
- » κλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Η Αἱ καλεῖ μὲν αὐτῷ κηπον. Ὡς οὐχ ἕνα καρπὸν δύσε-
βείας καὶ δρετῆς, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους τίκουσιν.
Κεκλεισμένον δὲ ὡς περὶ φραγμένον, καὶ ἀνεπιβούλῳ.
Πύλαι γὰρ αὐτοῦ φησὶ, οὐ κατὰ φύσιν αὐτῆς. Οὐ γὰρ ἐστὶ κατ'-
ἐκείνῳ τῷ ὅτι αἱ γῆτις μέλας τεθεῖσαν, ἡ ἐτεύγησαν πάν-
τες οἱ περὶ φραγμένοι τῷ ὁδόν. Καὶ ἐλυμνῶντο ὡς ἐν δρυ-
μοῦ. Καὶ μονὸς ἀγέως κατενεμήσατο. Ἀλλὰ πέφρακται
καὶ τετείχισται. Καὶ κηπος κεκλεισμένος παρέοικε. Πολλοὺς
μὲν καὶ παντοδατοὺς ἔχοντι καρποὺς. Τοὺς δὲ κλῶπας οὐ δε-
χομένη, ἀλλὰ φεύγοντι τῇ ἐπιβουλεύοντων τοῖς χεῖρας.
Καὶ πηγὴ δέξιν ἐσφραγισμένη. Οὐ γὰρ πᾶσι πέφρακται.
Ἀλλὰ μὲν τοῖς ἀξίοις ταῦτα τοῖς νόμασι δίδονται. Περὶ
ταύτης τῆς πηγῆς. Καὶ ἐν τῶν Εὐαγγελιστῶν οὐκ εἰς φησὶν. Ὁ
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ὕδατος οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν
αἰῶνα. Ἀλλὰ γρηθήσεται ἐν αὐτῇ πηγῇ ὕδατος ζῶντος ἀλλο-
μῶν εἰς ζωὴν αἰώνιον. Εἰκότως τῶν αὐτῷ πηγῇ ἐσφρα-
γισμένη

γισμένω καλεῖν. Ὡς μὴ πάντων, ἀλλὰ τοῖς ἀξίοις περικαι-
μένω. Οὐ γὰρ τοῖς ἀμύητοις, ἀλλὰ τοῖς μεμνημένοις περικαι-
κεῖται τὰ θαύματα. Οὐ τοῖς ἐν ἀνομίας μετὰ τὴν
μύησιν καλινδεμένοις. Ἀλλὰ τοῖς ἀκριβεῖας ζῶσιν, ἢ δια-
μετανοίας καθαρσμένοις. Οὐ μόνον δέ φησι. Κῆπος κεκλεισ-
,, μένος καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη. Ἀλλὰ καὶ Ἀποστολαῖσιν
,, Παράδεισος. Ῥῶν μετὰ καρπῶν ἀκροθρύων: ~

- ,, Κύπερι μετὰ νάρδων. Νάρδος καὶ κρόκος. Κάλαμος
- ,, Ἐκινάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ λιβαίνε. Σμύρ-
,, να ἀλόη μετὰ πάντων πρῶτων μύρων. Πηγὴ κήπων.
- ,, Φρέαρ ὕδατος ζῶντος. Καὶ ῥοιζοῦντος διὰ λιβαίνε.

Ταῦτα πάντα φησὶν ἀπέσειλάς μοι, καὶ περιστέλλεσθαι μοι
κατὰ τὸν τοῦ γάμου καιρὸν. Καὶ πρῶτον μὲν, τὸν Παρά-
δεισον τῆς ῥῶν. Ὡς οὐκ ἔστι μοι, οὐδὲ τῆς ἄλλων ἀκρο-
θρύων. Ῥῶν δὲ ἡγεῖμαι τρεπικῶς νομίζεσθαι τὴν ἀγάπην.
Ἐπειδὴ ὅφ' ἐνὶ καλύμματι, μυεῖοι κατὰ τ' αὐτὸν συγκείμενοι
κόκκοι, καὶ ἀλλήλους ἠνωμένοι. Ἀλλήλους οὐκ ἀποθλίβου-
σιν, οὐδὲ διαφθείσουσιν, ὑγαίνοντες. Εἰ μή τις σπητεδὼν ἐν μέ-
σω γόητο. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ μέσῳ διαφραγμάτων, καὶ
ἐτέρων διρεῖν θεωρεῖν. Καὶ γὰρ καὶ ἐν τοῖς σωζομένοις πολ-
λὰ ἑρῶν τάγματα. Ἄλλο γὰρ τάγμα παρενδυνάντων,
καὶ ἄλλο ἐγκρατουμένων. Καὶ ἄλλο τὸν τοῦ γάμου ζυγὸν
ἐφελκόντων, καὶ τῆς πλυτῶς περιρρέομένων, καὶ ἄλλο τῆς πε-
νίας συζώντων. Ἄλλο δὲ τῶν τὴν δισεβείαν ἀγαπόντων. Καὶ
ἄλλο δὲ πρὸς ἐννόμως κυριεύοντων. Ἔχει τίτις ἔτι ῥῶν,
οἰόντινα διατρίψαι κατὰ συμμορίας ἰνάς οὐδὲ κόκκους

διακρί-

διακρίνονται. Διὰ τοῦτο τὰς τῆς νύμφης Ἀποστολάς, Παρα-
δείσω ῥῶν ἀπεικάζει. Πρῶτον γὰρ αὐτῆς θαυμάζει τὸν τῆς
ἀγάπης καρπὸν. Λέγει δὲ αὐτῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς δρετῆς
εἶδος κομᾶν: ~

Μετὰ καρπῶν ἀκροθρύων. Εἶποι κατ' εἶδος ταῦτα
διέξεισι: ~

,, Κύπερι γὰρ μετὰ νάρδων.

Κύπερος δὲ, εἶδος δένδρου ἀφ' οὗ θερμὸν καὶ σκληρὸν ἀφίεται
ἔλαιον. Καὶ ἡ νάρδος δὲ ἄρωμα δίδωσιν, ἀφ' οὗ πάλιν ἔ-
λαιον ὁ μώνυμον γίνεται. Καὶ αὐτὸ θερμὸν, καὶ εἰς θερμότητα
σωμάτων ἑπιπύθειον. Ἀλλὰ καὶ κρόκον, λέγει τὸν Παρά-
δεισον. ἔχει χεῖρα γὰρ ἡμῖν οὐ μόνον τῆς θερμαινόντων ἡμᾶς
καὶ πρὸς θύοντων ἐν ἡμῖν τὴν πρὸς τὸν θεὸν ἀγάπην, ἀλλὰ
ἔτι τῆς διαφυγόντων τὰς ἀκολάστους ἐπιθυμίας. Ἐὼν δια-
φυγόντων γὰρ κρόκος. Καὶ κάλαμος φησὶν, καὶ κινάμω-
μον. Ἔστι δὲ καὶ ταῦτα, δρωμάτων μὲν εἶδη, τρεπικῶς δὲ
νοεῖν. Διὰ γὰρ τοῦ καλάμου, τὰ δισεβῆ σημαίνει συγ-
γράμματά. Ἡ γλῶττα μου κάλαμος γραμματέως ὀξύ-
γραφοῦ. Εὐώδης δὲ ὁ δρωματικός κάλαμος. Καὶ γὰρ τῆς
τῆς δισεβείας διδασκάλων ἢ γλῶττας πάσης διουσίας πεπλή-
ρωται. Σιωπῆται δὲ τῷ καλάμῳ τὸ κινάμωμον. Ὅπερ
καὶ θεὸς κατὰ τὸν παλαιὸν περὶ σφάξετο νόμον. Ἰνα μά-
θωμεν, ὅτι τὰ πρὸς θεοῦ συγγράμματα, ἐπαινετά τε ἐστὶ
καὶ εὐώδη, καὶ τοῖς περὶ ἐξημένοις ἢ δύσμασιν, ἀπεικασμένα
τούτοις ἑπιδέξει: ~

» Μετὰ πάντων ξύλων τοῦ λιβαίνου.

Εχει γάρ φησι καὶ τὴν ἐν νόμῳ πολιτευομένην δρετὴν.
Οὐ τὴν κατὰ τὸ γράμμα, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα.
Διὰ γὰρ τοῦ λιβαίνου. Τὴν ἱερουσαλήμ σημαίνεισθαι πολ-
λάκις ἐδιδάχθη. Ἐχει δὲ καὶ σμύρνην, καὶ ἀλάτω μετὰ
πάντων τῶν πρώτων μύρων. Τουτέστι τὴν νέκρωσιν τῆς πα-
θῶν. Νεκρῶν γὰρ ἴδιον ἡ σμύρνη. Καὶ τὸ πικρὸν τῆς πειρασ-
μῶν. Πικρὰ γὰρ ἡ ἀλήθεια. Καὶ ἀπαξ ἀπλῶς πάντα τὰ πρῶ-
τα ἔχει τῶν μύρων. Οὐ τὰ δεύτερα οὐδὲ τὰ τρίτα, ἀλλὰ τὰ
πρῶτα. Τῶν γὰρ τελείων τὰ τέλεια. Ἐχει δὲ καὶ πηγὴν,
καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος. Καὶ ῥοιζοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦ λιβαίνου.
Οὐ γὰρ μόνον τὴν εὐαγγελίᾳ ἔχει διδασκαλίαν, πορφα-
κῶς ῥέουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῦ νόμου τὸ φρέαρ, ὅπερ ἐστὶ φρέαρ
ὕδατος ζῶντος. Καὶ κεκρυμμένα μὲν ἔχοντα τὰ νάματα.
Ῥοιζοῦνται δὲ καὶ ἡχον ἀποτελουῦνται. Καὶ ἀπὸ τοῦ λιβαί-
νου πορφακίζονται. Ἐν ἱεροσολύμοις γὰρ ἡ πόλις ἡ νομικὴ πολι-
τεία. Ἡ πῆς λιβαίνου τρεπτικῶς ὀνομάζεται. Μετέβη δὲ
καὶ τοῦτο τὸ φρέαρ, εἰς τὴν τοῦ κυρίου νύμφην τὴν Ἐκκλη-
σίαν. Καὶ ἐστὶ κεκρυμμένη, ἀλλὰ ῥοιζοῦται φερόμενον, καὶ νάε-
δον τὸν τῆς Ἐκκλησίας Παραδείσον: ~

Τοῦ Ψελλοῦ :-

» Κήπος κεκλεισμένος ἀδελφίμου νύμφη. Κήπος κε-
» κλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.

Η Οικιστὶς γὰρ ἐπαυῖ τὴν νύμφην ὡς νύμφης.
Κήπος γὰρ πέφυκας φησὶν ὡς νύμφη κεκλεισμένης.
Ἐχαστα

Ἐχουσα πάντων τῶν καλῶν οὐ σεαυτῇ τὴν ὥρην.

Ἐλαίῳ τὴν καρπὸν συκλῶ τε τὴν γλυκὴν δὲ.

Πηγὴ δὲ πάλιν πέφυκα φησὶν ἐσφραγισμένη.

Καθόσιν μάλιστα οὐδαμῶς, τὸ νάμαστος πορφακίς.

Ἀλλὰ ποτίζεις ἐδὺ πηγῆς ἀψὺν σωτηρίαν:-

» Ἀποσολαίστου Παραδείσου ῥοῶν μετὰ καρποῦ
» ἀκροθρύων.

ΕΝ τούτοις ὑπομνήσεται ξύμπαντα ὁ νύμφιος.
Τοῦ δόγματος τῆς πίστεως ἡ νύμφη τῆς ἀμωμότητος.
Τὸ φοβερὸν καὶ κάλλιστον διώδεστε καὶ θεῖον.

Ἡ ὑπερ πρὸς βούει πάντοτε εὐμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀποσολαίστου γάρ φησιν, ἡ γοιὴ αἱ διδασκαλίαι.

Παραδείσου πεφύκας ῥοῶν ἡ γλαίστων.

Καὶ πίσις χάριτος μεσὶ τυγχάνουσιν ὡς νύμφη :-

» Πηγὴ κήπων.

ΟΥ γὰρ εἰς μάλιστα σου φησὶ τὰ νάματα πορφακίς.
Ἀλλὰ ποτίζεις ἐδὺ πηγῆς, ἡ γοιὴ φυτὰ καὶ θεῖα :-

» Φρέαρ ὕδατος ζῶντος τοῦ ῥοιζοῦνται ἀπὸ
» λιβαίνου.

ΤΟσοῦτον γάρ φησι καλῶς πορφὰς δρετοὶς ὑψώθη.
Ὡς καὶ τῆς κλήσεως αὐτῆς ἔμοιγε συμμετέχων.

Ἐγὼ γὰρ ζῶντος ὕδατος ὡς τυγχάνω φρέαρ.

Ὁ κατελθὼν εἰς ἔραν ὡς ὑετός εἰς πόκον.

Ὡς περ εἰς ὅρου ὑψηλοῦ τοῦ θαυμαστὸν λιβαίνου :-

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕ'ΡΩΝ:-

ΚΑΙ τοιαῦτα μὲν οὗτοι μὲν καὶ τοὶ ἱμάτια. Σὺ δ' ὅτι
 τούτων ὅποια: ~

- » Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφῆμου νόμφη. Κῆπος κε-
 » κλεισμένος πηγὴ ἐσφραγισμένη.

Η Γεν εἰα μὲν διττὸς κῆπος κατὰ τε ψυχῇ, τοῖς τῇ δρε-
 τῇ λόγῳ. Καὶ κατὰ σάκεα τοῖς τούτων τρέποις ὑπάρ-
 χεις κατὰ φύτος. Καὶ ὡς φραγμένη πνὶ ταῖς ἐντολαῖς σου
 κατισφαλισμένη. Οἷα δὲ πηγὴ κατὰ ναυὶ βρῖει τοὺς ποῖ
 ἐμὲ δ' ὑπεβῆ καὶ θεῖα νοήματα. Καὶ τὰ ἐμὴ χαρακτῆρ ὡς
 εἰκῶν μου ἐσφραγίσαι. Ἰνα μὴ ὁ ἐρχόμενος αὐτόν κλέψαι.
 Ἀλλὰ καὶ δύσασμα ἡ δόξα σου ἐκ τῆς λαθραίας εἰσελθὼν,
 τόντε κατ' δρετῶν σου συλήσῃ καρπὸν. Καὶ τὸ κατὰ γνώσιν
 τῆς ἀληθείας ὑδωρ σου ψυδῶσιν ἐννοίας καταμολυῖν. Οὐ
 μόνον δ' αὐτὴ τοιοῦτος κῆπος ὑπάρχεις. Ἀλλὰ καὶ αἱ Ἀπο-
 στολαί σου, Παράδεισος ῥοῶν, μετὰ καρπὸν ἀκροδρυῶν. Πάν-
 τως οἱ ἐν πεμπόμῳ. Διδασκαλικοὶ λόγοι σου πορὶ τὰς μα-
 θητὺς ὁμομένους τοῖς ψυχῆς, διὰ τὸ ἐν ταύταις κατὰ πᾶσι φυ-
 τωδὺναι, οἱ ἀπὲρ ἑῖς Παράδεισος συνηγεφύς, δένδροις ῥοῶν
 ἐπὶ ῥοιζῶν, ἐγκεντρωμένοις δρυῶν. Καντὺθεν τὸν ἴδιον καρ-
 πὸν ἐπὶ φερεμένοις. Ὡς ῥοῶν, αἱ μὲν ῥίζαι δυσάποσπασαι.
 Τὸ δὲ περικάλυμμα τοῦ καρποῦ αὐτῆς. Καὶ τὸ ἐν τῷ
 φυλακτικόν. Αὐτὸς δὲ ὁ καρπὸς μετὰ τὸ πεπρωμένον πορὶ
 φραγῆτος τοῦ περικάλυμματος, διαφαίνεται, τὴν μὲν γδ-
 σιν γλυκὴς, τὴν δὲ ὅψιν θυειδής. Καὶ γδ καὶ αὐτοὶ οἱ τῆς νόμ-
 φης διδασκαλικοὶ λόγοι, τῇ μὲν πᾶσι ἐδραίωνται καὶ δυσάπο-

σπᾶ-

σπᾶσας ἔχουσι τῇς πνευματικῶν τούτων ψυχῶν. Οἷα ῥίζαι
 δρυῶν, τὰ δὲ φόβῳ τῇς ἡπειλημένων κολάσεων, ὡς λέπυρον
 ῥοῶν, εὐφροντες τὰς μαθητὺς ὁμομένους ψυχῆς. Φυλάττουσι
 τὸν ἐν αὐταῖς καρπὸν τοῦ πνύματος, ἀλλὰ βῆτον διὰ τούτων
 τῇς ὑπερβύτων παθῶν. Ταῖς δὲ ἀκῆσι τῇς ἑπαγγελίων τοῦ
 τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, εἰς πόθον τῇς μελλόντων ἀγαθῶν ταύ-
 τας κατὰ θερμαίνοντες. Τὸν φόβον ὡς περικάλυμμα διαρ-
 ρηγνύουσιν. Ἐξω τούτων τῆς ἀγάπης βαλλούσης, καὶ κατα-
 γλυκαίνουσι τὸν νοητὸν αὐτὸν φάεργα, γδυστήμον καὶ θεα-
 σάμεν, ὅτι Χεῖς ὁ κύριος. Καθάπερ καὶ τὸν αἰσθητὸν, ὁ
 καρπὸς τῇς ῥοῶν. Ἐν τούτων δ' αὐτοὶ οἱ διδασκαλικοὶ λόγοι, ὡς
 ταῖς μαθητὺς ὁμομένους πραγματὺς ὁμοίμοι. Τῶν μὲν φόβῳ
 τῇς ἡπειλημένων κολάσεων, παθῶν κἀθαρσιν. Ταῖς δ' ἐπαγ-
 γελίαις τῇς μελλόντων ἀγαθῶν, ἔργων δικαιοσύνης. Φωτίσ-
 μὸς γίνονται ταύταις: ~

ΚΥΡΙΟΝ μετὰ νάρεδον. Ἦτοι πλουτοῖων δρετῇ ἀνθὴ καὶ
 κροάματα. Ἀρχαὶ δηλονότι, καὶ μίξεις. Καὶ ὡς μὲν
 δρεχαι, ὑφιστῶν ἐν ταῖς διδασκαλίαις ψυχῆς. Τῷτε φό-
 βῳ τῇς ἀπειλῶν, καὶ τῷ πόθῳ τῇς ἑπαγγελίων, τὰ διάφο-
 ρα κατ' δρετῶν εἶδη, τῆς εἰς θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης.
 Ὡς δὲ μίξεις, πείθεσθαι αὐτὰς ἐν τῷ πάρεσσιν σαρκί, διὰ τῆς εἰς
 θεὸν ὁ τὸν πλησίον ἀγάπης. Καὶ δι' φραγῆσθαι διὰ τὴν μέλ-
 λουσιν μισθαπόδοσιν. Ἐν δὲ τῷ ἀνεξικακεῖν διὰ τὴν εἰς τὸ
 τὸν ἀγάπῳ, τὴν εἰς θεὸν ἀγάπῳ ὑπερβύσθαι, διὰ τὴν
 τῆς αὐτῆς ἐντολῆς. Ἦ τις ἐστὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον.
 Καντὺθεν οἱ ἐκρηγμένοι διδασκαλικοὶ λόγοι, γίνονται ταῖς
 διδασκαλίαις. Νάρεδες. Καὶ κροάτος. Κάλαιμος καὶ κινά-
 μωμον μετὰ πάντων ἐργῶν τοῦ λαβάνε. Ἦ γὰρ τέλει αρε-

Χρησὶ δέρεται μετὰ πασῶν τῶν ὑπ' αὐτοῖς μερικῶν, τῶν φρο-
νιμῶν ἐν τῷ ὕψει τῆς εἰς θεὸν πίστεως οἷα ὅση λιβάνου. Καὶ γὰρ
νάξον μὲν φησιν, ὡς διαφύων δρώματων μίγματα ἐνοειδῶς
φέρουσιν πασῶν τῶν δρετῶν ἐν λόγους, φρόνησιν. Κρέκον
δὲ ὡς μέσως ἔχοντα ψύξεώς τε καὶ θερμότητος. Καὶ τὴν ἐφ'-
ἐκατέρῃς ἀμετερίαν ἐν φέρονται. Τὴν τοῖς ἐλλείψεις καὶ
τοῖς ὑπερβολαῖς τῶν δρετῶν διαδιδράσκουσιν, Διηρησιώσω.
Κάλαμον δὲ γλυκύδην, ὡς κούφην καὶ εἰς ὕψος ἰκανῶς ἀνα-
τέχουσιν, Τὴν σωφροσύνην. Ἡ' περ σαρκικῆς βάρους τὴν
ἐπιθυμίαν κουφίζει καὶ ὕψος πρὸς τὰ πνευματικὰ καὶ οὐ-
ρανία, καὶ τῆς τούτων γλυκύτητος τὸν νοῦν ἐμφορεῖσθαι ποιεῖ.
Καὶ κινάμωμον. Ὡς θερμὸν καὶ ἡδὺ τὴν θεῖαν ζήλω πνε-
πολυμυρίων ἀσεβείας ὁ κακίας, Ἀνδρείαν, ἡ καὶ ἡ δαῖα ἐστὶ
διὰ τοῦ παντός καλὸς ὑπεραγαλλίζεσθαι. Οὐ μόνον δὲ
ταῦτα ταῖς διδασκαμέναις, οἱ διδασκαλικοὶ λόγοι τῆς νύμφης
γίνονται. Ἀλλὰ καὶ σμύρνα ἀλόη μετὰ πάντων τῶν πρῶ-
των μύρων. Ἡ' τοι νέκρωσις τοῦ σαρκικῆς τούτων φρονημάτων.
Μετὰ πάντων τῶν πρῶτων, τῶν ψυχαγωγούντων δίκην μύ-
ρων, χαροσμάτων τοῦ πνύματος. Εἰ μὴ γὰρ φρονησῇ, πᾶν-
τως ἡ ψυχὴ τὰ τοῦ πνύματος, καὶ τὰ πανάγια τοῦτου δέξε-
ται χαρίσματα. Τὸ τοῦ φόβου φημί καὶ τὸ τῆς βουλῆς,
καὶ τὸ τῆς ἐπιστήμης, καὶ τὸ τῆς γνώσεως, καὶ τὸ τῆς σωτέσεως,
καὶ τὸ τῆς σοφίας. Ἀλλως τοῦ σαρκικῆς φρονημάτων ὅτι
ἐκτετατὴ νέκρωσις. Ἡ' δὲ δηλωτικὰ ἡ σμύρνα καὶ ἡ ἀλόη,
ὡς νεκρῶν σωμάτων δρωπώματ' αἶα. Οὗτοι δὲ οἱ λόγοι, ταῖς δι-
δασκομυρίαις εἰσι, καὶ πηγὴ κήπων, ὡς πορρῶντες τὴν δρε-
δύουσιν γνώσιν τὰς οἰάτινα φυτὰ πεφυτευμένας ἐν αὐ-
ταῖς πολυειδεῖς δρετὰς, καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος. Καὶ ροῖ-
ζέντος

ζαυτοῖς διὰ τοῦ λιβάνου. Ἡ' γοῦν βάθος θείας, καὶ αἰζώ-
σοφίας. Ἡ' χάρις διδασκαλικῶς τὰ τοῖς πολλοῖς ἀδιεξίτητα
θεῖα μυστήρια. Ὡς περ διὰ λιβάνου τοῦ ὕψους τῆς εἰς θεὸν
πίστεως. Ἐπεὶ δὲ Παραδειστον ἐν τῇ νύμφῃ διδασκαλικῶς
λόγους ἐνυμφίος εἰρηκεν ὡς δεδήλωται. Κήπος δέ ἐστιν ὁ Πα-
ραδεισος, ὡς παντοίων φυτῶν χωρίον. Κήπος ἄρα τῆς νύμφης
αἱ πεφυτευμέναι εἰσι ψυχὰς τοῖς διδασκαλικοῖς ταύτης λό-
γοις. Δίδων ἀποδύδουσι τὰ ἐξῆς εἰρημύρια διποτελέσαι:—

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:

Τὸν ἄνωθεν ἡ νύμφη ἐπαίνων ἀκρόαται, καὶ ἡσθεῖται, καὶ
διφραγθεῖται. Ὅτι οὐ μόνον αὐτῆς τὸ κάλλος ἐθαύμα-
σεν. Ἀλλὰ καὶ τοῖς σοδαῖς αὐτῆς ἐπήνεσεν, φησὶν:—

„ Ἐξεγέρθητι βορρᾶ, καὶ ἔρχου νότε. Διάπνυσθαι κή-
„ ποιμου, καὶ ῥύσά τωσαν δρώματό μου. Καταβήτω
„ ἀδελφιδό μου εἰς κήπον αὐτῆς. Καὶ φαιγέτω καρπὸν αὐ-
„ τοῦ κροδύων αὐτῆς.

Τὸν διαβαλλομυρίων ἐστὶν ὁ βορρᾶς ὡς τῇ θεῇ γραφῇ.
Διὸ καὶ ὁ θεὸς διὰ Γερεμίου φησὶ τοῦ Προφήτου. Ὅτι
διὰ βορρᾶς ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ. Καὶ πάλιν, καὶ τὰ
διὰ βορρᾶς ἐκκαυθήσεται ἀφ' ὧν. Καὶ ἀλλαχθ'. Ἰδοὺ κακὰ
διὰ βορρᾶς ἐρχεται καὶ συντελεσθῇ μεγάλη. Παρακελεύε-
ται τοῖνυν τὸ βορρᾶς ἐξεγερθῆναι καὶ ὑποχωρῆσαι. Ἵνα
ὁ νότος διαπνύσῃ, καὶ διαρρύσῃ πεπρωμένους τὰ τοῦ κήπου
δρώματα. Καὶ τῶν καρπῶν αὐτῆς ὁ ἀδελφιδὸς διπολαύσῃ.
Ὁ δὲ νότος δυνάστην ὅτι διὰ μεσημβρίας πνεῦ. Νότος ὡς

σαγο-

σα γροθύμυρος, Διὰ τὸ ὑγρὸς εἶναι καὶ νοτίδος πληρωτὸν ἐν ταῖς
πνεῖν τὰ σώματα. Πλέον δὲ καὶ διὰ τῆς μεσημβρείας εἰς
ῥεῖ τὸ φῶς. Διὸ καὶ τὸν κύριον διὰ μεσημβρείας ἦξεν ὁ Ἀβ-
βακὲμ περιλέγει. Ὁ θεὸς γὰρ φησὶν διὰ θαυμάτων ἦξει.
Τοῦτο δὲ καὶ τῇ Εβραίων, καὶ τῇ σύρειν ἐρμηνεύεται φωνῇ.
Παρακελεύεται τίνειν, λησύνει μὲν τὸ ἐναντίον πνύμα.
Τίω δὲ θείῳ πνύσαι χάριν. Ἰνα πεπωθέντας ἐν τῇ
δρωμάτων αὐτῆς καρποὺς ὁ ἀδελφιδὸς αὐτῆς τευγῇ. Μη-
δενὸς ἀνεμοφθόρου γινωμῆου, ἢ παρὰ τῆς ὥρας ἐκ πίπλον-
τος: ~

ΕΞεγέρθη βορρᾶ, ἥ ἐρχου νότε δηλονότι, ἀναχώρησεν τὸ
τοῖς διδασκομῆρας μοι ψυχὰς τοῖς πάθεσι χεῖμαζον, δι-
κλιν ἀνέμου βορρᾶ πομπήσας πνύμα. Καὶ ἐρχου αἰ
ταῖς οἰκείαις χάρισι ταύταις διαθερμαίνον. Ὡς περ ἀνέμου
νότου πνοὴ πανάγιον πνύμα: ~

» Διὰ πνύσον κῆπον μου, καὶ ῥύσά τω δρόμα-
» τοίμου.

ΗΤοι πνύσον εἰς αἷς αὐτῇ ψυχὰς τοῖς διδασκαλικοῖς λό-
γοις, οἵ αἵτινα κατεφύτυσαν κῆπον, καὶ χεδήτωσαν ἐπὶ
ταύτας κατὰ μετὰδοσιν τὰ θεάσου χαρίσματά. Οἷς αὐτῇ
καθ' ἀπέρλεπν δρώμασιν κέχεισμαι. Καντ' οὖν, κατεβή-
τω ἀδελφιδὸς μου εἰς κῆπον αὐτῆς. Πάντως τοῖς μαθητο-
μῆρας ψυχὰς παρέμιλλ' αἷς αὐτῇ διδασκαλικῶς ταῖς θείαις
ἐντολαῖς ὡς θεὸν κατεφύτυσαν κῆπον. Διὰ τούτων ἐνοικῶν
καὶ ἐμωρεταῖς ἐν ταῖς εἰρημέναις ψυχαῖς ὁ ἀγαπατός-
μου: ~

Καὶ

ΒΑΙ φαγέτω καρπὸν ἀκροθρύον αὐτῆς. Ἡ' γοῦν δὴ καὶ
ῥτω τῶν τούτων τῇ ψυχῶν σωτηρίαν. Ἡ' αὐτὸς οἰ-
κεῖν ἔφησε βεῶμα εἰπὼν. Ὁ πῆμον βεῶμα ἐστίν, ἵνα ποιῶ
τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου. Ὅπερ ἐστὶ κατὰ γνώμην οἰ-
κεῖαν σωθῆναι τὸν ἄνθρωπον: ~

ΒΑΡΕΤΟΣ δὲ τῇ τῶν κυριῶν ἀκροθρύων. Ἡ' τῇ ἀνθρώπων
ῥωαίᾳ σωτηρία. Ὡς διὰ τὸ ἐλεσθαι τῇ παναγιάδι
αὐτῆς θελημάτων, ἅπερ εἰσὶν αἱ ἀγαθαὶ αὐτῆς ἐντολαί, αἱ κα-
τὰ πρᾶξιν ἐγκεντρισμέναι, ἐπὶ ταῖς δικλιν δρυὼν ἐδραίως
ἐρρίζωμέναις τῇ εἰς αὐτὸν πίσει ψυχαῖς: ~

» Ξεγέρθη βορρᾶ καὶ ἐρχου νότε. Διὰ πνύσον κῆπον
» μου, καὶ ῥύσά τω δρόματά μου. Κατεβήτω
» ἀδελφιδὸς μου εἰς κῆπον αὐτῆς, καὶ κατεφαγέτω καρ-
» πὸν ἀκροθρύων αὐτῆς: ~

Τοῦ Φελλοῦ: -

ΕΠΕΙ ΠΕΡ ΕΠΕΛΑΒΕΤΑ ΠΩΤΩΣ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.
Ἡ' Ἐκκλησία τοῦ θεοῦ κῆπος ὀνομασθεῖσα.
Ε'χων ἀπάντων τῇ φυτῇ ἐν ἑαυτῇ τὴν ὥραν.

Τὰ μὲν βορρᾶ τὴν κῆπον ἐμπνύειν ἀφορῇσαι.
Τίω λησύνουσα τὸν καλλὸς τῇ ἀνιδείῳ.

Τὸν νότον δὲ τὸν καλλίστον καλῶς περιέπνύσαι.
Ὁ'ς ἐπὶ πνύσας ἐν πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις πάλαι.

Ῥύματα λόγον δέδωκε τοῖς Ἀποστόλοις χεῖν.
Εκείνο τὸ πανάγιον τίνειν ἢ νύμφη πνύμα.

Καλεῖ παρὰ κῆπον ἑαυτῆς πνύσαι τὴν σωτηρίαν.

Ὡς

Ὡς ἂν καρποφορήσωσι πάντα τὰ τέκνα ταύτης.
 Καὶ τὸν Χεῖσόν διφροῶσι τὸν λόγον καὶ νυμφίον.
 Ἐπεὶ γοῦν ὁ κεκέλυθεν, εἰς ἔργον ἐγγεγόνει.
 Καὶ τὸν βορρᾶν σιγήσαντα, κατείδεν Ἰσαρθένης.
 Καὶ πνύσαντα τὸν κάλλισον ὄντως καὶ θεῖον νότον.
 Καὶ καρποφόρα δείξαντα πάντα τὰ τέκνα ταύτης.
 Ἐπύχεται τοῦ κατελθεῖν τὸν θαυμαστὸν νυμφίον.
 Εἰς τὸν καρποφορήσαντα κῆπον αὐτῆς ἐν τοίχῃ.
 Ὡς ἂν τευγῇσῃ οὗ καρπὸς ἀπὸ τῆς ἀκροθρύων.
 Τουτέσιν ὅπως διφραυθῇ τοῖς καρποφόροις τέκνοις.
 Εἰμὴ γὰρ οὕτω παρὲς ἡμᾶς οὗ ταπεινὸς κατέλθῃ.
 Ἀναλαβὼν καὶ οὗ πρᾶξις κατὰ τὸν ψαλμογράφον.
 Οὐκ ἔστιν ἄλλως πῶς ἡμᾶς εἰς οὐρανὸν δεδιῶται.
 Ταῦτα μὲν λελοπαίρηκεν ἡ νύμφη παρὰ νυμφίῳ.
 Ὁ δὲ πληρὸν τοῦ σύμπαντος ἔσται παρὰ τῶν τυγχάνων.
 Ὁ λέγων ἰδοὺ πᾶρ εἰμι τοῖς Ἰηκαλουρῶν.
 Πλὴν πληρωθῆναι τὴν διχλὴν τῆς νύμφης ἐπακέσας.
 Εἰς κῆπον κατελήλυθεν αὐτῆς ὡς ἡβουλήθη.
 Καὶ οὗ καρποὺς ἐτεύγισε ταύτης τῆς ἀκροθρύων.
 Φησὶ γὰρ οὕτω παρὲς αὐτῇ ὡς καὶ εἰρμὸν διήσεις.
 „ Εἰσῆλθεν εἰς κῆπον μου ἀδελφῆ μου νύμφη. Ἐτεύγισα
 „ σα σμύκεν μου μετὰ δρωμάτων μου. Ἐφαγον ἄε-
 „ ρον μου μετὰ μέλιτός μου. Ἐπον οἶνον μου μετὰ γά-
 „ λακτος.

Ἡ Αἰσῆλθον ἔγωγε φησὶ παρὲς κῆπον σου παρθένη,
 Καὶ τῆς καλῶν ἀπάλασσα τῆς σὺν καρπῶν εἰς κόρεν.
 Καὶ

Καὶ τῆ θεαμῆ τῆς τέκνων σου πίσει καὶ μετᾶνός αἱ.
 Μεγάλῳ ἔοχκα χαρὰν μεγάλῳ διφροσύνῳ.
 Ὁ λὸν δὲ τοῦ πέφυκεν ὁ τευγῆτος τῆς σμύρης.
 Ἡ βρωσῆς τοῦ μέλιτος καὶ γάλακτος ἡ πόσις.
 Ταῦτα τῇ νύμφῃ παρὰ τῶν Χεῖσος ὁ καὶ νυμφίος.
 Ὡς περ ἀντήκαρ πᾶς τῆς μελιτοτροφίας.
 Τὸ σῶμα δίδωσιν αὐτοῖς τοῖς τέκνοις τῆς παρθένης.
 Φησὶ γὰρ οὕτω παρὲς αὐτῇ πλὴν μόνους τῆς ἀξίας.
 Οὗ καὶ πλησίον εἰρηκεν οὕτως ἀπὸ τυγχάνειν:-
 „ Φάγετε οἱ πλησίον μου καὶ πίετε, καὶ μεθύσθητε
 „ ἀδελφοί μου.

Ὁ Σοὶ πεφύκατε φησὶ τοῖς ἔργοις ἀδελφοί μου.
 Τὸ σῶμα μέν μου φάγετε τὸ δαῖμα πίετε μου.
 Εἰς μεθύσθητε φησὶ ἀπὸ τῆς διφροσύνης.
 Καὶ πᾶντων λήθω λάβετε τῆς κοσμητῶν φρονήτων.
 Ὡς ἐν ἑκαστῇ δῆπουθεν γρόμμοι τῇ μέθῃ:-

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

„ Εἰσῆλθον εἰς τὸν κῆπον μου ἀδελφῆ μου νύμφη.

Εἰσελήλυθα γάρ φησιν εἰς τὸν ἐμὸν κῆπον τὸν ὑπὸ θυμῷ
 παρθενεχθέντα. Καὶ ἐτεύγισα πρῶτον τὴν σμύκεν μου.
 Τετέστιν ὡς ἐγὼ ἐνθὶ κατεφύτθυσα. Πρῶτος γὰρ ἐγὼ
 πρὸν ὑπὲρ τοῦ θάνατον κατεδέξαμην. Εἰδούτως σωμαπο-
 θήναι μοι, καὶ σωζαμένην ἐτεύγισα. Συναπάφης γάρ
 μοι διὰ τοῦ βασιλείου εἰς τὸν θάνατον, καὶ ὁκέρωσάς με
 τὰ μέλητα ἔστη τῆς γῆς. Ἐτεύγισα τὴν γαροῦν τὴν σμύ-
 κε

β.

Α' Σ Μ Α,

ὡς μετὰ δρωμάτων μου. Καὶ τὴν αἴτην γὰρ φησὶ
δρετὴν, ὡς παρ' ἐμὲ ἐδιδάχθη, ἐκάρπωσε μὲν, ἵνα ἔλαβον·

» Ε'φ' ἧν δὲ καὶ ἄρτον μου μετὰ μέλιτος μου.

Τὴν σφεαὴν καὶ γλυκὴν τερφὴν, τὴν πρὸς τοῖς τελευταῖς
δύο κομάντων·

» Ε'πινον οἶνον μου.

Καὶ καλῶς τὴν ἀντωνυμίαν πρὸς ἐξοικον. Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν
ἡ ἀληθινή ἀμπελος, ἀφ' ἧς οἱ οἴκος ἐδιδάχθη. Ε'πινον
οἶνον μου μετὰ γαλακτός μου. Οὐκ ἀποσείεται γὰρ οὐδὲ σφί-
γη πῖες, ἵνα οἶνον ὑπομαζίσκῃ καὶ γαλακτοτεροφωμένους. Ἀλλὰ
τὸν σύμμετρον παρ' ἐμὲ δέχεται καρπὸν. Καὶ ἀγαθὸς ὢν.
Καὶ σφίλους εἰς τὴν δύω χίτων καλεῖ καὶ φησὶν·

» Φάγετε οἱ πλησίον μου καὶ πίετε, καὶ μεθύσθητε ἀδελ-
φοί μου.

Πλησύνουσιν δὲ αὐτοὶ οἱ τετελειωμένοι, καὶ τὴν πρὸς αὐ-
τὸν αὐχρῶσι συγχύειαν. Οἱ τὴν εἰκόνα φυλάττοντες ἀ-
διάφορον. Καὶ οὐ μόνον αὐτοῖς πίνειν, ἀλλὰ καὶ μεθύσθη-
ναι πρὸς ἀκελδοῦται. Ε'στι γὰρ μέθη, σωφροσύνη, ἀλλ' οὐ
πρὸς ἀρεσσύνην ἐργαζομένη. Οὐ πρὸς ἀλύουσα τὰ μέλη,
ἀλλὰ ῥανθῶσα. Τὸ γὰρ ποτήριον αὐτὸ μεθύσκει ὥς ἐκράτ-
σον. Καὶ ἀλλὰ καὶ δὲ πάλιν ὁ μακάριος Δαβὶδ. Μεθύ-
σονται ἄφρονι δὲ πότητος οἴκου σου. Καὶ τὸν χειμάρρου
τῆς τρυφῆς σου ποτίεις αὐτοὺς·

Καὶ σφίλους οὐ μόνον τῆς πρὸς ἀκλήσεως τῆς νύμφης κατὰ τὸ
ἐπὶ λαλοῦντος σου ἐρεῖ, ἵνα παύσῃ. Τοιαύτη γὰρ ἡ
πρὸς

Α' Σ Μ Α' Τ Ω Ν.

γ.

πρὸς ἀκλήσεως ὡς μὴ πρὸς ἀκούσθαι. Ο'θεν ποιῶν
πρὸς αὐτὴν τὴν ἀπὸ κείνου, φησὶν·

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ·

» Εἰσῆλθον εἰς κῆπον μου ἀδελφὴ μου νύμφη,

Αλλὰ δὴ ὅν αὐτὴ κατεφύτθυται διδασκαλικῶς ταῖς ἐμαῖς
ἐντολαῖς. Διδῶν ἐδιδάχθη μὲν ὁ χαμὴν πρὸς παθῶν.
Ε'πιδύσε δέ μου τὸ πανάγιον πνῦμα. Καὶ τὰ ἐν τῷ τοῦ-
τῳ κήπῳ φυτὰ, ἥνεγκαν οἶα μύρα παντῶν σφί
δρετῆς. Καθ' οὗς καὶ αὐτὸς εἰσῆλθον ἐν τῷ τῷ κήπῳ. Ἐν
ὧ τὰ ἐμαὶ θέληματα, αἱ ἀγαθὰ μου ἐντολαὶ ἐφύτθυσαν.
Δρεψόμενος πάντως τὸν τούτου καρπὸν, ὅς ἐστιν ἡ πρὸς εἰρημέ-
νων ἐντολῶν ποίησις. Ἀδελφὴ μου τὸ κατὰ φύσιν ἡδὺ θεῶ
καὶ Πατρὸς. Ἡ ποιῶσα τὸ θέλημα τοῦτο. Καὶ ὑποθέτει
σα αὐτὰ κατὰ χάριν. Καὶ νύμφη μου, ὡς κολληθεῖσα μοι
δι' ἀγάπης καὶ πνῦμα ἐν χυμῷ·

Εἰσελθὼν δὲ ἐν τῷ εἰρημῷ κήπῳ μου, ἐπιδύσεσθε μύρα
μετὰ δρωμάτων μου. Ἡ τοι τὴν πρὸς σαρκὸς φρενὴ μα-
τος πρὸς μαθητῶν μου ἐν νεκρώσει. Μετὰ πρὸς ἐπομῶν
ταύτη δρετῆς. Οἱ γὰρ σαρκὶ ἐν κόσμῳ νεκρώσαντες τὸ φρε-
νῆμα. Πνῦμα πνῦμα τούτου ζωῶσι καὶ πρὸς φέρουσι θεῶ οἱ ἀπ-
να καρπὸν δρωμάτων, πρὸς ἐντολῶν αὐτῶν ποίησιν. Περὶ ἧς
φησὶν·

» Ε'φ' ἧν ἄρτον μου μετὰ μέλιτος μου.

Καὶ ἄρτος μὲν αὐτὸς ἐστὶν ὡς πρὸς ἀκλήσεως αὐτὸς, ὅν δεδή-
λωκεν ἐν Εὐαγγελίοις εἰπὼν. Ὅτι ἐμὸν βρῶμα ἐστὶ, τὸ
ἵνα ποιῶ

ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου. Μέλι δὲ τοῖς γλυκύνονται
τὸν ταῦτα πρὸς φέρνται λάρυγκα, θάα πύτου λόγια. Οἴ-
νος δέ, ἡ ἐκστατικὴ τοῦ κατὰ φύσιν πρὸς τὸ ὑπὲρ φύσιν
θεώσεως χάρις. Καὶ γάλα ἡ ἀδόλος ἀπλότης. Λοιπὸν ἐν
αἷς ὅτ' διὰ τῆς ἀγίων αὐτῶν ἐνθλῶν εἰσέρχεται ψυχαῖς. Καὶ
πέφει μὲν ταύταις ὡς ἄετι μετὰ μέλιτος, τῇ δρετῇ μετὰ
γνώσεως. Ποτῆι δὲ οἶα οἶνου μετὰ γάλακτος τὴν κατὰ
χάριν θέωσιν. Μετὰ τῆς ἀδόλου ἀπλότητος τὴν πύτων σω-
τηρίαν, αὐτὸς οἶονεῖ πινει ἄετι μετὰ μέλιτος ἐσθίει. Καὶ
οἶονεῖ πινει οἶνον μετὰ γάλακτος πίνει. Ὁ δὲ πρὸς ἐκείνῃ
δεν ὡς εἰρηται, καὶ οἰκηθῆναι τούτους ἐν ἀγίῳ πινύματι αὐτῶν
ἐποίησε φησί: ~

» Φάγετε οἱ πλησίον μου καὶ πίετε, καὶ μεθύσθητε ἀ-
» δελφοί μου.

Η Γου πρὸς φέρντες μὲν οἱ ἀπαλλαγίτες παθῶν. Καὶ ἐγ-
γίσδυτές μου διὰ καθαρότητος, μετὰ γνώσεως τῇ δρε-
τῇ. Πίετε δὲ τὸν ἐκστατικὸν τῆς θεώσεως οἶνον μετὰ τῆς πρὸς
με ἀδόλου πίσεως. Καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ φύσιν πρὸς τὸ ὑπὲρ
φύσιν μεταίσητε, οὗς κατὰ χάριν ἐν ἀγίῳ πινύματι ὑποδέπι-
σατε ἰδίῳ Πατρὶ. Ταῦτα γου διὰ τοῖς πρὸς ἀκλήσεις τῆς
νύμφης πρὸς τοῖς μαθητῶν ἀνδράσιν αὐτῆς, εἰρηκότος τοῦ
νυμφίου. Αὕτη ταύταις ἐαυτὴν ποιουμένη πα-
ραδειγμα, τὸ πῶς ἀκέσονται τῆς
φωνῆς τοῦ
νυμφίου αὐτῆς, καὶ εἰσικίθονται
τὸν φησί: ~
(?)

» Εἰ γὰρ

» Εἰ γὰρ καθύδω καὶ ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ. Φωνὴ ἀδελ-
» φιδού μου κροῖ ἐπὶ τὴν θύραν.

Η Αἱ καθύδω μὲν πρὸς τοὶς ἡδέα τῆς παρόντων. Ἐπὶ τοῖς
τοῖς τῇ δρετῇ ὡς περ ὑπνουσῶν μου τῆς αἰσθήσεων. Γρη-
γορεῖ δέ μου οὐδὲν, ἵνα μὴ ὁ ὑπὲρ λόγον λόγος ἐλθῶν, διερῇ
αὐτὸν ραθυμοῦμαι. Ἐν οἷς δὲ γρηγορεῖ. Ἀκούει τῆς αὐτῆς τοῦ
ἀγαπήτοῦ μου φωνῆς κροῖ ἐπ' αὐτὸν. Διὸ ὡς διὰ πινος θύρας
ὅτ' εἰσέρχεται εἰς τὴν ψυχὴν.

Τῶν ἀνῶθεν οὕτως ρηθέντων φησὶν ἡ νύμφη.

» Εἰ γὰρ καθύδω, καὶ ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ.

Η Ἄν γὰρ ὑπὸ τῆς φύσεως ἀνακασθῶ μῦσαι ὅτ' ὀφθαλ-
μοὺς καὶ τὸν ὕπνον δέξασθαι, κατὰ διάνοιαν ἐγρηγορεῖ.
Καὶ τὸν τῆς ραθυμίας ὕπνον, ὑποκαταδέχομαι τοῦ νυμφίου τὴν
παρουσίαν πρὸς μαρτυροῦσα. Διὸ καὶ αἰσθάνωμαι τῆς ἐκεί-
νου κροῖματων.

» Φωνὴ γὰρ φησὶν ἀδελφιδού μου κροῖ εἰς τὴν θύραν.

Η Αεθρήσω μὲν εἰδοκῆ τούτοις τὰ ἐν τοῖς θεοῖς Εὐαγέ-
λίοις ὑπὸ τοῦ καλοῦ ποιμνίου εἰρημνία. Τὰ πρὸς βατα
γὰρ φησὶ τὰ ἐμαῖς τῆς φωνῆς μου ἀκούει. Καὶ πάλιν, ἀλλοτεῖα
δὲ οὐ μὴ ἀκοινοθήσωσιν. Ὅτι ὅτ' οἱ δάσει τῆς ἀλλοτεῖων τὴν
φωνὴν. Μακάριος τίνων ὁ ποιμαίνοντις. Καὶ τοῦ ποιμνίου
τὴν φωνὴν ἔπιγνώσκων. Μακάριος ὁ νυμφὸς οὐλύμνος,
καὶ διακρίνειν ἑπὶ ἀνδρὸς, φωνὴν μοιχεῖ καὶ νυμφίον. Μα-
κάριος ὁ λέγων οὐδὲν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ τοῖς
βλεφάροις μου νυσσάμεν. Ἀλλ' ἐγρηγόρεως καὶ τὸν νυμφίον
ἀναμέ-

ἀναμμένων, κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ κυρίου παραινέσιν. Γρηγο-
ρεῖτε γάρ φησιν ὅτι ὅσα οἴδατε ποῖα ὥρα ὁ κύριος ἤμῃ ἔρχε-
ται. Ταύτῃ δὲ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος παροτρύνει τὴν
συμβουλὴν λέγων. Γρηγορεῖτε. Σπύκετε ἐν τῇ πίστει. Ἀν-
δείξεσθε. Κραταίεσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθαι.
Ἐξηγούμεθα τοίνυν ἡ νύμφη καὶ τῷ καθιδύειν τὸν σωματικὸν
ὑπνόν, ἐν ᾧ λαύσει γίνεται τῆς φωνῆς τοῦ νυμφίου. Καὶ τῷ
κρημνάτων τῆς θύρας ἀκούει. Τίνες δὲ αἱ θύραι τῆς ψυχῆς.
Ἀλλ' ἡ τοῦ σώματος αἰσθήσεις. Διδῶν ἡ νύμφη τὸν νυμ-
φίον εἰς δέχεται. Οὐ μόνον κρημνίζα, ἀλλὰ καὶ ἀνοίγει
ἐν τῇ τῇ θύρᾳ πᾶσα καλουμένη:

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Εἶπα δεικνύς ὁ καθαγὺς δεσπότης καὶ νυμφίος.
Ὡς ἐκουσίως θάνατον ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέστη.
Ἡ σάρξ τε πέπονθεν αὐτὴ πᾶσι πᾶσι οὐχ ἡ θεότης.
Φοῖ καὶ τοῦτο πᾶσι αὐτοῦ οὐς εἴρηκε πλησίον.

» Εἰ γὰρ καθιδύω καὶ ἡ καρδία μου ἀγρηνεῖ.

Εἰ γὰρ φησὶ καὶ τέθηκα σαρκὶ τῇ παροτρυνθείσῃ.
Ἀλλ' ἡ θεότης ἀτακτὴς ὅλως μεμνημένη μου :-

» Ἀνοιξὼν γάρ μοι φησὶ ἀδελφὴ μου ἡ πλησίον μου, πει-
» σερά μου, τέλειά μου. Ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη-
» ῥόγου, καὶ οἱ βίβρυχοί μου ψεκάδων νυκτός.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ :-

Εἰ μὲν δὲ διὰ τὴν τῆς νυκτός, τὴν ἑνὴν τὴν γυμνασίαν αὐτῇ
ὑπὸ τῷ Ἰουδαίων ἐπικρίσει. Διὰ δὲ τοῦ ῥόγου καὶ τῷ
ψεκάτ

ψεκάδων, τὸν τετάρτον θάνατον. Ὅτι οἱ βίβρυχοί τῆς κεφαλῆς,
καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπέδεξατο. Ἐπειδὴ τοίνυν φησὶ τὸν ὑπὲρ
σοῦ θάνατον κατεδέξαμην. Καὶ διὰ σὲ ταῦτα ὑπέμεινα.
Ἀνοιξόμενοι καὶ ὑπέδεξαμεν. Ἀγαπῶ γάρ σου τὴν πιδυμα-
τικὴν ὁμορφίαν, καὶ τὴν ἐν δόξῃ τελειότητα. Διὸ καὶ ἀδελ-
φίῳ μου καλῶ καὶ πλησίον μου. Καὶ πεισερά μου καὶ τε-
λείαν μου. Τελείαν μὲν, ὡς τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ νομοθετηθεῖσαν
τελειότητα τελούσαν. Εἰ γὰρ ἔφην. Γίνεσθε τέλειοι καθὼς
καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν τέλειός ἐστι. Καὶ πάλιν εἰθέλει τέλειος γε-
νέσθαι, πόλῃ σὺν σοὶ ταῖς ὑπὲρ ἐμοῦ νομοθετηθεῖσαι. Καὶ
ἔξαις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, ὅς λαβὼν τὸν θάνατον ἀπολού-
θε μοι. Πεισερά μου καλῶ. Ὡς πιδυματικὴν γυμνασίαν.
Καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀπεκδυσαμένην, σὺν τοῖς παιδή-
μασι καὶ ταῖς ὑπιδυμῖαις. Καὶ πιδυματικῶς ὁρᾷ διυμα-
νίαν. Πλησίον δέ μου ὡς κατ' ἴχνος μου βαίνουσιν, καὶ ἐγί-
ζαντες ὑπιδυμοῦσαν. Εἰ γὰρ ἔφην, ἐγίσατέ μοι καὶ ἐγίσα-
τέ μου. Καλῶ δὲ καὶ ἀδελφίῳ μου. Οὐ διὰ τὸ συγγενὲς
μόνον τῆς φύσεως, ἢς ἀνέλαβον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῆς ὁμο-
βείας οἰκειότητα.

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Ἀλλ' αὐτὸς ἀκουσά μεθα τῆς νύμφης τῇ ἀσμάτῃ.

» Φωνὴ τοῦ ἀδελφιδόμου κρημνίζα τῇ τῇ θύρᾳ ἀνοί-
» ξόμενοι ἀδελφὴ μου.

Φησὶ ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, ὡς ἦλθεν ὁ νυμφίος.
Τὴν θύραν ἀναπέτασον εἰπέμεν τῆς καρδίας.
Ὡς ἂν ἐν σοὶ ποιήσωμαι μονὴν σὺν τῷ Πατρί μου.
Ταῖς δόξαις γὰρ πέφυκας ὅπως ἐμὲ πλησίον.

Εἰ γὰρ

Εἰ γοῦν ἀνοιξέμενοι φησὶ δώσωσι δῶρον μέγα.

Τὴν δρόσον τῆς κεφαλῆς, ψεκᾶδος τε βοσρυχῶν.

Ἡ γοῦν ἰάσεις ἐκτελεῖν δώσωσι πρὸς ἀνθρώπους.

Ἰάμεν γὰρ ἡ δρόσος τε γυγχανεῖ τοῖς ἀνθρώποις :-

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ :-

Τοιαύτη δέ ἐστιν ἡ πρὸς με τοῦ νυμφίου φωνή :-

» Ἀνοιξόν μοι ἀδελφίμου, ἡ πλησίον μου, πρὸς ἐξέρχου,

» τελεία με.

Ανοιξόν δέ μοι τὸν νοῦν ἵνα χωρητός σοι διὰ μέσου αὐτοῦ ὁ ἀχώρητος γένωμαι. Ἀδελφίμεν ὡς ποιεῖσαι τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου. Ἡ πλησίον μου ἡδηγησάμενη διὰ πάθειναι. Περικεράμεν, ὡς τὰ χαρίσματα τοῦ ποναγίου με πιδύματα λαβῆσαι, οἷα πτέρυγας πρὸς ἐξέρχου. Καὶ περὶ σθεῖσαι κατὰ διάθεσιν διὰ πάντων τῶν γυνών, καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ αὐτῷ, ἀρρήτῳ τὸ ὑπὲρ νοῦν καταπαύσασα λόγῳ. Κάντ' οὖν δὲν τελεία μου, ὡς καθαρθεῖσαι διὰ πρᾶξεως, καὶ φωτισθεῖσαι διὰ τῆς ἐκ πιδύματος θεωρίας. Καὶ τελειωθεῖσαι διὰ τῆς κατὰ χάριν θεώσεως. Ἀνοιξόν δέ μοι ὡς εἴρηται, ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δρόσου. Καὶ οἱ βόσρυχοί μου ψεκᾶδων νυκτός :-

Καὶ κεφαλὴ μὲν ἐστὶν, τὸ κατ' ὑπερβολὴν μυσηκὸς διποπεφασμένου λόγου. Ὁ τοῦτον κατ' οὐσίαν γυνών, καὶ πάντων κατὰ πάντα τὸν τρόπον ἀπείρους ἰξωκισμένους διὰ ἀρρήτους νοῦς. Ὁ πλῆρῶνται διὰ τῶν πληρωμάτων τὴν τελείαν ψυχὴν. Οἷα δρόσος τῆς διποφάνικης θεωρίας τῶν πρὸ αὐτῶν. Ἀπέρειπ τὸ ὑπερβύσιον. Τὸ ἀναρχον. Τὸ ἀπειρον. Τὸ ἀόριστον

καὶ τοὶ ὅμοιοι. Βόσρυχοι δὲ τούτου ἐκ τῆς εἰρημένης φύσεως κεφαλῆς, ἐκ ἀγίας πιδύματι ὑπὸ αὐτῆς τοῦ μονοχρῶς εἰς πέρους ἀγόμεναι τοῦ Πατρὸς διδοκίαι. Αἵ περ οἷα ψεκᾶδων νυκτός τῶν διακαταληψίαν ἀνεξεργασήτων πληρωμάτων θεῶν κειμάτων. Ὁ δὲν ταῦτα καὶ νυκτός ψεκᾶδος ἐλέχθησαν. Ὡς νοπίδος πνὲς γνώσεως τῆς πρὸς θεοῦ ἀκαταληψίας. Καθ' αὐτὴν γνώσεως νοπίδας ὄντες, τῆς νυμφουθείας τῇ θεῷ λόγῳ ψυχῆς ἀνιγόμενος, αὐτῇ εἰσποικίζεται. Διόπερ καὶ ὡς αἰτία τοῦ ἀνοιξόν μοι τὸ ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δρόσου, καὶ τοὶ ἐξῆς εἴρηται :-

Επεὶ δ' ὡμαθήτεια οὕτω τῆς φωνῆς τοῦ νυμφίου μου ἡκούσα, καὶ τὴν ἐαυτῆς νοητικὴν πύλιν ἠνέωξα, καὶ ἐνοικον ἐκτισάμην αὐτὸν, ὅς ἀναμαρτησίας ἐστὶν ἐνδύματι πρὸς τερπνῶν. Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνα μου τὸν παλαιὸν τὸν τῆς ἀμαρτίας, τὸν ἐκ τῆς πρᾶξεως. Λοιπὸν πῶς ἐνδύσομαι αὐτὸν; τῇ φωτεινῇ τῆς ἀναμαρτησίας ἀπελαθέντῃ ἐνδύματι. Ἐνψάμην ἐν ποδάσμου ἀκρῶς καθαρθεῖσαι τῇ τελουτῇ τῷ βαπτίσματος, καὶ τῇ τοῦ ποναγίου πιδύματος ἐπιφοιτήσει. Καὶ τῶν θεῶν ἐντολῶν τηρήσει. Ὁ δὲν πῶς μολυνῶ αὐτὸν ἵχνος δεξαμένη πρὸς ἀλόγον ἐπιθυμίας :-

» Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνα μου. Πῶς ἐνδύσομαι αὐτὸν;
» Ἐνψάμην ἐν ποδάσμου, πῶς μολυνῶ αὐτόν;

Τοῦ ψελλοῦ :-

Εγὼ φησὶ καὶ πρὸς παλαιὰς θύρας ἠνοιξάτω. Τὸ γὰρ τῆς πρᾶξεως ἰξωκισμένους πᾶχος. Ὁ περ ἐκ ἐπενδύσθαι πόποτε μεταγνῆσα.

Καὶ μολυσμὸν ἀπ' ἐρρίφα τῆς γῆς ἐν τῇ ποδῶν με-
Καὶ τούτους παρεσκεύασα πρὸς τείβους σωτηρίας.

Οὕς περ ὁκέει μολυνῶ. Σπείραφίσα πρὸς τ' ἐπίσω.
Τούτων ὡς ἤκουσεν αὐτῆς τῇ λόγων ὁ νυμφίος.

Ἐν δὸν ἠθέλησεν αὐτῆς ὡς περ καὶ ἀσκηθῶσαι.
Α' μ' οὐκοῦν τὸν ἀχώρητον ἰὼ ὅπως χωρηθῶμαι.

Ταῦτα καὶ γὰρ ἐπλήρωσεν ἡ χεὶρ αὐτῆς καὶ μόνι-
Ως ἀπ' αὐτῆς μαθεῖν ἐς τῆς νύμφης τῇ ἀσμάτων :-

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Τὸν ἀνῶθεν οὐκ ῥήμάτων ἡ νύμφη ἀκέσασα, ἀποκρίνε-
ται λέγουσα :-

Ἐξεδυσάμιεν τὸν χιτῶνα μου :-

Λίδασκόμεθα ὅτι οὐδὲν ὅσω ἥκει βλάβην, καὶ ὅσον
ἡ φέρει πόνον τοῖς χειρῶν οἷς ὁ κνός. Ἀναβολαῖς γὰρ
νύμφη χειρῶν, καὶ οὐδὲν ἀνοῖξαι τῷ νυμφίῳ τὴν θυρὰν
οὐ βουλήθεῖσα, ἀναγκάζεται μετὰ βραχὺ. Οὐ μόνον μέ-
χει τῆς θυρᾶς βαρύνει, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πόλιν τρέχει, καὶ
εἰς τοὺς ἀγορὰς πεινωθεῖν, καὶ πεινῶν, φύλαξις, παρ-
ῶν καὶ τὰ τεύματα λαμβάνει, καὶ μόλις δρεῖσκει τὸν πο-
δῶν νυμφίον. Εἰ δὲ οὐδὲν ἔσθλησε τῇ καλέσθῃ, τού-
των ἂν ἀπάντων ἀπηλλάγη τῇ πόνων. Νυνὶ δὲ φησὶν :-

» Ἐξεδυσάμιεν τὸν χιτῶνα μου, πῶς ἐνδύσομαι αὐτὸν ;
» ἐνὶ ψάμιεν οὗ ποδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτοῦ ;

Καὶ μὲν οὐ τοῦτο αὐτῇ ὁ νυμφίος ἀδελφύεται. Οὔτε
γὰρ βούλεται αὐτῇ ἀπεκδυσαμένη τὸν παλαιὸν ἄνθρω-
πον

τὸν παλαιὸν αὐτὸν ἐνδύσασθαι. Οὐ τεθέλει νῦν ἀμύβην αὐτῇ
οὗ ποδας, καὶ τῇ ἀγίων ἐπὶ χειρῶν ἀπολαύσασθαι, παλαιὸν
τούτους μολυνῶ. Α' μ' ἀνοῖξαι αὐτῇ ἀπόνως, ὥς ἀμολύντως
ἡ τῆς ἀκοῆς, ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν θυρὰν, ἵνα ἡ διαγνώσεως,
ἡ διάκρυσσεως, εἰσελθὼν ὁ πυρρῆος ταῖς ἡγιασμέναις ἐν οἰκῇ-
ση ψυχῇ. Καὶ ἐπειδὴ ἀνεβάλλετο, ἐκείναις τοῖς πρὸς ἀφάσεσι
χειρῶν, ἐτέρως αὐτῇ ὁ νυμφίος διεγέρει. Οὐκ ἐπὶ κρύων
ἐξῶθεν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρα διὰ πινος ὁπῆς εἰσάγων. Χεῖ-
ρα δὲ κοῦδρ τὴν αἰσθησιν τῆς ἀφῆς καὶ τὴν θέαν αὐτῆς
ἐνέργειαν. Ἡ δὲ αὐτῇ ἐκ αἰσθήσει πεποιήκει, ὡς βοηθῶν :-

» Ἀδελφιδός μου χεῖρα αὐτῆς ἀπέστειλεν ἀπὸ τῆς ὁπῆς.
» καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτῇ. Α' νῦν ἐγὼ ἀνοῖξαι
» τοῦ ἀδελφιδού μου. Χεῖρες μου ἔσταν σμύρναν. Οἱ
» δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη, ὅτι χεῖρας τοῦ κλεί-
» θρου. Ἡ νοῖσα ἐγὼ τῇ ἀδελφιδῶ μου. Ἀδελφιδός μου
» παρῆλθε. Ψυχῇ μου ὕψηλθεν ἐν λόγῳ αὐτῆς. Ἐζήτησα
» αὐτὸν καὶ οὐχ' εὗρον αὐτόν. Ἐπάλεσα αὐτὸν καὶ οὐχ'
» ἔσθλησε μου. Εὐρημέ οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν
» τῇ πόλει. Ἐπάλαξάν με. Ἡ ῥα τὸ θέρις ῥον ἀπ' ἐμοῦ οἱ
» φύλακες τῇ τειχέων.

Επειδὴ οὐκ ἠβελήθη οὐδὲν ἀνοῖξαι κρύσταλλοι, ἀπῆται
μὲν αὐτῆς διὰ πινος τῇ αἰσθησίν, ὅπερ ὁπλὸν πρὸς ηγέ-
ρυσεν. Εἰσάγων τὴν χεῖρα, τοῦτέστι τὴν ἐνέργειαν. Θερ-
μαίνει δὲ αὐτῆς καὶ πυρρᾷ τὸν ἔρωτα. Τὸ γὰρ πρὸς ἀφάσεσι
τὸ, ἡ κοιλία ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν. Ὅπερ ὁ θεοδοσίων ἐθερμάν-
θη εἰρηκεν. Ἡ δὲ ἀνίσταται μεθυσθεῖσα τῇ πόδι, καὶ τρέ-

χει πρὸς τὴν θύραν καὶ φησὶν. Ὅτι αἱ χεῖρες μου τὸ κλεί-
θρον κατέχουσιν, καὶ ἀνοίξαι βεβλήμεναι, ἕσασθαι σμύρην
πλήρη. Τὴν γὰρ τελείαν παύειμαι νέκρωσιν, μέλεις αὐτῆς
τῆς ἀποστάτων μορίων. Ἀνοίξασα δὲ τὴν θύραν, ὁρῶ τὸν
ἀδελφιδόμην παρὰ τὴν θύραν, καὶ εἰσελθεῖν οὐ βεβλήμεναι.
Ἐγὼ δὲ ἐξηστέρημι τοῦ φίλτρου, καὶ κρεμασμένη τῆς ἐξῶν
αὐτῆς λόγων, πῆς ζητήσεως εἰ χόμιεν. Καὶ βοῶσα διετέλουν,
καὶ διανεκῶς καλοῦσα. Ὅδε, ἔχ' ὑπὸ ἡμῶν, οὐδὲ ἀποκρί-
σεώς με ἤξιε. Περνοῦσα δὲ καὶ τὸν ποδὸν μου ἐπὶ τῆς
σά, παρὰ τὴν πόλιν οἰκῶσι καὶ φυλάττουσιν. Οἱ δὲ
οὐ μόνον με ἠκίσθοντο, ἡ ἐμασίγωσαν, ἀλλὰ καὶ τραύματα
παρὰ τὴν πόλιν, καὶ τὸ θέλει εἰς τὸν ἀφείλοντο. Φύλακας δὲ τε-
χῶν ὑπὸ τῆς ὑμῶν, ἡ γὰρ καλεῖσθαι, καὶ φύλακας πό-
λεων, δημαγωγὸς καὶ ἄρχοντας, καὶ τυράννους. Πάλαι τῇ
τοῦ θεοῦ πολεμήσαντος ὑμῶν. Καὶ οὗτοι καλλινίκους μά-
τυρας πατάξαντάς τε, καὶ τραυματίσαντάς τε. Καὶ τὰ θανά-
τω παρὰ τὴν πόλιν, καὶ τὰς ψυχὰς γυμνώσαντάς τε. Καὶ τὸ
σῶμα ὑπὸ τῆς ψυχῶν οἶόντι θέλει εἰς τὸν εἰληφότας. Καὶ γὰρ
ἐκείνοι τὸν νυμφίον ποδοῦντες, καὶ πάντοτε τοῦτον κηρύττον-
τες ἐν ταῖς πόλεσι. Καὶ ἀγροῖς καὶ ἐγκαταῖς, ταῦτα
πάντα ὑπὸ ἐμῶν. Διδασκόμεθα τοῖνυν ἐν
τῇ εἰρημνίᾳ, πάντα ἔκνον ἀπο-
δέσθαι. Καὶ τὰ νυμ-
φίω κερῶντι,
παρὰ τὴν πόλιν ἀνοίγειν. ἵνα μὴ ἀπελθόντες,
πάντως παρνοῦσιν ἀναγκασθῶ-
μεν, καὶ ζητῶν τὸν
ποδὸν μου:~

„ Ἀδελφιδόμην ἀπέσειλε χεῖρα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὀπῆς.
„ Καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροίσθη ἐπ' αὐτὸν.

Τοῦ Ψαλλοῦ :-

Εἰ γὰρ φησι καὶ ἡνοῖξα πᾶσαν ἐμοὶ τὴν θύραν.
Ὡς δ' ὑποδέξασθαι Χεῖρα τὸν λόγον καὶ νυμφίον.
Πλὴν μόλις εἰσελθὺς ἐν τῇ χεὶρ αὐτῆς καὶ μόνι.
Ὅθεν τὸ μέγεθος αὐτῆς, μεγάλως καταπλάγην.
Καλῶς ἐφίλοσσο φησὶν ἡ καθαρά παρθένος.
Ἡ τῆς ἀνθρώπων φύσις γὰρ ἡ πάντα βραχυτάτη.
Ὅσον πρὸς φύσιν θεῖον τοῦ θαυμαστῆς νυμφίου.
Ὅλιον οὐ διώαται φησὶ τὴν θεοτάτῃ φύσιν.
Ὅσον ἐν πολλῇ ψεῖ καὶ ταῖς Θεολογίαις :-
„ Ἀνέσω ἐγὼ ἀνοίξαι τὴν ἀδελφιδόμην. Χεῖρες με ἕσα-
„ ξον σμύρην πλήρη, ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου.

Εἰ γὰρ φησιν ὡς ἡνοῖξα δέξασθαι τὸν νυμφίον.
Καὶ ἐκείνος ὡς ἀχώρητος ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐγκατέτις.
Ἀνέσω πρὸς τὸν πόνον καὶ θεοτέραν τάξιν.
Ὅπως τοῖς πόνοις τοῖς πολλοῖς σαρκώστε τῇ νεκρώσει.
Πλατύτερον ἀνοίξωμεν τοῦ λογισμοῦ τὴν θύραν.
Καὶ τὸν ἀχώρητον τὸ πρὶν εἰς δέξομαι νυμφίον.
Ὅθεν αἱ χεῖρες μου φησὶν μεταὶ καὶ τῆς δακτύλων.
Τοῖς πόνοις σμύρην ἕσαν μέλεις αὐτῆς τοῦ κλείθρου.
Τούτῃς ἀπονεκρῶσιν τὰ μέλη τῆς σαρκός μου.
Καὶ πόσις ἀνεπέτασα ταῖς τῆς ψυχῆς αἰσθήσεσι :-

» Η' νοίζα ἐγὼ τὰ ἀδελφιδῶμον. Καὶ ὁ ἀδελφιδὸς μου
» παρῆλθεν.

Αλλὰ καὶ ἡ νοίζα φησὶν ἀπάσας μὲς ταῖς θύραις.
Οὐδ' ἔτις ἡ μοι χωρητὸς ὁ λόγος καὶ νυμφίος.

» Ψυχῆ μου ἐξῆλθεν ἐν τῷ λόγῳ αὐτῆς.

Εἴτα φησὶν ἀνύψωσα τὸν νοῦν πρὸς τὸν αἰθέρα.
Ποθέσσα δὴ ποῦθεν μαθεῖν σαφές τι περὶ τούτου.

Ἀλλ' ὅμως ὑψηλότερον καὶ τῆς νεκρῶν ὑπερῆκε.

Φησὶ γὰρ ἔπα καὶ ἐξῆς ἡ νύμφη καὶ παρθένος:-

» Εἰήτησα αὐτὸν καὶ ἐχ' ὄρεον αὐτὸν. Εἰήτησα αὐτὸν
» καὶ ἐχ' ὑπὸ ἡκασέ μου.

Καὶ πῶς γὰρ διεθῆσεται, καὶ κρατηθῆσεται ἴπου.

Οὔτις ἐδένει πέφυκεν ἐν τῇ γνώσει δόμων.

Οὐκ εἶδος, οὐ χηματισμός. Οὐ τέπος οὐ ποσότης.

» Εὐρωσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλῶντες τὴν πόλιν, ἐπ' αὐ-

» ταξάν με, ἐπεαυμάπισάν με.

Ωτὴς καλλίστης προκοπῆς τῆς νύμφης καὶ παρθένου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀνελήλυθε μέλαι καὶ τῆς Ἀγέλων.

Οὗτοι γὰρ φύλακες εἰσὶ τῆς πόλεως τῆς αἰῶν.

Εὐρωσαν τοίνυν με φησὶν. Τὸν λόγον ψυλαφῶσαν.

Καὶ λόγοις ἐτραυμάπισαν, καὶ κατεπλήγωσαν με.

Τοῦτο καὶ γὰρ ἐξείπον μοι τῆς ἁγίας ἀδυνατίων.

Τὸ τὴν κατὰ ληψὶν ζητῶν τῆς ἀκαταληψίας:-

» Η' ραν

» Η' ραν τὸ θέλει εἶναι ἀπ' ἐμοῦ οἱ φύλακες τῆς
» τειχέων.

Η ραν τὸ θέλει κάλυμμα φησὶ τῆς ὀφθαλμῶν μου.
Ὡς τέ με καθάρωτερον γνωρίσαι τὸν νυμφίον.

Τοῖς πᾶσιν ἀκαταληπτοῖς ὄντο καὶ τοῖς Ἀγέλοις.

Ὁ δὲ ἐπαπορήσασα πᾶντοθεν ἡ παρθένος.

Τὴν φύλακα ἐκ δυσωπεί. Τούτῃς ἐν τῇ Ἀγέλῳ.

Τὸν πύθον ταύτης τὸν πολὺν μελῦσαι τῆς νυμφίῳ.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Φησὶ γὰρ ἐπὶ ἡ νύμφη πρὸς τοὺς μαθητὰς δομοδύας. Ὅπως
δὲ τῆς ῥυπαρῆς τῆς ἀμαρτίας ἐξεδυσάμην χιτῶνα, καὶ
ἀκῶς ἐκαθέδην, ἀκούσατε:-

» Ἀδελφιδὸς μου ἀπέστειλε χεῖρα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὀπῆς. Καὶ
» ἡ κοιλία μου ἐθρογῆθη ἐπ' αὐτὴν.

Η τοὶ ἀγαπητοὶ μου ἐπέμψεν πρὸς τοὺς Πατέρας, τὸ ἐκεῖ-
θεν ἐπέπεσε δόμον ὁ μουσίον αὐτῆς πνῦμα. Ἐν ᾧ ὡς περ
ἐν πνί χειρὶ ὁ νεργεὶ τὰ θεῖα χαρίσματα, διὰ μέσου τοῦ νοός-
μου, ὡς διὰ πνοῆς ὀπῆς. Καὶ ὡς διησώσεως μου τὴν δόχον τῆς ὁ-
φίας. Τὸν φόβον τοῦ ἀγαπητοῦ μου ὡς κειτῶν, τὸ τῆς γαστρι-
μαργίας σωεσάλται πάθος μου. Ἐξ οὗ πᾶν εἶδος ἀκολασίας
ὑφίσταται. Καὶ δι' οὗ ἀνέσω ἐγὼ ἀνοίξαι τὰ ἀδελφιδῶμον.
Ἡ γοῦν ἡ γέφυρα καὶ ἔμπροσθεν θεωρίαν. Ἀπὸ τῆς ἐμπα-
δοῦς ὁρῶντας ἀναπετοῖσαι τὴν νυμφίῳ μου πύλιν τὰ ἀγα-
πητῶν μου:-

Χεῖρες

» **Χ**εῖρες μὲς ἔσταξαν σμύρναν. Πάντως αἱ ἐκἐγγήτοιόμου
διωάμεις, ὁνὲς ἔδ λόγος ἐκ παλαιέσεως. Ἐ' χεῖρας οὐ
νεκρωτικούς τοῦ σαρκικοῦ φρονήματος λόγους ἔτρεψους: ~

» **Δ**ηλονότι αἱ τῶ νῶ ἔτ λόγῳ συμπεριφερόμεναι, οἷα
χειρὶ δάκτυλοι. Παθητικῶμου διωάμεις. Αἵ τε αἰσθήσεις,
καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ ὁ θυμὸς, τὴν διὰ γνώσεως καὶ δρεπῆς οἰ-
κείαν νέκρωσιν, τελείω ἔσταξαν ἐπὶ τοῖς ἐμπαθῆ ἔργοις τῆς δι-
κῆς κλείδρου ἀποκλειέσεως τῶ θείῳ λόγῳ τὴν εἰσοδὸν ἀπι-
σίας. Ὡς καὶ τῆς ταύτης ἔργων, ἀ' τρεπτικῶς χεῖρες κλεί-
δρου ἐκλήθησαν. Συμὸν νεκρωθέντων ταῖς εἰρημνίαις παθητι-
κῶς διωάμεσιν. Ὅτι δὲ τῆς ἔργων τῆς ἀπιστίας ἡ νέκρωσις,
ἀποτέλεσμά ἐστι πίσεως. Αὕτη δὲ φθορὰ τῆς ἀπιστίας ἐστὶ
ταύτης, παρὲς οἷα κλείδρου φθαρείσεως ὡς εἴρηται: ~

» **Η**λὼ τῶ ἀγαπητῶ μὲ ἀναπετάσασα, κατὰ διάθεσιν διὰ
πίσεως: ~

» Ἀδελφίδος μου παρῆλθεν.

Επειδήπερ νῶ κατ' οὐσίαν οὐχ' ὑποπίπτει ὡς κατ' αὐτὴν
ἀκατοίλητος: ~

» Ψυχῆ μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτῆς.

Εξῆλθε δὲ τῆς νοεράς ἐνδότικης πρὸς αἰσθησὶν διὰ τῆς φυσι-
κῆς θεωρίας, δρεῖν ποθεῖσα τὸν νυμφίον αὐτῆς ἐν λόγῳ αὐτῆς,
τῶ ὅτι ἐξελθε ἐνπύρηναι τῆς ποιμνίων πρὸς αὐτὴν εἰρημνίῳ,
ἐν τῶ βούλεσθαι ταύτῃ μαθεῖν, ὅπερ ὁδοὶ ποιμαίνει: ~

» Καὶ

» Καὶ οὕτως ἐζήλσα αὐτὸν καὶ οὐχ' ὄδρεν αὐτὸν.

Εν τῷ τῆς κλῆσεως οὐχ' ὀδεύεται.

» Ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ οὐχ' ὑπήκουσέ μου.

Οὕτως λεγούσης τὸν ὑπὲρ ὄντα, καὶ οὐσίαν τὸν ὑπὲρ οὐσίαν.
Καὶ τῶ τῆς ὑπὲρ ὄντα καὶ πάντων ποιητῆς. Οὐχ' ὑπὲρ-
κουσε τῷ καλούμενος, ἀ' μή κατ' οὐσίαν ἐστὶ. Καὶ αὐτὴν τὸν
ἀγαπητόν μου ὡς ἐφίλω, ὅτι ἡδυνήθην δρεῖν. Οἱ δὲ ἀγιοὶ
Ἀγγέλοι δρεωσάν με, οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες τὴν πόλιν.
Εὐρωσάν με δὲ τὴν διὰ γνώσαν ἀπολωλῶσαν ποτὲ μαθήτῃαν
αὐτῆς. Φωτίζοντες περὶ τὴν θεωρίαν τῆς ὁπῶν ἀρχολο-
γίῳ. Οἱ πάντες τὴν κήσιν οἱ ἀπὸ πόλιν κατὰ τὴν γνώσιν
τῆς ταύτης λόγων περικυκλοῦντες. Ὅτι γὰρ εἰσι τῆς ὄντων οἱ
τούτων λόγῳ κατ' ἐξ καὶ γεγονόσιν, ὡς τὰς φύσεις αὐτῆς περι-
γράφοντες. Ὅθεν οἱ τούτους γινώσκοντες Ἀγγέλοι, ὡς ἐν ὁρῇ
τὴν κήσιν περικυκλοῦσιν. Οὕτω δ' οὐτοὶ ἐκτελούντες μοι: ~

» Ἐπάταξαν με. Ἐπεσάν με. Ἡ' ἔσαν τὸ θείον

» σθένος ἀπ' ἐμοῦ.

ΗΓόων ἐταπείνωσαν. Διδάξαντες τὸ μήπως ὡς δὲ κατε-
ληφέναι θεόν. Ἐλέγξαντες δὲ. Ἐ' πληξάμ με τὸ σωειδός.
Ὡς οἱ οὐρανῶν κατεληφέναι τὸν ἀκτιστὸν ἐν τῶ τοῖς ὀνόμασι τῆς
κτιστῶν καταφάσκον αὐτὸν. Ἐν δὲ τῶ διδάξαμε ὑπὲρ πᾶ-
σαν γνώσιν εἶναι τὸ θεῖον, ἀφείχοντο ἀπ' ἐμοῦ τὸ δίκην θεί-
στου συγκομίζοντες σάχνας. Τὴν γνώσιν τῆς ὄντων συλλέ-
γοντα τὸ λογικόν μου, παύσαντες τοῦτο, τὸ τὴν ἀκατοίλη-
πὸν θεῖον φύσιν ἀγειν ὑπὲρ κατὰ ληψιν. Ταῦτα δὲ εἰργά-
σαντο

Εε

σαντο

στατο ἐν ἐμοί. Φύλακες τῆς τειχέων. Ἡ τοι τηρητὰ ἀπα-
ράβατοι τῆς θείων θελημάτων. Ἀ δὲ κλέω τειχῶν, τοὺς τῆς
ὄντων φύσεις φυλάττωσιν, ὡς γεγονόσιν. Αὐτοὶ διηγησάμενοι
ἡ νύμφη ταῖς νεάνισι. Πάλιν αὐτοὺς ἐκρίζει λέγουσα:~

- „ Ὡς κίσα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλήμ ἐν ταῖς διωά-
„ μεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. Ἐὰν ὄρεσθε τὸν
„ ἀδελφιδόν μου, ἀπαγείλατε αὐτὰ, ὅτι τέτρωμνή αἱ-
„ γάπης ἐγώ.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Επιφαίνεται γὰρ πολλάκις, καὶ τοῖς ἀτελέσιν ἐπὶ, καὶ νυ-
μφίοις ὁ νυμφίος, συγκαταβαίνων τῇ ἀσθενείᾳ, καὶ πω-
τέρων εἰς τελειότητα. Οὐ χρεῖαν γὰρ ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰα-
τροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Ὅρκιζοιτο γὰρ αὐτῶν ταῖς νεάνι-
δας, εἰ ὄργισεν τὸν ἀδελφιδόν αὐτῆς ἀπαγείλαι, ὅσον ἔχει
πρὸς αὐτὸν ἔρωτα. Καὶ ὅτι ἐμλεκτὰ βέλει τῆς ἀγάπης τέ-
τρωται. Ἀγνοοῦσιν αἱ νεάνιδες τὸ τοῦ ἀδελφιδοῦ ὄνομα. Ἐπὶ
γὰρ ἀτελεῖς εἰσὶ. Καὶ τῆς μυστηρίων τὸ βάθος ἀγνοοῦσι. Διό
φησιν:~

- „ Τί ἀδελφιδός σου λαπὸ ἀδελφιδού. Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί;
- „ Τί ἀδελφιδού σου λαπὸ ἀδελφιδού. Ὅτι οὕτως ὠρεκίσαις
„ ἡμᾶς;

Πολλάκις γὰρ φησιν ἡκούσαι μέρσου λεγέσης. Ἀδελφιδός-
μου, τοῦ ἀδελφιδού μου. Καὶ ἀγνοοῦν τῆς ὑποδοχῆς λε-
γομένων, τὴν διωάμεν. Ἐπειδὴ τίνων ὅρκος ἐστὶν ἐν μέσῳ,
καὶ διωάμεθα σιγῇ πρὸς ἀπέμψασθαι, καὶ ὑποδοχῆς πρὸς
ἐλθέν-

ἐλθέντων. Διδαξον ἡμᾶς τοῖνυν ὡς καλὴ ἐν γυναιξί. Πασῶν
γὰρ ὑπερεπεσόντων τυγχάνεις, καὶ νεανίδων, καὶ παλλακίδων.
Τί σοι βούλεται τὸ τοῦ ὀνόματος. Διαπαντός γὰρ τὸ τοῦ πω-
τέρος. Λέγουσα νῦν μὲν τοῦ ἀδελφιδού μου. Νῦν δὲ ὁ ἀδελ-
φιδός μου. Εἰ γὰρ μάδοιμην πρὸς σοί, τίς τοιοῦτος, καὶ οἷα ση-
μαῖα πρὸς αἴματι. Θεωροῦσιν μὲν οὖν καὶ πληρώσω μέρσου τοῦ
πρὸς αἴματι:~

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν:-

Ταῦται γοῦν πρὸς τελειότητα ἀναβάσεως μου ἐξηγησα-
μένη:~

- „ Ὡς κίσα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς διωά-
„ μεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. Ἐὰν ὄρεσθε τὸν
„ ἀδελφιδόν μου. Τί ἀπαγείλατε αὐτὰ. Ὅτι τέτρωμνή
„ ἀγάπης εἰμι.

Η Γοῦν δὲ κλέω ὅτι κατ' ἐμὲ πρὸς ἀδείγρια ἐβεβαίω-
σα, καὶ ἐσκήσα ὑμᾶς μαθήτριά μου. Ταῖς ἐν τῇ ἀπα-
θείᾳ τὴν ἐλεύθῃ ὁρώσας, ἐὰν ἐν ταῖς θεωρητικαῖς διωά-
μεσι. Καὶ ταῖς πρὸς κληρῶν ἰσχύσεσι ταῖς ἐν τῇ παρρησίᾳ κόσμῳ
τὴν γνώπῃ, καὶ τὴν δόξῃ ἐνεργεῖν διωαμῶν. Ὀρεγι-
τε ὡς ἀλήθειαν καὶ ἀγαθὸν τὸν ἀγαπητόν μου, καὶ ὑποόχισθε
αὐτῷ. Τὸ, μηκέτι πάντως τὸν μεμολυσμένον χιτῶνα τῆς αἵ-
μαρτίας ἐνδύσασθαι, καὶ ὅπως ἴσως μολυσμὲν δέξασθαι.
Οὕτω δὲ ὑμᾶς ὠρεκίσαι:~ πρὸς τέτρωμα τῇ ἀγάπῃ τῇ πρὸς ὑμᾶς.
Καὶ ἐξ ὧν τῆς σωτηρίας ὑμῶν. Ἐν τῇ δὲ δαί τῆς μαθή-
τεια εἰς ἀναζήτησιν τοῦ νυμφίου αὐτῆς διεγερθεῖσαι, καὶ δε-
δοικῇ αἰμῶνως κατὰ θεωρίαν ἢ κατὰ πρᾶξιν ἀπατηθεῖσαι.

Σκότος, ἀντὶ φωτός ὑποδέξωνται. Τισὶν αὖτε ποιοῦνται τὰς ἀποκρίσεις πρὸς τὸν διδάσκαλον:~

» Τί ἀδελφιδός σου, ἀπὸ ἀδελφιδῶν. Ὅπως οὕτως ὡς κίς
» ἡμᾶς;

Λ Ηλαδὴ ἀνάγειον ἡμῖν, τίνα εἰσὶ τὰ κατὰ θεωρίαν γνω-
ρίσματα τοῦ ἀγαπητοῦ σου. Ἵνα μὴ τοῦτο πρὸς γνω-
ρίσασαι, τὸν σκότος ὦνται, καὶ φῶς ὑποκρινόμενον, ὑποδεξώ-
μεθα ἀντ' αὐτῶν. Ἀντὶ τῆς ἀληθείας τῆς ψυδαίει πειτυχεῖσαι.
Ἡ ὡραιωτάτη τῶν νυμφθυρῶν αὐτῶν ὡς τελεία καὶ τοῦ-
των διδάσκαλος. Καὶ τίνα πάλιν εἰσὶ, τὰ τῶν κατὰ πρᾶ-
ξιν χαρακτηρίζονται. Ὅπως μὴ διὰ τῆς καθ' ὑπερβολὴν
τῆς δρετῆς παιδῶν, τοῦτον πρὸς γνωρίσασαι. Ὡς ἀγαθὸν τὸ
πονηρὸν περὶ πᾶσι, κλαπῆσαι ἀπὸ τῆς δεξιῶν. Ταῦτα δὲ
πρὸς τοῦ ζητοῦντος μαθεῖν. Ὅτι τὸ πρὸς αὐτὸν φίλτρον
ἐνέδου ἡμῖν, δὲ κλῶ ὅσον ἀποναγκάζων ἡμᾶς. Τὸν ἀνα-
ζητεῖν, καὶ ἀποδεῖν τοῦτο ἵπτωχῶν:~

» Ὡς κίς αὐμᾶς θυγατέρες ἱερουσαλήμ ἐν ταῖς διωά-
» μεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. Ἐάν ὡρεῖτε τὸν
» ἀδελφιδόν μου, ἀπαγγείλατε, ὅτι τεπεωμμένη ἀγα-
» πῆς ἐγώ.

Τοῦ Ψελλοῦ:~

Ο ῥκίζω δὴ φησὶν ὑμᾶς τῇ τοῦ ἀγροῦ διωάμεν.
Τοῦτ' ἐστὶν ἐν τῇ χάριτι τῆς θείας διωασίας.
Ἵνα τὸν πόθον τὸν ἐμὸν εἴποιτε τῇ νυμφίῳ.

Ταῦτα μὲν λεληπαρέκειν ἡ νύμφη αὐτῶν Ἀγγέλους.

Ἀμν

Ἀμνηστῶντες δὲ λατὸν τὴν ὄρεσιν ἐμείνου.

Καὶ τῆς Ἀγγέλων οἱ χοροὶ φασι πρὸς τὴν παρθένον.

Ὅποιοι πόσις πέφυκε φησὶν ἀδελφιδός σου.

Ἐντίσι γὰρ ἀχρηματισμοῖς χαρακτηρίζεται.

Διδάξον ἀπὸντα καλῶς ἡμᾶς ὡς ἀγνοοῦνται.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:~

Διδάσκει τοίνυν τοῖς μαθητῶν θυρῶν ἐπ' αὐτῆς ἡ νύμφη
τὰ τοῦ νυμφίου σημεῖα. Καὶ φησὶν αὐταῖς:~

» Ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυρρὸς. Ἐκλεγε μὲν δὲ
» μυρίων. Κεφαλὴ αὐτῶν χευστὸν ὄφαιτ'. Βόσρευχοι αὐτῶν
» ἐλάται μέλεκα ὡς κόρυς. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὡς
» περὶ εὐρα, ἵπτι πληρώματος ὑδάτων λευσομύρται, ἐν
» γάλακτι. Καθ' ἡμῶν ἵπτι πληρώματος ὑδάτων. Σια-
» γόνες αὐτῶν ὡς φιάλαι τοῦ δρώματος, φέουσιν μυρε-
» ψικά. Χέλη αὐτῶν κείνα σάζοντα σμύρναν πλήρη. Χῆ-
» ρες αὐτῶν πορεύονται χευσταὶ πεπληρωμέναι θαρσείας. Κο-
» λία αὐτῶν πυξίον ἐλεφάντινον, ἵπτι λίθου σαρφείρου.
» Κνήμαί αὐτῶν σύλοι μαρμαίρειν τεθεμελιωμένοι ἵπτι
» βάσεις χευστῶν. Εἶδος αὐτῶν ὡς λίβανος ἐκλεκτός. Ὡς
» κέδρι. Φάεργ' αὐτῶν γλυκασμός. Καὶ ὅλος ἵπτι θυμία.
» Οὗτος ἀδελφιδός μου. Καὶ ὅτι πλησίον μου, θυγατέρες
» ἱερουσαλήμ.

Ερωπασίας τοῖς νεανίδας. Διδάσκει ἡ νύμφη τοῦ ἀδελφι-
δοῦ τὰ σημεῖα καὶ φησὶν. Ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ
πυρρὸς. Καὶ πρῶτον μὲν ἵπτι τὸ λευκός, δεύτερον δὲ τὸ

πυρρ-

πυρρός. Θεός γ' αἰὲν ὢν. Ἐχέτω δὲ ὁ ἄνθρωπος ὅσα ἀφ' αὐτοῦ
 ὢν. Οὐδὲ τραπείας εἰς ἄνθρωπον, ἀλλ' ἀνθρωπείῳ οὐδισάμε-
 νος φύσιν. Λυκὸς τοίνυν ἐστὶν ὡς θεός. Τί γ' φωτὸς λαμ-
 πρύτερον. Φῶς δὲ ἐστὶν ἀληθινὸν κατὰ τὴν τῆς Εὐαγγελίῳ
 φωνίαν. Ἦν γάρ φησι τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα
 ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Οὐ μόνον δὲ λυκὸς ἐστὶν,
 ἀλλὰ καὶ πυρρός. Οὐ μόνον γάρ ἐστι θεός, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος.
 Τὸ δὲ πυρρὸν, ὡς ἀδελφῶν τὸ γήϊνον. Διὸ καὶ ἐκ τῆς Ἡσαΐας
 ἐρωτῶσιν. Αἱ διωμάμεις ὁρᾶσαι αὐτὸν διὰ τῆς εἰς οὐρανὸν
 ἀνιόντα, καὶ φησὶ. Τίς ἐστὶ ὁ ὡς ἀγαχρόμυρος Ἐξεδῶμ; Ἐξ-
 ἤδημα ἱματίων αὐτῶν ἐν Βαβυλῶνι. Οὗτος ὡραῖος ἐν πολλῇ βοᾷ
 μετὰ ἰσχύος. Καὶ θαυμάζουσιν αὐτὸν καὶ τὸ ἐν σώματι κάλ-
 λος. Σπολιῶ αὐτὸν τὸ πνεῦμα τοῦ πνεύματος ὁρᾶσαι αὐτὸν διὰ τῆς
 εἰς καὶ λαί ὡς ἐστὶν ὡς ἄνθρωπος. Τὸ
 γ' θεῖον αὐτὸν κάλλος, ἀσύγκριτον. Ἐρωτῶσι δὲ αὐτὸν, καὶ
 φασὶν. Ἰνατίσου ἐρυθρὰ τοῖς ἱματίοις ὡς ἀποπατητοῦ λίμου
 πλήρης καὶ πεπτανημένος, καὶ διδάσκει αὐτοῖς μαθεῖν ποθει-
 νίας, τῆς ἐξυμνήσεως τὴν αἰτίαν. Καὶ λέγει. Λιμὸν ἐπάτη-
 σα μονώτατος, καὶ τῆς ἐθῶν οὐδὲς ἔγω μετ' ἐμοῦ. Οὔτε γ' ὡς
 πρῶτος, οὔτε ἄλλος. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος ἐσωσεν ἡμᾶς
 κατὰ τὴν Ἡσαΐου Προφητείαν. Καὶ συνεπάτησα αὐτὸν ἐν τῇ ἀρετῇ
 μου. Τὰς τῆς ἀνθρωπείας φύσεως πολεμίους δαίμονας, καὶ τὸν
 ἐμάνων στρατηγόν. Καὶ κατεργάσθη τὴν καταπινικήματι αὐτῆς,
 τοῖς ἱματίοις μου. Ἐν γ' τῶν νικᾶν καὶ καταλύειν αὐτῆς τὸ κρά-
 τος, ἔλαβον πᾶσι αἵματις βανίδας ἐν τοῖς ἱματίοις. Δηλοῖ δὲ
 τὸν τετέλεστον θάνατον. Καὶ πνευματικῶς ἀκείβω, ὡς εὖ
 λέγει κατεργάσθη ἐγὼ, ἀλλὰ κατεργάσθη τὴν καταπινική-
 ματι

ματι αὐτῆς, τοῖς ἱματίοις μου. Τουτέστι τὸ σῶμα μου. Ἀπα-
 θῆς γ' ἡ θεία φύσις. Τὸ δὲ σῶμα, τὸ πάθος ἐδέξατο. Σύ-
 ρητος μὲν αὐτὸ τοῦ ἐνωθέντος θεοῦ λόγου, πάθος δὲ ἐκείθεν
 ὅσα ἐκλύσαντος. Ἐπειδὴ φύσει τὸ θεῖον πάθος ὑπερτερρον.
 Διὰ τοῦτο φησὶν ἡ νύμφη. Ἀδελφιδὸς μου λυκὸς καὶ πυρρός
 ἐκλελεγμένος διὰ μυριάδων: ~

Τὸ πάθος γ' φύσεως κρείττων ἢ ἀπαρχή. Ἀμαρτῶν γ' ὅσα
 ἐποίησεν. Οὐδὲ διέβη δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ. Διὸ θυ-
 σία ἁμώματος ὑπὲρ πάντος πνεύματος ἔχθη τοῦ γένους. Τούτου
 χάριν καὶ διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου ὃ τῆς ὅλων πνευματο-
 γούθου θεός λέγων. Ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἠυδόκησεν ἡ ψυχὴ μου.
 Θήσω τὸ πνεῦμα μου ἐπ' αὐτόν. Κεῖσιν τοῖς ἔθνεσιν ὁμοίσει.
 Εἰκότως τοίνυν ἡ νύμφη φησὶν: ~

» Ἀδελφιδὸς μου λυκὸς καὶ πυρρός ἐκλελεγμένος διὰ
 » μυριάδων.

Ἐπεὶ γ' τὰς αἵματις ἡμῶν ἀνελήφθη. Αἱ ἴνες
 ἦσαν πυρραὶ ὡς φοινικοὺ καὶ ὡς κόκκινον. Πυρρῶν γ' ἡμῶν
 καὶ πνευματογενέων: ~

» Ἀλλὰ καὶ κεφαλὴ αὐτῶν φησὶ, χερσὶν ὁφείλει.

Ἡμεῖς μὲν τὸν σύμμαχον, ὡς λίθος ἥμιος. Κατὰ δὲ τὴν
 ἐκδοσιν, ὁπίσθης χερσὶν. Κεφαλῇ δὲ αὐτῶν, τραπικῶς καλεῖ
 τὸ θεῖον. Τὸ λυκὸν ἄνω πνευματογενέων. Διὸ χερσὶν καὶ λί-
 θω αὐτῶν ἀπαικάζει. Ταῖς αὐτῶν ἀνθρώποις πρῶτα ταῖς
 ἡλαῖς. Οὐ γ' ὡς ἑτέροις ὀνομα: ~

» Βόσρυχοι αὐτῆς, ἐλάται μέλαινα ὡς κόραξ.

Τ Α'ς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐκείνης προχωροῦσας χείρας ἡ γὰρ
μαυροβόρυχους ὀνομάζονται. Μέλαινας μὲν, κατ' ἄλλας
ἐλάταις δὲ κατ' ἕτερον ὀνομαζομένης. Οἱ γὰρ ἐλάται, καρ-
πὸς εἰς φοινίκων δασύνων, τοῖς θήλεσιν ὑπεβαλλόμενοι, καὶ
ὠρεῖμους γίνονται διδασκαλοῦντες τοῖς ἐκείνων καρπούς.
Ἐπειδὴ τοίνυν τῇ ποικίλῳ αὐτῆς χερσὶν ἀπολαύον-
τες οἱ πεπρωμένοι οὐκ ἀγαπᾶται. Καρποφοροῦσιν αὐτὰς τὴν διδασκα-
σίαν. Ἐλάταις εἰκότως ἀπεικάζει τὸν βοσρύχου. Μέλαινας
δὲ προσεγορεύει, διὰ τὸ βαθέως χρώματος καὶ σκοτεινοῦ.
Τὸ ἀνέφικτον τῇ οἰκονομίᾳ διδασκῶν:

» Βόσρυχοι ἐλάται μέλαινα ὡς κόραξ.

Τ Οὐδὲ κόρακα ἐν ταῦτα περιέλαβεν. Τῆς χερσὶς ἐνε-
κεν μόντης:

» Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς φησὶν, ὡς περὶ τῆς πληρώ-
» ματος ὑδάτων.

Π Ἀλλ' ἐν ταῦτα διὰ τῆς ὀφθαλμοῦ, τὸ ὅπτικόν αὐτοῦ
θαυμάζει. Διότι περὶ τῆς αἰσθῆσις ἵνα λέγει:

» Ἐπὶ πληρώματος ὑδάτων.

Κ Αἱ ἀναμιμνήσκου ἡμᾶς τῆς ἐν τῇ Γορδάνῃ κατελθούσης
ἐπ' αὐτὸν περὶ τῆς. Καὶ μηδένα ξενίζῃ, τὸ, ὡς περὶ τῆς
ἐστίν. Ἀλλὰ μὴ περὶ τῆς ῥηθῆναι. Εὐερίσκομεν γὰρ οὐ μόνον
πνύματα ἀλλὰ καὶ τῇ θείᾳ γραφῇ προσεγορεύομεν. Οὐκ
ἐπειδὴ πολλὰ πνύματα ἄγρια. Ἐν γὰρ ἐστὶ πνύματα ἄγρια πα-
ράκλη-

παράκλητος. Ἀλλὰ τὸ τοῦτο χερσὶν αὐτῆς, πνύματα οἱ δεκα-
λὲν ὁ μακάριος Παῦλος. Καὶ πνύματα γὰρ φησὶ Προφη-
τῆς, Προφήτης ὑποτάσσεται. Ἐπειδὴ τοίνυν πάντα εἶχεν
ὁ δεσπότης Χριστὸς τοῦ πνύματος τὰ χερσὶν αὐτῆς κατὰ τὸ
ἀνθρώπινον, φησὶν ἡ ὕμνη:

» Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περὶ τῆς πληρώμα-
» τος ὑδάτων.

Π Ἰωαννῆς γὰρ εἰς τὴν τοῦ βαπτίσματος διπλῶς βλέπει δω-
ρεάν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς, τοῖς σωζομένοις ἀναμνήσκον-
τες, καὶ πάντων τῶν σωτηρίων ποιοῦντες. Ἀλλὰ καὶ λε-
λομένη ἐν Γάλακτι φησὶν αἱ περὶ τῆς, καὶ καθήκοντα ἐπὶ
πληρώματος ὑδάτων. Τοὺς μὲν γὰρ γαλακτοτροφεῖται ταύ-
της δεομένης τῆς τροφῆς. Τοὺς δὲ νεκροῦσι καὶ ἀναστῆναι
ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας παλαιωθέντας. Καθὼς φησὶ ἐπὶ πληρώ-
ματος ὑδάτων καὶ ταῦτα ἀγιάζονται. Καὶ εἰκότως ἔφη πλη-
ρώματα ὑδάτων. Τοὺς γὰρ ἀτελεῖ τῶν πίσυνων κεκτημένων, καὶ
μετὰ εὐαγγελίου πίστεως μὴ προσκύνουσι, οὐχ' ὑποδέχεται,
ὁ ποῖος ἢ ὁ Σίμων. Ὁς ἐβαπτίσθη μὲν ἀνάξιος δὲ ὤφθη,
τῆς χερσὶς μὴ πληρωμένος, ἀλλ' ἐλλείπων καὶ τὸ τέλειον
ὅσον ἔχων τῆς πίστεως:

» Σιαγόνες αὐτῆς φησὶν, ὡς φιάλαι τοῦ χρώματος φύου-
» μιν ψικᾶ. Καὶ χεῖλη αὐτῆς κείνα, σάζονται σμύρ-
» νου πλήρη.

Γ Ιαγόνες δὲ πάλιν καὶ χεῖλη, τῶν διδασκαλῶν καλεῖ, ὅ-
ρα γὰρ γὰρ τὸ λόγον, καὶ χεῖλη καὶ σιαγόνες. Τῶν γὰρ
κινημάτων, ἡ ἐκείνου διπλοῦται φωνῇ. Φιάλας δὲ χρώ-
ματος

ματος ταύτας περ τα γροβύς, διὰ τὸ τῆς διδασκαλίας ὁδὸς. Λέγει δὲ αὐτὰς καὶ φύειν μυρεψικά. Ἐκείθεν γὰρ τοῖς τῆς διδασκαλίας ἀφορμας λαμβάνοντες οἱ τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλοι, οἵοντινες μυρεψοὶ γίνονται τοῦ κηρύγματος, καὶ τὸ μύρον τῆς ἀρελίας καί αὐτοὶ ἀλλοιοῦσι. Κεῖνοις δέ φησι ἔοικεν αὐτὰς τὰς χεῖρας, λάμπουσι γὰρ οἱ θεοὶ λόγῳ, οὐδὲν ἀνθρώπων ἔχοντες. Οὐτε γὰρ νήθη, οὐτε ὑφαίνεται τὰ κείνα κατὰ τὴν τοῦ κυρίου διδασκαλίαν. Ἀλλ' ὁ Πατὴρ ὅτι τοῖς ἑρανοῖς ἀμφιέννυσιν αὐτὰς. Ἐπειδὴ τοίνυν πάσης ἀνθρωπίνης σοφίας οἱ θεοὶ λόγοι γεγυμνώνται, μόνον δὲ τὸ θεῖον ἔχουσιν κάλλος· εἰκότως φησὶν. Χεῖρας αὐτῶν κείνα σάζονται σμύρναν πλήρη. Τοῦτέστι τὴν ἐν τῇ παρρησίᾳ βίῳ νέκρωσιν ἐκπαίδονται. Τοιαῦτα γὰρ τὰ τοῦ κυρίου διδάγματα, ὅ μὴ καὶ ἀλιμπάνων πατέρων καὶ μητέρων καὶ τέκνων, καὶ γυναικῶν καὶ ἀγερούς καὶ ἀμπελώνων ἐνεκεν ἐμοῦ, ὅς ἐστι μου ἄξιός. Καὶ ὅς ἐν λαμβάνει τὸν σαυρόν αὐτῶν καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, ὅς ἐστι μου ἄξιός. Καὶ εἰθέλεις τέλειος γινέσθαι, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς. Καὶ λαβὼν τὸν σαυρόν, ἀκολουθεῖ μοι: ~

Αὐτὰ τοῦτο σάζει χεῖρας αὐτῶν σμύρναν πλήρη. Χεῖρες δὲ αὐτῶν, φερεται χεῖρας αὐτῶν πληρωμὴν μαρτυρίας. Χεῖρας δὲ, τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν ὀνομάζει, ἢ μετὰ πάσης ἀρεμίας μετελήλυθεν. Οἷον διαπορεύων ἐκ ἀποδυῶν πρὸς ἑκάστην. Διὸ καὶ τῷ Γωάννῃ ἐλέγη. Ἀφ' ἐς ἄρτι. Οὕτω γὰρ πρέπον. ἡμῖν ἐστὶ πληρωσάμενοι πάντας δικαιοσύνας. Χεῖρας δὲ πάλιν καλεῖ, ὡς πμῖους καὶ σπανίους. Τὸ δὲ μαρτυρεῖ, διὰ τὸ δοκιμὸν ἔλαβε τοῦ χεῖρος. Ἐκείθεν γὰρ λέγει ἡ θεὰ γραφή, τὸ ἐκείθεν ἔλαβον, καὶ ἀπεφθον, ὅς δοκιμὸν χεῖρός σου κομίζεσθαι: ~

Κοιλία.

Κοιλία αὐτοῦ, πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαφείρου. Ὅ γὰρ βυθὸς αὐτοῦ τῆς μυστηρίων ἐπὶ τῷ μυστήριον τῆς γνώσεως. Ἐνθα εἰσὶ πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας ἐπὶ τῆς γνώσεως ἀποκρυφτοί. Πυξίον εἶναι ἐλεφάντινον, τοῖς τῆς Ἀποκαλύψεως ἁγίοις. Καὶ τῇ μὲν φύσει ἐστὶν ἀκατάληπτος. Διὸ ἐπὶ λίθου σαφείρου. Καὶ ὡς ἀδελφῷ τὸ βαρὺ ἐκκεχυμῆρον τῆς θεῆς. Ἀλλ' ὅμως τοῦτο βαρὺ, καὶ ἐκκεχυμῆρον καὶ ἀδελφον. Πυξίον ἐλεφάντινον γίνεται τοῖς ἁγίοις. Διὸ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος, βοᾷ. Ἀ' ὁφθαλμοὶ οὐκ οἶδε καὶ οὐκ ἤκουσε. Καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἀ' ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἡμῖν δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. Καὶ πάλιν, τὸ μυστήριον αὐτοῦ τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν. Ὅ ἐτέρας χρεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη. Ὡς νυνὶ ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καὶ Προφήταις. Διὰ τοῦτο τὴν κοιλίαν αὐτοῦ φησὶν, πυξίον εἶναι ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαφείρου. Καὶ ὅτι μὲν βοσκόχους ὄντας μέλανας ἔφη. Τοῖς γὰρ μὴ δέπω τῆς θεῆς Ἀποκαλύψεως τετυχηκόσι, καὶ καὶ δοκίμια εἶναι δὴλα, ἐν ἀδελφῶν. Καὶ τὰ αἰσθητὰ, ἀκατάληπτα. Τοῖς δὲ τῆς θεῆς μυστηρίων ὁπότες γενησμένοι, καὶ τὰ ἀδελφὰ γίνεται φανερά. Διὸ καὶ ὁ μακάριος Δαβὶδ φησὶ. Τὰ ἀδελφὰ καὶ τὰ κρυφὰ τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Τοῦτο τοίνυν, καὶ ἡ κόρυς λέγει: ~

Κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαφείρου. Ἡ κοιλία αὐτοῦ, σύλιν μαρμαρίνοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χεῖρας. Τὸ ἐδραῖον αὐτοῦ καὶ στήθερ καὶ μόνιμον, καὶ διαρκές, διὰ τῆς μαρμαρίνων σύλων ἐδήλωσε. Καὶ τὰς βάσεις δὲ αὐτῶν χεῖρας ὀνόμασε. Τὸ πρῶτον τῆς πρῆξις διὰ πύων ὡς ἀδελφῶν: ~

„ Εἶδος αὐτοῦ ὡς λίβανος ἐκλεκτός ὡς κέδρος.

Π Ἄλλω ἐν ταῦθα τὸ διπλοῦν ἐρμηνεύει τῇ φύσει. Καὶ λίβανον μὲν τὴν θείαν θεωροῦμεν. Ἐπειδὴ λίβανος κατὰ τὸν νόμον θεωροῦσθαι φέρεται. Κέδρον δὲ καλεῖ τὴν ἀνθρωπείαν, ὡς σπηδεῖν τῆς ἀμαρτίας οὐδεξιμένῳ. Ἀσκητικὸς γὰρ ἐν ξύλοις, ἢ κέδρος:~

„ **Φ** Ἄρξιν αὐτοῦ γλυκασμός. Τί γὰρ τῇ θείῳ λογίῳ γλυκύτερον; Διὸ καὶ ὁ μακάριος Δαβὶδ. Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὡς ἐν μέλι τῷ στόματί μου. Καὶ τὰ κείμενα κυρίου ἀληθινὰ δεδωκεμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπισυμμετά ὡς ἐν χρυσίῳ καὶ λίθῳ τίμιον πολὺ. Καὶ γλυκύτερα ὡς ἐν μέλι καὶ κηρίῳ. Διὸ καὶ οἱ ὑποκρίνται τῇ δεξιερῶν οἱ ἐπ' αὐτὸν δόξασαντες. Γλυκαίνοντες καὶ ἐαλωκότες τῷ πόθῳ τῆς τῇ λόγων γλυκύτητος. Φασὶ τοῖς δόξασαντες, οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς ᾔδει ὁ ἄνθρωπος. Καὶ ἄλλοι ἐβόων. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασιλεύσασα, καὶ μαστοὶ οὗς ἐθήλασας. Φάρμακον κρίνῃ αὐτοῦ, γλυκασμός. Ἀλλὰ καὶ ὅλος ἐστὶν ἐπιθυμία. Ἀπορήσας γὰρ λοιπὸν ἄλλων ἐπαύων, ἐν αὐτῷ ὀνόματι ὀνομάζει. Τί δὴ ποτε γάρ φησι κατὰ μέρος αὐτοῦ διηγέμαι τὸ κάλλος. Ὅλος γάρ ἐστιν, ἐπιθυμία. Ἐλκων ἀπαντὰς, εἰς ἑσώτα. Βιάζομαι εἰς ἀγάπην. Ἐπιθυμῶ ἐμβάλλων. Οὐ γὰρ τοῖς ὁρῶσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀκροῦσι. Ταῦτα εἰρηκῆα, φησὶ ταῖς νεότησιν:~

„ Οὗτος ὁ ἀδελφίδός μου, καὶ ὁδὸς πλησίον μου θυγατέρα.

„ ἔξερυσσάλημ.

Επειδὴ ἡγοῦνται καὶ ἡρώτατε. Τί ὁ ἀδελφίδός σου ἀπὸ ἀδελφίδος. Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν. Ὅτι πρῶτος ἐστὶν ὁ ἀδελφίδός μου καὶ

καὶ τοῦτο ἐστὶν ὁ πλησίον μου. Φρονήσατε τοίνυν τοῦ ὅρου καὶ μὴ ἀμελήσατε. Ἀλλὰ ζητήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγγέλατέ μοι τὸν πόθον:~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

Π Ἀρχεται λοιπὸν ἡ διδασκαλία. Ἀπαγγέλλει τοῦ νυμφίου αὐτῆς τὰ γνωρίσματα. Καὶ πρῶτον μὲν καθολικῶς λόγῳ πάντα διεξιούσα φησὶν:~

Π Δελφιδός μου λυκος καὶ πυρρός, ἐν λεοχισμῷ δὲ τῷ μυριάδων, ἥτοι ὁ ἀγαπητός μου. Κατὰ μὲν τὴν θείαν φύσιν, λυκος μὲν ὡς ἀπεχόμενος φῶς. Πυρρός δὲ, οἷα χρυσός τῇ λοιπῶν ὑλῶν πμώτερος, ὡς ὑπερῷος. Καὶ ἐν λεοχισμῷ δὲ τῷ μυριάδων, ὡς μόνος ἐν Πατρὶ ἀχρόνως τεχθεὶς. Κατὰ δὲ τὴν ἀνθρωπίνην, λυκος μὲν, ὡς καθαρὸς διὰ τὸ ἀναμάετον, πυρρός δὲ, ὡς τὸ οἰκτεῖον αἶμα ἐν τῇ σαρκὶ ἐκχέας ὑπὲρ ἡμῶν. Καὶ ἐν λεοχισμῷ δὲ τῷ μυριάδων ὡς μόνος αὐτός διὰ πάντων ἀσώδως ἐν παρθένῳ τεχθεὶς. Καὶ οὕτω μὲν θεωρεῖται ὅτι ἐν πνύματι. Ἐν πείρῳ δὲ τούτου κατὰ πρᾶξιν γίνονται. Ὡς μὲν λυκοῦ, οἱ δὲ πάντες καθαρθέντες ῥύπον ἀμαρτημάτων. Ὡς δὲ πυρροῦ, οἱ ποικίλοις πειρασμοῖς περιπεσόντες. Καὶ τὰ ἐν τούτῳ τῆς ὑπομοχλῆς δοκιμῆς ὡς χρυσοῦ ἐν χωνδυθείῳ πυρρότης ἀναλάμψαντος. Καὶ ὡς ἐν λεοχισμῷ δὲ τῷ μυριάδων, οἱ ἐν τῇ διέγκρατις καθάρσει καὶ τῇ ὑπομοχλῇ. Μήτιι καταδεξάμενοι πάθος ἐν ἑαυτοῖς μετὰ σὺν ἀνθρώπινον. Καὶ διὰ τοῦτο τῆς ταπεινότητος μὴ ἐκ πεπνυκότες. Εἴτοι καὶ κατὰ μέρος ἡ νύμφη τὴν τῇ γνωρίσματων, τοῦ νυμφίου αὐτῆς ποιουμένης ἐξηγήσιν φράσκει:~

Ἡ κεφαλὴ αὐτῆς χερσὶν κεφαλῇ. Ἡ γούνη δὲ τοῦ τοῦ κατ' οὐ-
 ράνου χερσὶν ἀπὸ ῥήματος. Περὶ δὲ ὡς κεφαλὴν δ' ἄρρητος
 αὐτοῦ λόγος διὰ τοῦ συμφυεῖς πνύματος ἀνάγει τὸν ἐπὶ ῥήματι
 νοῦν. Οἷα χερσὶν καθαρῶτατον τῆς λοιπῶν ἑλῶν ὑπερεκεί-
 ρητον. Πάντων κατὰ πάντα τρόπον ἀπείρως ἰσχύει. Κα-
 φαλή γάρ ἐστι τοῦ Χειροῦ κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, ὁ θεὸς
 καὶ Πατήρ. Τέτων δ' ἐπὶ πάντων ὑπερῆχηται θεωρεῖν.
 Καὶ κατὰ τὸ ἐγκωρυμῶν, ἐν πείρᾳ αὐτοῦ γίνεται, ὁ μὴ δὲν
 τῆς ὄντων ὑπὲρ ἄνω πειρῆς τοῦ ταῖς ἀναπαδείκταις μυσαγω-
 γίας, ἀγνώστους νοσμένου ἢ γνωστικῶν ὑπερῆχηται, λόγου
 τοῦ τῆς πίστεως. Καὶ ὑπὲρ τοῦ τηρῆσαι τοῦτον, ὅλον ἑαυτὸν
 τοῖς περασμοῖς παροιδεῖ. Κάντ' οὖν ὡς ἐν καμίνῳ κα-
 θαρῶτατον χερσὶν φυλάττων τὴν πίσιν ἀμείων: ~

Ῥοσφυχοὶ αὐτῆς, ἐλάτται μέλσθαι ὡς κόραξ. Ἡ τοιαῖα ἐν
 ἀγίῳ πνύματι ὑπὸ τοῦ μονοχνοῦς ἐκ πληρεύματα τοῦ
 Πατρὸς ἀδελφία. Τὸ ὅν ἡ ζωὴ. Ἡ σοφία, καὶ τὰ ὅμοια. Ἀπερ-
 κατακαλύπτουσι ταῖς κατὰ φύσιν οἰάπια κεφαλῇ τείχεος,
 τὴν μίαν δὲ χερσὶν καὶ αἰτίαν τῆς ὅλων. Ἰποκατάληψιν ποιῶν
 δοκοῦντα, τὸν ἀκατάληπτον. Ἐλάτται μὲν εἰσὶν, ὑψηλά τε καὶ
 οὐρανομήκη δένδρα, ὡς οὖν τούτων κατὰ γνώμην ἀντεχο-
 μένους ἐν τῇ παρονοῖσθαι διὰ γὰρ τῆς ἀγχομένων. Ἀνά-
 γουσαι κατὰ πρᾶξιν μιμητικῶς, παρὲς τὸ ὕψος τῆς
 θείαςμου καρείτης. Μέλανες δ' οἷα κό-
 ραξ, ὡς τῇ ἀνεξερευνήτῳ τῆς κε-
 μάτων τῆς θείων συσέλ-

λευσαι, κατὰ
 θεωρεῖαν τὸν νεκρὸν ὀφθαλμόν. Καὶ γὰρ ὡς τὸ λευκὸν χερ-
 μα ὑφαπλοῖ τὴν ὕψιν, ἐπὶ τὸ μέλαν συσέληται: ~

» Οἱ

» Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ὡς ἀστέραι, ἐπὶ πληρώματος
 » ὑδάτων.

Ἡ τοιαῖα τὸ παναγίον πνύματος ἐνεργεῖται. Ὁφθαλμοὶ
 οὖν παρονοῖσθαι, ὅτι διὰ τῆς πέφυκεν Ἐπισκο-
 πῶν οὖν ἐπὶ τῆς αἰθερίας ὡς ἑλῶν, ἐπὶ πληρείας ὑδάτων
 δεξαμένης. Ὡς μόνον τοῖς ἐπὶ τοῖς δρετοῖς οὐσας, πληρώματα
 τῆς ὑδάτων, οὐρανόθεν κατερχομένων, θείων ἐντολῶν. Διὰ
 τὸ οὖν τούτων λόγους τῇ πρᾶξιν πληρῆσθαι τῆς ἐντολῶν. Ὁ-
 μῶν δ' αἰτία αὐταὶ ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῖς δρετοῖς εἰλεῖται. Ὁ-
 πὶ ἐν μὴ κυεῖς διὰ τῆς οἰκοδομήσει κατ' δρετὴν ὡς τινὰ οἶκον
 αὐτῆς. Τὴν τὸ ἀγαθὸν παραιρεσυσμένην ψυχῇ, εἰς μάτην
 ἐκπίπτει ὁ οἰκοδομῶν: ~

» Ὡς ἀστέραι δέ φησι λελευμένα ἐν Γάλακτι. Κα-
 » θήματα ἐπὶ πληρώματι.

Ἡ λαδὴ καθαρά φύσεις εἰσὶ καὶ παντελῶς ἀμόλυντοι αἱ
 τοῦ πνύματος ἐνεργεῖται. Ἐπαναπαυόμενα ταῖς τού-
 των κατὰ χάριν πεπληρωμέναις ψυχαῖς. Ὡς καθαρθεῖ-
 σαι καὶ φωτισθεῖσαι, καὶ τελειωθεῖσαι. Καὶ οἱ μὲν ὀφ-
 θαλμοὶ τοῦ νυμφίου τοῖς τοῖς: ~

» Οἱ δὲ σιγῶνες αὐτοῦ, ὡς φιάλα τοῦ δρώματος, φύου-
 » σαι μυρεψικά: ~

Ἐπὶ τοῦ τῆς αἰθερίας πάντα τοῦ θεοῦ παρονοῖας, οἱ λόγοι. Οἱ-
 περ ὡς ἑλῶν σιγῶνες ταῖς ἐνεργείαις οἰονεῖ κινεῖται. Καὶ
 οὖν σιγῶν τῆς δρετῆς τρέπεις ἀδασκασί. Καὶ διὰ τού-
 των πνύματι πρὸς τρέφει. Λεαίνοντες πρὸς τὸ κατ' ἐξίσω ἀ-
 κατὰ: ~

κατανοήτον τοῦ Θεοῦ. Ὡς σαφηνίζοντες αὐτὸ κατὰ τὴν τε-
των ἐνέργειαν πεπληρωται. Τὸ δὲ διωδιάζοντες ταῖς οἰκείαις
ἐνεργείαις, ταῖς τῇ πσιῶν ψυχῆς, ποναγίαις πινύματες. Οἱ αἱ-
νες δὲ ματαφόρῳ φιάλαι, πωθφέρντες ἐν παντεῖα μυρε-
ψικά εἶδη σὺν εἰρημένους πολυειδεῖς πινύμαλκας τρέπους.
Καὶ γὰρ ὁ πάντων πωθνοητής τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατὴρ λόγος, ἐν
αἰγίῳ πινύμα, ὡς ὁ μουσίῳ. Τὴν πᾶσι τὰ πάντα ἴπτελῃ
πωθνοῖαν, καὶ οὕτω μὲν αἱ σιαγόνες: ~

„ Τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ κείνα, σάζοντα σμύρναν πλήρη.

Η“Τοι τῆς πᾶσι πάντα θείας κείσεως οἱ λόγοι. Καθ’ οὗ τοῦ
Θεοῦ λόγος διανεμῶν ἐκάστη φύσει ἵς γνώμη τοῦ πωθσφο-
ρα ὡς πσι χείλεσι τῷ τοῖς ἐκάστῳ αὐτῇ οἶονεῖ κατὰ μετο-
χίῳ πωθπύαγεται, ὑπὸ ἀρχουσι τῇ λαμπωρήτι διαφανεῖς
ὡς κείνα. Τηρουῶτες ταῖς καθ’ ἐκάστη φύσει κατὰ σὺν ἰδίους
αὐτῇ λόγους, ἀτέπλους καὶ ἀσυγχύτους. Καὶ διδάσκοντες
σὺν τρέπους τῆς πωττελοῦς νεκρώσεως πσιῶν τῇ κατὰ
πωθμῆσιν πᾶσι φύσιν κνήσεων: ~

„ Χεῖρες αὐτοῦ τορδύται χευσταὶ πεπληρωμέναι
„ θαρσεῖς.

Η“Τοι οἱ καθόλου ποιητικοὶ καὶ ἀνανεωτικοὶ τῇ ὄντων λό-
γοι. Οἱ τῆς δημικερίας φημί καὶ τῆς πωθνοῖας καὶ τῆς
κείσεως. Καθ’ οὗ τὰ πάντα ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος πεποιήκετε καὶ
διεξάγει καὶ ἀφύεται συντηρεῖ. Τὸ τωρδύμένα τέεισι τῇ ποιίῳ
αὐτοῦ σοφία. Καὶ καθαροῖντα μὲν, οἱ χευστοὶ ἀκίβδηλος,
πάσης ἐννοίας ψυδῆς. Ὡς δὲ τοῦ θαρσεῖς, Ἐπισκοπῆς χα-
ρῆς ἐρμινυδύρνον, πεπληρωμένοι ἀληθοῦς κατανοήσεως
τῆς

τῆς τοῦ πάντε ἀφρανέσης ἀγαθότητος αὐτοῦ. Ἐτυμολογε-
μένης πᾶσι τὸ ἀγθὸν εἶναι, ἢ τωσθεῖσθαι, ἢ θείον. Τὸ μὲν γὰρ
εἶναι τῇ ὄντων τὸ ὑπὲρ εἶναι τοῦ Θεοῦ δηλοῖ. Τὸ δὲ τωσθεῖ-
σαι, πάντως τὸ ἀτέπλους σὺν τούτων λόγους εἶναι, τὸ τούτου
κατ’ ἐσίου πάμπαν ἀκίνητον. Τὸ δὲ θείον δηλαδὴ, ταῖς ἐξ
ἀλλήλων κωθεῖσαι διαδοχαῖς τὸ κατ’ ἐνέργειαν αὐτοῦ ἀκί-
νητον: ~

„ Κοιλία αὐτοῦ, πυξίον ἐλεφάντινον ἔπῃ λίθου Σαπ-
„ φείρου.

Λ Ηλωνόη ἢ φέρουσα ἐν ἑαυτῇ. Κατ’ αἰτίαν σὺν τῇ ὄντων
λόγους τούτε θφία, ὑποκείμενον μὲν ἔχει κατ’ ἐσίου
τὰ ἀόρατα αὐτοῦ. Οἱ αἱ λίθον Σάπφειρον διάτε τὸ σερρόν,
καὶ ἀκίνητον, καὶ τὸ τοῦ χρώματος κυδνόν. Ἐγέγραπται δὲ
κατ’ ἐνέργειαν τῇ κήσει, καθ’ ἡν, οἱ ἀπὸς Βίβλος ἐλεφάντινον
λεῖα καὶ καθαρά, τὴν θείαν δόξουτε καὶ μεγαλοπρέπειαν,
ἀληθῶς τε, καὶ ἀειδήλως παείσῃσι. Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ
ἀπὸ κήσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοήματα καθορᾶται, κα-
τὰ τὸν μέγαν Ἀπόστολον. Καὶ τοῖς τρέπως ὄντες, ἐν μὲν τῇ κα-
τ’ ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ καταληπῶ, ὁρᾷ τὸ κατ’ ἐσίου αὐτοῦ ἀ-
κατολήπτον. Ἐν δὲ τῇ κατ’ ἐσίου ἀκατολήπῳ ἀναπαύεται
μὲν, τοῦ ἐν τῇ καταθεωρείαν δρόμῳ ἀλλογος. Ὁ γὰρ πωθ-
σιθεῖς γνώσιν, πωθσιθῇσιν ἀλγῆμα. Ἐν δυναμῆται δέ πως
πάλιν τῇ θεωρίᾳ τῇ ὄντων. Ὡς περ ἵς ὁ αἰσθητὸς ὀφθαλ-
μὸς, ἀτονίσας τὴν ὄψιν διαχυθεῖς τῇ λευκῇ χρώματι,
αὐτὸς ἀνακαμνίζεται. Κατ’ αὐτὴν συσπλομήνῳ τῇ πα-
ραμιξία τοῦ μέλους. Καὶ ἡ μὲν κοιλία τοιαύτη: ~

» Αἱ δὲ κῆμαι αὐτῆς σύλοι μαρμαίρει· τῶδε μελωμέν-
» νοι, Ἰηβάσεις χευστάς.

Η Γοιω αἱ καὶ ὅλου, καὶ τῆς ἄλλων πασιῶν πωλεσιπικῆς
δύο αὐτῆς ἐντολαί. Ἡ εἰς αὐτὸν δηλαδὴ ἀγάπη καὶ εἰς
τὸν πλησίον. Αἱς αὐτὸς ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος, οἱ ἀπὸ κήμας ἐλ-
ταῖς πσιαῖς βαίνει ψυχαῖς. Καὶ τὸν δρόμον ἐν ταύταις ποιεῖ-
ται κατὰ γνώσιν καὶ δρετῶ. Οἱ αἰῶνες σύλοι μαρμαίρει, καὶ
τῇ ἀρρήτῃ πίστει καὶ τῇ λαμπρῇ βίῳ ὑπερανέχεσθαι αὐτὴν
τὸν πισθόμηνον λόγον, ὥστε διήμας τὸ ὄνομα αὐτῆς κατὰ-
πίπτεν εἰς τὸ βλασφημεῖσθαι τοῖς ἔθνεσιν, ἢ δεισιμαρῆσαι εἶπιν.
Ὡς Ἰηβίσι χευσταῖς βάσει· τῇ ἀληθείᾳ τε ὡς τῇ ἀγαθῇ. Ὡς
διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἀπερίσπιν, καὶ τὸ κατ' ἐνέργειαν δι' ἐργετικόν,
τὸ θεῖον δηλοῦται, ὁ πάσης ὑπέρκενται φύσεως. Μετὰ γὰρ
τῷ κατὰ μέρος τοῦ νυμφίου ἐξηγήσιν. Καθολικῶς πάλιν ἡ
νύμφη τὰ πᾶσι αὐτῆς Α' παγγέλλου σαταῖς μαθητ' εὐομῶναι
φησὶν: ~

» Εἶδος αὐτῆς, ὡς λίβανος ἐκλεκτὸς ὡς κέδρος.

Η Τοι ἡ ἐνέργεια αὐτῆς, κατὰ τὴν αὐτὴν ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ Πα-
τρὸς ἐνυπόστατος διύαμις χαρακτηρίζεται, πᾶσιν ἐστὶ
διαφανὴς καὶ καταδηλός, ὡς τὸ ὅρος ὁ λίβανος. Διὰ τὸ
ὑπερεκείσθαι τὰ αὐτῆς πωλεσιπικῶν ὁρῶν. Τὸ γὰρ ἀγαθόν, ὁ πᾶν
θεῖον σημαίνει ἐνέργειαν. Φύσει πᾶσι πασι ἐστὶν αἰρετόν. Ὅτι
τούτου τοῦ πάντα ἐφίεται. Διόπερ κατὰ τῷ εἰρημνίῳ ἐνέρ-
γειαν, ἐκλεκτὸν ὁ νυμφίος ἐστὶν, διὰ τὸ σκότους ὄντως, καὶ φῶς
ὑποκρινόμενος. Ὡς περ οἱ κέδρος παρεκκαζόμενοι δίκαιοι
διὰ τῆς ἀδίκων καὶ πονηρῶν: ~

» Φά-

» Φάσγξ αὐτῆς γλυκασμός καὶ ὅλος Ἰηθυμία.

Η Γοιω ἡ καὶ ἡ διαθήκη. Διὸς ὡς διάπινος φάσγξος βρωμα
ποιεῖται τῷ τῆς ἀνθρώπων σωτηρίαν. Γλυκεῖα ἐστὶ τῷ
λάσγξῃ ἡμῶν, ὡς ὅτι ὕδεις καὶ ποτίμους λόγους τῆς δρετῆς
βλύζουσα. Ὁ Θεὸς καὶ ὅλος Ἰηθυμία ἐστὶν, ὡς ἔρχεται
ὁρεκτόν: ~

» Οὗτος ἀδελφιδός μου. Καὶ ὅτι πλησίον μου, θυγατὴρ
» εἰς Γερουσιαλήμ.

Ε Γ' τοι ὅτι ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός μου, σὺ κατὰ μέρος τε
καὶ καθόλου ἐξηγησάμην ὑμῖν τὰ γνωρίσματα, καὶ ὅτι
ἐστὶν ὁ χρηματίζων πλησίον μου. Ἐξήστως τούτῳ ὡς μὴ ἀλη-
θεία, κατὰ ἀληθὴς γνώσιν. Ὡς δ' ἀγαθῷ, κατ' ἐμπειρικόν πί-
σιν. Μαθηταί μου. Τῆς δεώσεως ἐν τῇ παντὸς παίδους ἀπαλ-
λαγῇ, τῷ θεῷ εἰρήνῃ καὶ ἀνεόχλητον δι' φροσύνην, πάν-
τως τῷ ὄντι ἡμῖν τοῦ Θεοῦ Βασιλείαν: ~

Τὸ ψελλοῦ:-

» Λυγρὸς καὶ πυρρὸς ἐκλελογισμὸς διὰ μυελῶδων.

Ε Κεῖνος πέφυκε φησὶν ὄντως ἀδελφιδός μου.
Ὁς ἐν σαρκὶ τῷ ἀχραντίνῳ πλ. δρετῇ λελογισμὸς,
Αἷμα καὶ ὕδωρ ἐβλύσεν, ἀνθρώποις πᾶσι δόξας.
Ὡς διὰ πάντων τῶν βροτῶν μόνος ἐκ τῆς πατρὸς.
Ἀνδρ' ἀρχαῖας ἀρετῶν, ἀνθρώποις ἐλογισθη.

» Κεφαλὴ δὲ αὐτῆς χευστὸν κεφαλῆ.

Ὅστις τυγχάνει καθαρὸς φησὶν ἐξ ἁμαρτίας.

„ Βόσφυχοι αὐτῶν ἔλατοι μελανοὶ ὥσιν κέρακας.

Ο ὕπνος πέφυκε φησὶν κόσμος βόσφυχων δίκλῳ.
Παῖδες καὶ Πέτρος οἱ τὸ πρὶν ὄντες ζεζοφωμένοι.
Καὶ πᾶς ὃς ἔθινος βαπτισθεὶς καὶ πρὸς ἐλθὼν ἐκείνῳ.

„ Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὥς περ εἰς αὐτὴν πληρώματος ὑδά-
των λεουμήναι.

Ο ὕπνος πάλιν ὀφθαλμοὶ τυγχάνουσι Προφῆται.
Αἱ κέρατοι τῶν φρήνῳ καὶ θαυμαστοὶ τοῖς τέτοικας.
Ἐπὶ πληρώματος φησὶν ὑδάτων λεουμήναι.
Ἡ γὰρ ὅλη ἡ πᾶσα δρετὴς ὄντες ἡγκαλισμένοι.
Ἐν γάλακτι καὶ ὀφθαλμοὶ πληρώματα τῶν ὑδάτων.
Οὐκ ἔστι δὲ καὶ φησὶν τῶν δρετῶν αὐχουῶτες.

„ Σιαγόνας αὐτῶν, ὥς φιάλαι τοῦ δρώματος φύουσαι
„ μυρεψικά. Χεῖλαι αὐτῶν κείνα. Στάζοντα σμύρ-
„ ναν πλήρη.

Τὸν πᾶν χερσον αἰνίπεται Χερσόμοι ὁ λόγος.
Καὶ ὅτ' αὐτῶν τυγχάνοντες ἴσους καὶ διδασκάλους.
Τὸν μέγιστον Βασιλεῖον Γρηγόριον τὸν πᾶν.
Τοὺς ἐκ χελείων σάζοντας λόγους διδασκαλίας.
Καὶ μέλιτες ἡδύτερη, οὐπερ οἱ γεγυμμένοι.
Σμύρνης ἐμπύπλυνται πολλῆς τοῦ λόγου τῆς διωάμει.
Ἡ γὰρ νεκρῶσι τοῖς τῆς γῆς αὐτῶν ἐκ πόνοις μέλη.
Καὶ οὐκ ἀνερῶνται τῶν Χερσῶν καὶ σινυψῶνται ταύτῳ.

„ Χεῖ-

„ Χεῖρες αὐτῶν τορβυταὶ χερσαὶ πεπληρωμέναι θαρσαῖς.
„ Κοιλία αὐτῶν πυξίον ἐλεφάντινον, ἐπὶ λίθουσα πρέ-
„ ρου. Κῆμαι αὐτῶν σύλοι μαρμαίρειν τεδεμελιωμένοι.
„ Ἐπὶ χερσῶν.

Τ αὐτὰ μὲν οὕτως ἡ καθαρὰ παρθένοστε καὶ νύμφη.
Τοῖς φύλαξιν ὁμίλησε, τοῖς ἐπὶ τοῖς Ἀγγέλοις.
Τὸ κάλλος ὑπερφαινόμενα δῆθεν τὸ τοῦ νυφίου.
Σὺ δέ γε πᾶσας πεποικίως τοῖς ὁμοίησιν δέχου.
Ἐπεὶ γὰρ πάντων κεφαλὴ Χεῖς ὅς τυγχάνει μόνος.
Σὺ δέ με τούτου πέφυκεν ἡ θεία Ἐκκλησία.
Καὶ μέλη τούτου λέγομεν, καὶ μέρος ὅτ' ἀγίους.
Τὸν μὲν ἐκείνου τράχηλον. Τὸν δ' αὖ ἐκείνου ποδᾶ.
Λοιπὸν καὶ χεῖρας γίνωσκε τούτου τε τορβυτάς.
Τοὺς Ἀποστόλους ὅτ' ἐπὶ σελήνους καὶ θεῖους ἱεράρχας.
Τοὺς οἰκονομοὺς ὅτ' ἐπὶ πρὸς τῆς χάριτος τῆς θείας.
Οἱ πᾶν κατ' ἐξουσίαν αὐτῶν διεπιβόλως.
Ἀπασαν ἀποξυσάντες ἀφ' ἐαυτῶν κακίαν.
Ὅτ' ἐλπίδος ἀγαθῶν εἰσὶν ἐμπειρησμένοι.
Τούτῳ δὲ πάλιν γίνωσκε κοιλίαν καὶ πυξίον.
Τῶν ἐκείνων τοῖς ψυχᾶς πάντων καὶ τοῖς καρδίαις.
Ἐν αἷς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἔστιν ἐγγεγραμμένος.
Οἱ πᾶν ἔχουσιν αὐτῶν τὸν νοῦν καὶ τοῖς αἰσθήσεως.
Τῶν Βασιλῶν τῶν οὐρανῶν ἐπαναπεμπομένων.
Ὅτ' ἐλπίς γὰρ ὁ σῶπριος τοῦ το σημαίνει θέλει.
Ἐστὶ γὰρ οὐρανῶν ὁ λόγος ὅτ' ἐπὶ μόνος.
Κῆμας δὲ τούτου γίνωσκε, Πέτρον τὸν κορυφαῖον.

Εἰ

Εν τούτῳ γὰρ ὁ κύριος αὐτῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ.
Οἰκοδομεῖν ὑπέχετο, καὶ τοῖς Εὐαγγελίοις.

» Εἶδος αὐτῆς ὡς λίβανος ἐκλεκτός.

Εἶδος αὐτῆς δὲ γίνωσκε τούτες τὸς νυμφίου.
Μέγιστον ὄντως καὶ φρικτὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ θεῖον.
Ταῦτα γὰρ οἱ μαι ἀληθῶς, σημαίνει τοῦ νυμφίου.
Φάρυξ δὲ τούτου γλυκασμός καὶ ὅλος ἑπιθυμίας.
Φάρυγξ δὲ τούτου πέφυκεν ὁ παρθένος ὁ θεός.
Φωνὴ γὰρ ὄντως λέγεται τοῦ λόγου καὶ νυμφίου.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Μ Α θοῦσαι τοῖνυν ἐκείνη τὸς νυμφίου τὰ σημεῖα. Πα-
λιν ἐπερωτῶσι καὶ πυνθάνονται, ποῦ πορεύεται καὶ ποῦ
ἐξεδήμησε. Καὶ φησὶ.

» Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδόσ σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; ποῦ
» ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδόσ σου καὶ ζητήσομαι αὐτὴν
» μετὰ σοῦ.

Εἰ γὰρ μάθοιμεν τὸν τῆς ἀποδημίας τόπον, ὅτε ἀμελήσε-
μεν. Ἀλλὰ κοινωνήσομεν τοῦ πόνου, καὶ ζητήσομεν ὃν
ποθεῖς. Πάλιν τοῖνυν αὐταῖς ἀποκρίνεται λέγουσα: ~

» Ἀδελφιδόσου κατέβη εἰς κῆπον αὐτῆς. Εἰς φάλας
» τοῦ δρώματος. Ποιμαίνει ἐν κήποις, καὶ συλλέγει
» κείνη.

Ὁ Ηπιτέον δὲ, τί δήποτε καὶ ἐνα λέγει κῆπον, καὶ πολλούς.
Ὁ Κατέβη γὰρ εἰς κῆπον αὐτοῦ. Ποιμαίνει ἐν κήποις. καὶ γὰρ
μία

μία ἐστὶν Ἐκκλησία κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Ἡρμω-
σάμην γὰρ ὑμᾶς φησὶ ἐν ἀνδρὶ παρεδόνον ἀγνῶ, ὡς ἀση-
σαι τῷ Χριστῷ. Καὶ πάλιν. Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυ-
ναῖκας, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀλλὰ
καὶ πολλὰς δὲ αὐταῖς πάλιν ὁ Μακάριος Παῦλος καλεῖ.
Οὐ κατὰ τὴν πνευματικῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τοπικῶν διαί-
ρεσιν τοῦτο ποῶν. Παῦλος γὰρ φησὶν Ἀπόστολος. Οὐκ ἀπ᾽-
ἀνθρώπων, ἀλλὰ δι᾽ ἀνθρώπων. Ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς γαλα-
τίας. Καὶ Κορινθίους δὲ γράφων, φησὶν. Αἱ γυναῖκες ὑμεῖς
ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις σιγάτωσαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ νύμφη
φησὶ: ~

Δελφιδόσου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ, εἰς φάλας τοῦ
δρώματος, ποιμαίνει ἐν κήποις, καὶ συλλέγει κείνη.
Πάσας γὰρ ποιμαίνει τὰς Ἐκκλησίας, καὶ χαίρει τὰς φά-
λας τοῦ δρώματος, τοῖς τῇ δόσμῳ αὐτοῦ κεκτημένοις.
Καὶ ὅτι τῆς νύμφης τὸ κάλλος μιμησάμενες. Καὶ κείνη γε-
νομένης, συλλέγει, καὶ τῇ νύμφῃ σιναίπει, τοῖς ἑπιφύκει
ἡ νύμφη: ~

» Εἰ γὰρ τῷ ἀδελφιδώ μου, ὅς ὁ ἀδελφιδόσ μου ἐμοί. Ὁ ποι-
» μαίνων ἐν τοῖς κείνοις.

Εἰ τοῦ γὰρ ἐξήγηται, καὶ αὐτὰ ἐμαυτῇ ἀνέθηκα. Καὶ
γὰρ αὐτὸς με πάσης ἀρετῆς ἐπλήρωσε τῆς οἰκερμῆς. Καὶ ἐαυ-
τὴν σιναίψε, καὶ γενησάμεν ἀνεκτάτο. Καὶ πενορήσει
ἐπλήρωσε. Καὶ δυσειδῆ οὖσθι, ὡραῖσθι ἀπέφλωε. Καὶ μώ-
λωπας ἔχεσθι σεσηπότας καὶ δυσώδεις ἰάσατο, καὶ δώδεις
ἐπλήρωσε. Διὰ τοῦτο λέγω, ἐγὼ τῷ ἀδελφιδώ μου. Καὶ ὁ
ἀδελφιδόσ μου ἐμοί. Ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κείνοις. Ἡ δὲ ποι-
μαίνων

σ μ.

Α Σ Μ Α;

μαίνων τοῖς ἀνδράσιν κατὰ τὸν σύμμαχον. Καὶ γὰρ οὗτοι ἡρώ-
λους κείνους, ποιμαίνει. Καὶ ἐν κείνοις, οὗτοι ἀξιόους ποιμαίνει.
Οὐδὲν δὲ τῶν θείων γεγραπὼν ἀνιδέσμερον:

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

Παῖδ' αὖ μαθήτεια πᾶσι τῆς διδασκαλίου, πῆλυν ὁ ταύτης
Εὐμοφίος διὰ τῶν αὐτῶν γνωρισμάτων ἀνεδιδάχθησαν. Βα-
λόμενοι λοιπὸν μαθεῖν, καὶ ὅπου οὗτοι ἦσαν. Φασὶ πᾶσι
αὐτῶν:

„ Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί;

Ἀλλὰ δὴ ἀνάγειν ἡμῖν ἔνθα ἐν δὴμῷ ὁ ἀγαπητός σου.
Ἡ ἐν ταῖς ἀπολεσάσαις ψυχαῖς διὰ τὴν τῆς θείας ἐπι-
τολῆς πᾶσιν. Τὸ κάλλος τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίω-
σιν. Ἀπολαβοῦσα τοῦ τοῦ πάλιν ἐν τῷ νυμφουδίου αὐτῶν λόγῳ
τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἀνὰ κῆρα γινώσκων αὐτῶν, οὐκ
ἔρωμαι αὐτὸν ἐν ἡμῖν:

„ Ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου. Καὶ ζητήσωμαι
αὐτὸν μετὰ σοῦ;

Ἀλλὰ ἡγοῦν ποῦ ὁ ἀγαπητός σου ἀόρατος ὢν, ὁρᾷται, ἡδέ-
ως καὶ ἡμᾶς τοῖς ὁδηγῶ πᾶσι καὶ κρείττονα. Ψυλαφῆσα-
μαι αὐτὸν κατὰ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν. Ἡ δὲ ἀποκλεισμένη
λέγει πᾶσι αὐταῖς:

„ Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτῶν. Εἰς φιάλας τοῦ
„ δρώματος.

Ἡ τοῖς ἀόρατος κατὰ τὸ ὕψος τῆς ἐαυτοῦ οὐσίας, ἀγαπητός-
μου

Α' Σ Μ Α' Τ Ω Ν.

σ μ α.

μου κατέβη κατ' ὁρᾶν αὐτῶν εἰς κῆπον αὐτῶν, τὴν τοῖς θείοις
αὐτῶν θελήμασιν πεφυττομένην κῆπον. Καὶ ὡς εἰς φιάλας τοῦ
δρώματος. Τὰς κατὰ τὴν εἰς θεὸν πίσυνον δακτύλους ψυχὰς, τῆς
θωροαζούσης αὐταῖς τοῦ παναγίου πνέματος χάριτος.
Ἡ πᾶσι ἀναμωροῖς αὐταῖς κατὰ θεωρίαν ὡς πρᾶξιν, τὸ κατ'
εἰκόνα καὶ τὸ κατ' ὁμοίωσιν. Ἐν οἷς ὡς ἰδῶ ἐν τυπώματι ὁ νυμ-
φίος ὁρᾷται. Κατέβη δὲ ὡς εἴρηται ποιμαίνειν ἐν τοῖς κήποις,
ὡς συλλέγειν κείνα. Ἡ γὰρ διέπειν τοῖς λαοῖς πᾶσι, καὶ
ἐν τῇ φανερῇ κατὰ γνῶσιν καὶ δρετῶν, ἔντε τῇ νοητῇ καὶ τῇ αἰσ-
θητῇ κῆπει, ἐν αἷς οἱ λόγοι καὶ οἱ τρόποι τῶν δρετῶν, ὡς πᾶσι
καρποῖς πεφυττομένοις εἰσι. Καὶ ἐν λέγεσθαι ὡς διὰ ἀκαν-
θῶν κείνα, τῶν συμπιγγομένων δηλαδὴ ψυχῶν τῇ σωματικῇ
μερέμνῃ πᾶσι ταύτῃ παντελῶς ἀναθεμνύας θεῶν. Πειθο-
μένης αὐτῶν ἐν Εὐαγγελίοις φάσκοντι. Καταμάθετε τοῖς κείνους
τοῦ ἀγροῦ ὅτι ὅσα ὅπια οὐ δεῖν ἴδω. Ὡς καὶ φασὶν ἐκάστη:

„ Εἰ γὰρ πᾶσι ἀδελφιδός μου. Καὶ ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοί, ὅπου
„ μαίνων ἐν τοῖς κείνοις.

Εἰ τοῦ ἐγὼ πᾶσι θεῶν. Νεκρὰ γινώσκων τῶν κόσμῳ. Καὶ
ἐν ἐμοί μόνη Χεῖρος ζῇ. Ὁ διεξάγων τὴν κατὰ γνῶσιν
τούτῳ ἐπομένῃ ψυχῇ. Καὶ ἐν τῇ φανερῇ ὡς ἐν κείνοις ταῖς
λαμπερῇ τῶν δρετῶν:

Τοῦ ψελλοῦ:-

Ἡ αὐτὰ μὲν οὐκ ἀλλάλακε τοῖς ψυλαξίν ἡ νύμφη.
Εἰ κείνοι δ' ἀκείβεσεν αὐτῆς ἐπερωτῶσι.

„ Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; ποῦ
H h „ ἀπῆλ-

σ μ β.

Α' Σ Μ Α,

» ἀπῆλθε; ποῦ ἀπεβλεψεν ὁ ἀδελφιδόσμου, καὶ ζητή-
» σω αὐτὸν μετὰ σοῦ;

Ο Ποταπὸς γὰρ πρῶτον οὕτω μεμαθηκότες.
Νυνὲς ἐκζητοῦσι καὶ μαθεῖν καὶ ποῦ πύτε μετέβη.
Οὐδέπω γὰρ ἐπεγνώσαν τίς σάρκωσιν τοῦ λόγου.

Ἡν κατελθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀρρήτως ἐσαρκώθη.
Ὅτι δ' οὐ πάντες ἐγνώσαν δέσσονται τοῖς Ἀγγέλοις,
Τὸ τῆς ἑνανθρωπήσεως μυστήριον τοῦ λόγου.

Μέχρι τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Πατέρα.
Ἀκούον τί φησὶν Δαβὶδ τῷ Προφῆτῃ ἀκρότης.
Τῶν λειτουργημάτων τότε γὰρ, ταγμάτων τῶ σωτήρι.

Πρὸς τίς ἀναλήψιν αὐτοῦ μεγάλ' ἵκετ' ἐκείνων.
Ἄρατε πύλας ἄρατε ταγμάτων δέχνηγεται.
Ὡς εἰσελεύσεται Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Οἱ μὴ γινώσκοντες φησὶ τὰ τῆς οἰκονομίας.
Ἀντικεκοιτάσσουσιν αὐτοῖς ὥς περ ἐπαπορριμῶτες.
Τίς ἐστὶν ὁδοῦ λέγοντες ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

Ἀλλ' οὕτω μὲν εἰρήκασιν οἱ φύλακες τῇ νύμφῃ.
Ἡ δ' ἀπεκείθη πρὸς αὐτοῦ λέγουσα ὁδοῦ Ἀγγέλου:-

» Ἀδελφιδόσμου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ
» δρώματος. Τοῦ ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν
» κείνα.

Ε Κεῖνος κατελήλυθε φησὶν ἀρρήτοτρόπως.
Ὡς ἐπὶ πόκον ὑπέστ' ὡς ἐπὶ χλόῃ δρόσος.
Ἐν τῇ γαστρὶ τῆς καθαρᾶς καὶ παναμώμου κόρης.
Ὡς ἐκ φιάλλης καθαρᾶς τῷ θεῷ δρώματων.

Εἴ

Α' Σ Μ Α' Τ Ω Ν.

σ μ γ.

Εἴ τις ἀσπόμενος παρελθὼν, μόνος αὐτὸς ὡς οἶδεν.

Εἰς τοὺς ψυχὰς τῶν καθαρῶν ἀνθρώπων μετ' ἐρῶν.
Ταύταις γὰρ ἰσθιδέσσονται φιάλας δρώματων.

Ὡς περ καὶ κῆπον γίνωσκες τοῦτον τὸν κόσμον ἀναξ.
Ἐν ᾧ κατῆλθεν ὁ Χριστὸς καὶ ὁδοῦ πεπνυμένους.

Ἐποίμασεν ὡς ἀληθῶς τοῖς σεβασμίαις λόγοις.
Κείνα γὰρ ταῦτα λέγεται τὰ λόγια τὰ θεῖα.

» Εἰ γὰρ τὰ ἀδελφιδόσμου, καὶ ὁ ἀδελφιδόσμου ἐμοί.

Α Λλ' ἵνα τί φησιν ἡμᾶς σαφές ἐστιν διδάξω.
Εἰ κεῖνος ὁμοῖος ἐμοί τυγχάνει κατὰ πάντα.

Ἐπλασε γάρ με πρῶτον ἐκεῖνος κατ' εἰκόνα.
Καὶ πάλιν ἀνεκάνισεν δεινῶς με στυγεριβεῖσαν.

Ὡς τίς ἐμὴν ἀνείληφεν; μερῶν ἐκ τῆς παρθένου.
Ταῦτα μὲν αὖτ' ἐλάλησεν ἡ νύμφη τοῖς Ἀγγέλοις:-

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Α Κέσας ὁ νυμφίος τὸν λόγον τῆς νύμφης, καὶ ἐλεήσας αὐ-
τὴν ποθέσθαι αὐτὸν, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέρας φου-
λάζοι μύλων, καὶ πρὸ αὐτῆς διαλεγόμενον. Καὶ τὸ πάλιν αὐ-
τοῦ διεξιῶσαν, ἵπταίνεται αὐτῇ λέγων:-

» Καλὴ εἰ ἡ πλησίον μου ὡς θυδοκία. Ὡς ῥαῖα ὡς ἱερου-
» σαλήμ. Θάμβος ὡς τέσσαρα γυνή.

Α Ἴ ποιῇ αὐτῇ ὄνομα, τὸ δι' αὐτῆς χυρόμενον πρᾶγμα. Ἐ-
πεδὴ γὰρ ἠνθάκεσε κυεῖς τὴν γυνῆ αὐτῆς. Καὶ ἀπέρρεψε
τὴν αἰχμαλωσίην Ἰακώβ. Καὶ ἀφῆκε τὰς ἀνομίας τὰ λαοῦ
αὐτῆς. Καὶ ἐπάλυσεν πάσας τοὺς ἀμαρτίας αὐτῆς, εἰκότως

Η h 2 αὐτῇ

αὐτῶν διδοκίαν προσαγορεύει. Καὶ ὥς περ αὐτὴ αὐτὸν ἔπι-
θυμίδι ἀνωδύμασεν, διὰ τοῦ οἰκίου πάθεις τὴν προση-
γορίαν Θεομήν. Επιθυμῆσα γὰρ αὐτὴ Διωνευκῶς, ἔπιθυ-
μίδι καλεῖ, οὕτως καὶ αὐτὸς διδοκίμας, καὶ θελήσας μη-
σάσασθαι αὐτῶν, καὶ ἐαυτῷ συνάψαι, διδοκίμῳ ὀνομάζει.
Οὕτως γὰρ φησιν εἰ καλὴ, ὥς διδοκῆταισθαι παρ' ἐμὲ καὶ ἀ-
ναγκασθῆταί μοι. Οὐ μόνον δὲ καλὴ εἶ, ἀλλὰ καὶ ὡραία. Καὶ
οὐχ' ἀπλῶς ὡραία, ἀλλ' ὡς ἱερουσαλήμ. Οὐκ αὐτὴ ἡ κατὰ
ἀλλ' ἢ ἄνω. Περί τῆς ὁμακάλους λέγει Παῦλος. Ἡ δὲ ἄνω
ἱερουσαλήμ ἐλθούσα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.
Ἐκείνη ὅμοια ὡς πλησίον μου. Τὴν γὰρ Ἀγγελικὴν πολιτείαν
μιμῶσθαι προμελετοῖς, ὥς γὰρ τοῖς ἐργασίαις. Καὶ ἐν σαρκὶ
ὑποτασσάμενη, ὡς κατὰ σάκεα στρατεύει, καὶ κατὰ σκοπὸν διώ-
κει, ἔπι τὸ βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως. Καὶ κατὰ τὴν ἄνω ζήτησιν
ἐγὼ ἐμὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ καθήμηνος. Διὰ τοῦτο, ὡραία ἡ
ὡς ἱερουσαλήμ. Καὶ οὐχ' ἀπλῶς ὡραία, ἀλλὰ θάμβος ἐμ-
ποῖσά μοι τὰς δεξιὰς. Ἐκ πλησίον γὰρ οἱ τὴν ταῖς σκε-
πῶν μοι. Οὐδὲν γὰρ πρὸς τοῖς ἁγίοις. Οὐδὲ ἀχρηστον. Οὐδὲ
ἀδιόκετον. Ἀλλὰ πάντα τεταγμένα καὶ κεκειμμένα. Καὶ
οἶδας ἀκριβῶς τὴν τῶν πραγμάτων ἀκολουθίαν. Πάν-
των προημῶν τὸν νυμφίον δεξιότατα. Καὶ μετ' ἐκείνου, ὅθεν
ἐκείνου πλησιάζονται. Τούτοις προσηγορεύονται: ~

- » Ἀπόσπερσον ὀφθαλμούς σου ἀπ' ἐναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ
- » ἀνεπίεστων με.

Ο δὲ λέγει τριτὸν ἐς. Τὸ κάλλος τῆς ὀφθαλμῶν σου, καὶ
ἡ θεωρία τοῦ ὀπτικῶς. Καὶ τὸ ὁξυδερκὲς τῆς διανοίας-
σου, εἰλικυπώμε ἐξ ἐρωτοῦ. Ἀλλὰ μὴ πέρα τοῦ μέτρου
μία

εἰς ἐμὲ ἀτενίσσης, ἵνα μὴ βλάβω ὑποδύσαν ἐλκυσσης. Ἀνέ-
φκτος γὰρ εἰμι καὶ ἀκατοίλητος, καὶ πᾶσαν ὑπερβαίνον
κατοίληψιν. Οὐκ ἀνθρωπίνῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ Ἀγγελι-
κῷ. Καὶ βασιλῆος ὑπερβῆναι ὅθεν ὄρους. Καὶ ὑπερεγεί-
σασθαι τὰς τῆς σῆς διανοίας ἐπέκεινα, οὐ μόνον ὅθεν διή-
σας, ἀλλὰ καὶ ἀμαυρώσεις τὸ ὄμμα, καὶ ἀμβλύτερην τοῦ-
το ποιήσεις. Τοιαύτη γὰρ τοῦ φωτός ἡ φύσις. Ὡς περ γὰρ φω-
τίζει τὸ ὄμμα, οὕτως τούτου τὴν ἀπλησίαν κολάζει τῆς
βλάβης: ~

- » Ἀπόσπερσον τοίνυν ὅθεν ὀφθαλμούς σου ἀπενδύ-
» τῶν μου.

Χ Αλεπώτερά σου μὴ ἐξέβναι. Καὶ ἰσχυρότερά σου μὴ ζήτει.
Ἀ' προσηγορεύεται, ταῦτα διανοῖς. Τούτοις πάλιν ἔπι-
φάνει ὅθεν προτέρους ἐπαίνους. Καὶ λέγει: ~

- » Τείχωμά σου ὡς Ἀγγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνησαν
- » διὰ τοῦ Γαλααδ. Ὀδόντες σου ὡς Ἀγγέλαι τῶν κεκαρ-
- » μύων, αἱ ἀνέβησαν διὰ τοῦ λουτροῦ. Αἱ πᾶσαι δι-
- » ὀμβύσαι, ὡς ἀτεκνίσαν ὁδόντες ἐν αὐταῖς. Ὡς σαρ-
- » πόν κόκκινον χείλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία. Ὡς λέ-
- » πτερον ῥοῆς μύλα σου, ἐκτός τῆς σιωπῆσεώς σου.

Τ Αὐτὰ ἐρμηνεύσαντες ἄνω, ὑποπὸν ἡ γέμεθα, δις ἐρμη-
νύειν. Διανοτὸν γὰρ ἔπιπλέθη τῆς ἐρμηνείας, εἰς
ἐκείνα ἀναδραμεῖν, τὴν σαφήνειαν Εὐρεῖν. Οὐχ' ἀπλῶς οὐδὲ
ὡς ἔτυχε δις ταῖς αὐτῆς διφρημίας τῇ νύμφῃ προσηγορεύειν.
Ἀλλ' ἀναμιμνήσκων αὐτῶν τοῦ οἰκέτου κάλλους, καὶ παρελθόντων
σῶν τῶν φυλάξαι, καὶ μηδὲν δέξασθαι μῶμον. Ἰδού
γάρ

γνίνων καὶ σαρκικῶν, πρὸς τὰ πνευματικὰ καὶ ἑρηνία διδου-
μοτοκῆσαι ὅτ' ὁ λόγος τῷ δρετῷ, καὶ ἀκαρπὸς καὶ ἀνωφε-
λὴς ὡς θύμησις ὁδὸς ἐν αὐταῖς. ~

» Ως σπαρτίον κόκκινον χείλιστου. Καὶ ἡ λαλιά σου
» ὡραῖα.

Λ Ηλινόη, οἶα μὲν σπαρτίον μετενηλθόν. Οἶα δὲ κόκ-
κινον, ἀληθῆ τὸν λόγον περφέροντα. Ὁ δὲ καὶ καλὴ ἡ
τούτου περφορὰ. Ως λέπυρρον ῥοᾶς μύλωνου, ἐκτὸς τῆς σιω-
πῆσεώς σου. Ἡ τοι οἶα λέπυρρον ῥοᾶς, σύφουσαι εἰσιν αἱ πα-
ρειά σου, διὰ τὸ συζυγόντε καὶ ἀδιάχυτον. Καὶ ὅτε μὴ σιωπᾶς
πρὸ σιωπῆσιν ἀλμύρῳ κολαζούσης σου τὴν ἐν ταῖς ὁμιλίαις
διάχυσιν. ~

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Τ Αὐτὰ μὲν οὐκ ἐλάληκεν ἡ νύμφη τοῖς Ἀγγέλοις.

Α Ἄλλ' ὁ φιλανδρωπότατος δέσποτης καὶ νυμφίος.
Ἰδὼν τε βάζουσιν αὐτῇ καὶ καταπεριχωμένῃ.

Καὶ μεμνῶσαν περὶ τῆς, καὶ ψηλαφῶσαν τὴν.
Πάλιν ἐπῆνεσεν αὐτῇ φωνήσας ἀοράτως :-

» Καλὴ εἰ πλησίον μου διδοκίᾳ, ὡραῖα. Ως Ἱερουσαλήμ
» θάμβος ὡς τεταγμένη.

Τοῦ Ψελλοῦ :-

Κ Αὐτὸς φησὶ γεγῆσθαι καὶ μῶμον οὐκοῦν ἔχεις.

Τ Ἡ διδοκίᾳ τῇ ἐμῇ καλῶς ὁμοιωθεῖσα.

Καὶ σὺ γὰρ θέλεις ἅπαντας σωθῆναι ὅτ' ἀνθρώπους.

Καὶ πάλιν Ἱερουσαλήμ καλῶς ἐξημώθη.

Εν

Εν ἧ περ ἀναπέπαυμαι μετὰ καὶ τοῦ Πατρὸς μου.

Ὁ δὲ καὶ θάμβος κέκτηται καὶ φοβερὰ τυγχάνεις.

Ὡς περ αἱ τεταγμέναι μου διδάμεις τῷ Ἀγγέλῳ.

Ἐμοὶ φησὶ ἐλάληκεν ἔμοι σελίος νυμφίος.

Λοπὸν δὲ πρὸς ἔμοι ὅτ' ὁφθαλμὸς σου λέγων.

Τὸ φῶς γὰρ ἀνεπύρωσεν, ἐμὲ τῷ ὁφθαλμῷ σου.

Καὶ πάντων κατεφρόνηται τῷ κοσμικῶν πραγμάτων.

Ἀλλ' ὁ πληρὸν τὸ θέλημα τῷ αὐτὸν ἀγαπῶντων.

Εὐθὺς ἐπέβαλεν αὐτῇ ὅτ' ὁφθαλμὸς ὅτ' θεός.

Ἰδὼν δὲ ταύτῃ δρεταῖς κατακεκοσμημένη.

Ἦξατο ταύτῃ ἐπαυεῖν, φησὶ γὰρ οὕτω ταῦδε :-

» Τείχωμά σου ὡς Ἀγγέλοι τῷ αἰγῶν, αἱ ἀνέβησθαι

» ἀπὸ τοῦ Γαλααδ. Ὁ δόντες σου ὡς Ἀγγέλοι τῷ κεκαρ-

» μύων αἱ ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τοῦ λευτεροῦ. Αἱ πᾶσαι

» διδυμύουσαι. Καὶ ἀτεκνῶσαι ὁδὸς ἐν αὐταῖς. Ως

» σπαρτίον κόκκινον χείλιστου. ἡ λαλιά σου ὡραῖα. Ως

» λέπυρρον ῥοᾶς μύλωνου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου.

Ο ὕτως μὲν οὐκ ἐπῆνεσε τὴν νύμφην ὁ νυμφίος.

Γνωστικῶς ἐρωτικῶς, καὶ νυμφοπρεπὲς ἄτως.

Σὺ δ' ἄλλα τούτους ἐμπόλους τῆς νύμφης ὅτ' ἐπαίνεις,

Ὡς ἡμῶν δόξης ἀνωθεν γίνωσκε σε φηφόρε.

Ταύτῃ τὴν ῥῆσιν γὰρ ἡμεῖς ἀνωθεν διηκότες.

Εν τούτῳ ἡμῶν δόξα μὲν, ὡς διωκτὸν τὴν ὁδόν.

Ἀλλ' ἀκρωσάμεθα λοιπὸν τοῦ τέλους τῷ ἀσμάτῳ :-

» Ἐξήκοντα εἰς Βασιλείαν, καὶ ὀγδοήκοντα παλαιαῖ.

» Καὶ νεάνιδες, ὡς ὁδὸς ἐν αἰεθμός. Μία ἐστὶ περὶ ἐρε-

I j

» μου

„ μου τελείαμου. Μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. Ἐκλεκτὴ
„ ἐστὶ τῇ τεκνοῦ αὐτῆς. Εἶδοσαν πᾶσαι θυγατέρες,
„ καὶ μακαρίζουσιν αὐτῇ. Βασίλισσαι καὶ παλλακαί
„ αἰνέουσιν αὐτῇ.

Ο Σολομών δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ὁ θαυμαστὸς Προφήτης.
Προφητικῶς ἐν ὁμίμασιν εἶδεν ὡς ἐν κατ' οὐρανῷ.
Τοὺς τρεῖς καὶ τοὺς δέκα τοὺς ψυχῶν τῶν σωσμένων.
Μᾶλλον δ' εἰπεῖν ὡς ἀληθῶς, τοὺς τὰς τάξεις καὶ τοὺς βασίλεις.
Τρεῖς γὰρ εἰσὶν ὡς πέτεται μοι τὰς τάξεις τῶν σωσμένων.
Υἱότης μισθαφόρος τε καὶ μετ' αὐτῇ δουλότης.
Οἱ μὲν γὰρ ἀγαπήσαντες ἐξ ὅλης τῆς καρδίας.
Τὸν ἀντιθέτω τοῦ παντός ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων.
Καὶ τῆς ἀγάπης ἕνεκα τοῦτου καὶ τῆς σοφίας.
Τὸν κόσμον βδελυξάμενοι καὶ τὰ πᾶσι τὸν κόσμον.
Προσκολληθέντες τῷ Χριστῷ τῷ λόγῳ καὶ νυμφίῳ.
Εἰς τὰς τάξεις ἔφθασαν ὡς καὶ τῇ χάριτι τῇ θεῇ.
Οἱ δὲ γλιχόμενοι τυχεῖν τῆς ἀνὴρ Βασιλείας.
Καὶ ταύτῃ χάριτι ἔσπουδσαν Χριστῷ δεδουλοῦντες.
Εἰς τὰς τάξεις ἔφθασαν αὐτῇ καὶ τόπον τῶν μισθίων.
Οἱ δὲ γε πλημμελήσαντες, ὡς περ ἐγὼ ὁ πάλαι.
Καὶ πᾶσαι ἐντελέσαντες ἅτοπον ἀμαρτίαν.
Καὶ φοβηθέντες τοὺς πικροὺς βασάνους καὶ κολάσεις.
Καὶ τοῦτου χάριτι φθάσαντες εἰς τόπον μετάνοιās.
Ὡς εἶδε τοῦτο φθάσαι καὶ γὰρ Χριστῷ μου λόγῳ.
Εἰς τὰς τάξεις ἐληλύθασι δούλων, πλὴν σωσμένων.
Ταῦτάς τας τάξεις καλεῖται ὁ Σολομὼν ἐκείνος.
Προμαρτυρῶν δὲ μάλιστα τὸ πινύματι τῷ θεῷ.

Καὶ

Καὶ τῷ τοῦ λόγου σάκεωσαν τοῦ καθαροῦ νυμφίου.
Καὶ τῷ χυρήσαντων αὐτῶν ἀσπόμενος θεοτόκον.
Τῷ ὄντως παναμώμητον τῷ καθαροῦ Μαρίαν.
Ἡνίνα μακαρίζουσι φωνᾶς ἀκαταπαύσας.
Αἱ χυρεὶ τῶν χυρῶν ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων.
Ὁ ἡ σωτήρ τετέκε τῆς ὅλης οἰκουμένης.
Ταύτης ἐξῆλθε τῷ ὡδὶν πρὸς τὸν νυμφίον.
Εγὼ δέ μοι τοὺς ἐξήκοντα Βασίλεις ἀκούων.
Εκείνους εἶναι γίνωσκε δέσποτα σεφιδόρε.
Τοὺς δεκαπλάσιον αὐτοῦ ἐν ἀγαθοεργίᾳ.
Τῷ δεδομένῳ πρὸς αὐτὸν ἐξάδα τῶν παλάντων.
Καὶ τόπων φθάσαντες ὡς καὶ τῇ χάριτι τῇ θεῇ.
Καὶ παλλακὰς ὡς ἀληθῶς ἐκείνας εἶναι νόει.
Τὸς ὀκτώπλασιον αὐτοῦ ἐν κόποις σωτηρίας.
Τὸ δεδομένον τὰ λείποντα αὐτοῖς ἐκ τοῦ δεσποῦ.
Καὶ γενομένης μισθωσθῆναι τοῦ λόγου καὶ νυμφίου.
Αἰετῶν δὲ νεανίδας πολλὰς ἀναειδημένους.
Γίνωσκε ταύτας ἀληθῶς ἀμαρτωλὺς ἀνθρώπους.
Οἱ πνὲς τὸ μὲν τὰ λείποντα λαβόντες τοῦ δεσποῦ.
Εἰς γὰρ αὐτὰ κατέχουσιν ἐξ ἀκροῦς ῥαθυμίας.
Καὶ δὲ λοιπὸν γεγονόσιν, ἀλλ' ὅμως σωσμένων.
Τῶν σωσμένων οὐδ' ἑνὸς ψυχῶν τοσούτων πεφλημένων.
Απάντων ὑπερέχουσι τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων.
Ὡς ἐκλεκτὴ πρὸς τὸν τυχεῖν μία μόνη.
Ἡ τὸν Χριστὸν χυρήσαντα παρθενικῇ τορῶν.
Ἡ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὄντως καθαρωτέραι :-
Ε Χρὶς τὸ σὺν ἐπίταγμα πεπληρωμένον ἀνάξ.
Ἰδοὺ γὰρ τέλος ἔληθε τὸ τῶν ἀσμάτων ἄσμα.

11

12

2

Α' Μ'

Ἀλλ' ἐρωτῶς ὃ κρέπτε καὶ πλέον φιλόλογε,
 Καὶ τί τὸ συναγόμενον ἐκκαθαρῶ τυγχάνει,
 Ἐκ ταύτης τῆς Προφητικῆς ἀσματογράφου Βίβλου.
 Ἀπὸ τοῦ συναγόμενου, τοῦ το τυγχάνει μόνον.
 Ὅτι τὴν φύσιν τῆς βροτῆς τὴν ἐκπεσομένην πάλαι.
 Ὁ λόγος ἀνεζήτησεν ὁ ταύτῃ πλάσσειν ἐγγύς.
 Εὐρὺν δὲ ταύτῃ καὶ λαβὼν ἐπ' ὧμων ὁ δεσπότης.
 Εἰς οὐρανὸν ἀνήγαγε καὶ τὸ Πατρὶ παρέχα.
 Καὶ τῆς Ἀγγέλων ἐδείξε ταύτῃ ὑψηλότεραν.
 Ὅτι περ σπυρίων ὁ Σολομὼν πινύματι Προφητείας.
 Ποικίλως συνεγράψατο καὶ πολυπλόκως τοῖδε.
 Ἡμεῖς δὲ τὸ ἴπταγμα τὸ σὺν ὧς ἐφηφόμεν,
 Ἀποπληρώσαι θέλοντες ὡς δούλοι τοῦ ὁ κρέτους.
 Πολιτικοῖς ἐφθάσαι μὲν ὡς διωκτὸν ἐν σίχοις.
 Τὴν τῆς ἀσμάτων διώκεται ἐξηγήσιν καὶ γνώσιν.
 Εἰ δ' ἴσως παρσφάλοι μὲν, καὶ τί τῆς ἀληθείας,
 Οὐ ξένον οὐδὲ θαυμαστὸν οὐδὲ καμνὸν τυγχάνει.
 Ἐχέτω γὰρ καὶ μὴ δ' ὅπως οὐδ' ἴπταγμα τούτῃ.
 Τὴν βίβλον τὴν πινυματικὴν ὅπως ἐφεμύλιωσαι.
 Τοῦτο γὰρ τοῖς πινυματικοῖς εἰκὸς ἐστὶ καὶ μόνοις,
 Τὸ τοῦ πινύματος λαλεῖν, καὶ φράζειν καὶ διδάσκειν.
 Ἐπεὶ δὲ τοῦτο γέγονε καὶ παρ' ἡμῶν ἐκτόλμη.
 Ὅτι παντὶ κρέτωρ με Χεῖρας. Ἰσως γὰρ οἱ τοῖμοι :-

Τέλος τῆς τοῦ Ψαλλοῦ ἐξηγήσεως :-

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

„ Ἐξήκοντα εἰς Βασιλείαν, καὶ ὀγδοήκοντα παλλακῇ.
 „ Καὶ νεάνιδες ὧν ὅχι ἔσω δρεῖδμός.

Η Γου αἴτε μὴ φόβω τῆς ὑπερλήμων κολάσεων, ἀλλὰ
 πόθω τοῦ κληρονομήσαι τὴν ἐπηγελημένην τοῦ θεοῦ Βα-
 σιλείαν. Ἐξαπλασιάζουσαι ψυχὰς τοὺς δέκα ὀχλοῖς, κατὰ
 λόγον ἰπταστικῶν ταῖς πέντε αἰσθήσεσι. Καὶ αἶμα ταῖς
 ταῖς πληρωῖται τὸν ἐξ ἀειδμὸν. Καὶ αἶ κατ' ἰπταστικῶν
 μὲν τὸ πονηρὸν συμπλεκόμενα. Κατὰ φόβον δὲ τῆς ὑπερλή-
 μων κολάσεων, ἀκίνητοι κατ' ὀνέγειαν πρὸς τοὺς παῖδη-
 μούς. Ὅτι ὀγδοήκοντα ἀειδμός, ἀκινήτου κατ' ἑαυτὸν
 θεωροῦμενος δηλοῖ. Περιγράφων τοῦ ἐβδομήκοντος ἀειδ-
 μὸς τοῦ τοῦ ὄντος τὴν κίνησιν. Καὶ αἶ κατὰ τὴν πίσιν ἐπὶ
 νεάζουσαι, καὶ μὴ εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ
 Χεῖρας, διὰ καθαρῆς πτότε, καὶ φωτισμὸς ἔργων δικαιοσύ-
 νης φθάσαι, καὶ διὰ τὸ νεκρὸν ἐπὶ τὴν πίσιν ἑαυταῖς πε-
 φέρεται, ταῖς σωζομένων ταῖς μὴ συναειθιμέμεναι. Ἐκ πα-
 σῶν δὲ τῆς λεχθεῖσων ταῖς μίαις ἐπὶ περὶ τελεῖα τῇ
 μητρὶ αὐτῆς. Ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῇ τεκῆσιν αὐτῇ. Ἡ γου ἡ
 μετὰ τὸ πρῶτον θεῶ. Καὶ φόβω μὲν τῆς ἀπειλῶν καθαρ-
 θῆναι. Ἀγαπητικῶς διατεθεῖσα περὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ μὴ δ-
 ἑτερῇ πτοῖσαι αὐτὸ. Ἀλλὰ δι' αὐτὸ ὡς φύσει καλὸν. Αὐτὴ
 γὰρ μία μὲν ἐστὶν, ὡς κατὰ θέωσιν ἐνωθεῖσα πρὸς ἐνὶ καὶ μόνω
 θεῷ, καὶ παρ' αὐτῆς ἀκίνητος μέρουσα. Περιεργὰ δὲ ὡς πινυ-
 ματικὴ τελεῖα τῇ πανταπῶς σοφία, ὡς πρὸς ταύτῃ ἀνατα-
 πτικῶς δέκαίσης δρεῖδης συναχθεῖσα. Καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ποικ-
 λῆν

μύρη παρόδον, κατὰ τὴν ἐκάστης δρετῆς Γένεσιν. Ἡ πικροφία καὶ ἐκλελεγεμμένη ἐστὶν διὰ τῆς δουλείων καὶ μισθωτῶν, ὡς ὑποθετῶσα μύρη τοῦ τῶν κατὰ τὴν ἐν χεῖρι θέωσιν:~

- „ Εἰδὼσθαι αὐτῶν θυγατέρες, καὶ μακαρίζουσιν αὐτῶν.
„ Βασιλίσσαι καὶ παλλακαὶ αἰνέσουσιν αὐτῶν.

Λ Ηλονόπ ἐν πείρᾳ τῆς κατορθωμάτων αὐτῆς γεγονόσιν. Αἱ μόνον πιστὰ ἱερότης μαθήτρια. Αἱ ἐν τῷ λουτρῷ τῆς παλιγγενεσίας ἀπέτεκε. Καὶ μόνῳ λόγῳ αὐτῶν ἐκ θεοῦ εἰσίν. Αἱ δὲ διὰ φωτισμοῦ ἔργων δημοσιωθῆς τῆς θεοῦ Βασιλείας ἀντιποιεῖσθαι. Καὶ αἱ διὰ φόβον τῆς κολάσεως πονητοῦν κακῶν ἀπεχόμηναι. Καὶ δι᾽ ἔργων ἐπαμείβεσθαι αὐτῶν:~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:~

Σ Εἶγει καὶ ταῦτα πρὸς ἐμῆνας οὐμφίος. Ἐπιμῖναι τῆς κάλλει τῶν νύμφων πρὸς τῶν:~

- „ Ἐξήκοντα εἰσὶ Βασιλίσσαι, καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαί.
„ Καὶ νεάνιδες ὡς ὀκτὲς ἐν αἰεθμός.

Π Οὐκ αὖτε γὰρ καὶ διάφορα τῆς οὐσεβῶν ἐκ διδάχθη μὲν εἶναι. Καὶ τοῦτο διδάσκων ὁ κυεῖος ἔλεγε. Πολλὰί μοι αὖτε τῷ Πατεῖ μου. Καὶ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ δὲ τῆς τελείων, οὐ πάντες ἀνὰ πέντε ἔλαβον τὰ λήντα. Ἀλλ' ὁ μὲν πέντε. Ὁ δὲ δύο. Ὁ δὲ ἓν. Τὰ κατὰ διώαμιν ἑκάστος. Καὶ ἐν τῇ πρὸς βολῇ δὲ τοῦ παύρου φησὶ. Τὰ δὲ, ἔπειτα ἔτι τῶν καλλῶν, καὶ ἐποίησε καρπὸν, ἀνὰ τελευτῶντα, καὶ ἐξήκοντα, καὶ

ἐκα-

ἐκατὸν. Καὶ πᾶσαν καλλῶν ὀνομάζει γλῶ. Οὐ μόνον τῶν τὰ ἐκατὸν κοπίσασαν, ἀλλὰ καὶ τῶν τὰ ἐξήκοντα. Καὶ τῶν τὰ τετράκοντα. Ἐστὶ μὲν γὰρ ὁ τετράκοντα ἀεθμός, τῆς ἐπαμυνούτων. Τρεῖς γὰρ ἔχει δεκάδας, τῇ τετάρτῃ διὰ τῆς ἀμυνούτων. Ὁ δὲ ἐξήκοντα, διπλῶν ἔχει τῶν οὐλογίαν. Διπλασιαζόμενος γὰρ ὁ τετράκοντα, γινώσκει τὸν ἐξήκοντα. Ὁ δὲ ἐκατὸν, ἐστὶν τελειότατος. Καὶ τῆς μὲν οὐκ ἀνὴρ χειρὸς ἀπληλαγγυμνός. Ἀρξὴ δὲ ἔχων τῆς δουλείας, καὶ ἐν δέκα δεκάσι συμπληροῦν μὲν. Τετράγωνον δὲ τοῦτον οἱ πρὸς ταῦτα καλοῦσι δεινοί. Ἀλλ' ὁ μὲν εἰ καὶ τέλειος ὁ ἐκατὸν. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξήκοντα ὁ τετράκοντα τῆς ἐπαμυνούτων. Πάντας γὰρ καλλῶν γλῶ ὀνόμασεν ὁ κυεῖος. Νοήσω μὲν τοίνυν νύμφων μὲν εἶναι, τὰς ἐν πάσῃ φιλοσοφίᾳ καὶ δρετῇ τετελειωμένας ψυχὰς. Καὶ διὰ μόνῳ τῶν πρὸς τὸν νυμφίον ἀγάπῃ, τῆς πόνης τῆς δρετῆς ἀνεχόμενων. Καὶ πάντας ποιῶν καὶ πάχυναν αἰεθμῶν, ὁ ποῖος ἔτι ὁ μακάριος Παῦλος ὡς ὅταν λέγει:~

Π Εἰπισμαὶ γὰρ, ὅτι ἔτε θάνατος, ἔτε ζωὴ, ἔτε Ἄγγελος, ἔτε διωγμοί, ἔτε ὁσώτα, ἔτε μέλλοντα, ἔτε ὑψώματα, ἔτε βάθος, ἔτε πῆξις κτίσις ἑτέρω, διωκόμεθα ἡμεῖς χωρῆσαι διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ. Τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυεῖῳ ἡμεῖς:~

Λ Ἰδᾷσκει γὰρ ἡμεῖς διὰ τούτων. Ὅτι οὐ διὰ τῶν Βασιλείων τῆς οὐρανῶν ποθεῖν τὸν Χριστόν. Ἀλλ' ὅτι αἰρεῖται τῆς Βασιλείας ἐκπεσεῖν, μετὰ τοῦ τὸν Χριστόν ἀγαπᾶν. Ἡ Βασίλειαν, τῆς ἀγάπης ἐκείνης ἐς ἐρημένης. Αἱ τοίνυν ταῦτα ψυχὰς, τῆς νύμφης πληροῦσι τὸ σωταίγμα. Αἱ μόνῳ τῷ πρὸς τοῦ νυμφίου κατεχόμηναι. Εἰσὶ δέπνες οἷον μισθωτοί. Τῇ ἑπιθυμίᾳ τῆς μελλόντων ἀγαθῶν, ὅτι ὑπὲρ δρετῆς

ἔρεω-

δρωτάς φέρειν ἀνεχόμενοι. Τούτους ἔτι τοῦ πατρὸς ἡγοῦμαι Βασιλίδας ὀνομάζεσθαι. Ὡς τῆς Βασιλείας ἔπιθυμοῦντες, καὶ δὲσκέινω φέρειν αἰρεσμένους τῆς ἀσεβείας ἑὸν πόνη, Οἱ δέ, ἑτεροὶ οὐδέπω τῆς ἐλευθερίας ἠξιώμενοι. Ἐπὶ δὲ δουλοῦν ἐθέλοντες. Καὶ φόβῳ τῆς γενέτης, ἑὸν θεῖους νόμους πληροῦντες. Τούτους ὑπολαμβάνω παλλακίδας ὑπονομάζεσθαι. Συγίνεται γὰρ ἑῷ τοιούτοις ὁ νυμφίος, πᾶσι πάσαι γυνώμενος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ῥαθυμῖα συζῶντες. Καὶ μήτε παρὶ φίλτεω τοῦ νυμφίου κατεχόμενοι, μήτε παρὶ πόδῳ τῆς Βασιλείας ἐλκόμενοι, μήτε φόβῳ τῆς γενέτης νυτόμενοι. Ἀμελέσων τοὺς καθ' ἑαυτοῦ οἰκονομοῦντες. Καὶ τὴν μὲν πίσιν ἀκίνητον ἔχοντες. Καὶ τοὺς τῆς ἀσεβείας δόγματα σῶα διαφυλάττοντες. Καὶ πᾶσαν αἰρετικὴν καὶ ἀλλόφυλον διδασκαλίαν ἀπαστρέφοντες. Ἀμελέσων δὲ βιωῦντες. Καὶ ποτὲ μὲν σφῶν αὐτῶν ἔπιμελόμενοι, ποτὲ δὲ πάλιν εἰς ῥαθυμίαν κυλινοῦμενοι. Καὶ ποτὲ μὲν ἀμαρτάνοντες. Ποτὲ δέ, τῆς μετάνοίας πηγάζοντες δάκρυα. Τέτους ὁ νυμφίος ἐκταῦθα νεάνιδας προσαγορεύει. Καὶ ἐπειδὴ πλείους οἱ τοιούτοι τῆς βασιλίδων καὶ παλλακίδων φησὶ: ~

» Καὶ νεάνιδες ὧν ὁκέειν δειδμός.

Οὐ μόνον διὰ τὸ πλῆθος δειδμῆσθαι αὐτοῦ ὁκέειν φησὶν. Ἀλλὰ διὰ τὸ, ἀναξίως εἶναι δειδμῆ. Τῶν γὰρ ἀξίων, ἑαὶ τείχεα ἡειδμηθῆναι εἰσὶ παρὰ τὰ Πατεῖ. Ἀλλ' ὅμως καὶ ταύτας ὁ νυμφίος ἔστιν, ὅτε συγίνεται, τῆς ῥαθυμίας αὐτοῖς ἀφέλκεν βελόμενος. Καὶ ποδηγῶν ἔτι τοὺς τέλειαι, καὶ πανταχόθεν αὐτὰς τὴν σωτείαν πραγματευόμενος. Καὶ ζητῶν δὲ. Τί δήποτε Βασιλίδες ἐξήκοντα, παλλακαὶ δὲ ὀγδοή-

ὀγδοήκοντα ἔρη; ὁ ἐξήκοντα δειδμός, ἔξ ἔχει δεκάδας. Καὶ ἡ μὲν δεκάς, σημαίνει τὴν τελειότητα. Ἡ δὲ ἑξάς, τὴν τῆς κοσμοποιίας δειδμόν περιέχει. Ἐν γὰρ ἑξ ἡμέραις ὁ τῶν ὀλων θεός, τὴν κτίσιν ἐδημιούργησεν ἅπασαν. Ταῖς τοίνυν ἐν τούτῳ παρὶ κόσμῳ τετελειωμένας ἐν δρετῇ ψυχὰς. Καὶ τῆς Βασιλείας ἔπιθυμέσας, ἐξήκοντα Βασιλίδας ὀνόμασεν. Ἡ γὰρ νύμφη, ὑπὲρ τὸν κόσμον τοῦτον πολιτεύεται, καὶ ἔξω τούτου τυγχάνει. Καὶ ὑπὲρ τοῦτον ἵππεται. Καὶ ὅλη τοῦ νυμφίου γίγνεται. Καὶ διωκῶς ἐκείνου φαστάζεται. Αὐταὶ δὲ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ πολιτεύονται τὸ τέλειον τῆς δρετῆς, ὡς ἐν μάλισσά μετίσσι, τῆς Βασιλείας τυχεῖν ἐφίεσθαι. Αἱ δὲ φόβῳ τῆς κείσεως ἐκ πληροῦσαι ἑὸν νόμους, εἰκότως ὀγδοήκοντα προσηγορεύθησαν. Τὸν γὰρ τῆς κείσεως καμῶν, ὀγδόλῳ ἡ θεία προσηγορεύει γραφή. Ὁ γὰρ μακάριος Δαβὶδ παρὶ τῆς κείσεως ἐν ψαλμοῖς διηγούμενος, ἐπέγραψε μὲν αὐτὸν, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης. Φησὶ δὲ δειδμός. Κύριε μὴ παρὶ θεμῶ σου ἐλέγξῃς με. Μὴ δὲ τῇ δρετῇ σου παιδύσῃς με. Καὶ μετ' ὀλίγα. Ὁ ἡ σκέειν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ τίς ἔχομεν ὁγήσεται σοί; Διδάσκων, ὡς ἐν παρὶ τῆς κείσεως καμῶν, αὐτὴ δὲ μία χάρις μετανοίας τοῖς ἡ μαρτηκόσι καὶ μὴ μετεγνωκόσι δοθήσεται. Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα δεδοκότες, τοῖς θεοῖς ἡκολούθησαν νόμοις. Καὶ ἔτετατο πόδῳ τῆς Βασιλείας, ὅτε παρὶ ἔρωι τοῦ νυμφίου, εἰκότως ὀγδοήκοντα εἶναι λέγονται. Ὁ μὲν γὰρ ὁκτὼ δειδμός, τὴν ὀγδόλῳ σημαίνει. Ἡ δὲ δεκάς τὴν τελειότητα. Ἀλλὰ τούτων, κρείττονα λέγει τὴν νύμφην, καὶ τῶν ἐξήκοντα, καὶ τῶν ὀγδοήκοντα: ~

» Μία γάρ ἐστι πῶς ἐρρέμου τελέειαι μου.

Π Ἄλλη αὐτὴν πύδμα πικρὸν ὀνομάζων, καὶ μίσον. Ὑπὲρ γὰρ τοὺς ἐξήκοντα καὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. Μητέρας δὲ ἔχει τὴν ἱερὰν κολυμβήθεον, τὴν ἀπὸ Γερουσαλήμ. Ἐκλεκτῆς τῇ τεκνύσει αὐτῇ. Κακῆται μὲν γὰρ ὅτι αὐτῆς ἐτέχθησθαι. Ταύτῃ δὲ ἐκ πασῶν πορ- τεμένη καὶ ἐκλεκτῇ ἔχει θυγατέρας. Δύο εἶδωσαν αὐ- τῇ θυγατέρες. Καὶ μακαρίζουσιν αὐτῇ. Τετὲς νεάνι- δες. Οὐ μόνον δὲ ἐκτείναν. Ἀλλὰ καὶ Βασίλισσαι, καὶ παλ- λαγαί, ἀνέβρουσιν αὐτῇ. Ὑπὲρ ἀναβέβηκε γὰρ αὐτοῖς, ὥς ἔτε διὰ μισθόν, ἔτε διὰ φόβον κολάσεως, ἀλλὰ διὰ τὸν πρὸς νυμ- φίε πόθον τὴν ἀκρὰν μετῴσα Φιλοφρίαν. Γένετα δὲ καὶ ἡμᾶς. Ὑπὸ τῆς θείας βοηθευμένης χάριτος, φθάσαι εἰς τὴν τῆς νύμφης τελειότητα. Εἰ δὲ ἀπότησιν μὲν, τῇ γὰρ Βασι- λίδων χρέεσθαι. Εἰ δὲ καὶ τούτων διαμάρτυροι, μὴ πέρρω χρέεσθαι τῇ παλλακίδων. Εἰ δὲ ἐκ τούτων ἀνάξιον φανεύ- μιν, ταῖς νεάνισιν ἐγκαταλεγέναι. Καὶ τῆς δυνάστεως τὴν δμοιοποίητον, ἀνέπαφον διαφυλάττειν. Καὶ μὴ παντελῶς σε- ρηθῆναι τῆς τοῦ νυμφίου κοινωνίας. Ἀλλ' ἀπολαύσαι αὐτῆς τῆς ὡραιότητος. Χαίρει αὐτῇ. Ὅτι αὐτῇ ἡ δόξα εἰς ὅσον αἰῶ- νας τῇ αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ

ΛΟΓΟΣ δ.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

Π Ἰσθύνοντες τὰ εἰρηκόπι, αἰτῆτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζη- τεῖτε καὶ δοθήσετε. Κρούετε καὶ ἀνοίγησεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει. Καὶ ὁ ζητῶν δύνεισκει, καὶ τὸ κρούοντι ἀνοίγησεται. Αἰτήσω μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος τῇ ὑπολοίπῳ ῥημάτων τοῦ ἁσματος τῇ ἀσμάτων τὴν σαφηνίαν. Καὶ βοηθώ μὲν λέγοντες. Ἀποκάλυψον ἡμῖν ὁφθαλμούς ἡμῶν καὶ κατανοήσω μὲν τὰ θαυμάσια σου ἐν τῷ νόμῳ σου. Αὐτὸς γὰρ δίδωσι ῥῆμα τοῖς ἑαγγελίζοις διυνάμει πολλῇ. Αὐ- τὸς εἶπε πλάττω τὸ σῶμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό. Αὐτὸ μεταδίδωσι δὲ καὶ τοῖς ὁσὶ ἀξίως πολλάκις τῆς χάριτος διὰ τὴν τῇ πολλῶν ὠφέλειαν. Θάρρουν μὲν τοίνυν, ὥς καὶ ἡμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος δώσει τὸ τῆς λέξεως βᾶθρον, τὴν κατα- ληψιν. Οὐ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀξίαν, ἀλλὰ διὰ τῆς τῇ ὁ- τυξομένων. Ἡ ἀκουστομένων τὴν τῆς ἐμελεείας ὠφέλειαν. Φέρε τοίνυν τῇ ὑπολοίπῳ θαρσαλέως κατὰ πολυ- σωμην.

» Τίς αὕτη ἡ ἐκ κύπλουσα ὡς ὁ ἔθρος. Καλὴ ὡς σελή-
» η. Ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος. Θάμβος ὡς τεταγμέναι.

Ε Ν μὲν οὖν τοῖς πρὸς τούτου ῥητοῖς. Ὁ νυμφίος τῆς νύμφης τὸ κάλλος τῷ λόγῳ διέγραψε. Καὶ χωρὶς μὲν, ἕκαστοι
K k 2 εὐφρή-

ὁφίμην μέλος. Κοινῶ δὲ πάλιν τὴν δόξαν αὐτῶν ἐ-
κε. Καὶ ὡς ἐγκωμίῳ κατὰ τέχνῳ συγγραφομένῳ. Καὶ τὴν
σύγκεισιν ἐποίησατο. Παρεξέτασαντες τὴν ὑμῶν καὶ
ταῖς νεάνισι, καὶ ταῖς παιδικαῖσι, καὶ ταῖς Βασιλίσσι, ἔπο-
λῳ τὰ μέτω. Τοσαύτῃ γὰρ αὐτῶν ἔφη τὴν δόξαν αὐ-
τῶν. Ὡς καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἐκείνων τῶν παρεξέτασθαι μὴ
ζηλοῦνται. Οἱ μολογῶσαι γὰρ τὴν ἡπείαν. Μακαρίαν
αὐτῶν καὶ τελομακαρίαν ἀποκαλοῦσιν. Ἐν ταῦτα δὲ οἱ
τοῦ νυμφίου διάκονοι διδάχθαι παρὰ τῆς ὑμῶν τὴν δό-
ξαν αὐτῶν. Τὴν δόξαν αὐτῶν. Τὴν δόξαν αὐτῶν. Καὶ ἀκριβέ-
ς ἐργον αὐτῶν καταμαθεῖν παρὰ τῶν πλῆθους
ἀδελφείας, ἐκείνων γὰρ αὐτῶν ἔστιν ἡ ψυχὴν κάλλος. Ἐν τῇ
ἐλύτῳ τοῦ σώματος βοῶσι: ~

„ Τίς αὐτῇ ἢ ἐν κύττωσι ὡς εἰ ὁρθρῶς.

Ἐκ μέρους γὰρ αὐτῶν τέως ὁρᾷ το τὸ φῶς, τὸ φθαρτὸν πύττω
συγκαλυπτόμενον σώματι. Καὶ καθάπερ ὁ ὁρθρῶς, νυκτὸς
ἐστὶ καὶ ἡμέρας μεθύειον καὶ τῆς μὲν τὴν δόξαν, τῆς δὲ, τὸ
τέλος κηρύττει. Καὶ σημαίνει τῆς ἡμέρας τὴν παρῶσαν. Οὐ-
τως κατὰ τὸν παρῶσαν βίον αἰὲν ἀσεβεία ἔπαση σφία τε-
τελεωμένα ψυχῇ, αἷς Ἐκκλησίαν καὶ ὑμῶν ἡ θεῖα παρ-
σταγορῶν γραφῇ. Βραχίαιας ἰσῆς λαμπρῶν ἐκ τῆς οἰκείας
ἀφίαν δόξης. Ὅταν δὲ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, τὸ
φθαρτὸν (ὡς ἐκείνη) ἀφθαρσίαν. Καὶ τὸ θητὸν τῶν ἐκείνων
ἀφθαρσίαν, αἷαν αὐτῶν γυμνοῦται τὸ φῶς. Καὶ τῶν παρ-
εῶντες οἱ τοῦ νυμφίου διάκονοι, οὐ μόνον αὐτῶν ἀπεκάλου-
σιν ὁρθρῶ, ἀλλὰ ἔκαστῳ λέγουσιν ὡς σελίῳ. Ἐκλεκτῶν,
ὡς ἡλίου. Θάμβος ἐμποιοῦν τοῖς ἐκείνων αὐτῇ τολμᾷ.

αἱ. Προεθέκασι δὲ ἐκλεκτῶν. Οὐ μόνον τὸ διάφορον, τὸ
παρὰ τὸν ἀσέβητος σημαίνοντες, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς σελήνης
παρὰ τὸν αὐτῶν τὸ τέλειον. Ἀπὸ τῶν, ὡς σελήνη πεπληρωμέ-
νη, πλησφῆς. Οὐ μονοειδής. Οὐ διχόφρος, οὐδὲ ἀμφί-
κυρος, ἀλλὰ τελέα πάνσελῆνος. Οὐδὲν ἀπελές ἔχουσα.
Πάντα τὸν κύκλον πεφωτισμένον δεικνύουσα. Οὕτω τοίνυν
φῶς ἐστὶ καλὴ, ὡς ἐκλεκτὴ σελήνη. Φασὶ δὲ τὴν σελήνην οἱ
παρὰ ταῦτα δεικνύει, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνων, ὑποδεχόμε-
νη τὸ φῶς. Βραχὺ μὲν λαμβάνειν φῶς ὅταν βραχὺ μό-
ειον αὐτῆς βλέπει τὸν ἥλιον. Ὅταν δὲ κατὰ τὴν γῆν γῆρας
μὴ, ὅλον θεωρεῖ τὸν ἥλιον. Οἷον κατὰ τὴν γῆν ὅλον αὐτῆς τὸν
δοκεῖ ἐκματῆρ μένη, ὅλη φωτίζεται. Καὶ οὐδὲν τὸ σώμα-
τος μέρος ἀφώτιστον καταλείπει. Οὕτω τοίνυν ἔκ ἡ τοῦ Χρ-
στοῦ Ἐκκλησία τῶν δόξαν τετελειωμένων ψυχῶν τὸ σύστημα.
Αἰνακαλυμμένη παρὰ τὴν δόξαν καὶ δόξαν καὶ κατὰ τὴν
ζορῶν, κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Τὴν αὐτῶν εἰκόνα
μεταμορφῶται ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου
πυλῆματος. Καὶ γίνεται ὅλη φωτεινὴ, ὡς εἰκέναι σελήνην.
Καὶ σελήνη ἐκλεκτὴ. Τοῦτέστι, πεπληρωμένη. Οὐ μόνον δὲ
σελήνη εἰκέναι, ἀλλὰ καὶ ἡλίου. Θάμβος ἐμποιοῦν τοῖς
δοξῶν. Οὐχ' ἀπλῶς δὲ ταύτῃ τῇ γῆμα καὶ σφία τὴν τῶν
ξῶν. Οὐδὲ γὰρ ὡς ἐτυχεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγεται πυλῆματος.
Αἰνακαλυπτομένη ὁ βίος κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Ἡ γὰρ
γὰρ φησι παρὰ τὴν γῆν. Ἡ δὲ ἡμέρα ἡ γῆν. Αἰνακαλυπτομένη ὡς
ἐκλεκτὴ οἷον σελήνη ἐστὶν ἡ Ἐκκλησία, ὅτι ὁδοιπόρος φωτ-
τῶν. Καὶ τὴν ἀφθαρτὴν ὁδὸν ὑποδεικνύουσα. Ἐστὶ δὲ καὶ
ὡς ὁρθρῶ. Ἐπειδὴ οἷον ὁρθρῶ ἐστὶν ὁ μετα τὴν κυριακὴν
παρὰ τὴν γῆν. Τὴν μέλλουσαν σημαίνων κατὰ τὴν γῆν.

Οἰόντινος ἡμέρας περιουσίαν, ὡς ὄφρα γὰρ φησὶν ἔτι μοι θρη-
νήσων αὐτὸν. Ὅταν δὲ ἡμέρα κυεῖς ἡ μεγάλη καὶ ἔπι-
φανής, ἀφίκεται, κατὰ τὴν τοῦ Προφῆτου φωνήν, ὡς ἡς ὁ
μακάριος λέγει Παῦλος, ὅτι ἡμέρα ἡγίας. Τότε οὐκ ἔτι
ὡς σελήνη λάμπει, ἀλλ' ὡς ἥλιος θάμβος ἐμποῖσσαι. Οὐ μό-
νον τοῖς ἀπίστοις ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ταῖς νεάνισι καὶ ταῖς
παλλακίσιν καὶ ταῖς Βασιλίσι. Καὶ αὐταῖς ταῖς ἀσωμάτοις
διωάμεσι. Καὶ μάλιστα αὐτὸς ὁ κυεῖος λέγων. Τότε ἐν
λάμπρῳ οἱ δίκμοι ὡς ὁ ἥλιος. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Παῦλος
φησὶν. Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης. Καὶ ἄλλη
δόξα ἀσέρον. Ἀστὴρ γὰρ ἀσέρος διαφέρει ἐνδόξῃ. Ἐκκύπει
τοῖνυν ἡ τοῦ Χρυστοῦ νύμφη, ὡς ὁ ὄφρα. Ἐκ μέρους γὰρ αὐτῆς
ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ κάλλος γινώσκεται. Καὶ καλή ἐστιν, ὡς
σελήνη. Ἐκλεκτὴ, τοῦ κυεῖακῶς πεπληρωμένη φωτός. Καὶ
ταῖς ἀκτίσιν αὐτῆς τὴν οἰκουμένην φωτίζουσα. Διὸ καὶ ὁ
κυεῖος ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἔλεγε. Τοῖς ἀγίοις αὐτῶν μα-
θηταῖς. Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Καὶ δεκτικὸς ὁποῖον
φῶς, ἐπὶ γὰρ λέγων. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμ-
πορθεν τῶν ἀνθρώπων, ἵνα γινώσκουσιν τὰ καλά ἔργα ὑμῶν.
Δοξάζουσιν τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Οὐ μόνον
δέ ἐστιν ἡ νύμφη ὡς ἐκλεκτὴ σελήνη. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἥλιος ἀ-
πασράφει ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ, πάντας ἐμπλήθησά ταῖς
λαμπρότητι. Θαυμάζουσιν αὐτῆς, οὐ μόνον τὸ φῶς, ἀλλὰ
καὶ τὴν πόξιν. Οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τῆς πόξας τὴν τοῦ κυεῖα νύμ-
φην. Οὐδὲν ἀόρατον. Οὐδὲν ἀδιάκριν. Οἷον γὰρ πνι-
σάθμη διδύμωι τὸ προκτεῖν. Καὶ κανόνι διγνώμονι κε-
ρημένῃ, τὸν ἐνωπὸν βίον ῥυθμίζει. Ἐπειδὴ περ δόξα τῆς δι-
δασκαλίας ἐστὶ τῶν μαθητῶν ὁ φωτισμός, ἡ καθαρις. Πε-
ρὶ τῆς ἐξουσίας:

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

» Τίς αὐτὴ ἐκκύπτουσα ὡς ὁ ὄφρα, καλὴ ὡς σελήνη.
» Ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμέναι.

Πηλαδὴ θαυμασία τῆς ἐστὶν ἡ διδασκαλίας ὑμῶν. Ὡς ταῖς
ἀπὸ τῆς ἀσπίδος τῆς ἐργων τοῦ σκότους διὰ καθαρισεως, μή-
πω δὲ τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης καὶ λαβοῦσαι διὰ φωτισ-
μὸν γνώσεως. Συγκαταβαίνουσα διδασκαλικῶς, ὡς ἦτοι
ἐωθινὸν φῶς. Ἐν τῷ τῷ μὲν τῶς ἀχώρητοι ταῖς μυστήρια
κρύπτειν. Παρεδὴλθαι δὲ τὰ χωρητὰ, καὶ ταῖς ἀπαλαῖς τῶν
μελυσῶν, πρὸς ὑποακωὴν ἔπιδεξεν. Ταῖς δὲ πρὸς δυσά-
σαις μὲν τῶν τῆς ἀληθείας κηρύγματι, μήπω δὲ καθαρθεί-
σαις τῶν τοῦ σκότους τῆς κακίας ἔργων. Ἀγαθή ἐστιν, ἐν ταῖς
πρὸς μετανοίαν διδασκαλίαις. Καθὰ πέρι σελωῖακὸν φῶς,
τὴν ἕκτα τῆς ἀγνοίας τύπων καταφαιδευούσα. Ταῖς δ' ὡς
ἐν ἡμέρᾳ διχημόνως ἀπειπατῦσαις ἐν δρόμοις ψυχαῖς, ἐκ
λελεγμένη ἐστίν. Οἱ ἀπὸ τῆς ἡλίας τῶν λοιπῶν κατ' ἐξουσίαν φῶ-
των, αἱ γὰρ καὶ μεγέθη διαφανέστερος. Ὡς ἀνατέλλουσα
ταῖς, φῶς ἀληθινὸς γνώσεως. Καὶ τὸ δίδει ἐν πλήθει
τοῖς ἐρώσας αὐτὴν, καθάπερ ἔπιφάνειας Ἀγγελικῶν τά-
ξεων. Καὶ ταῦτα μὲν αἱ μαθήτεια, ὡς τῆς διδασκαλίας
εἰρήκασιν:

» Μετὰ οὖν ἐπαίνους τοῦ νυμφίου διακονεῖσά τὰ κατ' ἐ-
» αὐτῇ ἡ νύμφη διηγυμένη, φησὶν.

Εἰς κῆπον καρίας κατέβην, τοῦ ἰδεῖν ἐν γυνήμασι τὸ χει-
μάρριον, ἰδεῖν εἰ ἔβησεν ἡ ἀμπελος. Εἰ ἔβησαν αἱ ῥαῖ.

Ἐκ

Εκεί δώσω σοὶ μαθήσοι. Οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου. Εὐθε-
με ἀρμάτα Ἀμναδάβ:~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Θόδωρ. συγκέχωται τῇ ἀσφαλείᾳ τῶν ῥημάτων ἢ διάνοια.
Ἀλλὰ τί τὸ θεῖον χάρις ἐπὶ κεφαλὴν καλέσαντες, διορύξω-
μεν τὸ βάθος, καὶ τὸν θησαυρὸν ἀνασπάσωμεν, διδάσκον
τῶν ἀσεβῶν τὰ συστήματα, ὃ νύμφῳ ἡ θεία προσηγορεύει
γραφὴ, ὡς σοὶ δέχοιται τῇ ἐαυτῇ σωτηρίᾳ. Οὐδὲ λοι-
πὸν ἡγουῖται τὸ μόνον τοῦ προσηγορευμένου γάμος τυχεῖν.
Ἀλλὰ πᾶσι σὺ σὺν φέρεις προθυμίᾳ. Ὡς τε καὶ σοὶ
ἄλλους ἀπαύτας ἀνθρώπους, ἀπαλλάξαι μὲν τῆς ἀκαρπίας.
Τοῦ μόνου δὲ λοφίωσαι, καὶ τὸν τῆς δρετῆς χυτῆσαι καρπὸν.
Διδάσκουσι δὲ ὡς ἐν τῇ ταύτῃ ποιῶν, καὶ τὴν διδασκαλίαν
τοῖς ἄλλοις προσηγορεύει ἀνθρώποις. Ἀρμάτιν Ἀμναδάβ
πείπεισθαι. Ἡ ὡς ὁ σύμμαχος ἡμετέρους. Ἀρμάτιν λαῶν
τοῦ ἡγουμένου. Ἡ ὡς ὁ κύριος. Ἀρμάτιν λαοῦ ἐκασταῖς
μὲν ἄρχοντας:~

Κὴν δὲ καρύας, τὸν παρὸντα βίον καλοῦσιν. Ὁς πικρὸς
ἔστι καὶ μοχθηρὸς καὶ ἴππικος. Ἐχει δὲ ἐν ἑαυτῷ, τὸν
τῆς δρετῆς καρπὸν κεκυρμένον. Καὶ γὰρ καὶ ὁ τῆς καρύας καρ-
πός, τὸ μὲν ἑξώτερον λάμψας, πικρὸν ἔχει. Τὸ δὲ δώτερον,
σκληρὸν καὶ ἀντίτυπον. Τὸ δὲ ἐδάδιμον, οἷον ἐν θαλάμῳ ἡμῶν
ἀπαυμένον, καὶ κεκυρμένον, καὶ ὅπως σοὶ ἐπὶ φερόμενον.
Τοῖς τοῖς δὲ καὶ ὁ παρὸν βίος, ἔχων οὐκ ὀλίγους πικρὰς καὶ λύπας.
Ἐχων πόνους καὶ ἰδρώτας. Ἀλλ' οὐκ ἀγόνους ἐδὲ ἀκάρτους.
Κεκυρμένον δὲ τὸν καρπὸν ἔχοντας. Διὸ καὶ ὁ μακάριος
Παῦλος φησὶ. Ὁ πῦρ ζωὴ ἡμῶν κέκευται σὺν τῷ Χριστῷ
ἐν τῷ

ἐν τῷ θεῷ. Ὁ τὸν δὲ φέρων τὴν ζωὴν ἡμῶν, τότε καὶ ἡμεῖς
ζησομεθα ἐν αὐτῷ:~

Εἰς κῆπον καρύας κατέβη. Τούτῳ εἰς τὸν ἀνθρωπίνον
βίον. Καὶ ἡ κατέβησιν ὡς νύμφη ἰδεῖν ἐν χυτῇμασι τοῦ χει-
μαρρῶν; πάλιν χειμαρρῶν, τὰ παρόντα προσηγορεύουσιν.
Οὐ γὰρ ἀένναος ὁ χειμαρρῶν, ἀλλ' ἐν χειμῶνι μὲν, φερόμενος.
Ἐν δὲ θέρει, λήγων καὶ ξηραίνεσθαι. Τοιαῦτα δὲ τὰ τοῦ βί-
ου τρεῖς. Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ παρόντος, οἷον τῆς χειμαρρῶν, καὶ δό-
ξα φέρεται, καὶ πλοῦτος, καὶ βασιλεία, καὶ τρυφή. Καὶ τ' ἄλ-
λα τοῦ βίου ἀνθη. Τῷ δὲ μέλλοντος βίου φανέντος, φθίνει,
καὶ λήγει, καὶ παύεται, δίκην χειμαρρῶν. Κατέβη τοίνυν
φησὶν, εἰς τὸν τῆς καρύας κῆπον, ἰδεῖν ἐν τῇ τοῦ χειμαρρῶν
χυτῇμασιν. Καὶ καὶ ἐμαυτὸν βυθισμένην εἰς τὴν θάλασσαν αἰ ῥοῇ.
Ἐχει γὰρ ὁ βίος, πᾶς μὲν ἀνθρώπους, τρεπτικῶς ἀμπελούς
ὀνομαζομένους. Τινὰς δὲ ῥοῆς, κατὰ τὰ διάφορα τῆς δρετῆς
κατέβησιν. Οἱ μὲν γὰρ, τὴν ἀγάπην φύσας ἐν τῷ ὁμό-
νοισιν ἀγαπῶσι. Σιωπηροὶ κατὰ τὸ φρόνημα, κατὰ τὴν
τῆς ῥοῆς οἱ κόκοι. Οἱ δὲ καὶ οἶνον Γεωργῶσι τῇ λειῶν ἀξίον
τῇ πατρίδι, τῇ θεωρίᾳ προσηγορεύειν ἀποδοκίματες. Κατὰ
βασιν δὲ λέγει τὴν συγκατάβασιν. Καὶ γὰρ ὁ μακάριος Παῦ-
λος ἐγγίνεται τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενὴς, ἵνα ἐν ἀσθενείᾳ
κερδήσῃ. Καὶ τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος. Μὴ ὡς ἄνομος θεῶν,
ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσῃ ἀνόμους:~

Κατέβη τοίνυν φησὶν εἰς τὸν τῆς καρύας κῆπον. Φερόμενος
ἐπὶ τοῦ χειμαρρῶν χυτῇμασιν. Καὶ τῇ τῆς
ἀμπελῶν καὶ ῥοῆς καρπῶν. Οὐκ ἀφ' ἐξομαίστου οὐδὲ ἐκεί.
Ἀλλ' ἐξ ὧν σοὶ μαθήσοι. Ταῦτα εἰς τὴν διδασκα-
λίαν μου κεκυρμένους. Οἰκισθῆναι γὰρ πᾶσι εἰς ἐκείνους γινόμε-
να, καὶ

να, καὶ λέγει. Ε'φ' ὅσον ἐποήσατε ἐν τῇ μικρῶν τούτων τῇ ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποήσατε. Τούτοις ἀπ' ὧν ἔρχεται: ~

» Οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου. Ε'δετόμε ἀεματα
» Α' μιν ἀδὰβ.

Γ Αφ' ἑσέρην τοῦτο ὁ σύμμαχος ἡμετέρου εἰσῆλθε. Ἡ ψυχὴ μου ἡπείρεσέ με διὰ ἀεμάτων λαοὶ ἡγουμένους. Ταῦτα γὰρ φησι ποιῆσαι. Ἐν ἀπορίᾳ γυρομένη καὶ ἐκείνη. Ο' π' ἐγὼ μὲν αὐτῇ ἐπεραγματίζομαι σωπείδω. Αὐτοὶ δὲ ἐπέθεντό μοι, τῶν στρατηγικῶν διὰ βόλῳ παιδόνων, καὶ οἰονεὶ ἀεματα ἐκείνη γινόμενοι. Καὶ ὑπ' ἐκείνου ἡ νοχέρηροι. Τὸ γὰρ Α' μιν ἀδὰβ, λαὸν ἡγουμένον, ἡ λαὸν ἄρχοντος ἐμμενέται. Καὶ τοῦτο ἐν ἀκρίβει μαθαίν, ἐκτετοὶ ἀκύλα, καὶ τοῦ συμμάχου, καὶ τῆς ἐκείνων ἐκδόσεως. Λέγει τοῖσι καὶ ἡ σύμφη. Τούτῳ δ' ἐν τῇ ἐν δρετῇ τετελειωμένων χορῶν. Ο' π' ἡμεῖς μὲν πᾶσαν ποιούμεθα τῇ ἀπίσων φρονησίᾳ. Πᾶσι γὰρ αὐτοῖς ποιεῖται σωπείδω μηχανώμενοι. Τῶν δὲ αὐτῶν οἰονεὶ ἀεματα γινόμενοι τοῦ ἀρχοντος τοῦ αἰῶνος τούτου. Τοῦ νυνὶ ἐνεργουμένου ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας, κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Ε'πέθεντό μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν διποδιδόντες. Καὶ τοῦτο ἐστὶ σαφὲς εὐρεῖν. Καὶ ἐν ταῖς πράξεσι τῇ Α' ποςόλων. Καὶ ἐν ταῖς τοῦ μακαρίου Παύλου Ε' πσολαῖς. Κηρύττοντες γὰρ τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον. Τοῖς μὲν ἑπείδοντες εὐαγγέλιον. Ὑπὸ δὲ τῇ ἀπίσων ἐξηλαύνοντο. Ἡκίζοντο. Ε'σβεβλουῦτο. Μυρίων θανάτων ὑπερβλόντων εἶδη. καὶ μάστιγος ὁ μακάριος Παῦλος λέγων. Ἐν κόποις παρῶν τέρως. Ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως. Ἐν φυλακαῖς παρῶν τέρως. Ἐν θανάτοις πολλὰς. Πενταίχης τεσσεράκοντα

τοῦ

τοῦ μίαν ἔλαβον. Τεῖς ἐραβδισθῶ. Α' παξ ἐλιδάσθω. Τεῖς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῇ βυθῷ πεποίηκα. Κινδύνους ποταμῶν. Κινδύνους ληστῶν. Κινδύνους ἐκ χύρας. Κινδύνους ἐν θαλάσῃ. Κινδύνους ἐν ψυδαῖς ἀέλφοις, ὅς τοι ἐξῆς: ~

ΤΩ'Ν ΤΡΙΩ'Ν ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Τ Αὐτὰ μὲν αἱ μαθήτειαί, περὶ τῆς διδασκαλίας εἰρήκασιν. καὶ αὐτῇ περὶ τούτων, περὶ τὸν νυμφίον, φησὶν: ~

» Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν χητήμασι τοῦ χει-
» μάρρου. Ἰδεῖν εἰ ἠύθησεν ἡ ἀμπέλος. Εἰ ἠύθησεν
» αἱ ῥοαί.

Η Τοὶ συγκατέβην ἐκ τοῦ ὕψους τῆς μουσικῆς θεωρίας, ταῖς Γεωργούσαις ψυχαῖς οἰονεὶ κάρνα. Κατὰ μὲν τὸ ἐκτὸς λέπτυν, πικρὰ. Κατὰ δὲ τὸ ἐντὸς, σκληρὰ. Κατὰ τὸν δὲ τὸν ἐνδον τῇ τοῦτων λεπτύνων καρπὸν, ἡ δέα, τῶν τῇ πικρίᾳ τῇ ἀκουσίᾳ περασμένη, καὶ τῇ σκληρότητι τῇ ἐκουσίᾳ πεφυλαγμένη, γλυκύτητα τῇ δρετῇ. Α' πότε τῇ κατέλειψεν αὐτῇ, καὶ τῇ καθ' ὑπερβολὴν παθῶν. Ὡς τε θεασασθαι ἐν τῇ ὑπομονῇ αὐτῇ κημάτα κυεση τῆς ῥεσεως θαλίψως ἐκ τοῦ χειμῶνος τῇ περασμένη. Ἡ θαλίψως γὰρ ὑπομονὴ κατεργάζεται. Εἴτε δυσχερεῖα, εἴτε δυσφημία παρὰ γένεταί σοι, τῇ ἰατρικῶς ἀλλ' ἐπ' ἡμερησίᾳ πᾶσι δύνει. Θεασασθαι δὲ πάλιν, εἴαντε αὐτὸς ὁ ἐν Εὐαγγελίοις εἰρηκός, ὅπ' ἐγώ τιμι ἡ ἀμπέλος. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ταύτῃ παρὰ δύνειται ὡς ἀνθὸς βότρυος, ποιῶντος οἶνον, τῆς φύσεως ἐκείνης, κατὰ τῶν τῆς θεώσεως χάριν. Ο' γὰρ ἐν ὑπομονῇ, καὶ αὐτῇ τῆς ἰδίας φύσεως ὑπερρεῖν. Τῶν ὑπερ

φύσιν τῆς θεότητος δέχεται χάριν. Καὶ ἐν, αἱ δὲ κτλ. ροῶν
τῷ μὲν φαινομένῳ λεπτῶν συφασῶν, τῷ δ' ὄντι πύτυ κα-
κερμυμῶ καρπῶ. Τὸς γὰρ οὐρανῶν γλυκύτητι δρεταί. Δη-
λαγμύρῳ μὲν τῷ τοῦ φόβου συπληκῶ, δὲ φραίνουσιν δὲ
εὐδ' γδυσσάμενους τῇ τῆς εἰς σὲ ἐλπίδος γλυκύτητι δρεταί. Δη-
λαδὴ ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἀκεραιότης. Δίκλῳ ἀνδρὶ καρ-
ποῦ εἰς χθονὶ ἐν τῇ ὑπομονῇ. Ἡ μὲν φρόνησις, τὴν εἰς
σὲ πίσιν ὡς πῖνα κεφαλῶν δὲ τοῦ ἐχθρῶς φυλάττουσα ἄτρω-
πν. Ἡ δ' ἀκεραιότης, τὴν εἰς τὸν πλησίον ἀγάπῃ ἀσάλδυ-
πν, ἐν ταῖς τῇ περὶ σμῆν ποικίλαις ἐπαγωγαῖς, καθὼς
αὐτὸς ἐν Εὐαγγελίοις εἰρηκας. Ἰδοὺ ἐγὼ δὲ πρὸς ἐλπίδα ὑμᾶς ὡς
πρὸς βατὰ ἐν μέσῳ λύκων. Γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις,
καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ παρθένοι.

ΕΚαὶ δώσω εὐδ' μαθηταῖς μου σοί. Πάντως ἐν τῇ εἰρημνίᾳ
ἐκίπῳ τῇ δρετῇ, ἐς τὴν αἰὲν ταύταις πεφυττομένη μα-
θήτεια. Τὴν εἰς αὐτοὺς ἡθικῶν καὶ φυσικῶν διδασκαλίαν
μου. Αἷς οἱ ἀπὲρ Γάλακτι φυσικῇ καὶ κατὰ ἀλήθειαν τροφῇ
ταύτας τρέφουσα, παρσάξωσι τὰ νυμφίῳ. Ὡς ἐν τῷ θείῳ τὸ
σύντε ποιοῦσα δέλημα. Καὶ σοὶ τοῖς μαθηταῖς μου
παρσάγουται.

Εἰτα στέφουσιν τὸν λόγον παρσάξωσι τοῖς μαθηταῖς μου, οἱ οὖν
ἐφ' οὓς παρσάξωσι αὐτοὺς ὅτι εἰς συγκρατέβλῳ ὑμῶν ἐκ τῆς μυστικῆς
τερρῆς δρετῆς ἐν αὐτῇ τὸν νυμφίον μετὰ τὸ θεῶσασθαι αὐτὸν ἐν
ὑμῶν ὡς εἰρηκα. Ἀλλὰ εὐδ' ἐγὼ ἡ ψυχὴ μου. Δηλαδὴ
οὐκ ἐδεασάμην αὐτὸν ἐν ὑμῶν, ὡς μὴ τελειωθείσιν ἐν κα-
τὰ Χριστὸν. Οὗτος δ' ἐν τῷ θείῳ, εἰς τὸ μετὰ ἡμᾶς ἀμυναδαίβ.
Εἰπὼν πεποιθήμενος ὁ χήματα ἑαυτοῦ, ὡς ταῖς διδασκαλίαις
φέρουσιν αὐτὸν, ἐφ' ἑαυτῆς παρσάξωσι ὑμᾶς, διαφόρως καὶ κατὰ
ἀλήθειαν.

ἀλήθειαν ὑμῶν. Ἀμυναδαίβ γὰρ ἀχων λαοὺ ἐμυλῶνεται, ὡς
ἐστὶ Χριστὸς ὁ δὲ χηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Εὐπὼν ὑπὸ τῆς νύμφης ῥηθέντων. Οἱ τοῦ νυμφίου διά-
κοροι ἀποκρίνονται, καὶ φασὶν αὐτῇ.

» Εἰς ῥεφε ἰπῆς ῥεφε ἡ Γουλαμίτις. Εἰς ῥεφε ἰπῆς ῥε-
» φε καὶ ὁ ψόμεθα ἐν τοῖς.

ΕΑφ' ἑτέρῃ αὐτὰ ὁ ἀκύλας ἡμῶν δύνει. Εἰς ῥεφε γὰρ
ῥη τῇ ἰπῆς ῥεφε εἰρηνόουσα.

ΩΣπερ Σολομὼν τὸν εἰρηνικὸν ἡμῶν κύριον ὀνομάζει
τὸ σύμβολον. Οὕτως καὶ τὴν νύμφην αὐτῆς εἰρηνόου-
σαν. Ὡς τῆς παρσάξωσι λαχοῦσα εἰρηνόου. Καὶ τοῦ παρσάξωσι
ἀπαλλαγῆσαν πολέμου. Οἱ ῥεφόντες τῇ νύμφῃ αὐτῇ οἱ τοῦ νυμ-
φίου διάκοροι ὑπὸ τῆς ἀρεμᾶς ἐκείνης ἐλαυνόμενοι, καὶ
πολεμοσμένῳ παρσάξωσι φασὶν.

» Εἰς ῥεφε εἰρηνόουσα. Εἰς ῥεφε ἰπῆς ῥεφε καὶ ὁ ψό-
» μεθα ἐν τοῖς.

Αλλὰ τὸ μὴ φοβηθῆς εὐδ' διώκοντας. Ἀλλ' ἔχε τῆς διδασ-
καλίας. Πρὸς τῆς δὲ σερβείας τὸ κήρυγμα. Μὴ δέσης
τὰ ἄρματα. Μὴ φοβηθῆς πόλεμον εἰρηνόουσα καλουμένη.
Εἰάν γὰρ ἰπῆς ῥεφε κηρύττουσα, ὁ ψόμεθα ἐν τῇ Βασιλείᾳ.
Τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ τοῦ κυρίου παρσάξωσι τὸν μακάριον Παῦ-
λον ῥηθέντα. Καμὼν γὰρ καὶ κείνος, καὶ εὐδ' πολλοὺς περσά-
μους δυσχεράνας, φασὶν. Εἰδοθῆναι σκόλῳ τῇ σαρκί, Ἀλλὰ
σάξωσι, ἵνα με κολαφίξῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Καὶ

ἡσυχίαν τούτου τῆς τὸν κύριον παρεκάλεσα, ἵνα δώσῃ ἡ ἀπὸ
ἐμοῦ. Ἀποκρίνεται τοίνυν αὐτῷ λέγων. Ἀρεκαίθι ἡ χάρις
μου. Ἡ γὰρ διωγμαίε μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειούται. Τοῦτο ἔ
ἐν αὐτῷ φησὶν. Οἱ τοῦ νυμφίου διάκονοι:~

» Ἐπίσχεφε Ἰπὶς ρεφε ἡ σουλαμίτις. Ἐπίσχεφε, Ἰπὶς ρε-
» φε καὶ ὁψόμεθα ἐν θί.

Πρὸς οὓς νυμφίος φησὶν.

» Οὐ ψεσθε ἐν τῇ σουλαμίτι, ἡ ἐρχομένη ὡς χορὸν τῆς
» παρεμβολῶν.

Εἰ γάρ φησι παρὰ δόκα τε ἰδεῖν ἐν τῇ ἐξελυθούσῃ. Μὴ ἐλ-
πίσπτε δὲ τελὴ πινά καὶ μερικὰ θεάσασθαι ἀγαθὰ. Ἰδὲ
γὰρ ἐρχεται ὡς χορὸν τῆς παρεμβολῶν. Καὶ δώκεν πῶς ἐλα-
τὶα εἶναι ἀλλήλοις καὶ ὀνόματά. Οὔτε γὰρ συμβαίνει οἱ χο-
ροὶ τῆς παρεμβολῆς. Οἱ μὲν γὰρ εἰσι πρῶτοι. Αἱ δὲ
σραπτικῶν. Ἐναπύον δὲ πολέμῳ πανήγυρις. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ
νύμφη ἐκ πολλῶν ἀγίων συγκεκρωμένη. Καὶ παρεμβολαῖς
ἔοικε, διὰ τὸ ἀνδρείον αὐτῆς καὶ ἡναῖον φρόνημα καὶ τὴν
σραπτικῶν πανοπλίαν. Καὶ χορὸς ἐστὶ τὴν θείαν ὑμνωδίαν,
ἐν τῇ σόματι φέρων. Καὶ τοῦτο μὲν ὁ μακαρίος Δαβὶδ, δη-
λοῖ λέγων. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σπλυναῖς δι-
κῶν. Καὶ πάλιν. Συσήσασθε ἐορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν
ἕως τῆς κερὰς τοῦ θυσιᾶς. Τὰς δὲ παρεμβολαῖς ὁ
μακάριος Παῦλος ἐπαρτάειν φάσκων. Τὰ γὰρ ὅπλα ἡ-
μῶν, οὐ σαρκικά. Ἀλλὰ διωκτοὶ τῷ θεῷ, πρὸς καθάρσιν
ὀχυρωμάτων. Λογισμοὺς καθαρῶν, καὶ πᾶν ὕψωμα
ἐπαρτάειν κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ. Καὶ αἰχμαλωπι-
ζόντες

ζόντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ πάλ-
ιν. Ἀναλάβετε φησὶ τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα διω-
κτὴ ἀντιπάλῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πολεμῇ. Καὶ πάντα κατεργα-
σάμενοι εἰσέλθαι. Χρηστέ δὲ τοῖς σραπτικαῖς. Οἱ οὖν σραπ-
τικὸς καὶ τὰ ὅπλα. Καὶ φησὶν. Στήτε οὖν ἀντιπάλῳ τοῖς
ἀσφύας ἐκ τῆς ἀληθείας. Καὶ ἐκδυσάμενοι τὸν θόρον καὶ τῆς
δικαιοσύνης. Καὶ ἐκδυσάμενοι τὸν πόδα ἐκ τῆς ἐλπί-
σεως τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Καὶ Ἰπὶ πᾶσιν ἀναλαβόν-
τες τὸν θυρῶν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ διωθήσασθαι πούτα τὰ βέλη τοῦ
πονητοῦ καὶ πεπορωμένα σβέσσει. Καὶ τὴν μάχην τοῦ πνύματος,
ὅ ἐστι ρῆμα θεοῦ. Οὐ πού δὲ οὐ μόνον παρεμβολαῖς εἰκόσιν οἱ
ἀγιοι. Ἀλλὰ ἔτι χοροὶ, ἀκασωρὶ τοῦ κυρίου λέγοντος. Τότε
ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῆς οὐρανῶν, δέκα παρθένοις. Αἱ-
πνες λαβούσαι τοὺς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξήλθον εἰς ἀπάντη-
σιν τοῦ νυμφίου. Εἰκότως τίνων ὁ νυμφίος φησὶν ὡς χορὸν τῆς
παραμβολῶν. Καὶ οὐκ εἶπεν αἱ παρεμβολαὶ τῆς χορῶν, ἀλ-
λοὶ χοροὶ τῆς παρεμβολῶν. Ἀπὸ γὰρ τῆς παρεμβολῶν, γίνον-
ται χοροὶ. Καὶ ἡμεῖς ἐστὶ τὰς παρεμβολαῖς οἱ τῆς δρετῆς
ἀθληταί. Νεανίζοντες ἐπανέρχονται. Καὶ χορεύοντες τὸν
Ἰησὺν ὕμνον ἀδουσι:~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

Αἱ δὲ μαθήται, φασὶ πρὸς τὴν νύμφην:~

» Ἐπίσχεφε Ἰπὶς ρεφε ἡ σουλαμίτις. Ἐπίσχεφε Ἰπὶς ρε-
» φε καὶ ὁψόμεθα ἐν σοὶ.

Ἡ δὲ συγκαταβαίνειτε ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς μουσικῆς θεωρίας.

Πρὸς

Πρὸς τὴν διὰ τῆς τεσσάρων ἡμερῶν δρετῆς. Ἡ δὲ διὰ τεσσάρων ἡμερῶν Συμμετριάζουσαι κατὰ τὰς εἰρημένους δρετὰς τετραχῶς. Ταῖς ἐπὶ ὑποπαθῶν ἀχλουμένους ἡμῖν. Ἡ δὲ ἀπαθείου ἀρλουβύουσα ἐρμυδιέται. Καὶ θεασόμεθα ἐν σοὶ ἂ μὴ πως ἐν ἐαυταῖς ἐπαρκαμῶν διὰ τὴν ἡμετέραν ἀτέλειαν. Εἰρωτᾷ δ' αὐτὴ αὐτοῖς. Τί ὅψεσθε ἐν τῇ σου λαμίπῃ ἢ ἐρχομένης χορῆς τῆς παρεμβολῶν; Ἡ γὰρ πῇ ἐν ἐμοὶ θεάσασθε τῇ εἰρωθυσίῃ. Ὡς μνηκὴ πολεμικῶς, καὶ ἀγωνισικῶς, κατὰ πρᾶξιν τὴν κεκυρμένον μου διάθεσιν φανερώσει διὰ τοῦ σώματος, ἀλλὰ λογικῶς καὶ γνωστικῶς, τοῖς ἀληθῶς ἀγαθοῖς, ἐμμενέσθῃ διὰ τελειότητα. Ἡ ἐν τῇ παθῶν πολέμου ἐπαρκαμένη πληθύνει. Ὡς πέρβινες Ἰππικίους ἀδοντες ὕμνους, χορῆς τῆς ἐν πολέμου ἐπαρκαμένων. Γενναίως γὰρ ἐν τῇ κατὰ τῆς παθῶν πολέμου ἀγωνισάμεναι κατὰ τοῦ τρόπου τῆς δρετῆς. Ὡς Ἰππικίους ὕμνους τοῦτων λόγους ἀδεεῖ γνωστικῶς:~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Ταῦτα πρὸς τοῦ διακόνου εἰρηκῶς ὁ νυμφίος, πρὸς τὴν νύμφην τέπει τον λόγον καὶ φησὶ:~

„ Τί ὠραϊώθησαν διαβήματα σου ἐν ὑποδήμασι θυγατέρος Ναδάβ; „

Ο Μὲν ἀκύλας, ἀρχοντας εἶπεν. Ὁ δὲ σύμμαχος ἡ γεμόνος. Τίς δ' ἂν εἴη ἕτερος τοῦ ἡγεμόνος, ἢ ὁ ἀρχων; ἢ ὁ Πατριάρχης τοῦ πνύμα τοῦ ἁγίου. Ὁ καὶ ἐν τῷ μ δ. Ψαλμῷ φησὶ πρὸς αὐτὴν. Ἀκουσον θυγατέρα καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖρον σου. Καὶ Ἰσραὴλ τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου σου

τοῦ Πατρὸς σου. Καὶ Ἰσχυρήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου ὅτι τοῦ ἐστὶ κυρίου σου:~

Ο Τί δὲ καὶ τὴν τοῦ ἡ γεμόνος ἔχει παρορηγορίαν τὸ πνύμα τοῦ ἁγίου. Ὁ μακάριος διδάσκει Δαβὶδ λέγων. Ἀπόδοσμοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνύμα ἡ γεμονικῶς στήριζόνμε:~

Ε Πάντα τῶν οὐνυμφίος πρῶτον τῆς νύμφης, τὰ διαβήματα αὐτῆς ὄντα. Καὶ τὴν Βασιλὴν ὁ δὸν ὁ δούλοντα, καὶ καλῶς ἐν τοῖς ὑποδήμασι λάμποντα. Τίνα δὲ τὰ ὑποδήματα; ἡ δὲ ἀξεν ἡμᾶς ὁ μακάριος Παῦλος λέγων. Ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Τούτων δὲ τῶν ποδῶν τὸ κάλλος. Καὶ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας παρορῶν, ἔλεγον. Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν Εὐαγγελιζομένων εἰρηκῶν, τῶν Εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. Τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι καὶ ὁ νυμφίος ἐν τῇ δὲ τῇ συζητήματι κεχηρμῆρος φησὶν:~

„ Τί ὠραϊώθησαν διαβήματα σου θυγατέρα Ναδάβ; „

Τίνα δὲ, καὶ μόνον διὰ τῆς ἐρμυδιᾶς τοῦ ὀνόματος. Ἀλλὰ καὶ ἡ αὐτὴ τοῦ ὀνόματος λάβωμεν πρὸς θεωρίαν. Φερεζήπησωμεν, τίς ὁ Ναδάβ; ὡς ἀρῶν ἐρχέτο. Πῦρ δὲ ἀλλότριον εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ σκηνὴν εἰσενεγκὼν τὸ τέλος τοῦ βίβει ἐδέξατο. Εὐεῖσκαμεν τοῖς καὶ τοῦ κυρίου τὴν νύμφην, τὴν Ἐκκλησίαν φησὶ. Οὐ τὸ νομακὸν πῦρ εἰς τὴν θείαν εἰσενεγκούσαν σκηνὴν. Ἐλαβε δὲ τὸ πῦρ, παρὰ τοῦ τοῦ νυμφίου. Πῦρ γὰρ ἦλθεν βαλεῖν εἰς τὸν κόσμον. Καὶ δεῖ καθέλων ὁ Ἀπόστολος εἰ ἥδη αἰνέσθῃ τοῦτο τὸ κηρὸν πῦρ διὰ τῆς κηρῆς διαθήκης, εἰς τὴν θείαν εἰσῆχθη σκηνὴν, βῶα καὶ λέγει. Τὰ δεχαία παρῆλθεν, ἰδὲ γέγονε τὸ πᾶντα κηρὰ. Εἰκότως τοῖς

γατέρω Ναδάβ αὐτῷ παροσφάει. Ἀπὸ δὲ τῶ καὶ
πυρὶ, τῷ τῷ ἀνθρώπῳ θυσιᾷ ὁ λοκαυώσασαν. Εἰ γὰρ καὶ
κατὰ τὸ φρόνημα τῆς τοῦ πυρὸς ἐκκαταγῆς διαφέρειν.
Ἀλλὰ ἐν ᾧ ἐκείνου καὶ ταύτης τὸ πρᾶγμα γένηται.
Ταῦτα δὲ ἐπὶ τοῦ παρῆντος εἰρήκαμῃ ἵνα μὴ δὲ τῷ παρ-
σηγορίᾳ καταλίπωμῃ ἀθεώρητον. Πάλιν τόνω ὁ νυμ-
φίος κατὰ μέρος αὐτῆς τὰ μέλη διέξεσσι. Καὶ ἐκάστῳ τῷ
παρσφορῶν διφρημίαν παρσφάει, καὶ φησὶν:~

- „ Ρυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὀμφίκοις, ἔργον χειρῶν τεχνί-
„ νίτου. Ὀμφαλὸς σου κρατὴρ τοσούτος, μὴ ὑπερβύμε-
„ νος κράμα. Κοιλία σου θυμῶνιά σου πεφραγμένη
„ ἐν κείνοις. Δύομαστοῖ σου, ὡς δύο νεβροὶ διδυμοὶ δεκά-
„ δας. Τετραχελὸς σου, ὡς πύργος ἐλεφάντινος. Οἱ ὀφ-
„ θαλμοὶ σου, ὡς λίμναι οἱ ἐσπεῶν. Πύλαις θυγατρὸς
„ πολλῶν. Μυκθήσου, ὡς πύργοι τοῦ λιβάου σκεπύλων
„ παρσώπων Δαμασκῶ. Κεφαλῆ σου, ὡς κάμηλος ἐπὶ
„ σέ. Καὶ πλόκων κεφαλῆς σου, ὡς πορφυρὰ βασιλίδος
„ δεδεμμένος ἐν ᾧ ἀδερμαῖς.

Πρότερον μὲν οὖν ὁ νυμφίος ἀνῶθεν διὰ τῆς νύμφης ἐπὶ-
νεσεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ παρῆντος διὰ τῆς διαβημάτων, καὶ
τῆς ὑποδημάτων τῷ δὲ τῷ ποιοτάμῳ. Ἀπὸ καὶ πλο-
κίου τῆς κεφαλῆς ἀνελήλυθε. Καὶ θαυμάζει μετὰ τὰ ὑπο-
δήματα καὶ τὰ διαβήματα, ὡς οὖν μηρῶν. Ἀλλὰ οὖν ρυθ-
μοὺς τῆς μηρῶν. Καὶ λέγει αὐτῷ. Ἐοικέναι ὀμφίκοις, ὑπο-
τεχνίτου κατασκευασμένοις. Ὡς περὶ γὰρ ἐκεῖνοι φησὶ μετὰ
πίσης ἀρμονίας, ἔχουσι οὖν λίθους τοῦ χρυσοῦ ἐμπεπηγότες.

Ὡς τε

Ὡς τε οὖν ὀμφίκοις, μὴ μόνον τοῖς ὕλας τοῦ χρυσοῦ καὶ τῷ
λίθῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ τέχνῳ τοῦ Χρυσοῦρου θαυμάζειν.
Οὕτως ἕκαστον τῆς τῆς πρακτικῆς δρετῆς σου μορίων, ρυθμῶν
καὶ ἀρμονία κεκόσμηται. Τοὺς γὰρ μηρῶν τετραχελῶν, τῷ
πρακτικῷ ὀνόμασιν δρετῶν. Ἐπειδὴ διὰ τούτων τῷ πε-
ρίτῳ ποιούμην, δρῶντι ἁβυλόμεθα. Θαυμάζει τίνω
ὁ νυμφίος τῷ νύμφῳ. Ἀπὸ τῆς πρακτικῆς δεξιάμῳ,
καὶ ἀνείσιν ἐπὶ τῷ θεωρίᾳ. Ἐν δὲ τῇ τῷ ποιήσας.
Ἀπὸ γὰρ τῆς θεωρίας δεξιάμῳ, ἐπὶ τῷ πρᾶξιν ἐλήλυ-
θεν:~

„ Ὁφθαλμοὶ σου γὰρ ἔφη παρσφάει.

Τὸ πνευματικὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς ψυχῆς διὰ τούτου σημαί-
νων. Ἐν ταῦτα δὲ πρακτικῷ δρετῷ πρῶτῳ θαυ-
μάζει. Καὶ μάλα εἰκότως. Πρότερον γὰρ φωτισμένοι,
καὶ οὖν μεμυκότες τῆς ψυχῆς ἀνοίγοντες ὀφθαλμοὺς, καὶ
τὸ θεῖον φῶς εἰς δεχόμενοι, τῇ πίσει βεβαιούμεθα. Καὶ εἰδ-
ούτως, ἐπὶ τῷ πρακτικῷ ὀδύμῳ δρετῷ. Διὰ τοῦτο
τὸ μὲν πρῶτον ἐγκωμίων ὀμφίος ὑφαίνων. Ἀπὸ τῆς ὀφθαλ-
μῆς ἤρξατο τῆς πρῶτον τῷ θεωρίᾳ δεξιάμῳ. Νυνὶ
δὲ ἐπειδὴ τέλει τῆς νύμφης τὸ κάλλος ἐγγύετο. Κάτωθεν
διὰ τῆς ἡθικῆς δεξιάμῳ δρετῆς, ἐπὶ τῷ θεωρίᾳ ἀνείσιν
τῆς νύμφης τῷ ὀμφίᾳ ἐγκωμιάζων. Καὶ πρῶτα
μὲν ἐπανεῖ τὰ διαβήματα. Εἶτα τῆς μηρῶν
οὖν ρυθμῶν. Τοῦτέστιν ἕκαστον
τῆς γυναικῆς.

Μετὰ δὲ οὖν μηρῶν, τὸν ὀμφα-
λόν:~

M m

2

Ὀμφα-

„ Ο μφαλός του γδ φησιν κρατήρ τοξότης, μή υστεροῖ-
„ μύρος κρέμα.

Π Αρθωρὸν δὲ εἶδοκαί, τὰ παρὰ τοῦ ὁμφαλῶ τῆς Ἰουδαίας
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων εἰρημύνα δια Ἰεζεκιήλ τοῦ Προ-
φήτου. Τὴν γδ ἀκολασίαν αὐτῆς θεωροῦντες, καὶ τὴν πολ-
λὴν αὐτῆς δημοσιδίων ἀσεβειαν, ὡς καὶ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ
διεξηγησάμεν τῷ Προφῆτῃ φησιν. Διαμαρτυρεῖται φησὶ τῇ
Ἰερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς. Καὶ ἐρεῖς. Ταῦτα λέγει κυ-
εῖος τῇ Ἰερουσαλὴμ. Ἡ ρίζα σου καὶ ἡ γῆρεσί σου ἐν γῆς Χα-
ναάν. Ὁ πατήρ σου ἀμμοραῖος, καὶ ἡ μητήρ σου χετταία. Καὶ ἡ
γῆρεσί σου ἐν ἡμέρᾳ ἐτέχθης ὅτε ἐτμήθη ὁ ὁμφαλός σου. Εἰ-
κη μὲν οὖν φησὶ ὅτε ἐτμήθη ὁ ὁμφαλός σου. Ταῦτα δὲ ὁμφα-
λός σου, κρατήρ τοξότης. Οὐχ υστεροῦν μύρος κρέμα. Ἡ μὲν
γδ ἔξ Αἰγύπτου τεχθεῖσα ὅτε ἐτεμῆν αὐτῆς τὸν ὁμφαλόν.
Ἀλλ' ὡς περ διὰ τίνος ρίζης εἰλκεν ἔξ Αἰγύπτου τὴν ποιμαίναν
τῆς διασεβούσης διδασκαλίας. Αὕτη δὲ οὐχ ἀπλῶς τὸν ὁμφα-
λὸν αὐτῆς ἐτεμῆν, ἀλλ' οὕτως ἐβάθλωνε τὴν τομίην, ὥστε πᾶ-
σαν τῆς εἰδωλολατρείας ἀναπαύσαι τὴν ρίζαν, ὡς κρητῆ-
ρι τοξότην ὥστε βαλλέσθαι. Καὶ τὸ κρέμα τῆς ἀφροσύνης
διωκεῖς ἔχειν. Καὶ μὴ δέποτε ἐλλείπειν αὐτῇ, τὴν ἐν τῇ
ἀσεβείᾳ ἐγνωμύνην αὐτῇ θυμωδῶν. Ἀλλὰ ὅτι κοιλίας
θυμωδίας πεφραγμένοι ἐν κείνοις. Τούτοις τοῖς τοιμαῖα-
του τῆς ψυχῆς τῶν κεκερμύων μυστηρίων. Ὡς ἡ ἀνομία
μόνη, τῆς ἀτελείης ἐπὶ καὶ νηπίοις γνώσιμος. Κείνοις γὰρ φη-
σιν ἀπειρέσθηται. Ἰνα διὰ μὲν πῦ ἀπεφράγματος, τὸ
κεκερμύμενον νοήσωμεν. Διὰ δὲ τῶν κείνων, τὴν ἐκείθεν
παντοχρὲς διαρρέουσαν ἀνομίαν. Καὶ οἱ μαθητοὶ σου δὲ οἱ δύο,
νεβροῖς.

νεβροῖς διδύμοις, δορκάδος εἰκόσιν. Οἱ γδ τῆς διδασκαλίας
του κρημνοί, τὰ κρημὰ παρὰ φέροντες νάματα, ὅθεν δορκάδος
διδασκαλίας, καὶ τὴν πνευματικὴν θεωρίαν, ἢ γδ δορκάδος, ὅθεν
δορκίας ἐπώνυμος. Καὶ ἐκεβρός, τοῦ νέου σημαιντικός. Ὁ δὲ
τροχλητός σου, ὡς πύργος ἐλεφαντίνος. Ἀππλάγη γδ τοῦ
μέλας εἶναι. Καὶ ἐλδουκάνθη τὸν ζυγόν μου δεξιά μου. Καὶ
φοβερός ἐστὶ τῆς πολέμους ὡς πύργος. Καὶ ποθεινός ἐστὶ τοῖς
φίλοις ὡς λάμπων. Οἱ δὲ ὀφθαλμοί σου, ὡς λίμναι ἐσεβῶν
ἐν πόλεις θυγατρὸς πολλῶν. Ταῦτα δὲ ὁ ἀκύλας ἐρμηνεύων
ἀντὶ τοῦ ἐσεβῶν, ὅτι λογισμὸν τέθεικε. Διδάσκει τοίνυν ὁ
κυμφοῖς. Ὁ πτῆρ ἀσεβῶν ψυχῶν τὸ ὀπτικόν, λίμναι εἰσὶ τὰ
θαλάσσια δεχομένης ὅτι διωκεῖς πλημμυροῦσαι. Ἀτε
δὴ ἀπὸ πολλῶν πυλῶν. Ταῦτα ἐσομάτων. Τροπικῶς γδ τὰ ὀ-
μάτα πόλεις ὀνόμασε, τὰ εἰθρα δεχόμενα. Καὶ γδ ὡς τὰ
μεγάλαις Μουσέως ὅτι ὡς τὸ ναυῆ, ὅτι Σακελὰ ὅτι Προ-
φήτε. Καὶ ὡς τὰ Δαδ τοῦ Προφήτε, καὶ Βασιλέως. Καὶ ὡς τὰ
Ἡσαίε ὅτι Ἰερεμίας, ὅτι Δαανήλ, καὶ Ἰεζεκιήλ. Καὶ ὡς τὰ
δώδεκα Προφητῶν. Καὶ ὡς τὰ τῶν θείων Εὐαγγελίων, ὅτι τῶν
ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς τὰ τῶν μετ' ἐκείνων γνωμύων διδα-
σκαλῶν, δέχονται τῆς ἀφελείας τὰ νάματα. Διὸ φησὶν ὁ κυμ-
φοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς λίμναι ἐν ἐσεβῶν ἐν πόλεις θυ-
γατρὸς σῶν. Αἱ γδ θεωρίαι τῆς ψυχῆς σου καὶ τῶν ἀσεβῶν-
του λογισμῶν τὸ πηλὸν, λίμναις εἰκόσιν. Πολλὰ χόθεν δε-
χομένης ὕδατος. Ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ πολλῶν ἐσομάτων ὑπο-
δεχὴ τῆς διδασκαλίας τὰ νάματα. Καὶ ὁ μυκήρ σου δὲ ὡς
πύργος ἐστὶ τοῦ λιβάνου σκοπείων. Πρὸς ὅσον δαμασκοῦ. Τῆς
μὲν οὖν Ἰουδαίας ὁ μυκήρ, διὰ τὸ ἀπειρὲς καὶ δυσήνιον, ἐνώ-
μιον ἔλαβεν, οἷόν τινα χαλινῶν, καθάπερ τοῦτος κρημνῶν τοῦ

ἐξόντι τὴν ἀπειλήν. Ἐπειδὴ ὡς δάμαλις παρὶς ἑώρα, παροί-
 σθησεν ἐφραΐμ. Ὁ δὲ τῆς νύμφης μυκτὴρ, ὡς πύργος φησὶ-
 ἐς τοῦ λιβάνου, σποπδύων πρὸς ὄψον δαμασκοῦ. Ὑψιὲς
 γὰρ ἐστὶ καὶ μετέωρος, καὶ τῆς ἀνωθεν δύσμιαις ἀντιλαμ-
 βανόμενος. Καὶ τὰ μύρω τοῦ νυμφίου πρὸς δεξιὰς. Καὶ
 βωῶν. Ὁπίσω σου εἰς ὅς μιν μύρων σου δεξιὰ μωρὴ. Διὰ τοῦ-
 τ' ἀπέκασαι πύργω, ἐπάνω μὲν τοῦ λιβάνου κειμήλιον σπο-
 πδύοντι δὲ τῆς δαμασκοῦ πρὸς ὄψον. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ μεταχη-
 ματίζόμενος εἰς Ἀγγέλον φῶτος διάβολος κατὰ τὸν μακά-
 ριον Παῦλον, καὶ εἰς μύρῳ πιδυματικὸν χηματίζεται. Ἀ-
 ναγκάως ὁ μυκτὴρ τῆς νύμφης, ἐρήγορε καὶ νήφει. Σκοπδύει
 πρὸς ὄψον δαμασκοῦ. ἵνα μὴ ἀπατηθεῖται, τὸ μὲν ἀληθινὸν
 καταλείπει μωρὸν. Τὸ δὲ ψευδὲς καὶ πλανῶν ἀκολουθεῖ-
 σθαι. Τὴν δὲ δαμασκὸν, ὅτι τῶν ἐθνῶν. Καὶ τῆς τινικαὶ
 δὲ καριότητος ἀσεβείας, ἡ θεὰ πολλάκις τίθησι γραφή. Ἀ-
 μύλαι, καὶ ὁ μακάριος Ἡσαΐας τὰ πρὸς τῆς τοῦ κυρίου Γενή-
 σεως Προφητῶν. Καὶ εἰρηκῶς ἐν πρὸς ὄψον τοῦ πιδύμα-
 ρος. Ὁ πρὸς ὄψον πρὸς τὴν Προφήτην. Τούτῃ πρὸς
 τὴν παρθένον, καὶ ὡς αἰεὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. Ἐπάγει
 λέγων. Καὶ ἔπεπνεῖος πρὸς με. Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 ἵνα ἴδῃς σκόλον σου. Ὁ ἕως πρὸς ὄψον. Διότι πρὸς ἡ γνῶ-
 ναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήφεται διώαμιν
 δαμασκοῦ. Καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἀπέναντι Βασιλέως
 Ἀσυρίων. Διὰ τοῦ, ὅτι παιδίων, καταλύσει μὲν τὸν
 προφητικὸς Ἀσυρίων Βασιλέα καλοῦμενον. Τούτῃ τὸν διά-
 βολον. Παράληφεται δὲ τὴν δαμασκὸν διώαμιν. Τού-
 τῃ τῆς εἰδωλολατρίας τὸ κρεῖττον, καταλύσας αὐτὸς, ἐγ-
 κρατὴς γρησεται τῇ αἰχμαλώτῃ, ὡς τοῦ διαβόλου γε-
 γνημέ-

γρημῶν. Λήφεται γὰρ φησὶ διώαμιν δαμασκοῦ, καὶ
 τὰ σκύλα Σαμαρείας. Τούτῃ τῇ ἐθνῶν ἐλδοθεῖσας, καὶ
 τῆς πλάτης ἀπαλλάξας, καὶ τὸν τύραννον καταλύσας, ὅφ-
 εαυτὸν ποιήσεται. Εἰκότως τὸν τῇ νύμφῃ φησὶ. Μυκ-
 τήσου, ὡς πύργος τοῦ λιβάνου, σποπδύων πρὸς ὄψον δα-
 μασκοῦ. Περισκοπεῖς γὰρ. Μὴ τὰ θεὰ μιμησάμενος ὁ
 διάβολος ἔξαπατήσῃ, τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεύδος ἀντιπρα-
 τεύων. Καὶ ἡ κεφαλῆσου δὲ φησὶ, ὡς κάρμηλος. Τούτῃ
 εἰ πάντων πεπληρωμένη τῇ ἀγαθῶν. Ταῦτο γὰρ καὶ ὁ τῇ
 ὁλων θεὸς διὰ τοῦ Προφήτου τὴν Ἰουδαίαν ἀγνωμοσύνην
 ἐλέγχων φησὶ. Καὶ εἰπήγα γενέσθαι εἰς τὸν καρμῆλον τοῦ
 φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. Ἐοικε τοί-
 κῃ ἡ κεφαλῆσου φησὶ τὰ καρμῆλων. Πᾶν εἶδος ἀγαθῶν
 γνησὶν. Καὶ πάντα καρπὸν ἐμοὶ τὰ γεωργῶ φέρων. Ἐπί-
 κείται δὲ καὶ πλόκῃ τῇ κεφαλῆσου. Ὡς πορφύρα Βασιλεὺς
 δεδεμένος ἐν πορφύραις. Αἱ γὰρ πάλαι οὗ λευκόμεναι τει-
 χες. Καὶ διὰ τοῦτο ταῖς Ἀγγέλαις τῇ αἰγῶν ἀπεικασμέναι
 ταῖς ἐν τῇ Γαλααδ ὑποκαλυφθείσας. Νυνὶ δὲ ἐπλάκη-
 σαν. Καὶ οὐκ ἐπλάκησαν μόνον. Ἀλλὰ ὡς θαυμασίῳ ὥσε-
 δέξαντο βάφῃ. Καὶ εἰκότως Βασιλεὺς ἀναβεβλημένῳ πορ-
 φυεῖδα, καὶ πάντως διατέχοντι. Καλεῖ δὲ πλόκῃ τει-
 χῶν Βασιλικὴ πορφυεῖδα ἀπεικασμένῃ, τὴν μετὰ ἀε-
 μονίας πρὸς φερόμενῃ διδασκαλίᾳ. Καὶ τὰ αἵματι τῆς Χρι-
 στοῦ διωτισμένῃ. Οὐ γὰρ οὕτω λάμπει Βασιλεὺς ἀλουερί-
 दा περιβεβλημένος, ὡς ὁ τῆς ἀσεβείας διδασκαλός, τὸ τῆς
 θεογνωσίας κρηγμα ἔξυφαίνων, καὶ τοῖς περὶ τοῦ τῆς
 ἀληθείας, πῦτο πρὸς φέρων: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

Τὸ δὲ μαθήτῃ τὸν τῆς νύμφης ἑταίμον ποιῆσαι ἀπαρ-
Χόλῳμαι, φασί.

„ Τί ὠραῖωθισαν διαβόματαί σου ἐν ὑποδήμασι θύγα-
 „ τερ Ναδάβ;

Α Ηλινόπ θαυμάσιον κάλλος ἐνδείκνυται αἱ κατὰ τὰς
 δρετὰς συγκαταβαλὼν πρὸς ἡμᾶς πορεύσθαι, ἐν τοῖς
 τῶν κατὰ πρᾶξιν τρόποις, ὅς οἱ ἅπερ ὑποδέδενται. Ἵνα
 διὰ σώματος δειχθῶσι τὰς ἀτελείαν ἡμῖν. Καὶ τυπωθῶ-
 μιν πρὸς δρετῶν τῶ κατὰ σὲ πρᾶγματι θύγατερ θεῶ.
 Ὡς ἀκούσας τῆς λόγων αὐτῆς οἱ πατέρες. Ὅς πάντων μὲν,
 καὶ μὴ θέλωσιν, ἄρχει. Σοῦ δέ, καὶ ἐκουσίως. Ναδάβ ἡ ἀρ-
 χὼν ἡ ἡγεμὼν ἔξουσιν ἔρμηνεύεται. Οὕτω δέ οἱ
 αἱ κατὰ δρετῶν πορεύσθαι ὠραῖαι: ~

„ Ὅτι ῥυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὁρμίσκοις, ἔργα χειρῶν
 „ τεχνίτου.

Α Ηλαδὴ αἱ κατὰ λόγον ὅτι καὶ κινήσεις τῆς πρὸς τὰ ἐν
 γενέσει καὶ φθορᾷ καταγνωμένων πρακτικῶν σου διωά-
 μων. Ταῖς ἐπιθυμίαις λέγω, καὶ τοῦ θυμῶ. Ὡς ὑπὸ
 τεχνίτου λόγου ἅπτε τῆς χρηστῆς καὶ φαρτῆς πρὸς τὰ ὑ-
 πὲρ ταῦτα καμπιόμηναι, παρειαί ζοῖται ὁρμίσκοις, ἐργασ-
 μένοις ὑπὸ χειρῶν τεχνίτου, καμπιόις τῶ γλήματι. Ὅθεν
 καὶ ὁμοφαρῆς σου κρατὴρ τρυφῶς, μὴ ὑπεργύμνητος κρῖμα,
 πάντως τὸ αἰσθητικόν σου. Διούως διόμοφα τοῦ ἐν μήτρᾳ
 βρέφος τέξῃ. Φυσικῶς τῇ κατὰ αἰσθησὶν θεωρεῖα τῆς ὄντων
 συλλήφ-

συλλήφθαι ὑπὸ πᾶς πύκτων μητρὸς ὁφείας, καὶ τῇ κα-
 κία νηπιάζουσας, δοχῶν ἐς τῆς φυσικῆς τῆς δρετῆς γνώσεως.
 Καλῶς τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πνύματος ἔξεσθαι, καὶ τῆς ἀπά-
 τῆς ἀπηνάλαμψιν. Καὶ τοῦθεν ὡς μὴ ἀλόγως τῆς αἰσθητῆς
 ἀνπλαμβανόμενον, ἀψυλὰς τοῖς ἐπιφανείαις τῆς δρετῆς ἐ-
 πιφέρεται. Ἀλλὰ πάσαις τοῖς πνυματικοῖς τοῦτοις λόγοις
 κεκρατμύρῳ. Ἡ δὲ κοιλία σου, θημονία ὅπου πεφραγμέ-
 νη ἐκείνῳ. Ἡ τοι τὸ φανταστικόν σου. Ὅπερ οἱ κοιλία,
 σὺν τοῖς ἀειψώματι ὅτι ἐκ τῆς βρωμάτων χυμὸς ἀδιακεί-
 ρτος τοῦτων ἐπιφροσύνη. Ἀμὰ ταῖς ἐπιφανείαις τῆς δρε-
 τῆς, ὅθεν τοῦτων ἐπιφέρεται λόγος. Ἀποθεῖς ἐς καὶ δια-
 μνή, ὅπερ τὸ θημονία δηλοῖ, τοῦ ἐνδοθεν τῆς φαντασιῶν
 ἐπιφανείων, ὡς ὑπὸ ἀσχαλίαν ἅπαντα περικαλυπτομένης τῆς ἐ-
 ὁλοῦς ἀληθείας λόγου. Ἀχρεῖς ἂν μετ' ἐπὶ ἡμῶν διακρίνα-
 σαι ἐρελκυστήται αὐτὸν ἡ διάνοια. Καὶ γυμνὸν παντὸς ἐπι-
 καλύμματος, καὶ πρὸς βλήματος πρᾶξι μὲν τῶν. Πε-
 φυλαγμένη δέ ἐστιν ἡ διάνοια αὐτῇ, ἡ διὰ τῆς κείνων τοῦ ἀ-
 γρῶ πρᾶξι μακροχρόνῃ ἐν Εὐαγγελίοις ἀμελεμένη. Ἵνα
 μὴ ὑπὸ τῆς τοῦ βίβλου διαφθορῆς μελεμνῶν. Καὶ τοῦ ἐν ταύ-
 τη πνυματικῶν καρποῦ, ὁ καλὸς Γεωργὸς νοδὸς σερπεντῆ, καὶ οὐ-
 πὼ μὲν κοιλίας σου: ~

„ Οἱ δὲ οὗτοι μαθοῖσιν, ὡς οὗτοι νεβροὶ διδοῦναι δοξαζόμενοι.

Η Γουὺ ἡ φυσικὴ καὶ ἡ ἡθικὴ διδασκαλία σου. Διδόντας ἀ-
 τελείας τέξῃς ἡμᾶς. Οἱ ἅπερ Γάλακτι τοῖς φυσικοῖς
 λόγοις καὶ τρόποις πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ τελειότητα. Ἀμὰ
 ἐκ σου, κατὰ μὲν θεωρεῖαν ὁμοειδέως, κατὰ δὲ πρᾶξιν ὁμο-
 δρόμως πρᾶξι. Ὡς μήτε τὸν λόγον ἀπρακτικόν, μήτε τὴν
 Νη πρᾶξιν

πράξιν αλλοτριῶν ὑπὸ δεικνυμένης. πρὸς τοὺς δὲ τρεῖς χηρὰς
ὡς πύργος ἐλεφάντινος. Εἰπὼν τὸ συνάπτον τῶν ὡς τῶν αἰσ-
θησιν λογικόν σου. Καθὰ περ τρεῖς χηρὰς τῇ κεφαλῇ τὸ λει-
πὸν σώμα οἷα μὲν πύργος αἰρεταὶ κατ' ἄρετιν ἀπὸ τῆς σαρ-
κικῶν πρὸς τὰ πνευματικά καὶ εὐαγγέλια. Οἷα δ' ἐλεφάντινος.
Λείπον ὑπάρχει καὶ καθαρὸν. Διὰ τὸ ἀπὸ πλάχιδος κατ'-
ἐλλειψιν ἄρετις, καθ' ὅσον ἐβόλλεν μολεωτικῆς τῇ ψυ-
χῶν ἀνισότητος: ~

», Καὶ ὁφθαλμοῖς σου ὡς λίμνη ὁρῶν τεβῶν ἐν πύλαις σου.
», γατροὺς πολλῶν.

ΛΗλαδὴ αἱ θεωρητικαὶ τῆς ψυχῆς σου δευόμεναι, οἷα περι-
μναι. Συνάγουσαι ἐν τῇ αὐξήσει τῆς κατ' ἄρετιν θείας
καρποφορίας. Ὅπερ τὸ ἐσθλοῦν ἐρμυνδύεται, διὰ μέσων
τῆς αἰσθήσεων. Δίδων ὡς πινῶν πολλῶν, εἰς νοερόν ψυχῇ ἢ τῆς
ὅλων γνώσεως εἰσέναι πέφυκε, τῶν πικτομυρίων κατὰ θεωρίαν
γνώσιν, ἐκ τῆς διαφόρου φύσεως τῆς ὄντων. Πρὸς δὲ τοῦτοις: ~

», Μυκτῆρος, ὡς πύργος τοῦ λιβάνου. Σικοπύων πρὸς-
», σωπον Δαμασκῶν.

ΛΗλονόπι, τὸ, οἷα περ δυνάειν ἀπὸ δυσωδίας χωρίζων, τοὺς
ὑποθήκας τῆς εἰς διακονίαν ἀποσελλομένων διὰ τοῦ
μέλλοντος κληρονομεῖν σωτηρίῳ λειτουργικῶν πνευμάτων,
ἀπὸ τῆς ὑποβολῶν τῆς πειραστικῆς πνευμάτων, διακει-
πκόνσου. Οἷον ἐπύργος ὑψηλῶς ὅρος, κατὰ τὸν λίβανον ὄρος.
Ἀποβλέπων κατὰ πρὸς σωπον τῆς πόλεως Δαμασκῶν. Καὶ
τὰς ἐκείθεν τῆς ἐχθρῶν ἐφόδους τῶν Ἰσραὴλ μενύων. Εξ
ὑψηλότητος γνώσεως, τοὺς ἐπελθούσιν τε καὶ ἐνέδρας τῆς ἀ-
καθάρ-

καθάρτων πνευμάτων, ἀποβλέπει καὶ διακρίνει, καὶ εὖ δε-
λούς αὐτῆς, τὸ κατὰ τὸ δυνάειν θεὸν ὁρῶντι νοίστου μενύων,
ἀνέπαφόνσε τῆς παρὰ τῆς βλάβης διακρίσει. Τοῦτον δέ σε
ἐστὶ τὸ διακριτικόν, ὅτι κεφαλῆσου ὑπὸ σε, ὡς ὁ κάρμηλος.
Πάντως Χειρὸς ὁ νυμφίου σου. Ὁ ζῶν καὶ ἐκρηγῆς λόγος. Καὶ
ὁ κύριός σου ἄχει μεσομὸς ψυχῆς ἐπὶ πύματος. Ἐπίγνω-
σις ἐστὶν ἐν τῇ θεωρίᾳ. Ὅπερ ὁ κάρμηλος ἐρμυνδύεται.
Περιελών σου τὸ ἀπὸ γνέσεως τῆς παθῶν κάλυμμα τῇ μα-
χαίρᾳ τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ δυνάειν τὸ ὄμμα τῆς διανοίας σου
καθαρῶς ὁρᾶν δυνάται. Τὰς μηχανὰς τῆς νοητικῆς ἐχθρῶν,
μήτινος παίδους ὑποκοινοῦ περ αὐτῶν. Δόπερ καὶ πλοκὴν κε-
φαλῆς σου, ὡς πορφυρεῖα. Ἡ τοι ἡ διὰ λόγων ἐπὶ τῶν πλεχθεῖ-
σας διδασκαλία αὐτῆς τοῦ Χειρῶν. Οἷα Βασιλείας ἐνδυμα-
εἰς τοῦ νοός σου πρὸς βολή. Ἐν ἡ ὁδῷ, παθῶν γίνεται αὐτο-
κρατίων. Καὶ ὑπάρχει Βασιλεὺς δεδεμμένος ἐν πρὸς ἀδρε-
μαῖς. Ἡ γὰρ μήτινι ὑποκείμενος παῖδα. Ἀλλὰ τῇ χοί-
νῃ τῆς ἐκρηγῆς θείας διδασκαλίας. Δεδοσμένης ἐν πα-
ρῶν τῆς παρῶν βιοτῆς, ἵνα μὴ κατὰ πέση, τὸ κατ' αὐτο-
θεσίαν τῆς πρὸς αἰσθητικῶν ὁλοκληρώ: ~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:

», Τὶ ὡραῖον ἔστις, καὶ τί ἡ διωχτικὴ ἀγάπη ἐν τευ-
», φῶν σου.

ΩΡαῖα γὰρ ἐχθρῶν. Μὴ οὔσα πρὸς τερῶν ὡραῖα. Καὶ ἡ θεία
ἀπάσης πλάτης ὑπάρχουσα. Εξ αἵφνης ἀναπέφλυας
ἡ θεία. Καὶ τούτων τετύχηκας ἐν τευφότησιν τῇ ἀγάπῃ. Ἀ-
γαπήσασα γὰρ τὸν ἀγατῆς αὐτοῦ νυμφίου, καὶ τευφῶν ἡ

ἡγοαμένη, τὸ πρὸς τούτου φίλτρων. Πάντων ὁ μὲν κατὰ
φρόνησας, διό:

- » Ωραϊώδης καὶ ἡδιώδης. Ἀλλὰ καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ
- » μωώθη τὰ φοίνικι. Καὶ οἱ μασοῖσιν τῆς βότρυσι.

Ο γὰρ μόνον κάλλος ἔχεις, ἀλλὰ καὶ ὕψος. Ἀπικασμένη
φοίνικι. Οἱ δὲ μασοῖσιν τοῖς πύτου βότρυσιν εἰκόσιν.
Υψηλὴ γὰρ οὐσα καὶ μετέωρος καὶ οὐρανίων ἀψιδων ἐφικνε-
μένη, συγκαταβαίνει τοῖς ἀσθενέσι, καὶ ἔργει οὐ μασοῦ-
σου. Καὶ τοῖς τῆς διδασκαλίας ἐνδελφείοις τοῖς τῆς διδασκαλίας
δεσπόμοις. Καὶ γὰρ ὁ φοίνιξ καὶ τὸ νύμφιον ἔχει οὐ βότρυας.
Τούτο καὶ διὰ τοῦ μακαρίου Δαβὶδ τὸ πρὸς μα λέγει τὸ
ἄγιον. Δίκμος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει. Ἀκίστα σα γὰρ τῇ ἐπαύ-
σῃ νύμφη, καὶ τῇ πολλῶν ἐγκωμίων πλεῶν δέσσα. Καὶ πορ-
δεῖσα τὰ φίλτρα, φησὶν:

- » Εἶπον ἀναβήσομαι ἐπὶ τὰ φοίνικι. Κρατήσω τῇ ὕψει
- » αὐτῆς. Καὶ ἔσονται δὴ μασοῖσιν ὡς βότρυες τῆς ἀμπέ-
- » λου. Καὶ ὅσμη ῥινός σου ὡς μύλα. Καὶ λάρυξ σου ὡς οἶνος
- » ἀγαθός, πορδύμνος τὰ ἀδελφιδέμου. Εἰς ἀδύτητα
- » ἱκανοῦ μνος χείλεσσί μου καὶ ὁδοῦ σιμ.

Ε νύμφιον ἡ νύμφη. Καὶ τῆς ἀναβάσεως ἐφίεται. Καὶ τὸ
ὕψος φαντάζεται. Καὶ κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, ἐνο-
μίζει κατεληφέναι, ἀλλὰ δύνει ἵνα καταλάβῃ. Καὶ τῇ
ἐν ὅσῃ τὸν πρὸς ἀνδρὶ ἐπικρατεῖται. Τοῖς δὲ μετὰ τὸν ἀνδρὶ ἐπικρα-
τεῖται. Ζητητέον δὲ πῶς ὁ νύμφιος, καὶ φοίνιξ ἐστὶ καὶ ἀμπέ-
της. Καὶ φοίνικος μὲν οὐκ ἔχει καρπὸν. Ἀμπέλου δὲ βό-
τρυας ἐστὶ.

τρυας ἐστὶ φέρε. Ὁδηγήσει δὲ ἡμᾶς ἐπὶ τῷ κεκρυμμένῳ
διάνοισιν, ἢ τοῦ ἀκύλα ἐκμύσεια. Ἀντὶ γὰρ τοῦ κρατήσω τῇ
ἐλατῇ αὐτῆς. Οἱ δὲ ἐλάται. Τῶν ἀρρένων ἐστὶ φοινίκων καρ-
ποί. Τοῖς θήλεσι φοίνιξ ἐν τῷ ἐνδελφείῳ. Καὶ μονίμους ἐπέ-
ποντας οὐκ ἐκείνων καρπὸς ἐργάζονται. Ἐπείγεται τοίνυν
ἡ νύμφη λαβαῖν τὰ τοῦ νύμφιου τοῖς τῇ δὲ σεβῶν γονῶν.
ἀφρεμαῖς, καὶ φησὶν:

- » Εἶπον ἀναβήσομαι ἐπὶ τὰ φοίνικι, καὶ κρατήσω τῇ
- » ὕψει αὐτῆς. Ἡ ὡς ὁ ἀκύλας τῇ ἐλατῇ αὐτῆς. Καὶ
- » ἔσονται δὴ μασοῖσιν. Ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου.

Ε γὰρ εἰ ἡ ἀληθινή ἀμπέλους. Ἀφ' ἧς ὁ σωτήριος οἶνος γεω-
γυμνός. Ἐν ταῖς πρὸς ματικαῖς ἀποθλίβεται λινοῖς.
Ἀφ' ὧν τὸ ποτήριον πληρεῖται τὸ μεθύσκον ὡς κεράσιον:

- » Καὶ ὅσμη ῥινός σου. Τῇ τοῦ μύλου ὅμοιος ἀδύτητα.

Η αὐτὸ τὸ τῆς ἀφρεσεως σου δοχεῖον. Καὶ αὐτὸ μὲν
δύο δὲ ἐν ἐκμύσεις ἀπικασμένη. Ἰκανὰ δὲ τὰ
πρὸς τῇ μύλων ἐκμύσεις ὑμῖν ἐν τῇ τοῦ μύλου δέχῃ:

- » Καὶ ὁ λάρυξ δέσου ὡς οἶνος ἀγαθότητος. Πορδύμνος
- » τὰ ἀδελφιδέμου εἰς ἀδύτητα ἱκανοῦ μνος. Χείλεσσί μου
- » καὶ ὁδοῦ σιμ.

Η γὰρ ἐν τῇ φάργυρῳ σου πορδύμνος διδασκαλίαν
εἶναι παντὸς ἀνδρὸς μίου, καὶ πάσης ἀφρεσεως βιωπι-
κῆς ἀμείνων τυγχάνει, καὶ πορδύμνος ἀδελφιδέμου διδ-
δυαῖ βουλόμνος, τοῖς εἰς σὲ πεπνυμένους ψυχῆς. Ἰκανὴ
δέ μοι αὕτη καὶ ἀπαρχώσα. Ἰνα τοῖς μὲν, πορδύμνος καὶ κη-
ρύτω.

εὐπῶ, ὁργάνοις τοῖς χεῖλεσι κεχηρμένη. Τα δὲ φρεσὶν ἐφυλάττω, ὅδ' ὀδόντας ἀντὶ τειχεῖου περιιδέουσα. Τούτοις ἀρμόττει καὶ τὸ πρὸς τοῦ μακαρίου Παύλου ἐφημερία. Ἡ κε-
σα γάρ φησιν ἀρρήτοις ῥήματα, ἀ' ὅσα ἔχον ἀνθρώπων λαλή-
σαι. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ νύμφη φησὶν: ~

„ Γκανούμδρος χεῖλεσίμου καὶ ὁδοσίμου.

Ι "Να τὰ μὲν παροφείω. Τα δὲ, φυλάττω. Τούτοις ἔπιφύγει: ~

„ Ε'γὼ τὰ ἀδελφιδάμου καὶ ἐπ' ἐμέ ἡ ἔπιστολή αὐτῆς.

Τὴν γὰρ ἐμαντῶ ἀνατέθεικα. Καὶ πᾶσαν ἀλλοτριάν κοινωνίαν ἐβδελυξάμην. Ἑβραϊκῶν. Γουδαϊκῶν. Αἰγυπτιακῶν. Καὶ γὰρ αὐτὸς πάντων μετὰ τῶν ἄλλων παροφείκει. Καὶ πρὸς ἐμὲ τὴν ἀποστολὴν ἔχει. Οὐ γὰρ ἔχων πρῶτον τοῦ κλίνειν τὴν κεφαλὴν. Εὖρον τοῦ κλίνειν τὴν κεφαλὴν. Καὶ πολλὰς ἔχων παιδικίας. Πάντων μετὰ τῶν ἄλλων ἀλλοτριάν κοινεύωμαι μόνῃ τῇ ἱερᾷ αὐτῆς κοινωνίᾳ ἀπολαύειν: ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

„ Τί ὡραϊώθης καὶ τί ἡδυνώθης. Εἶπαι δαυμάσιον πε-
„ ρεβέλλου κάλλος.

Ληλαδὴ τὸ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ δεχόμενου, καθὸ τὴν νύμφην συνηγορήσῃ, καὶ ἀπολαύουσα τούτου. Ἐπλήσθης πνευματικῆς ἀφάρτου ἡδονῆς. Καὶ γὰρ ἀγάπῃ ἐν περφαῖσε. Διὰ τὸ πᾶσι κατ' ὄρεσιν. Γουδαϊκῶν γὰρ ἐθεασαμένη ὅτι Χριστὸς ὁ κύριος. Οὐκ ἐπὶ φόβῳ τῷ ἀγαθῷ ἐν περφαῖσε. Ἀλλ' ὡς ἔστιν

λ' ὅλη τῆς ἀγάπης τούτου ἐξήγηται. Ἡ πρὸς ἐξω βάλλει τὸν φόβον. Ὁ δὲ τὸ μέγεθος τοῦ ὁμοιωθῆαι τῷ φοίνικι. Πάντως τὸ κατ' ὄρεσιν ὑψοῦσιν παρείκασαι. Τὸ τῇ μὲν γῇ, ὅτι εἰς βάθος ἐρριζομένῳ, εἰς ὑψὺς δ' ἵκανῶς ἀνατεῖχεν τὸν φοίνικι. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ τῇ γῇ γινώσκων διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ σώματος ἀκροῖς τῶν λογισμῶν ἐπιφύουσα, αὐτῇ ἅπῃ τῇ οὐρανίων. Εἰς μέτρον ἢ λικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ φθάσασα. Καὶ οἱ μαθητοὶ τοῖς βότρυσιν. Ἡ γοῦν ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ φυσικὴ διδασκαλία. Διὼν ἡμᾶς ἐπὶ νηπίους οὖσας, γάλα ἐτόπισας. Εἰσαγωγικῶς πρὸς θεοσέβειαν ἐκ παιδύουσα, νῦν ὁμοιώνται τοῖς τοῦ φοίνικος βότρυσιν. Ἐν τῷ ἐστὶν ἡμᾶς παροφείκας εἰς τελειότητα, τὴν θεοτέραν διδασκαλίαν, ὡς μελιτώδη γλυκύτερα τῇ βοτρυῶν τοῦ φοίνικος. Τὸ γοῦν μέγεθος τῆς διδασκαλίας. Τὸ φοίνικι παρείκασα, ἡ μαθητὸν ἀνέστημι πληθύνει: ~

„ Εἶπα ἀναβήσθαι ἐπὶ τῷ φοίνικι. κρατίσω τῇ ὁφείμῃ.
„ αὐτῆς. Καὶ ἔσονται δὴ μαθητοὶ ὡς βότρυες τῆς ἀμ-
„ πέλου.

Ληλαδὴ ἐν ἐμαντῇ βουλομένη ὡς ἔφην. Ἀνελύσσομαι με-
μηλικῶς ἐπὶ τῷ κατ' ὄρεσιν τῆς διδασκαλίας μου τε-
λειότητι. Καὶ τὰ καταγνώσιν ὑψηλότητά αὐτῆς καταλήψα-
μαι θεωρήματα. Καὶ αἱ φυσικῶς οἱ μαθητοὶ τῆς διδασκαλίας μου, ὑπακούουσι πάντως ὡς βότρυες τῆς ἀληθι-
νῆς ἀμπέλου Χριστοῦ. Χρηνοδοῦναι μοι τὴν κατὰ χάριν θέω-
σιν, ἥτις δίκην οἶνου φύσεως τὸν νοῦν ἐξιστᾷ, καὶ πρὸς τὸ ὑπὲρ φύσιν μεδίσησιν. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ὁ σμῆρνος ὡς μύλα. Εἶπαι ἡ πληροῦσα νοητῆς διωδίας τοῦ παναγίου πνεύματος χάρις.

σω. Εκεί γδ δώσω σοι μασούς μου σοι. Οίκειέσαι γδ τοί
εἰς ἐκείνους λεγόμενα. Καὶ λέγεις. Εἴ ποτε ἐπομήσατε ἐν
τῇ μικρῇ τῇ ἐλαχίστῃ, ἐμοὶ ἐπομήσατε. Οἱ μανδραγό-
ροι ἔδωκαν ὅσμιον. Ὑπὸν οἶδεν ἐμποιεῖν ὁ μανδραγόρος
ὡς ἱατρῶν παῖδες φασίν. Ἐπειδὴ τῶν νεκρῶν τὰ μέλη τὰ
ἐπὶ τῆς γῆς περὶ τὰ γένηται. Οὐχί να αὐτὰ τὰ μέλη τῶν
δωρὶν τῷ θανάτῳ. Ἀλλ' ἵνα νεκρὰ ταῖς κακῇς δυνάμε-
σιν ἐκτελεσθῶσι, ἐκόντως τὸν μανδραγόρον ἐν ταῦτα τέθεικε
καὶ φησίν. Οἱ μανδραγόροι ἔδωκαν ὅσμιον. Ἀντὶ τοῦ ἥ-
ξαντο καθύδην ταῖς ἀμυρτίαις οἱ ἄνθρωποι. Καὶ καθάπερ
οἱ μανδραγόροι πεπωκότες, ὅσα αὐτὰν νένται τῇ τῷ σώ-
ματος κινήματι. Οὕτως οἱ τῆς διδασκαλίας ἐν
πίνοντες τὴν κύλικα, τὰ πάθη κοιμίζουσιν ἀνδράσιν. Οὐ
μόνον δὲ οἱ μανδραγόροι ἔδωκαν ὅσμιον. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
θύραις ἡμῶν πάντα τὰ ἀκροθέρια. Πάν γδ εἶδος καρποφο-
ροῦσιν, οἱ τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν δεξάμενοι:~

» Εἴ γὰρ νέα πρὸς παλαιά. Ὅσα ἔδωκέ μοι ἡ μητρί μου.
» Ἐπὶ τῇ σάββῃ ἀδελφιδέμου.

ΚΑὶ γδ τῆς παλαιᾶς διαθήκης τὰς ἐντολάς. Καὶ τῆς καί-
νης διαθήκης τὰς ἐπαγγελίας. Ἀς ὑπὸ τῆς μητρὸς μου
τῆς τοῦ πνεύματος χαρίτος ἐδεξάμεθα ταύτας ἐν τῇ ἐκείνῃ.
Καὶ τὴν παλαιάν ἀσπλυνσίαν διεφύλαξα. Τούτοις ἔοικε τὸ
ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου προμθεῖν γράφοντα. Τὸν κα-
λὸν ἀγῶνα ἡγώνισμαι. Τὸν δρόμον τετέλεκα. Τὴν πίσιν
τετήρηκα. Λοιπὸν ἀπομένει μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης Στέφανος,
ὃν ἀποδώσει μοι κύριος, ἐν ᾧ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾃ ὁ δίκαιος κρείσσων.
Καὶ πάλιν ἐν Εὐαγγελίῳ τοῦ ὑπὸ τοῦ κυρίου εἰρημνῶν. Ὅτι
πάντες

πάντες γραμματεῖς μαθητὸς τοῦ βασιλέως τῆς οὐρα-
νῶν. Ὁμοίως ἐν ἀνθρώπῳ ἐκ βασιλείας τοῦ θησαυροῦ
ἐκ τῆς νέας καὶ παλαιᾶς:~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

ΠΕἴ γε οὐκ ἡ νόμος πρὸς τοὺς μαθητὰς ὁμῶς. Λοιπὸν
τῷ πυμφίῳ μου, καὶ τῷ αἰτησιν ὑμῶν ἀναφέρουσα, φη-
μι. Ἐλθέτε ἀδελφιδέμου. Ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν. Ἡ γοῦν
δορυ ἀγαπητῆ μου ἔξελθωμεν, ἐγὼ τὴν ἡμῶν θείαν
σάββατον, καὶ αὐτὸς ὁ οὕτως μοι θειοῦ ὁμῶς πρὸς τὸν χορὸν τῆς
μαθητῶν ὁμῶς. Ὅτι ὡς περ ἀγρόν τινα τελεβόλων, καὶ
ἀκαθάρτων τῶν συμπιγνῶν αὐτὸν τοῦ βίου μελεμνῶν, καὶ
λογισμῶν ἐμπαθῶν ἔξεκείνη. Ἐξέλθωμεν δὲ φανερώ-
σαντες αὐτῷ τὴν πνευματικὴν συνάφην ἡμῶν, ἐν τοῖς κα-
τὰ πρᾶξιν τρεῖς τῶν δυνάμεων. Ἐξίοντες δὲ εἰρηται, αὐ-
λισθῶμεν ἐν κώμας. Ἡ γοῦν κατασπινώσωμεν ἐν ψυ-
χαῖς τῷ νόμῳ. Πάσας τὰς θειοῦ καὶ, καὶ τὰς ὁρε-
κτικὰς δυνάμεις αὐτῶν. Καὶ τὰς αἰσθητικὰς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συ-
νεργίζουσας. Οἷα περ κώμαι ἐν οἰκιστοῖς αὐταῖς. Αὐ-
τὸς μὲν οἰκητήριον ἐν ἀγῶνι πνεύματι ταῦτας ποιοῦμενος
ἐγὼ δὲ αὐτῶν παρεῖσα ταῦτας τῶν ἀδελφῶν, πρὸς τὴν
δυναμῆσιν:~

» Ὁ θεὸς ὁμῶς εἰς ἀμπελῶνας.

ΚΑὶ τὸς μὲν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ἀνατέλλων φῶς γνώ-
σεως ταῖς καρποφοροῦσιν ψυχαῖς, τὴν τῇ πίστιν ὑπο-
μῶν, ἥ περ ὡς βότρυς διὰ πολλῶν ἐλπίσεων, ἀποκατε-
σταται

τὸν διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς μελλούσης μισθαποδοσίας ὀφθαλμὸν τῆς καρδίας, οἶνον. Ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν εἰρημνίαν ἀνα-
βλῶ. Τοὺς τρέπους τῆς ὑπομοῆς ταύτης ὑποδακνύ-
σα. Τὼ κατ' ἐμὲ ὡραδίῳ γμαπ. Οὕτως ὁδεύσαντες,
ἰδωμὲν, εἰ ὠθήσῃ ἡ ἀμπελος. Εἰ ὠθήσῃ ὁ κυπελός. Εἰ
ὠθήσῃ αἱ ῥοαί. Ἡ τοὶ θεασώμεθα σὺ τε ὁ ἐν τῷ καρπῷ
βλέπων. Καὶ γὰρ ἡ ἐν τῷ φανερώ, εἰ ἢ εἰς σὲ τῇ μαθουμέναν
μοι πίσις. Ἡ πρὸς εἰς τοὺς διαφόρους ὄρετοίς, ὡς εἰς κλήματα
ἀμπελος διαμεῖται. Ἡ ὠθήσῃ ἐν τῷ τῆς κατ' ἐξῆς τοῖς λό-
γοις τῇ ὄρετῃ. Καὶ ἐκτὸς κατ' ἐξῆς γμαπ τῆς τρέποις αὐ-
τῇ. Ὅ γὰρ κατὰ τὸν λόγον τῇ ὄρετῃ ἀντιστοίχως τῆς ψυ-
χῆς, κυπελίζει κατὰ τὸν τρέπους αὐτῇ ἐν σαρκί. Ἡ πρὸς
τὸ ρηθὲν μυτικόν, καὶ φανερόν αὐτῇ, ῥεῶν ἐστὶν ἄνθος.
Αἶπερ ἐν τῷ μῦθῳ, τὸ γλυκὺ τοῦ καρπῷ φειφύρεται. Ἐκτὸς δὲ
τοῦ λεπτύρου πικρόν. Καὶ γὰρ καὶ ὁ τῆς πίσεως καρπός, κατὰ
τὴν τὴν κεκευμμένην τῆς ψυχῆς διάθεσιν ὀφθαλμικός ἐστι,
διὰ τὴν τῆς μελλούσης μισθαποδοσίας ἐλπίδας. Κατὰ δὲ
τὴν ἐκτὸς τῆς σαρκὸς, ὁδευηρὸς, διὰ τὸ τῆς ὄρετῆς ἰπτικόνον :-

„ Ἐκεῖ δώσω σὺν μαρούς μου ὅτι :

Α Ηλονόπ ἐν τῷ εἰρημνίῳ ἀγρῷ τῇ μαθητῶν ὁμῶν μοι,
ὡς ἀγάγῃ τὴν νυμφίω μου τὴν ὡς ταύτης ἡθικὴν
καὶ φυσικὴν διδασκαλίαν μου. Ὡς διὰ τούτων αὐτὰς ὡς
τὴν μυσαγωγίαν ἀνάξασα. Ἐν τῷ ἀποδείξαι τὴν ὁ-
λὴν φύσιν σὲ τὸν τῆς ζωῆς αἴτιον. Αἰνιτομνίαν συμβολι-
κῶς ὡς ἀλήθειαν. Καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν ματαλόφρονος ἑλ-
λινος ὡρασκυλάζων ταύτας τὰς φυσικὰς ἐννοίας μακρὰν
ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἀπάγεσθαι. Καὶ γὰρ οἱ μανδραγόροι ἔδω-
καν ὅσ-

ἐν ὁσμῷ. Πάντως καὶ τῇ αἰσθητῇ ἰπφάνειαι, καὶ τῇ
τῆς γραφῆς σύμβολα, ἅπερ τὸν τούτου κατ' αἰσθασιν ἐν ἀ-
πομνύοντα νοῦν, καὶ μὴ διὰ τῇ ὡς τὴν ἀλήθειαν ἐρη-
γορῶς διαβαίνοντα ναρκῶν, καὶ ἡλιθίων, ὡς ἴσως μανδρα-
γόροι ὡρασκυλάζουσι. Παρέχον δὲ αὐτῇ τῇ τῆς ἐν ὅλοις
ἀληθείας λόγον πνδυματικῶς θεωρουμένων. Ἐν τῷ θέν δὲ
ἰπφὶ θύραις ἡμῶν πάντα τοῦ ἀκροῦ θέν. Εἴποιν, ἰπφὶ ταῖς
αἰσθησεσίμου. Αἶπερ ὡς θύραις πινὲς ἰξάγουσι μὲν ἐμὲ
ὡς ἀναζήτησιν ὅτι ὡς πίντων αἰτίου, διὰ τῆς τούτων φυσικῆς
ἐν πινύματι θεωρίας. Εἰσάγουσι δὲ σὲ κατὰ γνῶσιν ὡς
διὰ μέσου τοῦ. Πρὸς θύρῃ εἰσι πάντες οἱ τοῖς τε συμβόλοις
τῆς γραφῆς, καὶ ταῖς ἰπφάνειαις τῇ αἰσθητῇ, ἅπερ ὡς
θύρας ἴσως ἀλογίαν Ἰουδαϊκὴν καὶ ἑλληνικὴν ἔτρεφον. Ἐγ-
κεντεισμῶν τῆς ἐν ὅλοις ἀληθείας λόγου :-

„ Ὅθεν νέα ὡς παλαιὰ ἀδελφιδέμου ἐπὶ-
ρησάται :

Α Ηλαδὴ ἐν νεάζονταί τῇ καμνοποιῷ τοῦ πνύματος χα-
λεπὸν λόγον Εὐαγγελικόν, ὡς τοῖς παλαιωθεῖσιν
ἐν τῇ ἑλληνικῇ καὶ Ἰουδαϊκῇ ἀγνοίᾳ φυσικοῖς, καὶ γε-
πτοῖς. Ἀγαπητέ μου ἐφύλαξά σοι. Τοῖς μὲν γὰρ γεπτοῖς
ὄρεθῆσα, καὶ ἡθικῶς παιδευθεῖσα. Τοῖς δὲ φυσικοῖς φω-
πισθεῖσα. Καὶ τοῦ παντὸς αἰπὸνσε διὰ τῆς τῇ γεπτοῦν
θεωρίας καπδοῦσα. Καὶ τοῖς πνδυματικοῖς τελειωθεῖσα.

Καὶ Θεολογούσασεν τὸν μετὰ Πατρός,
καὶ πνύματος ὁμο-
σιον :-

„ Τίς

» Τίς δώσε ἀδελφιδέμου θηλάζοντα μαςούς μητρός-
» μου.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :

Κ Ατὰ γὰρ τὸ ἀνθρώπειον, καὶ αὐτὸς ἄπασαν ἐδέξατο τοῦ
πνύματος τὴν χάριν. Τὸ γὰρ παιδίον φησὶν Ἰησοῦς ἵσταται,
καὶ ἐκστατοῦ τὸ πνύματι. Καὶ χάρις Θεοῦ ἰὼ ἐπ' αὐτό. Φη-
σὶ τοῖνυν ἡ νύμφη ἐμπληρομένη τὴν ἀρρήτον φιλιανθρωπίαν,
ὅτι καὶ σὺ ἐθήλασας ἐδὼ μαςούς τῆς μητρός μου. Ἰνα δὲ καὶ
τὴν ἀκολουθίαν τῆς ῥήτηρ, καὶ τὴν ἀρμονίαν φυλάξωμεν,
μικρὰν ἄνωθεν δεξάμενοι ἐν κεφαλῇ τὴν διάνοιαν ἔξελ-
θωμεν. Ἐδεξάμεν φησὶν οὐ μόνον νέαν, ἀλλὰ καὶ παλαιὰ
τῆς μητρός μου. Καὶ ταῦτά σοι διατηρήσω. Ἡ νέου δὲ διὰ
πολλῶν φιλιανθρωπίαν καὶ αὐτὸς, τὴν ἐμὴν φύσιν ἀναλα-
βὼν, ἐδὼ αὐτὸς μοι θηλάσαι μαςούς, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὴν
ἀδελφότητα δείξῃς. Ἐθήλασας, οὐ δὲ ὁμοῦ ἀλλ' ἐμὲ διδά-
σκων, ὅπως ὁφείλω θηλάσαι, καὶ διὰ ποίας θηλῆς τὴν χά-
ριν ἐλκύσαι. Διὰ τοῦτο τῷ βαπτίσματι πρὸς ἐλπίδας.
Οὐχ ἵνα τὸν ῥύπον τῆς ἁμαρτημάτων ἀποσμήξῃ. Ἀμαρ-
τίαν γὰρ ὅσα ἐποίησας, οὐ δὲ διέβη δόλος ἐν τῷ σῶματί σου.
Οὐτε μὲν ἵνα τοῦ παναγίου πνύματος ἐποδέξῃ τὴν χά-
ριν. Πλήρης γὰρ τούτου ἐτύγχευες. Ἀλλ' ἐμοὶ δεικνύς ὁ
ποῖα τοῦ βαπτίσματος τὰ δῶρα. Καὶ ποῖω τρόπῳ διύαιμαι
θηλάσαι τὴν χάριν τοῦ πνύματος. Διὰ τοῦτο ἐν εἰδὴ πε-
ρὶ τῆς κατὰ τὸ πνύμα τὸ ἄγιον. Οὐχ ἵνα σου πρὸς ἁγίαν
ἀμὴ εἶχες. Πλήρης γὰρ αὐτὴ τῆς χάριτος ἐτύγχευες. Ἀλλ'
ἵνα ἐμοὶ δείξῃς, τίς ἡ ἡγεσία τοῦ βαπτίσματος. Διὰ τοῦτο ἐν
ἐμπληρομένη λέγω : ~

» Τίς

» Τίς δώσε ἀδελφιδέμου θηλάζοντα μαςούς μητρός-
» μου. Ὑπὸ ταύτης σου τῆς φιλιανθρωπίας ἐλκομένη δι-
» ρυσάσε ἐξω. Φιλήσαι. Καί γε ὅσα ἐξουθενήσουσί με.
» ὡς ἀλήγομαι. Εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μου, ὥς εἰς
» τὸ ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με. Ποπῶσε ἀπὸ οἴνου τοῦ
» μυρεψικοῦ. Καὶ ἀπὸ γάλατος ῥοῶν μου.

Μ Εθύουσα γὰρ τῷ Θεῷ σὲ φίλησω. Οὐ μόνον ἐν τῇ θαλά-
μῳ καὶ ἐν τῇ παισάδι, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν καὶ
δημοσίᾳ διρρυσάσε, ὡς ἐπιβύξομαι καὶ καταφιλήσω. Οὐκ
ἐπιμέμψονται δέ μοι τοῦτο ποιούσῃ οἱ θεωμενοί. Τὴν
φλόγα τῆς ἀγάπης εἰδότες. Ἐκεῖθεν δὲ ὡς ἀγαβοῦσάσε,
εἰσάξω εἰς τὸν τῆς μητρός μου οἶκον. Καὶ εἰς τὸ ταμιεῖον τῆς
συλλαβούσης με. Τίς δὲ ὁ τοῦ παναγίου πνύματος οἶκος. Αὐ-
τὸς γὰρ τὴν νύμφην ἐχρήτισεν. Εἰ μὴ ὁ Θεὸς νεῶς ὁ τὴν ἁγίαν
μυροῦμενος ἱερουργαλήμ. Ἐνθα εἰσόντες μετὰ παρρησίας
πρὸς τὸν Θεόν ὡς διαλέγονται. Τὸ τῆς νύμφης ἀξίωμα λα-
βόντες. Καὶ ἐκεῖ φησὶ ποπῶσε ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ.
Καὶ ἀπὸ γάλατος ῥοῶν μου. Μυρεψικὸν δὲ σῶνον καλεῖ τὴν
θείαν χάριν διηλεκτικήν διδασκαλίαν. Καὶ οἶοναι μεμυ-
ρισμένην καὶ διώδην τυγχάνουσιν. Νάμα δὲ ῥοῶν καλεῖ
τὴν ἀπὸ τῆς καρπῶν τῆς ἀγάπης πικρὴν ὡφέλειαν : ~

Τ Ω Ν Τ Ρ Ι Ω Ν Π Α Τ Ε Ρ Ω Ν :

» Τίς δώσε ἀδελφιδέμου θηλάζοντα μαςούς μου ;

Κ Οὐκ ἐπειδὴ περὶ ἡ περὶ τοῦ πατρὸς παρρησία, πρὸς τὸ ἀπολαύ-
σαι σου ἢ τοῖς μαςαι. Τίς μου κατὰ τὴν δουτέραν του πα-
τρὸς σου

ῥουσίαν ἀδράχαισε τὸν ἀγαπήτονον μου, μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ τοῦ
Πατρὸς Βασιλείᾳ, ἥτις ἐστὶν ἡ μήτηρ ἡμῶν τῇ πίστει, ἡ ἀνω
Γερουσιαστήμ. Πίνονται τὸ κοινὸν πόμα. ῥέον ἔξ αὐτῆς εἰς ἡμᾶς
κατὰ χάριν ἀμέσως, ὡς τὸ δῶκε μαζῶν μητρὸς γάλα, εἰς τὰ
ἐκγονατούς. Καὶ νῦν δὲ τρεφόμενον τὴν τῇ ψυχῶν ἡμῶν
σωτηρίᾳ, τὸ τέλος τῆς πίσεως, τῇ ὑπερφύσιν τὴν μέδεξιν
τὴν θεῖαν καὶ ἀνεκλήσιν ἡ δυνάμει, ἡ αὐτὸς ποιεῖν πέφυκε φύ-
σει, κατὰ χάριν τοῖς ἀξίοις ἐνούμερος. Οὕτω γὰρ ἀνέχουσαι
ἔξω, φιλήσωσε. Καὶ γε οὐκ ἔξουθενώσονται με. Ἡ ῥι ἔπληρου-
σασε, οὐχ ὥσπερ νῦν κατὰ πίσιν, ἀλλὰ κατ' αἶδος ἐν τῇ ἔξω
τῆς θεϊκῆς οὐσίας, ἡ μετέρε οὐσία. Τὴν ἀφθαλασίαν ἡ-
μῶν καὶ τὴν ἀτρεσίαν ἔπλη τῆς κοινῆς δωρεῶν ἀνάστα-
σεως, ἀπολαύσων. Καὶ νῦν τῇ τῇ τοῦ κόσμου φρονι-
των ἔξουτελίζομεν, ὡς διὰ τὴν τοῦ σε διὰ θεοῦ πάντα πε-
ριφρονόσαι καὶ προσκαίρει. Τίς δ' ὁ τρόπος τῆς ἀπολαύσεως
ἔσται μοι. Καὶ γὰρ τῇ ἀλλήλοισι. Εἰσάξωσε εἰς οἶκον μη-
τρὸς μου, καὶ εἰς ταμίον τῆς συλλαβούσης με. Ποπῶσε δὲ
οἶνον τοῦ μερεψικοῦ. Ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου. Δηλονότι τῇ
τοῦ χαλεζομήρου μοι τὴν θέωσιν λάβωσε. Ποδοῦσα τὴν
λαμπερότητα. Καὶ ἐν τῇ ταύτῃ θεάσασθαι, εἰσαγάγωσε
εἰς νοῦν. Ὁ οἶκος μὲν ἐστὶ τῆς διὰ τοῦ βασιλείουματος, τεκού-
σας με οἶα μητρὸς τοῦ παναγίου πνύματος χάριτος. Ὡς
ταύτης διὰ τὸ κατ' ὁμοίωσιν χωρητικός. Ταμίον δὲ πάλιν
αὐτῆς, ὡς οὐκ ἀποκρύφους ταύτης θησαυροῦς διὰ τὸ κατ' ἐ-
κίνα ἔχων ἀποθέτους ἐν ἑαυτῇ. Ἡ ῥις μεχάρις συνέλαβε διὰ
πίσεως. Πρὸς τίς δὲ προστάξωσι τῇ διψῶν τὴν σωτη-
ρίαν μου ὥς πόμα, τὴν τε δὲ τῆς σωθέσεως τῇ ἐν πάσῃ
τῇ κτίσει, καὶ τῇ γραφῇ διαφόρων λόγων ἡγετημῶν μοι ἀλη-
σόντου

σόντου ὡς ἀληθείας γνώσιν, ἥτις οἶα περ ἀδῶδης οἶνος ἐλαρύ-
νων, καρδίᾳ διφραίνει τοῖς μεταλαμβάνουσιν ταύτας ψυ-
χάς. Καὶ τὴν ἀεινάωσιν μου βλύζουσιν ἀγάπησίν σου, ὡς ἀ-
γάθου δῶκε τῆς τοῦ φόβου ὑπερβολῆς σου καὶ τοῦ πόθου τῆς
μετοχῆς σου. Τῶν δὲ κλειῶν ῥοῶν, τῇ μὲν συνήκῃ σπείζοντων-
με. Τῇ δὲ γλυκύνοντι διφραμνόντων με:~

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ :-

Ταῦτα πρὸς τὸν ὑμῖον εἰρηκῆα ἡ νύμφη. Καὶ ταῖς νεά-
νισι διαλέγεται, καὶ φησὶν:~

» Εὐνῆμος εὐπὶ ἔπλη τὴν κεφαλῶν μου. Καὶ ἡ δεξιὰ
» εὐπὶ ἐπιλήψεται με:

Τὴν γὰρ εἰμὶ τῆς καλαστικῆς ἀπειλῆς. Καὶ τῆς σου δεξιᾶς
τοῖς ἀνελόγας δρέπομαι. Διὰ τοῦτο τὴν δυνάμιν αὐτῇ,
ἔπλη τὴν κεφαλῶν μου τίθησι, καὶ τῇ δεξιᾷ με τῇ ἀλαμ-
βαίνει:~

» Ὡς οὖν ὑμᾶς θυγατέρες Γερουσιαστήμ ἐν ταῖς δυνα-
» μεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. Εἰάν ἐγείνηται,
» καὶ ἔξεγείνηται τὴν ἀγάπην, ἔως ἂν θελήσῃ.

Χρὴ γὰρ ὑμᾶς διπλοῶς προσδεῖν αὐτῇ, καὶ διεγείρειν.
ἵνα θερμῶς αὐτὸν ποθήσασαι. Καὶ ὡς αὐτὸς βούλε-
ται, ἔπλη τὴν τελειότητα φθάσῃτε. Τούτων παρ' αὐτῆς εἰρη-
μῶν, θεασάμεναι αὐτῆς ἐκείνῃ τὴν πᾶσαν
ὑπερβολὴν, καὶ ἐκπληρόμεναι,
λέγουσι:~

„ Τίς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσα ἐν λελθουκανθισμῷ. Ἐπιστή-
„ ειζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφίδου αὐτῆς;

ΚΑὶ οὐ λέγουσι λελθου, ἀλλὰ λελθουκανθισμῷ. Μι-
λαινά γ' οὖν. Ἐπὶ αὐτῷ τοῦ νυμφίου φησὶν ἡ νύμφη. Ἀδελ-
φιδός μου λελθός, καὶ οὕτως ἔπε λελθουκανθισμῷ. Φύσει γ' οὖν
τοιοῦτος. Αὐτὴ δὲ μελανθεῖσα παρέβλεψε γ' αὐτῷ
ὁ ἥλιος. Ἐλθουκάνθη. Καὶ τῆς τοῦ νυμφίου λελθότητος μετεί-
ληφε. Καὶ ὥς περ ἀγαπητὸν αὐτῆς, διὰ τῆς βεβαίας εἰς αὐτὸν
πίσεως: ~

Μετὰ ταῦτα ὁ νυμφίος διαλεγόμενος, φησὶν:

„ Ἀπὸ μύλων ἐξήγειράσε. Ἐκεῖ ὠδίνεσέ σε ἡ μητὴρ.
„ Ἐκεῖ ὠδίνεσέ σε ἡ τεκοῦσά σε.

ΠΟυτὼν τῶν ῥημάτων μαθησόμεθα εἰ τῶν εἰρημίων ἵσθαι
τῆς νύμφης ἐν τῇ δόχῃ τοῦ συγγράμματος ἀναμνησθῆναι.
Ἐφη γ' τοῦ νυμφίου:

ΩΣ μύλων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ὁ ἀδελφιδός
μου ἀναμέλῃ τῶν ὑῶν. Ἐν τῇ σκιά αὐτῆς ἐπεθύμησα καὶ
ἐκάθισα. Καὶ καρπὸς αὐτῆς γλυκὺς ἐν λαρυγί μου: ~

ΕΠαιδὴ τοίνυν ἡ σκιά τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, τὰ ἐπὶ τοῦ
παρόντος ἡμῖν δοθέντα. Ἀρτι γὰρ φησὶν ὁ μακάριος Παῦ-
λος βλέπω ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ὡς ἐν ἀνίγματι. Τότε δὲ πρὸς ὁ-
πὸν πρὸς πρὸς ὁπὸν. Ἐπόθησε δὲ ἡ νύμφη ἐν τῇ σκιά τοῦ νυμ-
φίου καθίσαι. Τοῦτέστι τῷ δοθέντι νῦν ἀρραβῶνι. Μύλων δὲ
αὐτὸν πρὸς τὴν γένεσιν δι' αὐτῆς ἐφημῶν αἰτίας. Ἀναγκασίως ὁ νυμ-
φίος φησὶν: ~

„ Ἀπὸ

„ Ἀπὸ μύλων ἐξήγειράσε. Ἐκεῖ ὠδίνεσέ σε ἡ τεκοῦ-
„ σά σε.

ΠΙΣΘΥΣΑΝΤΕΣ γ' τοῦ πρὸς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν κηρύγματος, τῷ
θεῷ βαπτίσματα πρὸς ἐληλυθόσιν. Καὶ πρὸς ἐλθόν-
τες, τῆς πόλεως ἐξείας τετυχήμενοι. Ὡς δὲ ἡμᾶς ἡ χά-
ρις, τοῦ πνύματος. Μαρτυρεῖ δὲ ἡ ἱστορία τῶν πράξεων. Τοῦ
γ' θεοπάτου Πέτρου δημηγορήσαντος. Καὶ πρὸς τοῦ τοῦ
σωτῆρος κηρύγματος τοῖς ἐληλυθόσι πρὸς ἐνέλωχότος, φησὶν
ὁ συγγραφεὺς. Ὅτι ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατενύγησαν.
Καὶ εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον. Τί ποιήσωμεν, ἵνα σωθῶμεν. Ὁ
δὲ πρὸς αὐτοῦ ἔφη. Πισθύσατε καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑ-
μῶν, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰκότως
τοίνυν φησὶν ὁ νυμφίος τῇ νύμφῃ: ~

ΠΟ μύλων ἐξήγειράσε. Ἐκεῖ ὠδίνεσέ σε ἡ μητὴρ. Ἐ-
κεῖ ὠδίνεσέ σε ἡ τεκοῦσά σε. Καὶ ὁ διπλασιασμός οὐχ' ἀ-
πλῶς πρὸς κεῖται. Διὰ γ' βουλόμενος τίς ἡ μήτηρ. Ἀνέ-
μνησε τοῦ τόκου. Μετὰ ταῦτα πρὸς ἀνέμνηται αὐτῇ λέ-
γων: ~

„ Θέσμε ὡς σφράγισμα ἐπὶ τῷ καρδίαι σου. Ὡς
„ σφράγισμα ἐπὶ τὸν βροχίονά σου. Ὅτι κραταιά
„ ὡς θάνατος ἡ ἀγάπη. Σκληρὸς ὡς ἄδης ἡ ἔλπις. Σπιν-
„ θῆρες αὐτῆς, ὡς σπινθῆρες πυρὸς. Ἀνδρακες πυρὸς,
„ φλόγες αὐτῆς. Ἐνταῦθα δὲ τῶν ἀνιγμένων ἀντὶ τοῦ
„ σπινθῆρος αὐτῆς, σπινθῆρες πυρὸς ἔχουσι. Περιέπι-
„ ρα αὐτῆς, περὶ πύρεα πυρὸς, φλόγες αὐτῆς.

Πέγει τοίνυν δυνάμεις ταῖς ὑπερέσσι ψυχῆς. Ἀς ὑμῶν φῶς ἡ θεὰ παρσαγορεύει γραφή. Ἀντὶ σφραγίδος ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν τῇ βραχίονι φῶς ὑπάρχων. Φῶς αὐτῷ εἰργαστατότε, καὶ παρσηγορεύετε. Καὶ ἄγιος ὑπάρχων, ἄγιαν αὐτῷ ἐποίησέτε καὶ ὀνόμασεν, καὶ ἀνάστασις ἡρώδης, ἀναστάσεως αὐτῷ ἡξίωσεν. Οὕτω καὶ αὐτῇ τῆς οικείας λυκοφύτης μετέδωκε. Διὸ φασὶν αἱ δρώσαι αὐτῷ νεάνιδες:~

- » Τίς αὕτη ἀναβαίνουσα λελοκυθισμένη. Ἐπιστη-
- » ζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδουὺ αὐτῆς. Ὑπ' αὐτῆς γὰρ πο-
- » δηγομένη. Καὶ τῷ εἰς εἶν οὐρανούς ἀνάβασιν καὶ
- » ἀποδημίαν ποιῆται.

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:

Εἴτα πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτῇ στέφουσά πάλιν τὸν λόγον, διδάσκει τῷ αἰτίαν τῆς παρρωπίας πρὸς τὸν νυμφίον εἰρημένων φάσκουσα:

Εγὼ νυμφίος εἶμι ἐπὶ τῷ κεφαλῷ μου. Ἡ γοῦν ἐπειδήπερ αἱ τῆς ὑποδεχομένων κολάσεως εἶν ἔξωθεν τῶν νυμφίου μου ἀπειλαί. Νυνὶ ὑπὸ τὸ δίκτυον κεφαλῆς δεχικὸν τῆς ψυχῆς μου. Πάντως τὸ νοεῖν ὑποτάσσουσιν τὸ αἰσθητικόν. Διὰ τοῦτο ἐν ἐλπίσιν εἰμι. Ὅτι καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῆς περιλήφεταιί με. Εἵπωμι τοῖς ὑποδεχομένοις εἶν ἐν δεξιῶν ἐπηγγελμένα ἀγαθὰ τῆς τοῦ Θεοῦ Βασιλείας. Ὅλως με κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα, περιέξουσιν ψυχῇ καὶ σαρκὶ τῷ ἀπεραντῶν ὑπερσυνίω παρέχοντα. Πάντα δὲ τὰ εἰρημνία διδασκαλικῶς εἰπούσα:~

Ως κε-

Ως ἡμεῖς ὑμεῖς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμει-
σι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. Τί ἐγείρετε καὶ τί ἐξε-
γείρετε τῷ ἀγαπῶν ἕως ἀνδελφῆς. Ἡ τοὶ κατασφαιλισ-
μένω ὑμᾶς ὡς διόσκου τῆς τῆς θεῶν μυστηρίων ἐξηγήσεως μα-
θήτριά μου, τῆς ἐν ἀγίῳ πνύματι δρώσης. Τὸν κατὰ λα-
ξάντα ἡμᾶς πατὴρ Πάτερ. Ἀναδιδάξασα τῷ αἰτίαν δι-
νὴ ἐν ταῖς θεωρητικαῖς καὶ ταῖς πρακτικαῖς δυνάμεισι καὶ
ἰσχύσεσι ταῖς ἐν τῇ παρρῶν κόσμῳ ταῖς δυναμίδεσσιν ἐγεί-
ρετε κατ' ὁρετῶν καὶ ἐξεγείρετε κατὰ γνώσιν ἐν ὑμῖν. Κα-
θώδεον δοκῶντα, ὅταν ἀγνοῖτε τὸ δίδες, καὶ μὴ πράττειτε
τὸ καλόν. Τὸν ἀγαπήσαντα ἡμᾶς καὶ δόντα ἑαυτὸν λύτρον
ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐως αὖν διδάσκηται κατὰ τῷ δουτέρῳ αὐτῆς
παρρῶν. Αὐτὸς τὰ κατὰ φύσιν οἰκεία δρᾶν ἐν ἡμῖν, πάσ-
χουσι κατὰ χάριν αὐτοῦ. Αἱ δὲ θάμβους πληρωθεῖσαι πε-
ρὶ τῆς διδασκαλίας φησί:~

- » Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελοκυθισμένη. Ἐπιστη-
- » ζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς.

Ληλαθὴ ὅποια ὑπάρχει. Αὕτη ἡ διδασκαλικῶς ἀπὸ μυσ-
τηρίων εἰς μυστηριώδεις ἐρεῖς ἀναβαίνουσα. Κακαθαρμέ-
νη παντὸς ῥύπου ἀμαρτημάτων. Καὶ ἐπεξειδομένη ἐπὶ τὸν
ἀδελφιδὸν αὐτῆς. Θέτε, καρδίαν μὲν τὸ θεωρητικὸν τῆς ψυ-
χῆς ὀνομάσας. Βραχίονα δὲ, τὸ πρακτικόν. Διὸ καὶ τοῖς
ἱερεῦσιν ἀφώρειο παρὰ τοῦ λαοῦ ὅτε βραχίον ὁ δεξιὸς καὶ τὸ
σηδλιών. Βάλεται τοίνυν ὑμᾶς ὁ σωτὴρ ὁ ἡμετέρος, ἀντὶ
σφραγίδος αὐτὸν ἔχειν καὶ διαλεγόμενους, καὶ λογιζόμενους.
Καὶ τὰ αὐτῆς χαρὰς τυποῦν, τοῖτε λεγομένη τὸ τε
παραπόμνημα. Οὕτω γὰρ εἶσαι βασιλικά νομίματα εὐποι-

ερακε-

ρακεχαρηγμένα, ἀλλὰ τὸν βασιλικὸν ἔχοντα χαρμητῆ-
ρα. Τοῦτο δέ, ῥαδιόν σοι φησὶ ποιῆσαι, εἰ τὴν εἰς ἐμὲ κτῆσι
ἀγάπην. Ἰσχυρὰ γάρ ἐστιν, ὡς θάνατος. Καὶ καθάπερ ἐκεί-
νος μετὰ τὴν θείαν δόξαν πάντων κράτιστος, οὕτως καὶ
αὕτη πάντων κρατεῖ. Καὶ αὐτὴ τοῦ θανάτου ἰσχυρότερα
τυγχάνει. Κτῆσαι καὶ ζῆλον. Εἰ γὰρ τοῦτον πορὶς κτήσαιο,
οὐκ ἀνέξῃ ἄλλω τοῦ ἡμιωτέρου φθιλεῖναι. Καὶ σέ μὲν εἶ-
ναι ἀπαρρησίασον. Ἐκείνῳ δὲ τῆς ἐμῆς κοινωνίας τυγχά-
νουν. Σκληρὸς γάρ ἐστι καὶ δισκαταγώνιστος ὁ ζῆλος, τῷ ἄδῃ
ᾧ ἀπλησίως. Ἄδῳ δὲ ἀπὸ τῆς κατεχέσης δόξης ὠνόμα-
σε. Τῷ θανάτῳ καὶ ταύτῃ ἐπιθεῖς τὴν ποροσηγορίαν.
Οὕτω δὲ ἐστὶν ἰσχυρὴ ἀγάπη. Ὅτι πρῶτον μὲν ἐστὶν ὑπό-
πλευρος. Περὶ δὲ τοῦ περὶ αὐτῆς, φλόγα ἔχει πυρὸς. Καὶ
συνιθῆρας ἐκπεμπομένη. Τί δὲ τῆς οὕτω πυρσομομένης
χρῶσι τ' ἂν δυνατώτερον; Καὶ τὸ πῦρ δὲ αὐτῆς οὐκ ἐστὶ τῷ
σβεννυμένων.

» Ὑδὼρ γάρ φησι πολὺ, οὐ δυνατός ἐστι σβέσαι τὴν ἀγά-
» πην. Καὶ ποταμοὶ, οὐ συγκλείουσιν αὐτήν.

ΚΑὶ μαρτυροῦσιν ἅπαντες οἵ τε ἐν τῇ παλαιᾷ οἵ τε ἐν τῇ νέᾳ
διαπρέψαντες ἄνθρωποι. Τοῦ γὰρ Ἀβραάμ τὴν παρὰ θεοῦ
ἀγάπην, οὔτε ἡ ἐξέστη διαγωγή, οὔτε ἡ τοῦ λιμοῦ ἀνάγκη,
οὔτε ἡ τῆς γυναικὸς ἀρπαγή, οὔτε τοῦ παιδὸς ἡ ποροσκομιδή,
οὔτε ἡ παρὰ τῶν φρεσάτων μάχη, ἰσχυρὰ κατέσβεσεν. Οὔτε
τοῦ Γισακ, τοῦ ποροπυρρῶντος λυπηρὰ. Οὔτε τοῦ Ἰακώβ οἱ
διωκεῖς πόνοι καὶ διὰ βίου ὠδῆναι. Τί σφοδρότερον τῷ πῦρ
Ἰωσήφ πειρασμῷ; ὃς ἐπράθη ὑπὸ ἀδελφῶν. Ἀπείρηθη δὲ
ἡ πύρρος καὶ Πατρὸς ἀγαπήντος. Καὶ πορογονικῆς οἰκίας. Καὶ
ἐλθούσης.

ἐλθούσης καὶ διπορείας. Ἐδούλωσε δὲ παρὰ ἄξιαν. Καὶ
ὑπὲρ σωφροσύνης, συκοφαντίας ἐγένετο σπινθήρ. Καὶ
δοσμοποιεῖται παρεπέμπετο. Καὶ μωρία ὑπὲρ μωρίας δεινὰ. Ἀλ-
λά τούτων ἀπάντων, ἡ παρὰ τὸν θεὸν ἀγάπη, κρατεῖται ἐδείκνυ-
το. Καὶ τί δὲ λέγειν παρὰ τῷ μεγάλῳ Μωυσέϊ, καὶ Ἰησοῦ
τοῦ σωτηροῦ, καὶ τῶν μεγάλων Προφητῶν. Σαμουὴλ καὶ
Δαβὶδ καὶ Ἡλίου καὶ Ἑλισαίου, τί μακρότερον τῶν Βα-
βυλωνίων ἐχέει. Τί τῆς παρὰ τῷ Ἰεραφθίμῳ καμίνου
φοβερότερον. Ἀλλ' ὅμως οὐδὲ ἐκείνῳ τῶν τειχῶν ἐκείνων πα-
δαρίαν ἐσβέσε τῆς ἀγάπης τὴν φλόγα. Ἀλλὰ μάλλον
αὐτὴν ἐπύρρυνε καὶ διήγειρε. Τί τῶν λεόντων ἐκείνων φει-
κωδέστερον, ἐν οἷς ὁ μέγας παρεδόθη Δαυιδ. Ἀλλὰ καὶ ἐκ-
είνῳ ἡ παρὰ τὸν θεὸν ἀγάπη δυνατώτερον ἀπέφινε. Καὶ ἵνα
ἐκείνους ἀγίους ἐπὶ τοῦ παρόντος καταλίπω, διόχευ καὶ
μόνος ὁ μακάριος Παῦλος διδάξαι αὐτῆς τὴν ἰσχύ. Ἄτε
δὴ πάντων μάστιγα παρὰ αὐτῆς εἰληφώς. Τίς γὰρ ἡμᾶς
χωρεῖται φησὶν ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις; ἡ σεν-
χωρεῖα; ἡ διωγμός; ἡ λιμός; ἡ γυμνότης; ἡ κίνδυνος; ἡ μά-
χη; καὶ ὅπως γέγραπται. Ἐνεκεν σοῦ θανάτου μέγα, ὅλῳ
τὴν ἡμέραν. Ἐλογίσθη μὲν ὡς παρὰ βλάστησιν. Ἀλλ' ἐν
τούτοις πᾶσι φησὶν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς
Χριστοῦ. Ἰκανὰ μὲν οὐ καὶ ταῦτα δεῖξαι, τῆς ἀγάπης τὴν
νίκην. Ταῦτα δὲ μετὰ ταῦτα. Σαφέστερον ταῦτα κηρύττει. Ἐ-
πάγει γὰρ. Πέπεισμαι γὰρ. Ὅτι οὔτε θάνατος. Οὔτε ζωὴ.
Οὔτε Ἄγγελος. Οὔτε δυνάμεις. Οὔτε ὕψος. Οὔτε βά-
θος. Οὔτε ἐκείνη. Οὔτε μέλλοντα. Οὔτε τίς κτίσις ἐτέ-
ρα δυνατὴ ἡμᾶς χωρεῖται ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Καὶ ἵνα δείξῃ πάντων αὐ-
τῆς.

τινὶ δυνάτω τέλει, καὶ τῇ δυνάμει, καὶ τῇ ἀρετῇ. Τινὶ μὴ οὐδὲν κτίσιν ἀναπλάσσεται τῷ λόγῳ. Καὶ ταῦτα πάλιν παρ' ἑαυτοῦ, καὶ δάκνυσιν ταύτης τινὶ πρὸς τὸν θεὸν ἀγάπῃ ἰσχυροτέρῃ. Εἰκότως τοίνυν ὁ νομφίος φησὶν: ~

Υ Δὴ πολὺ, οὐ δυνήσεται σβέσθαι τινὶ ἀγάπῃ. Καὶ ποῦ μοι οὐ συγκλείουσιν αὐτῷ. Ἐάν δ' αὖ ἀνὴρ πάντοι τὸν βίον αὐτῷ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἔξουθενώσουσιν αὐτόν. Ἐξουθενώσουσιν δὲ τὸν πᾶν τὸν βίον ἐν τῇ ἀγάπῃ διδόντα, οἱ τῆς ἀγάπης ἐσσημῶνται, καὶ γενημῶνται. Διὸ καὶ ὁ μακάριος ἔλεγε Παῦλος. Αἰδορῶνται, δολογῶνται. Δωκῶνται, ἀνεχόμεθα. Βλασφημούμενται, ἀδικαλούμεν. Ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐχρησθήμεν, πάντων πειρήματα ἕως ἄρτι. Καὶ γὰρ τῶν τοῦτο τῇ ἐλπίδι τῶν πᾶν. Αὐτοὶ γὰρ οἱ μὴ καθαρῶς πειρᾶσθαι πάντες νομίζουσιν. Οὕτω ἔοι τῆς ἀγάπης ἐσσημῶνται, ἔδω τῆς ἀγάπης τρεφίμους, ὡς ἀνοήτους ἐβλασφήμουσιν, καὶ ἄφρονες. Ἀλλ' ὅμως οὐδέ, τοῦτο τινὶ ἀγάπῃ ἐλυμήνατο. Ἀλλὰ καὶ θερμοτέρῃ ἐργάσατο. Αἰδορῶνται οἱ Ἀπόστολοι, ἡλόντων. Καὶ βλασφημούμενται παρεκάλουν. Καὶ ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου χυμῶνται, ἔλεγον εἶναι πάντων πειρήματα ἕως ἄρτι: ~

Τῶν τριῶν πατέρων:

Ο Γοῦν νομφίος τινὶ ἐπὶ ταῖς μαθητευομέναις τῆς νύμφης ὁρῶν ἐπιμέλειται. Καὶ δὸς δὲ χάριτος τινὶ ταύτης εἰς τὸ ἀγαθὸν διέγερσιν, ἀναμνηστικὴ αὐτῷ τοῦ πατρὸς βίου, ὥστε μετενοεῖν, καὶ μὴ διὰ τῇ ἐπαίνων, τῷ

τῷ τῆς οἰήσεως παθεῖν. Καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν: ~

Πὸ μὴ ἐξήγειράς. Ἡ γοῦν ἐπὶ τινὶ δίκῃ μύλου τέρεοντος τοῖς πλείους τῇ αἰσθησέων ἀπάσας ταύτας δι' ὁραίνουσιν αἰσθητῶν κτίσιν καθ' ὁδοῦς, τῇ πρὸς τοὺς καλὰ βραδυμία διὰ τινὶ πρὸς τοὺς ὑλικὰς ἔχουσιν, δι' ἡγεμονίαν τοῦ φρόνημα πρὸς πόθον ἐμὸν λόγους πεινοίας, καὶ κρείσεως: ~

Κ αὶ γὰρ ἐκεῖ, ὡδίνεσέσε ἡ μητήρ σου. Ὡδίνεσέσε ἡ τεκοῦσα. Δηλονότι ἐν τῇ ἔχει τῇ ὑλικῶν σιναλβετόσε ἡ πρὸς τῇ οὐκ ἔχει τῇ ὑλικῶν σιναλβετόσε. Τῇ κατ' ἡδονὴν γνήσει. Καὶ ἀπέτεκεσε τῇ κατὰ διύαμιν γνήσει, ὑφ' ὧν σινείχου τῇ πρὸς αὐτὴν. Τινὶ μὴ ἡδονῇ, διώκουσα, τινὶ δ' ὁδῶν φεύγουσα. Καὶ τὸ οὐκ ἔχει τῇ σιναλβετόσε τῆς ἡδονῆς τὸ τέλος. Τινὶ ὁδῶν φημι, ταύτης δὸς χωρέσαι, ὅπερ ἀμήχανον. Εἰ οὐκ βούλει διαμένειν τῆς ταύτης ἔσεως ἐλδύρα. Θέσμε ὡς σφραγίδα ἐπὶ τινὶ καρδίᾳ σου. Ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου, εἶπεν ἐν ἐμοὶ τῷ δόχτυπῳ μένον τηρεῖται τῷ μὴ ἡγεμονικῶν νῶν, τὸ κατ' εἰκόνα, κατὰ πλανὴν θεωρεῖται καὶ διάθεσιν ἐμοῦ. Τῇ δ' ἐνεργητικῇ σου δυνάμει, τὸ κατ' ὁμοίωσιν κατὰ πρᾶξιν ἀνυπόκειται, καὶ διὰ πρᾶξιν διπλοῦν τῷ κακῷ. Καὶ τὸ οὐκ ἔχει τῇ μὴ καὶ αὐτὸς ἐλπί. Φυλακίαν ὡς σφραγὶς τοῦ διανοητικοῦ σου τινὶ ἐξίν, καὶ τινὶ ἐνεργεῖαν, ἀσύλους τῇ ἔχει τῇ ὑλικῶν: ~

Ο Τι κρατῶν ὡς θάνατος ἀγάπῃ. Σκληρὸς ὡς ἀδὸς ἡλός. Ἡ τοὶ ἐάν ἐν τῇ ἐμῇ ἀγάπῃ, καὶ τῷ διαυτῶν ἡλῶ μὴ εἶναι, μὴ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ, καὶ φυλακθεῖται ὡς εἰρη-
ται.

ται. Ἐπειδήπερ ἡμεῖς ὁλικὴ εἰς ἐμὲ ἀγάπη, ἰσχυρὰ ἐστίν, ὡς
πᾶσιν ἐπὶ κακῶν δεμῆντε, καὶ κίνησιν καταπαύουσα, δι-
κλῶ θανάτου. Ὁ δὲ δι' ἐμὲ ζῆλος, ἀνένδοτος τῷ κακῷ, ὡς τοῖς
ἀλόγους δεμὰς δεσμεύων, καὶ ἀπορρίπτους κατέχων οἷα περ
ἀδῆς:~

„ Καὶ γὰρ περίπλεον αὐτῆς. Περίπλεον πυρὸς φλόγης
„ αὐτῆς.

Ληλαδὴ τὰ ἔργα τῆς περὶ ἐμὲ ἀγάπης ἀναπύ-
εωσις ταύτης ἐστίν. Αὐγαζέσης ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας
κατὰ θεωρίαν τὸν νοῦν. Καὶ ἀφανίζουσιν τὴν ἀγνοίαν.
Καὶ τὸ ὄψιν δαπνῶσθαι κατὰ πρᾶξιν τῆς ἐντολῶν πᾶσαν
κακίαν, οἷα περ ὀψήσου ὕλην φλόγης, καὶ ὑποδιδούσης εἰς
αὐξήσιν. Ὁ πῦρ ὅδωρ πολὺ, ἐδιδυμῆσται σβέσαι τὴν ἀγά-
πην. Καὶ ποταμοί, οὐ συγκλείουσιν αὐτὴν. Ἡ γὰρ αἰ-
ρέουσα ὡς πληθὺς ὑδάτων ἐν τοῦ χειμῶνος τῆς ἀκουσίαν πει-
ρασμῶν, πολλὰ θλίψεις. Καὶ αἱ ταύτων ἀλλ' ἐπώλη-
ται ὡς ποταμὸς ῥόματα ἐπαχνοῦται. Ἐν αἷς τὰ τῆς πονη-
ρίας πινύματα, τὴν εἰς ἐμὲ ἀγάπην σβέδουσιν, ἢ ἐκ ρι-
ζῶσαι τέλειον διὰ μισοφείας, ἢ κατὰ καλύψαι διὰ μισοθυρω-
πίας, οὐ διωκόνται. Οὔτε πάντες σβέσαι αὐτὴν διὰ βλασ-
φημίας. Οὔτε κατὰ λύσαι, καὶ ἀφανίσαι διὰ πρᾶ-
ξίας τῆς ἐντολῶν μου. Αἰπερ ὁπο-
δεικνύουσιν μὲν. Τὴν

εἰς ἐμὲ
ἀγάπην. Συμπεραίνονται δὲ εἰς
τὸν πλησίον:~

(?)

„ Πλὴν

„ Πλὴν ἐὰν δῶ ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτῷ τῇ ἀγάπῃ.
„ Ἰξουθενώσθαι Ἰξουθενώσουσιν αὐτὸν.

Ληλονότι ἐὰν ὁ μὴ τῇ τῆς περὶ ἐμὲ ἀγάπης ἐκδηλῶ-
σῃ, ὡς ἀγαπᾷ τοὺς δεσμοῖς πάντα τὰ ὑποάχοντα αὐ-
τῷ διὰ τὴν περὶ ἐμὲ ἀγάπην. Ἐτελεισμῶ δὲ τελεῖσθαι αὐ-
τὸν αἰ ἀντικείμενα διωάμεις. Πάντως ὡς τὸν ἰσὺ μετὰ τὴν
ἀφαιρέσιν παντὸς τοῦ αἰσθητοῦ πλούτου αὐτῷ Ἰξουτέλιον.
Ἐξαιτούμενοι τὸν ἀπ' ἐμοῦ, εἰς δοκίμιον τῆς διὰ σαρκὸς
οἰκονομίας. Εἰ δὲ φίλους αὐτῷ εἰς τοῦτου οἰκονομίας ἐπεγείρου-
ται. Ταῦτα τῶν αὐτῷ εἰδὺς ὅταν πάσας μου τὰς ἐντολὰς
τηρῶν. Καὶ οἰκονομίας ἐπέλθῃ σαρκὸς. Κατὰ συγχώρησιν ἐμὴν
γίνωσκε τὸ τοιοῦτον ἔπυσμα βαίνειν. Ἰσασου ἢ περὶ ἐμὲ ἀ-
γάπη πᾶσι κατὰ δὴλος ἐστίν. Μὴ ἐν διδούσης τοῖς πειρασμοῖς.
Καὶ ἔχι διὰ τὸ μὴ εἶναι σβέσθαι, ἐπὶ πάντας διοικῶσαι:~

„ Ἀδελφὴ ἡμεῖς μικρὰ καὶ μαζοὺς ὅσα ἔχει. Τί ποιή-
„ σωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμεῖς, ἢ ἂν λαληθῇ αὐτῇ. Εἰ τε-
„ χος ἐστίν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτῇ ἐπάλλεας ὁρμητοῦς.
„ Εἰ θύρα ἐστίν. Διαγράψωμεν ἐπ' αὐτῇ σανίδα κεδρί-
„ νην.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Η Τ Ο Υ:-

Μετῶμαι δὲ ἀγίους Προφήτας δὲ ἐν τῇ παλαιᾷ δια-
πρέφαντας, τὸ βραχὺ τῆς πνευματικῆς ἡλικίας τῆς ὕμ-
νης δεῶντες. Καὶ τὸ τῆς μαςτῶν ἀτελὲς ἐπ' ἐκελευμῶν. Ἀ-
τε δὴ περὶ μνήσεως, ἔμμενταις τοῦ γάμου. Ταῦτα ἐν ἐνω-
τοῖς λέγειν. Ὅτι μέλει λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς λαμβάνει τὴν

Qq 2 ὕμ-

εὐφρυν τῷ ἡμετέρῳ ἀδελφῷ. Μικρὰ δέεσι καὶ ματῶν
 ἐξερμηνῇ. Οὕτω πῶς γὰρ ἔχει τὸ γόνιμον. Οὐδὲ τὸ διδασκα-
 λικὸν χορηγεῖν διώκεται γάλα. Οὐδὲ τῷ τελείῳ δεῖ γεν-
 τοῖς δεσμοῖς προσφῶν. Χρὴ τοίνυν ἡμᾶς τὸ προκτενὲς λόγι-
 σασθαι. Καὶ ἐπεὶ μέλλει τῷ μεγάλῳ σωαπῆσθαι Βα-
 σιλῆ. Καὶ ὥς περ τεῖχος εἶναι τῆς οἰκίας αὐτῆς. Οἰκουρῶσιν
 τὰ ἔνδον καὶ φυλάττουσιν. Καὶ θύρας τύπον ἔχειν φρουρῶσης
 τὰς ἀποκείμενας, οἰκοδομῆσαι μὲν ὥς ἐν τείχεϊ ἐπαύλξης δε-
 γχεῖς. Τούτοις λογικὰς καὶ διαλαμπούσας ἐν λόγῳ. Τὰς
 λόγια κυρίου λόγια αἰνῶν. Ἀργύριον πεποιημένων, δοκίμιον
 τῇ γῇ. Ἰνὰ ἐπ' αὐτοῖς ἱσταμῆναι, βάλλῃ σὺν πολεμίοις. Διὸ καὶ
 σὺν ἰσχυροῦς. Ὡς δὲ θύρα ἰσχυρὰ αὐτῇ στανίδας ἐν
 κέντρῳ πεποιημῆρας, ἀμαρτίας σπηδεῖν μὴ δεχομένης. Ἀ-
 σπηδῶς γὰρ ἡ δένδρεος : ~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Η Δὲ νύμφη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡδηλωτὴ ἐαυτῆς
παρ' αὐτὴ λαβοῦσα ἀσφάλειαν. Ποδοῖσα δὲ καὶ πλεῖ-
στα βαπτίσματος κατὰ γνώσιν καὶ ὀρετῇ τελείωσιν, τῆς
ἐκκλησίας κατηχουμένων ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐλλήνων ὁ μαθηγέτης
ὡς τούτης φησὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν: ~

Η Αδελφὴ ἡμῶν μικρὰ, καὶ μαστὸς ὅν ἐχα. Ἐποιν, ἡ
 δια' τινὲ ὁμοφυίαν ἀδελφὴ ἡμῶν χρηματίζουσα πλη-
 ρύς. Ἀτελής ἐστὶ δια' τινὲ ἀπίσταν ἐστὶ. Καὶ δια' τοῦτο λόγους
 καὶ τρόπους ἀρετῶν πωσφερῶν δύνανται τὸ νυμφίον οἶα μα-
 ζοῦς. Ἰνὸν τούτοις ἀπολαύσῃ τῆς σωτηρίας αὐτῆς, ὁκέ-
ταται: ~

Koi

ΚΑὶ πὶ ποιήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ὅτι ἡμεῖς ὅτι ἂν λαλή-
ησθῇ αὐτῇ. Δηλαδή τί διαπραξόμεθα ἐπὶ τῇ εἰρημνυῇ ἀδελ-
 φῇ ἡμῶν. Ἐν ᾧ καλεῖται. Τὸ σὺν κατὰ πίσιν ὡς ἀδέχεται κή-
 ρημα:~

Εἰ τείχος ἐστίν. Οἰκοδομήσομεν ἐπ' αὐτῇ ἐπαύλξεις δρυ-
 ρος. Καὶ εἰδύρα ἐστὶ, διαγορέφομεν ἐπ' αὐτῇ στανίδα
 κεδεῖνλω. Ἢ τοι εἰάν μὴ τῇ πράξει τῆς νομικῶν ἐντολῶν
 ὑπεδύμηται δίκλω τείχους. Ἐπιθήσομεν ἐπ' αὐτῇ ὥσπερ
 ἐπαύλξεις δρυρως, ὅδ' ἀλαυγῆς κατα γνῶσι λόγους τῆς
 ἐπ' αὐτῇ νομικῇ γεῖμεν μαλίσυμβόλῳ. Ἐάν δὲ τῇ κατ' αἰσθήσειν
 φυσικῇ θεωρία ὑποκταί, οἷα εἰσαγωγὸς γνώσειν. Δύρα δια-
 μορφώτας ἐπ' αὐτῇ οἰονεῖ στανίδι κεδεῖνλη. Τῇ τοῖς μάειζου-
 σαι καὶ τοῖς αἰσθήσεσι σπασφίγουσιν. Καὶ ἔξ' ἐργων τῇ βε-
 βαίω πινέχουσιν πίσω διπεβαλλομῆν. Τῇ μαχαίρα τοῖς
 πινύματος. Πᾶσαν δόξαν ψυδῇ καὶ δρεπῆς ἐλκεψιν καὶ
 ὑπεβολῇ. Κατ' αὐτῇ τῇ ἐπ' αὐτῇ τελειότητι. Αὐτὸς μὲν,
 τῇ εἰρημνῇ πληθύει δωρεῖται. Ἐγὼ δ' ὑπὲρ ὑπεργήσω: ~

Πρὸς αὐτὰ ἀποκρίνεται ἡ νύμφη θαρρῶσα τῇ τοῦ νυμφίου
φιλοστομίᾳ, καὶ ὑποεῖα:~

» Ἐγὼ τῆχος καὶ μασιόμου ὡς πύργοι. Ἡ' γὰρ ἡμῶν
» ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, ὡς διείκοντα ἐκείνῳ.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ:-

ΠΡΟγονοὺς γὰρ με, καὶ πατέρας. Καὶ γνούς, ὡς ζήτησά
 τι πλὴν ἐβελών, καὶ δώξω αὐτῶν. Καὶ δώξασα πατα-
 λήφομαι, καὶ ἐβελωνίω με παροσηγόμενον. Καὶ Σουλ-
 μίτην.

μίπιν. Καὶ πεπόνηκε τείχος ἀρράγες, φοβερόν τοῖς ἐχθροῖς. Τοὺς δὲ μαζούσμου, τυτέσι τῷ ἡδικίῳ, καὶ Θεολογικῷ ἀδασκαλίῳ, εἰς ὕψος ἤγειρε. Καὶ πύργῳ ὡδᾶ-
πλησίως ἀπέφωεν. Ἰνὸς κείθεν πολεμοῦσα, εὖ τοῦ νυμφίου δυσμενῆς καταλύσω. Οὐ μόνον δὲ τείχος εἶπον, εἰμὶ, ἀλλὰ καὶ ἀμπελῶν:~

» Αμπελῶν γάρ φησι ἐχρησθή τῷ Θεολογικῷ ἐν Βεελαμῶν.
» μῶν. Ἐδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτῷ τοῖς τηροῦσιν. Ἀνὴρ
» οἶσει. Ἐν καρπῷ αὐτῷ, χιλίους δεγυρεῖς.

Ο Μὲν σύμμαχος τὸ ἐν Βεελαμῶν, ἐν κατοχῇ λαοῦ τέ-
θεικεν. Ὁ δὲ ἀκύλας, ἀνέχοντι πλήθει. Τούτῳ μὲν ἐν
τὸν ἀμπελῶνα ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐπέσθυσεν. Ἐπειδὴ δὲ οὐ
μόνον εὖ δότος αλέντας δούλους, εἰς ἀπαίτησιν τῆς καρπῶν
κατέλυσέτε, καὶ ἀπέκτεινεν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν κλη-
ρονόμον ἐσαύρωσεν. Ἀφῆκεν μὲν κατὰ τῷ δεσποτικῷ
φωτὶ ἀπὸ κείνων ὁ ἀμπελῶν. Ἐδόθη δὲ ἔθνη ποιῶν τὸν
καρπὸν αὐτῷ. Διὰ τοῦτο φησὶν ἡ νύμφη ὅτι τῷ Σολομῶνι.
Τουτέστι τῷ εἰρενικῷ. Αμπελῶν ἐχρησθή ἐν Βεελαμῶν. Τε-
τέστιν ἐν κατοχῇ λαοῦ. Ἡ ἐκείνων πλήθει, καὶ τοῦτον ἐξέ-
δωκε τοῖς τηροῦσιν. Αμπελῶνα δὲ καλεῖ εὖ τῆς δούσεβείας
ποσειδηλυθόας ἀνθρώπους. Τούς δὲ τηροῦντας καὶ γεωρ-
γῶντας, καὶ φυλάττοντας, εὖ τῇ ἰερωσιῇ τετιμημένους.
Καὶ τῷ δὲ τῆς πνευματικῆς ἀδασκαλίας δρᾶσιν ὁ μὲν,
καὶ φυλακῇ προσφέρειν πρὸς τέλει γυμνάσιον. Λέγει δὲ ὅτι
ἁνὴρ οἶσει ἐν καρπῷ αὐτῷ, χιλίους δεγυρεῖς. Σημαίνει
δὲ ὁ δεξιότης, τῆς δεξιᾶς χειρὸς τῷ μονάδα. Δηλοῖ δὲ το-
το, τῷ

το, τῷ τῷ καρποφοροῦντος σωτηρίῳ. Οὐδένα γὰρ ἄλλου
ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυτεύσας ὡδᾶ τούτου λαμβάνει καρπὸν,
ἢ τῷ αὐτῷ τοῦ φυτεύοντος, καὶ καρποφοροῦντος σωτηρίαν.
Διὸ φησὶ. Ταῦτα λέγουσα ἡ νύμφη:~

» Αμπελῶν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου οἱ χίλιοι Σολομῶν.

Ο Λέγει τοιοῦτον ἐστὶ. Χρὴ γὰρ ἀσαφές ὄν σαφές εἰς διύαμιν
κατασῆσαι. Καὶ ὁ ἀμπελῶν φησὶν ἐμὸς, καὶ ὁ καρπὸς
ἐμὸς. Οἱ γὰρ νομιζόμενοι παρέχονται τῷ εἰρηνικῷ νυμ-
φίῳ. Τετέστι τῷ Σολομῶνι π. χίλιοι δεγυρεῖς, ἐνώπιόν μου
εἰσὶν. Ἀποδώσει μοι γὰρ οὐδὲν πάλιν. Καὶ νῦν μὲν γὰρ ἀπαι-
τεῖ καρπὸν, τῷ ἐμῷ ποδῶν σωτηρίαν. Καὶ σωζομένη ἡμε-
τέλει ἰδεῖν:~

» Αμπελῶν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου. Οἱ χίλιοι Σολομῶν.

» Καὶ οἱ διακόσιοι τῆς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτῷ.

Παμβάνουσι μισθὸν, τοῦ ἀμπελῶνος οἱ φύλακες. Καὶ μισ-
θὸν ὠρεισμῶν. Καὶ ἐπειδὴ ταῖς πέντε αἰσθήσεσιν τοῦ ἀμ-
πελῶνος φυλάττουσιν. Ὁ ψῶν, καὶ γὰρ σιν. Καὶ ὁ σφραγισθῶν.
ἀκούω. Καὶ ἀφῶ. Ἀναγκάτως εὖ διακοσίους κομίζονται,
οἵ πῦρ εἰσι τῆς χιλίων το πέμπτον. Ἀξιοὶ γὰρ τὸν θεὸν ἀμπε-
λῶνα φυλάττοντες, τῷ ὡδᾶ τοῦ φυτοεργοῦ τυχεῖν ἀμαρτῶν.
Διὸν οὐ μόνον ὁ νυμφίος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ νύμφη ταύτων δώσειν
ταῖς ἀντιδώσεσιν. Καὶ ὁ μακάριος Παῦλος φησὶν, εἴ τις ἐργα-
ζομένη μένει ὁ ἐπὶ ὁδοδόμησε, μισθὸν λήψεται. Καὶ τῆς ἐργα-
σιμότητος δὲ εἰς τὸν ἀμπελῶνα, τῆς ἐσπέρως καταλαβέσθης,

ἐκείνου

ἐκέλευσεν ὁ οἰκοδεσπότης, ἀνα δυνάμειν δοθῆναι. Δῆλον γάρ τι-
μιον, ὡς οὐδὲν ἄμισθον πῶρ' ἀεί. Εἰ γὰρ ὁ ποτήριον ψυχροῦ
ἐν τῇ μικρῷ τῇ ἐλαχίστῃ παροφείρων, οὐ μὴ δότολῃσιν τὸν
μισθὸν αὐτῷ. Πολλῷ μᾶλλον ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυλάττων τῇ
πῶρ' τοῦ ἀμπελῶνος ἀμοιβῶν δότολῃσεται. Καὶ αὐτὸς δέ
ὁ ἀμπελῶν, τῷ διὰ τῇ πέντε αἰσθήσεων ὑπακούει παρέ-
ξει, καὶ οὗτο διακόσιους πληρώσει. Οἱ πεντάκις τῶντοι γι-
νόμηνται, αἰρέσεως, ὑπάρχει τῇ κατ' ἐνεργείαν φυλασσόν-
των αὐτοῦ. Καὶ γὰρ ὁ μὲν χίλια δρεμῶν, τῷ ἐν Χειρῶ
ἐμφαίνει τελειότητα. Ἀποδοδὲς ὑπάρχει μόνος, ὡς μὴ
μόνον τῇ δυνάμει. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἐνεργεία τοῦτο λέγον ἐν
ἐαυτῷ φέρων, ὅτι ἐν μονάδος ἀρχεται, καὶ διὰ μονάδος δηλῶ-
ται: Καὶ μονάδος ἐστὶ κοινῆς. Ἡ γὰρ χιλιάς καὶ ἡ μυριάς,
τῷ τῆς μονάδος στοιχείω γνωρίζονται. Ὁ δὲ διακόσιος πάλιν
δρεμῶν, τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν εἰς ἐαυτῷ διὰ τῆς τῇ ὑπολῶν
ἐργασίας δηλοῖ. Δοκοκατοῖσιν, ὡς δεκαπλασιάζων κατὰ τὴν
δεκάδα τῇ ὑπολῶν, τὸν ἐν τοῦ τετρακτὸς πέντε σινοπιδέμε-
νον. Καὶ οὕτω δὲν δηλοῦν τὸν ἕξ ὕλης καὶ εἶδες φύσεως ἡμῶν
εἰκοσὸν ἀειδμόν. Πρὸς δὲ τοῖς εἰρημῶν ἡ νύμφη. Καὶ ταῦτα
πρὸς τὸν νυμφίον. Διὰ κρῶν τῷ μετεοφροσύλῃ, ἔστι
ταῦτα μῦθον πρὸς τῇ μελλόντων ἀγαθῶν διήξειν:~

» Ὁ καθήμνος ἐν κήποις, ἔτεροι παρσέχοντες, τῷ φω-
» νῷ αὐτοῦ ἀκούσόμε.

Εἰ τ' οὖν ὁ νυμφίος σὺ ὁ ἐπαναπαυόμενος τῇ τε κοινῇ
κῆποι, καὶ τῇ αἰσθητῇ. Ὡς τοῖς στίς θέλημασι δικλῷ
κῆπων πεφυτωμένους. Ἄλλοι παρήμῳ εἰσὶν οἱ ἀμε-
ταξέπῃ πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, διὰ τὸ μὴ μερίζεσθαι
δεσμῷ

δεσμῷ σώματος. Αἱ αὐτοὶ πάντως, καὶ Ἀγγελικὰ τοῖς
Εἰ γὰρ δὲ ὑποκειμένη τῷ τοιούτῳ δεσμῷ, δεδοκα τῷ τρε-
πλῷ. Καὶ διὰ τῷ τῷ δευτέρῳ καὶ δόδον ἔπιπαυδύσαι,
ἐκετθώσε. Ἀκούσῃ σου ποιήσῃ τὴν δικταίαν ἐκένειν φωνή-
σου. Τὸ, δόδε οἱ ὀλογοημένοι τοῦ Πατρὸς μου κληρονομή-
σατε τὴν ἡ τοιμασμένῃ ὑμῖν Βασιλείαν. Καὶ οὕτω φύγε
ἀδελφιδέμου καὶ ὁ μοιῶθητι τῷ δόρεκων ἡ νεβρῶ ἐλάφῳ. Ἐπὶ
ὅση δρεμῶν παροκαλούμενος γὰρ οὗτο δικαίους εἰς τῷ ἀ-
ποκαταβολῆς κόσμου ἡ τοιμασμένῃ αὐτοῖς Βασιλείαν σου.
Ἀφίσταται πάντως, τῆς διὰ τῇ αἰσθητῇ παροκαίῃς ἡμῶν ἐ-
φελκόμνος οὗτο ἀξίους ἔπι τοῦ ὕψι τῇ πιδυματικῶς θω-
διαζουσῶν αὐτοῦ κατὰ θέωσιν χαρείων. Ἐν αἷς ὡς τῆς δόρεκων
ἐλάφου νεβρῶς, ἀναρεπτικός τὸν ἰοβόλων θηρίων, τὰ μαινό-
μῃ κατ' ἡμῶν τῆς ποιητείας πιδύματῃ, παροκαίῃς. Καὶ ταῦτα
τὸν πρὸς ἡμᾶς αὐτῇ πόλεμον:~

» Ὁ καθήμνος ἐν κήποις, ἔτεροι παρσέχοντες τῇ φω-
» νῷ σου. Ἀκούσῃ μου. Φύγε ἀδελφιδέμου, καὶ ὁμοιῶθη-
» τι δόρεκῳ, ἡ τῷ νεβρῷ τῇ ἐλάφῳ ἔπι ὅση δρεμῶ-
» των.

Τῷ νυμφίῳ καὶ ταῦτα παρσὶ διαλέγεται. Καὶ λέγει αὐ-
τὸν ἐκ κήποις καθεῖσαι. Κῆπος δὲ εἰσὶν οἱ θεοὶ καὶ οἱ τῇ
μαρτύρων στικοί. Τῶν τὸν μοκήσῃ βίον ἐπουνημῶν, τὰ συ-
σήματα ἐν τούτοις λέγει τὸν χιλίους δότοτελευσῶν:~

ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ:-

Εἰ δὲ ἤκουσε τῇ τῆς διδασκαλῆς νύμφης ῥημάτων ἡ εἰς
Εἰ Γουδαίων εἰς πίσιν παροκαλούμεν ὁ μήνυς. Ὁ πὶ τέ
R r ματῶς

μας ἐς οὐκ ἔχει. Καὶ τὸ, εἰ τὰς ἐς τὴν αὐτῆς εἰρημύον, πρὸς ἀμφοτέρωθεν τῶν δόσεων ποιηθῇ. Φησὶν, ὡς στανεὶ δεικτικῶς, ἐγὼ τὰς καὶ ματοί μου ὡς πύργου. Πάντες οἱ δὲ Ἰσραὴλ. Τὰς καὶ μὴ εἰμ, ὡς ὡκοδομημένη τῇ διδασκαλίᾳ τῆς νομικῶν ἐντολῶν. Οὐ μοι χεύσεις καὶ τοῖς ἐξῆς. Πύργου δὲ εἰσάγει τὰ δίκην μαζῶν ὑπὸ τῶν τρεσφῶν, ἑαυτοῦ γὰρ κλέμω κομίζονται σύμβολα τῶν νομικῶν γράμματος, ὡς δὲ ὁρῶντες πρὸς αὐτὰς τῶν ἐθνικῶν ἔδει. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἡμῶν ἐν ὁρῶντες αὐτῶν ὡς δὲ εἰσάγει εἰσάγει. Ἡ γὰρ αὐτῇ ποτὲ ὡς ἔχον Ἐπισκοπῆς θείας ἀξίωμα. Καὶ καὶ μὴ τότε ἐγνώκειν τὸν καὶ ἀλλὰ ἔχον ἡμῶν τῶν ἰδῶ Πατρὶ, τῶν ἀληθινῶν εἰσάγει, Ἀλλὰ τῶν ταύτῃ κατὰ οὐκ τύπος ἐν οὐκ Προφῆταις ἐγνώκειν ἐτύγχευον. Πρὸς ταύτῃ δὲ διδασκαλικῶς ἡ νύμφη φησὶ. Τί μοι πρὸς βάλῃ, τοῖς παλαιῶν; Ἀμπελῶν ἐγνώκειν τῶν Σαλομῶν ἐν Βεελαμῶν. Δηλαδή πῶς ματικὴ φυτεία τῆς τῆς πῶν Ἐκκλησίας γέγονε τῶν εἰσάγει Βασιλῆ, ἐν πᾶσι ἐθνῶν, ὡς τὸ Βεελαμῶν παρὲς αὐτῶν:~

» Ἐδωκε τὸν ἀμπελῶνα τοῖς τηροῦσιν.

Η Τοῦ παρὲς τῶν Ἐκκλησίᾳ Ἀποστόλοις καὶ διδασκαλῶν, τοῖς ἐρηγόρως φυλάττουσιν αὐτῶν, ἵνα μὴ αἱ κατ' αὐτῆς ἐπεγεγῆμαι πολυεθεῖς αἰρέσεις, καὶ τῶν καταλυμῶνται. Τῶν ἐνόησε αὐτῆς εἰς ἄλλας δόξας καὶ αἰεσίμασι:~

» Ἀνὴρ οἶσι ἐν καρπῶ αὐτῶν χιλίους δρυμῶν.

Α Ἡλονόπος τῆς τελουμένων κατήγεται τοῖς τῶν ὑπὸ τῶν πρὸς αὐτῶν τῶν τελεσῶν πῶς ματικῶν τῆς Ἐκκλη-

Ἐκκλησίας καρπῶ. Τῇ κατὰ τῆς φησὶ, καὶ τῇ τελειώσει καμίζεται. Οἷα περ χιλίους δρυμῶν τῶν διὰ καθαρῶτος, καὶ φωτισμοῦ τελειότητα. Ἀκούσας δὲ ὁ νύμφιος τῆς νύμφης πρὸς αὐτῆς πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτῆς λεγούσης, ὅτι ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα τοῖς τηροῦσιν. ἵνα μὴ δόξουν οἱ ἀκούοντες ἀφελῆσθαι τὸν τῆς τοῦ ἀμπελῶνος ἑαυτοῦ. Φησὶ πρὸς αὐτῶν:~

» Ἀμπελῶν μου ἐμοὶ ἐνώπιόν μου.

Η Τοῦ ἀντιπρὸς φύλακας τῆς Ἐκκλησίας κατέστησε. Ἀλλὰ δεσπότης ταύτης ἐγὼ καὶ νύμφιος. Καὶ ἡ τούτων ἀποδοῖ, ἐν τῇ ἐμῇ Ἐπισκοπῇ ἰσχύει. Εἰ μὴ γὰρ ἐγὼ φυλάττω. Εἰς μάτῃ ἡγρύπνησεν ὁ φυλάττων:~

Ἡ δὲ νύμφη ἀνταποκρινομένη πρὸς τὸν νύμφιον φησὶ:-

» Οἱ χιλιῶν Σαλομῶν, ἑοὶ διακόσιοι τῶν τηρῶν τὸν καρπὸν αὐτῶν.

Η Τοῖς ἡ μὴ τελειότης, ὅτι τοῦ τελειωτοῦ δῶρον ἐστὶν εἰρημνικέτε, καὶ εἰλωποῖ. Ἡ δὲ εἰς αὐτῶν τῆς φύσεως ἡμῶν δόξα καὶ τῆς, διὰ τῆς τῆς ὡν ἐντολῶν ἐργασίας. Ἡ πρὸς ἐστὶν ἡμῶν τῆς Ἐκκλησίας καρπῶ. Τῆς πρὸς σὺν ὁδὸν διάγειν. Καὶ πρὸς αὐτῶν, μὴ μόνον ταῖς διωάμεσι πρὸς διαλέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῆς ἡ δὲ αὐτῶν αὐτῶν φωνῆς ἀξιώσασιν. Καὶ μὴ πρὸς αὐτῶν ποδῶν, καὶ διψῶσιν ἐν τρυφῇ αὐτῶν τοῖς λόγοις. Παρακελεύεται αὐτῶν, καὶ φυγεῖν. Φυγεῖν δὲ πῶς, ἡ τοῖς πρὸς τῶν αἰρετικῶν συμμορίας, καὶ τοῖς ἡκοιμῶν κατὰ τῆς διψῶσας γλώσσας. Ἐκείνας αὐτῶν πρὸς

ΤΙΣ.

Α Σ Μ Α,

καλῶ φυχόντα, καὶ βδελυξάμενον, ὁ μοικωθῆναι δευκάδι ἢ
ναβρῶ ἐλάφον, καὶ διαβῆναι ἐπὶ τὰ ὄρη τῶν δρυμαίων.
Καὶ διαφθεῖραι μὲν ἐλάφον ὡς πλησίον, τὰ πνθυματικά
τῆς ποτιείας θνείας. Προϊδεῖν δὲ τῶν ἀδικούντων εἰς τὸ ὑψος λα-
λέντων τὴν ἀσέβειαν. Ἐλθεῖν δὲ ἐπὶ τὰ ὄρη τῶν δρυμαίων,
ὅθεν ὑψηλὸς μὲν τὴν διάνοισιν, καὶ δίκλιν δέων ὑπὸ ἀσ-
χυντοῦ τὰ κοῖλα. Φύοντες δὲ καρπὸς δρυμαίων θύσας μίσαν
ἀφείδαν. Ὡς διωαμένους λέγειν κατὰ τὸν μακάριον Παῦ-
λον, Χεῖρ δὲ θωδία ἐσμεν. Εἴη δὲ καὶ ἡμᾶς διαφυγαῖν τὰ τῶν
ὀφειν δῆγματα. Εἰδὲ ἔδη χείρ μὲν εἰς τὸν ὑψωθέντα ὑπὲρ
ἡμῶν ἀπιδεῖν καὶ τὴν θεοπείσαν ἐλκύσαι:~

Η Θ Ι Κ Ο Ν:-

ΓΕΝΟΙΤΟ δὲ καὶ ἡμᾶς, καὶ δρυμαίων ὄρη γινέσθαι, ἵνα τοῦ
νυμφίου δεξώμεθα τὰ πνυθήματα. Καὶ τὸν μακάριον μὲν
ἐκείνον δεξώμεθα. Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῶν
ὡδαί. Αἱ ἀναβάσεις σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Σοὶ δόξα εἰς
ὅτον αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν:~

Τ Ε Δ Ο Σ:-

Γεωργίου

Γεωργίου παγίδου, εἰς τὸν Μάταιον βίον: πρὸς τὸν
Οἰκουμένην Πατριάρχην:-

ΑΝΟΙΞΟΝ ἡμῖν, τοῦ λογισμοῦ τὰς πύλας,
ὅς τις οὐκ οὐκ πρὶν διανοίξας τὸ σῶμα.
Τῆς γὰρ τύχης κύημα τὸν τύφον γράφον,
Τὸ συμβεβηκός ἐξελέγξω τῶν δύο.
Οὐκ οὐκ κηθῆ, τῇ φθορᾷ συνεφθάρη,
Ὡς οὐκ ἐξ ἀμβλυσίς ἡδὲ λωμύνη.
Κολάζεται γὰρ τὸν τύφον ὡφρυμύνης,
Ἀνὴρ φρυμύνης τῇ θείᾳ τοῦ μέλλοντος.
Ἐκ κρυπταῖ δὲ καὶ παρωθεῖται βία,
Ὡς εἰς ὅταν πάπυλον τὰ παπύλω
Ὡς ὅτι γὰρ ἡλὸς ἀσθενὴς θνητοῦτος,
Θέλων βαλεῖν λέοντα πνυκίνω ξίφει.
Ἐκ τῶν ἐαυτοῦ φθείρεται τοξομαίων.
Οὕτω παπεινὸς τύφος εἰ βάλε μέγα,

Ἀποστολὴ πρὸς τὸν Πατριάρχην:-

ΑΛΛ' ὅτι θεομὸν τῶν ἐμῶν λόγων ἔαρ.
Ὁ τὸ κατ' ἡμᾶς ἀντικείμενος σάλα.
Καὶ κατὰ κλύδωνι τῶν παθῶν ἀντιπνέων,
Γ' θωον ἡμῶν τὴν λαλοῦσαν ὁλκάδα.
Τῇ σὴ πρὸς οὐχὴν, πνυμαπώσας τὸ σκάφος,
Τῇ τοῦ βίου γὰρ κυματούμενος ζάλη
Ὁ μὲν κατ' αὐτὸ καὶ κινεῖται καὶ γράφω,
Ὁ χεῖρ ὁ πηλὸς, ἡ παλίστροφος κόνις.
Τῇ γῇ γὰρ ἡ γῇ συμβιβάζεται πάλιν,
Καὶ σπαραγανούται τὰ γεωδὲ σπαραγάνω

Καὶ

Καὶ χόους πόλιν παύεισιν, ὥς περ ἡ κόρη.

Ἡ δ' ἢ βία σου σφραγὶς τῆς πιδυμάτων,
Πρὸς ὕψος ἔξαίρουσα, συλλέγει κάτω.

Οὕτω γὰρ ἡμεῖς τὸν παλίστροφον βίον,
Αἱ τῆς ποιεῖς πιδυμάτων κατακλίδες,
Πρὸς ὕψος ἔξαίρουσι καὶ δόξαν νόθῳ.

Αὐθις δὲ χόους κάτεισι, καὶ νόθι κάτω.

Εἰς ὃ τοῦ κήτσαντος ἀερόση λόγος,
Τῶν σωθεθέντων τὴν ἀναγκαῖαν λύσιν.

Νῦν δὲ παρὰ τὴν ὥσπερ ἐκπινος βάθους,
Ὁ χόους, ὁ δὲ πιδυμάτωδες εἰκόνι.

Καὶ τοὺς γεώδεις ἐκ βοᾶς τραγωδίας
Καὶ τὸν γελαῖν δοκοῦντα δάκρυσι βίον,

Ὡς τῆς κατ' ἡμᾶς ἀδιασφύτου χλῆος
Ὡς βλαστός ἐμπνους, οὗ τὸ κάλλος ὀξέως

Συνὸν τῶν θερσμάτων τοῦ χρόνου μαραίνεται.
Τὶς οὖν σκοπήσας ἔξ ἀπόπλου καρδίας,

Τὸ τοῦ βίου θέατρον, αἰχμῶν γεμον.
Θελῶν γελῶν μὴ σβέσσει τὸ παίγνιον;

Καὶ τίς παρὰ τοῖς δρχικῶν ἐκμυρῶν,
Στολῶν ἐπῆρται καὶ χεδιάζει τύχῳ,

Καὶ χηματίζει μὴ λαλῶν τὴν ἀξίαν.
Φαντάζεται δὲ μηδὲν ὦν, ὡς ὦν ὅλα.

Καὶ μηδὲν εἰδὼς, εἰδέναι δοκεῖν θέλει.
Διπλῶν ἔχων ἀνοίαν εἰς ψυχῇ μίαν.

Πλαστός σφιστής, μωρὸς ἠλικισμένος,
Καὶ πέζεται μὲν, πλῶν τέως φρογνὴ μέγα.

Εἰς παρὰ τοῦ βίου παίγνιον,
Οὕτω πέφκε τῆς φρόντων ἡ φύσις.

Σκλήης

Σκλήης ἀδελφῇ, συγχρῆς ἐκπινῶν.

Παρέρχεται δὲ, πᾶς ὁ τοῦ τύφου σάλας
Ὡς ὕπνος, ὡς ὄνειρος, οὐκ ἔχων σάλας.

Σμικρὸς γὰρ ἐστὶ Κόσμος ἀνθρώπου φύσις,
Φύγει δὲ πρὶν, τὴν καλῶν αἰμίαν.

Πολλήν τε δόξαν τὴν ἀδοξίαν ἔχει.

» Ἀπερ γὰρ ὕβρις ἐστὶ τοῖς πρῶτοις,

» Ἐπαινος εἰς ταῦτα τοῖς ὑβριστοῖς.

Ἡ γὰρ παρὰ τοῖς ὀνομασθέντι τύχῃ,

Εἰκὼν τίς ἐστὶν ἀπεποδὸς ἀρχισφύτου,

Ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀντικλῶνται σφύτοι.

Μορφοῖ δὲ πολλὰ, πάντα μὲν μιμουμένη.

Μηδὲν δὲ δεῶσα τῆς αἰπεπτηγμῶν.

Ἡ μαχλὰς ὄντως, ἡ ποθεῖ μὲν εὐδέναι

Ἐρᾶν δὲ παντὸς χηματίζεται πόθου.

Ἄλλοις παρὰ τὴν τὸ θρασυγλωσσον σόμα,

Σοφὰ δὲ σιγῇ καὶ γαλήνῃ καρδίας.

Καὶ τοῖς μὲν ἡδὺ τῆς τρυφῆς τὸ φρογνόν.

Τὸ πρὸς νόθους ὀχημα τῆς ἀπλησίας.

Σοφούς δὲ λοιμὸς καὶ ποτίζει καὶ τρέφει,

Ὁ τοῖς ὄνειρος μὴ βαρυῶν τὴν φύσιν.

Ἄλλους δὲ πλοῦτος ζημιῶν τῇ παρὰ τοῖς,

Σεμνοῖς δὲ κέρδος ὀσεβοῦσα ζημία

Ἄλλοις ἀεισπουδαστος ἡ παρὰ τοῖς,

Ὁ τρεπνὸς οἶκος, ἡ πενιχρὰ τρεπνότης.

Τὸ σαφὲν δὲ τύχημα τοῦ νόθου κλέους,

Τὸ δὲ φρογνῶν πᾶσα γὰρ παρὰ τοῖς.

Κοιτῇ γὰρ ἡ γὰρ παρὰ τοῖς φρογνῶν καὶ ταφους,

Παρέρχεται γὰρ ἡ παρὰ τοῖς λαμπαρῶν.

Καὶ

Καὶ πάντα δόξα, ἀσταυρῶσα κοφότης,
Ἐκ τένεται δὲ καὶ πάλιν συτέλλεται.
Ὡς ἂν μάθοιμεν αὐτῷ ὑπερφρονῶν τρόποις,
Ὅφρα νομίζον, καὶ δοσκοῦνται ἐκ γόνους.
Οὕτως παρέσπει· πᾶς δὲ τοῦ βίου δρόμος,
Καὶ παντὸς ὅγκου συστολή τεδρυμμένη.
Ὡς πομφόλυξ σφύζουσα, καὶ φουσάμενη,
Καὶ πρὸς ὕψος μὲν, τὸ δοκεῖν ἐπηρημένη
Εἰδ' αὖτις μικρὸν ἐν μέσῳ λεληθότως,
Ἦ' κἄεφος, ἢ ψιζ, ἢ σαγὼν παρεμπέσει
Ἀνετεάπη τὸ κῆφον εἰς τ' οὐρανὸν ἴσον
Καὶ τῇ βιαίᾳ πρὸς βολῇ συνεσάλη:-

Πρὸς τὸν Πατεράρχῳ διχῇ:-

Ἄλλ' ὃ διωνυγὲς ὄμμα τῆς Ἐκκλησίας
Π Ὁ πατερικὸς νοῦς, ἢ ταπεινὴ καρδία,
Εἰ καὶ πέτη γὰρ καὶ τὸν αἰθέρα τέτλει,
Ταπεινὸς ἦσθα, καὶ συνέρχη τοῖς κάτω.
Σὺ δὲ ἔξω ἡμῖν γνωστικώτερον τρόπον,
Πῶς ἔσω δορεῖν, ἐν φοραῖς ἀντισρόφοις.
Τὸ πῶχόν ἦθος, ἔρανοδρόμον φύσει,
Μᾶλλον δὲ πάντων τῶν παθῶν νεκρομένωι.
Τὸ φος τελευτῶν, εὐδὲ γηρᾶσαι θέλει.
,, Φυχῆς γάρ ἐστιν ὡς τὸ πλεῖστον ἡνίοχος,
Καὶ νῆς ὁ πᾶχων, ἢ κομὴ δὲ τοῦ παίδους,
Ἰὸς δρᾶκοντος, ὃ γὰρ ἐβλήθη βέλει.
Τέτω πτερώσκων, καὶ τὸν ἄνθρωπον θέλει:-

Ἐγραψεν ὑπὸ Μαιτθαίᾳ Γερέω· Κυγάλα Κυπρίᾳ.

Ψηφία. Σπῆκας.

β	ς
β	ια
δ	κε
ς	ιγ
ζ	ιζ
η	κε
ιβ	κς
ιδ	α
ιε	β
ιζ	κε
κδ	ιγ
κς	κε
κη	ιθ
λ	ιη
λ	κγ
λα	α
λα	α
μγ	κα
με	β
με	η
μζ	ις
μθ	ια
μθ	ιβ
να	α
νγ	κς
νς	ιδ
ξγ	θ
ξγ	κ
ξς	ιδ
οα	ιδ
πδ	κς
πε	ε
πζ	ιζ
υ	κβ
ργ	ιη
ρς	β
ρη	ς
ρκβ	ς
ρκγ	γ
ρκδ	δ
ρκζ	η
ρκθ	ιθ
ρλβ	κα
ρνβ	κε
ρνβ	κς
σξη	ζ
ρ-κζ	κζ

Σφάλματα.

ζητουρμδίου
 διακαλλόντων
 τοίκιω
 σιγεραφας
 ιδου
 τας
 ζωσασε
 μειχωμδρον
 ιταπορασιν
 ηκου
 του
 ωειρα
 ιδη
 θελυ
 λαμμανό
 ελκυσ
 σκούαθίν
 εναυγαζόμης
 αγγέλον
 τους αγγέλους
 απελώνα
 οε
 Α'πελώνα
 ομακάριος
 οπισκων
 εξισιν
 νουσεν
 ρέται
 παρεικά
 γινομένη
 δώδε
 ονυμφίος
 φθίγγεται
 τείρας
 φθάσα
 σκίθα
 ποροκυώς
 τλειότα
 φθειγομ
 καπα
 τας
 παρωταν
 ερωτ
 μίνης
 πλειώμα
 τλωτα
 ήμιων

Διορθώματα.

ζητουρμδίου
 διακαλλόντων
 τοίνιω
 συγγεφας
 ιδου
 του
 εζωσασε
 μειχωμδρον
 πατρασιν
 οικου
 τλω
 ωειρα
 ιδη
 θελή
 λαμβανό
 ελκυσ
 σκούαθίν
 εναυγαζόμης
 αγγέλους
 τοις αγγέλους
 αππελώνα
 δε
 Α'μπελώνα
 ομακάριος
 οπισκω
 εξισιν
 νουσεν
 ρίται
 παρεικά
 γινομένη
 δώδε
 ονυμφίος
 φθίγγεται
 πειρασ
 φθάσσα
 σκείσθαι
 ποροκυύησιν
 τελειότης
 φθειγομ
 καπα
 τας
 παρωτων
 ερωτ
 μίνοις
 τελείωμα
 τλωται
 ήμιων